

Die Sammlung der Sanskrit Handschriften in der Universitäts Bibliothek ist zu vier verschiedenen Zeiten angekauft worden, und besteht aus 1389 Nummern

1) Eine Anzahl ist unter dem früheren Oberbibliothekari in die Bibliothek gekommen, und mit dem meistens unrichtigen Namen Jainica bezeichnet. Diesen Handschriften sind später mehrere durch Ankauf oder Schenkung hinzugefügt

2) Durch Kauri von Bhagvandas Kevaldas in Surat im Jahr 1881

3) Erworben von Dr A Fuhler im Jahr 1884

4) Die letzte und wertvollste Sammlung wurde ebenfalls von Bhagvandas Kevaldas in den Jahren 1896 und 1898 angekauft

Wie in allen Bibliotheken finden sich auch hier eine Anzahl fragmentarischer Handschriften. Doch ist es meistens gelungen, diese auf ihre wahre Quelle zurückzuführen

Die folgende Übersicht erleichtert den Gebrauch des Katalogs

A Védica (Nr 1—132)

B Mahabharata, Ramayana und Puranas (Nr 133—364)

C Kunstpoesie (Nr 365—482)

D Recht und Religion (Nr 483—707)

E Bhakti (Nr 708—727)

F Grammatik, Wörterbücher, Metrik (Nr 728—816)

G Poetik (Alamkara) (Nr 817—855)

H Philosophie (Nr 856—958)

I Astronomie und Astrologie (Nr 959—1180)

K Medicin (Nr 1181—1220)

L Mystik (Tantra) (Nr 1221—1389)

Indices S 465—493

Ich bemühte mich einen leserlichen Text herzustellen. In den meisten Fällen sind die Lesarten² der Handschriften angegeben

A. Védica.

1.

24/13 94 Bl 10 Linien Geschrieben im J 1681 von Dava Miraj

Rigveda Astaka 1 Samhitapatha Blatt 2 fehlt

2.

— 26/11 84 Bl 9 Linien Abschrift von etwa 1730

Rigveda Astaka 2 Samhitapatha

3.

22/10 62 Bl 10 bis 11 Linien Abschrift von etwa 1790

1) *Rigveda* Astaka 3 Samhitapatha Ohne Accente Enthält bloss die Hälfte des Astaka. Das erste Blatt fehlt

2) Astaka 4 Samhitapatha Ohne Accente Ebenfalls nur die erste Hälfte

4.

23/12 73 Bl 11 Linien Abschrift von 1393

Rigveda Astaka 4 Samhitapatha

5.

24/9 107 Bl 8 Linien Geschrieben in Benares im J 1592 und accentuirt von Nar yana Bhasia für Mukunda.

Rigveda Astaka 6 Samhitapatha Blatt 1 fehlt

6.

22/10 105 Bl 8 Linien Abschrift von etwa 1700

Rigveda Astaka 6 Samhitapatha Blatt 106 fehlt

7.

26/8 89 Bl gewöhnlich 6 selten 5 Linien Abschr von etwa 1650

Rigveda Samhitapatha Accentuirt. Die ersten 7 Blätter fehlen. Beginnt mit dem Schluss von Mandala 9, 62, 30 (सद न ॥ दधत्सोचे सुवीर्यम् ॥ २९ ॥) und reicht bis in das Ende von 10, 44, 5 (तव पात्राणि धर्मणा ॥ २६ ॥) Nach Fol 94 fehlt 95

16.

13/11 8 Bl 6 Linien Abschrift von etwa 1790

Lal smisūkta

17.

22/12 4 Bl, 9 bis 10 Linien Abschrift von etwa 1810

Lal smisūkta Diese Hs giebt als Einleitung einen Sadāṅgi-
nyāsa, Śironvāsa und ein Dhyāna

18.

22/11 4 Bl 10 Linien Abschrift von etwa 1750

Verse und Hymnen aus dem *Rigveda* für einen unbekannten
religiösen Zweck zusammengestellt Unvollständig

upa havye sudughāṃ 1, 164, 26 27 indra drīhyā yāmakovā
3, 30, 15 vāśīṣṭānta 5, 57, 2 catuṣkarpada 10 114, 3—5 pitum
nu stosam 1, 187 kayā naś citā 4, 31 1—3 kṛiṣṭva pāṇi
4, 4 svādor abhak 8, 48 udirātām avarā 10 15 1—3 Bricht
ab in barhispado ve svadhayā sutā

19.

25/11 16 Bl 10 Linien Geschrieben von Kameśvara einem Sohn
von Vallabha, im J 1712

Rudrajapa oder Rudradhyaya, Gebete an Rudra, aus dem
Rigveda In 40 Kandikah, accentuiert Bis Fol 26 werden die Ver-
fasser der Hymnen, deren Gottheiten, Metra und anderes angegeben

Kandikā 1 2 आपो हि ष्टा Rv 10, 9 — 3 तमु ष्वाम 8, 95,
6—9 — 4 अत च सत्य 10 95 — 5 श्वती. पारयन्त्येतम् Khilā
10, 9, 1—3 — 6 श वो भूमि श व आप unbekannt Scheint
Fortsetzung von 5 — 7 जुषस्वामि अद्भिर. Khilā 9, 1—6 —
8—10 शं न इन्द्रापी 7 35 — 11 स्वस्ति नो मिमीताम् 5 51
11—15 — 12 स्वादिष्टया 9 1 — 13 स्वस्त्ययन Khilā 5 —
14—17 त्व सोमासि 9, 67 — 18—22 Sivasamkalpa in 25 Versen,
von denen die 6 ursprünglichen in Vs 34 1—6 sich finden —
23—25 Puruṣasūkta — 26 27 अह रुद्रेभिर्वसुभिर् 10 125 —
28 न तमहो 10, 126 — 29 30 आशु शिशानो 10 103 —
31 विश्वाद् बृहत् 10, 170 — 32 33 कद्रुद्राय 1 49 —
34 35 इमा रुद्राय 1 114 — 36—38 आ ते पितर्महता 2 33 —
39 सोमारुद्रा 6, 74 — 40 इमा रुद्राय 7, 46

20.

25/11 27 Bl, 9 bis 10 Linien Abschrift von 1813

Atareyabrāhmaṇa Pāñcika 1

21.

24/11 52 Bl 9 bis 10 Linien Abschrift von 1631

Atareyabrāhmaṇa Pāñcika 2

22.

25/11 27 Bl 11 Linien Die ersten 22 Bl sind am Anfang des 17 Jahrh die übrigen 1813 geschrieben

Āitareya-brāhmaṇa Pañcikā 3

23.

25/11 23 Bl 10 bis 11 Linien Die Bl 1—10 sind in der Mitte des vorigen Jahrh die übrigen etwa um 1820 geschrieben

Āitareya-brāhmaṇa Pañcikā 4

24.

25/4 21 Bl 10 bis 11 Linien Etwa 1750

Āitareya-brāhmaṇa Pañcikā 6

25.

24/11 20 Bl 9 bis 10 Linien 1641

Āitareya-brāhmaṇa Pañcikā 7

26.

24/10 20 Bl 10 bis 11 Linien Abschrift von etwa 1700

Āitareya-brāhmaṇa Pañcikā 8

27.

18/10 25 Bl 10 bis 11 Linien Abschrift von 1684

Āitareya-brāhmaṇa Pañcikā 1

28.

24/8 35 Bl 6 Linien Etwa 1620

Āitareya-brāhmaṇa Bis 30 Kapitel der ersten Pañcikā und die ganze zweite Pañcikā

29.

20/11 61 Bl 10 bis 12 Linien Abschrift von 1684 *

Āitareya-brāhmaṇa Pañcikā 1 und 2

30.

20/8 8 Linien Folgende drei Teile sind im J 1629 in Denares von Ganaka einem Sohn von Kṛṣṇabhāṭṭa, geschrieben

1) *Āitareya-brāhmaṇa* Pañcikā 3 43 Bl

2) *Āitareya-brāhmaṇa* Pañcikā 4 Ursprünglich 33 Bl, jetzt fehlen 3 17 18 23—27 31 32

3) *Āitareya-brāhmaṇa* Pañcikā 8 30 Bl

4) 20/10 35 Bl 9 bis 10 Linien Geschrieben von Gadādhara Pañcikāra, etwa im J 1700

Āitareya-brāhmaṇa Pañcikā 5

5) 20/9 30 Bl, 8 Linien Geschrieben im J 1649 von Jādobhāṭṭa, Sohn von Devabhāṭṭa Jādha

Āitareya-brāhmaṇa Pañcikā 6

31.

24/10 96 Bl 8 Linien Abschrift von etwa 1780
Āitareyaśrautasūtra Pūrvasātha 8

32.

25/11 75 Bl 9 Linien Etwa 1800
Āśvalayana Śrautasūtra Pūrvasātha Beginnt अथैतस्य
 समीक्षायास्य विताने योगोपनि वक्ष्याम ।

33.

91/11 39 Bl 11 bis 12 Linien Etwa 1890
Āśvalayana Śrautasūtra Uttarasātha Reicht bis 12 15 1,
 Am ein Blatt fehlt im Ende

34.

24/11 32 Bl 9 bis 10 Linien Abschrift von etwa 1750
Āśvalayana Gṛhyasūtra Vollständig Beginnt उक्तानि
 वितानिकानि गृह्याणि वक्ष्याम ।

35.

18/10 15 Bl 12 bis 13 Linien Abschrift von 1890 Ligeitum von
 Nārāyaṇa, Sohn von Blatta Jivānādeva

Āśvalayana gṛhyaparīkṣitā Adhyaya I 30 Kandikah Be-
 ginnt गृह्ये तु यानि नोक्तानि क्वचिदेतानि कानिचित् । क्वचिदि-
 धेरक्षोपाय तानि वक्ष्याम्यत परम् ॥ १ ॥ क्वचिन्नव्य क्वचिच्छोकेषु
 वक्ष्याम्यनुपूर्वश । गायत्र्यादिषु छन्दसु सविता येषु देवता ॥ २ ॥

Schliesst तदेषापि यज्ञगाथा गीयते । आधाने दक्षयज्ञेषु सा-
 कमेधासु चेष्टिषु । सौवामस्या पर्शौ चैव अपय सक्तदुद्रुता ॥ वाने
 लूते च पिष्टे च सानाथ्ये मार्त्तिकेषु च । आलभ्य मन्त्रोक्तव्य () स-
 स्काराज्जायते हविरिति ॥

36.

90/10 43 Bl 9 bis 11 Linien Geschr eben im J 1784 von Bhikkam
 bhutja Sohn von Nārāyaṇa Enkel von Blatta Jivānādeva

Āśvalayana gṛhyaparīkṣitā Adhyayah 1—3 in Prosa Die
 zehn ersten Blätter welche Kandikah 1—10 enthielten, fehlen
 Kandikah 11 beginnt अथ स्तुतिवाचनम् । ऋद्धपूतेषु स्वस्त्ययने
 वाचयित्वा etc 25 Kandikah — Der zweite Adhyaya mit 17 Kan-
 dikah beginnt auf Fol 21a अथ ग्रहयज्ञस्त्वयज्ञश्चित्तमुपयाचित-
 मुच्यते । — Der dritte Adhyaya mit 17 Kandikah beginnt auf
 Fol 40a अथ पितृमेधे सखिते दक्षिणपूर्वस्था दक्षिणापरस्था वा etc

37.

19/11 86 Bl 9 Linien Etwa 1680
Nirukta von Yaska Zweite Hälfte Adhyaya 7—12 Am
 das letzte Blatt fehlt

38.

24/10 67 BH 9 Lin en Etwa 1 00

Nirukta : Derselbe Teil. Nur das letzte Blatt fehlt.

39.

90/3 39 Bl 10 Linien Etwa 1670

Nuukta Fragmente des siebenten bis zwölften Adhyaya

40.

187 III 6 Linen Die ältesten Teile stammen aus der letzten Hälfte des 18. Jahrh.

Vijasaneyisamhitā Zusammenhängender Text Adhyaya 1—20

Die Handschrift ist von Mehreren geschrieben. Fol. 10 bis 89 haben eine eigenthümliche Accentuation wovon ich eine kurze Probe gebe (S. 38).

अग्ने पवस्व । अग्ने पवस्व स्वपा ऽश्वस्ते
वसुं सुवीर्यम् । दध्नुर्हविर्मायि रीषम् ।

41.

21/1° 16° Bil 7 b, 8 Linien Abgeschrieben im J 1762 von
Pa. Iva. Baltkys a fur Jivana dem Sohn des Puru ottama von Pnualla.

Vijñānabhāṣya Adhvaya 21—40 Accented

42.

24/10 Foll B bis 114, 115 von Alten vom Ende des 17. Jahrh

Vijayadneyasamhita Pada text Reicht von 2 3 bis 15 9
Accentuiert bis 11 12

43.

23/9 ¹ / ₂	51 BU	6 Linien	Etwa 1860
----------------------------------	-------	----------	-----------

Vājasaneyisa Padā text Adhyāya 21—24 Fol 44
nicht bezeichnet doch fehlt nichts

Adhyaya 21 endet Fol 19a 22 Fol. 28a 23 Fol 41a
24 schliesst in der Mitte von Vers 40

44.

23/11 a Bl 10 Lin en Ltwa 1795

Purwasukta oder *Sahasraśīrṣan* in 24 Versen. In der Recension der *Vajasaneyisaṃhitā* *Adhyāya* 31. Beginnt सहस्रशीर्षो युर्य etc

45.

10/7 3 BH 6 LI 1en I twa 1-80

Purvasūhita aus der *Vajasaneysamhita*. Nach den ersten 10 Slokas finden sich die Angaben 1) *ity avalanam* 2) *ity asanam* 3) *iti pādvanam* 4) *ity vṛghyam* 5) *ity acamanam* 6) *iti snanam* 7) *iti vastram* 8) *iti jajnojavitam* 9) *iti candanam* 10) *iti juspam* 11) *iti dhūyam* 12) *iti diyam* 13) *iti navedyam* 14) *iti tambulam* 15) *iti pradakṣmā* 16) *iti viśrjanam*. Diese beruhen auf einer Vorschrift von *ḥaṇṇaka*.

46.

24/11 3 Bl 9 Linien Lwa 1790

1) *Purusasūta*

2) *Sūasamlāpa* Dieser beginnt गणाना त्वा गणपतिं हवामहे etc ॥ १ ॥ गायत्री चिष्ट्व° ॥ २ ॥ द्विपदा चाद्यतुष्यदास्° ॥ ३ ॥ सहस्रोमा° ॥ ४ ॥ Darauf folgt यज्जायतो° Vs 34 1—6

47.

19/10 29 Bl 10 l s 12 Linien Lwa 1650

Rudrajapa oder *Sadaṅgarudra* in neun Abteilungen Nach der *Vajrasaneyisamhitā* Das letzte Blatt fehlt Fol 24 ist zweimal gezählt Dem eigentlichen Texte gehen bis Fol 7 die bei der Lesung desselben gebräuchlichen Ceremonien, und auch die Nennung der Risi Gottheiten u s w voran Diese beginnen अथ षडङ्गमहारुद्रविधि । ब्रह्मपुराणे । श्री यज्जायत इति षणा शिवसकल्प ऋषिर्मनो देवता चिष्टुष्कन्द । श्रीरुद्रहृदयजपे विनियोग ॥ Die Angabe dass diese Einleitung im *Brahmapurana* sich finde ist aus der Luft gegriffen

Die einzelnen Teile d s Textes beginnen 1) गणाना त्वा गणपतिं हवामहे । 2) सहस्रशीर्षा पुरुष । 3) आशु शिशानो । 4) विभाड वृहत 5) नमस्ते रुद्र मन्यव (*Sitarudriva*) 6) Nach Wiederholung der 16 ersten Verse der fünften Abteilung folgt एष ते रुद्र भाग । 7) Fol 22b उयद्य भीमश्च । 8) ऋच वाच प्रपद्ये । 9) स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवा । bricht nach dem vierten Vers ab

48.

93/13 16 Bl 9 bis 10 Linien Geschr eben von Nandarama im J 1 17

Rudrajapa oder *Sadaṅgarudra* Stimmt mit dem vorigen MS nur finden sich von Abteilung 6 ab einige Zusätze und Abkürzungen Beginnt सहस्रोमा सहस्रन्दस आवृत etc Teilweise accentuiert Blatt 5 fehlt

49.

98/10 6 Bl 6 Linien Śāradā Schrift Lwa 1890

Rudradhyaya aus der *Vajrasaneyisamhitā* 16 1—66 Beginnt नमस्ते रुद्र मन्यवे बाह्मभ्यामुत ते नम । उतो त इषवे नम ॥ या ते रुद्र शिवा तनूरघोरा पापकाशिनी । तथा नस्तन्वा शतमथा गिरिशन्ताभि चाकशीहि ॥

50.

90/9 35 Bl 7 Linien 1477

Rudrajapa aus der *Vajrasaneyisamhitā* in 8 Adhyāya. Accentuiert Die 8 ersten Bl fehlen Beginnt in 2 7 स्थायजात्सर्वं ऊत ऋच सामानि जज्ञिरे ।

51.

94/11 131 Bl 7 Linien Etwa 1580

Satopathabrahmana Fragment Reicht von I 1, 1 3 bis I, 9 3, 21

52.

11/9 86 Bl Alte Bl 8 bis 10 Linien neue Bl 7 bis 10 Linien Die älteren Blätter sind zu Anfang des 17 Jahrhunderts die neueren im J 1774 von Sakaradatta Sohn von Sambhudatta Likel von Pimaji geschrieben

Satopathabrahmana Erstes Buch von Anfang bis I 6 3 41 Einige neuere Bl sind zur Ergänzung eingefügt Fol 3 fehlt Das mit 37 a bezeichnete accentuierte neue Blatt ist auf 37 b (unaccentuiert) wiederholt nur ist das letztere vollständig

53.

28/13 103 Bl 8 Linien Etwa 1760

Satopathabrahmana Vierzehntes Buch XIV 1 1 6 bis zum Ende Das erste Blatt fehlt

54.

20 10 46 Bl " bis 9 Linien Geschrieben in Manapura von Paghuanandana Sohn von Jivānanda im J 1694

Satopathabrahmana Vierzehntes Buch von Anfang bis zum Ende des zweiten Prapathaka

55.

20/10 7 Bl 6 Linien Geschrieben von Josi Durlobharam et c im J 1680

Fünfzehn Stücke aus dem *Satopathabrahmana* die sich auf das Agnicaryam beziehen Nicht accentuiert 1) गणाना त्या गणपति इवामह इति VIII, 2, 8 4 2) तौ ह मनुस्वाच I 8 1, 9 3) तत्र साम्युद्वासयेत् II 3 3, 4 4) पश्चारत्नि परिवासयेत् III, 6 1 18 5) अथ द्रोणकलशम् IV 5 6 1 6) अथैनमन्तरेव शार्दूलचर्मणि V 4, 2 6 7) तमब्रवीन्महादेवो ऽसीति VI 1, 3, 16 8) हिरण्यगर्भं समवर्तताय इति VII 1, 1 19 9) तदेते सामनिधने अभ्युक्ते VIII 6, 2, 19 10) विराजो नामेत्येतद् IX, 1 2 19 11) अत्राद्वा अशनाया निवर्तते X 2, 6, 19 12) सरस्वती पुष्टिं पुष्टिपति XI, 4 3 16 13) ता ब्रह्मिव जुहुयात्ताब्रह्मा XII 6, 1, 38 14) एतत् पारिमवम् XIII, 1, 3, 15 15) इमावेव मोतमभरद्वाजावयमेष XIV, 5, 2, 6 16) स होवाचेतद्दे तद्वर XIV, 6, 8, 5 17) यो ह वै प्रतिष्ठां वेद XV, 9, 2, 3 18) निकामेनिकामे न पर्जन्यो XVI 1 9, 10 19) तदेतदृचाभ्युक्तं न मृषा यान्तं — —

56.

21/12 4 Bl. 7 Linien Etwa 1720

Daśādīpāvanah, Stellen aus dem Satapathabrāhmaṇa, die sich auf die zehn Welthüter beziehen. Unvollständig. Beginnt 3, 3, 4, 18 चातारमिन्द्र० । इन्द्रा गच्छेति । Es folgt 14, 6, 7, 9 14, 6, 9, 22 7, 2, 1, 9 9 1 2 17 14 6, 7 11 14, 6, 9, 24 6, 1, 3, 17 3, 2, 3 19 7, 5 1, 10 2 5 3 17

57.

21/12 26 Bl. 8 Linien Anf. des 17. Jahrh.

Pitṛbrahmana in 5 Kapiteln. Auszüge aus dem Satapathabrāhmaṇa, auf die Manen sich beziehend. Blatt 1 und 2 fehlen. Beginnt mit 1 7, 2 10 स आज्यस्योपस्तीर्य । Das zweite Kapitel enthält 2, 1, 3. Das dritte ist 2 4 2 das vierte 2 4, 3, das fünfte 2, 5, 6

58.

18/10 10 Bl. 6 Linien (Geschrieben im J. 1616 von Paramānanda Sohn von Madhava)

Mandalabrāhmaṇa aus dem Satapathabrāhmaṇa 10, 5, 2, 1—23. Beginnt यदेतन्मण्डलं तपति तन्महदुक्थ etc

59.

22/10 5 Bl. 8 Linien Etwa 1780

Mandalabrāhmaṇa Ohne Accente

60.

20/11 9 Bl. 8 Linien Abschrift von 1601

Kṣamāpana Bitte um Vergebung der Sünden, in 28 Kandikās, welche ohne ersichtlichen Zusammenhang aus dem Satapathabrāhmaṇa entnommen sind — Blatt 1 (enthaltend 1—4) fehlt. Kandika 5 beginnt वरुणो हिनद्राज्यकाम आ दधे SP 2 2 3, 1 — Kandika 28 beginnt स हि यच्च उवाच । नपताया वा विभेमीति SP 1, 7, 3 28

61.

21/10 102 Bl. 7 Linien Etwa 1740

Bṛihadaranyakopaniṣad Von 14, 4, 1, 27 bis 14 9 4 33. Am Anfang fehlen 5 Bl., am Schluss eins

62.

21/11 20 Bl. 16 Linien Etwa 1840

Bṛihaduranyakopaniṣad Von Anfang bis 14 3, 7, 6

63.

23/11 34 Bl. 15 bis 18 Linien Ende des 17. Jahrh.

Kaṭyāyana Śrautasūtra Vom Anfang bis 10, 9, 24

64.

28/12 61 Bl. 10 Linien Etwa 1700

Katyayana Śrautasūtra Blatt 1 fehlt Von 12 2 2 bis 26, 7, 3

65.

22/10 46 Bl. 8 bis 10 Linien Geschrieben von Vidyaruna im J. 1721

Parashara Grihyasutra oder *Katyā Grihyasutra* in 8 Kanda Beginnt अथातो गृह्यस्थालीपाकानां कर्म ।

Von Fol. 42^a folgt ein Parisista von 9 Kandikas Anfänge

1) अथर्तुमती जायामभिगच्छेत्पिण्डपितृयज्ञेन यजेत मध्यमपिण्ड पत्नी प्राप्नोति पुत्रकामा । 2) अथ गर्भाधानं स्त्रिया पुष्पवत्याश्चतुरहादूर्ध्वं स्नात्वा । 3) अथातो यमलजनने प्रायश्चित्तं व्याख्यास्याम । 4) अथातो मूलविधानं व्याख्यास्याम । 5) अथ कर्णवेधो वर्षे तृतीये पञ्चमे वा । 6) अथातो वापीकूपतडागारामदेवतायतनानां प्रतिष्ठापनं व्याख्यास्याम । 7) अथोपनीतो ब्राह्मणस्त्रिशिखशिखी जटिलो मुण्डो वाक्षारालवणाशी स्यात् ।

Schliesst इति कात्यायनप्रणीताष्टादशपरिशिष्टोक्तो वेदव्रतानां विधिः । 8) अथातो धर्मजिज्ञासा केशान्तादूर्ध्वमपत्नीक उत्सन्नापिरनपिको वा । 9) अथातो यमलचरं मारुतं व्याख्यास्याम ।

66.

94/11 19 Bl. 10 Linien Etwa 1750

Parashara Grihyasutra Von Anfang bis 2, 13

67.

21/11 39 Bl. 8 Linien Etwa 1780

Parashara Grihyasutra Von Anfang bis 2 10

68.

20/16 43 Bl. 13 Linien Schrift von 1848

Parashara Grihyasutra Fol. 14—16 fehlen

69.

20/11 52 Bl. 7 Linien Etwa 1800

Parashara Grihyasutra Reicht bis zum Ende von 2 17 Fol. 2 fehlt Das erste Kanda hat 24 Kapitel Nach 1, 12 sind zwei eingeschoben अथ गर्भाधानं स्त्रिया पुष्पवत्या । und अथ ऋतुमती जायामभिगच्छेत् । Ebenso nach 18 die folgenden drei 1) अथातो यमलजनने प्रायश्चित्तं व्याख्यास्याम । 2) अथातो यमलचरं मारुतं व्याख्यास्याम । 3) अथातो मूलविधिं व्याख्यास्याम ॥ Im zweiten Kanda finden sich drei spätere Kapitel. 1) nach 2, 2

अष्टवर्षं ब्राह्मणमुपनयेत् । 2) Nach 2 5 अथोपनीतो ब्राह्मणस्त्रि-
शिखशिखी जटिलो मुण्डो वाचाराजवणाशी स्यात् । 3) Nach 2 11
अथातो धर्मजिज्ञासा ॥

70.

91¹/₂/8 2 Bl 10 Linien Et va 1680

Parasara Grihyasutra Ein Fragment eines Kommentars oder
Paddhati paginiert 33 34 zu 1 14 bis zum Anfang von 1 16
Fol 33¹ beginnt नादित्य विदधत्कुर्वन्धारयित्वा रूपमिति अहरह
करोत्यजस्रमेति तन्ननुष्यस्य मर्तस्य सत देवत्व । देवत्वेनेति विभक्ति
व्यत्यय ।

71.

94/11 7 Bl 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1 50 1: 910
ragrama von Patnevara einem Sohn von Panjya Devākara

Katyayanagrihyasutrapanīṣṭa Ergänzungen zu dem Parasara-
Grihyasutra 12 handlich in Prosa Beginnt अथर्तुमती जा-
यामभिगच्छेत्तत्पिण्डपितृयज्ञेन यजेत मध्यमपिण्ड पत्नी प्राप्नोति पुत्र-
कामा ।

Schliesst सामात्य कर्तार ब्राह्मणा सपत्न्या दर्भपाणय शान्ति-
भि पवित्रलिङ्गाभिर्हविर्भि सिद्धेय पुरन्धयो नीराजनादिमङ्गलानि
कुर्वन्ति । इति गृह्यसूत्रपरिशिष्टे पुष्पाहवाचनम् ॥ Sieh Nummer 65

72

18/10 5 Bl 9 bis 11 Linien Lt a 1690

Caranavyuha ein Abriss der vedischen Schulen das fünfte
Parishita des Katyayana Beginnt अथातश्चरणब्यूह व्याख्यास्यामस्तच्च
निरुक्तं चातुर्विधं चत्वारो वेदा विज्ञाता भवन्ति ।

73.

21/10 6 Bl 11 und 9 Linien 1833

Caranavyuha

74.

21/10 6 Bl 11 bis 9 Linien Et a 1830

Caranavyuha

75.

4/10 4 Bl 11 Linien Geschrieben von Patnevara Sohn von
Panjya Devākara, im J 1746

Natalanilasastra oder *Sruddhantilya*, über Opfer für die
Manen, das sechste Katyayana zugeschriebene Parishita in 9 Ab-
schnitten Beginnt अपरपक्षे याद कुर्वीतोर्ध्वं वा चतुर्थ्या यदह
संपद्येत तदहर्ब्राह्मणानामकृत्य पूर्वेषुर्वा स्नातकानेके यतीभृहस्थान्ता-
धूत्वा श्रोत्रियान्ब्रह्मज्ञानवद्यान्स्वकर्मस्थान् ।

Schliesst युवानसत्र म्रियन्ते शस्त्रहतस्य चतुर्दशाममावास्याया
सर्वममावास्याया सर्वमिति ॥ ९ ॥

76.

21/15 8 Bl 12 Linien Auf dieses Jahr

Mulyadhyaya, ein kurzes katyayana zugeschriebenes Kapitel
über die Substitution von Geld für Opfergaben falls diese nicht
herbeigeschafft werden können Beigegeben ist ein Kommentar
dessen Verfasser bei der Unvollständigkeit der Handschrift nicht
erhellt Beginnt अथ मूल्याध्यायपरिशिष्टम् ॥ द्वाविंशत्यणका गावश्च-
तुष्कार्यापणो वर । वृषे षट्कार्यापणका अष्टावनडुहि स्मृता ॥ १ ॥
दश कार्यापणा धेनोरथे पञ्चदशैव तु । हिरण्ये कार्यापणक पणा नव
तथाधिका ॥ २ ॥ वस्त्रे कार्यापणच्छान्ने ऽष्टौ पणा द्वादशाविके ।
वृषल्यामथ पञ्चाशन्मूल्या कार्यापणा स्मृता ॥ ३ ॥ निष्के पञ्चाशदेव
स्यान्नजे पञ्चशतानि तु । पञ्च कार्यापणा प्रोक्ता दोलाया पड्ये
तथा ॥ ४ ॥ गृहे ऽष्टौ कार्यापणकाम्नात्रे कार्यापण स्मृत । ताम्रे कपे
ऽपि च पण इति मूल्यप्रकल्पना । अधिक कल्पयेन्मूल्यं न्यून चिन्तानु-
सारत ॥ ५ ॥ इति मूल्याध्याय ॥

Der Kommentar fangt ohne weiteres an इति दक्षिणाविप-
यक आवश्यकदाने मुख्यासभवे याव्यम् । अधुना ह्ययं च पञ्च सति
चित्ते नाययणीय । चिन्तासभवे ऽप्यतो न्यूनं कुर्यात् ।

77.

96/10 24 Bl 6 Linien Etwa 1800

Rudrajaya nach der *Tuttiriyasamhita* 4 5 und 4 7 1—11
Zwischen diesen Kapiteln finden sich mehrere Verse aus dem
Tuttiriyaranyaka. Mit Accenten bezeichnet Beginnt नमो ह्य
मन्यव etc

Schliesst ह्य देवहर्मनुर्यज्ञ — पितरो ऽनु मदन्तु ॥ *Tuttiriyasamhita* 3 3 2

78.

29/12 9 Bl 8 Linien Etwa 1800

Taittiriyaranyaka, Kapitel 3, 11—13 Accentuiert ~ Be-
ginnt सुवर्णं घर्मं परि वेद वेनमिन्द्रस्यात्मानं दशधा चरन्तम् । Am
Rande bezeichnet mit पुं सुं, weil in 12 das *Purusasukta* vorkommt

79.

23/8 17 Bl 9 bis 11 Linien Etwa 1800

Anonymer Kommentar zum *Purusasukta* aus dem *Taittiriyaranyaka* 3 13 Beginnt श्रीमते रामानुजाय नमः ॥ श्रीमा-
न्वेङ्कटनाथार्यं कवितार्किककेशरी । वेदान्ताचार्यवर्यो मे सनिधत्ता

सदा हृदि ॥ १ ॥ श्रीमते वेदान्तगुरवे नम ॥ यत प्रपद्यसभूतिवि-
भूतिपरिभूतय । पुरुषाय नमस्तस्मै परस्मै विद्वा[या]त्मने ॥ २ ॥ प्रणम्य
हृदि पुरुष जगतामादिकारणम् । दुर्ज्ञान पीरुष मृत्यु व्याकरोमि
यथामति ॥ ३ ॥ स्वमनीषकया चात्र न किंचिदभिधीयते । सुखशु-
भाय (१) भाष्याणि केवल सचिपाम्यहम् ॥ ४ ॥ Fol १५ fehlt

Der Verfasser lebte wahrscheinlich zu Ende des dreizehnten
Jahrhunderts. Er erklärt den Hymnus nach der Lehre des zur
bhakti hinneigenden Vedantismus. Er citiert folgende Schriften
Purusasambhita. Sieh Śrīsastra — Badhulā (auctor) Fol 3b
(nāraṇanadr̥ṣṭena puruṣasuktena citam upatisthānna iha puruṣo
bhavet) — Mudgalopaniṣad Fol 16b — Yogarūpa (yoga) Fol 3a
12b 13b — Vaikhāṇasasambhita Fol 9b — Vaisnavaśambhita Fol 9b
— Śrīsastra 4a Śrīsastra Puruṣasambhita Fol 4a 10b 15a
Die Puruṣasambhita wird auch in der Mudgalopaniṣad erwähnt —
Satvatasambhita Fol 6b 9b

80.

१३/१२ ८६ Blt 8—11 Linien Inf des 1. Jalt

Samaveda : Aranyagana in sechs Prapaṭhaka auf Fol 86a

der Anfang der Mahanāmni — Beginnt अज्ञो वैरूपम् ॥ ओ - ।
यद्योवई द्रता ३१ उवा २३ । गौ २३४ ताम् । हौहा ३१ उवा २३ । ई
२३४ डा । गौ भूमी - । उता ३१ उवा २३ । सी २३४ यू । हौहा
३१ उवा २३ । ई २३४ डा । etc

Prapaṭhaka I endet Fol 13b II Fol 26b III Fol 39a
IV Fol 57a V Fol 71a VI Fol 86a

81.

19/10 58 Blt Foll १—40 10 Lin en Foll ५१—८८ ॥ Lin en

Foll 51—88 geschrieben im J 1650 von Kṛiṣṇa (Aṇḍarastavya Abhyantara
Vridhdhanagraya) Sohn von Ammaṇi. Die vorhergehenden Blätter sind
wahrscheinlich um drei bis vier Jahre älter.

Samaveda Teile des Ūhagana und Ūhyagana. Paginiert 1—88
Doch fehlen Foll 8 11 12 17—19 22—25 29 36 40 43—48
52 56 59 62 63 66—70 86

Das Ūhagana beginnt auf Fol 1 mit dem vierzehnten Prapa-
ṭhaka und schliesst auf Fol 65b in dem Anfang von XIV, 2 12

Das Ūhyagana beginnt auf Fol 71a in Prapaṭhaka V, 2, 1
und schliesst auf Fol 88b mit dem sechsten Prapaṭhaka

Der vierzehnte Prapaṭhaka des Ūhagana beginnt अतकदम् ॥
पेन्यपेन्यमित्तीतार । पेन्यपेन्यो वा । ओ ३ ईत्तीता ३ रा । ओ धाव ।

तां २३ । हां ३ हां ३ । मादी २ यां २३४ यां । सोम वीरां ३ । हां ३
हां । यं गूरा २३ यां ३४३ ॥

Der vierzehnte Prapāṭhaka schliesst Fol 13a der achtzehnte Fol 57b

Im Ūhyagīna endet der funfte Prapāṭhaka auf Fol 76a

82.

21/8 51 Bl. 6 Laufen Abschrift von 1625

Sāmarceda Grāmageyagana In 17 Prapāṭhaka Beginnt तत्सविहरेण Die Hs ist unvollständig und lückenhaft Namentlich fehlen die meisten Blätter von Prapāṭhaka 1—11 Prapāṭhaka 12 endet Fol 7b, Prap 13 Fol 13b, Prap 14 Fol 21a, Prap 16 Fol 42b, Prap 17 Fol 51b

83.

21/12 114 Bl. 7 bis 9 Linien Etwa 1650

Tandyabrāhmaṇa oder *Pañcavinsabrāhmaṇa* Paginiert 186—249 Beginnt mit स्वामेव प्रतिष्ठाय प्रयन्ति XIV, 1, 4 und schliesst देवयजनमध्यवसाय गार्हपत्य आ ॥ XIV, 18, 8

Prapāṭhaka XIV endet Fol 150b XV Fol 165a XVI Fol 179b XVII Fol 188a XVIII Fol 199b XIX Fol 206b XX Fol 216b XXI Fol 229a XXII Fol 234b XXIII Fol 242b

84.

22/0 33 Bl. 8 Linien Etwa 1670

Tandyabrāhmaṇa Foll 1—11 und 122—143 Prapāṭhaka I endet Fol 9b Prapāṭhaka II endet Fol 11b अभिक्रामन्तो विद्युति 6, 3 — Fol 122a beginnt रूपमपरेण रूपेणानुवदति XIII, 7, 7 Dieser Prapāṭhaka endet Fol 127b Prapāṭhaka XIV endet Fol 189b Prapāṭhaka XV schliesst auf Fol 143b शमद भवति शमदा एतेनाङ्गिर 5, 11

85.

23/10 113 Bl., 6 Linien Etwa 1680

Chāndogyopaniṣad Śrīkaśīcārya's Kommentar zu Prapāṭhaka 1—3 Das erste und letzte Blatt fehlt Das zweite Blatt beginnt त्वविद्यानं संसारगतित्वयहेतूपमर्देन वक्तव्यमित्युपनिषदारभ्यते । Ausgabe in der Bibl Ind p 3, 11

Prapāṭhaka I endet Fol 46a, II Fol 77a

86.

22/12 20 Bl., 6 Linien Geschrieben von Vrijanātha im J 1751

Itudrajapa nach dem Sāmaveda. Beginnt सोमं राजानं वक्ष-
यम् । अपिमन्वारमामहे ३ होवां ३ हां । आदित्यं विष्णुं सूर्यं ।

होवा ३ हाइ । प्रह्लाणा २३ चा ३ होवा ३ हाइ । वृहो ५ ३ उवा ३ ।
पा २३४ । तीम् ॥ १ ॥

Schliesst स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः etc

87.

24/12 134 Bl., 8 Linien Ende des 16 Jahrhunderts

Atharvavedasamhitā Accentuiert bis Fol 24 b und wieder von Fol 117 b bis zum Ende Fol 1 fehlt Fol 67 zweimal gezählt Bei der Zählung 83 übergangen, jedoch fehlt nichts Fol 2 beginnt in I, 2, 3 Kāṇḍa I schliesst Fol 11 b II Fol 24 b III Fol 41 a IV Fol 63 a V Fol 88 a VI Fol 117 a Schliesst in VII, 109, 1

88.

22/9 37 Bl., 6 bis 9 Linien Anf des 17 Jahrh

Atharvavedasamhitā Accentuiert Die Pagination beginnt mit Fol 13 Kāṇḍa II schliesst Fol 28 b III Fol 53 b IV schliesst auf Fol 56 b in IV, 4, 7 — Darauf folgen 3 besondere Bl Sie enthalten V, 24, 3 bis 27, 2

89.

22/9 20 Bl 8 bis 9 Linien Ltw 1650

Atharvavedasamhitā Accentuiert mit roten Punkten Be-
ginnt संभूतं भगं । धातुदेवस्य सत्यं । क्षणीमि पन्तिवेदनं ॥
Die Pagination beginnt mit Fol 28 und reicht bis Fol 47 Fängt mit II, 36, 2 an Kāṇḍa II schliesst Fol 28 b III 47 a IV schliesst auf Fol 47 b in IV, 2, 3

90.

22/10 108 Bl 9 Linien Ende des 16 Jahrh

Atharvavedasamhitā Accentuiert Paginiert 30—187 Fol 30 a beginnt mit III, 10, 11 Kāṇḍa III schliesst Fol 41 a IV 64 a V 88 b VI 119 a VII schliesst auf Fol 187 b in VII, 110, 1

91.

21/9 225 Bl., 6 bis 9 Linien Ende des 17 Jahrh

Atharvavedasamhitā Accentuiert Paginiert 109—329 Fol 111 112 116 127 135 fehlen. Fol 109 a beginnt mit V, 12, 9 Kāṇḍa V endet Fol 136 a VI 197 a VII 240 b VIII 270 a IX 298 a X schliesst auf Fol 329 b in X, 10, 3 Am Ende fehlt nur ein Blatt um das Kāṇḍa zu beschliessen

92.

23/11 74 Bl., 9 bis 10 Linien Ltw 1650

Atharvavedasamhitā Accentuiert Paginiert 1—74 Fol 1 a beginnt mit X, 10, 21. Kāṇḍa X endet Fol 1 b XI 21 b XII

40^a XIII 51^a XIV 61^a XV 69^a XVI 72^b XVII 74^b
Schliesst in XVIII 1, 2

93.

22/9 60 Bl 9 Linien Etwa 1550

Atharvavedasamhitā Accentuiert mit roten Punkten Paginirt
166—228 Foll 197 198 fehlen Fol 166^a beginnt mit VI 1, 8
Kanda VI endet Fol 182^a VII 199^a VIII 208^b XIV 216^b
XV 224^a XVI 227^a XVII 228^b

94.

20/9 40 Bl 6 bis 18 Linien Etwa 1500

Atharvavedasamhitā Accentuiert Kanda VII vollständig

95.

23/10 20 Bl 9 Linien Etwa 1700

Atharvavedasamhitā Accentuiert Kanda VII von Anfang
bis Hymnus VII 52 2

96.

20/8 22 Bl 6 bis 7 Linien Etwa 1700

Atharvavedasamhitā Accentuiert Kanda VII von Anfang
an bis Hymnus 126 18

97.

22/8 8 Bl 6 Linien Etwa 1700

Atharvavedasamhitā Accentuiert Bruchstücke des 20 Kanda
Beginnt mit Hymnus 128, 7, etc Das letzte Blatt schliesst mit
Hymnus 142 3

98.

24/11 63 Bl 14 bis 16 Linien Anf des 17 Jahrh

Atharvaveda Pada text Accentuiert bis 2^a Fol 1 fehlt
Fol 2 beginnt I, 1 2 Kanda I endet Fol 6^b II 14^a III
24^b IV 37^a V 50^b VI schliesst auf Fol 64^b in Hymnus 120, 1

99.

24/10 131 Bl 8 Linien Etwa 1420

Atharvaveda Pada text Ohne Accente Bis Ende von
Kanda IV Foll 1—96 Foll 3 4 fehlen Von Kanda V an neue
Zählung von 1—37 Kanda I endet Fol 18^a II Fol 36^b III
Fol 60^b IV Fol 96^b V Fol 37^b

100.

30/12 51 Bl 11 bis 14 Linien Etwa Ende des 16 Jahrh

Atharvaveda Pada text Foll 1 11 24—27 fehlen Fol 2
beginnt mit I, 3 4 Kanda I endet Fol 16^a II 20^a III 33^a

IX 50b V schliesst auf Fol 57b in Hymnus 15 10
Accent wird mit roten Punkten bezeichnet, = B यंथा. । वान्त.
यंथा. । मंन. । यंथा. । पंतन्ति । पचिण. ।

101.

23/10 98 Bl 7 bis 11 Linien Anf des 17 Jahr
Atharvaveda Pada text Accentuiert Band IX von An-
fang bis zum Beginn von Hymnus 55

102.

23/10 11 Bl 6 bis 7 Linien Anf des 18 Jahr
Atharvaveda Pada text Accentuiert bis Fol 71 Auswahl
von Hymnen für bestimmte religiöse Zwecke

103.

19/19 7 Bl 18 bis 20 Linien Etwa 1730
Kausikasutra des Atharvaveda Adhyaya 8 und 4 Kapitel
des neunten Beginnt अभीनाधास्याम सवान्वा दास्यन्तवत्सरं
ग्राह्यौदनिकमपि दीपयत्यहोरात्रा वा यथाकामी वा

104.

22/9 4 Bl 7 Linien Etwa 1790
Asurikalpa, das funfunddreissigste Parisishta des Atharvaveda
In 25 Versen Beginnt श्रीगुरुगणपतिवटुकशारदेष्टदेवताशिवशी-
रिलक्ष्मी(Hs शशी)सूर्येभ्यो नम । ओ नमो ऽथर्ववेदाय । अथासु-
रीकल्प व्याख्यास्याम । ओ ह्री कटुके कटुकपत्रे सुभगे आसुरि रक्त-
वाससे । अ[1]थर्वणस्य दुहिते (घोरकर्मणि) घोरकर्मकारिके ॥ अमु-
कस्य प्रस्थितस्य गति दह दह । उपविष्टस्याङ्ग दह दह । प्रमुप्तस्य
मनो दह दह । प्रबुद्धस्य हृदय दह दह । हन हन दह दह पच
पच मय मय । अथ तावद्दह दह यावन्मे वशमागच्छति । ऊं फट
स्वाहा । इति मन्त्र ॥ १ ॥ Herausgegeben von H W Magoun
Baltimore 1889 8vo Fol 8 fehlt Andere Handschriften stimmen
sich in Berlin Webers Verzeichnis 1 66J (verhältnissmässig die
beste) 2 197 Hang 16

Schliesst आसुरीमन्त्रशिरसे अष्टशतं जपेत् अस्त्र दत्त्वा ग्रहगृ-
होत् मुच्यति ॥ २५ ॥

105.

25/10¹ 2 Bl mit 11 13 15 Linien HS etwa 1830
Asurikalpa yāl hy 7, eine Art von Kommentar zum Asurikalpa.
Beginnt परिशिष्टोक्तामुरीकल्प व्याख्यास्याम । पुरश्चरणविधिनादी
जप कार्य । दशमहस्त्राणि सप्तरात्रिमिक्षदा । भूमिशुद्धि समाज-

नदाहात्कालान्नोक्तमणादपि सेकादुक्षेपाद्बृहमान^(?)दपेयात् । ज्ञेयं
योमयास्वभि । अनेन प्रकारेण भूमिशुद्धिं कर्तव्या । शब्दप्रत्यय
मन्त्रं जपन्ति परमेष्ठिन । मूर्तिमवायायुधानि (मूर्तिमवत्यायुधानि
HS) भवन्ति जगत स्थितौ ॥ वेदा साङ्गा. समूचाश्च निश्चासाय
यस्य सर्वश । त नमस्कृत्य वक्ष्यामि आसुरीकल्पमुत्तमम् ॥ अस्य श्री-
आसुरीमन्त्रस्य अथर्वण ऋषिः । आसुरी देवता । द्वी योजम् । आ-
सुरी शक्ति । उष्णिक कन्द । सर्वकार्यसाधने जपे विनियोग ॥ अथ
करन्यास ॥ मातृकापूर्वकम् । ओ कटुके कटुकपत्रे ऊं फट् स्वाहा ।
अद्भुताभ्या नमः । सुभगे ऊं फट् स्वाहा तर्जनीभ्यां नमः । आसुरि
रक्तवाससे मध्यमाभ्या नमः । अथर्वणस्य दुहिते ऊं फट् स्वाहा औ
क्ली अनामिकाभ्या नमः । अघोरे कनिष्ठिकाभ्यां नमः । अघोरे कर्म-
कारिके करतलकरपृष्ठाभ्या नमः । etc

Schliesst चतुर्थादिव्वराभिभूतानामष्टशतजपेन मार्जनेन मुञ्चति
क्षिप्रम् ॥ आसुरीमष्टशतवारान्सजप्य शिरसि धापयेत् (दापयेत् HS) ।
गृहीतो मुञ्चति क्षिप्रम् । दुष्टगृहीतानामासुरी होमयेत्ततो मुञ्चति
सप्ताहेन ॥ तुलसी भूमदा देवी चूर्णस्पृष्टस्तथा वशी । राजभये सुरे-
श्वरीमार्जनाद्वारणान्तथा ॥ न स्थात्तस्थानुत किञ्चित् बुद्धोपद्रवस्तथा ।
नानैश्वर्यं नाप्रजत्य (so 3 Handschriften प्रयत्नं च unsere HS) यस्य
देव्यासुरी गृहे ॥

108.

93/11 2 BH 10 Lin en Ende des vorigen Jahr!

Kavalhyopanisad accentuirt Beginnt सह नाववतु । etc
अथाश्वलायनो भगवन्त परमेष्ठिन परिसमेत्योवाच । अधीहि भग-
वन्ब्रह्मविद्या वरिष्ठा सदा सन्नि सेव्यमाना निगूढाम् ।

Schliesst अनेन ज्ञानमाप्नोति ससारार्णवतारणम् । तस्मादेव
विदित्वेनैवैव्य फलमश्नुते ॥

107.

19/11 7 BH 9 Linien Liwa 18°0

1) *Ganapatjupanisad* Beginnt सह नाववतु । सह नौ
भुनक्तु । etc औ नमस्ते अस्तु गणपतये । त्वमेव प्रत्यक्ष तत्त्वमसि ।
त्वमेव केवल कर्तासि । त्वमेव केवल हर्तासि । त्वमेव केवल धर्तासि ।
त्वमेव केवल भर्तासि ।

2) *Ganapatīsūkta* Ein Amalgama von Rv 8, 81 (ganzer
Hymnus) 2, 23, 1 10, 112 9 3, 26 6 5, 56 1

3) *Manvusul ta* RV \, 83 84 Vgl Manvusūktavidhāna
Num 14

108.

5/11 7 Bl 9 Lanien Geschrieben in Ka : im J 1809

Turiya gayatrihridaya das Geheimniss der Gayatri in Form einer Upanisad welche anderweitig Gayatriyupanisad genannt wird
Beginnt नमस्कृत्य भगवान्याज्ञवल्क्य स्वयंभुव परिपृच्छति । त्वं नो ब्रूहि भगवन्गायत्र्युत्पत्तिं तुरीयं श्रोतुमिच्छामि । ब्रह्मज्ञानोत्पत्तिं प्रकृतिं परिपृच्छामि ॥ श्रीभगवानुवाच । प्रणवेन व्याहृतयः प्रवर्तन्ते । तमसस्तु परं ज्योतिः । कं पुरुषः । स्वयंभूर्विष्णुरिति । अथ ह्यप्स्वङ्गुल्या मन्ययते । मथ्यमानात्फेनो भवति । फेनाद्बुद्बुदो भवति । बुद्बुदाद्दण्डः भवति । अण्डादाकाशो भवति । आकाशाद्वायुर्भवति । वायोरग्निर्भवति । अपेरकारो भवति । अकारादुकारो भवति । उकारान्मकारो भवति । मकारादर्धमाचा भवति । अर्धमाचान्ताः () मेकधा तद्दोकारो भवति । ओकाराद्वपट्कारो भवति । वपट्काराद्वाहतिर्भवति । व्याहृत्या गायत्री भवति । गायत्र्या सावित्री भवति । सावित्र्या सरस्वती भवति । सरस्वत्यास्तुरीया भवति । तुरीयाया वेदा भवन्ति । वेदेभ्यो ब्रह्मा भवति । ब्रह्मणो लोका भवन्ति । तस्माद्लोका प्रवर्तन्ते ।

Schliesst अनेन हृदयेनाधीतेन क्रतुसहस्रेणैष्ट भवति । षष्टि-सहस्रगायत्र्या सिद्धिर्भवति । य इदं नित्यमधीयानो ब्राह्मणः प्रयतः शुचिः सर्वपापं प्रमुच्यते । सर्वपापं प्रमुच्यत इति । ब्रह्मलोके महीयते । ब्रह्मलोके महीयत इति । इत्याह भगवान्याज्ञवल्क्य ॥

109.

००/10 6 Bl 12 Linien Geschrieben von S mal j ka aus Suryapura
Sohn von Trivikramaji im J 1689

1) Foll 1^b—5^a *Gayatriyupanisad*

2) Foll 5^a—6^a *Gayatriyupanisad* Beginn श्री अस्तु श्रीगो-
पत्रीकवचमन्त्रस्य मूर्ध्नि ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा अथवा । शिरसि अथवाजु-
सामाथर्वाणि हृन्दामि । मुखे ब्रह्मविद्या गायत्रीशक्तिर्देवता । हृदये
भूर्वोजम् । दक्षस्तने भुवः शक्तिः । वामस्तने स्वः कीलकम् । नाभौ
श्रीगोयत्री प्रीत्यर्थं जपे विनियोगः । Bei der Recitation der einzelnen
Wörter und Silben der Gāyatri werden verschiedene Teile des
Körpers berührt

Schliesst इदं तु कवचं ज्ञाय तापत्रयनिवृत्तनम् । चतुषष्टि-
कलाविद्याविनासैश्वर्यसिद्धिदम् ॥ etc

110.

30 14 11 Bl 0 Linien Etwa 1810

Nārāyaṇopaniṣad oder *Yajñīyopaniṣad* welche den zehnten Prapathaka des Taittiriyaśraṇyaka bildet Fragment von Kandikā 40 bis zum Schlusſe Beginnt ॐ सद्योमसदञ्जा गोजा etc

111.

25/13 2 Bl 10 Linien Etwa 1790

Nārāyaṇopaniṣad zum Atharvaveda gehörig Beginnt अथ पुरुषो ह वै नारायणो ऽकामयत प्रजा. खजेय इति । नारायणात्प्राणो जायते मन सर्वेन्द्रियाणि च । खं वायुर्ज्योतिरापय पृथिवी विश्वस्य धारिणो ॥

112.

23/11 1 Bl 11 Linien Etwa 1780

Nārāyaṇopaniṣad Etwas abgekürzter Text

113.

18 10 20 Bl 7 bis 9 Linien Geselrieben im J 1790 von Gopala für den Pandit Thākuraḍṣa

Ein Sammelband, enthaltend 7 Schriften

1) Fol 1—3 *Nārāyaṇopaniṣad*

2) Fol 4 5 *Brahmaṇḍopaniṣad* zum Atharvaveda gehörig In 14 Versen Beginnt ब्रह्मविद्या प्रवक्ष्यामि सर्वज्ञानामनुत्तमाम् । यत्रोत्पत्ति लय चैव ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा ॥ १ ॥ प्रसादान्त समुत्पत्त्य विष्णोरद्भुतकर्मण । रहस्य ब्रह्मविद्याया ध्रुवायि समप्रचक्षते ॥ २ ॥ ओमित्येकाक्षर ब्रह्म यदुक्त ब्रह्मवादिना । शरीर तस्य वक्ष्यामि स्थान काल लय तथा ॥ ३ ॥

Schliesst यस्यन्तलीयते शब्दस्तत्पर ब्रह्म गीयते । ध्रुव हि चिन्तयेद्ब्रह्म सो ऽमृतत्वाय कल्पत इति ॥ १४ ॥

3) Fol 5b—7a *Oṃkāraṇḍanaya* Beginnt ओ इन्द्र प्रजापति पृच्छति । भगवन्ननमूयशिष्यो भूत्वा पृच्छामीति । पृच्छ वत्सेत्यब्रवीत् । किमयमोकार कस्य पुत्र कस्यचर कतिपद कतिमात्र कतिवर्ण कि स्थान कि गोत्र कि कारण कि कर्म कि देवत etc

Schliesst सर्व यो वदति स सर्ववेत्ता स वैष्णवमैशान परमनामय स्थानं गच्छेत् ॥

4) Fol 7b—12a *Parabrahmopaniṣad* zum Atharvaveda gehörig In 3 Kapiteln Beginnt अथास्य पुरुषस्य चत्वारि स्थानानि भवन्ति नाभिर्हृदयं कण्ठो मूर्धेति । तत्र चतुष्पाद ब्रह्म विभाति ॥

Schliesst: सर्वव्यापिनमात्मानं चोरसर्पिरिवान्वितम् । आत्मवि-
द्यातपोमूलं तद्ब्रह्मोपनिषत्परम् । इति तृतीयकाण्डः ॥

5) Fol. 12b—15a *Pañcamukhīhanumatkaraca* angeblich
aus der Sudarsanasamhitā. Beginnt: ओं अस्य श्रीपञ्चमुखहनुमन्मन्त्रस्य
श्रीरामचन्द्र ऋषिः । हनुमान्पञ्चमुखी देवता । अनुष्टुप्छन्दः । ओं हनु-
मानिति बीजम् । वायुपुत्र इति शक्तिः । अञ्जनीसुत इति कीलकम् ।
श्रीरामचन्द्रहनुमत्प्रसिद्धये जपे विनियोगः ।

Schliesst: दशवारं पठेन्नित्यं त्रैलोक्यज्ञानदर्शनम् । एकादशं पठे-
न्नित्यं सर्वसिद्धिं लभेन्नरः । कवचस्य स्मरणेन महाबलसमन्वितः ॥

6) Fol. 15b—19b. *Bhāratasāvitṛī* Beginnt अवणाञ्जलि-
पुटपेयं etc ॥ १ ॥ धृतराष्ट्र उवाच । ब्रूहि संजय यद्वृत्तं युद्धं तेषां
महात्मानाम् । पाण्डवानां कुरुणां च यत्प्रवृत्तं कुलचये ॥ २ ॥ के
तव प्रमुखा वीराः के च तव महारथाः । महाबलास्तु ये केचित्कथं
ते ऽपि निपातिताः ॥ २ ॥

Am Ende heisst es: इमां भारतसावित्री आदिकाले तु यः पठेत् ।
अद्ययं च भवेच्छादं पितॄणां दत्तमक्षयम् ॥ इमां भारतसावित्री प्रातः-
स्तुत्याय यः पठेत् । दिवा वा यदि वा रात्रौ सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ etc
Sieh Num. 181.

7) *Sūryastava* in 8 Versen. Beginnt: उदयगते स्वयि विक-
सति मुकुलति समस्तमस्तमिति विख्ये । न ह्यन्यस्मिन्सुरवर सकलं कम-
लायते भुवनम् ॥ १ ॥ अयति अगानन्दकरः करनिकरनिरस्ततिमि-
रसंघातः । लोकालोकालोकः कमलारुणमण्डलः सूर्यः ॥ २ ॥

114.

16/8 2 Bl., 6 bis 7 Linien. Ltwā 1720

Mṛityulāṅgūlopaniṣad, gewöhnlich *Mṛityulāṅgalopaniṣad* ge-
nannt. Beginnt: ओं अथ मृत्युलाङ्गूलं व्याख्यास्यामः । अथ मृत्यु-
लाङ्गूलमन्त्रस्य अनुष्टुप्छन्दः कालापिरुद्रो देवता षसिष्ठ ऋषिर्यमो
देवता मृत्यूपस्थाने विनियोगः ॥

115.

21/10. 18 Bl., 8 bis 9 Linien Schlechte Abschrift von etwa 1820.

Sundarītōpani oder *Mahopaniṣad* aus dem Atharvaveda, in
6 Abschnitten. Das erste Blatt und der Schluss fehlt. — Die
zweite Upaniṣad beginnt Fol 6b: अथातो जातवेदमे मुनवामेत्यादि
पठित्वा त्रैपुरीयं व्याचक्षते ।

116.

91/10 33 Bl. 8 bis 10 Linien Etwa 1/90

Atharvavedopanishaduh eine mangelhafte Sammlung von Upanishads des Atharvaveda welche von 39 bis 47 sich einstrecken Fol. 10—48 Fol. 22 24 26 27 31 47 fehlen

1) *Mahanarayyanopanisad* endet Fol. 20^a Beginnt अथस्य पारे भुवनस्य मध्ये नाकस्य पृष्ठे महतो महीयान् । Stimmt im ganzen mit Taitt Aranyaka X anuvak: 1—14 überein 2) *Brihannarayyanopanisad* Fol. 20^a—30^b Beginnt घृणि सूर्य आदित्यो ऽर्चयन्ति तप सत्यम् । Taitt Aranyaka X anuvak: 15—68 3) *Saropanisadsura* Fol. 30^b—33^a Beginnt कथ बन्ध कथ मोक्ष का अविद्या का विदेति । 4) *Hansopanisad* Fol. 33^b—35^a Beginnt भगवन्सर्वधर्मज्ञ सर्वशास्त्रविशारद । ब्रह्मविद्याप्रयोधो हि केनोपायेन जायते ॥ 5) *Paramahansopanisad* Fol. 35^a—37^a Beginnt अथ योगिना परमहंसाना को ऽय मार्गस्तेषां का स्थितिरिति मारदो भगवन्तमुपगम्योवाच ॥ 6) *Anandarall* Fol. 37^a—44^b Beginnt श नो मित्र श वरुण श नो भवत्वर्थमा । Taitt Aranyaka Prapathaka 7 8 7) *Bhinnuall* Fol. 44^b—46^b Fragment Beginnt भुगूर्ध्वं वारुणिवरुण पितरमुपससार । Taitt Ar 9, 1 Das Bruchstück reicht bis zum Anfang von 10 3 Blatt 48 enthält das Ende der *Garudopanisad* und den Anfang der *Haralycopanisad*

117.

98 1/2/10 1/2 10 Bl. 10 Linien Geschrieben von Narayana im J 1606

Saptasutra, eine Upanishad welche Sthikaracarya zugeschrieben wird Beginnt 1) अथ सर्पणविधि ॥ स्नान सधावन्दन कृत्वा । ओ ब्रह्मा तृष्यतु । ओ विष्णुमृष्यतु । ओ रुद्रसृष्यतु । ओ देवासृष्यतु । ओ वेदासृष्यतु । ओ गायत्री तृष्यतु ॥ 2) *Astavaruddhavidhi* Fol. 1^b प्रथमे देवतायादे देवताचय ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा । ओ पिण्डचय दद्यादिय भूमिर्गया इदमुदक दद्यात् ॥ १ ॥ ओ द्वितीये ऋषियादे देवताचय ब्रह्मा ऋषिर्विष्णुर्ऋषो रुद्र ऋषि । पिण्डचय दद्यादिय भूमिर्गया इदमुदक फल्यतीर्थस्य ॥ 3) *Homa* Fol. 3^a अथ वीर्याहोम कुर्याद्विधिवत्पूर्वाभिमुखमपि कृत्वा । ओ प्राणापानव्यानसमानोदाना मे शुध्यन्ता ज्योतिरह वीर्या विषाम्ना भूयाम स्वाहा ॥ १ ॥ 4) *Purusocara* Fol. 3^b ओ विष्णु परमात्मा देवताहमिति बीज सो ऽहमनुपमस्त्वानम् । ओ भू मन्यसो ऽहम् । ओ स्व मन्यसो ऽहम् । ओ हा मन्यसो ऽहम् ॥ 5) *Nirvanayoga*

prāt Fol 4a अथ निर्वाणयोगपट्टोच्चारण व्याख्यास्याम । परमहंस
 सो ऽह परित्राजक पश्चिमलिङ्ग ॥ 6) Āsramavivē 1 Fol 4b ओ
 अथ भिक्षुकाणा मोक्षार्थिना कुटीचकवहदकहसपरमहंसाना चतुर्णा
 विधि व्याख्यास्याम ॥ 7) Sūhasanavogapṛāṭa Fol 5b सिंहासन-
 योगपट्टमन्त्रस्य नारायण ऋषिर्नेतिनेतिश्रुतिश्छन्द सर्वविश्वेश्वरो ह-
 रितो ऽह देवता सर्वप्रत्ययसाक्षिण इति बीज मन्त्रावाहन विज्ञानै-
 करसमिति कीलक चैतन्य सो ऽह जपे विनियोग ॥ 8 ohne Titel
 1ol 5b ओ अविकाराय शुद्धाय नित्याय परमात्मने । सदैकरूप-
 रूपाय विष्णवे प्रभविष्णवे ॥ 9 ॥ जगदङ्कुरकन्दाय सच्चिदानन्द-
 मूर्तये । गलिताखिलभेदाय नम शान्ताय वेधसे ॥ 9) Paucikāraṇa
 1ol 7a ओ अथात परमहंसाना समाधिविधि व्याख्यास्याम ।
 सच्छब्दवाच्यमविद्याशवन ब्रह्म ब्रह्मणो ऽव्यक्तमव्यक्तान्महम्महतो ऽहका-
 रो ऽहकारात्पञ्चतन्मात्राणि पञ्चतन्मात्रेभ्य पञ्चमहाभूतानि etc 10) Ma-
 hāvāya Fol 7b अथ महावाक्यार्थप्रबोधप्रकार व्याख्यास्याम ।
 तत्त्वमसीति सीम्य महावाक्यमिति प्रथम शिष्य प्रतिज्ञापयेद्दुस्तेन
 तत्त्वमसीत्यस्मिन्वाक्ये त्रीणि पदानि भवन्ति ॥ 11) Samdhyā Fol 9b
 तीर्थं गत्वा पादौ हस्तौ प्रक्षाल्याचम्य स्तोत्रवन्दन (स्तोत्रं H~) कृत्वा
 दिग्देवाय नम । इन्द्राय नम । अपये नम । यमाय नम ।
 नीर्ऋत्याय नम । etc 12) Manasapañcopacaravidhī Fol 10b ओ
 पृथिव्यात्मने परमात्मने गन्धतन्मात्रप्रकृत्यानन्दात्मने परमेश्वराय गन्ध
 परिकल्पयामि नम । इति कनिष्ठकयो ॥

118.

20¹/₂/10 7 III 6 b a 7 I inden Et va 1770

Pravarādhyaya ein Verzeichniss von Rivalamilien aus un-
 bekannter Quelle Unvollständig Erhalten sind 76 kurze Para-
 graphen Der Text ist wie in den meisten Pravara sehr verderbt
 Beginnt काश्यपगोत्रस्य काश्यपासितदेवनेति त्रि प्रवरस्य ॥ १ ॥
 काश्यपगोत्रस्य काश्यपावत्सारनेधुवेति त्रि प्रवरस्य ॥ २ ॥ काश्यपगो-
 त्रस्य काश्याचिणमान्वेति त्रि प्रवरस्य ॥ ३ ॥ काश्यपगोत्रस्य काश्य-
 पावत्साररेभ्येति त्रि प्रवरस्य ॥ ४ ॥ काश्यपगोत्रस्य काश्यपेयकुशि-
 ककौशिककाशकाशपेयेति पञ्च प्रवरस्य ॥ ५ ॥

schliesst शङ्गनिषितगोत्रस्य शङ्गनिषितवितहव्यरेवतेति
 चि ॥ ७६ ॥

119.

23/10 16 Bl. 1. Imion Etwa 1680

Caturmasyahautraprayoga das Ritual des Hoti beim vier monatlichen Opfer Beruht auf den Srantasutra von Āśvīlayana II 15 ff Unvollständig Beginnt अथ चातुर्मास्यहीचप्रयोग ॥ तत्र पूर्वद्वैवैश्वानरपार्जन्ये । प्रयोग । नम प्रवक्तु इत्यादि । पक्षदश सामिधेन्य । आवाहनकाले । आज्यभागावावाह्य । अपि वैश्वानरमावह । पर्जन्यमा० । देवानाज्यपानित्यादि । उत्तमे प्रयाजे स्वाहापि स्वाहा सोम स्वाहापि वैश्वानर स्वाहा पर्जन्य स्वाहा देवा० । वार्चघ्रावाज्यभागा । प्रधानस्य वैश्वानरो अजीजनदग्निर्नो नव्यसी मतिम् । क्षया वृधान ओजसा ॥ ये यजामहे ऽपि वैश्वानरम् । पृष्टो दिवि पृष्टो अग्निं पुथिव्या etc

Viśvadevapravāṇ 7b Varunajrahas 11 1 Darauf folgt Sakamedha

120.

24/11 6 Bl. 1. Lauten G te Abschrift vom Ende des 16 Jahrh

Darsapurnamusasthalipala das Ritual bei Bereitung der gekochten Opferspeise zur Zeit des Neumonds und Vollmonds Beginnt अथ स्थालीपाक ॥ द्विराचम्य • प्रातरौपासनं कृत्वा • समिद्धय त्रय वा • आदाय • तिथ्यादिकं सकीर्त्य • दर्शपूर्णमासाभ्यां स्थालीपाकाभ्यां यक्ष्ये • इति पठेत् । तच्चेदानीं पूर्णमासेन स्थालीपाकेन यक्ष्ये । दर्शे तु • पूर्वसकल्पितेन दर्शेन स्थालीपाकेन यक्ष्ये इत्येव । तच्चान्वाधानं करिष्ये । देवतापरिग्रहार्थमस्मिन्नन्वाहिते ऽग्नी • अपि जातवेदसमिधेन । प्रजापति प्रजापति चाधारदेवते आज्येन । अग्नीषोमी चक्षुषी आग्नेन । अग्निमग्नीषोमी प्रधानदेवते चर्वाज्यद्रव्येण ॥ दर्शे तु • अग्निमिन्द्राग्नी प्रधानदेवते इति विशेष ॥

Schliesst ततो ब्राह्मणभोजनसकल्प । ततः परित्तरणदर्भाग्ना गेभ्यः स्वाहेत्यग्नी जुहुयात् । ततश्चतुर्भिर्यस्य स्मृत्येत्यादिभिर्विष्णुस्मरणं न्यूनातिरिक्तपरिपूरणार्थम् ॥ इति प्रतिपदि कर्तव्यता ॥

Dieses Stück ist nur der Anfang einer Schrift welche das ganze häusliche Ceremonial behandelte Dies kann aus der Stelle auf Fol. 2a चारद्रव्याख्यपनयनप्रकरणे वक्ष्यन्ते geschlossen werden Citirt werden die Smṛti von Bāṅkhayana und Jabali je einmal ausserdem eine Candika (māddham kurvatam doṣas) und eine Karika

121.

10/11 11 Bll 9 bis 10 Linien Geschrieben von Pāthaka Suranandana
einem Sohn von Pāthaka Varanandana im J 1439

Śrautapaddhati eine anonyme kurze Erläuterung des Darśa
purnamaseṣi nach Kātyāyana's Śāntasūtra Adhyaya 2 bis 4, 2
Fol 1 fehlt Foll 2—6 haben einen Riss am Anfang Fol 2 an
Linie 4 एव गार्हपत्यदक्षिणाग्न्यो । व्याहृतिपक्षे गार्हपत्यदक्षिणाग्न्या-
हवनीयेषु । तूष्णीपक्षे गार्हपत्याहवनीयदक्षिणापिषु । युगपत्संनिदा-
धानं मन्त्राभावात् । यजमानस्य मासमैधुनसकल्पः । अमावास्याया
मशिक्षं वपनं वा ॥

Schliesst तयोरन्तरेणाग्नीषोमावुपाशुयागः । विष्णुर्वा । पक्षे
आदित्येष्टिः । पिण्डपितृयज्ञस्यानङ्गपक्षे त्रेतपितृकस्यापि विकल्पः ॥

122.

16/11 11 Bll 8 Linien Geschrieben von Sivaramaṅgiyara im J 1746

Dasapaurṇamasaṭpaksadūṣṭarman Darbringungen und Gebete
beim Neumond und Vollmond Beginnt पञ्चादि । वैश्वदेवान्नम् ।
अभिषेकम् । आचमनम् । प्राणायामः । प्रयोगः । तिथिर्विष्णुः ।
एवगुणविशेषः । तिथौ श्रीपरमेश्वरप्रीतये दर्शपूर्णमासिक पञ्चादि
कर्माहं करिष्ये । दर्शे । दर्शपञ्चादिकर्माहं करिष्ये । दक्षिणतो ब्रह्मा
सनमास्तौर्यम् । अपरेऋतस्य उपविश्य ब्रह्माणं वृणुयात् । विष्णुशर्मन्
पञ्चादिकर्माख्ये कर्मणि त्वं ब्रह्मा भव । भवामि ।

123.

20/11 11 Bll 9 Linien 1 twa 1 20

Risatapanaṭurīṣah Regeln zur Verehrung der sieben Risi
In 26 Versen Beginnt गणेश पितरं नत्वा गुरुमानन्दरूपिणम् ।
संप्रदायानुसारेण वक्ष्यामि ऋषितर्पणम् ॥ १ ॥ पौषस्य रोहिणीमृक्ष
वाष्टका प्राप्य मध्यमाम् । उत्सर्गस्तु प्रकर्तव्यं श्रावण्या गौणकालतः ॥ २ ॥
सर्वसंभारसंयुक्तो गच्छेत्पुण्यजलाश्रयम् । उदकान्तं समासाद्य गुरुशिष्य
जने सह ॥ ३ ॥ कल्केनोद्धतयेद्देहं स्वस्ति नेत्यनुवाकतः ।

Von 1a ab sind Anfänge von Panini's Sūtra den Vighaṇṭavas
dem Nirukta gegeben

124.

10/10 18 Bll 9 Linien 1 twa 1 90

Risatapana nach der Vajrasaneyi smṛiti Pañcīrt 1—21
Foll 10—17 fehlen Nach 21 fehlt wahrscheinlich nur ein Blatt
Beginnt अथ ऋषितर्पणानुक्रमो लिख्यते ॥ नद्यादी गत्वा शुचीं देशे
स्वाप्यं प्रथममामलकपिष्टेन स्नानम् । प्रयोगः । अबेत्यादि एवमादि-

ग्रहगुणविशिष्टाद्या पुण्यतिथौ श्रावणोत्सर्गप्रारम्भनिमित्तं तथा च कन्द-
सामुत्सर्गप्रारम्भनिमित्तं स्नानविधिना स्नानमहं करिष्ये ।

Das Werk hat wenig eigenes, sondern besteht aus Auszügen aus der *Vajrasaneyasmhita* und dem *Satapathabrahmana*.

1) *Trikaṇḍikasūtra* bis Fol. 3a 9 2) अथ मण्डलं लिख्यते ।
यदेतन्मण्डलं Sp 10 5 2 1—23 und 3 1 2 bezeichnet mit *Sujyopasthanam* bis Fol. 7a 4 3) इमावेव गौतमभरद्वाजौ Sp 14, 5 2 6 bis Fol. 8a 2 4) तदाङ्गं किं कन्दं Sp 10 3 2 1—13 bis Fol. 9a 5) *ayam puṣṭi bhuvāh etc* Vs 13 54—58 6) *Diei vāśah* Sp 10 6 5, 9 14 5 5 20 14 9, 4 30—34 bis 14b 6 Von da ab bis gegen den Schluss folgen die *pratya* der vierzig *Adhyaya* der Vs der 100 *Adhyaya* des Sp etc. Sieh hierüber Weber's Katalog 1er Num 207

125.

20/2 1/2 4 Bl. 11 Linien Schrift von 1761

Kuśāṇḍika oder *Kuśāṇḍi* die Verwendung von *Kuśa* gras bei der Anlegung des heiligen Feuers. Nach dem Ritual des *Yajurveda* Beginnt अथ यजुर्वेदिना कुशण्डिकाविधिः ॥ प्राङ्मुख उपविष्टो धर्मपाणिराचान्तो हस्तप्रमाणं स्थण्डिलं तुपकेशशर्करास्थिप्रभृतिरहिताया भूमौ कृत्वा कुशैस्त्रिं समृज्य ताम्कुशानैशान्यां दिशि निक्षिपेत् । गोमयोदकेनोपलिप्य कुशमूलेन पूर्वामिरेखाचयं प्रादेशप्रमाणमुत्तरोत्तरक्रमेण कुर्यात् । अङ्गुष्ठानामिकाभ्यां तचोत्कीर्णां मृत्तिकांमैशान्यां दिशि निक्षिप्य गोमयोदकेन पुनरुपलिप्यात्मदक्षिणे काष्ठपात्रेणापिमानीय ज्वलदपि गृहीत्वा श्रोत्रं कृत्वा दक्षिणे प्रहिणोमि दूरं यमराज्यं गच्छतु रिप्रवाह इत्यनेन नैर्ऋतकोणे प्रक्षिपेत् । ततो ऽपि गृहीत्वा श्रोत्रं हृदि वायमितरो जातवेदा देवेभ्यो हव्यं वहतु प्रजानन्निति स्थण्डिलोपरि गायत्री पठन्नग्निमात्मसमुत्तं कृत्वा स्थापयेत् । ततः पुष्पचन्दनवासोभिर्ब्रह्माणं वरयेत् ॥

Ähnliche Abhandlungen finden sich für die anderen Veden vor. Sieh Catal. Catal. unter *Dasakarmapaddhati*.

Schliesst ततः सुवमूलेन भस्मान्नीयं श्रोत्रं कश्यपस्य त्र्यायुषमिति क्षलाटे श्रोत्रं जमदग्नेस्त्यायुषमिति शीवाया यद्देवानां त्र्यायुषमिति दक्षवाङ्मूले तन्नो अस्तु त्र्यायुषामिति हृदि । स्वभिन्ने तत्ते इति विशेषः ॥ *Vajrasaneyasmhita* 3, 62

126.

20/10 4 Bl. 8 bis 9 Linien I twa 1840

Snānānuśāh, Vorschriften über das Baden theils mit Asche, theils mit Erde. Die beim Baden gebrauchten Sprüche sind vedisch.

Angeblich aus Baudhayana Die beiden Teile beginnen 1) अथ भस्मस्नानम् । ईशानाय नमः शिरसि । तत्पुरुषाय नमो मुखे । etc 2) अथातो मृत्तिकास्नानं व्याख्यास्याम । गृहस्थो वानप्रस्थ परिव्राजको वा अथक्रान्ते सहस्रपरमा देवीति (Taitt Aranyaka 10, 1 7 8) भूमिदूर्वे अभिमन्त्र्य । उद्धृतासीति नदीतटाहोष्टमादाय । काण्डा-त्काण्डादिति द्वाभ्या दूर्वामादाय मृत्तिके हन मे पापमिति दूर्वा लोष्टे प्रतिष्ठाप्य ॥

127.

25/15 17 Bl 8 b s 10 Linnen Geschrieben in Nandagram im J 179

Danda ausgewählte vedische Verse für verschiedene Gebräuche Nach der Vajrasaneyasakha Eingeteilt in 14 Adhyaya Accentuiert

1) Pratishta Beginnt पुनस्तु मा देवजना — 2) Navagraha huti आ हव्येन रजसा — 3) Navagrahasthapana अग्नि दूत पुरो दधे — 4) Devasthapana अयम्बक यजामहे — 5) Adhidevasthapana स न पितेव सूनवे — 6) Pratyadhidevasthapana आ नो भद्रा क्रतवो — 7) Paucalokapalasthapana गणाना त्वा गणपति — 8) Nakṣatradevasthapana अश्विना तेजसा चक्षु — 9) Dhruvdisthapana योगेयोगे तवस्तर — 10) Vedadisthapana mantrah अग्निमीले पुरोहित — 11) Dikpalasthapana वातार मिन्द्रम् — 12) Purnabhati चिन्ति जुहोमि मनसा — 13) Vaisṇava narastuti इन्द्र देवीर्विशो — 14) Amṛtahnusbekah आपो हि षा —

Schliesst सर्वेषां वा एष वेदानां रसो यत्साम सर्वेषामेवैनमेतद्देवानां रसेनाभिषिञ्चति ॥ Aus dem Śatipithabrahmana wobei auch mehrere andere Handika entlehnt sind

128.

24/10 34 Bl 5 bis 6 Linnen Geschrieben von Baladeva etwa 1800

Danda nach der Vajrasaneyasakha Stimmt im ganzen mit der vorangehenden HS überein nur ist hin und wieder die Benennung verschieden In 14 Adhyaya Accentuiert Die Ausgabe von Bombay 1891 enthält in allen Punkten dieselbe Recension Adhyaya 1 beginnt पवित्रे स्थो विष्णवे — 2) Samudhoma 3) Navagrahasthapana 4) Navagrahadevasthapana 5) Navagrahadhidevasthapana 6) Navagrahapratyadhidevasthapana Die übrigen Titel sind gleich 10 beginnt श्रीवर्चस्मायुष्यं (Khilim R.)

Schliesst गच्छ गच्छ सुरत्रेष्ठ आत्मसंसारवाहनम् । यत्र ब्रह्मा दयो देवास्तत्र गच्छ उताशन ॥

129.

21/9 7 Bl 7 Linien Geschrieben im J 1783 von Mabūdeva aus Mahārāstra

Śikshā Paniniyā Vedische Phonetik, welche Pāṇini zugeschrieben wird Beginnt अथ शिक्षा प्रवक्ष्यामि धाणिनीय मत यथा । शास्त्रानुपूर्व तद्विद्याद्यथोक्त लोकवेदयोः ॥ १ ॥

130.

21/10 11 Bl 1 Linien Schrift von 1803

Śikshā Paniniyā

131.

23/11 11 Bl 5 Linien Etwa 1840

Chandas, eines der Vedāṅga, über die vedischen Metri, Piṅgalu zugeschrieben

In 18 Kuṇḍikāḥ Beginnt मयरसतजभननगसमित भमति वाङ्मय जगति यस्य । स जयति पिङ्गलनाग. शिवमसादाद्विगुहमतिः ॥ १ ॥ विगुह विद्धि मकार लघुादिसमन्वित यकाराख्य लघुमध्यम तु रेफ सकारमन्ते गुरुनिबद्धम् । लघुन्त्य हि तकार जकारमुभयोर्लघुं विजानीयादाद्विगुह च भकार नकारमिह पैङ्गले वि-लघुम् ॥ ३ ॥

132.

22/10 40 Bl 11 bis 12 Linien Etwa 1760

Śrautaprayogaratna von Narasinha, Bruder von Gopīnatha, Sohn von Nārāyaṇa Bhaṭṭa, Enkel von Narasinha Der Verfasser erklärt in metrischer Form die Pflichten des Hotri bei verschiedenen Opferhandlungen, indem er Śaunaka und Āśvalayana zu Grunde legt Die Handschrift ist unvollständig Beginnt प्रणमामि गणाधीश विघ्नध्वान्तदिवाकरम् । दन्तावलमुख सान्द्रसिन्दूराक्षयविग्रहम् ॥ वन्दे विष्णु जगद्वन्द्य गोलाचलनिवासिनम् । यत्कटाक्षेकदेशाः स्युः छतकृत्या सुरा अपि ॥ भीमासायुगलव्याख्यानिपुण श्रौतकर्मणाम् । विज्ञातार गुरु नीमि यतिमीश्वरभारतीम् ॥ प्रणम्य पञ्चाङ्गनामुमामृषि तथा शौनकमाश्रयायनम् । करोति तत्सूत्रविबोधितार्थ प्रयोगरत्न नरसिंहयज्वा ॥ नानाश्रीतेषु निपुणा याज्ञिकास्त्यक्तमत्तराः । युक्तमेतद्युक्तं वा चन्तुमर्ह्य सज्जनाः ॥ १ ॥

Draṣṭapaurṇamiasahautrākārikāḥ in 10 Abschnitten Fol 10a Agnyadheyakārikāḥ Fol 11a Anvarambhāṇiyeṣṭikārikāḥ Fol 11b Utsargestīḥ Fol 12a Pannarādheyeṣṭīḥ Fol 12b Āgrāyaṇeṣṭīḥ Fol 13a Āyukhameṣṭīḥ Fol 13b Putrakāmeṣṭīḥ Fol 13b Vibhreṣṭīḥ Fol 14a Pavitrēṣṭīḥ Fol 14b Mṛgāreṣṭīḥ Fol 15a Traidhātavyeṣṭīḥ Fol 15b Jateṣṭīḥ Fol 15b Vaiśvadeveṣṭīḥ

Fol. 17 a Varuṇapraghāsakārikāh Fol 18 a Sākamedhaparvakārikāh
 Fol 20 a Śunāsriyestikārikāh Fol 20 a Cāturmāsyāni sagunani
 Fol 20 b Brahmāvakārikāh Fol 24 a Agnihotrakārikāh Fol 27 b
 Pravāsakārikāh Fol 28 b Dikṣanīya Fol 29 a Piāyanīyā Fol 29 b
 Ātithyestih Fol 30 a Pravargyakārikāh Fol 32 a Havirdhāna
 pravartanam Fol 33 a Agnisomīpranayanam Fol 33 b Prātaranu-
 vakāh Fol 36 b

Narasimha citiert Bandhāyana und den Vṛttikrit mehrfach,
 Siddhāntin einmal

Zu Ende der Duśapaurṇamāsahautrakārikāh giebt der Verfasser
 über seine Abkunft folgenden Bericht

जयति स होसलदेशे ग्रामवरो नामतो वसुर्वाक्कुः ।*)

यत्र श्रीनरसिहो जातस्तसूनुरनुगतः काशीम् ॥

अथ्यन्वयावतसो नारायणभट्टसञ्जकः काश्याम् ।

अम्माया च सुपुत्र गोपीनाथ विपश्चित सुपुत्रे ॥

(गोपीनाथबुधानुजयन्वश्रीमन्नृसिहरचिते ऽस्मिन् ।

श्रीतप्रयोगरत्ने चातुर्मास्यानि सम्यगुक्तानि ॥)

Der Schlussvers kommt aus Bhandarkar's Report für 1883—84
 p 344

*) Die Hs ग्रामवरो ऽम्मानामतो वसुर्वानुमन्वश्री

B. Mahābhārata, Rāmāyana und Purānas

133.

31/15 41 Bl 13 Linien Geschrieben 1748 in Sivaajapura
Vrataparian des Mahabharata

134.

34/14 188 Bl 11 Linien Etwa 1780
Udyogaparian Vom Anfang bis 175 43

135.

33/13 52 Bl 11 Linien Etwa 180
Śalyaparian

136.

37/17 8 Bl 13 Linien Etwa 1800
Arsiparian, in dem Sauptikaparian Kapitel 10—18

137.

31/12 150 Bl 10 Linien Etwa 1790
Mayadharna aus dem Śantiparian

138.

35/14 52 Bl 11 Linien Etwa 1750
Apauldharna aus dem Śantiparian

139.

36/17 6 Bl 13 Linien Etwa 1800
Viśolaparian

140.

33/15 47 Bl 12 Linien Etwa 1740
Gadiparian

141.

30¹/₂/14 72 Bl 14 bis 16 Linien Geschrieben von May rām in
 Mularo in J 1772

Virataparian in 67 Kapiteln Randglossen bis Fol 27 b

142.

3./13 149 Bl 10 bis 15 Linien Etwa 1810

Danadharma aus dem *Ānandasūtrikaparvān* Von Anfang bis 111, 105 क्रीड कर्पासिक हत्वा मृतो जायति मानव । चोरयित्वा नर पट्ट हत्वाविक —

143.

32/19 89 Bl 11 bis 12 Linien Die älteren Hitter bilden die Mehrzahl und sind etwa um 1700 geschrieben

Asamedhiaparvān Von zwei verschiedenen Händen geschrieben Foll 31 32 61 fehlen

144.

0/0 78 Bl 7 Linien Anf des 18 Jahrh

Bhagavadgītā, die bekannte und oft edierte Episode aus dem *Mahābhārata* Oft bloss *Gītā* genannt Das erste Blatt fehlt

145.

30 14 105 Bl 10 bis 11 Linien Abgeschrieben im J 1754 in Kāśī von Rāmākṛiṣṇa

Bhagavadgītā Mit dem Kommentar *Subodhinī* von Śrīdhara svāmī Dieser beginnt शेषाशेषमुख्याख्याचातुर्यं त्वेकवक्त्रत । दधानममुत वन्दे परमानन्दमाधवम् ॥ १ ॥ ओमाधव प्रणम्योमाधवं विश्वेशमादरात् । तत्प्रक्तियन्तितं कुर्वे गीताव्याख्या सुबोधिनीम् ॥ २ ॥ भाष्यकारमतं (i. e. Śūkracarya) सम्यक्तद्व्याख्यातृगिरस्तथा । यथामति समालोड्य गीताव्याख्या समारभे ॥ ३ ॥

150.

27/12 203 Bl. sehr selten mehr als 8 Linien F. v. 1740

Bhagaradgita Text und Kommentar Diese (A) und die folgende (B) Handschrift enthalten eine ausführlichere Recension der Subodhini aus der die Vulgata sich entwickelt hat. Beginnt

एक यज्जनयत्यनेकतनुभृत्सखान्यजस्र मिथोभिन्नाकारगुणानि कैश्चिदपि वा नोप न सिक्त जले । कालेनापि न जीर्यते ऊतभुजा नो दह्यते क्लिद्यते नास्त्रिस्तसकलस्य बीजमसच्छद्वाभिध धीमहि ॥ १ ॥ श्री-
मत्पद्मजतार्क्ष्यपद्मगुक्प्रह्लादभीष्मोद्यव्यासाक्रूरपराशरध्रुवमुखान्वन्दे
मुकुन्दप्रियाम् । यैस्तीर्थैरिव पावित त्रिभुवन रत्नैरिवालकृत सदैवै-
रिव (siddhaughar 114 B) रचित सुखकरैश्चन्द्रैरिवापायितम् ॥ २ ॥*)

Die Erklärung von 1 1 2 diene als Probe. Die sages mamka
duryodhanaadya ch anye paṇḍava vyutyasya yodhukama dharmadhe dharm-
prasa bhūmī kuro che kurche ch tashin kurche che samveta milita
sant kimkurvat ki vidhu ॥ १ ॥ tu pun tda tepu militepu
satu raja duryodhan anekवीरसमुदाये लब्धदोषि दुखेन योध-
यितु शक्य आचार्य धनुर्वेदोपदेष्टार द्रोण उपसगम्य संगतो भूत्वा
वचन अनन्तर उच्यमान अवतीत् उक्तवान् । कि क्त्वा । पाण्ड-
वाना अनीक पाण्डवानीक सैन्य बृह सूचीबृह रचनासप्त दृष्टा
अवलोक्य ॥ २ ॥

1) endet Fol 13 b (B 14 b) 2) Fol 38 a (40 b) 3) Fol 51 a
(53 b) 4) Fol 63 b (67 b) 5) Fol 72 b (76 b) 6) Fol 85 b (91 a)
7) Fol 93 b (101 a) 8) Fol 101 b (111 a) 9) Fol 111 a (123 a)
10) Fol 120 b (135 b) 11) Fol 137 a (155 b) 12) Fol 143 a (163 a)
13) Fol 154 a (175 b) 14) Fol 161 b (184 b) 15) Fol 170 a
(194 a) 16) Fol 176 b (201 b) 17) Fol 184 b Fol 155 fehlt

151.

24/10 206 Bl. selten mehr als 7 Linien L. v. 1740

Bhagaradgita mit demselben Kommentar (B) Foll 78 136
137 fehlen Schliesst im Anfang von 17 28

152.

26/11 227 Bl. 10 bis 11 Linien Geschrieben in Natapala von
Devadas, Sohn von Damodara im J. 1516

Bhagaradgita mit dem Kommentar von Śaṅkaracarya Śaṅkara
nach einer allgemeinen Einleitung beginnt mit der Erklärung von
2, 11 Foll 1 105 108 109 114 115 und mehrere in den be-
schädigten Blättern des achtzehnten Kapitels fehlen

*) Der Anfang des \Ara Hyap urā n.

Adhyaya 2 endet Fol 27a 3 Fol 41a 4 Fol 59a 5
Fol 72b 6 Fol 88b 7 Fol 96a 8 Fol 104a 9 Fol 113b
10 Fol 122b 11 Fol 137a 12 Fol 144a 13 Fol 169a
14 Fol 176a 15 Fol 183a 16 Fol 189b 17 Fol 195b

153.

93/10 74 Bl 10 bis 1° Lin en Etwa 1810

Bhagaradgita Die ersten fünf Kapitel mit einer anonymen Übersetzung in Hindi, in welcher Śrīdhara's Kommentar berücksichtigt wird Die Einleitung von Śrīdhara ist dem grosseren Teile nach übersetzt

154.

10/10 3 Bl 8 Linien Abgeschrieben etwa um die Mitte des vorigen Jahrhunderts von Mukundadas Kayastha einem Sohn von Rama

Saptasloka Gitā Sieben ausgewählte Verse aus der Bhagavadgita Diese ursprünglichen 7 sind im CC p 69a sub voce angegeben Durch Zuthaten ist diese Anzahl hier auf 20 gestiegen Beginnt अस्य श्रीसप्तश्लोकिगीतास्तोत्रमालामन्त्रस्य श्रीभगवान्वेदव्यास ऋषि श्रीकृष्ण परमात्मा देवता अनुष्टुप् छन्द । ओमित्येकाचरेति बीज सर्वत पाणिपादान्तमिति शक्ति । अहं त्वा सर्वपापेभ्यो मोक्षयिष्यामि मा शुचेति कीलक श्रीकृष्णपरमात्मप्रीत्यर्थं सूक्तगीतामन्त्रमालास्तोत्रजपे विनियोग ॥ ओमिति सर्वत स्थान कविमूर्ध्वमत परम् । सर्वस्य मन्मनाथेति सूच्या गीता प्रकीर्तिता ॥ १ ॥ यो मा गीतासमूहेन स्तोत्रमिच्छति पाण्डव । तेनाह सप्तभि स्तौके स्तुत एव न सशय ॥ २ ॥

155.

99 10 11 Bl 11 bis 14 Linien Etwa 1800

Asvistutajalhyu Nīlakantha's Kommentar zu dem Hymnus an die Asvinen aus dem dritten Adhyaya des Adiparvan des Mahabharata Beginnt तमुपाध्याय प्रत्युवाचाश्विनी स्तुहि । तौ त्वा चतुष्मन्त कर्तारौविति ॥

156.

100 4 Bl 11 Linien Etwa 1800

Katyayanistara das 23 Kapitel des Bhishmaparvan In 29 Versen Arjuna preist Katyayani oder Durga vor dem Ausbruch des Kampfes mit den Kaurava Beginnt सजय उवाच ॥ धार्तराष्ट्रबलं दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम् । अर्जुनस्य हितार्थाय कृष्णो वचनमब्रवीत् ॥ भगवानुवाच ॥ शुचिर्भूत्वा महाबाहो सयामाभिमुखे स्थित । पराजयाय शत्रूणां दुर्गास्तोत्रमुदीरय ॥ सजय उवाच ॥

एवमुक्तो ऽर्जुन. सख्ये वासुदेवेन धीमता । अवतीर्य रथात्पार्थः स्तो-
त्रमाह कृताञ्जलिः ॥ अर्जुन उवाच ॥ ओ नमस्ते सिद्धसेनानि आर्ये
मन्दरवासिनि । कुमारि कालि कापालि कपिले कृष्णपिङ्गले ॥

Schliesst यत्र धर्मो क्षुतिः कान्तिर्यत्र द्वीः श्रीस्तथा रतिः ।
यतो धर्मस्ततः कृष्णो यतः कृष्णस्ततो जयः ॥

157.

92/10 16 Bl 6 bis 7 Linien Geschrieben im J 1777

Gajendriamok vanudhyāya, die Befreiung eines Elefanten von
einem Krokodil durch Vermittelung des Vishnu 158 Verse An-
geblich aus dem Santiparvan des Mahabharata, wo sich diese Ei-
zahlung nicht findet Beginnt शतानीक उवाच ॥ मया हि देव-
देवस्य विष्णोरमिततैजसः । युताः सभूतयः सर्वा गदतस्तव सुव्रत ॥ १ ॥
यदि प्रसन्नो भगवाननुयाह्यो ऽसि वा यदि । तदहं श्रोतुमिच्छामि
नृणां दुःस्वप्ननाशनम् ॥ २ ॥ स्वप्ना हि सुमहाभाग दृश्यन्ते ऽत्र शुभा-
शमा । फलानि ते प्रयच्छन्ति तदृणान्येव भार्गव ॥ ३ ॥

Schliesst गीता सहस्रनामैव स्वरराजमनुसूतिः । गजेन्द्रमोक्षण
चैव पञ्च रत्नानि भारते ॥ १५८ ॥

158.

19¹/₂/10¹/₂ 15 Bl 9 Linien Abgeschrieben für Haridāsa Vaiṣṇava
von Kṛṣṇadāsa im J 1802

Gajendriamoksa Hier in 156 Versen

159.

25 9 43 Bl 9 Linien Etwa 1700

Nalopakhyaṇa aus dem Mahābhārata Grosse Stücke davon

160.

4/11 8 Bl 10 Linien Geschrieben im J 1809

Bhismastavaraja oder einfacher *Staratya*, eine Anrufung
von Kṛṣṇa durch Bhīṣma Aus dem 47 Kapitel des Santiparvan
des Mahabharata 126 Verse Mehrere Verse am Schluss sind
zur Belobung des Hymnus von einem späteren Verfasser zugefügt
Beginnt जनमेजय उवाच । शरतस्ये शयानस्तु भारतात्मा पितामहः ।
कथमुत्सृष्टवान्देहं क्व च योगमधारयत् ॥ १ ॥ वैशपायन उवाच ।
गृणुष्ववहितो राजन् शुचिर्भूत्वा समाहितः । भीष्मस्तु कुरुशार्दूल
देहोत्सर्गं समाश्रयेत् ॥ २ ॥

Schliesst स्वरराज समाप्तो ऽयं विष्णोरद्भुतकर्मणः । गाङ्गेयेन
पुरा गीतो महापातकनाशनः ॥

161

16/10 90 Bl 7 Linien Geschrieben in Stambhat rthi 101 I im
candra, Sohn von Kāhaji im J 1693

Mahādevasahasranāman oder *Sahasahasranāman* tausend
Namen des Śiva, aus dem Anuśaṣṇikaparvan (13, 1104 Cal. 10
16, 67 Bombay) des Mahābhārata 151 Verse Fol. 2 v 17
fehlen Beginnt उपमन्युर्वाच ॥ एव सुतो महादेवस्तण्डिना ब्रह्म
वादिना । उवाच भगवान्देव उभया सहित प्रभु ॥ १ ॥

162

99/10 8 Bl 10 Linien Schrift von 1809

Vīṇusahasranāman tausend Namen des Viṣṇu aus dem
Mahābhārata (Anuśaṣṇikaparvan 13 149) Beginnt विश्वायन
उवाच ॥ श्रुत्वा धर्मानशेषेण पावनानि च सर्वश । युधिष्ठिर श-
तनव पुनरेवाभ्यभाषत ॥

163

95/10 14 Bl 1 Linien Geschrieben in Sat etra im J

Vīṇusahasranāman

164

14 10 Bl 10 Linien Itā 1810

Vīṇusahasranāman

165

18/3 19 Bl 9 Linien Itā 1810

Vīṇusahasranāman Die 1000 Namen mit ८० und ८०
ohne Text z B १ विद्यसी नम २ ओ विष्णवे नम ३ ओ वष-
ट्काराय न

166.

9/13 61 Bl 10 bis 11 Linien Itā 1810

Vīṇusahasranāman mit einem Kommentar von Śaṅkarācārya
Der letztere beginnt श्रीमच्चिदानन्दरूपाय कृष्णायाम्निष्टकारिणे ।
नमो वेदान्तवेद्याय गुरवे बुद्धिसाक्षिणे ॥ १ ॥ यस्य शरणमात्रेण
अमरंसारवन्धनात् । विमुच्यते नमस्तस्मै विष्णवे प्रभविष्णवे ॥ २ ॥
कृष्णद्वैपायनं व्यास सर्वलोकहिते रतम् । वेदान्ताभास्करं वन्दे शमा
दिनिलय मुनिम् ॥ ३ ॥ सहस्रमूर्ते पुरुषोत्तमस्य महस्रनेवाननपाद-
याहो । सहस्रनामस्तवनं प्रशन्ते निश्च्यते अमररादिशान्ते ॥ ४ ॥

168

20/19 16 L 1 s 10 Linnen Schrift von 1817

Venusahasranaman aus dem Mahabharata 800 (nicht 1000) Epitheta von Vishnu mit vorangehendem om vor jedem Namen im Dativ und folgendem namah Grade so wie in der vorhergehenden Nummer 165 Die Unterschrift hat den Titel Caturthyantadyasasana ॥ Beginnt ओ विश्वस्यै नम १ ओ विष्णवे नम २ ओ वषट्काराय नम ३ ओ भूतभव्यभवत्प्रभवे नम ४

169

14 / 19 20 Bl 7 L in en Etwa 1880

Venusahasranaman

170.

31 9 11 Bl 9 L in en Bengal Schrift Geschrieben von Paramananda Dasya Dasya etwa um etwa 1810

Venusahasranaman

171.

11/9 40 Bl 11 L in en Geschrieben in Dhatripara von Dhatri Das von Jayananda etwa um 1810

Venusahasranaman Nach den ersten 10 Versen wird auf 11 3a 1s 6a die nyasa genannte Formel gegeben Von da ab bis 11 41b werden auf dem oberen und unteren Rande die im Text enthaltenen Namen und Epitheta Vishnus abgesondert mit oder ohne om und folgendem namah aufgezählt ॥ B ओ भावाय नम । भूतात्मने नम ।

172

29/14 37 Bl 12 L s 17 L in en Schrift von 1819

Venusahasranaman mit Sukracarya's Kommentar

173

25 11 46 Bl 9 L in en Schrift vom Ende des 1. Jalri

Sanatsujitaya aus dem Udyogaparvan (42—46 Ed Bombay) des Mahabharata Mit einem vorläufigen Kommentar Dieser beginnt नम पुमे पुराणाय पूर्णानन्दाय विष्णवे । निरस्तनिखिलध्वान्ततेजसे विश्वहेतवे ॥ १ ॥ नम आचार्येभ्यो ब्रह्मविज्ञ । सत्सुजातविवरण सक्षेपतो जिज्ञासूनां मुखावबोधायारभ्यते ॥ स्वतश्चित्सदानन्दाद्वितीयो ऽथात्मा स्वाग्रययाविद्यया खानुभवगम्यया etc

174

15 9 13 Bl 7 L in en It a 1810

Sautraya aus dem Anusasana-parvan des Mahabharata (Adhy 100 Ed Bombay) Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामह महाप्राज्ञ सर्वशाम्भविशारद । किं जप्यं जपतो नित्यं भवेदर्धफल

महत् ॥ १ ॥ प्रस्थाने वा प्रवेशे वा प्रवृत्ते वापि, कर्मणि । दैवे वा
श्राद्धकाले वा किं ज्ञयं कर्मसाधकम् ॥ २ ॥ 80 Verse.

175.

20¹/₂/9. 5 Bl., 9 bis 10 Linien. Litwa 1830

Sūryastotra, Lob des Sonnengottes. Aus dem Mahābhārata
Vana-parvan 3, 13—18. Beginnt जनमेजय उवाच ॥ कथं कुरुणा-
मृषभः स तु राजा युधिष्ठिरः । विप्रार्थमारार्थितवान्मूर्यमद्भुतवि-
क्रमः ॥ १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शृणुष्वनावहितो राजन् शुचिर्भूत्वा
समाहितः । क्षणं च कुरु राजेन्द्र सर्वं वक्ष्याम्यशेषतः ॥ २ ॥ धौम्येन
च यथा पूर्वं पार्थाय सुमहात्मने । नामाष्टशतमाख्यात तच्छृणुष्व न-
हामते ॥ ३ ॥ Die Unterschrift am Ende ist इति श्रीआरण्यपर्वणि
सूर्यवरदानस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

176.

23/11. 2 Bl., paginiert 4 und 5, 8 Linien. Litwa 1790

1) Ein Fragment, betitelt *Sūryarādhana* 31—35 Verse aus
dem Aranyakaparvan des Mahābhārata, Kapitel 3. Beginnt [ए]तद्वै
कीर्तनीयस्य सूर्यस्यामिततेजसः । नाम्नामष्टशतं प्रोक्तं शक्रेण सुमहा-
त्मना ॥ 3१ ॥ = 3 28 शक्राच्च नारदः प्राप्य etc 32 = 3 79
सुरगणपितृयक्षसेवित etc 3, 33 = 3 29 सूर्योदये यः सुसमाहितः
पठेत् 3, 34 = 3, 30 इमं स्तव देववरस्य यो नरः 3 35 = 3, 31

2) शनैश्चरस्तोत्र 6 Verse zum Lobe des Planeten Saturn. Aus
einer unbekannten Quelle. Lautet श्रीरामानुजाय नमः ॥ नीलाम्बर-
शूलधरः किरीटी गृध्रस्थितः खड्गधरो धनुष्मान् । चतुर्भुजः सूर्यसुतः
प्रशान्तः सदान्नु मह्यं वरदो ऽस्तु मन्दः ॥ १ ॥ पिप्पलायन उवाच ॥
नमस्ते कोणसस्याय पिङ्गलाय नमो नमः । नमस्ते बभ्रुहृषाय कृष्णाय
च नमो ऽस्तु ते ॥ २ ॥ नमस्ते रौद्रदेहाय नमस्ते चान्तकाय च ।
नमस्ते यमसंज्ञाय नमस्ते सारये विभो ॥ ३ ॥ नमस्ते मन्दसंज्ञाय
शनैश्चर नमो ऽस्तु ते । कोणस्थः पिङ्गलो बभ्रुः कृष्णो रौद्रो ऽन्तको
यमः ॥ ४ ॥ सारिः शनैश्चरो मन्दः पिप्पलादेन संस्तुतः । ध्वजिनी
ध्वाङ्गिणी चैव अजा मेयी च सप्तमी ॥ ५ ॥ एतास्तु शनिभार्यायाः
प्रातरुत्थाय यः पठेत् । तस्य शनैश्चरीपीडा न भवेच्च कदाचन ॥ ६ ॥

177.

22/13. 8 Bl., 11 Linien. Litwa 1750.

Anusmṛiti Verehrung des Viṣṇu rettet in allen Not. In
100 Versen, angeblich aus dem Śāntiparvan des Mahābhārata, wo

sich diese nicht finden. Indessen sagen beide Handschriften Mahābhārata Viṣṇudharmottare. Beginnt शतानीक उवाच ॥ महामते महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद । अचीणकर्मवन्धस्तु पुरुषो द्विजसत्तम ॥ १ ॥ मरणे यज्जपेज्जाप्य य च भावमनुस्मरन् । पर पदमवाप्नोति तन्मे ब्रूहि महामुने ॥ २ ॥ शौनक उवाच ॥ इदमेव महाराज पृष्टवाक्ते पितामह । भीष्म धर्मविदा श्रेष्ठ धर्मपुत्रो युधिष्ठिर ॥ ३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पितामह महाप्राज्ञ सर्वशास्त्रविशारद । प्रयाणकाले यच्चिन्त्य मोक्षार्थं तत्त्वचिन्तकै ॥ ४ ॥ किं नु स्मरन्कुर्व्येष्ट मरणे पर्युपस्थिते । प्राप्नुयात्परमा सिद्धिं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वत ॥ ५ ॥

Schliesst इमा रहस्या परमामनुष्मृतिमधीत्य बुद्धि क्षमते च नैष्ठिकीम् । विहाय दुःखानि विमुच्य सकटात्स वीतरागो विचरेन्महीमिमाम् ॥ ९६ ॥ जन्मान्तरसहस्रेषु तपोध्यानसमाधिभिः । नराणां क्षीणपापानां हृष्ये भक्तिं प्रजायते ॥ ९७ ॥ न वासुदेवात्परमस्ति मङ्गलं न वासुदेवात्परमस्ति पावनम् । न वासुदेवात्परमस्ति कामदं न वासुदेवः प्रणिपत्य सीदति ॥ ९८ ॥ गतागता निवर्तन्ते चन्द्रसूर्यादयो ग्रहाः । अद्यापि न निवर्तन्ते द्वादशाक्षर- (i e om namo bhagavate Vasudevaya) चिन्तका ॥ ९९ ॥ आलोड्य सर्वशास्त्राणि विचार्य च पुनः पुनः । इदमेकं सुनिष्पन्नं धियो नारायण सदा ॥ १०० ॥

178.

25/12 9 Bl. 7 Linien Fw 17:0

Anusmṛiti Fol. 2 fehlt

179.

16/9 10 Bl. 7 Linien Geschrieben 1773 Saṅgajaparamadhye

Anusmṛiti in 73 Versen

180.

27/10 11 Bl. 11 Linien. Ltw 1860

Anusmṛiti

181.

15 J. 5 Bl. 10 bis 11 Linien Ltw 1820

Śivaratritratamahatmya, eine Feier, welche Nachts um vierzehnten Tage der dunklen Hälfte des Monats Phalguna zu Ehren Śivas gehalten wird. Angeblich aus dem Santiparvan Mokṣadharmas des Mahābhārata. In diesem findet es sich nicht vor. Siehe Śivaratritrat aus dem Skandapurāṇa 56 Verse. Beginnt युधि

धिर उवाच ॥ पितामह महाप्राज्ञ गाङ्गेय विजितेन्द्रिय । देवाना-
मपि सर्वेषां व्रतं पूर्वं श्रुतं मया ॥ १ ॥ रुद्रस्यापि व्रतं ब्रूहि भुक्ति-
मुक्तिफलप्रदम् । तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि विधिना वद महाप्रभो ॥ २ ॥
व्रतानि वह्नि लोके सर्वसिद्धिकराणि च । मनुष्यैस्तानि कृतानि
सेतिहासानि तानि वै ॥ ३ ॥ तथान्येषां च देवानां न श्रुतं तु शिव-
व्रतम् । शिवरात्रिव्रतं ब्रूहि कृपया मे पितामह ॥ ४ ॥ भीष्म उवाच ॥
साधु पार्थ महाबाहो बुद्धिमानसि पाण्डव । शिवव्रते महापुण्ये यत्ते
बुद्धिः प्रवर्तते ॥ ५ ॥ शिवव्रतं महापुण्यं सर्वपापप्रणाशनम् । सर्वदुः-
खप्रशमनं सर्वग्रहविनाशनम् ॥ Von Vers 17—44 folgt eine Erzäh-
lung von einem Jäger, der der Jagd und allen Lasteren ergeben,
durch Verehrung eines Lagers von Śiva unter seine Scharen ver-
setzt wurde In Vers 46 fig. heisst es भीष्म उवाच ॥ फाल्गुन-
स्यासि पंचे चतुर्दशा नराधिप ॥ ४६ ॥ प्रातस्तस्यात्समुत्थाय नियमः
क्रियते नरैः । प्रातःस्नानं प्रकर्तव्यं निराहारव्रतं तथा ॥ ४७ ॥ तद्दिने
वर्जयेत्क्षीर्णं कामं क्रोधं मदं तथा । रात्रौ जागरणं कुर्याद्भीतवाद्या-
दिसंयुतम् ॥ ४८ ॥ ताम्रपात्रे शिवं स्थाप्य दुरधेनालेन (vielleicht
आज्येन) स्नापयेत् । अर्कपुष्पैस्तथा पक्षैस्तथा धत्तूरकैरपि ॥ ४९ ॥

182.

13/8 14 Bl. 7 Lamen. lehrerhafte Abschrift. Geschrieben von Rupa-
rama Miśra im J. 1796.

Bhūratasūriti, ein Bericht über die Tode des Mahābhārata
und über den Tod der Anführer in dem entscheidenden Kampf
zwischen den Kauravas und Pandavas 68 Verse. Beginnt द्वेपा-
यनोष्ठपुटनिःकृतमप्रमेयं पुण्यं पवित्रमथ पापहरं शिवं च । यो भारत
समधिगच्छति वाच्यमानं किं तस्य पुष्करजलैरभिषेचनेन ॥ १ ॥ अच-
तुर्वेदो ब्रह्मा etc ॥ २ ॥ यो गोशतं कनकशृङ्गमयं ददाति etc ॥ ३ ॥
मुनिं क्षिण्वाभ्युधामास वेदव्यासमकल्पयम् । वेदव्यासं सरस्वत्या व्यास
व्यासं नमाम्यहम् ॥ ४ ॥ व्यास उवाच ॥ द्वारवत्या स्थितं कृष्णं समा-
ह्वय युधिष्ठिरः । सध्वर्थं प्रेषयामास सोऽगच्छदस्तिनापुरम् ॥ ५ ॥

Schliesst इमा भारतसावित्री प्रातस्तथा यः पठेत् । दिवा
वा यदिवा रात्रौ समेषु विषमेषु च ॥ ८६ ॥ न मयि विद्यते किंचि-
त्कार्यसिद्धिर्भविष्यति । अहोरात्रिष्ठतं पापं शृणुमानो न निष्यति ॥ ८७ ॥
संवत्सरं कृतं पापं पठ्यमाने विनश्यति ॥ ८८ ॥ Nicht aus dem Mahā-
bhārata. Das unter 113, 6 gegebene Stück fängt hier im vierund-
vierzigsten Vers an.

183

21/10 336 Bl 15—21 Linen Ltrva 1650

Hanansa ein Supplement zum Mahabharata Beginnt जयति पराशरमुनु सत्यवतीहृदयनन्दनो व्यास । यस्यास्यकमलग्नित वाङ्मयमसूत जगत्पिबति ॥ १ ॥

Fol 333 fehlt Fol 334a enthält das Ende von Kapitel 29 81 bis 30 35 nach der Ausgabe von Bombay 1862 Querfolio

184.

28/12 30 Bl 11 Linen Ltrva 1850

Kaulasayutia aus dem Hanansa Unvollständig Enthält 18 Kapitel und 13 Verse des 19 nach der Ausgabe von Bombay 72—90 Beginnt जनमेजय उवाच ॥ किमर्थं भगवान्विष्णुर्देवदेवो जनार्दन । गत कैलासशिखरमालय शकरस्य च ॥ १ ॥ नारदाद्यैस्तपोवृद्धैर्मुनिभिस्तत्त्वदर्शिभि । तत्र दृष्टो महर्दिव शकरो नीललोहित ॥ २ ॥ कैशवेन पुरा विप्र कुर्वता तप उत्तमम् । अर्चिती देवदेवेन शकरश्चेति न श्रुतम् ॥ ३ ॥ Rukma wünscht einen Sohn zu erlangen Krishna begibt sich auf den Kailas und ubt dort grosse Kasteiung, um Sivas Gunst zu erlangen Siva gewährt ihm Pradyumna den Sohn als ältesten Sohn Abenteuer Krishnas auf der Reise nach dem Kailasa Lobpreisung von Krishna auf Siva und von Siva auf Krishna

185

2/11 103 Bl 9 bis 11 Linen Abdrückt vom Anfang des 1 Jahrs

Itihāsasamuccaya 32 Erzählungen aus dem Mahabharata mit teilweiser Abkurzung und Veränderung des Textes Der Name ist in Catal Ocf Nr 38 mitgeteilt Es fehlen Blatt 1 und 18—18

1) Indraksa 2) amoda oder Siveny dikhya 3) 27 (Bombay)
4) Gantamilubdhi 5) amvada 6) Saktynasthiva 7) (Fol 20 v)
8) Sudrasanopakhya 9) Svaiganakakhya 10) Kapotakhya
11) Dugatitara 12) Saptasimvala 13) (Fol 40 v) Lobha
14) khya 15) Tuladhara Jajalsamvada 16) Kundadharaopakhya
17) Manigita 18) Bodhyarita 19) Indraksa 20) prasamvada 21) (Fol 52 b)
22) Pitraprasamvada 23) Sulanasasina 24) Phumdana
25) Gopradana 26) (Fol 68 v) Annadana 27) Tilajadana 28) Nri
29) akhya 30) Cyavanaraghasamvada 31) Manasatirthavatra
32) Brahmanaktyavidhi 33) (Fol 84 b) Matsahakshanaisedhi
(Nicht im Mahabharata) 34) Nachasayudhasamvada 35) (Fol 102 b)
36) Brahulopakhya 37) Yamasvratasamvada 38) Narada
punarikasamvada Als Abschluss folgt ein Kapitel genannt Sam
sarakupavarnana

186.

21/11 4 Bl 10 Linien Abschrift von etwa 1790

Gaṅgamahātmya, die fünfte Erzählung des *Itihāsa-samuccaya*
Beginnt बृहस्पतिसम बुद्ध्या शक्तुष्यपराक्रमम् । शरतव्यगत भीष्म-
सृपयो द्रष्टुमाययु ॥ १ ॥

187.

30/19 75 Bl 11 bis 14 Linien Gute Schrift vom Anf des 18 Jahr

Itihāsa-samuccaya Beginnt या कुन्देन्दुतुषारहारधवला या
शुभ्रवस्त्रावृता या वीणावरदण्डमण्डितकरा या श्वेतपद्मासना । या
ब्रह्माच्युतशकरप्रभृतिभिर्देवैः सदा वन्दिता सा मा पातु सरस्वती
भगवती नि शेषजाड्यापहा ॥ जितमजितेन भगवता जलनिधिश्च येन
जलदक्षणेन । वसुधोद्धरखरसातलपङ्काङ्कितगण्डतुण्डेन ॥ १ ॥ पुनरपि
जित भगवता हिरण्यकशिपोरखल येन । कुलिशादपि कठिनतर
किसलयमिव करहृद्भिन्नम् ॥ २ ॥ पाराशर्यवच सरोजममल गीतार्थ-
गन्धोक्तं नानाख्यानसुकेसर हरिकथासबोधनावोधितम् । लोके
सज्जनपट्टदैरहरह पेपीयमान मुदा भूयाद्भारतपङ्कज कलमलध्वसिन
त्रेयसे ॥ कृष्णद्विपायन व्यास विद्धि नारायण विभुम् । को ह्यन्य
पुण्डरीकाक्षान्महाभारतकृद्भवेत् ॥ मतिमन्यानमाविध्य येन वेदमहार्ण-
वात् । जगद्धिताय जनितो महाभारतचन्द्रमा ॥ प्रायशो मुनय सर्वे
केवलात्महितोद्यता । द्विपायनो हि भगवान्सर्वभूतहिते रत ॥ स्तुति-
स्तुत्यो हि कथान्यो येन लो- - - श उच्यते ॥ पुण्डरीकस्य सवाद
नारदेन महर्षिणा । द्वाविंशकमिति प्राञ्जरितिहाससमुच्चयम् ॥ अवे-
वानुक्रमो ज्ञेयस्तन्महाभारते बुधे । एव द्वाविंशदाख्यान (akhyanam
MS) इतिहाससमुच्चय ॥ वीणि श्लोकसहस्राणि तथा पञ्चशतानि च ।
श्लोकाय सप्ततिथान् सख्याता इति बुध्यताम् ॥ जनमैजय उवाच ॥
उपित्वा द्वादशाब्दानि etc

Die Anordnung der 32 Erzählungen weicht in einzelnen
Stücken ab 1) Yudhishtira okojanoda oder Syenajidakhvana
Fol 5b 2) Guitamilul dhakusamvada Fol 8b 3) Mudgilo
pakhvana Fol 12a 4) Sivacutia oder Syenakapotiva Fol
14b 5) Gaṅgamahātmya Fol 16b 6) Śaktuprasthiva Fol 19b
7) Sudarsanopakhvana Fol 21b 8) Svarganarāpakhvana Fol
26b 9) Kapotakhvana Fol 28b 10) Durgatitarana Fol 29b
11) Saptarśisamvada Fol 33a 12) Iobakhvana Fol 33b
13) Tuladhara Japāhsamvada Fol 36b 14) Kund dharopakhvana
Fol 37b 15) Maugigiti Fol 38b 16) Bodhianahusamvada
Fol 39b 17) Indrakusaj samvada Fol 41b 18) Pitaputra am

vada Fol 44b 19) Sukanusasana Fol 48b 20) Bhumidana Fol 50b 21) Gopradana Fol 52a 22) Annadana Fol 54a 23) Tilapradana Fol 56a 24) Nrigakhyana Fol 58a 25) Cyavanabhusasamvada Fol 60b 26) Manasatirthayatra Fol 61b 27) Brahmahatyanudesa Fol 62a 28) Srigalavanarasamvada Fol 62b 29) Suvarnadana (diesem Ms eigen und nicht aus dem Mahabharata) Fol 63a 30) Matsabhaksurarnisedha Fol 65a 31) Yudhisthiranabhusasamvada Fol 70a 32) Bahulakhyana Am Ende fehlt ein Blatt

Fol 92 ist zweimal bezeichnet

188

37/18 3 Bl 10 Lin e Etwa 18^o0

Aus *laopilihyana* die Erzählung von Kusa und Lava den beiden Söhnen des Rama Kapitel 25—36 im Jaiminibharata Beginn *जैमिनिर्वाच ॥ सग्रामस्त्वभवद्राजन्वभुवाहनपार्थयो । यथा कुशस्य रामस्य वाजिमेधहये धृते ॥ जनमेजय उवाच ॥ कथं राम कुश पुत्र शमयच्छरवृष्टिम् । कथं च तेन पुत्रेण जितो रामो रणाजिरे । रामो न वेत्ति तं मनुमेतन्मै विस्तराद्दद ॥ जैमिनिर्वाच ॥ शृणु राजन्महाबाहो रामस्य चरितं महत् । विस्तरेण यथा पूर्वं वदतो मे निशामय ॥* Siel Webers Berlin Katalog I p 110

189

23/11 8 Bl 9 Lin e Geschrieben von Jades m Ja 168°

Dharmasamvada ein Kapitel aus dem Jaiminibharata in 120 Versen Blatt 2 fehlt Beide Hss sind in so schlechtem Zustand dass der Anfang ohne Besserung gegeben wird *जनमेजय उवाच । द्वारे च समुत्पन्ने नगरे च हस्तिनापुरे । गुरुणा पृक्तो राजा जनमेजय महाबली ॥ १ ॥ कथं विपागरूपेण धर्मो याति युधिष्ठिर । एव सर्वे हि तौ सूर्यो कथयसु महामुनि ॥ २ ॥ विशपायन उवाच । शृणु राजा प्रवक्ष्यामि कथयामि न संशय । एकदा सर्वदेवेषु इद्रदेव्या सर्वे मुनि ॥ ३ ॥*

Schliesst *धर्मे निहन्यते यह धर्मे निहन्य श्व धर्मे निहन्यते व्याधिजतो धर्मस्ततो यय ॥ 920 ॥* Nach Vollendung des Pferdeopfers unterhält sich Yudhisthira mit einem Fremden der sich zuletzt als der Gott Dharmas zu erkennen gibt

190

25/1° 8 Bl 9 Lin e Schrift von 1820

Dharmasamvada

191.

27/13¹/₂ 119 Bl 10 bis 11 Linien Schrift von 18er

Rāmāyana Balakanda, das erste Buch in 77 Kapitel Die ersten sieben Bl fehlen Beginnt in der Mitte von 2, 7

192.

23¹/₂ /10 11 Bl 7 Linien Etwa 1870

Ramāyana Das erste, ein Inhaltsverzeichnis des ganzen Werkes enthaltende, Kapitel des Balakanda Vorangehen acht Verse zum Lobe des Gedichtes beginnend (स) जयति रघुवशतिलक कौशल्याहृदयनन्दनो राम । etc (Mahanataka 1, 3) Drei von diesen finden sich in Schlegels Ausgabe p 3

193.

33/15 150 Bl 11 Linien Schrift von 1864

Ramāyana, Sundarākanda, das fünfte Buch

194

83/15 185 Bl, 1° Linien G geschrieben von Josi P man rāyana im J 1868

Ramāyana, Yuddhākanda, das sechste Buch

195.

38/10 128 Bl 10 Linien Schrift von 1520

Ramāyana, Yuddhākanda

196.

24/11 174 Bl 9 bis 13 Linien Schrift von 1760

Ramāyana, Uttarākanda das siebente Buch

197.

33/14 5 Bl 10 Linien Etwa 1830

1 *Adityahridaya*, das 107 (resp in der Bombyer Ausgabe das 106) Kapitel im Yuddhākanda des Ramāyana 31 Verse Beginnt ततो युद्धपरिश्रान्त समरे चिन्तया स्थितम् । रावण चाग्रतो दृष्ट्वा युद्धाय समुपस्थितम् ॥ १ ॥

2 Fol 3a *Viṣṇupāñjara* ein Hymnus auf Viṣṇu, in 22 Versen Aus dem Brāhmandapurāṇa Beginnt ओ अस्य श्री-विष्णुपञ्जरस्तोत्रमन्त्रस्य नारद ऋषिरनुष्टुप्छन्द । श्रीविष्णु परमात्मा देवता । अहं वीजं सोहं शक्ति । etc Das Dhṛana beginnt पर परमात्मकतेरनादिमेक निविष्ट वङ्गधा गुहायाम् । सर्वालय सर्वच-राचरस्य नमामि विष्णु बगदेकनाथम् ॥ १ ॥ ओ विष्णुपञ्जर महा-दिव्य सर्वदुष्टनिवारणम् । उग्रतेजो महावीर्यं सर्वशत्रुनिहन्तनम् ॥ २ ॥

Schliesst जले विष्णुः स्थले विष्णुर्विष्णुः पर्वतमस्तके । ज्वाला-
मालाकुले विष्णुः सर्वं विष्णुमयं जगत् ॥ २२ ॥

3 Fol 4b *Ramagītāstotra*, ein wertloses Machwerk in
7 Versen, welches Rāmanuja zugeschrieben wird. Beginnt श्री-
रामो राघवश्चैव कौशलेन्द्रकपीश्वराः । देवदेवपतिः साची जगत्ताता
जगत्पिता ॥ १ ॥

4 Fol 1a *Saptasloī Bhagavadgītā* Schon in Nummer 154
besprochen

5 Fol 5b *Catuhśloībhāgarata* Sieh Nummer 293, 2

6 *Sarasvatihādaśanāman*, zwölf Nimen der Sarasvatī
Śaṅkarācārya zugeschrieben. Beginnt सरस्वती मया दृष्टा वी-
णापुस्तकधारिणी । हसवाहनसमायुक्ता विद्यादानकरी मम ॥ १ ॥
प्रथम भारती नाम द्वितीय च सरस्वती । तृतीय शारदा देवी
चतुर्थ हसवाहिनी ॥ २ ॥

198.

17/12 J BH J Indien 17wa 1860

Bhāvanistāra aus der Mānavasamhitā des Adityapuriāṇa,
das 19 Kapitel. Dieses ist das fünfzigste Kapitel im Śaunipuriāṇa
(Ed Anandāsrama) Beginnt सूत उवाच । तत्रोपविश्य सुरराट्पूज्य-
मानो वरामने । अम्परोगणगन्धर्वसिदविद्याधरोरगैः ॥ सहस्रानु-
चराणा च देवतानां मर्हाजसाम् । निर्जराणा चयस्त्रिशत्कोटिभिः
परिवारितः ॥ सो ऽभियुक्तस्तः सर्ववृहस्पतिपुरोगमैः । विलोकी ऽस्मि-
न्पुनः शक्रद्यक्रे राज्यमकण्टकम् ॥ Die versammelten Risi priesen
vor Indra die Macht der Bhavāni

Schliesst सूत उवाच ॥ एवं मुनीना गदित भवान्याद्यरित
शुभम् । श्रुत्वा पुरंदरः श्रीमान्भक्त्या परमया द्विजाः ॥ आराधया-
मान तदा पार्वती परमेश्वरीम् । वराय विविधोन्नत्या चक्रे राज्य-
मकण्टकम् ॥

199.

24/10 52 BH 10 Indien 17wa 1700

Garuḍapurāṇa Pretakalpa, der zweite Teil des Garuḍapurāṇa
der von den Verstorbenen in der Unterwelt handelt. Die Hand-
schrift enthält 26 Kapitel und einen Teil des 27. Beginnt
नारायण नमस्कृत्य etc ॥ १ ॥ नैमिषे निमिषद्ये मुनयः शानका-
दयः । मयं स्वर्गाय लोकाय सहस्रसममासत ॥ २ ॥ Diese 27 Kapitel
entsprechen in der Calcutta Ausgabe von 1891 in 4° den Kapiteln
12—35 — Den Schluss des dritten Kapitels bildet der bekannte
Vers यावत्स्वमिदं शरीरमक्षयं etc

200.

27/13 37 Bl 12 Linien Schrift von 1836

Garudapurane Saroddhura ein Auszug aus dem Pretakalpa des Garudapurana in 10 Kapiteln : Entspricht im allgemeinen den ersten elf Kapiteln der genannten Calcuttner Ausgabe Beginnt धर्मदृढवद्मूलो वेदस्कन्ध पुराणशाखाद्य । अतुकुसुमो मोक्षफलो मधुसूदनपादपो जयति ॥ १ ॥ Florenz katalog Nummer 15

201.

33/14 98 Bl 13 bis 15 Linien Geschrieben von Amara vara Sohn von Bhaja Suresvara

Garudapurane Saroddhura ein verschiedener Auszug aus dem Pretakalpa in 14 Kapiteln Kapitel 1 entspricht dem 12 Adhvāya, 4 = 20 6 = 22, 8 = 26 9 = 4 10 = 27 etc

202.

27/12 6 Bl 19 Linien Geschrieben von Nilakara im J 1856

Kokilavrata aus dem Naradapurana Beginnt एवगुणेति ममेहजन्मनि जन्मान्तरोपार्जितानि [पापानि] तेषां परिहारार्थमवैधव्याप्त्यर्थं कोकिलाव्रताङ्गभूतं यथामिलितोपचारद्वये षोडशोपचारैः पूजनमहं करिष्ये । आपाढीपौर्णिमामारभ्याष्टमीपर्यन्तं सुगन्धपुष्पैः सहितमलकद्रव्येणोद्वर्तनं कृत्वा शिरसि धृत्वा स्नानं कार्यम् । Das Purana beginnt सूत उवाच । कीलासशिखरे रम्ये देवदेव जगद्गुरुम् । पार्वतीशं गणैर्युक्तं क्रीडन्तं परया मुदा ॥ १ ॥ Es folgt dieselbe Erzählung, aber minder ausführlich von Dikṣas Opfer wie in dem kokilavrata aus dem Bhavayottapurana

203.

21/11 3 Bl 10 Linien 11 & 190

Prabodhinivratu oder *Bothinivratu* ein Fest welches beim Erwachen des Viṣṇu am elften Tage der lichten Hälfte des Monats Kartika gefeiert wird Aus dem Naradyayana in 25 Versen Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ देवकीनन्दनाच्युत । एकादश्यां प्रबोधिष्या ब्रूहि धर्मं प्रसादत ॥ १ ॥ कथं देव प्रबोधोऽस्य कथं कार्यं व्रतं तदा । किं किं विधानं का पूजा सर्वं ब्रूहि चतुर्भुज ॥ २ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ वसुदेवेन न पित्रा पृष्टो गर्ग पुरा गुरु । एतदेव व्रतं ग्राह्यं तत्तस्मै तद्ददामि ते ॥ ३ ॥ गर्ग उवाच ॥ वसुदेव महाभाग शृण्विह व्रतमुत्तमम् । एकादश्यां प्रबोधिष्या विख्यातं व्रतमुत्तमम् ॥ ४ ॥ कार्तिकस्यामले पक्षे सप्तमि दशमीदिने । पूर्वं तु नियमं कुर्याद्दिनचितयसमितम् ॥ ५ ॥

204.

25¹/₂/11 102 Bl 9 bis 11 Linien Geschrieben in Siyapura von Blavy u. s. kara im J 1738 Das in Ziffern beigelegte Samvat 1787 ist falsch

Purusottamahatmya die Heiligkeit des dem Visnu geweihten Schaitmonats (A) Angeblich aus dem *Bṛhannaradiyapurāṇa* wo es sich nicht vorfindet 30 Kapitel Beginnt वन्दे वन्दारु-मन्दार वृन्दावनविनोदिनम् । वृन्दावनकलानाथ पुरुषोत्तममद्भु-तम् ॥ १ ॥ नारायण नमस्कृत्य नर चैव etc ॥ २ ॥ निमिषारण्य-माजरमुर्मुनय सत्त्वकाम्यया । असितो देवल पैल सुमन्तु पिप्पला-यन ॥ ३ ॥ सुमति काश्यपश्चैव जाबालिर्भृगुरङ्गिरा । वामदेव सुतीक्ष्णश्च शरभङ्गश्च पर्वत ॥ ४ ॥

1) Sukadevagamana 2) Prāṇavidhī 3) Adhimaśyaśa Vai-
janthīprapti 4) Adhimaśyaśaśrīpti 5) Visnor Golahagamana
6) Purusottamavijñapti 7) Adhimaśyaśa nīmaśvayāprapti
8) Kumaravilāpa 9) Durvasastapovīnagamana 10) Kumarasīvara
dhanodyoga 11) Siyavakya (kanyavīradana C) 12) Purusotta-
mopadesa 13) Dhṛtadhānīnomanahheda 14) Dṛḍhānvopakhyaṇa
15) Sudevavarapradana 16) Sudevapratibodha 17) Sudevavilāpa
18) Sudevaputryāṇa 19) Dṛḍhādhānvopakhyaṇe Purusottama-
mahatmyakathana 20) Dṛḍhānvopakhyaṇa 21) Dṛḍhādhānvopa-
khyane pūjanavidhī (Purusottamapūjanavidhī B) 22) Niyamakathana
(Purusottamavratānīyamakathana B) 23) Dṛḍhānvopakhyaṇa 24)
Dṛḍhādhānvopakhyaṇe dipamahatmyakathana 25) Dṛḍhādhānvopa-
khyane udyāpnavīdhikathana *) 26) Kādāryopakhyaṇa 27) (kapi-
janman B) Kādāryopakhyaṇe vīmanagamana 28) Abhīkakathana
29) Pāṭivratadhāmanīrupīna 30) Siyavāphalākathana — Fol 18
fehlt Bei der Zählung ist 79 80 ulergangen doch fehlt nichts

205.

83/16 63 Bl 13 bis 14 Linien Etwa 1830

Purusottamamahatmya in 81 kapiteln (B) — Nach 13 folgt die Pagination 15, aber es fehlt nichts

206.

24/10 63 Bl 14 bis 16 I 10 Linien Etwa 1850

Purusottamahatmya Hier in 32 kapiteln (C) Das dreissigste Kapitel hat keine Unterschrift, das einunddreissigste ist *Bhagavan mahatmavaprasādamahakathana* genannt

207.

16/9 3 Bl 3 Linien Etwa 1860

Nīsinīśaśaśa Angeblich aus dem *Nīsinīśapūṇa* Beginnt अनेकमन्त्रकोटिख नृसिंहनाम समुच्चरेत् (samacaret MS) । अनेकवि

*) B selbst hat hier als 26 ein Kapitel Niyamāśyaśa ein

धरचाया विपरोगादिनिवारणम् ॥ १ ॥ ओं अस्य श्रीलक्ष्मीनृसिंह-
मन्त्रकवचस्य ब्रह्मा ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । ओं वी वीजम् । री
शक्तिः । ओं ऐ की कीलकम् । ओं श्रीनृसिंहो देवता । मम सर्व-
रोगनाशनाभीष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥ अथ न्यासः । ओं वी
अङ्गुष्ठाभ्या नमः । ओं प्री तर्जनीभ्या नमः । ओं ह्री मध्यमाभ्या नमः ।
ओं री अनामिकाभ्यां नमः । ओं त्री कनिष्ठिकाभ्या नमः । श्री कर-
तलकरपृष्ठाभ्या नमः ॥ एव हृदयादि । मन्त्रः । ओं वीं प्रीं ह्री वीं
त्रीं नमः ॥ ध्यानम् । सत्यज्ञानमुखस्वरूपममल वीराब्धिमध्ये स्थित
योगारूढमतिप्रसन्नवदन भूयासहस्रोच्चलम् ॥ etc

Der Schluss mit allen Fehlern der HS lautet किलय किलय
मर्दय मर्दय चूर्ण चूर्ण रीं रीं निरोधताना ये ये मद्विरोधताना
सर्वचिन्ताहरण दह दह मय मय पच पच चूर्णय चूर्णय चक्रेण गदा
वज्रेण भस्मिकुल २ स्वाहा । ओं ओं ओं श्री श्री ह्री ह्री वी वी
नृसिहाय नमः स्वाहा ॥ इति श्रीनृसिंहपुराणे ब्रह्मासाधिव्रीसवादे
नृसिंहकवच संपूर्णम् ॥ Nur das zehnte Kapitel im Arisimb
purāṇa (Aṣṭākṣaramāhātmya) lässt sich mit diesem Kavaca irgend
wie vergleichen

208.

31/14 40 Bl., 10 bis 11 Lamen Abschrift von etwa 1700

Kārttikamahātmya, über die Heiligkeit des dem Kṛṣṇa ge-
weiheten Monats Kārttika. Aus dem Uttarakhanda des Padmapurāṇa
In 29 Kapiteln Beginnt श्रीमद्भरमहाराज कृपासिन्धु जगन्प्रियम् ।
वन्दे गुरु महेशाख्य जगद्वन्दितवन्दितम् ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ त्रिधः
पतिभयामक्त्य गते देवर्षिसत्तमे । हर्षोत्फुल्लानना सत्या वामुदेवमथा-
ब्रवीत् ॥ २ ॥ धन्यास्मि कृतकृत्यास्मि सफल जीवितं च मे । मज्जन्मनि
निदाने च धन्या ती पितरौ मम ॥ ३ ॥

Der Text stimmt im ganzen mit Oxford Nummer 59 überein,
wo das nähere angegeben ist

209.

28/12 57 Bl., 10 Lamen Abschrift von 1749

Kārttikamahātmya, angeblich aus dem Uttarakhanda des
Padmapurāṇa In 15 Kapiteln Eine ganz verschiedene Version
Beginnt ऋषयो नैमियारण्ये श्रुत्वा नामसहस्रकम् । मुख्य शिवरहस्य
च भूयो देवर्षिमब्रुवन् ॥ १ ॥ स्वायम्भुव कृतार्थाः स्रस्त्वदनुग्रहतो
वयम् । यद्रहस्य हरेर्नाम श्रुत त्वन्मुखपद्मजात् ॥ २ ॥ इदानीमीदृश
धर्म हरेरत्यन्तोपणम् । व्रत किञ्चिददास्ताक दृढा भक्तिर्यथा हरी ॥ ३ ॥

नारद उवाच ॥ शृण्वन् मुनय सर्वे गुह्याद्गुह्यतरं महत् । व्रत तद-
भिधास्यामि श्रुत मे ब्रह्मणो मुखात् ॥ ४ ॥ इदमेव पुरा पृष्टो मया
लोकपितामह । हरेराराधनविधिं मह्यमाह प्रहर्षितः ॥ ५ ॥ ब्रह्मो-
वाच ॥ धन्यो ऽसि वत्स यत्पृष्टं श्रीकृष्णाराधनव्रतम् । सर्वयज्ञतपो-
दानफलं श्रीकृष्णभक्तिदम् ॥ ६ ॥ द्वादशस्वपि मासेषु कार्तिके कृष्ण-
वत्स्रम् । तस्मिन्संपूजितो विष्णुरनेकैरुपचारकैः ॥ ७ ॥ ददाति विष्णुर्व-
ल्लोकमित्येष निश्चितं मया । यथा दामोदरो भक्तवत्सलो विदितो
जनैः ॥ ८ ॥ तस्यायं तादृशो मासः स्वल्पमप्युपकारकः । कार्तिके
भूमिशायी यो ब्रह्मचारी हविष्यभुजः ॥ ९ ॥ पञ्चाशपच्चे भुञ्जानो
दामोदरमथार्चयेत् । स सर्वपातकं हित्वा विकुण्ठे हरिसंनिधौ ॥ १० ॥
दिव्यकान्तविमानाग्रे वसति स हरेः पुरे ।

Jalamdharaṣaṣṭhyāṇa fol 8a Dhūmākeśopakhyaṇa fol 13a
Agastyakṛttikeśasamvada Paucmadamahatmya fol 21b Bṛndu-
madhāvavirbhavavirbhava fol 28b Nṛṇamamahatmya fol 35a
Kusmandadanamahatmya fol 39a Dhūtmamahatmya fol 45a
Bhīṣmaṣṛṭavāidha fol 46a Munimānakaśidharāśasamvad jamaśa
lhravah fol 57b

210.

5/11 43 Bl 9 L. 10a Schlechte Abschrift vom J 1734

Kurttikamahatmya aus dem Uttarakhanda des Padmapurana
Dieselbe Version wie in der vorangehenden Handschrift aber hier
in zehn Kapiteln

211.

26/11 36 Bl 10 L. 1 n Abschrift von 16

Kurttikamahatmya aus dem Uttarakhanda des Padmapurana
in 10 Kapiteln Beginnt सूत उवाच । पुरा कलियुगस्यादौ ब्रह्म-
लोकगतो मुनि । ददर्श लोकनाथेशं ध्यायमानं जनार्दनम् ॥ २ ॥

Mādanāśopakhyaṇa fol 5b Jalamdharaṣaṣṭhyāṇa fol 11a
Dhūmākeśopakhyaṇa fol 19a Radhikopakhyaṇa fol 21b
Paucakopakhyaṇa fol 28a Viśṭavāidhana fol 31b Bhīṣmapau-
ṇamahatmya fol 35a

212.

21/10 26 Bl 13 Linen Die meisten Blätter dieser Handschrift sind
durch langen Gebrauch abgerieben Abschrift vom Ende des 16. Jahrh.

Kuśimamahatmya die Heiligkeit von Benares Aus dem Patāla-
khaṇḍa des Padmapurana in 5 Kapiteln Beginnt सूत उवाच ॥
एकदा सुखमासीन रेवाया पुलिने मृगम् । मुनयो विनयोपेता
पद्मकुलोर्महर्षणम् ॥ १ ॥ मुनय ऊचुः ॥ भगवन्सर्वतत्त्वज्ञ तत्त्व यत्तव
निश्चितम् । निर्वाणपरिनिर्वाणकारणं मुक्तिकाङ्क्षिणम् ॥ १ ॥ यत्त-
द्ब्रह्म वेदानां तन्निष्ठं विविच्य च । ब्रूहि न श्रद्धयोपेतां कुरुणालय

तत्त्वतः ॥ ३ ॥ वयं हि मायया भुग्धा निश्चयं न लभामहे । सूत
उवाच ॥ एवं पृष्ठः स भगवान्भृगुस्तत्त्वार्थदर्शनः ॥ ४ ॥ यदुवाच
तदाख्यामि तच्छृणुध्वं समाहिताः ।

— 213.

24/9. 38 Bl., 8 Linien. Gute Handschrift von etwa 1600.

Kāśimāhātmya.

214.

28/18. 48. Bl., 11 Linien. Etwa 1750

Gītāpāhātmya, die Heiligkeit der Bhagavadgītā, in einem Dialog zwischen Lakṣmī und Kṛiṣṇa. Aus dem Uttarakhanda des Padmapurāṇa, in 18 Kapiteln. Die Wichtigkeit der einzelnen Gesänge der Bhagavadgītā wird in je einem Kapitel durch eine Legende bewiesen. Dies ist der Hauptgegenstand des Werkes. Beginnt
अतसीपुष्पसंकाशं खगेन्द्रासनमच्युतम् । शयानं शेषशय्यायां महाविष्णु-
मुपास्यहे ॥ १ ॥ ईश्वर उवाच ॥ कदाचिदासने रम्ये सुखासीनं मुर-
द्विपम् । आनन्दयिषी लोकानां सत्पतीः पप्रच्छ सादरम् ॥ २ ॥
सत्पतीरुवाच । शयालुरसि दुग्धाब्धौ भगवन्केन हेतुना । उदासीन
इवैश्वर्ये जगन्ति स्थापयन्नपि ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ इति देव्या वचः
श्रुत्वा मुरभिञ्जानगर्भितम् । (B भगवान्भुरव्ययः) । उवाच द्रव्यया
वाचा विस्मयस्मेरलोचनः ॥ ४ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ नाहं सुमुखि
निद्रालुर्निजं माहेश्वरं महः । दृशा तत्त्वानुवर्तिन्या पश्याम्यन्तर्निम-
गया ॥ ५ ॥ कुशाग्रया धिया देवि यदन्तर्योगिनो हृदि । पश्यन्ति
यच्च वेदानां सारं मीमांसते भृशम् ॥ ६ ॥ तदेकमजरं ज्योतिरात्म-
रूपमनामयम् । अखण्डानन्दसंदोहनिष्यन्दि द्वैतवर्जितम् ॥ ७ ॥ यदा-
श्रया जगद्वृत्तिर्यत्रयया चानुभूयते । न येन रहितं किञ्चिज्जगत्त्रयच-
रावरम् ॥ ८ ॥ निर्मथ्य वज्रधा लोके वेदशास्त्रास्त्रुधिं सुधीः ।
द्विपायनो यदासाव गीताशास्त्रं निस्पृष्टवान् ॥ ९ ॥ यदास्थाय महा-
नन्दमङ्गीकृतमनाः सदा । निद्रालुरिव देवेशि दुग्धाब्धौ प्रतिभामि
ते ॥ १० ॥ ईश्वर उवाच ॥ इति तस्य मुरारातेर्मितमानन्ददं वचः ।
प्रहर्षोत्फुल्ललोलाक्षी सत्पतीः श्रुत्वा विसिस्त्रिये ॥ ११ ॥ श्रीरुवाच ॥
भवानेव हृषीकेश ध्येयो ऽसि यमिनां सदा । तस्मात्त्वत्तः पर ना-
न्यदिति कीतूहलं हि मे ॥ १२ ॥ चराचराणां लोकानां कर्ता हर्ता
सत्यं प्रभुः । यथा स्थितस्ततो ऽन्यत्स्वं यदि मां बोधयाच्युत ॥ १३ ॥
श्रीभगवानुवाच ॥ मायामयमिदं देवि वपुर्मे न तु तात्त्विकम् । छ-
ष्टिस्थित्युपसंहारक्रियावृन्दसमन्वितम् ॥ १४ ॥ अतो ऽन्यदात्मनो रूप
द्वैताद्वैतविवर्जितम् । भावाभावविनिर्मुक्तमाद्यन्तरहितं प्रिये ॥ १५ ॥

व्यापक च सदाज्योति परानन्दैकसुन्दरम् । रूपमैश्वर्यमात्मिकगम्यं
गीतासु कीर्तितम् ॥ १६ ॥

Adhyaya 2 beginnt श्रीभगवानुवाच ॥ आदिमस्त्रीवमाख्यान-
मुदीरितमनुत्तमम् । शृणु माहात्म्यमन्येषामध्यायानामपीन्द्रे ॥ १ ॥
दक्षिणस्या दिशि श्रीमानासीद्गुणयुतो महान् । पुरे पुरदराह्वाने देव-
शमेति विद्युत ॥ २ ॥ Adhy 3 अजस्थाने जडो नाम द्विजन्मा
कौशिकान्वय । हित्वा जात्युचित धर्मं वणिग्वृत्त्या मनो दधे ॥ १ ॥
Adhy 4 चतुर्थस्यापि माहात्म्यमाख्यास्याम्यधुना शृणु । वदरीत्वं
समुत्सृज्य येन कन्ये दिव गते ॥ १ ॥ Adhy 5 पञ्चमस्याधुना देवि
माहात्म्यं लोकपूजितम् । कथयामि समासेन सावधानं शृणु प्रिये ॥ १ ॥
पिङ्गलो नाम मद्ग्रेषु पुष्कत्सपुरे द्विज । अवदाते कुले जातो विद्युतो
वेदवादिभाम् ॥ २ ॥ Adhy ६ षष्ठाध्यायस्य माहात्म्यं प्रवक्ष्यामि
वरानने । यदाकर्णयता नृणां मुक्तिं करतले स्थिता ॥ १ ॥ अस्ति
गोदावरीतीरे प्रतिष्ठानं पुरं महत् । पिप्पलेशाभिधानो ऽहं यत्रास्मि
स्मरलोचने ॥ २ ॥ etc

Schliesst दिव्यमष्टादशाध्यायमाहात्म्यं कथितं मया ॥ ४२ ॥
यस्य श्रवणमात्रेण महापापे प्रमुच्यते । भक्तिद्यापि भवेत्तस्य स्थानं
विष्णोश्च सनिधौ ॥ ४३ ॥ Sieh Webers Katalog Nummer 1529
Auf Seite 47b findet sich ein Hymnus an Śiva in 10 Versen
अथ बाणकृतं पद्यम् । बाण उवाच ॥ शिव शंकर सर्वहराय नमो
भवभीत महेश्वर भीम नम । कुसुमायुधदेहविनाश etc

215.

22/15 NF BH 11 bis 12 Linien Etwa 1490

Gitamahātmya Diese Handschrift ist im ganzen korrekter
als die vorhergehende

216.

22/13 S BH 12 Linien Etwa 1740

Pippalamahātmya die Heiligkeit der Pious religiosa aus dem
Padmapurana In 108 Versen युधिष्ठिर उवाच ॥ ब्रूहि पिप्पल
माहात्म्यं विस्तरान्ने पितामह । कथमस्य च पुण्यत्वं सर्ववृक्षेषु भारत ॥ १ ॥
को विधिः पूजने तस्य पूजनात्किं फलं भवेत् । केन प्राक्पूजितस्या-
सीत्कस्मिन्नहनि पूजनम् ॥ २ ॥ कथं नारायणाश्रयमस्मिन्नाहुर्मनी-
षिण । एतन्ने विस्तरात्सर्वं पृच्छतो वक्तुमर्हसि ॥ ३ ॥ श्रीभीष्म उवाच ॥
शृणु राजन्महाबाहो शशिवंशविवर्धन । सर्वदेवमयो ऽयं सर्वतीर्थ-

मयस्तथा ॥ ४ ॥ न पिप्पलसमो लोके पवित्र को ऽपि विद्यते ।
प्रदक्षिणप्रक्रमणं नमस्कारं सदा चरेत् ॥ ५ ॥ शनिवारं विना स्पृशेत्
निषिद्धस्तस्य भारत । स्पृशेच्च नैश्वरदिनैः तमालिङ्गे च यः पुमान् ॥ ६ ॥
तस्य सर्वमघं नश्येद्द्वारि च विलीयते । शृणुष्वभावहितो राज्ञि-
ह्रासं परातनम् ॥ ७ ॥

Schliesst य इदं शृणुयाद्भक्त्या श्रावयेद्वा परानपि । श्रिया
सह हरिस्तस्यै प्रसन्नो मोक्षदो भवेत् ॥ १०८ ॥

217.

*8/14 99 BN 11 bis 1° Linnen Geschriel en um J 1809

Bhāgavatamahatmya Verherrlichung des Bhagavatapurana aus dem Uttarakhanda des Padmapurana In 25 Kapiteln Beginnt य प्रव्रजन्तमनुपेतमपेतकृत्य द्विपायनो विरहकातर आजुहाव । पुचेति तन्मयतया तरवो ऽभिनेदुस्त सर्वभूतहृदय मुनिमानतो ऽस्मि ॥ १ ॥ शौनक उवाच ॥ अज्ञानध्वान्तविध्वंसकोटिसूर्यसमप्रभम् । सूताख्याहि कथासार मम कर्णरसायनम् ॥ Nach zwei einleitenden Kapiteln werden von 3—14 in je einem die 12 Skandha des Bhagavatapurana besprochen Die übrigen behandeln die Andacht für Kṛiṣṇa welche einem Verehrer des Bhagavats geziemt Sieh Florenz Ms. Nummer 20

218.

33/11 19 Nil 10 b s 11 Linien Bengalisches Gesel. rieben von I up
cara adāsa im J. 1839

Bhagavatamahatmya in sechs Kapiteln. Diese und die folgende Handschrift enthalten eine abweichende Recension: Die Unterschriften sind 1) Bhaktinarāyaṇsamagama 2) Nārāyaṇsamagama 3) Bhaktikāṣṭhānīrtana 4) Vipramokṣa 5) Gokārnagunavartana 6) Gokārnamahatmya.

Bemerkenswert ist der Ausspruch der personalisierten Bhakti in 1, 47 उत्पन्ना द्रविडे साह वृद्धिं कर्णाटके गता ॥ क्वचित्क्वचिन्न हाराष्ट्रे गजंरे जीर्णता गता ॥

219.

⁹⁹ [1] ⁹¹ [III] 1⁹ [1] 14 I nien Schlechtere Abschrift von etwa 1890

Bhagavadatmāh atmya in sechs Kapiteln

220.

19¹ 9¹/₂ 1° II ■ bis 1° Juni Geschehen von Hirvinda um
ca 1810

Mallikarjāśranaman tausend Epitheta von Śiva an die-
aus dem Mahapurāṇa. In 20 Versen beginnt श्री मल्लिकार्जुन

जगता नाथ त्रिपुरारि जगद्गुरुम् । मणिध्रु^{*)} क्षालसानाथ वन्दे स्व-
कुलदैवतम् ॥ १ ॥ सूत उ० ॥ स्थित कैलासनिलये प्राणेशं लोकशं-
करम् । उवाच शंकर गौरी जगद्धितचिकीर्षया ॥ २ ॥ पार्वत्यु० ॥
देवदेव महादेव भक्त्यानन्दवर्धन । पृष्ठामि त्वा पर चैकं दु खदा
रिद्वनाशनम् ॥ ३ ॥ कथयस्व प्रसादेन सर्वज्ञो ऽसि जगत्प्रभो । स्तोत्र
दान तपो वापि सद्य कामफलप्रदम् ॥ ४ ॥ ईश्वर उ० ॥ मार्तण्ड-
भैरवो देवो मल्लारिरहमेव च । तस्य नामसहस्र ते वदामि शृणु
भक्ति ॥ ५ ॥ सर्वलोकार्तिशमन सर्वसंपन्नदायकम् । पुत्रपौत्रादि-
फलदं स्वर्गमोक्षप्रदं शिवम् ॥ ५ ॥

Die Epitheta beginnen Fol 31 अथ नामावलीजप ॥ श्री
प्रणवो ब्रह्म उद्गीथ श्रीकारार्थो महेश्वर । मणिमल्लमहादैत्यसहर्ता
भुवनेश्वर ॥ १२ ॥ देवाधिदेव श्रीकार सत्प्रभाभरतापहा । गणकोटि
युत कातो भक्तचिन्तामणि प्रभु ॥ १३ ॥ प्रीतात्मा प्रथित प्राण
ऊर्जित सत्यसेवक । मार्तण्डभैरवो देवो गङ्गाक्षालसिकाप्रिय ॥ १४ ॥

Schliesst वेदस्याध्ययने पुण्य योगाभ्यासे च यत्फलम् । तत्फल
समवाप्नोति मल्लारिभजनात्प्रिये ॥ २०२ ॥ तव प्रीत्यै मयाख्यात लो-
कोपकृतिकारणात् । सहस्रनाम मल्लारे किमन्यच्छ्रोतुमिच्छसि ॥ २०३ ॥
इति श्रीपद्मपुराणे शिवोपाख्याने मल्लारिप्रस्तावे मल्लारिप्रकृतिभावे शि-
वपार्वतीसवादि शिवप्रोक्त मल्लारिसहस्रनामस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

221.

23/14 14 Bl 12 Linien Geschrieben um etwa 1740 von Viṇurama
Sohn von Nāh(ā)ṇabhāṣa

Mahalaśmisahasranāman tausend Namen und Anrufung der
Lakṣmī Angeblich aus dem Kaṭavirakāṇḍa und Kaṭaviramahatmya
des Padmapurāṇa Diese Angabe beruht wahrscheinlich auf einer
fremden Betrugerei 239 Verse Beginnt अथ श्रीमहालक्ष्मी-
सहस्रनामस्तोत्रं लिख्यते । श्री अस्मै श्रीमहालक्ष्मीसहस्रनामस्तोत्रस्य
ब्रह्मा ऋषि । अनुष्टुप्छन्द । etc Der Text beginnt गार्ग्य उवाच ॥
मनकुमारमासीनं द्वादशादित्यसंनिभम् । अप्रह्व्योगिन सर्वे भुक्ति
मुक्तिफलप्रदम् ॥ २ ॥ योगिन ऊचुः ॥ भगवन्कैन मन्त्रेण भुक्तिर्भुक्तिर्भ-
विष्यति । तन्नो ब्रूहि महाभाग प्रसादं कर्तुमर्हसि ॥ ३ ॥ दारिद्र्यध्व-
सगं केन केन विद्या निवर्तते । केन वा ब्रह्मविद्या स्यात्केन वा मृत्यु
नाशनम् ॥ ४ ॥ Nach 17b wird die Śūkṭa eingeschrieben

*) In Vers 93 wird er मणिहन् in 20 मणियुद्धमहारूप genannt

222.

29/0 274 Bl 7 Linien Geschrieben in Benares von Vadhavarāma
mi ra im J 1671

Māghamahātmya die Heiligkeit des Monats Māgha in Bezug
auf das Baden, aus dem Uttarakhaṇḍa des Padmapurana Diese
Handschrift enthält 37 Kapitel, während die Oxforder (Num 57)
nur 30 giebt Fol 1 fehlt

223.

27/16 77 Bl 17 bis 18 Linien Etwa 1790

Māghamahātmya Diese Handschrift enthält nur fünf Kapitel
welche mit 6—10 bezeichnet sind 6) Fol 11b entspricht dem
zweiten und dritten kapitel in A 7) Fol 37b ist in A kapitel 25—28
8) Fol 43b ist in A 29 9) Fol 61b ist in A kapitel 30—32
10) beginnt Fol 61b und entspricht in A kapitel 33—35

224.

26/16 931 Bl 11 bis 13 Linien Geschrieben in Rajapura am nord
lichen Ufer der T pī von Bīṇudeva Sohn von Kalyāṇa im J 1721

Ramāṣṭamedha das Pferdeopfer des Rama in 65 Kapiteln
aus dem Patalakhaṇḍa des Padmapurana Beginnt नारायणं नम-
स्कृत्य etc ॥ १ ॥ व्यास उवाच ॥ तत पर धराधार पृष्ठवान्भुजगेश्व-
रम् । वात्स्यायनो मुनिश्चेष्ट कथामेता मुनिर्मेनाम् ॥ २ ॥ वात्स्या-
यन उवाच ॥ शेषाशेषकथास्त्वत्तो जगत्सर्गलयादिका । भूगोलश्च
खगोलश्च ज्योतिषकविनिर्णय ॥ ३ ॥ महत्तत्त्वादिकृष्टीना पृथक्त्व-
विनिर्णय । नानाराजचरिचाणि कथितानि त्वयानघ ॥ ४ ॥ सूर्य-
वंशभवानां च राज्ञां चरित्रमद्भुतम् । तवानेकमहापापहरा रामकथा
कृता ॥ ५ ॥ तस्य वीरस्य रामस्य हयमेधकथा श्रुता । महेपतो
मया त्यक्तस्तामिष्णमि सविस्तराम् ॥ ६ ॥ या श्रुता सम्मृता चोक्ता
महापातकहारिणी । चिन्तितार्थप्रदात्री च भक्तचित्तप्रतीपदा ॥ ७ ॥

1) Raghunāthasya Bhairavāśvamedhagāmadarśana 2) Raja-
dhanidarsana 3) Raghunāthasya purapraveśa 4) Lokasya Raghu-
nātharajavābhiseka 5) Agastisamagama 6) Ravanotpatti 7) Ri-
vanotpattikathana 8) Agastyopadeśa 9) Sarvadharmaśatkaṇṭha
10) Satrughnasikṣa 11) Havamocana 12) kamakṣopakhyaṇa
13) Satrughnabhisattapurapraveśa 14) Civananopakhyaṇa 15)
Civananasya tapobhogavarṇana 16) Civananāśvamedha varṇana
17) Brahmanāśvamedha 18) Brahmanojaleśa 19) Ratnagrīva-
śvamedhavarṇana 20) Gāṇḍīmahātmya 21) Saṃnivasidarsana
22) Nāgavivarnaṇa 23) Rajaputravijaya 24) Puṣkalavijaya
25) Subhūśanāśvamedha 26) Gṛhāvaddha 27) Citraśravadhā
28) Satrughnāvijaya 29) Satrughnasulakubhūṣaṇa parāśara-
śamocana 30) 31) Satyavādikhyaṇa 32) Satyavāśvamedha
33) Virāṭam pratyaśakathana 34) Satrughnāvijaya 35) Ānanta

kopakhyana 36) Ramacandrakathana 37) Mumukṣū sāyujyamukti-
prāpti 38) Jalamadhyād dhayaprāpti 39) Hayagrāhana 40) Uddha-
niscaya 41) 42) Puskalavijaya 43) Satughnamūchāya 44) Deva-
yuddha 45) Rāmāṣṭmāgama 46) Hayaprassthāna 47) Śāpakīrtana
48) Hayanirmukti 49) Hayagrāhana 50) Aṅgadasya dutatavā-
lya 51) Puskalamocana 52) Surathavijaya 53) Raghunāthāg-
mana 54) Hayabandhana 55) Cāranūksana 56) Bharatavākya
57) Rājapraṅkṣanājanmakathana 58) Gaṅgadāsana 59) Kusāva-
tpatti 60) Kālajītsenānūmāna 61) Hanumatkapaṭamūrchāgama
62) Lavamurchana 63) Satughnamūchana 64) Sainyavijana
64) Sumatinivedana*) 66) Lakṣmanānūdesa 67) Rāmāyanaṅga
68) Yajne devatāgama 69) Asvamedhīsamapti

225.

25¹/₂/10 65 Bl., 7 bis 16 Linien Geschrieben in Jodhpur von
Svetāmbarādharma im J 1702

Viṣṇusahasranāman aus dem Uttarakhaṇḍa des Padmapurāṇa
(Bombay Ausgabe von 1896, Kapitel 71, 84—J31) in 241 Versen
Beigefügt ist ein Kommentar, der Śaṅkarācārya zugeschrieben wird
Foll. 2—66 Der Text beginnt कैलासशिखरासीनं देवदेव जगद्गु-
हम् । प्रणिपत्य महादेवं पर्यपृच्छदुमा प्रियम् ॥ १ ॥ पार्वत्युवाच ॥
भगवन्स्व परो देवः सर्वज्ञः सर्वपूजित । त्वल्लिङ्गमर्थ्यते देवैर्ब्रह्मसूर्या-
दिकैरपि ॥ २ ॥ Die tausend Namen beginnen mit Vers 32 वामु-
देव. पर ब्रह्म परमात्मा परात्परः । पर धाम पर ज्योतिः पर तत्त्वं
पर पदम् ॥ ३२ ॥

Der Kommentar beginnt कैलासस्य शिखरे स्वायमे सुखासीनं
देवानामिन्द्रादीनां पूज्यं जगतां गुह्यं स्रष्टारं महादेवं महेश्वरं प्रणिपत्य
नमस्कृत्य भगवत्युमा तमेव प्रियं भर्तारं वक्ष्यमाणमर्थं पर्यपृच्छत् ।
भगवन्स्त्वमित्यादि । भगवन्नैश्वर्यादिमास्त्व परमं उत्कृष्टो देवः । सर्वं
जानासि सर्वं पूज्यसे । किञ्चित्तत्पूजायाः [कारणं] वर्ण्यते । यतस्त्व-
ल्लिङ्गं त्वदीयमेकलिङ्गं ब्रह्मादिभिः पूज्यते ॥ Wenn der Verfasser
dieses Kommentars der bekannte Śaṅkarācārya ist, so fällt es auf,
dass er das Bhāgavatapurāṇa häufig citiert. Ausserdem lässt er
sich auf grammatische Einzelheiten ein, die man in seinen anderen
Schriften nicht findet.

Schliesst विष्णोः सहस्रनामैतत्प्रत्यहं वृषभध्वज । नामैकेन तु
येन स्यात्तत्फलं ब्रूहि मे प्रभो ॥ २४० ॥ ईश्वर उवाच ॥ राम रा-
मेति रामेति रमे रामे मनोरमे । सहस्रनामतत्तुल्यं रामनाम वरा-
नने ॥ २४१ ॥

*) Der Schreiber überspringt die Zahl 65

226.

23/15. 54 Bl., 14 bis 16 Linien. Schrift von 1703.

Vaiśākhamāhātmya, die Heiligkeit des dem Visṇu geweihten Monats Vaiśākha oder Mādhava. Die Feier beginnt am siebenten der lichten Hälfte, und besteht hauptsächlich im Baden im Ganges und anderen heiligen Flüssen. Aus dem Pātālakhāṇḍa des Padmapurāṇa. Beginnt: नारायणं नमस्कृत्य etc ॥ १ ॥ छण्णाय वासुदेवाय हरये परमात्मने । प्रणतक्लेशनाशाय गोविन्दाय नमो नमः ॥ २ ॥ नमः परमकल्याणकारिणे पापहारिणे । त्रैलोक्यधारिणे तस्मै विश्वान्तधारिणे नमः ॥ ३ ॥ अम्बरीष उवाच ॥ यदेतत्परम ब्रह्म वेदवादिभिरुच्यते । स देवः पुण्डरीकाक्षः स्वयं नारायणः परः ॥ ४ ॥ Die Wichtigkeit dieses Monats ward durch eingestreute Erzählungen, wie von Devaśarman und seiner Frau Sumanā, von Divodāsa und Munīśarman u. s. w. erwiesen.

Bis Fol 40 b reicht der zwölfte Adhyāya. Von da ab ist kein Kapitel bezeichnet.

227.

25/11. ■ Bl., ■ Linien. Etwa 1810

Vaiśākhamāhātmya.

228.

29/13. 50 Bl., 12 bis 13 Linien. Etwa 1750.

Vaiśākhamāhātmya. Aus dem Pātālakhāṇḍa des Padmapurāṇa. In 18 Kapiteln. Stimmt mit der vorangehenden Hs überein.

Schliesst: सूत उवाच ॥ यमब्राह्मणसंवादो भयाय वो निवेदितः । तस्य माधवमासस्य पुण्यदानप्रसङ्गतः ॥ २१२ ॥ प्रसङ्गादिदमाख्यातं माहात्म्यं किञ्चिदुत्तमम् । भानी भेषगते विप्रा वैशाखे ह्यघशोधनम् ॥ २१३ ॥

229.

20/11. 34 Bl., 12 Linien. Nach der Schlusszeile ist die Handschrift im J. 1795 geschrieben. Die wirkliche Zeit ist aber wahrscheinlich 1827.

Śivagītā, angeblich aus dem Padmapurāṇa. In 16 Kapiteln. Beginnt. अर्धांतः संप्रवक्ष्यामि शुद्धकैवल्यमुक्तिदम् । अनुग्रहान्महेशस्य भवदुःखस्य भेषजम् ॥ १ ॥ Die Schrift beschäftigt sich mit dem Cultus des Śiva und der von ihm offenbarten Geheimlehre. Sieh Catal. Oxon. Num. 61. Die Unterschrift des letzten Kapitels lautet: इति श्रीपद्मपुराणे शिवगीतासूयनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे ईश्वरराघवसंवादे सकलाथात्मको योगो नाम षोडशोऽध्यायः ॥

kopakhyana 36) Ramacandrikathana 37) Munel sayujyamukti
prapti 38) Jalamadhyad dhayaprapti 39) Hayagravana 40) Yuddha
nisraya 41) 42) Puskalavijaya 43) Satrugnanapirajaya 44) Deva
ruddha 45) Ramasamigama 46) Hayaprasthana 47) Šapakirtana
48) Hayanirmukti 49) Hayagravana 50) Aṅgadasya dutatava
kya 51) Puskalāmocana 52) Surathavijaya 53) Raghunathaga
man 54) Hayabandhana 55) Cāraniriksana 56) Bharatavakya
57) Rajakapitanajanmrikathana 58) Gangadarsana 59) Kusalavo
tpatti 60) Kalajitsenananiman 61) Hanumatkapaṭamūrchagamana
62) Lavamurchana 63) Satrugnamūrchana 64) Samyajivana
64) Sumatinivedina *) 66) Jaksmanūirdesa 67) Ramayanagan
68) Ājñā devatagamana 69) Asvamedhasamapti

226.

25 1/2/10 65 Bl 7 bs 16 Linien Geschrieben in Jodhpur 10
Śvetāmbaradhana im J 1702

Vīṇusahasranuman aus dem Uttarākhaṇḍa des Pāṇḍurpurana
(Bombay Ausgabe von 1896 Kapitel 71, 84—331) in 241 Versen
Beigelegt ist ein Kommentar der Śāṅkarācārya zugeschrieben wird
Joll 2—66 Der Text beginnt कैलासशिखरासीनं देवदेव जगद्गु-
हम् । प्रणिपत्य महादेव पर्यंपृच्छुमा प्रियम् ॥ १ ॥ पार्वत्युवाच ॥
भगवस्त्व परो देव सर्वज्ञ सर्वपूजित । त्वस्मिन्मर्च्यते देवैर्ब्रह्मसूर्या-
दिकैरपि ॥ २ ॥ Die tausend Namen beginnen mit Vers 32 वासु
देव पर ब्रह्म परमात्मा परात्पर । पर धाम पर ज्योति पर तत्त्व
पर पदम् ॥ ३२ ॥

Der Kommentar beginnt कैलासस्य शिखरे स्थायमे सुखासीनं
देवानामिन्द्रादीना पूज्य जगता गुहं सद्यार महादेव महेश्वर प्रणिपत्य
गमस्कृत्य भगवत्युमा तमेव प्रिय भर्तार वक्ष्यमाणमर्थं पर्यंपृच्छत् ।
भगवस्त्वमित्यादि । भगवन्निश्चर्यादिमास्त्व परम उत्कृष्टो देव । सर्व
यानासि सर्वथ पूज्यसे । किञ्चित्तत्पूजाया [कारण] वर्ण्यते । यतस्त्व-
स्मिन् त्वदीयमेकलिङ्गं ब्रह्मादिभि पूज्यते ॥ Wenn der Verfasser
dieses Kommentars der bekannte Śāṅkarācārya ist so fällt es auf,
daß er das Bhagavatapurana häufig citiert Ausserdem läßt er
sich auf grammatische Einzelheiten ein, die man in seinen anderen
Schriften nicht findet

Schliesst विष्णो सहस्रनामेतत्प्रत्यहं वृषभध्वज । नास्मिकेन तु
येन स्वात्तत्फलं ब्रूहि मे प्रभो ॥ २४० ॥ ईश्वर उवाच ॥ राम रा-
मेति रामेति रमे रामे मनोरमे । सहस्रनामतत्तुल्यं रामनाम वरा-
नमे ॥ २४१ ॥

*) Der Schreiber überspringt die Zahl 65

226.

23/15 54 Bl., 14 bis 16 Linien Schrift von 1703

Vaiśākhamāhātmya, die Heiligkeit des dem Viṣṇu geweihten Monats Vaiśākha oder Mādhava Die Feier beginnt am siebenten der lichten Hälfte, und besteht hauptsächlich im Baden im Ganges und anderen heiligen Flüssen. Aus dem Pātālahanda des Padma purāṇa Beginnt नारायणं नमस्कृत्य etc ॥ १ ॥ कृष्णाय वासुदेवाय हरये परमात्मने । प्रणतकेशनाशाय गोविन्दाय नमो नमः ॥ २ ॥ नमः परमकल्याणकारिणे पापहारिणे । वैलोक्यधारिणे तस्मै विश्वान्तधारिणे नमः ॥ ३ ॥ अम्बरीष उवाच ॥ यदेतत्परम ब्रह्म वेदवादिभिश्च्यते । स देवः पुण्डरीकाक्षः स्वयं नारायणः परः ॥ ४ ॥ Die Wichtigkeit dieses Monats wird durch eingestreute Erzählungen, wie von Devaśarman und seiner Frau Sumana, von Divodāsa und Maniśarman u s w erwiesen

Bis Fol 40 b reicht der zwölfte Adhyāya Von da ab ist kein Kapitel bezeichnet

227.

25/11 83 Bl. 8 Linien Etwa 1810

Vaiśākhamāhātmya

228.

29/13 50 Bl., 12 bis 13 Linien Etwa 1750

Vaiśākhamāhātmya Aus dem Pātālahanda des Padmapurāṇa In 18 Kapiteln Stimmt mit der vorangehenden Hs überein

Schliesst सूत उवाच ॥ यमब्राह्मणसंवादो मयाय वो निवेदितः । तस्य माधवमासस्य पुण्यदानप्रसङ्गतः ॥ २१२ ॥ प्रसङ्गादिदमाख्यातमाहात्म्यं किञ्चिदुत्तमम् । भानौ मेयगते विप्रा वैशाखे ह्यघशोधनम् ॥ २१३ ॥

229.

20/11 34 Bl., 12 Linien Nach der Schlusszeile ist die Handschrift im J 1795 geschrieben Die wirkliche Zeit ist aber wahrscheinlich 1827

Suagītā, angeblich aus dem Padmapurāṇa In 16 Kapiteln Beginnt अथातः सप्रवक्ष्यामि शुद्धकैवल्यमुक्तिदम् । अनुग्रहान्महेशस्य भवदुःखस्य भेषजम् ॥ १ ॥ Die Schrift beschäftigt sich mit dem Cultus des Śiva und der von ihm offenbarten Geheimlehre Sieh Catal Oxon Num 61 Die Unterschrift des letzten Kapitels lautet इति श्रीपद्मपुराणे शिवगीतासूपनियत्सु ब्रह्मविद्याया योगशास्त्रे ईश्वरराघवसंवादे सकलाध्यात्मको योगो नाम षोडशोऽध्यायः ॥

230.

16¹/₂/10 6 Bl 9 Linien Et a 1790

Zwei Stücke, welche angeblich aus dem Padmapurana entnommen sind

1) Fol 1—2a *Nrisimhanumustottanasata*, 800 Epitheta von Nrisimha In 16 Versen Beginnt श्रीलक्ष्मीनृसिहाय नम ॥ श्री अस्य श्रीनृसिहनामाष्टोत्तरशतमन्त्रस्य ऋटिलाख्यो भगवानृषि । अघोरसिहो देवता । अनुष्टुप् छन्द । श्रीनृसिहप्रोतये जपे विनियोग ॥ नरसिहो महादेवो दिव्यसिहो महाबल । उग्रसिहो देवदेव उपेन्द्रापिलोचन ॥ १ ॥ रौद्र सर्वो ध्रुव शीरिर्महावीर सविश्रम । अश कोलाहलशक्ती विजयी जय अय्यय ॥ २ ॥ Die Epitheta reichen bis Vers 10 und sind an Anzahl kaum 100

2) Fol 2b—6b 58 Verse *Nrisimhakaraca* Beginnt शशिकोटिमहाभास महादंष्ट्र नखायुध । नमस्ते नरसिंहाय भक्तानुग्रहकारक ॥ १ ॥ अगस्त्रिवाच ॥ कवच नरसिहस्य श्रोतुमिहामि दुर्लभम् । सर्वपापहर पुण्य सर्वशत्रुनिवारणम् ॥ २ ॥ विधान तस्य देवस्य कवचस्य यथोदितम् । प्रभाव च सुरश्रेष्ठ वक्तुमर्हस्यशेषत ॥ ३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ प्रणम्य शिरसा देव नरसिह महाबलम् । वक्ष्यामि तस्य कवचमभेद्य चत्सुरामुरै ॥ ४ ॥ क शक्नोति पर तस्य तेज सीढु महाभुने । नरसिहस्य देवस्य सर्वतेजमयस्य वै ॥ ५ ॥ विधान तस्य देवस्य कवचस्य यथोदितम् । प्रभाव च मुनिश्रेष्ठ (15 सुरश्रेष्ठ) तदिहिक मना शृणु ॥ ६ ॥ प्राङ्मुख संमुखो भूत्वा शुचिनाद्रतमानस । प्रणव पूर्वमुच्चार्य कवच प्रारभेत्तत ॥ ७ ॥ श्री अस्य श्रीनृसिहकवचस्य ब्रह्मा ऋषि । श्रीनृसिहो देवता । अनुष्टुप् छन्द । श्रीनृसिहप्रोत्यर्थं मम चिन्तितमनोर्थसिद्ध्यर्थं जपे विनियोग ॥ Fol 2 zweimal bezeichnet

Schliesst अतो नृसिह परतो नृसिहो यतो यतो यामि ततो नृसिह । नृसिहदेवादपर न किञ्चित्तस्मान्नृसिहं शरणं प्रपद्ये ॥ ५७ ॥ चन्द्रार्धावृतनि सतार्थदशनो etc

231.

11¹/₂/.. 5 Bl 7 Linien Schrift von 180

Gurupaddhatmamaslura, Verehrung der Lehrer nach einer fälschlichen Angabe aus dem Padmapurana 50 Verse Fol 1 fehlt Fol 2a beginnt शक्तिश्चैव पराशर । व्यासशुकगीडसहितो गोविन्दश्चैव शंकर ॥ ६ ॥ श्री हरिहरश्रीगुरवे नम परमगुरवे नम । परात्परमश्रीगुरवे नम ॥ ७ ॥ परमेश्वरीगुरवे नम । तस्मै श्रीगुरवे

नमः । नमो हरिहरहिरण्यगर्भेभ्यो नुरवे नमः ॥ ८ ॥ पराश-
रसत्यवतीहृदयकमलव्यासशुकसनकसनन्दनसनातनश्रीगुरुचरणकमलेभ्यो
नमः ॥ ९ ॥

Schliesst अन्यथा शरण नास्ति त्वमेव शरण मम । तस्मात्का-
रुण्यभावेन रक्ष रक्ष महेश्वर ॥ ४९ ॥ कीटवारभोगवारनन्दवारभू-
रिवारनन्दस्वरूपचैतन्यप्रकाश ॥ तीर्थाश्रमवनारण्यगिरिपर्वतसागराः ।
सरस्वती भारती च पुरो नामानि वै दश ॥ ५० ॥

Die Erwähnung von Anubhūtiśvarupacārya, Tṛoṭaka, Pṛithvi
dhārācārya im Verein mit Vers 50 beweisen hinlänglich, dass die
Schrift späten Ursprungs ist Vgl Catal Oxon Num 557

232.

23/10 7 Bl, 10 bis 14 Linien Geschrieben im J 1658 von Panīyā
Raghava.

Janmāṣṭamīnāṭa, das Geburtsfest des Kṛṣṇa [Nach der
Unterschrift aus dem Brahmapurāṇa, wo es nicht vorkommt Be-
ginnt नारद उवाच ॥ जयन्त्याद्यैव माहात्म्य कथयस्व पितामह ।
तच्छ्रुत्वा चाह गमिष्यामि तद्विष्णोः परमं पदम् ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि व्रत तवाष्टमीयु च । जय पुण्यस्य कुरुते चयं
पापस्य यस्य तु ॥ २ ॥ स्मरणात्कीर्तनात्पाप सप्तजन्मार्जितं मुने ।
जयन्ती दहते सर्वं किं पुनर्योपवासिनाम् ॥ ३ ॥ कृष्णजन्माष्टमी
लोके प्रसिद्धा पापनाशनी । क्रतुकोटिसमा ह्येषा तीर्थानामयुते
समा ॥ ४ ॥ कपिलाग्रेसहस्र तु यो ददाति दिने दिने । तत्फल
समवाप्नोति जयन्त्याः समुपोषणे ॥ ५ ॥

Schliesst विसृष्टा च जयन्ती च तथा चोन्मीलिनी [तिथिः] ।
व्यञ्जली (Fol 4b व्यञ्जली) विजया धैव पक्षेता - - - ॥ यदाष्टमी
श्रावणकृष्णपक्षे करोति योग शशिभार्यया सह । कृतोपवाम प्रक-
रोति विष्णोर्व्रतं हरेत्तुष्टिकर कली तु ॥ Sieh Kṛṣṇajānmasṭami,
und den Auszug aus dem Viṣṇudharma

233.

23/13 9 Bl 14 bis 15 Linien Geschrieben im Prabhāsa im J 1617
von Dīmodara, Sohn von Vīśvanātha

Lakṣmīśahasranāman, tausend Epitheta der Lakṣmī, aus dem
Brahmapurāṇa. Beginnt अस्य श्रीलक्ष्मीसहस्रनामस्तोत्रस्य सनत्कुमार
व्यपि । अनुष्टुप्छन्दः । लक्ष्मीदेवता । लक्ष्मीप्रसादसिद्ध्यर्थे अपे पूजने
हवने नमने वा विनियोगः ॥ त्रिये नम. पद्मायै नम. प्रकृत्यै नम. etc

Der Schlusstitel lautet इत्यादिमथोब्रह्मपुराणे काम्मीरवर्णने

हिरण्यगर्भहृदयसर्वस्व सर्वकामफलप्रदायक सर्वलक्ष्मीप्रद श्रीमहालक्ष्मी-
सहस्रनामस्तोत्र चतुर्थनिमोक्त समाप्तम् ॥

234.

24/14 10 Bl 10 Linien Etwa 1720

1) Fol 1a *Caturāṣṭaśāstram* ऐं श्री ह्रीं क्लीं इति मन्त्र ।
अस्य मन्त्रस्य भृगुर्चरिषि । बृहदनुष्टुप् छन्दः । श्रीदेवता । श्र वीजम् ।
हं शक्ति । र कीलकम् । महासंपत्ताप्तये विनियोगः । आं अद्भुष्टा-
भ्यां नमः । श्री तर्जनीभ्यां नमः । श्रू मध्यमाभ्यां नमः । श्री अना-
मिकाभ्यां नमः । श्री कनिष्ठिकाभ्यां नमः । अ करतलपृष्ठाभ्यां नमः ।
आ हृदयाय नमः । श्री शिरसे स्वाहा । श्रू शिखायै वषट् । श्री
कवचाय ऊँ । श्री नेत्रत्रयाय वीषट् । अ अस्त्राय फट् ॥ अथ
ध्यानम् ॥ नाणिक्यप्रतिमप्रभा हिमनिभैर्युक्तीचतुर्भिर्गजैर्हस्ताग्राहितरत्नकु-
म्भसलिलैरासिच्यमाना सदा । हस्तान्जीर्वरदानमञ्जुलयुगाभीतीर्दधाना
हरे कान्ताकाङ्क्षितपारिजातलतिका वन्दे सरोज्यासनाम् ॥ श्रीलक्ष्मी-
नारायणाभ्यां नमः ॥

2) Fol 1b—2b *Lakṣmīkāra* Unvollendet. Beginnt
अथ वक्ष्ये महेशानि कवच सर्वकामदम् । यस्य विज्ञानमात्रेण भवेत्स-
त्त्वावान्तदा (MS भवेत्सात्त्वान्तदा) शिवः ॥ १ ॥ यो ऽर्चनं (नार्चनं
MS) तस्य द्वेषि मन्त्रजायते जपेन । स भवेत्पार्वतीपुत्रः सर्वशास्त्र-
पुरस्कृतः ॥ २ ॥ विद्यारतार्थिना सेव्या विशेष विष्णुवत्प्रभा ॥ अस्या-
श्चतुरचरीविष्णुवनिताया कवचस्य भगवान् श्रीकृष्ण ऋषिः । अनु-
ष्टुप् छन्दः । वाग्भवी देवता । वाग्भव (?) बीजम् । लज्जा शक्ति ।
रमा कीलकम् । कामबीजात्मक कवचम् । मम कवित्वपाण्डित्यसर्वसि-
द्धिसमृद्धये विनियोगः ॥ ऐंकारो मन्त्रके पातु वाग्भवी सर्वसिद्धिदा ।
ह्रीं पातु चतुर्धोर्मध्ये चतुर्धुर्गमे तु शाकरी ॥

3) Fol 3a—10b *Lakṣmīkāra* angeblich aus dem
Adibrahmapurana Die ersten 23 Verse fehlen Beginnt निरूप्या-
परा कला । अहं तस्या परा नाम्ना सहस्र वेद्यनुत्तमम् ॥ २४ ॥
एकं शृणुष्यावहितं परमेश्वर्यभूतिदम् । देव्या सम्प्रतिमात्रेण दारिद्र्य-
याति भक्षताम् ॥ २५ ॥ श्री श्री पद्मा प्रकृति सत्त्वा शान्ता चिच्छ-
क्तिरव्यया । केवला निकला गुदा व्यापिनी वीमचारिणी ॥ २६ ॥

Schliesst महाविभूतिदयित ये सुवन्धयुत त्रियम् । ते प्राप्नु-
वन्ति परमां लक्ष्मीं सगृहमानसा ॥ १६५ ॥ पदयोने पदं प्राप्य
पठन्स्तोत्रमिदं कृतात् । दिव्यमष्टगुणैश्वर्यं तत्प्रसादाच्च लब्धवान् ॥ १६६ ॥

इति श्रीआदिब्रह्मपुराणे काश्मीरवर्णने हिरण्यगर्भहृदयस्थं लक्ष्मीसह-
स्रनामस्तोत्रं संपूर्णं समाप्तम् ॥

235.

16/10 12 Bl 10 Linien Gesehen im vorigen Jahrhundert von
Vāsudeva einem Sohn von Rāmacandra

Suryacandrapariśat aus dem Brahmapurāṇa in 126 An-
stüben Fromme Gaben und Beobachtungen bei der Verfinsterung
von Sonne und Mond. Beginnt नारद उवाच ॥ एकदा ब्रह्मलोकं
नारदो भगवानुपि । पितरं तु नमस्कृत्यापृच्छद्ब्रह्मकारणम् ॥ १ ॥
सूर्यादयो यहा सर्वे चरन्ति गगने यदा । तेषां तु ग्रहणं नास्ति
कथं स्याद्विचन्द्रयो ॥ २ ॥ कोऽपराधश्च को दोषो बलिनौ चन्द्र-
भास्करौ । तयोरपि कथं यासौ ग्रहणं केन जायते ॥ ३ ॥ एतन्मे
पृच्छतो ब्रूहि वर्तते सशयो महान् । गगने खेचराणां तु बलवान्कोऽपि
दृश्यते ॥ ४ ॥ कथयस्व प्रयत्नेन यदाह बलमस्तव । Darauf folgt
die bekannte Erzählung von der Quirlung des Meeres und der Ge-
währung der Bitte von Rahu der Sonne und dem Monde nach-
stellen zu dürfen

Schliesst सूर्यग्रहो यदा रावौ दिवा चन्द्रग्रहो यदि । तत्र
ज्ञानं न कुर्वीत दद्याद्दानं च न ह्यचित् ॥ १२५ ॥ अमा वै सोमवा-
रेण ग्रहणं यदि दृश्यते । हिरण्यमणिभयत्यर्घ्यं (verderbt) कौटीषर्षं सम-
मृतम् ॥ १२६ ॥

236.

80/10 58 Bl 14 Linien Etwa 1780

Brahmavivarta Der erste Teil Brahmakhanda in 30 Kapiteln
Beginnt गणेशब्रह्मेशसुरेशशेषा सुराश्च सर्वे मनवो मुनीन्द्रा । सर-
स्वतीश्रीगिरिजादिकाश्च नमन्ति देवं प्रणमामि तं विभुम् ॥ १ ॥
See Catal Oron Num 65

237

35/16 97 Bl 11 Linien Etwa 1760

Brahmavivartapurana Das erste Buch Brahmakhanda in
30 Kapiteln. Beginnt गणेशब्रह्मेशसुरेशशेषा सुराश्च सर्वे मनवो
मुनीन्द्रा । सरस्वती श्रीगिरिजादिकाश्च नमन्ति देवं प्रणमामि तं
विभुम् ॥ स्मृत्वा तनुं सुसुभगा दधत विराज विश्वानि सोमविवरेषु
महान्तमायम् । हृद्यन्मुखं स्वकलयापि ससर्जं सूक्ष्मां नित्यां समेत्य
हृदि यस्तमजं भजामि ॥ ध्यायन्ते ध्याननिष्ठा सुरनरमनवो योगिनो
योगरूढा सन्त स्वप्नेऽपि शान्तं कतिकतिजनिभिर्यं नमस्यन्ति तप्त्वा ।
ध्याये स्वेष्टामयं तं त्रिगुणपरमहो निर्विकारं निरीहं भक्त्या ध्यायेत्

हेतोर्निरूपममचिर श्यामरूप दधानम् ॥ वन्दे छण गुणातीत पर
ब्रह्माच्युत यत । आविर्बभूवु प्रकृतिब्रह्मविष्णुशिवादय ॥ नारायण
नमस्कृत्य नर etc ॥ अमृतपरमपूर्वं भारतीकामधेन्वा श्रुतिगणकृत-
वत्सो व्यामदेवो दुदोह । अतिरुचिरपुराण ब्रह्मविवर्तमेतत्पिबत पिबत
मुग्धा दुग्धमवयमिष्टम् ॥ ओ नमो भगवते ॥ नैमिषे निमिषारण्ये
क्षपय शीनकादय । नित्या नैमित्तिकी कृत्वा क्रिया ऊषु कुशासने ॥

Schliesst नारायणप्रिया लक्ष्मी सर्वसपत्स्वरूपिणी । वाग्धि-
ष्ठात्री देवी या सा पूज्या सरस्वती ॥ सावित्री वेदमाता च पूज्य-
रूपा विधे प्रिया । शंकरस्य प्रिया दुर्गा यस्या पुत्री गणेश्वरः ॥
(Catalog Oxon Num 65 66 Lalmitras Notices Num 1252)

238.

31 16 140 III 1° bis 13 Linien Iwa 1 81

Brahmaranarta Der zweite Teil Prāptikhaṇḍa Beginnt
नारद उवाच ॥ गणेशजननी दुर्गा राधा लक्ष्मी सरस्वती । सा-
वित्री च छष्टिविधौ प्रकृति पञ्चधा स्मृता ॥ १ ॥ Bucht ab zu
Ende des 56 Kapitels (Durgopakhyaṇa)

239.

3^a 14 370 III 5 bis 18 Linien Geschrieben von mehreren Händer
um etwa 1810

Brahmaranartapurāṇa Kṛṣṇajñānakhanda das vierte Buch
in 1:2 Kapiteln (A) Beginnt नारद उवाच ॥ श्रुतं प्रथमती
ब्रह्मब्रह्मवण्ड मनोहरम् । ब्रह्मणो वदनाम्नोजात्परमाद्भुतमेव च ॥ १ ॥
Buch Catal Oxon p 26b — Nach fol 165 beginnt eine neue
Hilung von 1 bis 20)

Schliesst नमो ऽस्तु ब्राह्मणेभ्यश्च च छणाय परमात्मने । शि-
वाय ब्रह्मणे नित्यं गणेशाय नमो नमः ॥ ८० ॥ नमो देव्यै सरस्वत्यै
पुराणगुरवे नमः । सर्वविघ्नविनाशिने दुर्गादेव्यै नमो नमः ॥ ८१ ॥
युष्माकं पादपद्मानि दृष्ट्वा पुष्पानि शीनकः । अथ सिद्धाय नमः यानि
यच देवी गणेश्वरः ॥ ८२ ॥

240.

a) 31/14 24 III 12 bis 15 Linien

b) 29/14 75 III 13 bis 15 Linien

Brahmaranarta Kṛṣṇajñānakhanda (B)

Das erste Fragment reicht vom Anfang bis 6, 229, und ist
etwa im Jahr 1740 geschrieben

Das zweite Fragment beginnt mit Kapitel 66 und geht bis
an das Ende (Geschrieben von Harikṛṣṇa im Jahr 1813)

241.

29/14 161 Bli gewöhnlich 12 Linien, in den zwei letzten Kāṇḍa resp 11 und 13 Abgeschrieben aus einem dem Vaisnava Nārāyaṇaḍīka gehörigen Exemplar in den Jahren 1735/36 von Akṣarāma in Kholā

Adhyātmarāmāyaṇa, ein zur Verherrlichung des Rāma als eines göttlichen Wesens, geschriebenes ziemlich spätes Gedicht aus dem Brahminḍipurāṇa. Es scheint von einem Drajiten verfaßt zu sein, da die ganze Erzählung von Śiva der Pārvatī mitgeteilt wird. Natürlich ist es dem alten Rāmāyaṇa entlehnt mit dem Unterschiede, dass in dem modernen Werk das Sektarische der Kultus von Rāma als Gott, gleich von Anfang hervortritt. Beginnt mit: **मृत उवाच ॥ कदाचिन्नारदो योगी पराभुयहवाञ्छया । पर्यट्म-
कलौत्रोकास्तथलोकमुपागमत् ॥ १ ॥ तत्र दृष्ट्वा मूर्तिमङ्गिच्छन्दोभि-
परिवेष्टितम् । चालार्कप्रभया सम्यग्भासयन्त सभागृहम् ॥ २ ॥ मार्केण्डे-
यादिमुनिभिः स्तूयमानं मुमुक्षुम् । सर्वार्थगोचरज्ञान सरस्वत्या स-
मन्वितम् ॥ ३ ॥ चतुर्मुख अगन्तार्यं भक्ताभीष्टफलप्रदम् । प्रणम्य दण्ड-
वक्षतया तुष्टाव मुनिपुंगवः ॥ ४ ॥**

1) Bālakāṇḍa 7 Kapitel 13 Bli 10ll 14—16 18—19 fehlen Das letztere von späterer Hand — 2) Vodyavāṇḍa 9 Kapitel 29 Bli Fol 1 fehlt — 3) Aranyakāṇḍa 10 Kapitel 20 Bli — 4) Kiskindhakāṇḍa 9 Kapitel 20 Bli — 5) Sundarikāṇḍa 5 Kapitel 14 Bli — 6) Yuddhakāṇḍa 16 Kapitel 41 Bli — 7) Uttarakāṇḍa 20 Bli 10ll 55 61 62 fehlen

242.

26/15 202 Bli 12 Linien Etwa 1790

Adhyātmarāmāyaṇa

243.

30/12 16 Bli 9 bis 11 Linien Geschrieben von Viśvajī Anandamaḍī im J 1685

Ramajīta, das fünfte Kapitel im Uttarakāṇḍa des Adhyātmarāmāyaṇa in 62 Versen. Rāma belehrt seinen Bruder Lakṣmaṇa, dass Heil nicht in der Werththätigkeit sondern in dem von der Materie ungetrennten Brahman und in der Überzeugung zu finden ist, das die individuelle Seele und die höchste Gottheit (d. i. Rāma als Viṣṇu) eins seien. Der Text beginnt: **ततो जगन्मङ्गलमङ्गलात्मना
विधाय रामायणकीर्तिमुत्तमाम् । चचार पूर्वाचरित रघूत्तमो राजर्षि-
वर्धरभिषेवित यथा ॥ १ ॥ सौमित्रिणा पृष्ट उदारबुद्धिना राम
कथा प्राह पुरातनो शुभा । राज्ञ प्रमत्तस्य नृपस्य शपथो द्विजस्य
तिर्यक्तमथाह राघव ॥ २ ॥**

Schliesst: **विज्ञानमेतदखिलं युतिसारसंज्ञं वेदान्तवेद्यचरणेन**

मयेव गीतम् । यः अद्यया परिपठेद्बुद्धभक्तियुक्तो मध्येव सो ऽमलमनाः
प्रविलीयते ऽन्तः ॥ ६२ ॥

Der am Rande geschriebene Kommentar ist von Mahidhara im
Jahre 1603 verfasst. Beginnt गणेश कमलानाथं प्रणिपत्य गुरोः
पदम् । करिष्ये रामगीताया व्याख्यानं बालबुद्धये ॥ १ ॥ अल्पग्रन्थेन
ब्रह्मविद्या जिज्ञापयिषुर्वाल्मीकिः कथाप्रसङ्गमाह तत इति । जगतां
मङ्गलस्यापि मङ्गलरूपेणात्मना उत्तमां रामायणकीर्तिं रावणादिवधेन
स्वयशो विधाय राजर्षिवर्यैरुत्तमनृपैः काकुत्स्थादिभिः सेवितं [पूर्वा-
चरित B) धर्मं चचार सेवितवान् ॥ १ ॥

Schliesst नभोद्गपद्गुपमिमे च वर्षे मास्त्राश्विने हृष्यदसे भगाहे ।
विद्येशपुत्र्यां (in Benares) नरसिंहतुष्ये श्रीरामगीताविवृति (erganze
aharot) महीभाक् ॥ १ ॥

244.

29/13 6 Bl. 9 lns 16 Linien Etwa 1700

Rāmāgītā mit Mahidhara's Kommentar

245.

28/10 14 Bl., Linien verschieden Etwa 1790

Rāmāgītā Mit einem Kommentar von Ramavarman Sohn
von Himmativarman Der Kommentar beginnt अथ भगवाञ्छिवो
रामलक्षणसंवादमुखेन पर तत्त्वमुपदेष्टुमाह ।

246.

22/10 7 Bl. 8 Linien M 6 fehlt Abschrift von etwa 1600

Āmardakīmahatmya in 82 Versen aus dem Brahmandapurāna
Hier in einer längeren Recension als unter 282, 7. Beginnt
मान्धातोवाच । एकादशी मम ब्रह्मन्महापुण्यफलप्रदाम् । ऋक्षयोगेन
सयुक्ता कथयस्व मम प्रभो ॥ १ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ जया च विजया
चैव जयन्ती पापनाशिनी । सर्वपापहरा चैव कर्तव्या फलकाङ्क्षि-
भिः ॥ २ ॥ एकादश्यां सिते पक्षे यदा ऋक्षं पुनर्वसुः । नाम्ना सा
तु जया ख्याता तिथीनामुत्तमा तिथिः ॥ ३ ॥ तामुपोष्य नरः पा-
पान्मुच्यते नात्र सशयः । अपिष्टोमस्य यज्ञस्य फल प्राप्नोति मानवः ॥ ४ ॥
यदा तु शुक्लद्वादश्या नक्षत्रं श्रवणं भवेत् । विजया सा तिथिः प्रोक्ता
तिथीनामुत्तमा तिथिः ॥ ५ ॥ स्नातश्च सर्वतीर्थेषु स्नातस्तस्या च यो
नरः । सहस्रगुणितं दानं तथा वै विप्रभोजनम् । होमस्तथोपवासस्य
ततो नवगुणा भवेत् ॥ ६ ॥ यदा तु शुक्लद्वादश्यां प्राजपत्य हि
जायते । जयन्ती नाम सा प्रोक्ता सर्वपापहरा तिथिः ॥ ७ ॥

सप्तजन्मकृत पाप स्वल्पं वा यदि वा बहु । तत्कालयति गोविन्द-
स्तस्यामाराधित प्रभु ॥ ८ ॥ यदा तु शुक्लद्वादशा पुण्य भवति ता-
रकम् । सा तिथिश्च महापुण्या कथिता पापनाशिनी ॥ ९ ॥

Amardakt soll ein Baum sein der auch Dhatrikriska genannt wird

247.

23/10 3 Bl 8 l s 9 Litten Etwa 1680

Kadalitratraurata die Verehrung einer kadali (Musa Sapien-
tum) am dreizehnten Tage der lichten Hälfte des Monats Margasirsa
In 43 Versen aus dem Brahmandapurana. Beginnt नन्दिकेश्वर
उवाच ॥ अवैधव्यकर ब्रूहि व्रत किञ्चिन्महेश्वर । भर्तृदुःखं न चाप्नोति
पुत्रदुःखं तथैव च ॥ १ ॥ अपुत्रतामहदुःखं दुःखं चापि कुपुत्रताम् ।
एतान्येव तु दुःखानि येन नारी वृषध्वज ॥ २ ॥ चाप्नोति मृत्यु-
लोके ऽस्तिनैधव्य सुरसत्तम । नारीणां तु हितार्थाय ब्रूहि शकर
सुव्रतम् ॥ ३ ॥ सौभाग्यं महदाप्नोति भर्तारं चापि पूजितम् । सर्वा-
वयवसंपूर्णमनङ्गमिव चापरम् ॥ ४ ॥ सवृत्तं शीलसपन्नं सर्वशास्त्रवि-
शारदम् । ज्ञातिश्रेष्ठं पूज्यतमं तद्व्रतं ब्रूहि शकर ॥ ५ ॥ ईश्वर उवाच ॥
शृणु ह्येकमना भूत्वा कदल्या व्रतमुत्तमम् । येन चीर्णेन नन्दीशं कृतं
कृत्या हि योपितं ॥ ६ ॥ भवन्ति नैव विधवा नानपत्या कदाचन ।
तद्विधिं शृणु नन्दीशं यथा तत्क्रियते नृभिः ॥ ७ ॥ शुक्लपत्रे चयो-
द्दशा मार्गमासे ऽथवा शुभे । त्रिराचव्रतमुद्दिश्य कारयेत्कदलीं शु-
भाम् ॥ ८ ॥ स्नात्वा ततः शुचिर्भूत्वा व्रती सिञ्चेद्ब्रह्मदेवैः । सूत्रेण
वेष्टयेद्भक्त्या गन्धधूपादि कारयेत् ॥ ९ ॥ नक्तं कुर्वीत सायाह्ने वर्ष-
ं तु प्रतिमासतः । तथैव कदलीवृक्षं नियमेन प्रपूजयेत् ॥ १० ॥ प्राप्ते
मार्गशिरे मासि द्वादशा चैव सुव्रती । नया गृहे तडागि वा स्नानं
कृत्वा समाहितः ॥ ११ ॥ शिवं संपूजयेत्स्वर्णमुमादेहार्धधारिणम् ।
एकभक्तं ततः कुर्यान्नियमेन इह व्रती ॥ १२ ॥ भोक्ष्ये ऽहं विदिनं
लब्ध्वा सम्यगिष्ट्वा सुरेश्वरीम् । स्वप्नसादाव्रतं मे ऽस्तु निर्विघ्नं सुरे-
श्वर ॥ १३ ॥

248

25/14 4 Bl 1° I n en Etwa 1800

Tulasilataca Lob der geheiligten Tulasi Pflanze In 55 Versen
Nach der Unterschrift das neunte Kapitel des Tulasi-nabatmya aus
dem Brahmandapurana. Beginnt अथय ऊचुः ॥ श्रुतं न सुतं स-
कलं सखैव () मङ्गलात्मकम् । तुलस्यां कवचं दिव्यं वक्रमर्हस्यं
यतः ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ पुरा कृतयुगे विप्राः कैलासशिखरे ऽमले ।

तारकस्य वधार्थाय कृतोद्योगस्तु शक्तिमृत ॥ २ ॥ भगवन्तमुमानार्थं
पप्रच्छ प्रयत शुचि ।

249.

21/11 3 Bl 11 L n en Etwa 1700

Nararatnaratna altha aus dem Brahmanḍapurana Verehrung
der Candika am Neumondstage des Monats Asvina Beginnt प्रणम्य
विश्वजननी शारदा गणनायकम् । तदनुग्रहमात्रेण करिष्यामि कथा-
मिमाम् ॥ १ ॥ अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानाञ्जनशलाकया । चतु-
रुष्मीक्षित येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ २ ॥ रुद्रादीनां च देवा-
नामाचार्यो वै बृहस्पतिः । प्रणम्य लोकधातारं ब्रह्माणं तमुवाच
ह ॥ ३ ॥ Der 22 Vers lautet ब्रह्मोवाच ॥ आश्विने शुक्लपक्षे वि-
ंशत्यौ प्रतिपत्सञ्ज्ञके । गृह्णीयान्नियमं तत्र दत्तधावनपूर्वकम् ॥ Die
Erzählung betrifft Sitravati die Tochter des Madrakönigs Dy-
umatsena

250

23/10 4 Bl 9 bis 11 L n en Etwa 1780

Bhaganadaratna die künftigen Erscheinungen von Viṣṇu im
eisernen Zeitalter Angegeben aus dem Brahmanḍapurana. In
2 Versen Beginnt ब्रह्मोवाच ॥ त्वया परमकल्याण देवदेव जग-
त्यते । युगत्रयावताराणां कारणानि मम प्रभो ॥ १ ॥ कथितानि
सर्वकारचरितानि च सर्वशः । क्लीं कल्पवतारास्ते कथ्यता विम-
लाश्च ॥ २ ॥ श्रोतुमिच्छामि त्वत्तोऽहं कारणानि च सर्वशः ।
चरितानि च सर्वज्ञ भूतभावन पूर्वज ॥ ३ ॥ Viṣṇu wird als Kṛṣṇa
Budha Viṭṭhaleśa und kalkin erscheinen Die folgenden Verse
sind beachtenswert शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि गुह्यानुह्यतरं मम । घोरे
कलियुगे प्राप्ते सर्वधर्मविषर्जिते ॥ १६ ॥ पापपुञ्जतरेऽपुण्ये क्लृप्तधर्म-
रतिर्जने । तदाह वत्समकुले द्विजाचाररतेऽमले ॥ १७ ॥ अवतीर्य
परं रूपं दर्शयिष्ये मनोहरम् । पृथिव्या भारते क्षेत्रे माधुरे मम
मण्डले ॥ २८ ॥ कालिन्दी सरिता त्रेष्ठा यत्र गोवर्धनो गिरिः ।
गोकुलं मत्पदं नित्यं यचान्ते वै मुदावहम् ॥ १९ ॥ - - विदुलेशे
ति विख्यातिं गमिष्ये जगतीतले । आदावहं चैकरूपो बहुरूपधर-
स्ततः ॥ २२ ॥ Ein Viṭṭhalesa, der zu d. Familie von Vallabha ge-
hört erregt gerechtfertigtes Bedenken

Die Unterschrift lautet इति श्रीब्रह्माण्डपुराणे भगवदवतार-
प्रमथपण्डे भगवद्गुणमवादि सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥

251.

21/13 20 Bl 8 bis 10 Linien Schrift von 1807

Lalitasahasranaman, tausend Namen der Göttin Lalita aus dem *Brahmajapuran*. In 181 Versen Beginnt श्री अस्म्य श्री-ललितासहस्रनाममहामन्त्रस्य दक्षिणामूर्तिर्ह्यपि । अनुष्टुप् छन्द । श्री-ललिता परा भट्टारिका देवता । etc Der erste Vers ist श्रीमाता श्रीमहाराज्ञी श्रीमत्सिंहासनेश्वरी । चिदम्बिकुण्डसंभूता देवकार्यसमुद्यता ॥ १ ॥

Schliesst श्रीचक्रराजनिजया श्रीमन्निपुरमुन्दरी । श्रीशिवा शिवशक्त्यैकरूपा श्रीललिताम्बिका ॥ १८० ॥ इत्येतन्नामसहस्रं कथितं ते घटोद्भव । रहस्याना रहस्यं च ललिताप्रीतिदायकम् ॥ १८१ ॥

252.

16/10 24 Bl 11 bis 12 Linien Geschrieben im J 16 2 von Vi van tha

Lalitasahasranaman Fol 1 fehlt Diese Handschrift unterscheidet sich von der vorhergehenden dadurch dass den tausend Namen 49 Verse als Einleitung (Dialog zwischen Agastya und Hayagriva) vorangehen und 84 Verse mit der üblichen Lobpreisung des Werkes folgen

Schliesst कीर्तय त्वमिदं भक्त्या कुम्भयोने निरन्तरम् ॥ ८३ ॥ तेन तुष्टा महादेवी तयाभीष्टं प्रयच्छति । इत्युक्त्वा श्रीहयग्रीवो ध्यात्वा श्रीललिताम्बिकाम् ॥ ८४ ॥ आनन्दमपहृद्यं सद्यः पुलकितोऽभवत् ॥ इति श्रीब्रह्माण्डपुराणे उत्तरखण्डे ललितोपाख्याने स्तोत्रखण्डे श्री-ललितादेवीरहस्यसहस्रनाम पटत्रिंशोऽध्यायः ॥

253

16/11 4 Bl 11 Lin en Etwa 1810

Vishnupanjara aus dem *Brahmandapuram*. In 22 Versen Sieh Num 197 2

254

21/9 1/2 6 Bl 7 Lin en Geschrieben in Mathurā im J 1654

1) *Vishnupanjara* aus dem *Brahmandapuram*. Hier in 19 Versen
2) *Dimodanastotra* ohne Verfasseramen Hier in 20 Versen
Sieh Govindādamodarastotra von Bilvamangala Beginnt श्रीकृष्ण विष्णो मधुकैटभारे भक्तानुकम्पिन्भगवन्मुरारि । त्रायस्त्र मा केशव लोकनाथ गोविन्द दामोदर माधवेति ॥ १ ॥ प्रवालशोभाद्रवदिव्यकेशा वाताम्बुप्राशनपूर्णदेहा । मूले तरुणा मुनयः पठन्ति गोविन्दं ॥ २ ॥ अये कुरुणामथ पाण्डवानां etc

Schliesst गोविन्द गोविन्द हरे मुरारे गोविन्द गोविन्द
मुकुन्द छण्णा गोविन्द गोविन्द रथाङ्गपाणे गोविन्द दामीदर मा-
धवेति ॥ २० ॥

255.

19/13 23 Bl 7 Linien Etwa 1680

Veṅkateśasahasranaman, tausend Namen des Viṣṇu, aus dem
Veṅkatacalamābātmya des Brahmāṇḍapurāṇa In einem Gespräch
zwischen Vasiṣṭha und Narad: Beginnt वसिष्ठ उवाच ॥ भगवन्मेन
विधिना नामभिर्वेङ्कटेश्वरम् । पूजयामास त देव ब्रह्मा तु कमलैः
शुभैः ॥ १ ॥ शृणोमि तानि नामानि शुणयोगपराणि तु । मुख्य-
वर्तीनि किं ब्रूहि लक्षकाणि कथं त्विह ॥ २ ॥ नारद उवाच ॥
नामान्यनन्तानि हरेर्गुणयोगानि कानिचित् । मुख्यवर्तीनि चान्यानि
लक्षकाणि पराणि च ॥ ३ ॥ एवमाद्यैः सर्वशब्दैरेको ज्ञेयः परः पुमान् ।
आदिमध्यान्तरहितः स्वयत्तो ऽनन्तरूपधृक् ॥ ४ ॥ Nach den üblichen
einleitenden Formeln folgen die Namen in 158 Versen Sie be-
ginnen श्री वेङ्कटेशो विष्णुपात्रो विश्वेशो विश्वभावन' । विश्वसृ-
ष्टिसहता विश्वमाणी विराड्गुप् ॥ १ ॥

Schliesst न्यूनकर्मा प्रपूर्तिं च कर्मणा समवाप्नुयात् । सर्वान्क-
मानवाप्नोति सत्यं सत्यं न शङ्क्यः ॥ १७१ ॥

256.

19 $\frac{1}{2}$ /7 ॥ BH, 8 bis 9 Linien Etwa 1850

Sarasvatistotra, in 14 Versen, angeblich aus dem Brahmāṇḍa-
purāṇa Der Anfang genau nach der Hs gegeben श्री अस्व श्री-
सरस्वतीस्तोत्रमंत्रस्य ब्रह्मा ऋषिरभिर्देवता गायत्र्यनुष्टुप् छन्दः सर्व-
कर्मारम्भे विनियोगः ॥ आरूढा श्वेतहंसे रमति च गगने दक्षिणे
चाक्षसूत्रं वामे हस्ते च दिव्यं व ॥ २ ॥ कनकमयं पुस्तकं ज्ञानमन्यथा
वीणा वादयती स्मृतकलयुगे ज्ञानशक्तिं क्रीडति दिव्यरूपा करकमल-
धरा भारती सुप्रसन्ना ॥ १ ॥ श्वेतपद्मासना देवी श्वेतपद्मोपसोभिता
श्वेतावरधरा देवी श्वेतगन्धानुलेपना अर्चिता मुनिभिः सर्वैः ऋषिभि-
स्तुयते सदा एव ध्यात्वा सदा देवी वाञ्छितं लभते नरः ॥ ३ ॥

Schliesst अविच्छेदं पठधीमान्मान् ध्यात्वा देवी सरस्वती ॥ १३ ॥
सर्वपापविनिर्मुक्तः सुभगो मकपूजितः वाञ्छितं फलमाप्नोति सलोके
(lies स्वर्लोके) नात्र शङ्क्यः ॥ १४ ॥

257.

15/11 10 Bl, 10 Linien Etwa 1815

Sinhasthaqurumākātmya, 60 Verse aus dem *Brahmāṇḍapurāṇa*, in denen das Baden in der Gantamī empfohlen wird, wenn Jupiter in das Zeichen des Löwen getreten ist. Beginnt यस्मिन्दिने सुर-
गुरुः सिंहराशिगतो भवेत् । तस्मिन् गौतमीस्नानं कोटिजन्मीघनाश-
नम् ॥ १ ॥ यस्या तिथौ मृगेन्द्रेण युक्तो देवगुरुर्भवेत् । तस्या तु
गौतमीस्नानं कोटिजन्मीघनाशनम् ॥ २ ॥ षष्टिवर्षसहस्राणि भागीर-
थ्यवगाहनम् । सहस्रोदावरीस्नानं सिंहस्थे च बृहस्पती ॥ ३ ॥

Zu Ende folgt eine Anweisung (pratyoga), wie man sich zu der angegebenen Zeit zu verhalten habe

258.

25/11^{1/2} 4 Bl 9 Linien Etwa 1820

Hanumatkavaca, eine Formel zur Anrufung von Hanumat
Aus dem *Brahmāṇḍapurāṇa* Beginnt एकदा सुखमासीनं शक्र
लोकशंकरम् । पप्रच्छ गिरिजा कान्त करपूर- (। = Larpura) धवल शि-
वम् ॥ १ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ भगवन् देवदेवेश लोकनाथ जगत्प्रभो ।
शोकाकुलानां लोकानां केन रक्षा भवेद्भुवम् ॥ २ ॥ सयामे सकटे
घोरे भूतप्रेतादिके भये । दुःखदावाभिसतप्रचेतसा दुःखभागिनाम् ॥ ३ ॥
श्रीमहादेव उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि लोकानां च हिताय वै ।
विभीषणाय रामेण प्रेम्णा दत्तं च यत्पुरा ॥ ४ ॥ कवच कपिनाथस्य
वायुपुत्रस्य धीमता । गुह्यं तत्ते प्रवक्ष्यामि विशेषाच्छृणु सुन्दरि ॥ ५ ॥ etc

Auf Fol 32 beginnt ein Anruf an Hanumat. Dieser fängt an
श्रीरामचन्द्र उवाच ॥ हनुमान्पूर्वतः पातु दक्षिणे पवनात्मजः । पातु
प्रतीच्या रवोद्गः पातु सागरपारक ॥ १६ ॥

Schliesst गले कथ्या बाहुभूले कण्ठे शिरसि धारयेत् । सर्वान्का-
मानवाप्नोति सत्य श्रीरामभाषितम् ॥ ४२ ॥ Dasselbe Stück ist in
Florentine Mss Num 26 beschrieben

259.

24/9^{1/2} 5 Bl 8 bis 9 Linien Etwa 1830

Hanumatkavaca aus dem *Brahmāṇḍapurāṇa*. Weicht von der
vorhergehenden Handschrift in einigen Stücken ab. Beginnt श्री
अस्य श्रीहनुमत्कवचस्तोत्रस्य श्रीरामचन्द्र ऋषिः । श्रीहनुमान्परमात्मा
देवता । अनुष्टुप्छन्दः । मारुतात्मज इति बीजम् । अञ्जनीसूनुरिति
शक्तिः । लक्ष्मणप्राणदाता इति जीवः । श्रीरामशक्तिरिति कवचम् ।
लङ्काप्रदाहक इति कीलकम् । मम सकलकार्यसिद्ध्यर्थे अपे विनियोगः ।

Schlie ã अञ्जनीवरपुत्राय रामेष्टाय प्रियाय च । सर्वलोकैक-
वीराय भविष्यद्ब्रह्मणे नम ॥ २६ ॥ प्रथमे वादिमुखस्तम्भेन द्वितीये तु
दुष्टनिवारण तृतीय यहभूतानि (wahrscheinlich grahabhūtanivara-
nam) चतुर्थे परकृतनाशेन पञ्चमे स्वकीयपीडानाशेन षष्ठे वैरिवन्द्य-
नाशेनम् ॥

260

21/8^{1/2}, 38 Bl. 8 bis 12 Linien Schrift von etwa 1690 aber trotz
dieses Alters wimmelt die Hs. von Fehlern

Nasiketopakhyana oder *Nasiketopalhyāna* die puranische
Version der alten Nasiketa sage wie sie sich in der Kathopamand
findet Wahrscheinlich ist die Sage in unserer fragmentarischen
Hs. aus dem Brahmanlapurana entnommen. Sieh Catal India
Office 8445 8446 Vgl. auch Varahapurana Kapitel 108 fgg

Pageiert 2—39 Fol 3 beginnt [म]हामाञ्जो महातपा ॥ ९ ॥
तस्यायम पर रम्यमृषिभि पर्यसेव्यत । नामाद्रुसलताकीर्ण नामापु-
ष्पोपशोभितम् ॥ १० ॥

Adhyaya 1 Uddalakaśīnta endet Fol 4a 2) Candravatī
kanyāka aranye tyakta Fol 8a 3) Pitaputrasamparka Fol 11a
4) Candravatya vivaha Fol 17b 5) Fol 20b 6) Pitaputrasamvada
Fol 24a 7) Nasikavarnana Fol 27a 8) Pāpavarnana Fol 28a
9) Papatmasastivarnana Fol 31a 10) Kṛitakṛitabhōjana Fol 38b
11) Sastikāyana Fol 35a 12) Fol 39b Schliesst im ersten Vers
des dreizehnten Kapitels

Der Name Nasiketa beruht auf einer wunderlichen Ety-
mologie 3 20 नाशायेण तु निर्यातो नाशकेतसदुच्यते ॥

261.

24/13 11 Bl. 10 Linien Abgeschr. oben zu Anfang dieses Jahrhunderts
von Harīśa kara

Somaratjamāsyurata angeblich aus dem Bhavīsyapurana
107 Verse Beginnt शरतस्वगत भीष्ममुपागत्य युधिष्ठिर । कृत-
प्रणामी धर्मात्मा हित वचनमुक्तवान् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ हतेषु
कुहमुखेषु भीमसेनेन कोपिना । तथापरेषु भूतेषु हतेषु युधि जिष्णु
ना ॥ २ ॥ दुर्योधनकुमन्त्रेण जातो ऽस्याक कुलवय । न सन्ति भुवि
पाताले बालवृद्धातुरादृते ॥ ३ ॥ अवशिष्टा वय पञ्च वंशे भारत-
सञ्जके । एकातपत्रमपि च राज्यं मह्यं न रोचते ॥ ४ ॥ जीविते ऽपि
जुगुप्सा मे न भोगेषु रति क्वचित् । दृष्ट्वा सततिविकेदं सतापो
हृदये ऽनिशम् ॥ ५ ॥ अथत्यामास्त्रनिर्दग्ध उत्तरागर्भसंभव । अतो
मे द्विगुणं दुःखं पिण्डविकेददर्शनात् ॥ ६ ॥ किं करोमि क्व गच्छामि
पितामहं वदाधुना । येन सपद्यते सद्यः सततिश्चिरजीविनी ॥ ७ ॥

भीष्म उवाच ॥ शृणु राजन्प्रवक्ष्यामि व्रतानां व्रतमुत्तमम् । यस्याचरणमात्रेण सततिश्चिरजीविनी ॥ ८ ॥ अमावास्या यदा पार्थ सोमवारयुता भवेत् । तस्यामश्वत्थमागत्य पूजयित्वा अनार्दनम् ॥ ९ ॥ अष्टोत्तरशतं कुर्यात्तस्मिन्वृत्ते प्रदक्षिणा । तावत्सह्यान्युपादाय रत्नधातुफलानि च ॥ १० ॥ व्रतराजमिदं राजन्विष्णोः प्रीतिकरं परम् ।

Schliesst द्वादश ब्राह्मणा भोज्या घृतपायसलड्डुकैः । उपवीतानि वस्त्राणि तेभ्यो दद्याच्च दक्षिणाम् । प्रणम्य दण्डवद्भूमौ प्रार्थयित्वा विसर्जयेत् ॥

Es folgt die kritische Bemerkung महानिबन्धेष्वदर्शनातिर्मूलम् ॥

262.

20/14 = BII 12 Linsen Geschrieben von Ramapratapa im J 1843

Aksayanaramimuhatmya, die Heiligkeit des neunten Tages in der lichten Hälfte des Monats Kartik. Aus dem Bhavisyottara purana Eine Erzählung von Risuranga Sohn von Ke 171 dient zum Beweise der Wichtigkeit dieses Tages. Beginnt बुधधिर उवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ शुक्लचक्रगदाधर । सर्वज्ञ जगतामीश नमस्तुभ्य च केशव ॥ १ ॥ घोरे कलियुगे प्राप्ते अना मूर्खाश्च मत्सरा । सत्यशौचदयाहीना कामक्रोधेन पीडिता ॥ २ ॥ निर्दयाश्च साहकारा हतघ्नाश्चापि लम्पटा ॥ ३ ॥ तेषामुद्धरणार्थाय धर्मं मे कथय प्रभो ॥ ४ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु राजन्प्रवक्ष्यामि कथां पौराणिकीं शुभाम् । या श्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः ॥ ५ ॥ कार्तिके शुक्लनवमी हस्तेरार्द्रा प्रकीर्तिता । स्नानं दानं जपत जपत सर्वं तत्राचर्य व्रजेत् ॥ ६ ॥ तस्या च विधिवत्कृणु सौवर्णं तु प्रपूजयेत् । तुलस्या सहितं विष्णुं व्रती तत्र दिनव्रतम् ॥ ७ ॥ अचाण्डाहरन्तीममिति हासं पुरातनम् । मायापुरे ऽभवद्वाज्मकेशवो नाम वै द्विजः ॥ ८ ॥ गुणज्ञो धर्मसंपन्नो वेदाभ्यासी जितेन्द्रियः । ज्ञानविज्ञानसंपन्नो हरिभक्तिपरायणः ॥ ९ ॥ तस्यासीद्व्रिता शुभा पतिव्रतपरायणा । तस्या कालेन सजातो पुत्रो वै ऋषिसञ्जितः ॥ १० ॥ ववर्धं च गृहे तस्मिन्मातृपित्रोश्च दुष्पदः ॥ पितरौ तस्य वृद्धौ च कालेन मुक्तिता गतौ ॥ ११ ॥

Schliesst इदं ते ऽभिहितं राजन्भोष्य परमनिर्मलम् ॥ ३९ ॥ अमकाशं सदा भयक्षुभं च कथितं मया । अदावान्य शृणोत्येनत् श्रावयेद्वापि मानवः ॥ ४० ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति नभते मोक्षमचयम् ॥ ४१ ॥

263.

20/11 8 Bl 10 Linsen Schlechte Abschrift von 1788

Agastyārghavādh die Verehrung von Agastya mit Ehrengaben
 Daran schliessen sich mehrere Erzählungen, in denen seine Thaten
 geschildert werden. Aus dem Bhavisyottarapurāṇa (nach Cod
 Oxon 7b, Kapitel 103) Beginnt श्रीकृष्ण उवाच ॥ अगस्त्यव्रत-
 मन्यच्च सर्वपापप्रणाशनम् । तच्छृणुष्व महीपाल कथ्यमानं मयाखि-
 लम् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ शृणोमि कृष्ण मे ब्रूहि देवर्षेस्तस्य
 चेष्टितम् । जन्म विवर्धदान च काल महमेतस्य च ॥ २ ॥ श्री-
 कृष्ण उवाच ॥ मित्रश्चैव वरुणश्चैव पूर्वमेतौ सुरोत्तमौ । मन्दरस्य स-
 मोर्षे तु चैरतुर्विपुल तपः ॥ ३ ॥ तयोः सद्योभणार्थाय वासवेन
 वराप्सराः । उर्वशी प्रेषयामासे रूपीदार्यगुणान्विता ॥ ४ ॥ तस्याः
 सदर्शनादेव कुम्भितौ तु सुरोत्तमौ । विकारमात्मनो बुद्ध्वा कुम्भे बीजं
 सिसिधत्तु (मरात्तु MS) । निमेषार्धात्तदा जातो वसिष्ठो भगवा-
 नृषिः ॥ ५ ॥ अन्यो ऽगस्त्यस्तदा तत्र जातो दिव्यतपोधनः । मलय-
 स्थिकदेशे तु विख्यानसविधानतः । स्वभार्यासव्रतो विप्रस्तपस्तेपे सुदुश्च-
 रन् ॥ ६ ॥

Schliesst ये पठन्ति नरा नित्यमगस्त्यार्घं शृणोति (?) च । न
 तेषा जायते किचिदशुभ चेहजन्मनि । हसयुक्तविमानेन स्वर्गं यान्ति
 नरोत्तम ॥

264.

25 10 7 Bl 7 Linsen Bl 6 fehlt Schrift von 1510

Anāṅga ayodasīvrata aus dem Bhavisyottarapurāṇa, in etwa
 70 Versen Eine Feier zu Ehren des Liebesgottes, welche am
 dreizehnten Tage der lichten Hälfte des Monats Mārgaśīra gehalten
 wird Beginnt भगवन्भूतभव्येश ससारार्णवतारक । व्रत कथय मे
 किंचिद्रूपसामान्यदायकम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ किं कृतैर्वज्रभिः
 पार्थ व्रतैस्तप्तमचेष्टितैः । कायकेशकरैः क्रूरे रसाक्षी कलशावली (rasa-
 dvu kila sādyaakali MS) ॥ २ ॥ वरमेकापि वरदा हस्तानङ्गद्वयो-
 दशी । सीमाग्वारोग्यप्रियदा (śrīyadā MS) सर्वातङ्गनिवारिणी ॥ ३ ॥
 सर्वदुःखोपशमनी सर्वमाङ्गन्यवर्धनी । शृणुष्व तां महानाहो कथयामि
 सविस्तरम् ॥ ४ ॥ पुरा दग्धेन कामेन चिन्नेनयनाग्निना । भस्मी-
 भूतेन श्लोक्षणां (loke 'smi Hemādri) संकल्पस्त्रेण पाण्डव (so Hemādri
 ranava MS) ॥ ५ ॥ अमङ्गेन कृता ह्येषा तेनानङ्गचयोदशी । प्रसिद्धा
 सा मनुष्याणां मामि मार्गशिरे शुभे ॥ ६ ॥ शुक्लपक्षे चयोदश्यां
 सोपवामो यतेन्द्रियः । ज्ञानं यथा तडागे वा गृहे वा निश्चितात्म-

वान् ॥ ७ ॥ कृत्वा समभ्यर्च्य विभुं विधिना शशिशेखरम् । पुष्पैर्धूपैः
सर्ववैद्यैर्ऋतुकालोत्सवेस्तथा ॥ ८ ॥ Vgl. Hemādri Vratakhanda 2, 1

265.

27/12 10 Bl. 11 Linien Geschrieben von Chaugamisra, Sohn von
Dalvajna Mītra Motirāma im J 1835

Anantapūjā und *Anantavratodyūpana*, Verehrung von Viṣṇu
und Abschluss der Feier, welche am vierzehnten der lichten Hälfte
des Monats Bhādrapada stattfinden Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥
देवदेव समासेन व्रतस्य परमाद्भुतम् । उद्यापनविधिं ब्रूहि अनुग्राह्यो ऽसि
केशव ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ उद्यापनविधिं हित्वा न व्रतस्य फलं
लभेत् । तस्माद्यथा तथा कुर्याद्व्रतशायं विवर्जयेत् ॥ २ ॥ मासि
भाद्रपदे प्राप्ते परिपूर्णं व्रते ततः । शुक्लाया च चतुर्दश्या ब्रह्मचारी
व्रती ततः ॥ ३ ॥ एकभक्तेन नियमं कृत्वा भक्तिसमन्वितः । स्नात्वा
नद्यां देवस्नाने तीर्थे प्रस्नवणे तथा ॥ ४ ॥ सर्वाङ्गैः सर्वगन्धैस्तिल-
कक्षीरघामलैः । वेदोक्तविधिना सम्यक्त्तर्पयेत्पितृदेवताः ॥ ५ ॥ ततो
गृहं समागत्य वेदो कुर्यात्सुशोभनाम् । तत्रालिखेन्मण्डलकं पञ्चवर्णं
सुपेशलीः ॥ ६ ॥

Fol 4a इति हेमाद्रौ भविष्योत्तरे सोद्यापनमनन्तव्रतम् ॥ Siehe
Hemādri Vratakhanda 2 p 36 Auch sonst werden Stücke aus
Hemādri citiert — *Anantapūjā* beginnt Fol 8a

266.

18/11 14 Bl. 11 Linien Iṭwa 1780

Īdityahriḍayastotra, ein Loblied auf die Sonne, in 173 Versen,
aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa Beginnt अर्जुन उवाच ॥ ज्ञानं च
धर्मशास्त्राणां गुह्याद्गुह्यतरं तथा । मया कृष्ण परिज्ञातं वाङ्मयं
सचराचरम् ॥ १ ॥ Der eigentliche Auszug aus dem Purāṇa be-
ginnt अर्जुन उवाच ॥ नारायण सुरश्रेष्ठ पृच्छामि त्वां महायशः ।
कथमादित्यमुद्यन्तमुपतिष्ठेत्सनातनम् ॥ ६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ साधु
पार्थ महाबाहो बुदिमानसि पाण्डव । यस्यां पृच्छस्युपस्थानं तत्पवित्रं
विभावसोः ॥ ७ ॥ सर्वमङ्गलमाङ्गल्यं सर्वपापप्रणाशनम् । सर्वरोग-
प्रशमनमायुर्वर्धनमुत्तमम् ॥ ८ ॥ अमिचदमनं पार्थ संयामे जयवर्ध-
नम् । वर्धनं धनपुत्राणामादित्यहृदयं शृणु ॥ ९ ॥

Schliesst अपाकुमुमसंकाशं काश्यपेयं महाबलम् । तमोघं सर्व-
पापघ्नं प्रणतो ऽसि दिवानिशम् ॥ १७३ ॥ Gedruckt in Bṛhat
stotrastutakara p 111

267.

24/11 5 Bl 18 bis 19 Linsen Geschrieben in Rājāṅgara im J 1748

1) *Ādityahridayastotra* hier in 179 Versen Beginnt शता-
नीक उवाच ॥ कथमादित्यमुद्यन्तमुपतिष्ठन्ति सनातनम् । एतन्मे ब्रूहि
विप्रेन्द्र प्रपद्ये शरणं तव ॥ १ ॥

2) *Lakṣmīnrisinhakaraca* in Piosr Beginnt ब्रह्मोवाच ॥
अनेकमन्त्रकोटिशो नृसिंहनाम समुच्चरेत् । अनेकविधिरचाये विपरो-
गादिनिवारणाय ।

3) *Gaṅgastāla* in 11 Versen Beginnt गङ्गातीरे हते पापं
गङ्गा शिवस्य मस्तके । स्वर्गस्य गामनी गङ्गा हरि गङ्गा नमो ऽस्तु
ते ॥ १ ॥

268.

22/12 4 Bl 10 bis 11 Linsen Geschrieben im J 1648 von Natlaji
Sohn von Lyaṭ

Rispañcamurata, eine Feier am fünften Tage der lichten
Halbte des Monats Bhādrapada an welchem die sieben Rasi verehrt
werden Aus dem Bhavīsyottarapurana Beginnt श्रीकृष्ण उवाच ॥
अन्यामपि च राजेन्द्र पञ्चमीमृषिसयुताम् । कथयिष्यामि या कृत्वा
नारी पापात्प्रमुच्यते ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृशी पञ्चमी
कृष्ण कथं वै ऋषिसत्तिका । पातकात्मुच्यते कस्मान्नारी यदुकुलो-
द्बुध ॥ २ ॥ पापान्यपि बह्व्यञ्च विद्यन्ते किल कैश्व । कृत्यामृषि-
पञ्चम्या कस्मात्पापात्प्रमुच्यते ॥ ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ अज्ञानाञ्ज्ञानतो
वापि या स्त्री जाता रजसला ॥ उपसृशति भाण्डादीन्गृहकर्मणि
संस्थिता ॥ ४ ॥ प्राप्नोति सा महापापमवश्यं नरकं व्रजेत् । शुणु
तत्कारणं यस्माद्बुद्ध्या नारी रजसला ॥ ५ ॥ Sieh Catal Florenz
Nummer 28

269.

20/12 4 Bl 11 bis 14 Linsen Geschrieben von Bhatta Raghu Suri
Sunādhojabhidhana für Nārāyaṇagovinda etwa um 1720

Rispañcamurata Diese Handschrift unterscheidet sich von
der vorigen nur durch einzelne Lesarten und einige zugesetzte Verse
namentlich im Schlusse

270.

16/7 9 Bl 10 bis 11 Linsen Schrift von 1719

Rispañcamurata aus derselben Quelle Voran gehen 20 Verse
mit Gebeten (pūja) Sie beginnen मूर्तब्रह्मण्यदेवस्य ब्रह्मणस्तेज
उत्तमम् । मूर्त्युकोटीप्रतीकाशमृषित्रतं विचिन्तयेत् ॥ १ ॥ इति

धानमन्त्रः ॥ आगच्छन्तु महाभागाश्चतुर्वेदस्वरूपगाः । यावद्गतमहं कुर्वे
कृपया भवतः प्रभो ॥ २ ॥ इत्यावाहनमन्त्रः ॥ नमः परमऋषिभ्यो
देवऋषिभ्यो नमो नमः । आसनं स्थापितं तत्र यत्र हेमभवा मही ॥ ३ ॥
इत्यासनम् etc

Das Kapitel aus dem Purāna besteht aus 102 Versen. Es
beginnt hier ऋषिब्रतं महापुण्यं स्त्रीणां च पापनाशनम् । कथयस्व
कृपां कृत्वा यथापूर्वकृतं महत् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु रा-
जन्मवक्ष्यामि व्रतानां व्रतमुत्तमम् । यस्यानुष्ठानमात्रेण मुच्यन्ते पात-
कात्स्त्रियः ॥ २ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कीदृक्षा पद्ममी कृष्ण कथं
सा ऋषिसंज्ञिका । मुच्यन्ते पातकात्तस्यात्स्त्रियो यादवपुंगव ॥ ३ ॥ etc
Die Wichtigkeit dieser Feier wird durch eine Erzählung erhärtet.
Jayasī hatte während ihrer Menstruation Hausgeräte berührt und
wurde nach ihrem Tode in eine Hündin, und ihr Gatte Sumitra
durch den Kontakt in einen Stier verwandelt. Durch die Frömmig-
keit ihres Sohnes Sumitra gelangten sie zur Seligkeit.

Schliesst ये इदं पाठयेद्भक्त्या शृणोति अष्टयान्वितः । सर्वपाप-
विनिर्मुक्तो विष्णुलोकं स गच्छति ॥ १०१ ॥ ये कुर्वन्ति व्रतं नित्यं
मासि मासि मुनिव्रतम् । ते सर्वपापनिर्मुक्ताः स्वर्गलोकं भजन्ति
च ॥ १०२ ॥

271.

23/19 10 BU, 10 Linien Abgeschrieben von Bhata Nilakaṇṭha im
J. 1603

Kumbhūmata oder *Kumbhūallivata*, Verehrung der *Bignonia*
Suaveolens. Nach dem Schluss und den redenden Personen aus
der *Kaśyapaśaṁhitā*. Aber auf Fol. 7b findet sich die Unterschrift
इति श्रीभविष्योत्तरे पुराणे कुम्भीव्रतचिराचव्रत समाप्तम् ॥ Beginnt
वैवस्वतेन मनुना पूर्वं पृष्ठः प्रजापतिः । मारीचि कश्यपः प्राह व्रतं
पापभयापहम् ॥ १ ॥ कश्यप उवाच ॥ शृणु राजन्मवक्ष्यामि व्रता-
नामुत्तमं व्रतम् । यत्कृतं मानवेर्भक्त्या*). सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २ ॥
चम्पाया सुपुरी (?) ह्यासीदिन्द्रकुम्भो नराधिप । तस्य चेन्दुमती
भार्या रूपान्वयगुणान्विता ॥ ३ ॥ पतिव्रता पतिप्राणा नित्यधर्मप-
रायणा । तया सह महीपालो यावदाक्षे मुदान्वितः ॥ ४ ॥ ता-
वत्प्राप्तः सभामध्ये पुलस्त्यो मुनिसत्तमः । तमागतं मुनिं दृष्ट्वा राजा
चैव समीपगम् ॥ ५ ॥ समुत्तस्थी सपत्नीको अर्घं गृह्य विधानतः ।
स दत्त्वा ब्राह्मणस्यार्धं ब्रह्माणमिव वासवः ॥ ६ ॥ उवाच स्वागतं
तस्मै मुने सर्वत्र ते सुखम् ।

*) Sonderbare Konstruktion

272.

28/18 ■ BH 2 Linien Geschrieben im J. 1761 von Nandarāma, Sohn von Bhikṣū

Kṛṣṇajanmūstamūrata, angeblich aus dem Bhavisyottara-purāṇa Die Feier des dem Kṛi-na geweihten achten Tages in der dunklen Hälfte des Monats Śrāvana Dieselbe wird auch Jayantī-vrata genannt Ein Dialog zwischen Nārada und Brahman und Belehrung des Hariscandra von Sanatkumāra In 94 Versen. Beginnt नारद उवाच ॥ जन्माष्टम्याश्च माहात्म्यं कथयस्व पितामह । यच्छ्रुत्वेव नमिष्यामि तद्विष्णोः परमं पदम् ॥ १ ॥ यदग्नन्तफलं लोके परलोके महाफलम् । यच्छ्रुत्वा न भयं मृत्योस्तन्मे कथय कज्ज ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ सार्वभौमः पुरा ह्यासीद्वरिचन्द्रो मही-पतिः । तस्य तुष्टो ददौ ब्रह्मा पुरी वाराणासी शुभाम् ॥ ३ ॥ तत्र स्थित महीपालं देवगन्धर्वकिन्नराः । उपासन्त महात्मान पार्वतीशमि-वामराः ॥ ४ ॥ तदस्यः स महीपालः सप्तद्वीपां वसुंधराम् । शशास धर्मेण पृथिवी यथा पुत्रमिवौरसम् ॥ ५ ॥

Die Vollendung des Gelubdes wird in folgenden Versen be-schrieben हरिश्चन्द्र उवाच ॥ जन्माष्टमीव्रतस्यास्य विधिं कथय मे प्रभो । उद्यापनं महापुण्यं येन पापैः प्रमुच्यते ॥ ६१ ॥ श्रीसनत्कु-मार उवाच ॥ शृणु राजन्प्रवक्ष्यामि व्रतस्यास्य सुशोभनम् । उद्यापनं यथातत्त्वं जन्माष्टम्याः क्रमेण च ॥ ६२ ॥ जन्माष्टमीदिनं यावत्पु-नर्जन्माष्टमीदिनम् । तावत्काले प्रकर्तव्यं व्रतस्योद्यापनं ततः ॥ ६३ ॥ पुण्यं हि तद्दिनं प्राप्य कार्यमुद्यापनं शुभम् । छण्ये वै आचरे मासि अष्टम्यां व्रतमाचरेत् ॥ ६४ ॥ उद्यापनं व्रतस्यास्य जन्माष्टम्याः सुरे-श्वर । करिष्ये शास्त्रविधिना निर्विघ्नेन समाप्य तत् ॥ ६५ ॥

273.

23/10 12 BH, 6 Linien Ltwā 1870.

Kṛṣṇajanmūstamūrata, angeblich aus dem Bhavisyottara-purāṇa Hier in 140 Versen Die Erzählung von Hariscandra und die Schlussbandlung fehlt Vergleiche Weber's Sanskrit-Katalog I, p 399

Schliesst स्त्रीबालवृद्धसहितो मित्रवन्धुसमन्वितः । विधिनानेन सहितो जयन्तीं प्रकरोति यः ॥ १३७ ॥ नारी तारयते भक्त्या पुण्याथैकविंशतिम् । न दौर्भाग्यं न वैधव्यं न तस्य क्लहं गृहे ॥ १३८ ॥ संततं न वियोगं च न पश्यति धनक्षयम् । ससर्गेणापि यः कुर्यात्कृष्ण-जन्माष्टमीव्रतम् ॥ १३९ ॥ मनसा चेप्सितं कार्यं समते मानवी भुवि । जन्माष्टमीव्रतमिदं श्रोतव्यं भक्तिभावतः ॥ १४० ॥

274.

93/10 26 Bl 8 Linien Geschrieben von Tulashibhatta einem Sohn von Premananda im J 1610

Kokilavrata, eine Feier, welche am Vollmondstage des Āsadhā beginnt und im Śrāvāna endet Aus dem *Bhavisyottirapurana* Beginnt स जयति सिन्धुरवदनो देवो यत्पादपङ्कजस्मरणम् । वासरमणिरिव तमसा राशि नाशयति विघ्नानाम् ॥ १ ॥ एवगुणेति आत्मन सकलकिल्बिषनाशनार्थं समस्तदुरितोपद्रवज्ञाताज्ञातदोषपरिहारार्थं पुत्रपौत्रादिसततवृद्ध्यर्थं सर्वसौभाग्यप्राप्त्यर्थं यथामिलितद्रव्ये स्नानमहं करिष्यते ॥ १ ॥ Das Purana beginnt ऋषिर्वाच ॥ कथयस्व कथां दिव्या कीकिलाव्रतमाश्रिताम् । कथं सा कीकिला जाता कथं पूज्या शुभप्रदा ॥ १ ॥ Es folgt eine lange Erzählung über die Vernichtung des Opfers des Dikṣa bei welchem Parvati aus Zorn über die Vernachlässigung ihres Gatten sich ins Feuer stürzt. Sie war schon früher von Śiva in eine Kokila verwandelt worden

Von Fol 22 an folgt das Vratodyapani der Abschluss der Feier Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ उद्यापनविधिं ब्रूहि व्रतस्यास्य मम प्रभो । सर्वं कथय देवेश सौभाग्यं सुखमश्नुते ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ आचरेत् मासे संप्राप्ते शुक्लपक्षे विशेषतः । चतुर्दश्यामेकभक्तदन्तधावनपूर्वकम् ॥ २ ॥ उपवासस्य नियमं कुर्याद्व्रतपरायणः । पौर्णिमासुपवासं च रात्रौ जागरणं ततः ॥ ३ ॥

275.

21/14½. 9 Bl 15 bis 16 Linien Etwa 1750

Candanasthuvrata eine Feier zu Ehren von Sonne (bei Tag) und Mond (bei Nacht) am sechsten Tag der dunklen Hälfte des Monats Bhādrapada (मासे भाद्रपदे षष्ठी कृष्णपक्षे च पुत्रक । सा तिथिस्तु महत्पुण्या तिथीनामुत्तमा तिथिः) Eingeflochten ist eine Erzählung (katha) von Gautamas Gattin, die wegen eines Vergehens in eine Candali verwandelt wurde. 40 Verse aus dem *Bhavisyottara Purana* Beginnt मृत उवाच ॥ उत्तमे च कुले जन्म केन धर्मेण प्राप्यते । उत्तमे सह सागत्यमुत्तमैर्जायते रति ॥ १ ॥ द्वादशी ये नरा पीथ्या (पीथ्या VS ein Verbum fehlt) चन्दनषष्ठीव्रतं तथा । न ते यमपुरीं यान्ति वियोनिं नैव दुर्गतिम् ॥ २ ॥

Schliesst कुरुष्वेति स्वर्णदानं स्नानं तत्र रविग्रहे । तत्फलं समाप्नोति कथां श्रुत्वा व्रतादपि (VS कथां श्रुत्वा व्रतादपि) ॥ ४० ॥

276.

१२/१० 4 Bl 12 bis 14 Linsen Geschrieben für Kṛishṇa in Rajanpura von Ranachoda Sohn von Kibabhya im J 1676

Jayapariaturata eine Feier, welche zu Ehren von Pārvatī von dem dreizehnten Tage der lichten Hälfte bis zum dritten der dunkeln Hälfte des Monats Āsadha gehalten wird Angeblich aus dem Bhāviṣyottarapurana In einem Dialog zwischen Brahman und Narada Der dreissigste Vers lautet आपादे शुक्रपक्षे च त्रयोदशा समारभेत् । यावत्कृष्णतृतीया खाद्वत च सुखसपदम् ॥

Beginnt पार्वत्युताच ॥ देवदेव महर्देव ससाराण्वतारकम् । भक्तिमुक्तिप्रदं नित्यं तद्व्रतं हि निवेद्य ॥ १ ॥ यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते नात्र संशयः । पुत्रपौत्रसमायुक्ता नारी सौख्यमवाप्नुयात् ॥ २ ॥ धनधान्यसमायुक्ता सर्वलक्षणलक्षिता । येन व्रतप्रभावेण निश्चला सुखसपद ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ साधु देवि त्वया पृष्टं यद्व्रतं सुखसपदम् ॥ ४ ॥ तद्व्रतं कथयिष्यामि शृणुष्वैकाग्रमानसा । नारदेन पुरा पृष्टं ब्रह्माणं च पितामहम् ॥ ५ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ कथितं नारदस्त्राग्रे कथयामि तवाग्रतः । तद्व्रतं परमं गुह्यं शृणुष्वैकाग्रमानसः ॥ ६ ॥ नारद उवाच ॥ पितामह नमस्तुभ्यं श्रष्टा धाता नमो नमः । किञ्चिद्व्रतं मे कथय श्रष्टा त्वं हि सनातन ॥ ७ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अस्ति गुह्यतमं विप्र भूतानां हितकारकम् । यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो रुद्रलोकं स गच्छति ॥ ८ ॥ जयापार्वतिव्रतं नाम विख्यातं च महीतमे । एतद्व्रतस्य चाख्यानं जीर्णं कथयत शृणु ॥ ९ ॥ Ausser den Fehlern des Abschreibers ist das Ganze von Anfang an in nachlässigem Sanskrit verfasst

Schliesst या देवी सर्वसौख्यं प्रददति विभवं चाक्षयं धीवने सौभाग्यं पुत्रपौत्रान्परमगुणवतीं निश्चलां सतति च । etc

277.

११/१० 8 Bl 8 bis 10 Linsen Geschrieben im J 1661

Bhaumavrata Verehrung des Gestirns Mars aus dem Bhāviṣyottarapurana. Beginnt मङ्गलपूजनव्रतं लिख्यते । मङ्गलाय नमः । शिवगौरीसवादे । ओ मार्गशीर्षे ऽथवा माघे गुरुशुक्रोदये तथा । शुक्रपक्षे तथा भीमे प्रथमे वेधवर्जिते ॥ १ ॥ विष्टिपातादसकान्ते काम्यव्रतं समाचरेत् । पुत्रकाङ्क्षो विशेषेण नारी वा पुत्रपौ ऽपि वा ॥ २ ॥

Nach Angabe der Ceremonien folgt auf Fol 5b ein Mantra in 21 Versen der wahrscheinlich allein aus dem Purāna herkommt

Beginnt धरणीगर्भसंभूतं विष्वक्तेजसमप्रभम् । कौमारं शक्तिहस्तं च

मङ्गल प्रणमाम्यहम् ॥ १ ॥ हरस्त्रेदसमुद्भूत सर्वकामप्रदायकम् ।
सुप्रतीकारक देव भूमिपुत्र नमाम्यहम् ॥ २ ॥

Schliesst या या कामना मनसि धृत्वा व्रत करोति तस्या'
कामनाया सिद्धिर्भवति ॥

278.

2°/11 8 Bl 7 Linien Geschrieben 1690 von Tularama für Lachiramaji

Mahalaḥsmivratākatha aus dem Bhavisyottarapurana, in
82 Versen Dieses Gelubde wird im achten Tage der lichten
Hälfte des Monats Bhādrapada unternommen und am achten der
dunkeln Hälfte beendigt Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ कथयस्व
प्रसादेन व्रताना व्रतमुत्तमम् । येन लक्ष्मीश्च विख्याता कथयस्व मम
प्रभो ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ व्रतं चैव तु विख्यातं शृणु राजन्-
युधिष्ठिर । श्रूयमाणेन मोक्षं च व्रते यज्ञादिकं फलम् ॥ २ ॥ युधि-
ष्ठिर उवाच ॥ नास्ति मे निश्चयो देव भ्रामितो ऽहं त्वया प्रभो ।
सत्यं कथय मे स्वामिन्यदि तुष्टो जनार्दन ॥ ३ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
मासे भाद्रपदे चैव अष्टम्या शुक्लपक्षयो । गृहीत्वा तु महाराज महा-
लक्ष्म्या इदं व्रतम् ॥ ४ ॥ कृष्णाष्टम्या च भोक्तव्यं कृत्वा पूजाविधि-
क्रिया । एतत्सारं मया ख्यातमिहलोकं परं च ॥ ५ ॥ Darauf
folgt die übliche Erzählung, wodurch die Wichtigkeit dieses Ge-
lubdes dargelegt wird

279.

13¹/₂/10 6 Bl 7 bis 8 Linien Schrift von 1807

Sulagramastotra, Verehrung des Ammoniten Sulagrama eines
Steines mit verschiedenen Kreisen welcher in der Gandaki gefunden
wird und Visnu geheiligt ist 32 Verse aus dem Gandakimaha-
tmya des Bhavisyottarapurana Beginnt श्रीशालग्रामस्तोत्रस्य भग-
वानृषि । देवी गायत्री इन्द्र । नारायणो देवता । श्रीशालग्राम-
स्तोत्रमन्त्रजपे विनियोग ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रीदेवदेव देवेश
देवतार्चनमुत्तमम् । तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि ब्रूहि मे पुरुषोत्तम ॥ १ ॥
श्रीभगवानुवाच ॥ गण्डक्या चोत्तरे तोरे गिरिराजस्य दक्षिणे ।
दशयोजनविस्तीर्णं महाचेत्रवसुधरा ॥ २ ॥ शालग्रामो भवेद्देवो
देवी द्वारावती भवेत् । उभयोः सगमो यत्र मुक्तिस्तत्र न संशयः ॥ ३ ॥
शालग्रामशिला यत्र यत्र द्वारावती शिला । उभयोः सगमो यत्र
मुक्तिस्तत्र न संशयः ॥ ४ ॥ आजन्मकृतपापानां प्रायश्चित्तं यदिहति ।
शालग्रामशिलावारि पापहारि नमो ऽस्तु ते ॥ ५ ॥ अकालमृत्युहरणं
सर्वव्याधिविनाशनम् । विष्णो पादोदकं पीत्वा शिरसा धारया

म्यहम् ॥ ६ ॥ शङ्खमध्ये स्थितं तोयं भ्रामितं केशवोपरि । अङ्गुलप्रं
मनुष्याणां ब्रह्महत्यादिकं दहेत् ॥ ७ ॥ स्नानोदकं पिवेन्नित्यं चक्राङ्कितं
शिलोद्भवम् । प्रचाव्य इति तत्तोयं ब्रह्महत्या व्यपोहति ॥ ८ ॥

Schliesst विष्णोः पादोदकं पीत्वा कोटिजन्माधनाशनम् ।
शालयाममिदं स्तोत्रं पठेन्मुक्तिमवाप्नुयात् ॥ ३२ ॥

280.

22/11 8 Bl. 8 Linien Geschrieben von Bhairava im J 1778

Haritulkavratā aus dem Bhavisyottarapurāṇa. 95 Verse
Dieselbe Legende wie im Skandapurāṇa, häufig in denselben Worten
berichtet. Beginnt मन्दारमालाकुलितान्कायै कपालमालाङ्कित-
शेखराय । दिव्याम्बरायै च दिगम्बराय नमः शिवायै च नमः शि-
वाय ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ कैलासशिखरासीन देवदेवं जगद्गुरुम् ।
पद्मानन दशभुजं त्रिनेत्रं शूलपाणिनम् ॥ २ ॥ कपालखट्वाङ्गधरं महा-
वृषभवाहनम् । भस्माङ्ग व्यालशोभाढ्यं शशाङ्कलतशेखरम् ॥ ३ ॥ नील-
जीमूतसंकाशं सूर्यकोटिसमप्रभम् । कीडां कृत्वा कियत्कामं गणेशः
परिवारितम् ॥ ४ ॥ विष्टय ताग्गणान्सर्वाङ्गीरी पृच्छति शकरम् ।
पार्वत्युवाच ॥ गुह्याद्गुह्यातरं देव कथयस्व महेश्वर ॥ ५ ॥ सर्वेषामेव
धर्माणामनायासं महत्फलम् । प्रसन्नो ऽसि यदा नाथ तथ्य ब्रूहि
ममायत ॥ ६ ॥ केन पुण्यप्रभावेण तपोदानव्रतेन च । अनादिसम्य-
निधनस्त्वमेव भर्ता जगद्गुरुः ॥ ७ ॥

281.

30/13 4 Bl. 12 Linien Etwa 1810

Haritulkavratā aus dem Bhavisyottarapurāṇa. Stimmt mit
der vorhergehenden Handschrift überein, ist jedoch etwas abgekürzt
Der Text schliesst auf Fol 3a. Darauf folgen kurze Auszüge aus
Mādhava, dem Divodasīya und Laṅgapurāṇa. Zuletzt kommt eine
Angabe von Gebräuchen und Gebeten bei Verehrung der Parvatī
und Śiva. Der Schluss fehlt.

282.

21/11 20 Bl. 9 bis 13 Linien Schrift von Anf des 18 Jahrh

Legenden über verschiedene Feiertage. Zum grössten Teil aus
dem Bhavisyottarapurāṇa entlehnt.

1) *Markatukukutuvratā*, gehalten im Monat Bhādrapada
42 Verse. Foll 1b bis 4a. Beginnt श्रीकृष्ण उवाच ॥ लोमशो
नाम ब्रह्मर्षिर्मथुराया पुरागतः । सो ऽर्चितो वसुदेवेन देवक्या च
युधिष्ठिर ॥ १ ॥ लोमश उवाच ॥ कसेन निहता. पुत्रा जाता जाताः

पुन पुन । यथा चन्द्रमुखी दीना चमूष नघुपप्रिया ॥ २ ॥ किं विचीर्णं व्रतवर तथा सततिकारकम् । सपत्नीदर्पदलन सौभाग्यारोग्यवर्धनम् ॥

2) *Durūstamivrata* 37 Verse Foll 4a bis 7b Beginnt श्रीकृष्ण उवाच ॥ भाद्रपदे सिते पक्षे अष्टम्या च युधिष्ठिर । दूर्वा-
ष्टमीति विख्यात पुण्य सतानकारकम् ॥ १ ॥ न तस्य क्षयमायाति
सतान सप्तपौरुषम् । नन्दते वर्धते नित्यं यथा दूर्वा तथा गृहम् ॥ २ ॥

3) *Risipañcamivrata*, gehalten am fünften Tage der lichten Hälfte des Monats Bhādrapada. 68 Verse Foll 7b bis 11b Beginnt श्रीकृष्ण उवाच ॥ शृणु त्व राजशार्दूल क्षयीणामुत्तम व्रतम् ।
येन वै क्रियमाणेन सर्वपापक्षयो भवेत् ॥ १ ॥

4) *Risipañcamivratodyupanarudhi* 17 Verse Foll 11b bis 12b Beginnt चतुर्थ्यामेकभक्त तु साय गुरुगृह व्रजेत् । अक्षदीय व्रत विप्र
कुरुष्व द्विजसन्तम ॥ १ ॥ Der letzte Vers lautet य पद्ममीव्रत-
मिदं प्रकरोति पुण्य पक्षे सिते भाद्रपदे च मासि । etc

5) *Sitalavrata* gehalten am siebenten Tage der dunkeln Hälfte des Monats Śravana 57 Verse Foll 12b bis 15b Beginnt सुखासीन हरि इष्टा सुदृष्ट मुदिताननम् । कृताञ्जलिपुटा भूत्वा कुन्ती
वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥

6) *Nirudhāṅkādāśivrata* gehalten am elften Tage der lichten Hälfte des Monats Jyestha (Śakrabaddhanamase) 44 Verse Foll 15b bis 17b Beginnt देवदेव जगन्नाथ पुराण पुरुषोत्तमम् ।
शङ्खचक्रगदापाणि क्षप्रस्थित्यन्तकारिणम् ॥ १ ॥ पृथ्व्यात्मस्थितेनैव
भीमसेनो महाबल । Dieser Teil scheint ebenfalls dem Bhavi-
syottara anzugehören

7) *Amardakavrata* aus dem Brahmandapurana 31 Verse Fol 17b bis 19a Beginnt मान्धातोवाच ॥ एकादशीमधुना ब्रह्म-
न्महापुण्यफलोदयाम् । विष्णुनक्षत्रसंयुक्ता कथयस्व महामुने ॥ १ ॥
वसिष्ठ उवाच ॥ जया च विजया चैव जयन्ती पापनाशिनी । सर्व-
पापहरा प्रोक्ता विधेया फलकाङ्क्षिभि ॥ २ ॥ एकादश्यां यदा रा-
जन्नक्षत्रं श्रवणं भवेत् । विजया नाम सा प्रोक्ता महाप्रेतत्वनाशिनी ॥ ३ ॥
एकादश्यां यदा राजन्नक्षत्रं च पुनर्वसु । तदा सा तु जया ख्याता
महापातकनाशिनी ॥ ४ ॥ Sieh Nummer 246

8) *Jājaranamahutmya* eine Nachtfest zu Ehren von aus am elften Tage 42 Verse Fol 19a bis 21a Beginnt श्रीमहादेव

उवाच ॥ कलिकल्पसमूतपटलेनावृते भृशम् । चक्षुषी पापिना तेपा
ये न पश्यन्ति जागरम् ॥ १ ॥ Ohne Angabe der Quelle

9) यणिक्रमेतोपाख्यान श्रवणद्वादशीमाहात्म्यम् । 82 Verse
Foll 21a bis 25a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ उपवासासमर्थाना
सदैव पुरुषोत्तम । एका च द्वादशी पुण्या ता वदस्व ममानघ ॥ १ ॥
श्रीकृष्ण उवाच ॥ मासि भाद्रपदे शुक्ला द्वादशी श्रवणान्विता ।
सर्वकामप्रदा पुण्या उपवासे महाफला ॥ २ ॥

10) Beginnt श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञ लोकानुग्रहकारक ।
श्रुत मया सुविस्तीर्णं दानधर्ममनुत्तमम् ॥ १ ॥ व्रतानामुत्तम यच्च
तन्मे व्याख्यातुमर्हसि । भगवानुवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि पृष्टो ऽहं
यत्त्वयानघे ॥ २ ॥ प्रावृद्धभाद्रपदे शुक्ले द्वादश्यां श्रवणे बुधे । महा-
योग समुद्दिष्ट पद्माना कारण स्मृतम् ॥ ३ ॥ Von diesem Abschnitt
ist nur ein geringer Teil erhalten

283.

28/12 69 Bl. 10 bis 11 Linien . Geschrieben im J 1604 von Bhapa
bhata Sohn von Vyāsakalyan

Bhāgavatapurana, Skandha 2, mit der Bhāvāithadīpikā von
Śrīdharaśvamin Der Kommentar beginnt द्वितीये तु दशाध्यायैः
श्रीभागवतमादित. । उद्देशलक्षणोक्तिभ्यां सचेष्टोपवर्णिते ॥ १ ॥

284.

28/12 52 Bl. 12 Linien Etwa 1600

Bhāgavatapurana, Skandha 2, mit demselben Kommentar

285.

28/12 70 Bl. 1 mit 7 Linien 2 mit 9 Linien Etwa 1640

1) *Bhāgavatapurana*, Skandha 3, 1, 1 bis 3, 12, 21 Ein
einzelnes Blatt, signiert 47 enthält 3, 14, 26—36 Folia 6 35 36
38—46 fehlen

2) *Bhāgavatapurana*, Skandha 4, 14, 9 bis 4, 24, 1. Folia 1—43
fehlen Beide Teile haben Randglossen

286.

28/12 178 Bl., 8 Linien Etwa 1660

Bhāgavatapurana Skandha 5, mit dem Kommentar von
Śrīdharaśvamin

287.

29/13 98 Bl. 11 Linien. Etwa 1680

Bhāgavatapurana, Skandha 5, mit demselben Kommentar

288.

1) 38/16 2) 41/18. Zusammen 256 Bl., verschiedene Linien. Beide Teile sind zu Anfang vorigen Jahrhunderts geschrieben

Bhāgavatapurāṇa, Skandha 10, mit dem Kommentar von Śrīdharasvāmin. In zwei Teilen. 1) Kapitel 1—49. 2) Kapitel 50—90.

289.

33/14. 144 Bl., 11 bis 13 Linien. Etwa 1690.

Bhāgavatapurāṇa, Skandha 10, die ersten 49 Kapitel, mit demselben Kommentar.

290.

27/12. 113 Bl., Linien verschieden. Schrift von Ende des 17. Jahrh.

Bhāgavatapurāṇa. Fragmente

1) Foll. 53—62. 1, 17, 18 bis zum Ende.

2) Foll. 76—93. 2, 5, 42 bis zum Ende

3) Foll. 55—94. 3, 16, 6 bis 26, 41.

4) Foll. 98—120. 3, 27, 6 bis zum Ende

5) Foll. 1—23. 4, 1, 1 bis 4, 8, 24

291.

36/17. 431 Bl., Linien verschieden. Gute Abschrift von etwa 1770

Bhāgavatapurāṇa Text der ersten 51 Kapitel des zehnten Buches, mit dem Kommentar Subodhinī von Vallabha Dīkṣita, Sohn von Lakṣmaṇa Bhaṭṭa. — Foll. 1. 234—254 274—300 350—352. 476—480 fehlen. Fol. 160 ist zweimal bezeichnet

292.

21/13. 13 Bl., 15 Linien. Bengali Schrift. Etwa 1790

Rāsapañcādhyaī, eine Schilderung des Tanzes von Kṛṣṇa mit den Schäferinnen. Kapitel 29 bis 33 aus dem zehnten Skandha des *Bhāgavatapurāṇa*. Kapitel 29 (*Rāsakṛīḍā*) beginnt श्रीवाद्-रायणिरुवाच ॥ भगवानपि ता रात्रीः शरदोत्फुल्लमल्लिकाः । वीक्ष्य रन्तुं मनश्चे सौगमायामुपाश्रितः ॥ — 30 (Bhagavadanveśana). श्रीशुक उवाच ॥ अन्तर्हिते भगवति सहसैव ब्रजाङ्गनाः । अतप्यस्तम-चक्षाणां करिण्य इव यूथपम् ॥ — 31: श्रीगोपिका ऊचुः ॥ जयति ते ऽधिकं जन्मना ब्रजः श्रयत इन्दिरा शश्वदच हि । दयित इक्षतां दिक्षु तावकास्त्वयि धृतासवस्त्वां विचिन्वते ॥ — 32 (Bhagavaddarśana): वाद्दरायणिरुवाच ॥ इति गोप्यः प्रगायन्त्यः प्रलपन्त्यश्च चि-चधा । रुदुः सुस्वरं राजन्कृष्णदर्शनलालसाः ॥ — 33: श्रीवाद्-रायणिरुवाच ॥ इत्थं भगवतो गोप्यः श्रुत्वा वाचः सुपेशलाः । ज-ऊर्विरहज-तापं तदङ्गोपचिताग्रिपः ॥

उवाच ॥ कलिकल्पसभूतपटनेनावृते भृशम् । चक्षुषी पापिना तेषा
ये न पश्यन्ति जागरम् ॥ १ ॥ Ohne Angabe der Quelle

9) वणिकप्रेतोपाख्यान अथवाद्वादशीमाहात्म्यम् । 82 Verse
Fol. 21a bis 25a Beginnt सुधिशिर उवाच ॥ उपवासासमर्थाना
सदैव पुरुषोत्तम । एका च द्वादशी पुण्या तां वदस्व ममानघ ॥ १ ॥
श्रीकृष्ण उवाच ॥ मासि भाद्रपदे शुक्ला द्वादशी अथवा न्विता ।
सर्वकामप्रदा पुण्या उपवासे महाफला ॥ २ ॥

10) Beginnt श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञ लोकानुग्रहकारक ।
श्रुतं मया सुविस्तीर्णं दानधर्ममनुत्तमम् ॥ १ ॥ व्रतानामुत्तमं यच्च
तस्मै व्याख्यातुमर्हसि । भगवानुवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि पृष्टो ऽहं
यत्तयानघे ॥ २ ॥ प्रावृहभाद्रपदे शुक्ले द्वादश्या अथवा बुधे । महा-
योगं समुद्दिष्टं पञ्चाना कारणं स्मृतम् ॥ ३ ॥ Von diesem Abschnitt
ist nur ein geringer Teil erhalten

283.

28/12 69 Bl. 10 bis 11 Fines. Geschrieben im J 1664 von Bhaṭṭa
Sohn von Vyākṣaṇya

Bhāgavatapurāṇa, Skandha 2, mit der Bhavarthadīpikā von
Śrīdharaśaṁṣin. Der Kommentar beginnt द्वितीये तु दशाध्याये
श्रीभागवतमादित । उद्देशनचक्षोक्तिभ्यां संक्षेपेणोपवर्णते ॥ १ ॥

284.

28/12 52 Bl. 12 Fines. Etwa 1660

Bhāgavatapurāṇa, Skandha 2, mit demselben Kommentar

285.

28/12 70 Bl. 1 mit 7 Fines. 2 mit 9 Fines. Etwa 1640

1) *Bhāgavatapurāṇa*, Skandha 3, 1, 1 bis 3, 12, 21. Ein
einzelnes Blatt numeriert 17 enthält 3, 14, 26—30. Folia 6 35 36
38—46 fehlen

2) *Bhāgavatapurāṇa*, Skandha 4, 11, 9 bis 1 21, 1. Folia 1—43
fehlen. Beide Teile haben Randglossen

286.

28/12 178 Bl., 8 Fines. Etwa 1660

Bhāgavatapurāṇa Skandha 5, mit dem Kommentar von
Śrīdharaśaṁṣin

287.

28/12 95 Bl. 14 Fines. Etwa 1660

Bhāgavatapurāṇa Skandha 5, mit dem ebenen Kommentar

288.

1) 38/16 2) 41/18 Zusammen 256 Bl., verschiedene Linien Beide Teile sind zu Anfang vorigen Jahrhunderts geschrieben

Bhāgavatapurāṇa, Skandha 10, mit dem Kommentar von Śrīdharasvāmin. In zwei Teilen: 1) Kapitel 1—49 2) Kapitel 50—90.

289.

33/14. 144 Bl., 11 bis 13 Linien Etwa 1690.

Bhāgavatapurāṇa, Skandha 10, die ersten 49 Kapitel, mit demselben Kommentar.

290.

27/12 113 Bl., Linien verschieden Schrift von Ende des 17 Jahrh

Bhāgavatapurāṇa. Fragmente.

- 1) Foll. 53—62 1, 17, 13 bis zum Ende
- 2) Foll. 76—93. 2, 5, 42 bis zum Ende
- 3) Foll. 55—94 3, 16, 6 bis 26, 41
- 4) Foll. 98—120 3, 27, 6 bis zum Ende
- 5) Foll. 1—23. 4, 1, 1 bis 4, 8, 24

291.

36/17. 431 Bl., Linien verschieden Gute Abschrift von etwa 1770

Bhāgavatapurāṇa. Text der ersten 51 Kapitel des zehnten Buches, mit dem Kommentar Subodhinī von Vallabha Dīkṣita, Sohn von Lakṣmaṇa Bhaṭṭa. — Foll. 1. 234—254 274—300 350—352. 476—480 fehlen Fol 160 ist zweimal bezeichnet

292.

21/13. 13 Bl., 15 Linien Bengali Schrift Etwa 1790

Rāsapañcādhyāyī, eine Schölderung des Tanzes von Kṛṣṇa mit den Schöferinnen Kapitel 29 bis 33 aus dem zehnten Skandha des *Bhāgavatapurāṇa*. Kapitel 29 (*Rāsakṛidā*) beginnt श्रीवाद्-
रायणिर्वाच ॥ भगवानपि ता रात्रीः शरदोत्फुल्लमल्लिकाः । वीक्ष्य
रन्तुं मनश्चक्रे योगमायामुपाश्रितः ॥ — 30 (*Bhagavadanveshna*).
भीशुक उवाच ॥ अन्तर्हिते भगवति सहसैव ब्रजाङ्गनाः । अतथस्तम-
चचाणा करिण्य इव यूथपम् ॥ — 31 श्रीगोपिका ऊचुः ॥ जयति
ते ऽधिक जन्मना ब्रजः श्रयत इन्दिरा शश्वद्व हि । दयित दृश्यतां
दिक्षु तावकास्त्वयि धृतासवस्त्वां विचिन्वते ॥ — 32 (*Bhagavaddar-*
śana): वाद्वायणिर्वाच ॥ इति गोप्यः प्रगायन्त्यः प्रलपन्त्यश्च चि-
चधा । रुदुः सुस्वरं राजन्कृष्णदर्शनलालसाः ॥ — 33. श्रीवाद्-
रायणिर्वाच ॥ इत्थं भगवतो गोप्यः श्रुत्वा वाचः सुपेग्लाः । ज-
ऊर्विरहजं तापं तदङ्गोपचिताश्रियः ॥

उवाच ॥ कनिकल्पसमभूतपटलेनावृते भृशम् । चक्षुषी पापिना तेषा
ये न पश्यन्ति जागरम् ॥ १ ॥ Ohne Angabe der Quelle

9) वणिकप्रेतोपाख्यान अथवाद्वादशीमाहात्म्यम् । 82 Verse
Foll 21a bis 25a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ उपवासासमर्थाना
सदैव पुरुषोत्तम । एका च द्वादशी पुण्या ता वदस्व ममानघ ॥ १ ॥
श्रीकृष्ण उवाच ॥ मासि भाद्रपदे शुक्ला द्वादशी अथवा न्विता ।
सर्वकामप्रदा पुण्या उपवासे महाफला ॥ २ ॥

10) Beginnt श्रीदिशुवाच ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञ लोकानुग्रहकारक ।
युतं मया सुविस्तीर्णं दानधर्ममनुत्तमम् ॥ १ ॥ व्रतानामुत्तमं यच्च
तन्मे व्याख्यातुमर्हसि । भगवानुवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि पृष्टो ऽहं
यत्तद्यानघे ॥ २ ॥ भाद्रपदभाद्रपदे शुक्ले द्वादशा अथवा बुधे । महा-
योगं समुद्दिष्टं पञ्चानां कारणं स्मृतम् ॥ ३ ॥ Von diesem Abschnitt
ist nur ein geringer Teil erhalten

283.

28/12 69 Bl. 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1664 von Bhāṣa
Nāṭa Sohn von Vyākalyāṣa

Bhagavatapurāṇa, Skandha 2, mit der Bhavāthadipikā von
Śrīdharaśaṁṣin Der Kommentar beginnt द्वितीये तु द्वाध्याये.
श्रीभागवतमादित । उद्देशनघणोक्तिभ्यां सचेष्टोपवर्ण्यते ॥ १ ॥

284.

28 10 52 Bl. 12 Linien Etwa 1660

Bhagavatapurāṇa Skandha 2, mit demselben Kommentar

285.

28 12 70 Bl. 1 mit 7 Linien 2 mit 9 Linien Etwa 1640

1) *Bhagavatapurāṇa*, Skandha 3, 1 1 bis 3, 12, 21 Ein
einzelnes Blatt signiert 47 enthält 3, 14, 26—36 Folia 6 35 36
35—10 fehlen

2) *Bhagavatapurāṇa*, Skandha 4, 14, 9 bis 1 21, 1 Folia 1—13
fehlen Bei 1 Teile haben Randglossen

286.

28/12 178 Bl. 8 Linien. Etwa 1660

Bhagavatapurāṇa Skandha 5, mit dem Kommentar von
Śrīdharaśaṁṣin

287.

29 13 9 Bl. 11 Linien Etwa 1640

Bhagavatapurāṇa Skandha 5, mit demselben Kommentar

288.

1) 38/16 2) 41/18 Z ammen 256 Bll verschiedene Linien Beide Teile sind zu Anfang vorigen Jahrhunderts geschrieben

Bhagavatapurāṇa, Skandha 10, mit dem Kommentar von Sridharasvamin In zwei Teilen 1) Kapitel 1—49 2) Kapitel 50—90

289.

33/14 144 Bl 11 bis 13 Linien Etwa 1690

Bhagavatapurāṇa, Skandha 10, die ersten 49 Kapitel, mit demselben Kommentar

290.

27/1° 118 Bl Linien verschieden Schrift von Ende des 17 Jahrh

Bhagavatapurāṇa Fragmente

1) Foll 53—62 1, 17, 18 bis zum Ende

2) Foll 76—98 2, 5 42 bis zum Ende

3) Foll 55—94 3, 16 6 bis 26, 41

4) Foll 98—120 3, 27 6 bis zum Ende

5) Foll 1—23 4, 1 1 bis 4 8 24

291.

36/17 431 Bl Linien verschieden Gute Abschrift von etwa 1700

Bhagavatapurāṇa Text der ersten 91 Kapitel des zehnten Buches, mit dem Kommentar Subodhini von Vallabha Dikṣita Sohn von Lakṣmīn Bhaṭṭa — Foll 1 284—254 274—300 350—352 476—480 fehlen Fol 160 ist zweimal bezeichnet

292.

21/13 18 Bl., 15 Linien Bengal Schrift Etwa 1790

Rasapañcadhyayi, eine Schilderung des Tanzes von Kṛiṣṇa mit den Schächerinnen Kapitel 29 bis 33 aus dem zehnten Skandha des *Bhagavatapurāṇa* Kapitel 29 (*Rāṣikṛīḍa*) beginnt श्रीवाद्-
रायणिस्वाच ॥ भगवानपि ता रात्री शरदोत्फुल्लमल्लिका । वीक्ष्य
रन्तु मनश्चक्रे योगमायामुपाश्रित ॥ — 30 (*Bhagavadanveshina*)
श्रीशुक उवाच ॥ अन्तर्हिते भगवति सहसैव व्रजाङ्गना । अतप्यस्तम-
चचाणा करिण्य इव यूथपम् ॥ — 31 श्रीगोपिका ऊचु ॥ जयति
ते ऽधिक जन्मना व्रज थयत इन्दिरा शब्दद्व हि । दयित दृश्यता
दिक्षु तावकास्त्ययि धृतासवस्त्वा विचिन्वते ॥ — 32 (*Bhagavaddar-
sina*) वाद्दरायणिस्वाच ॥ इति गोप्य प्रगायन्त्य प्रलपन्त्यश्च चि-
चधा । रुदु मुखर राजन्कृष्णदर्शनलालसा ॥ — 33 श्रीवाद्-
रायणिस्वाच ॥ इत्थं भगवतो गोप्य श्रुत्वा वाच सुपेशला । ज-
ऊर्विरहजं ताम तदङ्गोपचिताश्रिय ॥

293

92 12 5 Bl 11 b s 12 Lin en Etwa 1860

Rasapañcadhyayi Ein Fragment welches Kapitel 29 und 7. Verse des dreissigsten enthält

294

99 11 5 Bl 9 Lin en Etwa 1860

Vedastuti oder *Śrutistuti* das siebenundachtzigste Kapitel des Bhagavatapurana 46 Verse Die Veden (śrutī) welche redend eingeführt werden bekunden dass das unendliche Eigenschaften besitzende Brahman einzig in der Gestalt von Krishna sich offenbart habe Deshalb sei dieses göttliche Wesen von allen welche ewige Erlösung wünschen mit vollkommener Hingebung zu verehren Beginnt परीक्षित उवाच ॥ ब्रह्मन्ब्रह्मण्यनिर्देश्ये निर्गुणे गुणवृत्तय । कथं चरन्ति श्रुतय साक्षात्सदसत परे ॥ १ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ बुद्धीन्द्रियमन प्राणाज्जनानामखण्डप्रभु । साचार्यं च भवार्थं च आत्मने कल्पनाय च ॥ २ ॥ सैषा ह्युपनिषद्वाह्नी पूर्वेणा पूर्तजैर्धृता । अद्वया धारयेद्यस्ता चेम गच्छेदकिंचन ॥ ३ ॥ Glossen finden sich am Rande und in der Mitte

Schliesst यो ऽस्योत्प्रेक्षक आदिमध्यनिधने यो ऽव्यक्तजीवेश्वरो य षट्पदमनुप्रविश्य ऋषिणा चक्रे पुर शास्ति ता । य सपथं जहा त्यजामनुशयी मुक्तं कुलाय यथा त कैवल्यनिरस्तयोनिमभयं ध्याये दजस्रं हरिम् ॥ ४६ ॥

295

17/11 9 Bl 11 b s 12 Lin en Ets a 1800

1) *Ha sa nantrajaya* Beginnt आदा गुह्यमस्कार । श्री हस मोह स्याहा । श्री अग्निम मन्त्रेण ॥ ३६ ॥ प्राणायाम ॥ अथ न्यास । हस अङ्गुष्ठाभ्यां नम । श्री सोह तर्जनीभ्यां नम । etc Die Spielelei mit hausa naham ist leicht erkenntlich

2) Fol 2b *Catuhśloki bhagavata* 7 Verse aus dem Bhagavatapurana 2 9 31—37, von denen 3—6 als besonders bedeutend angesehen werden Beginnt भगवानुवाच ॥ ज्ञान परमगुह्यं मे यद्विज्ञानसमन्वितम् ॥ सरहस्यं तदङ्गं च गृहाण गदितं मया ॥ १ ॥

296

7/11 9 Bl 9 Lin 11 Linen Geschrieben im J 1643

Ekadasvīhatmya, über die Feier des elften Tages in der hielten Hälfte des Monats Mārgasīra. Aus dem Matsyapurana In 121 Versen Beginnt अर्जुन उवाच ॥ एकादशुपवासस्य नक्षत्र

तु तथैव च । एकभक्तविशेषेण फल ब्रूहि जनार्दन ॥ १ ॥ श्रीभग-
वानुवाच ॥ हेमन्ते चैव सप्राप्ते मासे मार्गशिरे पुन । शुक्लपक्षे त्वया
पार्थ उपोष्यैकादशी शुभा ॥ २ ॥

297.

23/10 6 Bl. ~ bis 9 Li. en Litwa 1860

Sanistotra, in 53 Versen, angeblich aus dem Matsyapurana
wo es sich nicht vorfindet König Dasaratha bei einer drohenden
Hungersnot infolge der Erscheinung des Planeten Saturn, begibt
sich bewaffnet in die himmlischen Räume und nach dem Zusammen-
treffen mit Sani preist er diesen in einigen Strophen. Beginnt
ईश्वर उवाच ॥ रघुवशे ऽतिविख्यातो राजा दशरथ पुरा । चक्र-
वर्ती स विज्ञेय सप्तदीपाधिप हत ॥ १ ॥ छत्तिकान्ते शनिं ज्ञात्वा
दैवज्ञी आवितो नृप । रोहिणी भेदयित्वा तु शनिर्याति सुसा-
प्रतम् ॥ २ ॥ सकटभेदमत्यय सुरासुरभयकरम् । द्वादशाब्द सुदुर्भिक्ष
भविष्यति सुदारुणम् ॥ ३ ॥ एतच्छ्रुत्वा ततो वाक्य मन्त्रिभि सह
पार्थिव । देशञ्च नगरयामा भयभीता समन्तत ॥ ४ ॥ वदन्ति
सर्वलोकाश्च भयमेतदुपागतम् । आकुल च जगत्सर्व पीरजनपदादि-
कम् ॥ ५ ॥ पप्रक्ष प्रयतो राजा वसिष्ठप्रमुखान्द्विजान् । समाधानं
किमवाप्ति ब्रूहि मा द्विजसत्तम ॥ ६ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ प्राजापत्ये
तु नक्षत्रे तस्मिन्निष्ठे कुत प्रजा । असाध्य स्वल्पयोगो ऽयं ब्रह्मविष्णु
शिवैरपि ॥ ७ ॥ इति सचिन्त्य मनसा साहस परमास्थित । समा-
दाय धनुर्दिव्य दिव्यायुधसमन्वितम् ॥ ८ ॥ रथमारुह्य वेगेन ययौ
नक्षत्रमण्डलम् । सपादयोजन लवं सूर्यस्थोपरि सस्थितम् ॥ ९ ॥
Das Stotra beginnt Vers 24 राजा दशरथ श्लोचं सारैरिदमथा-
करोत् । नम कृष्णाय नीलाय शिखिकण्ठनिभाय च ॥ २४ ॥ नमो
नीलमयूपाय नीलोत्पलधराय च ॥ २५ ॥ नमो विशालनेत्राय
स्थूलरोम्णे नमो नम । नमो नित्यसुधातीर्ताय अतितृष्णाय नमो
नम ॥ २६ ॥ Eine ähnliche Schrift findet sich nach Webers Katalog
Num 1274 im Skandhyurana.

Schlussst अपमृत्युविनाशाय दुःखस्योद्धरणाय च । स्नातव्य ति-
लतेनेन शनिवारे सदा नरे ॥ ५१ ॥ ब्राह्मणान्भोजयेत्तैव विशन्नि
तांस्तथैव च । पीडा तस्य न भवेत् (eine Silbe fehlt) शनिेश्वरप्रसा-
दत ॥ ५२ ॥ इति श्रीसूर्यपुत्रस्य श्लोचं दशरथकृतम् । ये शृण्वन्ति
पठन्ति च पीडा तेषां न जायते ॥ ५३ ॥

298.

99/9 145 Bl 9 Linien Litwa 1580

Māhānḍeṣapūrāṇa Irigmeite Erhalten sind fol. 1 2
15—33 89—101 152—201 235—289 Schlußst Kapitel 102 7
Ein Paar Bl sind doppelt gezählt

299.

26/90 234 Bl 11 Linien verschieden Bengal Schrift Litwa 1890

Devīmāhātmya oder *Candīmāhātmya* oder *Saptasatī*, eine
Episode des *Markandeyapurāṇa* in 13 Kapiteln An den Randern
ist ein Kommentar von Gadaḥara Paṇḍita beschrieben Die es
beginnt प्रणम्य पद्मापतिपादपद्मं प्रकर्षेद् विघ्नविघातद्वयम् । वित-
न्यते श्रीलङ्गाधरेण विप्रेण टीकेयमनल्पयत्नात् ॥

300.

92/141/ 79 Bl 10 Linien Schrift vor 1847

Devīmāhātmya in 13 Kapiteln Der Text ist durch einzelne
Verse vermehrt Die Handschrift enthält vier später zugefügte
Kapitel und zwar eins am Anfang und drei am Ende

Der erste Zusatz reicht von fol 1 bis fol 9 b Beginnt
मार्कण्डेय उवाच ॥ यदुह्य परमं लोके etc Die Devikavakya Num 399
Der Titel ist hier *Brāhmaṇakāṇḍa* Hierauf folgt eine *Āṅgastuti*
in 23 Versen Beginnt जय त्वं देवि चामुण्डे जय भूतार्तिहारिणि ।
जय सर्वगते देवि कालरात्रि नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥ जयन्ती मङ्गला
कृष्णा भद्रकाली कपालिनी । दुर्गा शिवा चमा धात्री स्वाहा स्वधा
नमो ऽस्तु ते ॥ २ ॥ Zuletzt folgt in 14 Versen *Bhāgavātya*
Utkālāna Beginnt विशुद्धज्ञानदेहाय त्रिवेदोदिव्यचक्षुषे । श्रेय-
प्राप्तिनिमित्ताय नमः सीमार्धधारिणे ॥ १ ॥ सर्वविघ्नविनाशाय मन्त्रा-
णामभिकीर्तनम् । सो ऽपि चेममवाप्नोति सततं जायतत्यर ॥ २ ॥

Der Text beginnt तपस्वन्त महात्मानं मार्कण्डेयं महामुनिम् ।
व्यासशिष्यो महतिजा जैमिनिः पर्यपृक्तः ॥ १ ॥ जैमिनिश्वाच ॥
महर्षे कथयोत्पत्तिं चण्डिकायां सविस्तरम् । यथा सर्वमिदं व्यास
वैलोका सचराचरम् ॥ २ ॥ श्रीमार्कण्डेय उवाच ॥ सावर्णिं सूर्यं
तनयो etc *)

Von den drei nachtraglichen Kapiteln (fol. 69a—79) heisst
das erste *Pradhama* weil es die vorzüglichsten Eigenschaften von
Durga beschreibt und wird von Nagoji zu Anfang seines Kommentars
erklärt 30 Verse Beginnt राजोवाच ॥ भगवदवतारा मे चण्डि

*) In 88 b werden die *Mantrāṇi* unter den *Devatā* erwähnt

कायास्त्वयोदिता । एतेषा प्रकृति (Schol mulam karanam) ब्रह्मन्त्र-
धान वक्तुमर्हसि ॥ १ ॥ आराध्य यन्मया देव्या स्वरूप येन तद्विज ।
विधिना ब्रूहि सकल यथावत्प्रणतस्य मे ॥ २ ॥

Das zweite in 10 Versen heisst Vaikṛitika und beginnt
अपिस्वाच ॥ त्रिगुणा तामसी देवी सात्त्विकी या त्रिधोदिता ।
सा शर्वा भगवती दुर्गा रुद्रा भगवतीर्यते ॥ १ ॥ योगनिद्रा हरे-
रुक्ता महाकाली तमोगुणा । मधुकैटभनाशार्थ या तुष्टावाम्बुजा-
सना ॥ २ ॥ Von Nigopi öfter citiert

Das dritte in 25 Versen ist Rahasyakathana kavaca betitelt
und beginnt अपिस्वाच ॥ नन्दा भगवती नाम या भविष्यति
नन्दजा । सा स्नुता पूजिता सर्वं वशीकुर्याज्जगत्त्रयम् ॥ १ ॥ कन-
कोत्तमकान्ति सा सुकान्तिकनकाम्बरा । देवी कनकदामाढ्या कम-
काङ्गदभूषणा ॥ २ ॥ Die beiden letzten Stücke sind mit 18 und
19 bezeichnet

301.

१४/8 १० Bl. १ bis 9 Linien Etwa 1650

Devamuktastyanaravana ein einfacher und deutlich r h m
mantr 101 1 2 fehlen Reicht 18 Adhyaya 13 14 auf fol 611
Beginnt वृत्तगुण्यवीरुद्धापत्वाहु प्रवेशं वन जगाम । प्रविवेश । दत्त
म्याम्यो गृहीतेश्वर्य ॥ ८ ॥ स तत्रा० स सुरयस्तत्र कामने द्विज-
वर्यमुनेधम सुनेधम इतिनाम प्रधानमुनेराश्रममद्राचीत् । किभूतं ।
प्रशान्तश्चापदाकीर्णं प्रशान्तरक्षिणे श्यापदे सिंहव्याघ्रादिभिराकीर्णं
व्याघ्रम् । अपरम् । मुनिशिष्योपशोभित मुने शिष्यैरन्तेवासिभिस्स-
शोभितं भूपितम् । मुनीना तप प्रभावेण आश्रमे दुष्टा अपि व्याघ्रादय
शान्ततां भजन्ते ॥ ९ ॥

Adhyaya 1 entt fol 12b 2 fol 19b fol 24a
1 fol 11a 5 fol 17a 6 fol 19a 7 fol 41b 8 fol 47a
9 fol 11a 10 fol 12a 11 fol 61a 12 fol 63a

302.

१० १ १३ Bl. १ bis 11 Linien Etwa 1700

Kommt nur zum *Devamuktastya* von Nigopi Blatt Reicht
bis S 21 Ausser Pinnax citiert er das Jakṣmanttra und Vira-
litanttra. Dieser kommt nur in minderer nützlich als der vorhergehende
und enthält viele nutzlose Aussagen über die Bedeutung. Beginnt
मार्कण्डेयेन क्रौष्टिके भागुरि प्रति उक्तं श्लोकं त्रिमिभि प्रति पवि-
रुपेर्मुनिपुत्रिस्तु मार्कण्डेयपुराणे तथयामति व्यापञ्चते । तत्राटी

व्याख्यास्यमानस्तोत्रे मूयमानदेवतास्वरूप प्राधानिकरहस्याख्ये ग्रन्थ-
विशेषे उक्त विविच्य दूर्यते । तत्रादौ राज्ञ प्रश्न । भगवन्नवतारा
मे चण्डिकायास्त्वयोदिता । etc

303

24/11 9 Bl 7 Lin en Schrift von 1748

Rahasyatraya, drei nachträglich e Kapitel zum Devimahatmya
Sieh Num 300 Beginnt राजोवाच ॥ भगवन्नवतारा मे चण्डि-
कायास्त्वयोदिता । एतेषा प्रकृति ब्रह्मअधान वक्तुमर्हसि ॥ १ ॥
आराध्य यन्मया देव्या स्वरूप येन तद्विज । विधिना ब्रूहि सकल
यथावत्प्रणतस्य मे ॥ २ ॥ अर्पित्वाच ॥ इदं रहस्य परममनाख्येय
प्रचर्तते । भक्तो ऽसीति न मे किञ्चित्तवावाच्य नराधिप ॥ ३ ॥
सर्वस्याद्या महालक्ष्मीस्त्रिगुणा सकलेश्वरी । लक्ष्मालक्ष्यस्वरूपा सा व्याप्य
लोकं व्यवस्थिता ॥ ४ ॥ मातुलिङ्गं गदा खेट पाणपाद च वि-
भ्रती । नागलिङ्गं च योगि च विभ्रती गृध्र मूर्धनि ॥ ५ ॥ तप्त-
काञ्चनवर्णाभा तप्तकाञ्चनभूषणा । भूय तमखिल लोक विलोक्य पर
मेश्वरी ॥ ६ ॥ वभार रूपमपर तमसा जैवलेन हि ॥ ७ ॥ सा
भिन्नाञ्जनसंकाशा दध्रान्वितवरानना । विशाललोचना नारी बभूव
तनुमध्यमा ॥ ८ ॥

Kapitel 1 Pradhankanamarahasya 2 Vukritikanamahasya
3 Murtinahasya

304

26/11 7 Bl 15 Linien Schrift von 1759

1) Fol 1—5a *Varadaganesasahasranamastotra* : tausend
Namen des Wunsche gewährenden Ganesa 141 Verse Angeblich
aus dem Markandeyajaitana In der Ausgabe der Bibliotheca Indica
findet sich dieses Kapitel nicht vor Beginnt जैमिनिर्वाच ॥
यदस्ति परमं गुह्यं सर्वसिद्धिकरं नृणाम् । तन्मे ब्रूहि विशेषेण ता-
तनाथपर पर ॥ १ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ शृणु वत्स महाभाग
रहस्यं सर्वकामदम् । धन्यं यश्चैषमायुष्य दारिद्र्यशमन परम् ॥ २ ॥
अलक्ष्मीग्रहरक्षोघ कलिदोषविनाशनम् । नाम्ना सहस्रं वक्ष्यामि वर-
दस्य महात्मन ॥ ३ ॥ पुरा तारकसयामे स्कन्दायामिततेजसे ।
नामानि गणनाथस्य शंभु प्रोवाच तानि हि ॥ ४ ॥ Die tausend
Namen beginnen mit श्री गुरुर्गणेशो भगवान्वरदो विश्ववत्सल ।
विद्यात्मा विश्वरूपेधा वीरो विश्वावसुमित्र ॥ ५ ॥

2) Fol 5a *Ganeshalalaca* in 14 Versen Beginnt श्री अस्य
गणेशकवचस्तोत्रमन्त्रस्य भृगुर्वाचि । गजवदनी देवता । अनुष्टुप्छन्द ।

श्रीगजवदनप्रीत्यर्थं जपे विनियोगः ॥ अथ ध्यानम् । गजवदनमचिन्त्यं
तीक्ष्णदण्डं (lies °दन्तं) विनेत्रं बृहदुदरमहेशं भूतराजं पुराणम् ।
अमरवरसुपूज्यं रक्तवर्णं सुरेशं पशुपतिमुतमोशं विघ्नराजं नमामि ॥ १ ॥
शिरो महेशपुत्रस्तु भालं पातु विनायकः । विनेत्रो पातु मे नेत्रे शूर्प-
कर्णस्तथा श्रुती ॥ २ ॥

3) Fol. 5b—6. *Batukabhairavastotra* in 59 Versen Eine
Abkürzung des Āpaduddhārabhairavastavarāja

4) Fol. 7. *Laghusaptasatika*, ein Gedicht zu Ehren der
Devī, in 17 Strophen. Von Prithivīdhara, einem Schüler von
Sambhunātha. Beginnt: यत्कर्म धर्मनित्यं प्रवदन्ति तज्ज्ञा यज्ञा-
दिकं तदखिलं सफलं त्वयैव । तच्चेतना यत इति प्रविचार्य चित्ते
नित्ये त्वदीयचरणां शरणं प्रपद्ये ॥ १ ॥ पाथोधिनाथतनयापतिरेप
शेषपर्यङ्कनान्तवपुः पुरुषः पुराणः । त्वन्मोहपाशविवशो जगदस्य
सो ऽपि व्याघूर्णमाननयनः शयनं चकार ॥ २ ॥

Schliesst: श्रीमिदनाथापरनामधेयः श्रीशुभनाथो भुवनेकनाथः ।
तस्य प्रसादात्सुखभागमयोः पृथ्वीधरः स्तोत्रमिदं चकार ॥ १७ ॥

305.

28/17. 178 Bl., 18 Linien Geschrieben im Jahre 1707 von Jayakṛiṇṇa,
Sohn von Upādhyāya Śrīdhara

Līṅgapurāṇa. Beginnt: नमो रुद्राय हरये ब्रह्मणे परमात्मने ।
प्रधानपुरुषेशाय सर्गस्थित्यन्तककारिणे ॥ १ ॥ Der erste Teil mit
105 Kapiteln schliesst auf Fol. 283a Der zweite Teil mit
53 Kapiteln beginnt: अथ य ऊचुः ॥ कृष्णमुपयति केनेह सर्वदेवेश्वरे-
श्वरः । वक्तुमर्हसि चाम्नाकं सूत सर्वार्थविद्ववान् ॥ Sieh Catal. Ox. p. 14

306.

17/11^{1/2}. 9 Bl., 11 Linien etwa 1830

Sivakaracauṣṭhi, Gebets-formeln an Śiva. Angeblich aus dem
Līṅgapurāṇa. Beginnt: अथ शिवकवचविधिर्निर्यते ॥ तत्र कालः
कार्तिके मार्गशीर्षे वा मामे विशाखसंज्ञिते । आवणे वह्ने पक्षे जप-
स्वारम्भणं कुरु ॥ एकादशशतं कुर्यादेकादशमहस्रतः । उत्तमं मध्यमं
प्रोक्तं कनिष्ठं च स्वशक्तितः ॥ शिवस्य कवचं जप्त्वा विभूतिं धारये-
त्ततः । यहभूतपिशाचाय यद्यग्न्यवराधमाः । जपतन्मस्य नश्यन्ति यः
कुर्याच्चैवमभिधी ॥ शुचीं देशे ममामीनो यथावत्कल्पितामनः ।
जितेन्द्रियो जितप्राणश्चित्तयेच्छिषमथ्ययम् ॥ अथ प्रयोगः ॥ देशकालो
संकीर्त्य ममेष्टजगन्नि जगन्तरे वा निविजदुरितदीर्भाग्यदुःस्वप्ननिर्मि-

तयहभूतप्रेतपिशाचब्रह्मराक्षसादिबाधाशान्त्यर्थं पुत्रपौत्राद्यनवक्लिन्नसत-
तिस्थिरलक्ष्मीशत्रुपराजयसदाभीष्टत्वसंसिद्धयर्थं श्रीसाम्बसदाशिवप्रीत्यर्थ-
ममुकसख्यया शिवकवचसहस्रवर्णोक्तमन्त्रजप शिवपञ्चाक्षरेणामुककाम-
नया स्वयं ब्राह्मणद्वारा वा शिवकवचोक्तमन्त्रजपमहं करिष्ये इति
सकल्यादौ निर्विघ्नतासिद्धयर्थं गणपतिपूजनं पुण्याहवाचनं मातृकापूजनं
नान्दीयादमाचार्यादिवरणं च करिष्ये । उत्तरीत्या कुर्यात् ॥

Eine Stelle aus einem Purana beginnt auf Fol 7a ईश्वर
उवाच ॥ सर्वेषां चैव धर्माणां पूर्वं सेवा यदा कृता । लक्ष्मीकेन च
सिध्यन्ति दशांशेन च होमयेत् ॥ भूतशुद्धिं पुरा कृत्वा न्यासजालमत
परम् । पुण्याहं वाचयित्वा तु आचार्यं वरयेत्ततः ॥

Schliesst ततश्च बन्धुभिः सार्धं व्रती भुञ्जीत चाग्न्यतः । एव कृते
विधाने तु जपः सपूर्णतां व्रजेत् ॥ इति श्रीलिङ्गपुराणे शिवकवचज-
पहवनविधानं सपूर्णम् ॥

307.

28/13 16 Bl. 10 bs 14 Linien Ltrva 1810

Sivaratnavrata altha aus dem Lingapurana ein Dialog zwischen
Siva und Parvati. Beginnt अथ शिवरात्रिव्रतकथा । तत्र प्रयोगः ॥
पूर्वं शुद्धं भस्मानीय त्रिपुण्ड्रधारणम् । श्रीं ब्रह्मणे नमो जलादे । श्रीं
हव्यवाहनाय नमो हृदये । श्रीं स्कन्दाय नाभौ । श्रीं पूष्णे नमः कण्ठे ।
श्रीं रुद्राय नमो दक्षिणबाहुमूले । आदित्याय बाहुमध्ये । शशिने
नमो मणिवन्धे । वामदेवाय नमो बाहुमूले । श्रीं प्रभञ्जनाय नमो
बाहुमध्ये । श्रीं वसुभ्यो नमो मणिवन्धे । Diese Formeln erstrecken
sich bis Fol 3b. Das Stück aus dem Purana beginnt dort अथ
कथा ॥ कैलासशिखरासीनं देवदेवं महेश्वरम् । पञ्चवक्त्रं दशभुजं च
नेत्रं शूलपाणिनम् ॥ पिनाकशोभितकरं खड्गखेटकधारिणम् । कपाल-
खट्वाङ्गधरं सचन्द्रमुकुटान्वितम् ॥ कपालधारिणं भीमं वरदं चाम-
रप्रदम् । भस्माङ्गव्यालशोभाढ्यमस्थिमालाविभूषितम् ॥ नीलजीमूत-
संकाशं कीटिमूर्यसमप्रभम् ॥ Vgl. *Sivaratnavrata* aus dem Skanda-
purana. Das ganze Stück ist in Hemadris Vratakhanda 2 p. 92
gedruckt.

Schliesst wie im Vratakhanda p. 114 गयाया पिण्डदानेन
कर्त्तिके माधवायतः । तत्फलं जायते नूनं श्रवणादेव पार्वति ॥

308.

29/15 5 Bl. 12 Linien Ltrva 180

Mathurāmāhātmya die Heiligkeit von Mathura und der im
Geliet derselben liegenden Wallfahrtsorte. Aus dem Vataiapurana

in 29 kapiteln Beginnt शुक्ला देवस्य माहात्म्य लोहार्गलनिवासिनः । त्रैलोक्यनाथाधिपतेर्विस्मय परम गता ॥ १ ॥ धरण्युवाच ॥ पद्मपत्रविशालाच्च लोकनाथ जगत्पते । त्वत्प्रसादाच्च देवेश श्रुतं शास्त्र महोदयम् ॥ २ ॥ Gedruckt in der Ausgabe der Bibliotheca Indica p 850

309.

19 1/2/10 5 Bl., 7 bis 9 Linien Schrift von 1799

Devahavaca, ein Gebet an Durga angeblich aus dem Varaha purāṇa 59 Verse Beginnt श्रीमार्कण्डेय उवाच ॥ यद्ब्रूह्य परम लोके सर्वरक्षाकर नृणाम् । यन्न कस्यचिदाख्यात तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ १ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ अस्मि गुह्यतम विप्र सर्वभूतोपकारकम् । दिव्यास्तु कवच पुण्य तच्छृणुष्व महामुने ॥ २ ॥ प्रथमं शैलपुत्रीति द्वितीयं ब्रह्मचारिणी । तृतीयं चन्द्रघण्टेति कूर्माण्डेति चतुर्थकम् ॥ ३ ॥ पञ्चमं स्कन्दमाता च षष्ठं कात्यायनीति च । सप्तमं कालरात्री च महागौरीति चाष्टमम् ॥ ४ ॥ नवमं सिद्धिदा प्रोक्ता नव दुर्गा प्रकीर्तिता । उक्ताण्येतानि नामानि ब्रह्मणैव महात्मना ॥ ५ ॥ अग्निना दह्यमानस्तु शत्रुमध्ये गतो रणे । विषमे दुर्गमे चैव भयार्ता शरणं गता । न तेषां जायते किञ्चिद्दुःखं रणसंकटे ॥ ६ ॥ नापदं तस्य पश्यामि शोकदुःखं न हि । यैस्तु भक्त्या स्मृता नूनं तेषामृद्धिं प्रजायते ॥ ७ ॥

Schliesst देहान्ते परमं स्थानं यत्सुरैरपि दुर्लभम् । प्राप्नोति पुरुषो नित्यं महामायाप्रसादतः ॥ ५९ ॥ इति वाराहपुराणे हरिहरब्रह्मकवचं संपूर्णम् ॥

310.

15/8 8 Bl. 11 Linien 4rdr Schrift.

1) Fol 1—6b *Suprabhutatostotra* in 23 Versen Beginnt किं तदुक्तं सुप्रभातं शंकरेण महात्मना । प्रभाते पठते यस्तु मुच्यते पापबन्धनात् ॥ १ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ श्रूयतां राक्षसयेष्टं सुप्रभातं हरोदितम् । श्रुत्वा स्मृत्वा पठित्वा तु सर्वपापे प्रमुच्यते ॥ २ ॥ ब्रह्मा मुरारिस्त्रिपुरान्तकारी भानुः शशी भूमिमुतो बुधश्च । गुरुश्च शुक्रश्च शनिराङ्गकेतुः कुर्वन्तु सर्वे मम सुप्रभातम् ॥ ३ ॥

Schliesst उक्तं प्रभातं परमं पवित्रं प्रातः स्मरेच्छृणुयाच्च भक्त्या । दुःस्वप्ननाशो भवतीति शान्तिर्भवेच्च भक्तस्य हरप्रसादात् ॥ २३ ॥

Diese Verse sind aus dem vierzehnten Kapitel des Varaha purāṇa entnommen

नारदः ॥ २ ॥ Wie oft geschieht, wird dieses in eine Erzählung von den Abenteuern eines Königs Maṅgala und seiner Gattinnen Cilladevī und Coladevī eingeleitet. Der zweite Teil beginnt nach 121: युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन्देवदेवेश पुराण पुरुषोत्तम । उद्यापनविधिं ब्रूहि सोमवारीव्रतस्य च ॥ १ ॥ भीष्म उवाच ॥ शृण्वन्तु पर्थिवाः सर्वे सवधाना वदाम्यहम् । न कस्यचिन्नया प्रोक्तं व्रतस्योद्यापनं शुभम् ॥ २ ॥ -- मार्गशीर्षे तथा माघे फाल्गुने कार्तिके ऽपि वा । श्रावणे चाश्विने मासि कुर्यादुद्यापनं शुभम् ॥ ८ ॥

314.

25/13. 7 Bl., 14 bis 15 Linien. Etwa 1680

Pārvatīyaparādhavratā, angeblich aus dem Śivapurāṇa 205 Verse. Beginnt. युधिष्ठिर उवाच ॥ वामुदेव --- । कथयस्व प्रसादेन व्रतं दौर्भाग्यनाशनम् ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पाण्डुपुत्र शृणुष्व त्वं व्रतं त्रैलोक्यदुर्लभम् । पार्वत्यपराधाख्यं रूपसौभाग्यवर्धनम् ॥ २ ॥ अपराधोद्धवं पापं नाशयेद्यद्व्रतोपमम् । यदुक्तमीश्वरेणैह पार्वतो प्रति विस्तरात् ॥ ३ ॥ तदहं ते ऽभिधास्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतम् । पुराचलेश्वरारूढं चिनेनं प्राह सखिता ॥ ४ ॥ गिरिजा वद देवेश व्रतं किञ्चिन्महाफलम् । येन व्रतेन देवेश त्वय्युत्पन्न कुभावजम् । नश्यत्यद्य सपत्न्याहं गङ्गाया जातमत्सरा ॥ ५ ॥ शिव उवाच ॥ शृणु पार्वत्यपराधस्य नाशनं व्रतमुत्तमम् । यस्मानुष्ठानमात्रेण सर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ ६ ॥ पार्वत्युवाच ॥ किमेतद्वद देवेश विधिस्तु कीदृशः स्मृतः । किं पुण्यं किं फलं तस्मिन्व्रते स्त्रीणां कृते शिव ॥ ७ ॥ श्रीशिव उवाच ॥ मार्गशीर्षादिमासेषु पुण्ये ऽह्नि विधिपूर्वकम् । स्नात्वा शिवं शिवायुक्तमभ्यर्च्य विधिवत्ततः ॥ ८ ॥ शिवश्चाहं प्रकुर्वीत शिवायाः पूजनं ततः । इमं मन्त्रं समुच्चार्य व्रतारम्भणमाचरेत् ॥ ९ ॥ देवदेव महाभाग प्रलयोत्पत्तिकारक । निर्विघ्नं तु व्रतस्यास्य समाप्तिं कुरु मे विभो ॥ १० ॥ चातुर्मास्ये ऽथवा कार्यः प्रारम्भो हि व्रतस्य च । Enthält eine längere Erzählung von dem König Bhojarāja und Mrigamukhi. Das Gelübde wird am dreizehnten oder achten der dunkeln Hälfte der Monate Māgāsīra n s w zu Ende geführt.

315.

22/11 1/2. 10 Bl., 9 Linien. Etwa 1760

Śivasahasranāman, 1091 Namen und Epitheta von Śiva, aus dem einundvierzigsten Kapitel des Saurapurāṇa 130 Verse. Beginnt: श्रीविष्णु उवाच ॥ भवः शिवो हरो रुद्रः पुष्कली मुद्गनीचनः ।

अयमर्थः सदाचारः शर्वः शुभमहेश्वरः ॥ १ ॥ गङ्गाधरः शूलपाणिः
परार्थिकप्रयोजनः । ईश्वरः स्थाणुरीशानः सहस्राक्षः सहस्रपात् ॥ २ ॥
वरीयान्वरदो वन्द्यः शकरः परमेश्वरः । सर्वज्ञः सर्वदेवादिर्गिरिधन्वा
जटाधरः ॥ ३ ॥

Schliesst परमार्थगुरुर्वापी शुचिराश्रितवत्सलः । रसो रसज्ञः
मारज्ञः सर्वसत्त्वावलम्बनः ॥ १२९ ॥ एवं नामसहस्रेण तुष्टाव गिरि-
जापतिम् । संयुज्य परया भक्त्या पुण्डरीकैर्दिजोत्तमाः ॥ १३० ॥

317.

23/11 B III 8 Linien Wahrscheinlich in der Mitte des 16 Jahr
hunderts abgeschrieben

Abhayarata aus dem Skandapurana Diese Feier wurde am
elften Tage der lichten Hälfte des Margasirā gehalten. Beginnt
विशपायन उवाच ॥ पञ्चमेनाश्रमेधेन सदा ज्ञातो युधिष्ठिर । पर्य-
पृक्त धर्मात्मा तदा व्यास महामुनिम् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
श्रुता मे मानवा धर्मा वेदिकाश्वमेव मे श्रुता । द्विपायन तथा त्वं हि
विष्णव वक्तुमर्हसि ॥ २ ॥ व्यास उवाच ॥ श्रुतास्ते मानवा धर्मा
वेदिकाश्वमेव संश्रुता । क्ली युगे न शक्यन्ते ते जेतुं च नराधिप ॥ ३ ॥
सुखोपाय चान्पधर्मसम्पत्केश महाफलम् । पुराणानां च सर्वेषां सा-
रभूत वदामि ते ॥ ४ ॥ एकादश्या न भुञ्जीत पचयोद्भवयोरपि ।
द्वादश्या तु शुचिर्भूत्वा पूज्य सपूज्य केशवम् ॥ ५ ॥

Schließt अभया एकादशी नाम कथिता च मयाधुना । हत-
हत्यो ऽस्मि व्रतेन नात्र कार्या विचारणा ॥

318.

19/01/0 5 III 10 bis 11 Linien Geschrieben in Dholandhra von
Dāmodara Sohn von Sadāśiva (aus Jānapura) im J 1585

Kapilāśāstrurata aus dem Skandapurana in einem Zwie-
gespräch zwischen Yudhishtira und Krishna. In 67 Versen. Diese
Feier findet am Dienstag der dunklen Hälfte des Monats Bhādrpadā
unter dem Gestirn Rohini und dem yoga Vratipata statt. Die
Sonne, die an diesem Tage verehrt wird, muss ausserdem in dem
Gestirn hоста stehen. Den Priestern wird eine braunliche mit ver-
goldeten Hörnern und versilberten Hufen gezeuerte Kuh geschenkt.
Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ धन्य विरायुरारोग्य पुत्रपीत्रप्रदाय-
कम् । व्रतानामपरं पुण्यं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ १ ॥ ब्रूहि मां हृष्य
सर्वज्ञ भगवन्मधुसूदन । हस्त्यश्वरथसंकीर्णं दामोदासादिर्मकुलम् ॥ २ ॥
धनधान्यसमायुक्तं पुत्रमीभाग्यसंकुलम् । तद्व्रतं वद गोविन्द यद्यहं
तव वल्लभ ॥ ३ ॥ श्रीहृष्य उवाच ॥ कथयामि परं गुह्यं यन्मां त्वं
परिपृच्छसि । पुरा रथतरे कल्पे ब्रह्मणा पद्मयोनिना ॥ ४ ॥ तद्व्रतं
कथितं पार्थ स्कन्दायामिततेजसे । स्कन्द उवाच ॥ इदं व्रतं परं
ब्रह्मन्मोहं पापप्रणाशनम् ॥ ५ ॥ कथयस्व महाबाहो यद्यस्मि वि-
दितं तव । ब्रह्मोवाच ॥ मामिमांशुपदे पश्ये पश्चात् तु हृष्य-
भूमिजे ॥ ६ ॥ रोहिण्यां चैव नक्षत्रे व्यतीपति च परमुग्र । अग्नि-
योगे समुत्पन्ने - - - च यदा तिथिः । यदि हन्ते सहस्रांशुमता कार्यं
यतं युधि ॥ ७ ॥

अग्रगण्य सदाचार शर्व शम्भुर्हेश्वर ॥ १ ॥ गङ्गाधर शूलपाणि
परार्थिकप्रयोजन । ईश्वर स्थाणुरीशान सहस्राक्ष सहस्रपात् ॥ २ ॥
वरीयान्वरदो बन्ध शकर परमेश्वर । सर्वज्ञ सर्वदेवादिर्गिरिधन्वा
जटाधर ॥ ३ ॥

Schliesst परमार्थगुरुर्ब्रह्मापी शुचिराश्रितवत्सल । रसो रसज्ञ
सारज्ञ सर्वसत्त्वावलम्बन ॥ १२९ ॥ एव नामसहस्रेण तुष्टाव गिरि-
जापतिम् । सपूज्य परया भक्त्या पुण्डरीकिर्द्विजोत्तमा ॥ १३० ॥

316.

10¹/₂ 11¹/₂ 15 Bl., 8 Linien Fehlerhafte Abschrift von 1859

1) Foll 1—12^a *Aksayanaramuddh* aus dem Skandapurāṇa und
In 84 Versen Diese Feier fällt auf den neunten Tag der lichten
Halbte des Monats Karttika Beginnt श्रीनारद उवाच ॥ पिता-
मह महामाज्ञ सर्वशास्त्रप्रवर्तक । कार्तिके शुक्लपक्षे च नवमी या
तिथिर्भवेत् ॥ १ ॥ तस्या विधि समाचक्ष्य ससारार्णवतारकम् ।
ब्रह्मोवाच ॥ शृणु पुत्र प्रवक्ष्यामि नवमीख्या (?) परिक्रमम् ॥ २ ॥
An diesem Tage wird Krishna vor allem mit Kusmanda fruchten
verehrt

2) Foll 12^a—1^b *Dipawali* Verehrung des Rama durch
Darreichung von Lampen am diezehnten oder am Tagesanbruch
des vierzehnten Tages der dunkeln Halbte des Monats Karttika
Dipawali bezeichnet auch die ganze Feier 32^a Verse Die Quelle
dieser Verse ist nicht angegeben Beginnt सत्यभामीवाच ॥ दी-
पावली प्रजानाय कौमुदी ब्रूहि मे प्रभो । किमर्थ दीयते दान
तस्या का देवता भवेत् ॥ १ ॥ किं च तत्र भवेदेव किं न देय
वद प्रभो । प्रहर्ष को ऽत्र निर्दिष्ट क्रीडा काच प्रकीर्तिता ॥ २ ॥
इति सत्यावच श्रुत्वा भगवान्कमलक्षणे । साधून् कमलाकान्त प्रह-
सन्निदमब्रवीत् ॥ ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कार्तिकस्यासिते पक्षे
चयोदश्यां तु भामिनि । यमदीप नरो दद्यात्तत्त्वमृत्युर्विनाशयति ॥ ४ ॥

Da zuletzt von dem Segen in Kuhen die Rede ist und in
Vers 29 der Berg Govardhana erwähnt wird (प्रातर्गोवधन पूज्यो
घृत रात्री समाचरेत्) so erklärt sich die Unterschrift Govardhanapuja

Schliesst घृतं वहन्तु यज्ञाय मे पापं व्यपोहतु । अग्रतः सतु
मे गावो गावो मे सन्तु पृष्ठतः ॥ ३० ॥ गावो मे हृदये सतु गर्वा
मध्ये वसाम्यहम् ॥

317.

23/11 8 Blf 8 Linien Wahrscheinlich in der Mitte des 16 Jahr
hunderts abgeschrieben

Abhayavrata aus dem Skandapurana Diese Feier wurde am
elften Tage der lechten Hälfte des Margasusa gehalten Beginnt
वैशंपायन उवाच ॥ पञ्चमेनाश्वमेधेन सदा स्नातो युधिष्ठिर । पर्य-
पृक्त धर्मात्मा तदा व्यास महामुनिम् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
श्रुता मे मानवा धर्मा वैदिकाश्चैव मे श्रुता । द्वैपायन तथा त्व हि
वैष्णव वक्तुमर्हसि ॥ २ ॥ व्यास उवाच ॥ श्रुतास्ते मानवा धर्मा
वैदिकाश्चैव सश्रुता । कलौ युगे न शक्यन्ते ते जेतु च नराधिप ॥ ३ ॥
सुखोपाय चाल्पधर्ममल्लकेश महाफलम् । पुराणार्ता च सर्वेषा सा-
रभूत वदामि ते ॥ ४ ॥ एकादश्या न भुञ्जीत पक्षयोद्धमयोरपि ।
द्वादश्या तु शुचिर्भूत्वा पूज्यं संपूज्य केशवम् ॥ ५ ॥

Schliesst अभया एकादशी नाम कथिता च मयाधुना । कृत-
श्रुत्यो ऽस्मि व्रतेन नात्र कार्या विचारणा ॥

318.

19/9¹/ 5 Blf 10 bis 11 Linien Geschrieben in Dholandhr? von
Dāmodara Sohn von Śrīdāśiva (aus Rājapura) im J 1585

Kapilasasthivrata aus dem Skandapurana in einem Zwie-
gespräch zwischen Yudhisthira und Kṛṣṇa In 67 Versen Diese
Feier findet am Dienstag der dunklen Hälfte des Monats Bhādrapada
unter dem Gestirn Rohini und dem Yoga Vyatipatati statt Die
Sonne, die an diesem Tage verehrt wird, muss ausserdem in dem
Gestirn hasta stehn Den Priestern wird eine braunliche mit ver-
goldeten Hainen und versilberten Hufen gezeierte Kuh geschenkt
Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ धन्य चिरायुरारोग्य पुत्रपौत्रप्रदाय-
कम् । व्रतानामपर पुण्य सर्वपापप्रणाशनम् ॥ १ ॥ ब्रूहि मा कृष्ण
सर्वज्ञ भगवन्मधुसूदन । हस्त्यश्वरथमकीर्ण दासीदासादिसकुलम् ॥ २ ॥
धनधान्यसमायुक्त पुत्रपौत्रभाग्यसकुलम् । तद्व्रत वद गोविन्द यद्यह
तव वल्लभ ॥ ३ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ कथयामि परं गुह्यं यन्मा त्व
परिपृच्छसि । पुरा रथतरे कल्पे ब्रह्मणा पक्षयोनिना ॥ ४ ॥ तद्व्रत
कथितं पार्थ स्कन्दायामिततेजसे । स्कन्द उवाच ॥ इदं व्रतं परं
ब्रह्मन्सीर पापप्रणाशनम् ॥ ५ ॥ कथयस्व महाबाहो यद्यस्ति वि-
दितं तव । ब्रह्मोवाच ॥ मासि भाद्रपदे पक्षे पञ्चमा तु कृष्ण-
भूमिजे ॥ ६ ॥ रोहिण्या चैव नक्षत्रे व्यतीपति च षष्ठ्युत्तर । अग्नि-
न्यौगे समुत्पन्ने - - - च यदा तिथिः । यदि हस्ते सहस्रांशुस्तदा कार्यं
व्रतं कुरु ॥ ७ ॥

2) *Kārttikamāhātmya* Ein Kapitel aus dem zweiten Teile des *Naradiyapurāṇa* 86 Verse Beginnt अथ नारदीयपुराणे वसिष्ठ प्रति मान्धातोवाच ॥ संप्राप्य कार्तिक मास राजा स्वमाङ्गदो मुने । मोहिनी मोहसयुक्ता कथं स वुभुजे वद ॥ १ ॥ विष्णुभक्तः श्रुतिपरः प्रवरः स महोभुजाम् । तस्मिन्पुण्यतमे मासे तस्या किमकरोन्नृपः ॥ २ ॥ Dasselbe Kapitel bis Vers 65 ist im ersten Teil des *Vratakhanda* von Hemādri p 772 mitgeteilt

3) *Kārttikamāhātmye Pañcanadamahiman* aus dem *Kaśī khanda* 108 Verse Beginnt स्कन्द उवाच ॥ पापिना पापसघात प्रसह्य निजतेजसा । हरन्ति सर्वतीर्थानि प्रयागस्य बलेन हि ॥ १ ॥ तानि सर्वाणि तीर्थानि माघे मकरगे रवी । प्रत्यब्दं निर्मलानि स्युस्तीर्थराजसमागमात् ॥ २ ॥ Vers 1—4 aus *Kaśīkhanda* 59, 14—17 Vers 5 किरणा धूतपापा च etc *Kaśīkhanda* 59, 113 bis 60, 142, mit Auslassung vieler Verse

Schliesst पुरुषस्त्रीभिर्वै कार्यं कपिलानाम यद्वतम् । स्वर्गलोके भवेद्वास चित्तौ राज्यमकष्टकम् ॥ ६७ ॥

319.

91/10 12 Bl 13 Linien Abschrift von etwa 1720

Karttikamahatmya aus der Sanatkumarasamhita des Skanda purana Vier Kapitel und 56 Verse des funften Beginnt कृपय ऊचु ॥ मुनियेष्टा बालखिल्या सर्वलोककहिते रता । कलौ कलुषचित्ताना लोकाना दीनभाषिणाम् ॥ १ ॥ ज्ञानविज्ञानहीनाना शिरोदरसुखिषिणाम् । वणभङ्गुरबुदीनां स्वार्थतत्परचेतसाम् ॥ २ ॥ कथं प्रसन्नो भगवान्भविष्यति जनार्दन । श्रुत चेन्नास्करमुखात्तद्वृतं व्रतमुत्तमम् ॥ ३ ॥

320.

95/11 29 Bl 13 bis 17 Linien Geschrieben von Gopala Sohn von Kuku im J 1607

1) *Karttikamahatmya* Sechzehn Kapitel aus dem Skanda purana Zwiegespräch zwischen Narada und Brahman Blatt 1 fehlt Paginirt 2—13 Inerauf ein nicht signiertes Blatt, dann 18—27 Das zweite Blatt beginnt कथयस्व महापुण्य पुण्यशास्त्रावधारणे । धूपस्य यच्च माहात्म्यं निर्मात्रस्य तु धारणे ॥ १५ ॥

1) Unterschrift इति श्रीस्कन्दपुराणे ब्रह्मणोक्ते विष्ण्वामृतसारोदारे कार्तिकमाहात्म्ये प्रथमोऽध्यायः ॥ 65 Verse Endet Fol 3b

2) Beginnt ब्रह्मोवाच ॥ कार्तिकस्य तु माहात्म्यं पुनरेव शृणुष्व मे । यच्छ्रुतं मुनिशार्दूल पावनं दुष्कृता नृणाम् ॥ 44 Verse Unter-

schrift Pracmadhavamahuman 3) Beginnt ब्रह्मोवाच ॥ कार्तिकस्य तु माहात्म्यं पुनरेव शृणुष्व मे । यच्छ्रुत्वा मुनिशार्दूल सर्वाम्बामानवाप्स्यसि ॥ 64 Verse 4) Beginnt ब्रह्मोवाच ॥ कार्तिकस्य तु माहात्म्यं पुनरेव महामुने । कथयामि हरौ भक्तिं तव भागवतावर ॥ १ ॥ धीर्न दत्त ऊत जप्तं न स्मृतं च हरे पदम् । न कृतं कार्तिके स्नानं किं किं जातिस्तेनराघवे ॥ २ ॥ 140 Verse Unter-

schrift Sri varupuranat karttike candanamahima Kein solches Kapitel findet sich im Varupurana 5) 101 Verse Puspmahuman 1ol 12b 6) 12 Verse Dhupadanamahatmya 7) 11 Verse Ghanthanadamahatmya 8) 50 Verse Tirthamahuman 9) 25 Verse Visnukirtnamahuman 10) 55 Verse Dipamahatmya 11) 40 Verse Dipaprabodhanamahatmya 1ol 18b 12) 33 Verse Dipamahatmya 13) 68 Verse Pūjaphala 14) 69 Verse Visnor Vijayarahotsavamahatmya 15) 69 Verse Govindasya namamahatmya 16) 113 Verse Indradhummprabodhe Yamagita 1ol 27a

2) *Kārttikamāhātmya* Ein Kapitel aus dem zweiten Teile des *Naradīyapurāna* 86 Verse Beginnt अथ नारदीयपुराणे वसिष्ठ प्रति मान्वातोवाच ॥ संप्राप्य कार्तिकं मासं राजा रुक्माङ्गदो मुने । मोहिनी मोहसयुक्ता कथं स वुभुजे वद ॥ १ ॥ विष्णुभक्तः श्रुतिपरः प्रवरः स महीभुजाम् । तस्मिन्पुण्यतमे मासे तस्या किमकरोत्तृपः ॥ २ ॥ Dasselbe Kapitel bis Vers 65 ist im ersten Teil des *Vratakhanda* von Hemādri p 772 mitgeteilt

3) *Kārttikamāhātmye Pañcanadamahiman* aus dem *Kāśīkhanda* 108 Verse Beginnt स्कन्द उवाच ॥ पापिना पापसंघात प्रसह्य निजतेजसा । हरन्ति सर्वतीर्थानि प्रयागस्य वनेन हि ॥ १ ॥ तानि सर्वाणि तीर्थानि माघे मकरेण रवी । प्रत्यब्दं निर्मलानि स्युस्तीर्थराजसमागमात् ॥ २ ॥ Vers 1—4 aus *Kāśīkhanda* 59, 14—17 Vers 5 किरणा धूतपापा च etc *Kāśīkhanda* 59, 113 bis 60, 142, mit Auslassung vieler Verse

321.

29/11 99 Bl 10 Linien Anf des 18 Jahrh

Kāśīkhanda aus dem *Skandapurāna* Fragment Beginnt 26 108 (वज्रकालमुपित्वा तु नियतेन्द्रियमानसः । यद्यन्यत्र विपद्येत दैवयोगाक्षुचिस्मिन्ति ॥) und reicht bis zum Ende des 50 Kapitels des ersten Teiles Eine ausführliche Beschreibung des ganzen Werkes ist im *Catal Oxon* unter Num 120—122 gegeben

Schliesst इति श्रीस्कन्दपुराणे काशीखण्डे खण्डोक्तगण्डेश-योर्वर्णनं नाम पञ्चाशत्तमोऽध्यायः ॥

322.

27/13 1/2 3 Bl 10 Linien Lwra 1790

Daśaharāstotra oder *Gaṅgāstotra*, ein Lobgedicht auf die von zehn Sünden befreiende Gāṅga In 43 Versen Nach einer Einleitung folgen 29 Verse, welche aus dem *Kāśīkhanda* Kapitel 27, Vers 1 (= 157) bis 28 (= 184) entnommen sind Die übrigen Verse sind spätere Zuthaten Die Einkleitung beginnt चतुर्भुजा चिन्तया च सर्वावयवशोभिताम् । रत्नकुशमिताभोजवराभयलसत्कराम् ॥ १ ॥ श्रुतवस्त्रपरोधानां मुक्तामणिविभूषिताम् । एवं ध्यायेत्सुसीम्या च चन्द्रायुतसमप्रभाम् ॥ २ ॥ Der eigentliche Text fängt an ब्रह्मोवाच ॥ ओं नमो शिवाय गङ्गायै शिवदायै नमो नमः । नमस्ते विष्णुहृषिकेशे ब्रह्ममूर्त्यै नमो नमः ॥ १ ॥ नमस्ते रुद्रहृषिकेशाकार्यं ते नमो नमः । सर्वदेवसहृषिके नमो भेषजमूर्तये ॥ २ ॥

Schliesst Puruṣasthīrthi कार्यं कपिलानाम यद्वृत्तम् । स्वर्गलोके भवेद्वासं चित्ता राज्यमकण्टकम् ॥ ६७ ॥

319.

21/10 1^a Bl 13 Linien Abschrift von etwa 17^o0

Karttikamāhatmya aus der Sanatkumārāgāhita des Skandapurāṇa Vier Kapitel und 56 Verse des fünften Beginnt ऋषयः कचु ॥ मुनिश्रेष्ठा बालखिल्या सर्वलोककहिते रता । कली कल्पचित्तानां लोकानां दीनभाषिणाम् ॥ १ ॥ ज्ञानविज्ञानहीनानां शिरोहरसुखेपिणाम् । षण्महुरबुद्धीनां स्वार्थतत्परचेतसाम् ॥ २ ॥ कथं प्रसन्नो भगवान्भविष्यति जनार्दन । श्रुतं चेद्वास्करमुखात्तद्वृत्तव्रतमुत्तमम् ॥ ३ ॥

320.

25/11 29 Bl 13 bis 1^a Linien Geschrieben von Gopala Sohn von Kuka im J 1607

1) *Karttikamahatmya* Sechzehn Kapitel aus dem Skandapurāṇa : Zwiegespräch zwischen Narada und Brahman Blatt 1 fehlt Paginiert 2—13 hierauf ein nicht signiertes Blatt, dann 18—27 Das zweite Blatt beginnt कथयस्व महापुण्य पुण्यशास्त्रावधारणे । धूपस्य यच्च माहात्म्यं निर्माल्यस्य तु धारणे ॥ १५ ॥

1) Unterschrift इति श्रीस्कन्दपुराणे ब्रह्मणोक्ते वैष्णवानुत्सारोदारे कार्तिकमाहात्म्ये प्रथमोऽध्यायः ॥ 65 Verse Endet Fol 3b

2) Beginnt ब्रह्मोवाच ॥ कार्तिकस्य तु माहात्म्यं पुनरेव शृणुष्व मे । यच्छ्रुतं मुनिशार्दूल पावनं दुष्कृता नृणाम् ॥ 44 Verse Unter-

schrift : Pracīmadhavanamahiman 3) Beginnt ब्रह्मोवाच ॥ कार्तिकस्य तु माहात्म्यं पुनरेव शृणुष्व मे । यच्छ्रुत्वा मुनिशार्दूल सर्वान्कामानवाप्स्यसि ॥ 64 Verse 4) Beginnt ब्रह्मोवाच ॥ कार्तिकस्य तु माहात्म्यं पुनरेव महामुने । कथयामि हरी भक्तिं तव भागवतावर ॥ १ ॥ येन दत्तं ऊतं जप्यं न स्मृतं च हरे पदम् । न हतं कार्तिके स्नानं किं किं जातेस्तेनैराधने ॥ २ ॥ 140 Verse Unter-

schrift Sri Vayupuranat Karttike candanamahima kein solches Kapitel findet sich im Vayupurāṇa 5) 101 Verse Puspamahiman Fol 12b 6) 12 Verse Dhūpadanamahatmya 7) 11 Verse Ghaṇṭanādanamahatmya 8) 50 Verse Tīrthamahiman 9) 25 Verse Viṣṇukīrtanamahiman 10) 5 Verse Dipamahatmya 11) 40 Verse Dipaprabodhanamahatmya Fol 18b 12) 33 Verse Dipamahatmya 13) 65 Verse Iṇḍaphala 14) 69 Verse Viṣṇoḥ Vijayānāthamahatmya 15) 69 Verse Govindasya namamahatmya 16) 113 Verse Indradymnajarabodhe Namagita Fol 27a

2) *Karttikamahatmya* Ein Kapitel aus dem zweiten Teile des *Naradiyapurana* 86 Verse / Beginnt अथ नारदीयपुराणे वसिष्ठ प्रति मान्धातोवाच ॥ संप्राप्य कार्तिक मासं राजा स्वमाङ्गदी मुने । मोहिनी मोहसयुक्ता कथं स वृभुजे वद ॥ १ ॥ विष्णुभक्त श्रुतिपर प्रवर स महोभुजाम् । तस्मिन्पुण्यतमे मासे तस्या किमकरोद्भूय ॥ २ ॥ Dasselbe Kapitel bis Vers 65 ist im ersten Teil des *Vratakhanda* von Hemadri p 772 mitgeteilt

3) *Karttikamahatmye Pancanadamahiman* aus dem *Kasikhand* 108 Verse Beginnt स्कन्द उवाच ॥ पापिना पापसघात प्रसह्य निजतेजसा । हरन्ति सर्वतीर्थानि प्रयागस्य बलेन हि ॥ १ ॥ तानि सर्वाणि तीर्थानि माघे मकरगे रवी । प्रत्यब्दं निर्मलानि स्युस्तीर्थराजसमागमात् ॥ २ ॥ Vers 1—4 aus *Kasikhand* 59 14—17 Vers 5 किरणा धूतपापा च etc *Kasikhand* 59 113 bis 60 142 mit Auslassung vieler Verse

321.

29/11 . 99 Bl 10 Linien Anf des 18 Jahrh

Kasikhand aus dem *Skandapurana* Fragment Beginnt 26 108 (वज्रकालमुपित्वा तु नियतेन्द्रियमानस । यद्यन्वय विपद्येत दैवयोगाच्छुचिक्षिति ॥) und reicht bis zum Ende des 10 Kapitels des ersten Teiles Eine ausführliche Beschreibung des ganzen Werkes ist im *Catal Oxon* unter Num 120—122 gegeben

Schliesst इति श्रीस्कन्दपुराणे काशीखण्डे खलोत्कण्ठदेश धीर्दर्शन नाम पञ्चाशत्तमोऽध्याय ॥

322.

97/13 1/2 3 Bl 10 Linien Etwa 1791

Dasaharastotra oder *Gaṅgastotra*, ein Lobgedicht auf die von zehn Sunden befreiende Ganga In 43 Versen Nach einer Einleitung folgen 29 Verse welche aus dem *Kasikhand* Kapitel 27 Vers 1 (= 157) bis 28 (= 184) entnommen sind Die übrigen Verse sind spätere Zuthaten Die Einleitung beginnt चतुर्भुजा धिनेत्रा च सर्वावयवशोभिताम् । रत्नकुम्भासिताम्बीजवराभयलसत्कराम् ॥ १ ॥ श्वेतवस्त्रपरोधाना मुक्तामणिविभूषिताम् । एव ध्यायेत्सुसौम्या च चन्द्रायुतसमप्रभाम् ॥ २ ॥ Der eigentliche Text fängt an ब्रह्मोवाच ॥ श्री नमो शिवायै गङ्गायै शिवदायै नमो नम । नमस्ते विष्णुरूपिण्यै ब्रह्ममूर्त्यै नमो नम ॥ १ ॥ नमस्ते रुद्ररूपिण्यै शाक्यै ते नमो नम । सर्वदेवस्वरूपिण्यै नमो भेषजमूर्तये ॥ २ ॥

Die zehn Sunden werden in den folgenden Versen angegeben
अदत्तानामुपादानं हिंसा चैवाविधानतः ॥ ३० ॥ परदारोपसेवा च
कायिकं त्रिविधं स्मृतम् । पारुष्यमनृतं चैव पैशुन्यं चापि सर्वशः ॥ ३१ ॥
असंवद्वप्रलापश्च वाङ्मयं स्वाचतुर्विधम् । परद्रव्येष्वभिधानं मनसानि-
ष्टचिन्तनम् ॥ ३२ ॥ वितथासिनिवेशश्च मानसं त्रिविधं स्मृतम् ।
एतानि दश पापानि हर त्वं मम जाह्नवि ॥ ३३ ॥

Schliesst नमामि गङ्गे तव पादपङ्कजं सुरासुरैर्वन्दितदिव्यरू-
पम् । भुक्तिं च मुक्तिं च ददासि नित्यं भावानुसारेण सदा नरा-
णाम् ॥ ४३ ॥

328.

26/11 3° Bl 11 bis 15 Linsen Etwa 1700

Kumariakhandā aus dem Skandapurāṇa. Beschreibung der
Siva geweihten Badeplätze und Tempel, nebst beiläufigen Legenden
zu Ehren desselben. Ein Zwiegespräch zwischen Narada und Arjuna
Adhyaya 1—12 — Paginirt 2—37 Fol 1 9 10 22 24 fehlen
Fol 2^a beginnt अपृच्छत महामुनीन् । तीर्थानीमानि रम्याणि
प्रभावाद्भुतानि च ॥ किमर्थं ब्रूत वर्ज्यन्ते सदैव ब्रह्मवादिभिः ॥ तापसा
कचुः ॥ याहा यश्च वसन्त्येषु हरन्त्येषु तपोधनान् ॥ अत एतानि
वर्ज्यन्ते तीर्थानि कुरुनन्दन । इति श्रुत्वा महाबाहोर्गमनाय मनो
दधे ॥ ततस्त तापसा मोचुर्गन्तु नार्हसि फाल्गुन । बहवो भवि-
तास्तैस्तु राजानो मुनयस्तथा ॥

Adhyaya 1 endet Fol 4b — 2 Fol 5a Beginnt सूत
उवाच ॥ ततो द्विजं परिवृतं नारदं देवपूजितम् । अभिगम्यो-
पजग्राह सर्वानार्यं पृथक् पृथक् ॥ ततस्त नारदं प्राह जया-
रातीन्धनजय । धर्मे भवतु ते बुद्धिर्देवेषु ब्राह्मणेषु च ॥ —
3 Fol 13b Mahipradurbhava Beginnt एव स्थानानि पुण्यानि
यानि यानीह वै भुवि । निरीक्षस्तत्र तत्राह नारदो वीरसत्तम ॥
विचरन्नेदिनी सर्वा प्राप्नोऽहमाश्रमं भृगो । यच्च रेवा नदी पुण्या
सप्तकल्पस्मरारा घरा ॥ — 4 Fol 17i Dvadasaprasnakathan Be-
ginnt श्रीनारद उवाच ॥ --- न मन्तव्यं यदि ब्रह्मा स्वयं वदेत् ।
अमी च देवा सर्वेच श्रूयते मार्गे प्रतिष्ठिता ॥ — 5 Fol 21b
Dvadasasthi inapratistha Beginnt श्रीनारद उवाच ॥ इति श्रुत्वा
फाल्गुनाहं रोमाक्षपुनकीकृत । स्वरूपं प्रकटीकृत्य ब्राह्मणानिदम-
ब्रवम् ॥ — 6 Beginnt अर्जुन उवाच ॥ महीसागरमाहात्म्यमद्भुतं
कीर्तितं त्वया । विस्मयं परमो मद्भ्य प्रहर्षश्चोपजायते ॥ तदहं

विस्तराच्छ्रोतुमिदमिच्छामि नारद । कस्य यज्ञे मही ग्लाना वह्निता
 पाभितापिता ॥ — Das Ende und der Anfang von 7 fehlt
 7 Fol 26b Mahipradurbhave Uṣākakhyana — 8 Fol 28a Mahi°
 Madanākasya Mahatmyam Beginnt उलूक उवाच ॥ इतीदमुक्त
 मखिल पूर्वजन्मसमुद्भवम् । स्वरूपमायुषो हेतु कौशिकत्वस्य चेति मे ॥
 — 9 Fol 29a Mahi° Beginnt नारद उवाच ॥ गृध्रस्थैतद्वच
 श्रुत्वा दुःखविस्मयसयुत । इन्द्रदुम्नस्तमापृक्ष्य मरणायोपचक्रमे ॥ —
 10 Fol 30b Mahipradurbhave Kurmakhyanam samaptam Be
 ginnt कूर्म उवाच ॥ शाण्डिल्य इति विख्यात पुराहमभव द्विज ।
 बालभावे मया भूप क्रीडमानेन निर्मितम् ॥ पुरा प्रावृषि पांशून्
 शिवायतनमुच्छ्रितम् ॥ — 11 Fol 32b Mahipradurbhave Beginnt
 नारद उवाच ॥ अथ ते ददृशु पार्थ सयमस्य महामुनिम् । क्रिया-
 योगसमायुक्त तपोमूर्तिधर यथा ॥ — 12 Unvollendet Beginnt
 श्रीनारद उवाच ॥ इति तस्य मुनीन्द्रस्य भूपति शृश्रुवान्वच । प्राह
 नाह गमिष्यामि त्वा विहाय नर क्वचित् ॥ निद्रमाराधयाम्यद्य सर्व
 सिद्धिप्रदं नृणाम् । स्वयैवानुगृहीतो ऽयं यान्तु सर्वे यथागतम् ॥
 In diesem Kapitel werden der Mahi sagara sangama und die dort
 befindlichen Luga gepriesen

Die Handschrift im India Office 389 (Catalogue Num 3644)
 und Notices by Haraprasad 1 65 enthalten den Anfang und einige
 Kapitel mehr Sie sind im Jahr 1803 geschrieben

324

20/1° 7 Bl 1° bis 13 Follen Etwa 1830

Koṭisvaratathaprabhava die Heiligkeit des Wallfahrtortes
 Koṭisvara Aus dem Narmadakhanda des Skandapurana In 90 Versen
 Beginnt सुधिष्ठिर उवाच ॥ शृणु ब्रह्मञ्जरीरस्य व्यवस्थानं विनश्य-
 रम् । प्रातः सिद्धं यदन्नं वै सायं तप्तं विनश्यति ॥ १ ॥ तदन्नरस
 संपुष्टे देहे का नित्यता द्विज । शुक्रशोणितसंभूत शरीर पाद्यभी-
 तिकम् ॥ २ ॥ etc कथयस्व प्रसादेन यदि तुष्टो ऽसि मे द्विज ।
 येन तीर्थेन नश्यन्ति कोटिपापसमुद्भवा ॥ ८ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥
 नर्मदाउत्तरे कूले कोटितीर्थमनुत्तमम् । अधिभासे च वैशाखे नर्म-
 दास्नानमाचरेत् ॥ ९ ॥ स्वर्गमोक्षप्रदं राजन्मर्त्यानां तीर्थसेवनम् ।
 यस्य स्मरणमात्रेण सर्वपापं प्रमुच्यते ॥ १० ॥

325

23/11 15 Bl 8 bis 9 Follen Geschrieben 1899 von Dayā kara

Gurugītī, eine Lobrede auf den geistigen Erzieher (guru)
 In 142 Versen Aus dem Uttarakhandā des Skandapurana Beginnt

अस्य श्रीगुरुगीतास्तोत्रमन्त्रस्य परमशिव ऋषिः । etc Der Text beginnt Fol 4a ऋषिरुवाच ॥ गुरुब्रुह्मतरा विद्या गुरुगीता विशेपत । त्वत्प्रसादाच्च श्रोतव्या तत्सर्वं ब्रूहि मे सुत ॥ १ ॥ श्रीसूत उवाच ॥ कैलासशिखरे रम्ये भक्तिसाधननायकम् । प्रणम्य पार्वती भक्त्या शकर पर्यपूज्यते ॥ २ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ ओं नमो देवदेवेश परात्पर जगद्गुरो । सदाशिव महादेव गुरुदीक्षा प्रदेहि मे ॥ ३ ॥ केन मां गेण भोः स्वामिन्देही ब्रह्ममयो भवेत् । त्वं कृपा कुरु मे स्वामिन्नमामि चरण तव ॥ ४ ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥ यस्य देवे परा भक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ । तस्यैते कथिता ह्यर्थाः प्रकाशन्ते महात्मनः ॥ ५ ॥ Catal Oxon N 123

326.

92/11 10 Bl 10 bis 14 Linien. Geschrieben im J 1840

Gurugita, eine ausführlichere Recension in 189 Versen Die liturgische Einleitung weicht von der vorliegenden ab

327.

29/12 6 Bl 12 bis 14 Linien Etwa 1700

Gotirāṭhāvrata-kathā, Verehrung der Kāmadhenu, welche am diezehnten Tage der lichten Hälfte des Monats Śravana oder Karttika durch ein dreinächtliches Fasten verbunden mit frommen Gaben geschehet. Einverleibt ist eine Erzählung, wie eine Kuh des Vasistha von einem Wolf befreit wurde. In 150 Versen, welche aus dem Skandapurāṇa entnommen sind. Beginnt नारायण नमस्कृत्य नर च etc ॥ १ ॥ निवृत्ते भारते युगे कुरुसैन्ये चयं गते । राजा धर्मसुतः श्रीमाभ्रातृभि सह मोदितः ॥ २ ॥ मागधैः लूयमानस्तु स्वसैन्यगणशोभितः । श्रीकृष्णेन समायुक्तः प्रययौ हस्तिनापुरम् ॥ ३ ॥

Im Verlauf heisst es द्रौपद्युवाच ॥ कस्मिन्मासे प्रकर्तव्यं यथा दान तथा विधिः । तत्सर्वं कथयाशु त्व यदि तुष्टो ऽसि माधव ॥ १७ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ नभस्यै सिते पचे च त्रयोदशी च या तिथिः । कार्तिके वा प्रकर्तव्यं सौभाग्यधनवाञ्छया ॥ १८ ॥ सूर्योदये समुत्थाय दन्तधावनपूर्वकम् । लक्ष्मोनारायणस्याग्रे त्रिरात्रोपोषणं गृहे ॥ १९ ॥

328.

28/13 9 Bl 9 Linien Schrift von 1761

Gotirāṭhāvrata-kathā in 96 Versen Diese kürzere Recension findet sich in Hemādri's Vratakhanda 2, 293

329.

22/13 60 Bl 12 bis 13 Länlen Guto Schrift von 1677

Purusottamamāsamūhātmya, die Heiligkeit des dem Visnu geweihten Schaltmonats (*Adhimasa*) Aus dem Skandapurāṇa, in 30 Kapitel. In einem Zwiegespräch zwischen Sūta und Saunaka. Wie gewöhnlich wird die Wichtigkeit dieses Monats durch eine Reihe von Sagen dargestellt. Beginnt auf Fol 5a श्रीमद्भगवद्देशानन्दनानन्दवर्धन । विप्रवसोक्तुडारेण प्रपद्ये सिन्धुरानन*) ॥ १ ॥ प्रह्लादिष्टष्टिकर्तृभ्यो मायन्निव मदानस । प्रह्लाण्डे ह्य कुभाग्ये विभ्रन्नयान्नजामनः ॥ २ ॥ कञ्जोद्भवसुतां नीमि भारतीमिव भारतीम् । धार्तराष्ट्रसमासीनां मेनां कर्णावतंसिनीम् ॥ ३ ॥ वन्दे सहस्रपादाङ्गं यत्कृपालेश्वरान्दिताः । जायन्ते सज्जना सद्यः प्रपद्यार्णवपारगा ॥ ४ ॥ कदाचित्पर्यटकीये यात्रामुद्दिश्य धार्मिकः । सूतः पौराणिको व्यासशिष्यो धर्मार्थकोविद् ॥ ५ ॥ निकतीर्याभ्रमि स्यात् समगान्निमिपालयम् । तत्रापश्यद्विजगर्णवैष्टितं प्रकृताप्रिभि ॥ ६ ॥

1) Naimesīranve Sūtasannakāsannada 2) Adhimasavyūhāpti 3) Kālmahimavarnana 4) Śrībhagavata varavitarana 5) Medha muninidhana 6) Durvāṣṭagumana 7) Durvāṣṭo rakia 8) Varn pradana 9) Risesutavinas 10) Risesutryakhviana 11) 12) Dri dhadhanoopakhviana 13) Rajanivarnana 14) Rajānomyagvāgumana 15) Rajānā paritapo 16) Valmiki-amaṣṭumana 17) Śrīvaṣṭava 18) Suparṇanuta 19) Sāmudrikādhyaya 20) Dvayputranidhana 21) Sudevapralapa 22) Sadevatmayasamjivana 23) Purusottameti kartavyatavarnana 24) Purusottame kṛtisa karmāno mahimavarnana 25) Valmikiyamāla 26) Drihadhanoopakhviana 27) Kadavyapra khyana 28) Kapidehamoksa 29) Citrakamukti 30) Nivametiharta vjatanirūpana

Schliesst जयन्ति सर्वे भुवि भूमिदेवास्तत्रातिसभ्या. किल मेदपाटाः । तत्सत्तुर्विंशतिगोत्रजातास्ततो ऽपि ये गीतमवशभूता ॥ ५० ॥ सहस्रवृत्तानतिभाग्यपूर्णानसख्यसद्गुणौघसिन्धून् । श्रीव्यासराजाह्वयवयभानूत्रवीमि नित्यं नु सहस्रछलः ॥ ५१ ॥

Als Einleitung wird bis Fol 4a ein Auszug aus dem Piata-pamartanda über das Wesen des Schaltmonats und die Gebräuche in demselben gegeben. Beginnt श्रीमद्भरदशुण्डायपुष्कर नीमि नित्यश. । यन्निर्धूतपयपुञ्जात्मृष्टि. शेषा प्रकाशते ॥ १ ॥ अभेददृष्ट्या किल कोशनेशपदारविन्दाद्भुतभक्तिभाजः । मुनीशसतोपकशुभवृत्तास्तान्मूरजिह्वासगुरुन्नता सः ॥ २ ॥

*) Statt der Lokative sind vielleicht Accusative zu setzen

Fol 4a—5b findet sich ein kurzer Auszug aus dem Rudrayamala mit der Unterschrift Adhūmasanirṇaya. Beginnt दुर्वासा उवाच ॥ श्रूयता मलमासस्य माहात्म्यं कथयामि च । यस्य श्रवणमात्रेण मुच्यते पापकलुषात् ॥ १ ॥ अधिमासमनुप्राप्य शुक्लपक्षे तथापरे । तीर्थे वा यदि वा गेहे व्रतं कार्यं नरोत्तमै ॥ २ ॥ प्रतिपद्विसे ऽष्टम्या पञ्चम्या वा प्रयत्नतः । एकादश्या च भूताया चतुर्वर्गफलप्रदम् ॥ ३ ॥ संध्याया नियमं कुर्याद्भक्तधावनपूर्वकम् । प्रातरुत्थाय मेधावी स्वास्वावश्यकमाचरेत् ॥ ४ ॥

330.

92/14 39 Bl 12 bis 14 Linien Geschrieben von Dayāsa kara im J 1467

Malamasamahatmya oder *Adhūl amasamahatmya* die Wichtigkeit des Schaltmonats der Viṣṇu geheiligt ist. 26 Kapitel aus dem Skandipurāṇa. Beginnt नारायणं नमस्कृत्य etc ॥ १ ॥ एकदा मुनयः सर्वे शानकाद्या धृतधृता । व्यासशिष्यं महाप्राज्ञं प्रोचुः सूतमकल्पयम् ॥ २ ॥ मुनयः कचुः ॥ त्वत्तु श्रुतानि सर्वाणि व्रतानि विविधानि च । भासानां दुरितघ्नानि स्वर्गमोक्षप्रदानि च ॥ ३ ॥ न श्रुतं मलमासस्य व्रतं सर्वाधनाशनम् । कार्याणि विहितानीह कामतो विहितानि च ॥ ४ ॥ को देव पूजनीयो ऽथ किं दानं को विधिः स्मृतः । तत्सर्वं ब्रूहि न सूत छण्डद्वैपायनेरितम् ॥ ५ ॥ सूत उवाच ॥ शृणुष्व मुनयः सर्वे कथां पापप्रणाशिनीम् । लक्ष्मीमाधवसंवादं श्रवणादघनाशनम् ॥ ६ ॥ पुरा वैकुण्ठनिलये देवदेव जनार्दनम् । सेवितं वैनतेयादिर्दिव्यसिंहासने स्थितम् ॥ ७ ॥ छताक्षनिपुटा भूत्वा पद्मं कमलालया । लक्ष्मीरुवाच ॥ देव केन विधानेन व्रतेन तपसाथवा । प्राप्यते तव सान्निध्यं तन्मे ब्रूहि सुविस्तरात् ॥ ८ ॥ विष्णुरुवाच ॥ सन्ति व्रतान्यनेकानि मम प्राप्निकराणि च । मलमासव्रतं तेषु महतीतिकरणं परम् ॥ ९ ॥

331.

30/10^{1/2} 39 Bl 2 bis 12 Linien Geschrieben von Sarvānandīya von Viṣṇudāsa im J 1731

Mārgasīrṣamahatmya die Heiligkeit des dem Viṣṇu geweihten Monats Mārgasīrṣa. 16 Kapitel aus dem Uttarakhanda des Skandipurāṇa. Beginnt देवकीनन्दनं छण्डं जगदानन्दकारकम् । भक्तिमुक्तिप्रदं वन्दे माधवं भक्तिवत्सलम् ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ श्रेतस्त्रीषु समामीमं देवदेवं समापतितम् । चतुर्वर्गो नमस्कृत्य पद्मं पितरं तदा ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ हृषीकेश जगद्गतं पुण्यश्रवणकीर्तनं ।

प्रष्टव्यं ब्रूहि मे देव सर्वज्ञ सकलेश्वर ॥ ३ ॥ को देवस्तस्य किं दानं
कथं स्नानं विधिश्च कः । पुरुषैश्चात्र किं कार्यं भोक्तव्यं किं रमा-
पते ॥ ४ ॥ मासानां मार्गशीर्षो ऽहमित्युक्तं भवता पुरा । तस्य
मासस्य माहात्म्यं ज्ञातुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ ५ ॥*) वक्तव्यं किं तथा
पूजा ध्यान मन्त्रादिकं च यत् । तत्र यत्कियते कर्म तत्सर्वं ब्रूहि मे
ऽच्युत ॥ ६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ साधु पृष्टं त्वया ब्रह्मन्सर्वलोकोप-
कारिणा । यस्मिन्कृते कृतं सर्वमिष्टापूर्तादिकं भवेत् ॥ ७ ॥ सर्वतीर्थेषु
यत्पुण्यं सर्वतीर्थेषु यत्फलम् । तत्फलं समवाप्नोति मार्गशीर्षे कृते
सुत ॥ ८ ॥ तुलापुरुषदानादीर्यत्फलं लभते नरः । तत्फलं प्राप्यते पुत्र
माहात्म्यश्रवणात्किल ॥ ९ ॥

Kapitel 2 ब्रह्मोवाच ॥ त्वयोक्तं विधिसंयुक्तं कर्तव्यं मार्गशीर्ष-
कम् । को विधिस्तस्य देवेश सर्वं मे ब्रूहि केशव ॥ १ ॥ श्रीभग-
वानुवाच ॥ रात्रावन्ते समुत्थाय उपस्पृश्य यथाविधि । नमस्कृत्य गुरु
स्वस्य संस्मरेन्मा ततो ऽनघ ॥ २ ॥

Kapitel 3 ब्रह्मोवाच ॥ पुण्ड्रकं त्रिविधं कार्यं तद्ब्रूहि मम केशव ।
पुण्ड्राणां श्रवणे ऽतीव कौतुकं मम जायते ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि पुण्ड्रं च त्रिविधं स्मृतम् । तुलसीमुत्क्षेप्या साधु
श्रीगोपीचन्द्रेण च ॥ २ ॥ हरिचन्द्रेण च ततः कार्यं तत्र विच-
क्षणैः । गोपीचन्द्रेण माहात्म्यं निबोध गदतो मम ॥ ३ ॥

Kapitel 4 ब्रह्मोवाच ॥ तव चक्राङ्कितं कृत्वा ह्यात्मानमथ
दीक्षितः । पश्चाच्च तुलसीमालाफलं मे ब्रूहि केशव ॥ १ ॥ श्रीभग-
वानुवाच ॥ तुलसीकाष्ठजा माला कण्डस्था तु बहेत्तु यः (बहते तु
यः B) । अपि शोच्यो ऽप्यनाचारो मामेवेति न संशयः ॥ २ ॥

Kapitel 5 ब्रह्मोवाच ॥ पद्मामृतस्य स्नपनाद्यत्फलं भवति हरे ।
शङ्खोदकेन यत्किञ्चित्तमे ब्रूहि ह्यङ्गसाच्युत ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥
शीरस्नानं प्रकुर्वन्ति ये नरा मम मूर्धनि । शताश्वमेधजं पुण्यं विन्दुना
विन्दुना स्मृतम् ॥ २ ॥

Kapitel 6 श्रीब्रह्मोवाच ॥ घण्टानादस्य माहात्म्यं चन्दनस्य
तथाच्युत । यत्फलं लभ्यते स्वामिन् तत्सर्वं ब्रूहि तत्त्वतः ॥ १ ॥ श्री-
छण्ण उवाच ॥ स्नानार्चनक्रियाकाले घण्टानादं करोति यः । पुरतो
मम देवेश तस्य पुण्यं फलं शृणु ॥ २ ॥

*) In B steht besser Vers 5 vor 4 — Verbesserungen sind zuweilen
aus B genommen

Kapitel 7 ब्रह्मोवाच ॥ माहात्म्यं वद मे देव पुष्पजातिसमुद्भवम् । येन येन च पुष्पेण यत्कनं लभते नरः ॥ १ ॥

Kapitel 8 ब्रह्मोवाच ॥ श्रीमत्तुलसिमाहात्म्यं यथावद्वर्णय प्रभो । यस्याः संनिधिमात्रेण प्रीतिर्भवति तेऽधिका ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मणिकाशनपुष्पाणि तथा मुक्तामयानि च । तुलसीपत्रदानस्य कलां नार्हन्ति योऽशीम् ॥ २ ॥

Kapitel 9 ब्रह्मोवाच ॥ नैवेद्यस्य विधिं देव ब्रूहि मे तत्ततः प्रभो । अन्नं कतिविधं चेष्टं व्यञ्जनादीन्यशेषतः ॥ १ ॥

Kapitel 10 ब्रह्मोवाच ॥ नैवेद्यानन्तरं तात किं कर्तव्यं भूभिः प्रभो । यत्कर्तव्यं सहोमासे तत्सर्वं ब्रूहि तत्ततः ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अथ भुक्तवते दत्त्वा जलैः कर्पूरवासितैः । आचमनं च ताम्बूलं घन्धनैः करमार्जनम् ॥ २ ॥

Kapitel 11 ब्रह्मोवाच ॥ एकादश्यां माहात्म्यमुत्पत्तिं च विधानकम् । सर्वं ब्रूहि मम स्वामिन्कृपया भूतभावन ॥ १ ॥ २ ॥ काम्पिन्ध्रे नगरे राजा वीरवाङ्मरिति श्रुतः । सत्यवादी जितक्रोधो ब्राह्मणोऽममतत्परः ॥ ३ ॥

Kapitel 12 श्रीभगवानुवाच ॥ शृणु पुत्र प्रवक्ष्यामि जागरस्य च नक्षत्रम् । येन विज्ञातमात्रेण मुमभोऽहं सदा कलौ ॥ १ ॥

Kapitel 13 श्रीभगवानुवाच ॥ ततः प्रभाते द्वादश्यां कार्यं मत्स्योत्सवं युधिः । मार्गशीर्षशुक्लपक्षे यथाविध्युपचारतः ॥ १ ॥

Kapitel 14 ये त्वया धे छताः पूर्वं प्रज्ञाः प्रज्ञविदा वर । तान्वर्णयिष्ये क्रमशो निशामय मुनिश्रितम् ॥ १ ॥ सहोमाने च देवो धे कीर्तियुक्तो हि कैशवः । तस्य पूजा प्रकृत्या यथा पूर्वं प्रभायिता ॥ २ ॥ ब्राह्मणं कैशवं छत्वा तत्पत्नी कीर्तिकीर्तिता । दंपती ण्धिवत्पूज्या वस्त्राभरणधेनुभिः ॥ ३ ॥

Kapitel 15 श्रीभगवानुवाच ॥ शृणु ध्यानं चतुर्वक्त्रं वक्ष्येऽहं प्रीतिमास्तव । श्रुतेनैव यः सांसार्यं जमते मामवो भुवि ॥ १ ॥ In diesem Kapitel wird das Bhagavatapurāṇa verkerrlicht

Kapitel 16 ब्रह्मोवाच ॥ कर्णश्रोत्रं हि देवेश मार्गशीर्षेऽधिष्ठः श्रुतः । किं पक्षं यः भवेत्तस्मिन्नेतत्सर्वं वदस्व मे ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मार्गशीर्षेऽतिमुविश्यातमग्निं चैव परं मम । मुरम्या च प्रशन्ता च अग्नभूमिः प्रिया मम ॥ २ ॥

Schlusssatz: अतिदुर्लभा हि महाकर्मसं वशाकरा शुभा । सा धे

संप्राप्यते पुत्र सहोमासे न सशय ॥ ७० ॥ मम प्रीतिकर मास
सर्वदा मम वल्लभम् । सर्व संप्राप्यते पुत्र मत्प्रसादाच्चतुर्मुख ॥ ७२ ॥

332.

31/12½ 31 Bl 11 bis 1° Liniën Geschrieben in Jayanagara von
Bhima arman im J 1810

Mangasirsamahatmya (B) Nach dem ersten vierzehnten
Kapitel ist das nächste irrtümlich wieder mit 14 statt 15 bezeichnet
und das darauffolgende mit 15 statt 16 Das sechzehnte Kapitel
ist bedeutend abgekürzt, es enthält 18 Verse, während A deren
71 hat

333.

16/10 4 Bl 9 Liniën Etwa 1° 30

Yamagita aus dem Skandapurana 31 Verse Yama der Gott
der Unterwelt, erklärt seinem Boten welche Menschen nach dem
Tode belohnt oder bestraft werden Beginnt भृत्य गच्छ मूलोक्ते
विष्णवाय परित्यज । अवैष्णवान्गृहीत्वा तु आनय नरकालयम् ॥ १ ॥
भृत्य उवाच ॥ किंपुरुष विष्णवानां च अभक्तानां कथंचन । तत्त्वत
श्रोतुमिच्छामि तस्मै ब्रूहि महामहो ॥ २ ॥ यम उवाच ॥ पतिव्रता
गृहे यस्य सत्यवादी सदा नर । अतिथीन्पूजयेद्यस्तु दृष्ट्वा चतुर्निर्मो-
लय ॥ ३ ॥ कपिला पालयेद्देनु गोमय गृहमार्जनम् । पुस्तक पूजये-
द्यस्तु दृष्ट्वा ॥ ४ ॥ अपिहीनसदामिष्टान्वेदघोषपरायणान् । त्रिकाल
हृतसर्धाद्य दृष्ट्वा ॥ ५ ॥

Der 12 und 13 Vers lautet धर्म उवाच ॥ पापिष्ठ पुरुष दूत
शृणु मत्त प्रयत्नत । प्रत्यह ब्रह्महतारमानय नरकालयम् ॥ १२ ॥
अथत्यक्तेदकर्तार धात्रीन्यग्रोधक्तेदकम् । लतावल्लीसुगन्धानामान-
य ॥ १३ ॥

Schliesst शाकिनीभूतप्रेतेषु भय नास्ति कदाचन । पठता शृण्व-
ता चैव यमगीतामहास्तवम् ॥ ३० ॥ यमदूतमहापीडा स्वप्ने चैव
न दृश्यते । सत्य सत्य पुन सत्य सत्यमेव न सशय ॥ ३१ ॥ Die
Abschrift ist eine der schlechtesten

334.

21/10 12 Bl 7 Liniën Etwa 1° 30

Sua/anaca, ein Gebet in Siva, welches dem Schlusse nach
das zwölfte Kapitel des Brahmottarakhandas des Skandapurana bildet
Sieh die folgende Nummer Beginnt श्री अस्य श्रीशिवकवचस्तोत्र-
मालामन्त्रस्य ऋषभयोगी ऋषि सदाशिवरुद्री देवता अनुष्टुप्छन्द etc
Der Auszug aus dem Purana in 43 Versen fängt an ऋषभ उवाच ।

Kapitel 7 ब्रह्मोवाच ॥ माहात्म्यं वद मे देव पुष्पजातिसमुद्भवम् । येन येन च पुष्पेण यत्फलं लभते नरः ॥ १ ॥

Kapitel 8 ब्रह्मोवाच ॥ श्रीमत्तुलसिमाहात्म्यं यथायद्वर्णय प्रभो । यस्याः सनिधिमात्रेण प्रीतिर्भवति ते ऽधिका ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मणिकाञ्चनपुष्पाणि तथा मुक्तामयानि च । तुलसीपत्रदानस्य कर्त्ता नाहन्ति षोडशीम् ॥ २ ॥

Kapitel 9 ब्रह्मोवाच ॥ निवेद्यस्य विधिं देव ब्रूहि मे तत्ततः प्रभो । अन्नं कतिविधं चेष्ट व्यञ्जनादीन्प्रशेपतः ॥ १ ॥

Kapitel 10 ब्रह्मोवाच ॥ निवेद्यानन्तरं तात किं कर्तव्यं मृभिः प्रभो । यत्कर्तव्यं सहोमासे तत्त्वं ब्रूहि तत्त्वतः ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अथ भुक्तवते दत्त्वा जम्बि. कर्पूरवासितैः । आचमनं च ताम्बूलचन्दनैः करमार्जनम् ॥ २ ॥

Kapitel 11 ब्रह्मोवाच ॥ एकादश्याय माहात्म्यमुत्पत्तिं च विधानकम् । सर्वं ब्रूहि मम स्वामिन्कृपया भूतभावन ॥ १ ॥ २ ॥ काम्पिल्ये नगरे राजा वीरवाङ्मरिति श्रुतः । सत्यवादी जितक्रोधी ब्रह्मज्ञो ऽममतत्परः ॥ ३ ॥

Kapitel 12 श्रीभगवानुवाच ॥ शृणु पुत्र प्रवक्ष्यामि जागरस्य च लक्षणम् । येन विज्ञातमात्रेण मुनिभ्यो ऽहं सदा क्लृप्तो ॥ १ ॥

Kapitel 13 श्रीभगवानुवाच ॥ ततः प्रभाते द्वादश्यां कार्यं मत्स्योत्सववृत्तिः । मार्गशीर्षशुक्लपक्षे यथाविध्युपचारतः ॥ १ ॥

Kapitel 14 ये त्वया वै कृताः पूर्वं प्रज्ञा. प्रज्ञविदा वर । तान्वर्णयिष्ये क्रमशो निशमय सुनिश्चितम् ॥ १ ॥ सहोमासे च देवो वै कीर्तियुक्तो हि केशव । तस्य पूजा प्रकर्तव्या यथा पूर्वं प्रभापिता ॥ २ ॥ ब्राह्मणकेशव कृत्वा तत्पत्नी कीर्तिकीर्तिता । दंपती विधिवत्पूज्यौ वस्त्राभरणधेनुभिः ॥ ३ ॥

Kapitel 15 श्रीभगवानुवाच ॥ शृणु ध्याम चतुर्वक्त्रवर्षे ऽहं प्रीतिमाप्तव । श्रुतेनेव च सीमाग्न्यं लभते मानवो भुवि ॥ १ ॥ In diesem Kapitel wird das Bhāgavatapurāṇa verherrlicht

Kapitel 16 ब्रह्मोवाच ॥ कस्मिंस्तीर्थे हि देवेश मार्गशीर्षो ऽधिकं स्मृतः । किं फलं च भवेत्तस्मिन्नेतत्सर्वं वदस्व मे ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ माथुरे ऽतिसुविख्यातमस्ति चेच परं मम । मुरम्या च प्रशस्ता च जन्मभूमिः प्रिया मम ॥ २ ॥

Schliesst अतिदुर्लभा हि मङ्गतिर्मम वशकरा शुभा । सा वै

संप्राप्यते पुत्र सहोमासे न सशयः ॥ ७० ॥ मम प्रीतिकरं मासं
सर्वदा मम वल्लभम् । सर्वं संप्राप्यते पुत्र मत्प्रसादाच्चतुर्मुख ॥ ७२ ॥

332.

31/12¹/₄. 31 Bl., 11 bis 12 Linien. Geschrieben in Jayanagara von
Bhīmaśarmā im J 1810

Margaśrīsamūhātmya (B) Nach dem ersten vierzehnten
Kapitel ist das nächste irrtümlich wieder mit 14 statt 15 bezeichnet,
und das darauffolgende mit 15 statt 16. Das sechzehnte Kapitel
ist bedeutend abgekürzt, es enthält 18 Verse, während A deren
71 hat

333.

16/10 4 Bl., 11 Linien Etwa 1780

Yama-gita aus dem Skandapurāṇa 31 Verse Yama, der Gott
der Unterwelt, erklärt seinem Boten, welche Menschen nach dem
Tode belohnt oder bestraft werden. Beginnt भृत्य गङ्गस्व भूलोके
वैष्णवाश्च परित्यज । अवेष्णवान्मृहीत्वा तु आनय नरकालयम् ॥ १ ॥
भृत्य उवाच ॥ किंपुरुष वैष्णवानां च अभक्तानां कथंचन । तत्त्वतः
श्रीतुमिच्छामि तन्मे ब्रूहि महाप्रभो ॥ २ ॥ यम उवाच ॥ पतिव्रता
गृहे यस्य सत्यवादी सदा नरः । अतिथीन्पूजयेद्यस्तु दृष्ट्वा चक्षुर्निमी-
लय ॥ ३ ॥ कपिलां पालयेद्भक्तं गोमयं गृहमार्जनम् । पुस्तकं पूजये-
द्यस्तु दृष्ट्वा ॥ ४ ॥ अग्निहोत्रसदानिष्ठान्वेद्योपपरायणान् । त्रिकालं
शतसंध्याश्च दृष्ट्वा ॥ ५ ॥

Der 12 und 13 Vers lautet धर्म उवाच ॥ पापिष्ठं पुष्टं दूतं
शृणु मत्तः प्रयत्नतः । प्रत्यहं ब्रह्महतारमानय नरकालयम् ॥ १२ ॥
अश्वत्थवेदकर्तारं धात्रीन्वयोधवेदकम् । लतावल्लीसुगन्धानामान-
य ॥ १३ ॥

Schliesst शाकिनीभूतप्रेतेषु भयं नास्ति कदाचन । पठतां शृण्व-
तां चैव यमगीतामहास्त्वम् ॥ ३० ॥ यमदूतमहापीडां स्वप्ने चैव
न दृश्यते । सत्यं सत्यं पुनः सत्यं सत्यमेव न सशयः ॥ ३१ ॥ Die
Abschrift ist eine der schlechtesten

334.

21/10 12 Bl., 7 Linien Etwa 1750

Sūkāraca, ein Gebet an Śiva, welches dem Schlusse nach
das zwölfte Kapitel des Brahmottarakhaṇḍa des Skandapurāṇa bildet.
Sieh die folgende Nummer. Beginnt ॐ अस्य श्रीशिवकवचस्तोत्र-
मालामन्त्रस्य ऋषभयोगी ऋषिः सदाशिवरुद्रो देवता अनुष्टुप्छन्दः etc
Der Auszug aus dem Purāṇa in 43 Versen fangt an ऋषभ उवाच ।

नमस्कृत्य महादेव सर्वव्यापिनमीश्वरम् । वक्ष्ये शिसमय धर्म सर्वरक्षा-
कर नृणाम् ॥ १ ॥ शुची देशे समासीनो यथावत्कल्पितासन ।
जितेन्द्रियो जितप्राणश्चिन्तयेच्छिवमव्ययम् ॥ २ ॥ हृत्पुण्डरीकान्तर-
सनिविष्ट स्वतेजसा व्याप्तनभोवकाशम् । अतीन्द्रिय सूक्ष्ममनन्तमाद्य
ध्यायेत्परानन्दमय महेशम् ॥ ३ ॥

335

31/17 60 Bl 15 bs 16 L u e n Schrift von Anf des 17 Jahrh

Sivamahatmya aus dem Brahmatarkhyia des Skandipurana

23 Kapitel Beginnt ज्योतिर्मात्रस्वरूपाय ब्रह्मणे परमात्मने । शि-
वाय वि - - - ॥ १ ॥ ऋषय ऊचु । आख्यातं भवता सूत विष्णो-
र्माहात्म्यमुत्तमम् । समस्ताग्रहर पुण्य समासेन श्रुतं च न ॥ २ ॥
इदानीं श्रोतुमिच्छामो माहात्म्यं त्रिपुरद्विप । तद्ब्रह्मणा च माहात्म्य-
मशेषाग्रहर परम् ॥ ३ ॥ तन्मन्त्राणां तद्गतानां तत्पूजायाश्च सत्तम ।
तत्कथायाश्च तद्भक्ते प्रभावमनुवर्णय ॥ ४ ॥

1) Pa cak arimahuman 2) Gokarnamahimavarana 3) 4) Śivac-
tardmahatmya 5) Sivapujavarana 6) 7) Pradosapujavarana
8) Somavaravratamahatmyakathana 9) Simantinyah prabhava
kathana 10) Śivayogiprabhavarana 11) Rajaputropadesa
12) Śivahavacopadesa 13) Bhadravarana 14) Bhadravar-
mahatmyavarana 15—17) Bhasmamahatmyakathana 18) Vrata
carana 19) Saridakhyana 20) Rudrakamahatmya 21) Hara
dbyayamahumanavarana 22) Puranasvarananavarana

336

28/13 11 Bl 11 bs 15 L u e n Schrift von 1811

Suvaratratu eine Nachtfeier zu Ehren Śiva's welche am
vierzehnten der dunkeln Hälfte in der Mitte der Monate Magha
und Ilalguna gehalten wird 212 Verse aus dem Skandipurana
Beginnt कैलासशिखरासीन देवदेव जगद्गुरुम् । पद्मवक्त्रं दशभुजं
त्रिनेत्रं शूलपाणिनम् ॥ १ ॥ कपालखट्वाङ्गधर खड्गखेटकधारिणम् ।
पिनाकधारिण भीमं वरदं चाभयप्रदम् ॥ २ ॥ भस्माङ्गव्यालशो
भाद्यं शशाङ्गकृतशेखरम् । नीलजीमूतसकाशं सूर्यकोटिसमप्रभम् ॥ ३ ॥
क्रीडते भगवान्देवो गणेश परिवारितः । विष्टब्धं देवता सर्वा
एकाकी चोभया सह ॥ ४ ॥ तं दृष्ट्वा देवदेवेशं प्रहस्योत्फुल्ललो-
चना । एकाकिनं सुरवरं पप्रच्छ सादरं ततः ॥ ५ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥
कथयस्व प्रसादेन यज्ञोप्यं व्रतमुत्तमम् । यत्कृत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते
नात्र संशयः ॥ ६ ॥ व्रतानामुत्तमं देव मुक्तिमुक्तिप्रदायकम् । तदहं
श्रोतुमिच्छामि कथयस्व प्रसादतः ॥ ७ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि

परं गुह्यं व्रतानामुत्तमं व्रतम् । यत्र कस्यै मयाख्यातं रहस्यं मुक्ति-
दायकम् ॥ ८ ॥ Die Heiligkeit der Feier wird wie üblich durch
eine lange Erzählung bewiesen

Auf Fol 9 folgen noch 4 Bl., in denen die ersten 80 Verse
mit demselben Wortlaut wiederholt werden

337.

22/10 6 Bl., 12 Linien Etwa 1810

Śivarātrikatha. Dieselbe Sage, bedeutend gekürzt (98 Verse),
und, wie es scheint, aus der vorhergehenden Darstellung ausgezogen

338.

22/11 24 Bl., 7 bis 10 Linien Schrift von 1809

Śivarātrikatha Ohne Angabe der Herkunft 242 Verse
Beginnt सूत उवाच ॥ कैलासशिखरासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् । गोरी
प्रोवाच भर्तारं विनयोत्फुल्ललोचना ॥ १ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ कथ-
यस्व प्रसादेन यद्गोप्यं व्रतमुत्तमम् । श्रुतास्त्वयोक्ता देवेश व्रतानां
निर्णयाः शुभाः ॥ २ ॥ Enthält dieselbe Erzählung von dem zum
Śiva cultus bekehrten Waidmann

339.

21/10 6 Bl., 13 Linien Geschrieben etwa 1800 von Nityananda
Sohn des Ravidatta

Śyamantakūhhyana aus dem Skandapurāṇa (Śaṁkṛnmarananda
keśavarasūnṛda) In dieser Erzählung wird von einer Feier des
Ganeśa gehandelt, welche am vierten Tage der lichten Hälfte des
Monats Bhādrapada zu halten ist Beginnt नन्दिकेश्वर उवाच ॥
शृणुष्वैकाग्रचित्तः सम्रत गाणेश्वर शुभम् । चतुर्थ्यां शुक्लपक्षे तु सदा
कार्यं प्रयत्नतः ॥ सनत्कुमार योगीन्द्र यदिच्छेच्छुभमात्मनः । नारी
वा पुरुषो वापि यः कुर्याद्ब्रतमुत्तमम् ॥ मोचयत्याशु विम्रेन्द्र सकटा-
हतिनं मरम् । अपवादहरं चैव सर्वविघ्नप्रणाशनम् ॥ कान्तारि विषमे
वापि गृहे राजकुले तथा । सर्वसिद्धिकरं चैव व्रतानामुत्तमोत्तमम् ॥
गजाननप्रियं चाथ त्रिषु लोकेषु विद्युतम् । अतो न विद्यते ब्रह्मन्सर्व-
संकटनाशनम् ॥

Schliesst श्रावणस्यासिते पक्षे चतुर्थ्यामेकमुग्रवती । व्रतं कुर्यान्नृणे-
शस्य यावन्मासचतुष्टयम् ॥

340.

27/15 7 Bl., 11 bis 13 Linien Geschrieben im J 1817 von Dayā
śākṛa, einem Sohn des Bhajavatsaka Gaṅgādhara

Foll 1—2 *Haritālīkārataṭṭapūjana*, über einen Fasttag, der
am dritten Tage der lichten Hälfte des Monats Bhādrapada namentlich

von Frauen beobachtet wird. Beginnt अथ भाद्रपदशुक्लतृतीयाया
हरितालिकाव्रतम् । तच्च परविद्याया कायम् । मुहूर्तमावसत्त्वे ऽपि
दिने गौरीव्रतम् । परेति माधवोक्ति । तत्र व्रतविधि । मासप-
चादि उल्लिख्य । मम समस्तपापक्षयपूर्वकसप्तन्नकराज्यसीभाग्यादिवि-
वृद्धये उमामहेश्वरसायुज्यतासिद्धयर्थं हरितालिकाव्रतमहं करिष्ये । त-
चादीं गौरीयुक्तमहेश्वरपूजनमहं करिष्ये ॥

Foll 3-7 Ein Kapitel von 130 Versen aus dem Skanda
purana enthaltend eine Legende über diese Feier Parvati, von
ihrem Vater dem Visnu versprochen. Liebt sich, um Siva zum
Gatten zu bekommen in den Wald und hält dort das Haritalikavrita.
Dieses wird im Verlauf genauer beschrieben, und die Strafen werden
geschildert, welche die Frauen treffen, die in diesem dritten Tage
Speise zu sich nehmen. Beginnt किलासशिखरे रम्ये गौरी पृष्ठति
शकरम् । गुह्याद्गुह्यतरं ब्रूहि व्रतं किञ्चित्पुरेश्वर ॥ १ ॥ सर्वेश सर्वधर्मज्ञ
अल्पायासेन यत्फलम् । प्रसन्नो ऽसि जगन्नाथ तथ्य ब्रूहि ममाग्रतः ॥ २ ॥
केन पुण्यप्रभावेण तपोदानव्रतेन च । आदिमध्यान्तरहितो भर्ता त्व
नो जगद्गुरु ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि व्रतं पूर्वं
त्वया कृतम् । गुह्यं च मम सर्वस्वं कथयामि तव प्रिये ॥ ४ ॥ - -
भाद्रे मासि सिते पक्षे तृतीया हस्तसोमयुक् । तत्रानुष्ठानमात्रेण सर्व-
पापं प्रमुच्यते ॥ ८ ॥ Vgl. das Haritalikavrita aus dem Bhavi
vyottara

Fol 1a *Trikasanti* Subhe, wenn unter Drillungen sich
eine Tochter oder ein Sohn befindet. 8 Verse. Beginnt सुतचये
सुता चेत्स्यात्तत्रये वा सुतो यदि । मातापित्रो कुलस्यापि तदनिष्ट
महद्भवेत् ॥ १ ॥

Am Schluss findet sich die Angabe शान्त्यादि प्रयोगपारि-
जाति मत्कृते शान्तिरत्ने च ज्ञेय ॥ Demnach rühren diese Verse
von Kamalakarna her

341.

99/11 11 BH 7 Lunden Etwa 1790

Ramastavaraja aus der Smatikumarasamhita. 100 Verse
Beginnt ओ अस्य श्रीरामचन्द्रस्तवराजस्तोत्रमन्त्रस्य सनत्कुमार ऋषि
रनुष्टुप्छन्दः । etc सूत उवाच ॥ सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञं व्यास सत्यव-
तीसुतम् । धर्मपुत्रं प्रहृष्टात्मा प्रत्युवाच मुनीश्वरम् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर
उवाच ॥ भगवन्योगिना श्रेष्ठ सर्वशास्त्रविशारद । किं तत्त्वं किं पर
जाय किं ध्यानं मुक्तिसाधनम् ॥ २ ॥ श्रोतुमिच्छामि तत्सर्वं ब्रूहि

मे मुनिसत्तम । श्रीवेदव्यास उवाच ॥ धर्मराज महाभाग शृणु व-
क्ष्यामि तत्त्वतः ॥ ३ ॥ यत्परं यद्गुणातीतं यज्ज्योतिरमलं शिवम् ।
तदेव परमं तत्त्वं कैवल्यपदकारणम् ॥ ४ ॥ श्रीरामेति परं जायं
तारकब्रह्मसंज्ञकम् । ब्रह्महत्यादिपापघ्नमिति वेदविदो विदुः ॥ ५ ॥

Schliesst: रामरत्नमहं वन्दे चित्रकूटपतिं हरिम् । कौशल्या-
शुक्तिसंभूतं ज्ञानकीकण्ठभूषणम् ॥ १०० ॥ इति सनत्कुमारसंहितायां
नारदोक्तं श्रीरामचन्द्रस्तवराजस्तोत्रं संपूर्णम् ॥ Florentine Sanskrit
Mss. Num. 56.

342.

22/10. ■ Bl., 10 Linien Etwa 1770.

Rāmastavarāja, nach der Unterschrift aus der *Hiranyaga-
rbhasaṃhitā*, im übrigen von der vorhergehenden Nummer wenig
abweichend.

343..

23/11. 8 Bl., 8 Linien. Geschrieben von Mītra Nānigarāma im J. 1767.

Janmāṣṭamīvrata, das Geburtsfest des Kṛṣṇa. Aus dem
Viṣṇudharma. Beginnt: जयन्त्याश्वि माहात्म्यं कथयस्व पितामह । etc.
bis 5. incl. wie in dem Auszug aus dem *Brahmapurāṇa* Der Schluss
ist verschieden: यानि कानि च तीर्थानि व्रतानि नियमानि च ।
जयन्तीवासरस्यास्य कलां नार्हन्ति योऽशीम् ॥ सर्ववेदेषु युत्पुण्यं सर्व-
तीर्थेषु यत्फलम् । तत्फलं समवाप्नोति विष्णुलोकं स गच्छति ॥

344.

28/12. 7 Bl., 12 bis 17 Linien. Etwa 1760.

Dreizehn Kapitel aus dem *Viṣṇudharmottara*. Vielleicht ge-
hören diese zur *Hausagītā*. 1) *Nānāśnānavidhi*. Beginnt: अथ
विष्णुधर्मात्तरात् नानास्नानविधिः ॥ पुष्करः ॥ स्नानान्यन्यानि ते
वक्ष्ये निबोध यदतो मम । रथोघ्नानि यशस्यानि मङ्गल्यानि वि-
शेषतः ॥ १ ॥ स्नानं घृतेन कथितमायुषो वर्धनं परम् । राम
गोशृङ्गस्नानं परलक्ष्मोविवर्धनम् ॥ 2) *Suvarṇadānavidhi*: हंस
उवाच ॥ सुवर्णमुत्तमं रत्नं धनानामपि चोत्तमम् । लोहानामुत्तमं
चैव सर्वेषामपि चोत्तमम् ॥ 3) *Sarvavastudānādhyāya*: हंस उवाच ॥
नरस्त्वासनदानेन स्थानं सर्वत्र विन्दति । शय्यादानेन चाप्नोति भायारं
ब्राह्मणसत्तमाः ॥ 4) *Dānādhyāya*: हंस उवाच ॥ नृवाह्यं पुरुषो
यस्तु द्विजे सम्यक् प्रयच्छति । अश्वमेधफलं तस्य कथितं द्विजसत्तमांः
(द्विजाः MS.) ॥ 5) *Vastradānādhyāya*: हंस उवाच ॥ दानानामुत्तमं
लोके वस्त्रदानं प्रकीर्तितम् । वासो हि सर्वदेव्यं सर्वप्रायोत्यमश्रुते ॥

von Frauen beobachtet wird. Beginnt. अथ भाद्रपदशुक्लतृतीयाया हरितालिकाव्रतम् । तच्च परविद्याया कार्यम् । मुहूर्तमावसत्त्वे ऽपि दिने गौरीव्रतम् । परेति माधवोक्तिः । तच्च व्रतविधिः । भामपचादि उल्लिख्य । भम समस्तपापघ्नयपूर्वकसप्तजनराज्यसीमायादिविवृद्धये उमामहेश्वरसायुज्यतासिद्धयर्थं हरितालिकाव्रतमहं करिष्ये । तच्चादां गौरीयुक्तमहेश्वरपूजनमहं करिष्ये ॥

Foll 3-7 Ein Kapitel von 130 Versen aus dem Skandapurāṇa, enthaltend eine Legende über diese Feier. Parvati, von ihrem Vater dem Viṣṇu versprochen, begiebt sich, um Śiva zum Gatten zu bekommen, in den Wald und hält dort das Haritālikāvratā. Dieses wird im Verlauf genauer beschrieben, und die Strafen werden geschildert, welche die Frauen treffen, die an diesem dritten Tage Speise zu sich nehmen. Beginnt कैलासशिखरे रम्ये गौरी पुष्पति, शकरम् । गुह्याद्गुह्यतरं ब्रूहि व्रतं किञ्चित्तुरेश्वर ॥ १ ॥ सर्वेश सर्वधर्मज्ञ अल्पायासेन यत्फलम् । प्रसन्नो ऽसि जगन्नाथ तथ्य ब्रूहि ममायत. ॥ २ ॥ केन पुण्यप्रभावेण तपोदानव्रतेन च । आदिमध्यान्तरहितो भर्ता त्वं नो जगद्गुरु. ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि व्रतं पूर्वं त्वया कृतम् । गुह्यं च भम सर्वस्वं कथयामि तव प्रिये ॥ ४ ॥ भाद्रे मासि सिते पक्षे तृतीया हस्तसोमयुक् । तच्चानुष्ठानमाचरेण सर्वपापिः प्रमुच्यते ॥ ८ ॥ Vgl. das Haritālikāvratā aus dem Bhṛṅga-śyottara.

Fol 1a Trihasanti, Subhe, wenn unter Drillingen sich eine Tochter oder ein Sohn befindet. 8 Verse. Beginnt सुतपथे सुता चेत्प्राक्तत्रये वा सुतो यदि । मातापित्रोः कुलस्यापि तदनिष्टं महद्भवेत् ॥ १ ॥

Am Schluss findet sich die Angabe शान्त्यादि प्रयोगपारिजाते मत्कृते शान्तिरत्ने च ज्ञेयम् ॥ Demnach rubren diese Verse von Kamalakara her.

341.

22/11 11 Bl. 7 Linien. Etwa 1790

Rāmastataroja aus der Sanatkumarasamhitā 100 Verse. Beginnt श्री अस्य श्रीरामचन्द्रस्तवराजस्तोत्रमन्त्रस्य सनत्कुमार ऋषिरनुष्टुप्छन्दः । etc. सूत उवाच ॥ सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञ व्यास सत्यवतीसुतम् । धर्मपुत्र. प्रहृष्टात्मा प्रत्युवाच मुनीश्वरम् ॥ १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन्योगिना श्रेष्ठ सर्वशास्त्रविशारद । किं तत्त्वं किं परजाय किं ध्यान मुक्तिसाधनम् ॥ २ ॥ श्रोतुमिच्छामि तत्सर्वं ब्रूहि

मे मुनिसत्तम । श्रीवेदव्यास उवाच ॥ धर्मराज महाभाग शृणु व-
क्ष्यामि तत्त्वतः ॥ ३ ॥ यत्पर यद्गुणातीत यज्ज्योतिरमल शिवम् ।
तदेव परम तत्त्व कैवल्यपदकारणम् ॥ ४ ॥ श्रीरामेति पर जाय
तारकब्रह्मसञ्ज्ञकम् । ब्रह्महत्यादिपापघ्नमिति वेदविदो विदुः ॥ ५ ॥

Schliesst Ramaratnamh vande chitrakootpiti हरिम् । कौशल्या-
शक्तिसम्भूत ज्ञानकीकण्ठभूषणम् ॥ १०० ॥ इति सनत्कुमारसहिताया
नारदोक्त श्रीरामचन्द्रस्तवराजस्तोत्र सपूर्णम् ॥ Florentine Sanskrit
Ms. Num १०

342.

27/10 8 Bl 10 Linien Etwa 1700

Ramastavaraja, nach der Unterschrift aus der Hiranyaga-
bhāṣaṃhitā, im übrigen von der vorbeigehenden Nummer wenig
abweichend

343.

23/11 8 Bl 8 Li en Geschrieben von Ma Nān gārṇa im J 1707

Janmūstamirata das Geburtsfest des Kṛṣṇa aus dem
Viṣṇudharmā Beginnt जयन्त्याद्यैव माहात्म्यं कथयस्व पितामह । etc
bis 5 incl wie in dem Anszug aus dem Brahmapurāṇa Der Schluss
ist verschieden यानि कानि च तीर्थानि व्रतानि नियमानि च ।
जयन्तीवासरस्यास्य कला नार्हन्ति षोडशीम् ॥ सर्ववेदेषु युत्पुण्य सर्व-
तीर्थेषु यत्फलम् । तत्फलं समवाप्नोति विष्णुलोकं स गच्छति ॥

344.

28/12 7 Bl 12 bis 17 Li en Etwa 1600

Dreizehn Kapitel aus dem Viṣṇudharmottara Vielleicht ge-
hören diese zur Hṛṇṣagita. 1) Anāśnanavidhi Beginnt अथ
विष्णुधर्मोत्तरात् ज्ञानास्त्रानविधि ॥ पुष्कर ॥ स्त्रानान्यन्यानि ते
वध्मि निबोध गदतो मम । रघोद्यानि यशस्थानि मङ्गल्यानि वि-
शेषतः ॥ १ ॥ स्त्रान धृतेन कथितमायुषो वर्धनं परम् । राम
गौशुद्धत्वनं परलक्ष्मीविवर्धनम् ॥ 2) Sarvaśāntiavidhi हंस
उवाच ॥ सुवर्णमुत्तमं रत्नं धनानामपि चोत्तमम् । लोहानामुत्तमं
चैव सर्वेषामपि चोत्तमम् ॥ 3) Sarvaśāntiavidhi हंस उवाच ॥
नरस्त्वासनदानेन स्त्रानं सर्वत्र विन्दति । श्रेयादानेन चाप्नोति भार्यां
प्राक्ष्णसत्तमा ॥ 4) Dānavidhi हंस उवाच ॥ नृवाह्यं पुरुषो
यस्तु द्विजं सम्यक् प्रयच्छति । अथमेधफलं तस्य कथितं द्विजसत्तमा
(द्विजा १५) ॥ 5) Vastuśāntiavidhi हंस उवाच ॥ दानानामुत्तमं
लोकं यस्मिन् दानं प्रकीर्तितम् । वासी हि सर्वदेवस्य सर्वप्रायोत्यमश्रुते ॥

6) Dhūnyadādanādhyāya धान्यानामुत्तमं दानं कथितं द्विजपुङ्गवाः । धान्येभ्यो ऽपि परं धान्यं रक्तशाली प्रकीर्तितम् ॥ 7) Annadānādhyāya हंस उवाच ॥ सर्वेषामेव दानानामन्नदानं विशिष्यते । अन्नदानात्परं दानं न भूतं न भविष्यति ॥ 8) Pātrādhyāya ऋषय ऊचुः ॥ कस्य दानस्य कः पार्ष्वं तद्वदस्य महामते । कस्मिन्देशे तथा काले किञ्चिद्दत्तं महत्फलम् ॥ हंस उवाच ॥ न दानं यशसे दद्यान्न भयान्नोपकारिणे । न नृत्यगीतशीलेभ्यो नास्तिकेभ्यश्च धार्मिकः ॥ 9) Kalayoge viśeṣadānādhyāyah ऋषय ऊचुः ॥ दानं वज्रफलं काले यस्मिन्वित्परिकीर्तितम् । तत्त्वमस्माकमाचक्ष्व त्वं हि सर्वविदुष्यसे ॥ हंस उवाच ॥ सवत्सरे तु दानृणां तिस्रस्य च महत्फलम् । परपूर्वं तथा दानं येषां द्विजसन्तमाः ॥ 10) Nakṣatṛasattvādhyāya ऋषय ऊचुः ॥ व्रतं नक्षत्रसत्त्वाख्यं सदानं कथयस्व नः । सर्वधर्मभृता येष्ट प्रत्यक्षामलदर्शनं ॥ हंस उवाच ॥ कृत्तिकासु महाभागः पायसेन च सर्पिषा । संतर्प्य ब्राह्मणान्साधूँल्लोकान्माप्नोत्यनुत्तमान् ॥ 11) Danānām kalayogataḥ phalam ऋषय ऊचुः ॥ भूय एव [त्वमा]चक्ष्व दानानां कालयोगतः । फलं द्विजवरास्माकं प्रत्यक्षामलदर्शनं ॥ 12) Pativratāstridharma ऋषय ऊचुः ॥ कथयस्व यथाप्राज्ञं (१) स्त्रीणां धर्ममतः परम् । तद्वयं श्रोतुमिच्छामस्व हि सर्वविदुष्यसे ॥ हंस उवाच ॥ स्त्रीधर्मं (zwei Silben abgerissen) एवायं विवाहे बन्धुभिः कृतः । सहधर्मचरी भर्तुर्भवेदपिसमीपतः ॥ 13) Lokapāṭptinamādhyāya ऋषय ऊचुः ॥ काले कान् (nämlich lokān) कर्मणा केन प्राप्तुवन्ति नरोत्तमाः । तत्त्वमस्माकमाचक्ष्व त्वं हि सर्वविदुष्यसे ॥ हंस उवाच ॥ यो वै (HS जेवा) सुसारं पितरं मातरं गुरुमेव च । नित्यं संपूजयेद्भक्त्या धाम्ये लोके महीयते ॥

345.

10/12 5 BH 13 bis 14 Laniou Schrift von 1828

Aparājitasotra, eine Anrufung der Aparajitā, aus dem dritten Kanda des Viṇudharmottara. Der Name Aparajita bezeichnet die Energie des Viṣṇu. Das erhellt aus ihren Attributen Devī Vaisṇavī, Kesavadayitā, als auch insbesondere daraus, dass Viṣṇu selbst auf Fol. 2 b angerufen wird (Mahavaraha, Acyuta, Mahāpuruṣa, Vaikuntha, Narayana, Padmanabha, Govinda etc). Die Schrift dient als Beischwörung zur Vernichtung von Feinden (ओं हन हन दह दह पच पच मय मय विध्वंसय विध्वंसय विद्रावय विद्रावय चूर्णय चूर्णय शङ्खेन चक्रेण वज्रेण शूलेन गदया मुसलेन हलेन दण्डेन)

und zur Beseitigung von Krankheiten . Beginnt श्रीविहारीजी ॥
 ओं अस्यापराजितास्तोत्रमन्त्रस्य व्यास ऋषिः । अनुष्टुप्छन्दः । श्री-
 अपराजिता देवता । आ ह्रीं वीजम् । ओ श्रीः शक्तिः । ओं क्री
 कीलकम् । ममाभीष्टसिद्धये जपे विनियोग ॥ अथ ध्यानम् । नी-
 लोत्पलदलश्यामां भुजगाभरणोज्ज्वलाम् । वालेन्दुमौलिनीं देवीं वैष्ण-
 वीमपराजिताम् । शङ्खचक्रधरां देवीं वरदामयशालिनीम् ॥ १ ॥
 पीनोत्तुङ्गस्तनश्यामां वरपद्मासनासिनीम् । एवं ध्यात्वा पठेत्स्तोत्रं सर्व-
 सिद्धिप्रदायकम् ॥ २ ॥ श्रीमार्कण्डेय उवाच ॥ गृणुष्व मुनयः सर्वे
 सर्वकामार्थसिद्धिदाम् । असिद्धिसाधिनीं देवीं वैष्णवीमपराजिताम् ॥
 Schliesst इति श्रीविष्णुधर्मोत्तरे तृतीयकाण्डे त्रिलोक्यमोहन-
 वैष्णवमदमोहिनीअपराजितास्तोत्रं सपूर्णम् ॥

346.

19/10 8 Bl 13 bis 15 Linien Geschrieben im J 1584 von Gobilaka
Ekadasīmahātmya, die Heiligkeit des elften Tages in den
 beiden Hälften der zwölf Monate, aus dem Visnudharmottara
 Beginnt अथाष्टमहावासर एकादशीमहिमा लिख्यते । श्रीविष्णु-
 धर्मोत्तरे । श्रीकृष्ण उवाच ॥ एकादश्यां विष्णोश्च नाममात्रमपि
 स्मरेत् । स जालयति पापानि बहूनि खलु फाल्गुन ॥ १ ॥ विष्णु-
 रेकादशी गीता च तुलसी विप्रधेनव । अपारे दुःखससारे पट्टदी
 मुक्तिदायिनी ॥ २ ॥ Der eigentliche Text von 124 Ślohas beginnt
 auf Fol 3b श्रीकृष्ण उवाच ॥ मार्गमासे जयन्ती या तिथिरेकादशी
 स्मृता । देवकेशवसंज्ञो ऽहं विशालाची प्रिया स्मृता ॥ १ ॥ मालती-
 कुसुमे पूजा नारद्वार्ध प्रियो मम । नेवेद्यं मोदकीं कृत्वा सप्तधान्य
 ददस्व मे ॥ २ ॥

347.

15/10 13 Bl 10 bis 13 Linien Etwa 1630

Ekadasīmahātmya aus derselben Quelle Beginnt श्रीकृष्ण
 उवाच ॥ मार्गशीर्षादिमासेषु तिथिरेव त्रियो ऽर्जुन । नामानि पार्थ
 पुष्पाणि फलानि च गृणुष्व मे ॥ १ ॥ मार्गशीर्षे जयन्ती सा तिथि-
 रेकादशी स्मृता । etc 130 Verse

348.

25/12 11 Bl 10 bis 13 Linien Etwa 1810

Rajāharsa, Sprüche bei der Königserhebung Aus dem Viṣṇu-
 dharmottara Nicht ganz vollständig Beginn विष्णुधर्मोत्तरे ।
 श्रीराम उवाच ॥ मन्त्रेण येन देवज्ञः कुर्यात् त्वेचनम् । तमहं

श्रोतुमिच्छामि त्वत्तो वरुणनन्दन । पुष्कर उवाच ॥ शृणुष्ववहितो
मन्त्र राम कल्पपनाशनम् । येनाभिषिक्तो नृपतिश्चिर यशसि तिष्ठति ॥
राज्ञो ऽभिषेकमद्धान्ते दैववित्कूलवारिणा । कुम्भादभ्युक्ष्य कुर्यान्मन्त्रान्ते
कलश न्यसेत् ॥ सुरास्त्वामभिषिञ्चन्तु ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः । वामुदेवो
जगन्नाथस्तथा सकर्षणो विभुः ॥ Alle göttlichen Wesen, Risis, Könige,
belebte und unbelebte Wesen werden anrufen den König zu salben
Schliesst तत शुद्धोदकेन स्नातो राजा वस्त्रालकारोष्णीपादि
धृत्वा दर्पणे शुद्धे विलीनाग्रे च मुख दृष्ट्वा तत्पाचसहितं ब्राह्मणा —

349.

25/12 10 Bl 12 bis 15 Linsen Etwa 1780

Sāntyadhyaṃya aus dem Viṣṇudharmottara, Besänftigung ubler
Ereignisse durch Gebete und Gaben Zunächst werden einundzwanzig
genannt Amritā, Abhaya, Saumyā, Vaiṣṇavī, Raudrī, Brahmī, Aindrī,
Vāyavī, Varuṇī, Kauverī, Bhārgavī, Prajapatya, Tvāṣṭrī, Kaumārī,
Āgneyī, Mātāṅgī, Gāndharvī, Nairṛitī, Aṅgīrasī, Yamyā, Parthivī
Hierauf folgt die Beschwichtigung ausserordentlicher Naturereignisse,
wie Mṛgapahavaiṣṇvī, Prasavavakṛitya, Viśṭivakṛitya — Un-
vollständig Beginnt राम उवाच ॥ शान्तीना मे समाचक्ष्व स्वरू-
पाणि महाभुज । पितामहसमो लोके सर्वज्ञो ऽसि मतो मम ॥ १ ॥
पुष्कर उवाच ॥ अमृता सर्वदेवता अभया ब्रह्मदेवता । सौम्या च
सौमदेवता कथिता भृगुनन्दन ॥ २ ॥ अन्यामा देवताज्ञान नास्ति
कथित यथा । अथ वर्णास्तु शान्तीना निबोध गदतो मम ॥ ३ ॥
अमृता चित्रवर्णा स्यादभया तु शशिप्रभा । सौम्या शुक्लव विज्ञेया
नीला भवति वैष्णवी ॥ ४ ॥ बालार्कसदृशी रौद्री ब्राह्मी शङ्ख-
समप्रभा । रुक्मवर्णा तथा सिन्ध्री वायव्या हरिता भवेत् ॥ ५ ॥ etc

Fol 1a सर्वोत्पातप्रशमने अमृता चाभया स्मृता । सौम्या चैव
महाशान्ति सर्वकामफलप्रदा ॥ १५ ॥ विशेषेण तु भीमेषु शान्तिः
कार्यामृता भवेत् । अमृता चान्तरिक्षे तु सौम्या दिव्येषु भागव ॥ १६ ॥
विजिगीषुः परानिव त्वमियुक्तस्तथा परैः । भये महति संप्राप्ते त्वमया
शान्तिरिष्यते ॥ १७ ॥ सौम्या प्रशस्यते शान्तिर्यज्ञकामस्य चैव वै ।
भूमिकम्पे समुत्पन्ने प्राप्ते चान्नचये तथा ॥ १८ ॥ अतिवृष्ट्यादिसभूते
शलभाबुभयेषु च । चरिषु वैष्णवी शान्तिः प्रपन्नेषु प्रकीर्तिता ॥ १९ ॥
पशूना मरणे प्राप्ते नराणामपि दारुणे । भूतेषु दृश्यमानेषु रौद्री
शान्तिस्तथेयते ॥ २० ॥ etc Fol 9 schliesst mit Arcāvīkārāśanti
Darauf eine Lucke

Fol 10 schliesst इति महाशान्तिः । अथाथशान्तिः ॥

350.

28¹/₂/11¹/₂ 11 Bl., 13 bis 16 Linien. Etwa 1750

Hansagitā aus dem Visnudharmottara Behandelt in sechzehn Kapiteln die Pflichten eines Königs und das Civilrecht Am Ende stehen zwei Kapitel über den Vānaprasthasram und den Brahmāsam Auf Fol 10b eine Lücke Kapitel 1. Rājadharmāḥ, 43 Verse, beginnt अथ ऊचुः ॥ आचक्ष राजधर्मास्तु त्वमस्माक द्विजोत्तम । राजधर्मेष्विहायत्त वैलोक्यमखिल यतः ॥ १ ॥ हस उवाच ॥ स्वे स्वे वर्णे व्यवस्थानां वर्णाना पृथिवीपतेः । परो धर्मः सदा प्रोक्तस्तत्र यत्र भवेन्नरः ॥ २ ॥ देवब्राह्मणगोसाध्वीसाधूनामपि पूजनम् । निग्रहश्चैव दुष्टाना नृपतेर्धर्मकारणम् ॥ ३ ॥ Kapitel 2 Vyavahāra, 44 Verse अथ ऊचुः ॥ राज्ञो धर्मस्त्वया प्रोक्तो व्यवहाराद्वेक्षणम् । तदस्माकं समाचक्ष त्व हि सर्वविदुष्यसे ॥ १ ॥ हस उवाच ॥ आसम्भृतयुगे पूर्वं प्रजा धर्मनिबन्धनाः । ततस्तेतायुगे तेषा धर्मो नाशमुपागमत् ॥ २ ॥ धर्मे नष्टे मनुष्याणा व्यवहारः प्रवर्तितः । द्रष्टा च व्यवहाराणा राजा दण्डधरः कृतः ॥ ३ ॥ Kapitel 3 Bhogalaksanā, 10 Verse हस उवाच ॥ संयोगो दृश्यते यत्र न दृष्टेतागमः क्वचित् । आगमः कारणं तत्र न भोगस्तत्र कारणम् ॥ १ ॥ आगमेन विशुद्धेन भोगो याति प्रमाणताम् । अविशुद्धागमो भोगः प्रामाण्यं नैव गच्छति ॥ २ ॥ Kapitel 4 Lekhalaksanā, 25 Verse हस उवाच ॥ पौरुषश्चैव दिव्यश्च निर्णयो द्विविधः स्मृतः । द्विविधः पौरुषस्तत्र लिखितं साक्षिणस्तथा ॥ १ ॥ Kapitel 5 Saksinirnaya, 23 Verse हस उवाच ॥ एकादशविधः साक्षी शास्त्रदृष्टो मनीषिभिः । कृतः पञ्चविधस्तत्र षड्विधो ऽकृत उच्यते ॥ १ ॥ Kapitel 6 Divyadbarmah 69 Verse हस उवाच ॥ पौरुष निर्णये प्रोक्तं दिव्यं वक्ष्याम्यतः परम् । असाधिकेषु त्वर्धेषु मिथो विवदमानयोः ॥ १ ॥ Kapitel 7 Vivāhadharmāḥ, 27 Verse हस उवाच ॥ एका द्वे च तथा तिस्रस्ततश्च यथाक्रमम् । शूद्रविद्वच्चविप्राणा भार्याः प्रोक्ता मनीषिभिः ॥ १ ॥ Kapitel 8 Dāyavibhaga, 21 Verse हस उवाच ॥ औरसः पुत्रिकापुत्रः चैत्रजश्च तथा परः । यौनर्भवश्च कानीनः सहोदयश्च तथा सुतः ॥ १ ॥ गूढोत्पन्नो दत्तकश्च क्रीतश्चैव तथा परः । अपविद्वस्तूपगतः शूद्रापुत्रस्तथैव च ॥ २ ॥ Kapitel 9 Rānadāna und Niksepadana, 14 Verse सर्वोपायैर्धनो वित्तमृणिकादामुयात्स्वकम् । न स राज्ञामियोक्तव्यः स्वक ससाधयेद्वनम् ॥ १ ॥ Kapitel 10 Deyādeya, 5 Verse हस उवाच ॥ फलहेतोर्मुपायेन कर्म समूय कुर्वताम् । आधारभूतः प्रदेय-

स्तसिष्ठेयुरशकाः ॥ १ ॥ Kapitel 11 Bhṛtīkaśilpīpālāsuddhi,
11 Verse भृतकस्त्रिविधः प्रोक्तस्तस्य वक्ष्यामि लक्षणम् । एकत्र का-
लावधिको देशावधिरथापरः ॥ १ ॥ Kapitel 12 Dandānuśasana,
22 Verse (?) हंस उवाच ॥ धन धर्मार्थकामाना मूलमाज्जर्मनीपिणः ।
नृणा बहिथराः प्राणा द्रविण च प्रकीर्तितम् ॥ १ ॥ Kapitel 13
Vikrayannūya, 7 Verse विक्रीय पणं मूलेन क्रीत यो तु न य-
द्वति । स्थावरस्य फलं द्राघ्यो अङ्गमस्य क्रियाफलम् ॥ १ ॥ Kapitel 14
Sasyahānūdanda, 3 Verse हंस उवाच ॥ सीमामध्ये तु जाताना
वृक्षाणा चैवयोर्द्वयो । फलं पुष्प च सामान्य चैवस्त्रामिषु निर्दिशेत् ॥ १ ॥
Kapitel 15 Vanaprastha, 8 Verse हंस उवाच ॥ गृहस्थस्तु यदा
पथेद्वलीपलितमात्मनः । अपत्यस्य चैवापत्य तदारण्य समाश्रयेत् ॥ १ ॥
Kapitel 16 Brahmāśrama, 14 Verse हंस उवाच ॥ चतुर्थमायुषो
भागं [प्राप्य]न्याश्रमे वसेत् । छत्वेष्टि विधिवत्पश्चात्सार्ववेदसदचिणाम्
(pascāt sarvām vedam sadaksinām MS) ॥ १ ॥

351.

31/16 8 BH, 11 bis 13 Linien Abschrift von 1818

Apāmājanastotra, ein Gebet an Viṣṇu zur Beseitigung von
Krankheiten In einem Dialog zwischen Dalbhya und Pulastya, in
160 Versen Beginnt दालभ्य उवाच । भगवन्प्राणिनः सर्वे विपरो-
गाद्युपद्रवै । दुष्टग्रहोपघातैश्च सर्वकालमुपद्रुताः ॥ १ ॥ आभिषारि-
ककृत्याभिः स्पर्शरोगैश्च दारुणैः । सदा सपीड्यमानास्ते तिष्ठन्ति मुनि-
सत्तम ॥ २ ॥ केन कर्मविपाकेन ग्रहरोगाद्युपद्रवाः । सभवन्ति नृणां
तन्मे यथावद्वक्तुमर्हसि ॥ ३ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ व्रतोपवासैर्यैर्विष्णुर्ना-
न्यजन्मनि तीर्थितः । ते नरा मुनिशार्दूल ग्रहरोगादिभागिनः ॥ ४ ॥

Schliesst य इदं आवयेद्विप्रः अद्याभक्तिसमन्वितः । यहास्त
नोपसयन्ति न रोगा न च राक्षसाः ॥ १५९ ॥ धन्यो यश्चक्षुः
शुद्धः स्वर्गो ऽयं मुनिसत्तम । पठता शृण्वता वापि ददाति परमा
गतिम् ॥ १६० ॥

Nach der Unterschrift ist dieses stotra aus dem Bhavisyottara
purāṇa entnommen In Weber's Berl Catal Num 1163 und in
Florentine MSS Num 58 wird dasselbe als dem Viṣṇudharmottara
angehörig bezeichnet.

352.

23/13 56 BH, 11 bis 13 Linien Geschrieben im J 1774

Ekādaśmīhatmya, die Heiligkeit des elften Tages sowohl in
der lichten als der dunkeln Hälfte aller 12 Monate im Jahre

Dieser Tag ist dem Kṛṣṇa geweiht Auszüge in Bezug darauf werden aus verschiedenen Purana gegeben

1) Margasīrṣakadaśī Saksinamni Aus dem Bhavisyottarapurana
Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ नारायण नमस्तुभ्यमव्ययायात्मरूपिणे ।
सृष्टिस्थित्यन्तकर्त्रे च केशवाय नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥

2) Maṅgasīrṣasya Mohada Sukla Aus dem Brahmandapurana
Fol 7a Beginnt वन्दे त्वा देवदेवेश लक्ष्मीकान्त जगत्पति । लो-
कानां च हितार्थाय पापानां चयकारिणे ॥

3) Pauri Saphala Kṛṣṇakadaśī Aus dem Padmapurana Fol 9b
Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ पौषस्य कृष्णपक्षे च का वा एकादशी
भवेत् । किं नाम को विधिस्तस्या एतद्विस्तरतो वद ॥

4) Pauri Sukla Putrada Aus dem Brahmandapurana Fol 18a
Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ कथ्यतां चैव भो ब्रह्मरूपा कृत्वा ममो-
परि । पौषस्य शुक्लपक्षे च या वा एकादशी भवेत् ॥

5) Maghakṛṣṇa Tilada Aus dem Vayupurana Fol 16a
Beginnt ऋषय ऊचुः ॥ भगवन्त्रतमाख्याहि पापघ्न पुण्यवर्धनम् ।
यत्कृत्वा मानवानां तु विष्णुलोको ऽचर्यो भवेत् ॥

6) Maghasukla Jaya Aus dem Bhavisyottarapurana Fol 18a
Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ माघस्य कृष्णपक्षे च तिस्रदा कथिता
स्वया । शुक्लायां ब्रूहि माहात्म्यं कथां च मधुसूदन ॥

7) Phalgunakṛṣṇa Vijaya Aus dem Skandapurana Fol 20b
Beginnt श्रीनारद उवाच ॥ फाल्गुनस्यासिते पक्षे विजया नाम
या भवेत् । तस्यां पुण्यं तु भो स्वामिन्कथयस्व प्रसादतः ॥

8) Phalgunasukla Amardiki Aus dem Brahmandapurana
Fol 28a Beginnt मान्धातोवाच ॥ लोकानां चैव सर्वेषां हितार्थाय
महामुने । पृष्ठाम्येकादशीं ब्रह्मन्संस्तुय च वद तत्फलम् ॥

9) Caitrakṛṣṇa Papamocanika Aus dem Skandapurana Fol 26a
Beginnt मान्धातोवाच ॥ पृष्ठामि भगवस्त्वाह लोमश मुनिसत्तमम् ॥
चैत्रस्य प्रथमे पक्षे कापि चैकादशी भवेत् ॥

10) Caitrasukla Padmalabita Sie heisst auch Kamavuti Aus
dem Varahapurana Fol 29a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ वासुदेव
नमस्तुभ्यं कथयस्व ममागतं ॥ चैत्रस्य शुक्लपक्षे तु किनामेकादशी भवेत् ॥

11) Vaisakhakṛṣṇa Varuthani Aus dem Bhavisyottarapurana
Fol 31a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ वैशाखकृष्णपक्षे तु किना-
मेकादशी भवेत् । तस्यास्तु महिमानं मे वद कृष्ण प्रसादतः ॥

12) Varākhasuklā Mohini Aus dem Kūrmapurāna Fol 31b
Beginnt श्रीराम उवाच ॥ कथयस्व प्रसादेन व्रतानां व्रतमुत्तमम् ।
वसिष्ठ त्वं मुनिश्चेष्ट महापापविनाशनम् ॥

13) Jyesthākṛṣṇā Apurā Aus dem Brahmandapurāna Fol 33b
Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ ज्येष्ठमासे ऽसितपद्मे कापि चैकादशी
भवेत् । किं नाम की विधिस्तस्याः किं फलं का च देवता ॥

14) Jyesthāsuklā Nirjalā Aus dem Brahmasaivartapurāna
Fol 34a Beginnt भीमसेन उवाच ॥ पितामह महाबुद्धे शृणु मे
परमं वचः । युधिष्ठिरश्च कुन्ती च तथा द्रुपदनन्दिनी ॥

15) Āśādhakṛṣṇā Yoginī Aus dem Brahmasaivartapurāna Fol 36a
Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ आपादक्ष्णपदे तु कापि चैकादशी
भवेत् । किं नाम की विधिस्तस्यास्तन्ममाख्यातुमर्हसि ॥

16) Āśādhāsuklā Devāsayanī oder bloss Sayanī Aus dem
Skandapurāna Fol 38a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ आपादस्य
सिते पदे कापि चैकादशी भवेत् । किं नाम की विधिस्तस्याः किं
पुण्यं क्षण्य मे वद ॥

17) Śrāvanakṛṣṇā Kamalā Aus dem Brahmasaivartapurāna
Fol 40b Beginnt नारद उवाच ॥ कथ्यतां चैव भो ब्रह्मन्पिता
त्वं च पितामहः । श्रावणस्यासिते पदे कापि चैकादशी भवेत् ॥

18) Śrāvanāsuklā Putradā Aus dem Bhavisyottarapurāna
Fol 41b Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रावणस्य सिते पदे कापि
चैकादशी भवेत् । किं नाम की विधिस्तस्या एतद्विस्तरतो वद ॥

19) Bhādrapadākṛṣṇā Ajā Aus dem Brahmasaivartapurāna
Fol 44a Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ कथ्यतां मम भोः क्षण्य
क्ष्णपदे च भाद्रपदे । किं नाम कीकादशी तस्या विधिश्च क उदाहृतः ॥

20) Bhādrapadāsuklā Padmā Aus dem Brahmandapurāna
Fol 45a Beginnt श्रीनारद उवाच ॥ नभस्यशुक्लपदे वै कापि
चैकादशी भवेत् । किं नाम की विधिस्तस्या एतद्विस्तरतो वद ॥

21) Āśvinakṛṣṇa Indirā Aus dem Brahmasaivartapurāna
Fol 47b Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ आश्विनस्यासिते पदे कापि
चैकादशी भवेत् । किं नाम की विधिस्तस्याः की देवः किं फलं वद ॥

22) Āśvināsuklā Papāñkuṣā Aus dem Padmapurāna. Fol 50a
Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ वासुदेव नमस्तुभ्यमनादिस्त्वं जगत्प्रभो ।
प्रभुस्त्वं च विभुस्त्वं च रूपधृक्च सदाव्ययः ॥

23) Kārttike Kṛṣṇapakṣe Rāmāṇadāsa Aus dem Brāhmaparivartapūjana Fol 51 b Beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ कथयस्व प्रसादेन मम स्नेहाब्जनादेन । कार्तिकस्यासिंते पचे किनामीकादशी भवेत् ॥

24) Kārttikaśuklapakṣe Prabodhanī Aus dem Skandapūjana. Fol 54 b Beginnt नारद उवाच ॥ कार्तिके शुक्लपक्षे च प्रबोधिष्येकादशी शुभा । माहात्म्यं कथ्यता तस्या विस्तरेण पितामह ॥

353.

28/12¹/, 3 Bl 10 und 11 Linien. Geschrieben in Saṁjīyapura von Kāmapratāpa im J 1843

Vijayapañcamī, eine Feier zu Ehren von Kṛṣṇa (Dāmodara) und Rādhā Diese wird am fünften Tage der lichten Hälfte des Monats Kārttika gehalten 49 Verse Beginnt (mit den nötigen Korrekturen) ऋषय ऊचुः ॥ सूत सूत महाभाग सर्वशास्त्रविशारद । पुण्या तिथिं कौ ब्रूहीति सर्वपापप्रणाशिनीम् ॥ १ ॥ सूत उवाच ॥ शृण्वन्तु ऋषय सर्वे सावधाना भवन्तु मे । विजयापञ्चमी नाम भक्तानां विजयप्रदा ॥ २ ॥ सर्वपापप्रशमनी सर्वदुःखविनाशिनी । यस्या श्रवणमात्रेण महापापं प्रणश्यति ॥ ३ ॥ राधादामोदरपूजा सर्वकामफलप्रदा । दानं च विविधं कार्यं सर्वपापापनुत्तये ॥ ४ ॥ श्रीकृष्ण राधया युक्तं पूजयेद्भक्तिमात्रेण । व्रतमात्रेण विम्रेष्टा सर्वपातकहानिदा ॥ ५ ॥

Der 37 Vers lautet भार्यापुत्रावित्तश्च धनधान्यसमुद्दिमान् । कार्तिकमासि शुक्लस्य विजयापञ्चमीदिने ॥

Schliesst es सर्वपातकं हित्वा वैकुण्ठे वासमाप्नुयात् । सर्वपापविनिर्मुक्तो लभति मोक्षमक्षयम् ॥ ४८ ॥ पठनाच्छ्रवणाच्चैव विजयापञ्चमीदिने । सर्वपापविशुद्धात्मा स्वर्गलोके महीयते ॥ ४९ ॥

354.

15/10 4 Bl, 9 bis 11 Linien Geschrieben in Indraprastha von Nṛsiṅha Miśra im Jahre 1799

Samhātacaturthivrata eine Feier welche am vierten Tage der dunkeln Hälfte des Monats Mārgaśīrṣa (oder Vaiśākha Vāgha Bhādrapada u s w) Nichts zu Ehren des Mondes gehalten wird. Beginnt पार्वत्युवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ शुक्लपात्रे महेश्वर । गुह्याद्गुह्यतरं गुह्यं तद्ब्रूत कथयस्व मे ॥ १ ॥ (विजादिचतुरो वर्णा नारी पतिपरायणा) । येनोपवासमात्रेण सर्वदुःखं प्रमुच्यते ॥ २ ॥ एतत्कथय धर्मज्ञ परोपकृतिवाञ्छया ॥ शिव उवाच ॥ एतदेव पुरा पृष्ठ

(lies purappichad) द्रौपदी द्रुपदात्मजा ॥ ३ ॥ धीम्यमृषिवर देवि सर्वज्ञ कुलपूजितम् ॥ द्रौपदुवाच ॥ ब्रह्मस्त्वन्मुखसजात यथा ज्ञात कृतं तथा ॥ ४ ॥ सकटे किं कृतं विप्र कथयस्व विधानतः ॥ धीम्य उवाच ॥ कथयामि महादेवि सकटे यत्कृतं व्रत ॥ ५ ॥ मार्गशीर्षे ऽथ वैशाखे माघे भाद्रपदे तथा । अन्यमासि तथा देवि चतुर्थी यासितानघे ॥ ६ ॥ रात्रियोगेन कर्तव्यं व्रतमेतच्छ्रद्धानने । सोमाय द्वापयेदर्घं मन्त्रोच्चारणविधिं तथा ॥ ७ ॥ द्रौपदुवाच ॥ ब्रह्मन्केन विधानेन पूजयेदर्घसयुतम् । तन्मे कथय सर्वज्ञ यद्विधानं समासतः ॥ ८ ॥ धीम्य उवाच ॥ अग्रं कलशं स्थाप्य पद्मरत्नसमन्वितम् । तस्योपरि न्यसेत्पात्रं काश्यां च मृदं तथा ॥ ९ ॥ तण्डुलं पूरयेत्पात्रं सवसुं सफलं तथा । तस्योपरि न्यसेद्देवं सोमं रौप्यमयं शुभम् ॥ १० ॥ प्रतिमां च चतुर्ध्वं कार्यां ब्राह्मणांश्चतुरास्तथा । वेदवेदाङ्गतत्त्वज्ञानसर्वशास्त्रविशारदान् ॥ ११ ॥ वरणं कारयेत्सम्यक् पश्चात्पूजां समाचरेत् । पञ्चामृतेन सस्नाप्य गन्धादि पूजयेत्ततः ॥ १२ ॥

Schlesst इति भविष्य उमामहेश्वरसवादि मार्गश्रृणचतुर्थीकथा संपूर्णा ॥

355.

20/10 12 Bl 8 Linien Etwa 1780

Pāṇḍaragita 81 bis 91 Verse, in denen von den Panduden die Verehrung von Kṛṣṇa als das höchste Gut dargestellt wird. Begunnt पाण्डव उवाच ॥ ब्रह्मादनारदपराशरपुण्डरीकव्यासाम्बरीषशुकशौनकाभीष्मकाद्या । एकमाङ्गदार्जुनवसिष्ठविभीमपाद्या एतानहं परमभागवतात्ममामि ॥ १ ॥ लोमहर्षण उवाच ॥ धर्मो विवर्धति युधिष्ठिरकीर्तनेन पापं प्रणश्यति वृकोदरकीर्तनेन । शत्रुर्विनश्यति धर्मं जयकीर्तनेन माद्रीसुतौ कथयता न भवन्ति रोगा ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ धीमान्वा विगतरागपरापरज्ञा नारायणं सुरगुरुं सततं स्मरन्ति । ध्यानेन तेन हतकिल्बिषचेतनास्ते मातुः पयोधररसं न पुनः पिबन्ति ॥ ३ ॥

356.

23/10 9 Bl 8 Linien Etwa 1780

Pāṇḍaragita in 78 Versen

357.

20/10^{1/2} 15 Bl 7 Linien Geschr. oben im J 1777 von Ruparāma Sohn des Iqarī Jairāmājī für Sarajemala, Sohn von Dayarāmājī

Pāṇḍaragita

358.

21/11. 20 Bl., 6 Linien. Geschrieben von Ratnākaraḍa Śarma im J. 1834.

Pāṇḍavagītā.

359.

16/12. 14 Bl., 9 Linien. Geschrieben von Gaurīśaṅkara um etwa 1830

Pāṇḍavagītā.

360.

24/12. 8 Bl., 9 Linien. Etwa 1840.

Pāṇḍavagītā.

361.

27¹/₂/9. 10 Bl., 5 Linien. Geschrieben von Cīkunaḍṣa im J. 1851

Pāṇḍavagītā. Foll. 5 bis 7 fehlen.

362.

24/16. 50 Bl., 13 bis 15 Linien. Geschrieben um etwa 1800 von Umāśaṅkara, Sohn von Dharaṇīdhara.

Kēḍārakalpa, Schilderung von Kēḍāra (Kēḍāraṇṭha), einem wohlbekannten dem Śiva geheiligten Tempel in Garhwāl, Beschreibung der Wallfahrtsörter und Linga auf dem Wege nach Kēḍāra, und der Bergspitze Mahāpantha oder Mahāpatha. Mit Mahāpantha wird sowohl das letzte Ziel für die Pilgerfahrt als auch das Werk (Śiva-kalpa), welches davon handelt, bezeichnet. Angeblich aus dem Vidyāntapurāṇa (d. i. Legenden ohne Finsternis), einem wahrscheinlich erdichteten Titel. 21 Paṭala, in einem Dialog zwischen Śiva und Kārttika (Mahāsenā). Das Werk stimmt im Ganzen mit dem Nandipurāṇa überein, welches im Catal Oxon Num 137 beschrieben ist, ist jedoch bedeutend abgekürzt (21 gegen 27 Kapitel). Der Text ist vielfach verändert, manchmal durch Zusätze erweitert, und oft so verwirrt, dass der Zusammenhang kaum verständlich ist. Alle Texte legen ein Zeugnis dafür ab, dass der Verfasser die Gesetze der Grammatik auf die leichte Schulter nahm. Nach dem Vers 21, 78 महेशान्नापरो देवो महिषो नापरा स्तुतिः (in der Oxfordter Hs. 5, 54) konnte der Verfasser den Mahimnastava von Puṣpadanta. Beginnt. श्रीकार्तिक उवाच ॥ मेरुपृष्ठे सुखासीनं देवदेवं जगद्गुरुम् । प्रणम्य च जगन्नाथं सर्वपूर्णमहेश्वरं ॥ १ ॥ अहं पृष्ठां करोमीश साधकानां हिताय च । महापथेन यास्यन्ति किञ्चिच्छ्रद्धयापि मानवाः ॥ २ ॥ तस्यार्थं मे फलं ब्रूहि सत्यं देव सदाशिव । गच्छन्ति साधकाः सर्वे स्वयंदेहेन शंकर ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ मनसा कर्मणा वाचा सप्त जन्मानि किल्बिषम् । विनश्यति कृतं तेषां ये शृण्वन्ति महापथं ॥ ४ ॥ महापथः परो धर्मस्त्रियु लोकेषु विद्युतः । रोचते (MS. rucanti) यदि लोकानां गतीनां परमा गतिः ॥ ५ ॥ दुर्लभं देवतानां च दुर्लभमितरे जने । दुर्लभं गणगन्धर्वैः पण्यशाम्भ

वदाम्यहम् ॥ ६ ॥ पन्थमथे महापन्थ पन्थाना पथमुत्तमम् । श्रुत्वा विघ्ना विनश्यन्ति पापानि सकलानि च ॥ ७ ॥

1 2 Svagagamanaividhi 2 beginnt (Oxf 5, 9) श्रीकार्तिक उवाच ॥ महापन्थ कुतो देव कुचस्थाने ऽस्ति पूजित । येन गच्छन्ति सिद्धेशा ससारे दुःखपीडिता ॥ १ ॥ ब्रूहि वाक्य महादेव त्रिदशा-सुरपूजित । स्वयदेहेन देवेश स्वर्गे गच्छन्ति साधका ॥ २ ॥ श्री-ईश्वर उवाच ॥ शृणु स्कन्द महाप्राज्ञ एकचित्तो भव प्रिय । गच्छन्ति शिवसानिध्य महायोगास्तपस्विन ॥ ३ ॥ आश्विने चैव मासे तु गन्तव्यं च महापथे । शुभे च शुभे लभे नन्दापूर्णादिसत्तिथौ ॥ ४ ॥ शुभे वारे शुभे योगे गन्तव्यं च महापथे । अघोरं च महामन्त्रमष्ट-पथ्यादिनिर्मितम् ॥ ५ ॥ मन्त्रमथे महामन्त्र ये स्मरन्ति च नित्यश । प्रथमं तत्र गन्तव्यं ल(वालापुरी)लिता यत्र तिष्ठति ॥ ६ ॥ ललिता-पुरी महास्थानं तत्र तिष्ठन्ति साधका । स्नात्वा मन्दाकिनीतीर्थे पक्षिते तत्र साधका ॥ ७ ॥ उपवासश्च कर्तव्यो मन्दाकिन्याश्च सगमे । तत्र स्थाने च स्नातव्यमेकरात्रं च जागरम् ॥ ८ ॥ महाहृद्रमसादेन प्राप्तं पन्थमनुत्तमम् । भद्रेश्वर महातीर्थं दृष्ट हरति पातकम् ॥ ९ ॥ —

3 Aghoramantramurūpana 4 Nagapurivarṇana 5 Bīṣṇmapurivarṇana 6 Śaṅkhaṇḍapalapurivarṇana 7 Sūtrīpalapurivarṇana 8 Pīṇḍadīna 9 Rājapurivarṇana 10 Rudrabrahmānarūpanirūpana 11 Indrasaṁhārūpaniṣṭhāna 12 Campikapurivarṇana 13 Rāṣipurivarṇana 14 Ūrdhvaśāḍapurivarṇana 15 Hemapurivarṇana 16 Ghoṣavāṭipurivarṇana 17 Trīmūrgacāryasādhusambodha 18 Rudrapurivarṇana 19 Indravatīnubrahmapurivarṇana 20 Dharmapurivarṇana 21 Lob des Mahapanthi

363.

74/15 73 DII 11 bis 12 Linien Geschrieben von Paṇḍita im J 1820

1 Foll 1—4b Aghoramantrasadhanaprakara Sādanastoti, Śaṅkavaca, Parthivarāja vier kurze Stücke angeblich aus dem Rudrasamāla entnommen Beginnt श्री कैलासदर्शने पुण्यं स्वयंदेहे न संशय । येन देहेन यत्कर्म क्रियते कर्मकर्तृभि ॥ १ ॥ तद्देहे तत्र लभ्यं स्थात्कल्पकोटिशतेरपि । इदं देहयुतं नैव कर्मणां लभते फलम् ॥ २ ॥ अतो धर्मसमूहेन नैनं धर्मं तु लोपयेत् । पद्म चाष्ट-दलं कुर्यात्तत्र पूजां समाारभेत् ॥ ३ ॥ ध्यायेच्छ्रीशंकरं तत्र पार्वती-वल्लभं हरम् । उपचारं षोडशकं सर्वशक्तिसमन्वितं ॥ ४ ॥

2) Foll 4b—23 *Kedāraśāla* in zehn Paṭala Über die Heiligkeit des Kailāsa im Himalaya Anpreisung des Wassers der

Mandakini In einem Dialog zwischen Isvar and Devi Verschieden von dem vorhergehenden Beginnt शैलराजस्य पृष्ठे तु शृणु स्थानानि पुत्र (१) मे । अतिपुण्या महादेवी नदी वैतरणी शुभा ॥ १ ॥ पितृणा तोयदानेन तृप्तिर्भवति पूर्वजान् (२) । तत्रापि परम देव पश्येदद्री हिमालये ॥ २ ॥ हिमालये तु यद्वत्त तुष्टिमात्रं च काञ्चनम् । तेन दत्ता भवेत्सर्वा सप्तदीपा वसुधरा ॥ ३ ॥ आत्मान घातयेद्यस्तु भृगुतुङ्गेषु मानव । इन्द्रेण धारितकृत्तौ रुद्रलोक स गच्छति ॥ ४ ॥ गत्वा हिमालय पुण्यं दृष्ट्वा माहेश्वर पदम् । वशान्त-तारयेत्सद्यो दश पूर्वान्दशापरान् ॥ ५ ॥ द्वितीय मध्यमस्थान तत्र मध्ये कृत मया । तत्र या सा नदी पूज्या महापुण्या सरस्वती ॥ ६ ॥ तत्तुङ्गे सा प्रगष्टापि प्रभाते तु प्रकाशिता । सरस्वती महाध्यानाद्देव-गन्धर्वसेविता ॥ ७ ॥ मध्यम चोदक पीत्वा गणो भवति मध्यम । ब्रह्मसूत्र समासाद्य सर्वपापप्रणाशनम् ॥ ८ ॥

Schliesst ततो विशुद्धास्ते विप्रा केदारपरिचिन्तका । आस-निर्मलदेहाश्च केदारस्य प्रभावत ॥ इति ते कथितं देवि लिङ्गमाहात्म्य-मद्भुतम् । यच्छ्रुत्वा सर्वपापेभ्यो मुच्यते मानव क्षणात् । शिवलोकम-वाप्नोति शुद्धात्मा नात्र संशय ॥

364.

25/10 13 BII 14 bis 16 Linien Etwa 1650

Kedaraharpa Unvollständig Nach einer Unterschrift auf Fol 6b aus einem Sivapurana Die Verse sind durchgezählt und schliessen in der Mitte von 472 Die in dieser Handschrift gegebene Recension hält die Mitte zwischen Nummer 362 und der Oxforders Hs Beginnt कार्तिकेय उवाच ॥ अहं पृष्ट्वा करोमीश लोकानां हितं काम्यया । महापथं न पश्यन्ति केचिच्छ्रुत्वा स्वमानवा ॥ १ ॥ तस्यायं यत्फलं ब्रूहि सत्यं देव सदाशिव । गच्छन्ति साधका सर्वे स्वयंदेहेन शकर ॥ २ ॥ ईश्वर उवाच ॥ मनसा कर्मणा वाचा सप्त जन्मानि क्लिबधम् । कृतं तेषां विनश्यन्ति (lies विनश्यति कृतं तेषां) ये शृण्वन्ति महापथम् ॥ ३ ॥ दुर्लभं देवतानां च दुर्लभमितरे जने । दुर्लभं गणगन्धर्वसच्छास्त्रं च वदाम्यहम् ॥ ४ ॥ रम्यं च दिव्यशास्त्रं च भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् । श्रुत्वा विघ्ना विनश्यन्ति सर्वपापे प्रमुच्यते ॥ ५ ॥

Schliesst अस्मिन्नेव पुरे रम्ये वज्रकन्यास = Num 362 12 17 Oxford 19, 39

C. Kunstpoesie.

365.

25/10 20 Bl., 10 bis 11 Linien Handschrift von etwa 1680

Kumārasambhata, ein episches Gedicht von Kalidāsa Diese und die folgenden vier Handschriften enthalten nur die ersten sieben Gesänge Randglossen finden sich bis Fol 13a

366.

26/11 38 Bl., 9 bis 10 Linien Geschrieben im J 1689 in Nagara-
joli von Anadarāma

Kumārasambhata

367.

25/11 42 Bl. 9 bis 10 Linien Abschrift von etwa 1710

Kumārasambhata

368.

23/12 54 Bl., 9 Linien Geschrieben im J 1776 von Rāmanandabāf

Kumārasambhata

369.

25/14 29 Bl., 13 Linien Geschrieben im J 1800 für Vinayāma,
Sohn von Nandarāma

Kumārasambhata

370.

23/11 42 Bl. 9 Linien Etwa 1650

Kumārasambhata in acht Gesängen

371.

23/13 49 Bl. 8 bis 9 Linien Der ältere Teil bis Fol 10 ist am
Ende des vorigen Jahrhunderts das übrige etwa um 1820 geschrieben

Kumārasambhata in acht Gesängen

372.

23/12 104 Bl., 11 Linien. Geschrieben für Gauṭajī Mīyā Trivedin
Vādava aus Bradhnapura von Jā Somanātha in Bradhnapura im J 1583

Kumārasambhata, die ersten sieben Gesänge, mit dem
Kommentar von Vallabhadeva Anandadeva-vṛptati Dieser Kommentar

wird von Mallinatha citiert und ist von ihm benutzt worden. Vallabhadeva hatte Vorgänger, die er nur mit dem Ausdruck *lecit* bezeichnet. Die Erklärung ist deutlich, aber nicht so gelehrt wie die von Mallinatha. Mehrfach gibt er zwei verschiedene Deutungen.

Die Pagnation war ganz verwirrt und es bedurfte vieler Ausdauer die richtige Ordnung herzustellen.

Die ersten neun Bl. fehlen. Nach der neuen Pagnation beginnt auf Fol. 1 das Ende von Sarga 1. 23. Dieser endigt auf Fol. 10b — Sarga 2 beginnt mit dem Ende von Vers 1 und schliesst auf Fol. 11b mit dem Anfang von Vers 6. Fol. 12a schliesst mit dem Ende von Vers 62. Der zweite Sarga schliesst auf Fol. 12b — Sarga 3 Fol. 30b — Sarga 4 Fol. 39b — Sarga 5 Fol. 63a — Sarga 6 Fol. 79b — Sarga 7 Fol. 104b.

373.

25/14 70 Bl. 15 bis 16 Linien. Geschrieben im J. 1800 von Nanda rama Sohn von Bhikha.

Mallinathas Kommentar *Samjivini* zu den sieben ersten Gesängen des *Kumarasambhava*.

374.

27/11 29 Bl. 14 Linien. Etwa 1800.

Ein anonymes Kommentar zum *Kumarasambhava*. Reicht nur bis zum Ende des vierten Sarga. Beginnt *आशीर्षमस्तिया वासु- निर्देशश्चापि तन्मुखम् । सर्ववन्द्यो महाकाव्यमुच्यते तस्य लक्षणम् ॥ १ ॥*

375.

24/9 67 Bl. 13 Linien. Schöne Jaina Abschrift von etwa 1500.

Raghuransa, ein episches Gedicht von Kalidasa. In 19 Gesängen.

376.

23/9 80 Bl. 10 bis 11 Linien. Geschrieben in Ajmer (Rajasthan) der Rajya Gha asipratipe) von Joti Mukunda) im J. 1540.

Raghuransa

377.

27/9 70 Bl. 9 Linien. Abgeschrieben in Benares im J. 1660 von Gopala einem Sohn des Śukla Bhanuji.

Raghuransa

378.

25/11 31 Bl. 11 Linien. Gute alte Handschrift von etwa 1700.

Raghuransa. Foll. 1—33a enthalten viele Randglossen.

379.

22/13 154 Bl. 11 bis 10 Linien. Etwa von der Mitte des 18. Jahrh.

Raghuransa

380.

95/11 133 Bl 15 bis 16 Linien Abgeschrieben im J 1765 in Bhujangnagara von Ajabāh

Raghurāṇṣa

381.

99/12 136 Bl 10 bis 12 Linien Abgeschrieben im Anfang dieses Jahrhunderts von Vinurāma einem Sohn des Nandarāma.

Raghurāṇṣa

382.

20/9 1/2 11 Bl 5 bis 8 Linien Schrift von etwa 1840

1) Fol 1—4 *Raghurāṇṣa* Sarga 5, 1—15

2) Fol 5 mit 8 Linien und verschiedener Schrift Bruchstück einer Schrift *Devaparādha* und *Nāmaparādha* Vergehen im Dienste von Kṛṣṇa, und Missbrauch seines Namens Der Nama parādha lautet विष्णुनिन्दादि १ । विष्णुशिवयो पृथगोच्चर-
बुद्धि २ । गुरुदेवे मनुष्यबुद्धि. ३ । वेदपुराणादिशास्त्रनिन्दा ४ ।
नामव्यर्थवाद ५ । नाम्नि कुत्साख्यया छष्टककल्पना ६ । नामवलेन
पापे प्रवृत्ति ७ । अन्यशुभकर्मभिर्नामसामान्यदृष्टि ८ । अग्रहधाने
नामोपदेश ९ । नाममाहात्म्ये युते ज्योति ॥ १० ॥

383.

24/15 49 Bl 18 bis 26 Linien

Nalodaya ein episches Kunstgedicht in vier Uchhvāsa von einem unbestimmten Kalidasa Mit dem Kommentar Bodhini von Prajñakara Sohn von Vidyakara aus Mithila Erhalten sind Uchhvāsa 1 2 bis 3, 15 Der Scholiast giebt zuerst den zusammenhängenden Text und teilt ihn meistens in die einzelnen Wörter ab Die erste europäische Ausgabe mit Übersetzung von F Benary erschien in Berlin 1830 4

384

24/10 88 Bl., 9 bis 10 Linien Geschrieben von Mahādeva im J 1620

Kirātārjunīya ein episches Gedicht in 18 Gesängen von Bharavi

385.

22 10 107 Bl 8 Linien Geschrieben von Dvārakānātha, Sohn von Ga gārma, im J 1696

Kirātārjunīya

386.

21/7 112 Bl 8 Linien Etwa 1550

Kirātārjunīya Fol 36 38—49 fehlen Die alte Schrift reicht vom Anfang bis 2 5 Die neue Schrift beginnt auf fol 6 und geht bis fol 27 Sie enthält den Schluss von 1, 6 und endet mit dem Titel des dritten Sarga Der ganze Band endigt in 18 31

396.

26/9 58 Bl 8 Linien Etwa 1790

Naisadhīyacarita Foll 1—54 und 57 12, 1—18, 149.
Fol 57 enthält 19, 19—30

397.

25/11 115 Bl 21 Linien Gute Jaina Schrift von etwa 1650

Naisadhīyapralāsa, ein Kommentar zum *Naisadhīyacarita*, von Narayana mit dem Beinamen Vedarakara, Sohn von Narasimha Saigra 1—10 Beginnt वैदेही यस्य चामे जयति जयनिर्दक्षिणे लक्ष्मणो ऽपि etc

398.

27/10 90 Bl 11 Linien Geschrieben von Govinda im J 1677

Naisadhīyaprakāsa von Nārāyana, Sohn von Nārasiṃha und Madalasa. Erhalten ist der Kommentar zu Sarga 1 2 und zu einem Stück von 13 1) Sarga 1 Numeriert 1—53 Foll 35—40 fehlen 2) Sarga 2 Numeriert 1—33 3) Von Sarga 13 sind Foha 1 2 4 5 7—12 erhalten

399.

26/11 72 Bl bis Fol 73 10 Linien von da ab 9 Linien Etwa 1650

Kudambara, eine Erzählung von Bana. Der erste Teil Beginnt mit Fol 4, in Petersons Ausgabe p 7, 6 und schliesst mit Fol 119, in derselben Ausgabe 173 8 — Foll 4 6—98 98—993 fehlen

400.

28/12 58 Bl 13 Linien Etwa 1700

Kudambara Erster Teil Die ersten zwanzig Bl fehlen Fol 21a beginnt मचिन्तयमहो प्रभावस्तपसाम Peterson p 48 10 Sonst vollständig

401.

20/11 46 Bl 17 bis 18 Linien. Geschrieben im J 1464 Laksmī sāgarasurirāṇye

Damayanti-campā, ein Kunstgedicht in Prosa mit eingestreuten Versen, welches sich durch häufigen Doppelsinn auszeichnet. Enthält die unvollendete Erzählung von Nala und Damayanti. In sieben kapiteln (Ucchāsa). Von Trivikrama Bhatta, Sohn von Nemaditya. Sieh Catal Oxon Num 208. Beginnt जयति गिरिसुताया कामसतापवाहिन्युरसि रसनिपेक्यान्दनशुद्धमालि । तदनु च विजयन्ते कीर्तिभावा कवीनामसहृदमृतविन्दुसन्दिनो वाग्विलासा. ॥ १ ॥ Gedruckt mit dem Kommentar von Candapāla in Bombay 1886

402.

22/12 9 Bl., 8 bis 10 Linien Etwa 1790

Nrisinhacampū, eine Dichtung in Prosa mit eingestreuten Versen Erzählung von Prihlāda, einem Sohn des Daitya Hira-nyakaśipu, der für seine Anhänglichkeit an Viṣṇu verfolgt zuletzt von dem Gotte reichlich belohnt wurde Gewidmet dem Fürsten Govinda Dalapati, einem Sohn von Umāpati Dalapati, von Keśava Bhatṭa, Sohn von Ananta, Enkel von Kesava Diese Handschrift enthält den ersten Stabaka und 22 Paragraphen des zweiten, während im ganzen sechs bestehen sollen Beginnt कनकचिदुक्लः कुण्ड-लोद्भासिगल. शमितभुवनभार. को ऽपि लोलावतारः । त्रिभुवनसुख-कारी शेषधारी नृसिंहः परिकलितरमाङ्गो मङ्गलं नक्षतोतु ॥ १ ॥ Das zweite Kapitel beginnt शिशोर्वचनमाकर्ण्य प्रकुपितो राजा स्वर्मादि नाटयन्नाह ॥ यस्मादुत्पन्नशङ्का. प्रतिभटपृथिवीनायका. सा-यकाङ्काः कौपीनाङ्काः कथचिद्भिरिवरविषरे वासरान्वाहयन्ति । नम्री-भूतेन्द्रमुख्यामरमुकुटमहोराजिनीराजिताद्वेमन्तो ऽप्यास्ते पर' कक्षव जगति हरिर्व्योमपुष्पायमाण. ॥ १ ॥

403.

30/11 84 Bl., 12 Linien Etwa 1810

Pañcatantra, fünf Bücher von Tierfabeln, von Viṣṇusarman Von Anfang bis 3, p 193 (Linie 23) Ed Kosegarten

404.

26/11 55 Bl., 15 bis 18 Linien Etwa 1750

Pañcatantra Foll 2—56 P 5, 3 bis 193, 7 ed Kosegarten

405.

23/10 28 Bl., 15 bis 22 Linien Geschrieben von Mānikyadeva

Schüler von Śhādeva bāṇī श्रीसवति १६३४ वर्षे चैवसितप्रतिपदि रेव-तीनक्षत्रे वैधृतियोगे श्रीवृहद्वक्त्रे पूज्यभ० श्रीश्री ५ भावदेवमूरिस्तत्पट्टे विजयवन्तभट्टारकश्रीश्रीश्रीश्री ३ शीलदेवमूरिस्तद्विष्येण श्रीमाणि-वदेवेनालेखि ॥

Itupadeśa von Nārāyaṇa Paginiert 5—39 Foll 1—4 7 28 32—36 fehlen Fol 51 beginnt रोगशोकपरीतापवन्धनव्यस-नानि च । आत्मापराधवृक्षाणा फलान्येतानि देहिनाम् ॥ Ausgabe von Schlegel und Lassen p 15 Kathasamgraha 1 endet Fol 11b, 2 Fol 23b, 3 Fol 31b, 4 Fol 39b

406.

33/20 30 Bl. 32 Linien Schrift von 1836

Purusa-parīkṣā, 44 moralische Erzählungen, geteilt in 4 Kapitel (Paricheda) Verfasst in Prosa und Versen von Vidyapati, und

dem König Śivasūha gewidmet, welcher zu Ende des vierzehnten Jahrhunderts lebte. Beginnt ब्रह्मापि या नीति नुत सुराया यामर्चितो ऽप्यचंयतीन्दुमीलि । या ध्यायति ध्यानगतो ऽपि विष्णु-स्तामादिशक्ति शिरसा प्रपद्ये ॥ १ ॥ वीरेषु मान्य सुधिया वरेष्वो विद्यावतामादिविलेखनीय । श्रीदेवसिंहचितिपालमूर्तुर्जोयाच्चिर श्री-शिवसिंहदेव ॥ २ ॥

Paricheda 1 endet Seite 14 2 Seite 24 3 Seite 39

407.

22/13 55 Bl 10 Lin en Geschrieben im J 1753

Bhojaprabandha eine Schilderung des Hotlebens von Bhoja von Dhara Verfasst von Ballāla Beginnt श्रीमती धाराधीश्वरस्य श्रीभोजस्य प्रबन्धो लिख्यते । आदौ धाराया राज्ये सिन्धुल-संज्ञो राजा चिर प्रजा पालितवान् । तस्य च वृद्धत्वे भोज इति पुत्रो ऽभवत् ।

Zu Ende findet sich die Bemerkung, die auch in anderen Handschriften steht धाराधीश्वरस्य शतश प्रबन्धा सन्ति मया च ययामति कियन्त्यपि लोकेत युतानि वृत्तान्त्येकच कृतानि ।

408.

31/13 44 Bl 12 Linien Etwa 1760

Bhojaprabandha Folia 42—45 fehlen

409.

24/14 30 Bl 12 Linien. Abschr ft von 1708

Bhojaprabandha Folia 16 18—28 31 33 34 37 39—47 50 52 56 fehlen

410.

35/12 16 Bl 12 Linien Anf des 18 Jahrh

Sinhāsanaśāstrīnśat, zweihundertsechzig Erzählungen von den grossen Thaten des Königs Vikrama Beginnt य ब्रह्मवेदान्तविदो वदन्ति पर प्रधान पुरुषे तथान्ये । विश्वोद्भूते कारणमीश्वर वा तस्मै नमो विघ्नविनाशनाथ ॥ १ ॥ आद्याब्धिमज्जनपारदाया पाण्डि-त्यदानेकविशारदाया । वीणाप्रवीणीकृतनारदाया स्वरामि पादा-विह शारदाया ॥ २ ॥ स्वरूपमानन्दमय मुनीनामगोचर लोचन-योरतीव । मनीषिचेतोऽगृहदीप धाम वन्दामहे चेतसि रामनाम ॥ ३ ॥ मिलीनमिन्दो पयसीव विष्व सदा यदेतत्किरणे विभाति । सदा तदानन्दमय विवेकरूप पर धाम शिव भजामि ॥ ४ ॥ अधुना

मनस्विजनमनोरञ्जनाय द्वाविंशत्सिंहासनपुत्तलिकाविचित्रालापकौतूह-
लमनोहरगद्यपद्यमयः कथाप्रबन्धः कथ्यते ॥

411.

25/11 19 Bl., 7 Linien Abschrift von 1566

Meghadūta, ein beschreibendes Gedicht, von Kālidāsa Die
Anzahl der Verse ist hier auf 127 angewachsen

412.

26/11 8 Bl., 13 Linien Geschrieben im J 1676 in Dhujanagara von
Kāntivijaya

Meghadūta

413.

25/11 12 Bl. 10 Linien Abschrift von 1811

Meghadūta

414.

26/11 13 Bl., 2 Linien des Textes Etwa 1790

Meghadūta, die ersten 26 Verse, mit dem Kommentar von
Mallinātha

415.

27/12 17 Bl., 9 Linien Etwa 1860

Meghadūta in 124 Versen

416.

23/10^{1/2} 14 Bl., 25 bis 31 Linien Geschrieben von Vriddhicanda
(Grāmakāṇṭyāśmadhye), Schüler von Śrīmānājī, präsiya von Jinabhadra Suri,
im J 1830

Meghadūta Mit einer Anecdote von dem Jaina Kanakakirtigani,
Schüler von Jayamandira Er erklärt 125 Verse Folia 1—5
fehlen Die Zählung der Bl. ist von mir berichtigt Der
Kommentar beginnt in der Mitte von Vers 5 Als Probo dieno
die Erklärung von 6 (जातं वंशे) हे मेघ त्वां पुष्करावर्तकानां वंशे
जातं जानामि । पुष्करं पानीयमावर्तयन्ति पृथिव्यां भ्रामयन्ति पुष्क-
रावर्तकाः । अथवा पुष्करवदावर्ता वर्तुला ययोर्विन्द्वो येषां पुष्क-
रावर्तकाः । तेषां कीदृशे वंशे । भुवनविदिते भुवनप्रसिद्धे । कीदृशं
त्वाम् । मघोनः शकस्य प्रकृतिपुरुष प्रधानपुरुषम् । पुन कीदृशं
त्वाम् । कामरूपमिष्टारूपम् । दुर्गादिसंचारधममित्यर्थः । हे पयोद
मुखागमनं प्रयच्छ । तेन कारणेनाहं त्वयि विषये अर्थित्वं गतः प्राप्तः ।
कस्मात् । विधिवशाद्देवायत्ताद्वाग्यवशादित्यर्थः । कीदृशो ऽहम् ।
दूरवन्धुः । दूरे वन्धुर्यस्य मः । विप्रयुक्तभार्यो ऽहं त्वयि याचकत्वं
प्राप्तः । अधिकगुणे पुंसि याज्ञा मोघापि विफलापि वरमीपत्त्रियं
दातुं गणाद्वत्वात् । अधमे पुरुषे निगुणे याज्ञा नम्यकामापि सफला-

भिलापापि न वरम् । ईयन्प्रियमपि न भवतीत्यर्थः । देवादृते वरः
 श्रेष्ठे त्रिषु क्लीव मनाक्प्रियमित्यमरः । अतस्त्वमधिकगुणो ऽसि त्वां
 प्रार्थये इति भावः ॥ ६ ॥

Der Scholiast gibt über sich am Schluss den folgenden
 Bericht श्रीमच्छ्रीजिनचन्द्रसूरिगुरवो ऽभूवन्प्रतिष्ठाश्रयस्तेषामन्तिपद-
 यणीर्गणिवृणी नेत्राम्बुजाको ऽभवत् । तच्छिष्यो जयमन्दिरो गणिवरो
 ऽभूत्तस्य शिष्येण वै काव्यस्यास्य समर्थितो ऽर्थनिचय श्रीमेघदूतस्य
 सन् ॥ १ ॥ कनककीर्तिर्गणिविदधात्यसु प्रथितमर्थमनर्थविनाशकम् ।
 जलधराभिधदूतसमुद्भव निजधिया सुधियामपि वल्लभम् ॥ २ ॥

417.

16/8 46 Bl 8 Linien Schrift vom Ende des 17 Jahr!

Bhartriharisataka, Sprüche von verschiedenen Dichtern, welche
 in früher Zeit in drei sogenannte Centurien zusammengestellt und
 einem Dichter Bhartrihari zugeteilt wurden Unserer Hs fehlen
 Folia 1 2 13 und der Schluss Beginnt mit dem Vers सुत्वा-
 नो ऽपि etc ॥ 12 ॥ Das Nitisataka endet Fol 15 b, das Sriṅgā-
 rasataka Fol 32 a Schliesst Fol 49 b mit समोहयन्ति मद-
 यन्ति ॥ 107 ॥

418.

20/9¹, 38 Bl 8 Linien Geschrieben von Gumāni Vipra aus Mathura
 Sohn von Uderama Enkel von Harima im J 1687

Bhartriharisataka 1) Nitisataka endet Fol 13 a (103 Strophen)
 2) Sriṅgarasata Fol 24 b (100 Strophen) 3) Vairagyasataka
 Fol 38 b (101 Strophen)

419.

20/12 57 Bl 5 Linien Geschrieben in Saugāvatī von Naunandarama
 Schüler von Savātrāma, für die beiden Söhne von Vallabhaji Ghasirama und
 Aśirama, im J 1786

Bhartriharisataka Mit einer Gujarati Übersetzung zwischen
 den Linien von Rupacandra Kavi Niti ataka endet Fol 18 b,
 Sriṅgarasataka Fol 36 b, Vairagyasataka Fol 57 a

420.

31/14 19 Bl 11 Linien Geschrieben in Savājanagara von Lachirama
 einem Brahmanen aus Gujarāt, im J 1775

Bhartriharisataka Fol 1 fehlt Nitisataka endet Fol 7 a
 Sriṅgarasataka Fol 12 b, Vairagyasataka Fol 19 a Einige Glossen
 am Rande stammen aus dem Kommentar von Dhanasara Mehrere
 Strophen sind an den Rändern beige geschrieben, und bei den meisten
 derselben ist man zu dem Zweifel berechtigt, ob sie der ur-
 sprünglichen Sammlung angehören Die Anfänge derselben folgen

1) *Nīṭisāṭaka*: रक्तत्वं कमलानां । नमस्त्वेनोन्नमन्तः । इत्येतस्मिन्वा ।
यदि नाम दैवगत्या । दिग्गजकूर्मकुलाचल । अद्यापि नोज्झति हरः ।
यद्यापि चन्दनविटपी । यदि धनिनः सत्पुरुषाः । मर्कटस्य गले वद्धा ।
अरचितं तिष्ठति । इयमुच्चधियाम - । — 2) *Śrīṅgārasāṭaka*: बाले
लीला । मत्तेभकुक्ष । अनाघातं पुष्पं । सुधामयी ऽपि क्षयरोग ।
एतत्कामफलं लोके । तावदेवामृतमयी । — 3) *Vairāgyasāṭaka*:
स्फुरत्स्फारज्योत्स्ना ।

421.

25/11. 39 Bl., 9 Linien. Schrift von 1769

Bhartrihariśāṭaka. Vollständig. *Nīṭisāṭaka* endet Fol. 12 b,
Śrīṅgārasāṭaka Fol. 27 a, *Vairāgyasāṭaka* Fol. 39 a

422.

26/12. 54 Bl., 7 bis 10 Linien. Geschrieben um etwa 1680 in Vairā-
ṭanagara von Ganinarbada, einem Schüler von Śrīkarnagapi

Bhartrihariśāṭaka Vollständig. *Nīṭisāṭaka* endet Fol. 17 b
Śrīṅgārasāṭaka endet Fol. 37 b. Die ersten 44 Bl. enthalten
Randglossen

423.

25/13. 39 Bl., Linien verschieden. Etwa 1810.

1) *Nīṭisāṭaka* Foll. 1—27. Mit einem anonymen Kommentar.
Dieser beginnt: विप्रैर्ग विप्रहर्तारं गणराजं नमाम्यहम् । शारदां
वरदां नीमि जाड्यापनुत्तये तथा ॥ १ ॥ श्रीगोपालं नमस्कृत्य
नत्वा गुह्यपदं परम् । भर्तृहरिस्ततो जग्यस्तस्य व्याख्यां करोम्यहम् ॥ २ ॥

2) Foll. 28—30. Ein Fragment des *Śrīṅgārasāṭaka* mit
Kommentar.

3) Foll. 31—39. Ein Fragment des *Vairāgyasāṭaka* mit
Kommentar.

427.

92/13 30 Bl 10 bis 11 Linien Abschrift von etwa 1720

Gitagovinda

428.

21/10 28 Bl 8 bis 9 Linien Etwa 1730

Gitagovinda Foll 26 und 27 fehlen

429.

25/11 20 Bl 13 Linien Geschrieben im J 1780 von Mānikyanāyaka
in Vibhīṭakanagara

Gitagovinda

430.

24/12 29 Bl 9 Linien Etwa 1780

Gitagovinda

431.

21/10 22 Bl 8 Linien Etwa 1730

Gitagovinda : Reicht nur bis 7, 31

432.

98/11 27 Bl, 7 bis 8 Linien Bengali Schrift Etwa 1800

Gitagovinda

433.

24/11 53 Bl 5 Linien Etwa 1780

Gitagovinda Gezählt von 12—64 Zwei oder drei Bl
fehlen am Anfang Reicht bis 11, 32

434.

20¹/₂/16¹/₂ 23 Bl 12 bis 13 Linien Schrift von 1859

Gitagovinda

435.

21/10 45 Bl 7 Linien im Text Etwa 1750

Gitagovinda, mit dem zwischen den Linien und an den
Randern geschriebenen, abgekürzten, Rasakadambakallolīn ge-
nannten Kommentar von Bhagavaddāsa Dieser beginnt इष्ट-
देवतास्मरणलक्षणमङ्गलमतिपादकं पद्यमिदं प्रथमम् ॥ Der vierte
Vers wird so erklärt इदानीं ग्रन्थनिर्दोषत्वाय प्रामाण्यापादनाय
च केनचिन्महामागवतेन महाकविसभाया वर्णितं पद्यं संगृह्यते ।
वाच इति ॥ उमापतिधरनाम् कविर्वाच. पल्लवयति विस्तारयति ।
व्यङ्ग्यार्थशून्यं शब्दार्थगुणशून्यं चास्य कवित्वमिति ध्वनितम् । श्रण-
नामा कविर्दुर्दृहस्य विषमार्थकाव्यस्य शीघ्ररचने सुख. । गूढार्थत्वा-
दिदोषयुक्तं प्रसादादिगुणरहितमस्य काव्यमिति । भृङ्गाररस एवो-
त्तर. श्रेष्ठो यत्र यत्सत्प्रमेयं तस्य रचने. कविताया यथैर्गोवर्धना-
चार्येण सह सार्धावान्को ऽपि न विश्रुतो न स्थात । रसान्तरप्रवेशेन

माधुर्यादिगुणसंपन्नपदरचनाया सो ऽप्यशक्त एवेति भाव । तथा धोर्इकवि श्रवणभावादेव यन्यादियाही न तु तस्य कविताया कौशलमिति । त्मापतिपदेनाहंकारित्य आड्य वेति ध्वनितम् । गिरा संदर्भशुद्धि गुम्फवैशिष्ट्य गुणालकारसंपन्नयथनविज्ञेयं जयदेव एव जानीते नान्य । भगवद्गुणवर्णनाकरत्वादिति भाव ॥ ४ ॥

Sarga 1 endet Fol 9a 2 Fol 12b 3 Fol 14b 4 Fol 18a
5 Fol 20b 6 Fol 23a 7 Fol 28b 8 Fol 30b 9 Fol 32a
10 Fol 35a 11 Fol 40b 12 Fol 45b

Der Kommentar schliesst श्रीमद्वृन्दावनेश्वरीप्रियकृष्णरणपङ्के-
हमकरन्दाखादनपदुचशरीकसभापणमध्वानन्दान्दोलचपनहृदयेन श्री-
मन्नगवहासेन भगवज्जनपरितोपाय विरचितेयं रसकदम्बकालीनि-
नी ॥ १ ॥

436.

23/31 48 Bl. 12 bis 14 Indien Liwa 1680

Gitaopaniṣad. Text und anonymmer Kommentar. Paginiert
32—80 Fol 42 fehlt. Beginnt in 5 11 8 und schliesst in 12 15
— Der Kommentar zu 5 11 9 lautet साकाङ्क्षगुणानाह ॥ त्वन्ना-
मसमेतं कृतं संकेतो यस्मिन् तम् । त्वन्नामध्वनिरेवात्र प्रधानकार्यम् ।
एवंभूतं मृदुवेणु वादयते । मृदुत्वं यतस्तवागमने कृतादर । वेणुरथ
पाविकाख्ययतुश्छिद्रो ह्लादशाङ्गुल । त्वदुद्देशकमिति त्यक्त्वणार्थं
मन्दं मन्दं वादयते । भवति अहो ते तनुसंगतो यः पवनस्त्वद्देशा-
दागतो वायुस्तेन घनितमपि रेणुं वज्रं मनुते । त्वन्नात्रपटवासमिवा-
दरति ॥

रचाधुना ॥ अपराधसुन्दर नाम य पठेच्छिवसन्धिः । शिवलोक-
मवाप्नोति शिवेन सह मोदते ॥ Gedruckt in Brihastotraratna
kara p 110

438.

18/10 4 Bl 9 bis 11 Linien Etwa 1680

Om āstotra in 10 Sragdhara Versen mit zwei Anhängeln
in Anustubh Beginnt ओकारे आदिरूपे स्वस्तवङ्गविधे श्वेतपीते
च हृष्ये नीले रक्ते कपोते तत्पदरहिते (Metrum unrichtig) सर्ववर्णे
विवर्णे । प्राणायामे समाने विपरितकरणे व्याग उदानपीठे एको
व्यापी शिवो ऽहमिति वदति हरिर्नास्ति देवो द्वितीयः ॥ १ ॥
पाताले चान्तरिक्षे दशदिशि गगने सप्तशैले समुद्रे भस्मे काष्ठे च
लोटे स्थितिजलपवने स्थावरे जङ्गमे वा । बीजे सर्वापधीनामसुर-
सुरजने पुष्पपत्रे तृणाद्ये एको व्या० ॥ २ ॥

Schliesst कोटितीर्थसम पुण्य कोटियज्ञफल लभेत् । इदं स्तोत्रं
पठित्वा तु ब्रह्महत्या व्यपोहति ॥ १२ ॥ इति श्रीआदिपुराणे शि-
वागमे ओकारस्तोत्रं समाप्तम् ॥

Die gefälschte Zuteilung an das Adipurana ist dazu bestimmt
dem mittelmässigen Gedichte einige Würde zu verleihen

439.

17/9 4 Bl 6 Linien Etwa 1860

Gāṅgastaka acht Strophen zum Lobe der Ganga Valmīka
zugeschrieben Eine neunte Strophe verheisst dem Leser viel Heil
Beginnt मात शैलसुतासपत्नि वसुधाशृङ्गारहारावलि स्वर्गारोहण-
वैजयन्ति भवती भागीरथी प्रार्थये । स्वस्त्योरे वसतस्त्वद्भु पियत-
स्त्वद्दीचिपु प्रोपुपस्त्वन्नाम स्मरतस्त्वदर्पितदृश स्थान्ये शरीरव्यय ॥ १ ॥

440.

29/13 15 Bl 10 bis 13 Linien Schrift vom Anf dieses Jahr

Bhāmīnīvilāsa ein Gedicht in vier Abteilungen von Jagannatha
Paṇḍitaraja Die gegenwärtige Handschrift enthält den ersten
Paricheda in 101 Versen und fünf Verse des zweiten Mit einem
kurzen Kommentar von Bhāṭṭacāryavārya Lakṣmana der sich mit
dem Titel Devarya zu belegen beliebt Der Kommentar heisst
Bhāmīnīvilāsaabhūṣana und beginnt विष्णु गोपीविधुर वन्दे राधा-
विनोदकुशल तम् । कुञ्जगृहे निवसन्तं नन्दात्मजं मुनाङ्गनाराकम् ॥ १ ॥
Der Kommentar zum zweiten Paricheda beginnt अधुना चण्डकोदण्ड-
धृत्यामं देववत्सलम् । सुरारातिविमर्दं वन्दे च वत्से च भूपणम् ॥ १ ॥

441.

21/10 1° Bll 9 Linien Abschrift von etwa 1860

Gaṅgālaharī oder *Gaṅgapīyusalaharī*, ein Lobgedicht auf die Gaṅga, von Jagannātha Pandita In 56 Strophen Beginnt समृद्ध सौभाग्य सकलवसुधाया किमपि तन्महैश्वर्य लौलाजनितजगतः खण्डपरशो । श्रुतीना सर्वस्वं कृतमथ मूर्तं सुमनसा मुधासीन्दर्थं ते सलिलमश्लिष न शमयतु ॥ १ ॥

Der letzte Vers lautet यदि चेदुपेक्षसे त्व गतिहीनं सर्वतो निराश माम् । वद कृष्णावति गङ्गे कतमो विषयस्तवास्ति कृष्णाया ॥ ५६ ॥

442.

22/11 6 Bll 11 Linien Etwa 1870

Gaṅgālaharī oder *Pīyūsalaharī* von Jagannatha Pandita 52 Verse

443.

26/13¹ 15 Bll 7 bis 13 Linien Etwa 1890

Gaṅgālaharī, mit einer Übersetzung in Hindi 54 Verse

Schliesst चैस्त्व दृष्टा तैर्न दृष्ट छतान्तो चैस्त्व पीता तैर्न पीत स्तनाम् । यैर्वा मय तैर्न मय भवाब्धी मातर्गङ्गे यैर्मृत नो मृत ते ॥ ५४ ॥

444.

21/11 11 Bll 11 Linien Geschrieben von Lakṣmīrama im J 1765

Govindadāmodarastotra, ein Anruf an Govind von Bilva maṅgala, in 56 Versen Beginnt अग्रे कुरुणामय पाण्डवाना दुःशासनेनाहतवस्त्रकेशा । कृष्णा तदाक्रोशदनन्यनाथा गोविन्द दामोदर माधवेति ॥ १ ॥

Schliesst mit dem von einem Späteren hinzugefügten Vers सुखावसाने इदमेव गेयं दुःखावसाने इदमेव ध्येयं । देहावसाने इदमेव जाय गोविन्द दामोदर माधवेति ॥ ५६ ॥ Sieh Num 254 2 und Florentine Mss Num 84

445.

33/15 11 Bll 14 Linien Schrift von 179

1) Fol 1—4a *Laghucanakya Rājanīśāstra*, moralische Sentenzen, welche unter dem Namen von Canakya gehen Geteilt in 8 Adhyaya Beginnt प्रणम्य शंकरं देवं ब्रह्माणं च जगद्गुरुम् । विष्णुं प्रणम्य शिरसा वक्ष्ये शास्त्रसमुच्चयम् ॥ १ ॥ चाणक्येन स्वयं प्रोक्तं नीतिशास्त्रसमुच्चयम् । तमहं संप्रवक्ष्यामि नराणां मुक्तिवर्धनम् ॥ २ ॥

2) *Viddhacanal'ya* ebenfalls in 8 Kapiteln Benannt प्रणम्य शिरसा विष्णु त्रैलोक्याधिपति प्रभुम् । नानाशास्त्रोद्धृत वक्ष्ये राजनीतिसमुच्चयम् ॥ १ ॥ अधीत्येदं यथाशास्त्रं नरो ज्ञास्यति तत्त्वतः । धर्मोपदेशविख्यातं कार्याकाये शुभाशुभम् ॥

446

91 1° 16 Bl 13 Lin en Geschr oben von V r ddh canda : Udaya p r a m Jahr 1804

1) *Laghucanal'ya* in 8 Adhyayah Foll 1—6 fehlen und es beginnt mit 6 5

2) *Viddhacanal'ya* in 8 Adhyayah Beide sind von einer Uebersetzung in Hindi begleitet

447

25 1° 6 Bl 11 bis 13 Lin en Be gal Schr ft Geschrieben von Bhagavāṇḍasa für K oradāsa V a r a g n um etwa 1820

Canal'yarajaniti in 108 Versen Die Anordnung der Verse weicht von der in Häberlins und Webers Ausgabe ab

448

96 1 13 Bl 7 Lin en Etwa 1790

Candraulikavya ein lyrisches Gedicht in welchem die Gestalt der Candravati einer Geliebten des Krishna geschildert wird Unvollständig Nur 78 Strophen in verschiedenen Metren sind erhalten Die Seiten haben die Überschrift दा० न० १७१९ auf einem andern Namen des Gedichtes hindeutet Beginnt मुदा चन्द्रावया कुसुमशयनीयादि रचितु सहास प्रोक्ता स्वप्रणयिसहचर्यं प्रमुदिता । निकुञ्जेष्वन्योन्यं हतविविधतल्पेषु सरसा कथा स्वस्वामिन्या सपदि कथयन्ति प्रियतमाम् ॥ १ ॥ अशेषमुद्यतोदयैरखिलमङ्गलैर्विधसा मनोरथशतैः सदा मनसि भावितैर्निर्मितैः । अहन्यतिसमोहरे निजगृहादिहारेभ्यः सखीशतवृताचलद्रुजवनेषु चन्द्रावली ॥ २ ॥ समुद्रयितमालतीकुरवकादिपुष्पावलीगलत्परिमलोत्पद्भ्रमरयूयसनादितम् । उदारमतिचिचितं मृगमदादिभिर्विभ्रती मनोभवमदापहं कमपि केशपाशं सखि ॥ ३ ॥

449

97 12 4 Bl 8 bis 9 Li en Geschr oben von Phākulo Rīdīāk sanna im J 176

Paṇiapusṇā'yale Bhar nistotra ein Kunstgelecht von Rama Krishna welches die Bhavani in 22 Versen feiert Die ersten zwei Strophen gebe ich genau nach der Handschrift अयि गिरिनन्दिन*) नन्दितमेदिनि विद्यविमोदिनि नन्दनते गिरिवरवन्ध**)

*) nandinī

**) Vī dī va

शिरोधिनिवासिनि विष्णुविलासिनि जिष्णुनुते । भगवति हे श्रुति-
कण्टकुटम्बिनि भूर*)कुटम्बिनि भूतिरुते जय जय हे महिषासुर-
मर्दिनि रम्यकपर्दिनि शैलसुते ॥ १ ॥ सुरवरवर्षिणि दुर्धरधर्षिणि
दुर्मयमर्षिणि**) हर्षरते त्रिभुवनपोषिणि शक्ररतोषिणि कल्पमोषिणि
घोषरते । दनुजनिरोषिणि दुर्मद[मोषि]णि दुर्मंदरोषिणि सिन्धुसुते
जय जय हे० ॥ २ ॥

Schliesst सुमित सुमित ***) सुसमाधिना नियमिना यमितो
ऽनुदिन पठेत् । परमया रमया ननु सेव्यते परिजनो स्वजनो प
चि†) त भजेत् ॥ २२ ॥

450.

14/11 2 Bl 10 bis 1° Linsen Etwa 1810 Be de Hss w mmeln
von Fehlern

Maṅgalastaka von einem kahdasa 13 Verse Der Dichter
sieht Götter Heilige, geweihte Städte Flüsse Bäume ■ s. w um
Heil an Dem Titel nach sollte das Gedicht aus 8 Strophen bestehn
doch lag die Versuchung nahe durch Zufügung von angerufenen
Dingen es zu erweitern Dies zeigt sich namentlich in der zweiten
H^e Metrum Sardulvikridita Beginnt श्रीमत्पद्मजविष्टरो हरि-
हरो वायुर्मेहेन्द्रो ऽनलद्यन्द्रो भास्करवित्तपालवरुणा प्रेताधिराजो
यहा । प्रद्युम्नो नलकूबर सुरगजक्षिन्तामणि कौस्तुभ स्वामी शक्ति-
धरय लाङ्गलधरो कुर्वन्तु (so B कुर्वन्ति A) नो मङ्गलम् ॥ १ ॥

Schliesst इत्येव वरमङ्गलाष्टकमिदं पापौघविध्वसन पुण्य सप्रति-
कालिदासकविता das übrige ganz unbrauchbar

451.

16/9¹. 6 Bl 9 bis 10 Linsen Etwa 180

Maṅgalastaka in 20 Versen Von diesen sind 10 auch in
1 vorhanden jedoch in verschiedener Stellung und eigenen Les-
arten Beginnt श्रीमद्विघ्नहरो गजाननधरो गीरोसुत सर्वग श्री-
लम्बोदरविघ्नराजसहितो विद्यानिधि पूरित । सिन्दूराक्षतमोदकै
सुकुसुमेदैवै सदा वन्दित सो देवो गणनायको मम सदा कुर्वन्तु
नो मङ्गलम् ।

Schliesst इत्युक्तं वरमङ्गलाष्टकमिदं दुःखमविध्वसन पुण्य पात-
कनाशनं कविवरश्रीकालिदासेन य । उत्थायोपमि नित्यमेव पठति
प्रीतान्तरात्मा पुमान्मृत्युं स्वात्स तु विघ्नवारणशिर शार्दूलविक्रीडि-
तम् ॥ २० ॥

*) bhari

**) darm kha

***), o m tal stion tal

†) pi ca

Ein Anfänger in der Poesie hat vier Verse zugefügt, von denen einer mitgeteilt wird ऐंद्रो द्विरध्वजः शिवः वृषध्वज धर्मो महिषध्वज स्रष्टा हसध्वजर्जुनः कपीध्वज विष्णो गरुडध्वजः कामो मक्रध्वज नली धूमध्वज कार्तिक केकिध्वज । मुशना भेकध्वजश्च ग्ली मृगध्वज कुर्व ॥

452.

22/9 9 Bl., 11 Linien Etwa 1700

Mahimnahstava, ein Hymnus an Śiva in 32 Strophen, einem Genius Puspadanta zugeschrieben Beginnt महिम्नः पारं ते पर-मविदुषो ययसदृशी स्तुतिर्ब्रह्मादीनामपि तद्वसन्नास्त्वयि गिरः । अथावाच्य सर्वः स्वमतिपरिणामावधि गृण्यमायेष स्तोत्रे हर निर-पवादः परिकर. ॥ १ ॥ असीतः पन्थातं तव च महिमा वाङ्मन-सयोरतद्वावृत्त्या य चकितमभिधत्ते श्रुतिरपि । स कस्य स्तोतव्य-कतिविधगुणः कस्य विषयः पदे त्वर्वाचीने पतति न मनः कस्य न वचः ॥ २ ॥

Schliesst असितगिरिसम स्थात्वज्जल सिन्धुपात्रे सुरतरुवर-शाखा लेखिनी पत्रमुर्वी । लिखति यदि गृहीत्वा शारदा सर्वकालं तदपि तव गुणानामीश पार न याति ॥ ३२ ॥ Die hierauf folgen den Verse sind unecht

453.

21/10 21 Bl., 7 bis 10 Linien Geschrieben im J 1831 von Sundaralāla

Mahimnahstava mit einem anonymen Kommentar Dieser beginnt हे हर तव महिम्नो महत्त्वस्य पर पारमित्यर्थमवसानमवि-दुषो ज्ञानतः पुरुषस्य स्तुतिर्ययसदृशमनुरूपा तर्हि ब्रह्मादीनामपि-गिरो वाचस्त्वयि त्वदिष्ये स्वसन्नाः कुण्डिताः ।

454.

23/15 15 Bl. 14 bis 15 Linien Etwa 1800

Mahimnahstava mit demselben Kommentar Folia 9 10 fehlen

455.

30/11 16 Bl. 9 bis 10 Linien Geschrieben um etwa 1810 von Ganguprasāda

Mahimnahstava mit einem Kommentar von Śaṅkara, Sohn von Rātnākara und Bhāgīrathī Beginnt गणानन नमस्कृत्य रेणुका कुलदेवताम् । रत्नाकरं च पितरमम्बा भागीरथी तथा ॥ १ ॥ शाण्डिल्यगोचसभूतः शकरः शकराद्विभाक् । महिम्नास्यस्तुतेर्वाखा सचेपेण करोम्यहम् ॥ २ ॥ पुण्यदन्तनामा कश्चिद्भगवत्पराजः कदाचि-

चिवनिर्मात्यविल्लपत्रोलहनेनान्यतामापन्नस्तदोपापमुत्तये परमकारु-
णिक भक्तार्तिहारक भगवन्त भवभयहन्तार श्रीशैलजावल्लभं धत्तूरपु-
ष्पपूजनेन गल्लवाद्यादिनातितरा सतोष त श्रीसदाशिवं स्तुतिवचन-
ताभासमापन्नैर्द्वाविंशत्सख्याकै शोकीरस्तीयीत् ॥

456.

23/16 14 Bl 12 bis 14 Linien Etwa 1800

Śaṅkara's Kommentar ohne Text. Die ersten beiden Blätter fehlen

457.

24/12 34 Bl, 8 bis 13 Linien Etwa 1720

Mahimnahstava in 42 Versen, mit einem Kommentar von Ramandevara Nach dem Scholiasten ist das Gedicht aus dem siebenten Teile des *Sivarahasya* entnommen und besteht aus 33 Versen Der Kommentar beginnt यस्य चा शिरसा विधाय विहिता ब्रह्मादिदेवा पुन. स्थित्युत्पत्तिलयानमी प्रतिदिन तन्वन्ति सा^(१)निन्दिताः । प्राणायामपरै. शुकादिमुनिभिर्युक्ते शिव चिह्नं ध्यानप्राप्त्यमुपासमहे तदमल गोपीरफेन मह. ॥ १ ॥ श्रीमद्गुरुपद-
द्वन्द्वसेवया लब्धश्रेयसि. । रामदेव प्रकुरुते महिम्नो ऽर्थप्रदीपि-
काम् ॥ २ ॥ नागार्थप्रतिपादिका प्रतिदिनं श्रीशुभमुक्तिप्रदामन्ना-
नान्यतम प्रकाण्डपटलीहन्त्री सुबुद्धिप्रदाम् । नागाग्रन्थविलोकनाकुल-
धिया प्रायेण सनिर्मिता संत साधुसभाजनासहृदया सशोधयन्तु स्फुटम् ॥ ३ ॥ महिम्न. स्तोत्र शिवरहस्ये सप्तमांशे द्रष्टव्य त्रयोदशा-
ध्याये ॥ ओ नम शिवाय । इह खलु श्रुतिस्मृतीतिहासपुराणालोच-
नया शिवस्य ध्येयत्वं स्तुत्यत्वं च निर्णयि स्वस्य च कैलासान्तर्गता-
नन्दमन्दिरे स्वकल्पितदिव्यकथाप्रस्तावे गौरी विनोदयतो हरस्य से-
वासमयवैमुख्येन शप्त पुष्पदन्त. शिवरूपयैव शापस्यान्तमिह्मन् वय-
स्त्रिंशच्छ्लोकेन हर स्तीति ॥

458.

32/13 23 Bl., 7 bis 10 Linien Etwa 1890

Mahimnahstava, mit demselben Kommentar Abschrift aus der vorübergehenden Handschrift mit Wiedergabe ihrer zahlreichen Fehler Reicht nur bis Vers 25

459.

21/9¹, 7 Bl 9 bis 12 Linien Geschrieben um etwa 1810 von Kṣ Inātha Gaudajīśa

Mahimnahstotra, ein Gedicht zum Preise von Śiva, welches dem Gotte Viṣṇu zugeschrieben wird Eine Nachahmung von dem *Mahimnahstava* von Puṣpadanta 46 Verse, von denen die ersten

40 in Śikhuṁ Metrum abgefasst, die übrigen 6 in Anuṣṭubh später zugefügt sind. Beginnt श्रीविष्णुस्वाच ॥ महेशानन्ताद्य त्रिगुणरहितामेव विमल खराकारापारामितगुणगणाकारनिवृते । निराधाराधारामरवर निराकार परम प्रभापूराकारावरपर नमो ज्वेद्य शिव ते ॥ १ ॥ नमो वेदावेद्याखिलजगदुपादाननियत स्व- तन्वासामन्तानवधृतनिजाकारविरते । निर्वर्तते वाचः शिवमजरम- प्राप्य मनसा यतो ऽशक्ताः स्तोतु सक्तदपि गुणातीत शिव ते ॥ २ ॥ त्वदन्यद्वस्त्वैक न हि भुवि समस्त न भवतो विभिन्न विश्वात्मन च परममस्तीश भवतः । ध्रुव मायातीतस्त्वमसि सतत नावविपये न ते ह्यस्य सत्य क्वचिदपि नमो ऽचार्य शिव ते ॥ ३ ॥

Schliesst त्वयापि शांकर लिङ्ग पूजनीय प्रयत्नतः । विहायैवा- न्यदेवानां पूजन श्रेय सर्वदा ॥ ४६ ॥

460.

20/10 2 Bl 7 Linien Geschrieben von Gaṅgārama um etwa 1830

Yamunāstaka, acht Strophen in Śikharinī Metrum, von einem ungenannten Verfasser. Verschieden von den beiden *Yamunāstaka*, welche Śaṅkarācārya zugeschrieben werden. Alle acht beginnen mit dem Wort kṛdācit. Die erste lautet कदाचित्ते तीरे जननि जननीवाक्यममृत गृहीत्वा शुद्धत्वं ध्रुवपदमगन्त्यातृसहितः । महिम्नः श्रुत्वा ते प्रचुरतरवित्ति ध्रुवजनस्तपस्तप्त्वा सद्यः शरणमिति प्राप्तस्तव तटम् ॥ १ ॥

Schliesst कदाचिच्छ्रीकृष्णे दृढतमकृतान्पापनिचयान्कुरु त्व दृष्टि मा तव महिमनि स्व भव दृढा । कदा भ्रातृलोक वज्रतरहठो मे भुतजला अय मे मा यानु (?) इति ह जननि प्रार्थनमिदम् ॥ ८ ॥

461.

23/11 3 Bl 8 Linien Etwa 1750

Yamunāstapadi, ein gereimtes lyrisches Gedicht auf Kṛṣṇa's Spiele mit den Schaeferinnen in der Yamuna, von Viṭṭhalesvara. Offenbar eine Nachahmung von Jayadeva's *Gitagovinda*. Beginnt वसन्तरागेण गीयते ॥ विभ्रमसभ्रमलोलविलोचनमूचितसचितभावम् । कापि दृगञ्जलकुवलयनिकरे रचित त कलरावम् ॥ १ ॥ हरिरिह प्रजयवतीशतसङ्गे । विलसति करिणीगणवृतवारणवर इव रतिपति- मानभङ्गे ॥ २ ॥ स्मितरुचिरुचिरतराननकमलमुदीक्ष्य हरिमतिकन्दम् । चुम्बति कापि नितम्बवती करतलधृतचिबुकममन्दम् ॥ ३ ॥ उल्लट- भावविभावितचापलमोहननिधुवनशाली । रमयति कामपि पीनघ- नस्तनविलुजितनववनमाली ॥ ४ ॥

Schliesst. निजव्रजजनावनायाच गोवर्धने राधिकाहृदयगतहृदय-
करकमले । रतिमतिशयितरसविट्ठलस्याशु कुरु वेणुनिनादाह्वानस-
रले ॥ ८ ॥ Im ganzen 18 Verse

462.

22/15 3 Bl., 23 Linien Etwa 1750

Rāksasakārya, ein Gedicht von 20 Strophen, und Kommentar
Seinen Namen hat es wahrscheinlich davon, weil darin wenig ge-
bräuchliche Wortformen vorkommen, und Wörter in ungewöhnlichen
Bedeutungen angewendet werden. Der Text beginnt कश्चिद्ब्रह्म व-
ज्रवन विचरन्वयःस्थो वज्रा वनात्मवदना वनिता वमार्द्राम् । तर्षर्य-
रिप्रदमुदीक्ष्य समुत्थित खे ना गामिमा मदकलः सकला वभाषे ॥ १ ॥

Der Kommentar beginnt कश्चिदिति । कश्चिदित्यनिर्दिष्टनामा
पुरुषो वन कानने वज्रवनानि यस्मिन्तद्वज्रवनम् । वज्रदकमित्यर्थः । etc

463.

25/12 3 Bl. 9 bis 10 Linien Geschrieben im J 1801

Radhikāśinodā, ein Kunstgedicht in 19 Strophen, von
Rāmacandra, Sohn von Janardana, Enkel von Puruṣottama. Beginnt
मालीनो घनमाली मालीनो वलमाली । मालीनो वनमाली मा-
लीनो ऽवतु माली ॥ १ ॥

464.

22/13 10 Bl., 12 bis 13 Linien Geschrieben von Mahadeva Sohn
von Bhāṭṭa diva, im J 1756

Rāmāyanasāra, ein Abriss der Rāmāyana Geschichte, in
102 Sardūlavikrīḍita Versen. Einem Risi Agnivesya zugeschrieben
Blatt 1 fehlt Vers 7 beginnt भ्रातुस्तत्र पुनः समागमभयात्त्यक्ता-
निकस्थानक etc

Schliesst इत्येतद्यद्यरिच पठति रघुपतेर्यो नरो वा मृणोति etc

465.

26/11 6 Bl. 17 bis 18 Linien Etwa 1580

Laghustava, ein Gedicht in 21 Versen, zum Preise der Göttin
Tripurā. In dieser Handschrift wird das Gedicht Sarasvatīstotra
genannt und dem Lāghu Pandita zugeschrieben. Die zweiund
zwanzigste Strophe in einem verschiedenen Metrum ist später
zugefügt. Am Rande befindet sich ein anonymer Kommentar.
Der Text bildet den ersten Teil der Pañcavā und ist in der
Kāvjamālā III, etc abgedruckt. Beginnt ऐन्द्रस्त्वेव शरासनस्य
दधती मथेललाट प्रभा ॥

Der Kommentar beginnt एषा त्रिपुरा देवी त्रिभिः पदेर्वा-
कीर्वत्यमार्णिकारप्रभृतिभिः । अथवा पदे. स्थानैर्बलाटशिरोहृदूषैः ।

सहसा झटिति बलेन वा वो युष्माकमघ हिंस्यात् । नाशयतु ।
अघमिति पापे दारिद्र्ये मरणे च ॥

466.

16/9 7 Bl 7 Linien Schrift von 1690

Laghustava in 21 Versen Ohne Kommentar

467.

17/10^{1/2} 4 Bl, 9 Linien Schrift von 1739

Laghustara in 21 Versen Ohne Kommentar

468.

23/14 6 Bl 10 Linien Geschrieben in Gapaṭanauagara in Gujarat
im J 1847

Laghustara in 21 Versen Ohne Kommentar

469.

27/12 6 Bl 15 Linien Etwa 1600

Laghustavatika, ein anonymes Kommentar Beginnt ऐन्द्र° ॥

केवलाचरशुद्धार्थमर्थमात्रप्रतीत्ये । लघुस्तवमहावृत्तिरुद्धता ज्ञानतो म-
था ॥ अथाचरकथनम् । एपासी चिपुरा त्रिभि पदेर्नास्तिर्वक्ष्यमाणै-
कारप्रभृतिभि । अथवा पदे. स्थानेनलाटशिरोद्वयै । सहसा झटिति
स्वबलेन वा वो युष्माकमघ पाप दारिद्र्य वा मरण वा हिंस्यात् ।
अपनयेत् ॥

470.

22/11 7 Bl 15 bis 16 Linien Abschrift von etwa 1730

Lalitastavaratna, ein Gedicht zu Ehren der Göttin Lalita in
212 Arya Versen, von Śankarasvamin Blatt 5 fehlt Beginnt
घन्दे गजिन्द्रवदनं वामाङ्कारुढवल्लभाक्षिप्तम् । कुङ्कुमपरागशोण कुव-
लघिनीजालकोरकापीडम् ॥ १ ॥ स जयति सुवर्णशैल सकलजगद्भ-
क्तसघटितमूर्ति । काञ्चननिकुञ्जवाटीकन्दलदमरीप्रपञ्चसंगीत ॥ २ ॥
हरिहयनेत्रतमारुतहरितामनोष्ववस्थित तस्य । विभुस साधुचितयं
विधिहरिगौरीशविष्टपाधारम् ॥ ३ ॥ मध्ये पुनर्मनोहररत्नरुचिस्त-
वकरञ्जितदिगन्तम् । उपरि चतु शतयोजनमुत्तुङ्ग शृङ्गपुगवमुपासे ॥ ४ ॥
तत्र चतु शतयोजनपरिष्ठाहं देवप्रिस्त्रिणा रचितम् । जालाशालम्-
नोर्जं नमाम्यहं नगरभाद्रिविवाया ॥ ५ ॥

Endigt ललिताया स्तवरत्न ललितपदामि प्रणीतमार्याभि ।
प्रतिदिनमवनी पठता फलानि वक्तु प्रगल्भते सैव ॥ २१२ ॥ इति
श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीमच्छंकरस्वामिविरचित स्तवरत्न स-
माप्तम् ॥

In den Notices von Rajendralalamitra, Num 1509 wird das
Gedicht Durvasas zugeschrieben

471.

24/10 3 Bl 11 Linien Schrift von 1561

Suātandara, ein Lobgedicht auf Siva welches Daśarādana d 1 Ravana, dem Dämonenkönig von Lanka zugeteilt wird In 14 Pañcāmārī Versen Beginnt जटाकटाहसंभ्रमभ्रमत्रिलिम्पनिर्झरीविलोलवीचिवल्लरीविराजमानमूर्धनि । धगङ्गङ्गङ्गञ्जवलललाटपट्टपावके किशोरचन्द्रशेखरे रति प्रतिचण मम ॥ १ ॥ धराधरेन्द्रनन्दीविलासबन्धुबन्धुरस्फुरद्गन्तसंततिप्रमोदमानमानसे । कृपाकटाक्षधीरणीनिश्चदुर्धरापदि क्वचिद्दिगम्बरे मनो विनोदमेतु वस्तुनि ॥ २ ॥

Schliesst प्रचण्डवाडवानलप्रभाशुभप्रचारणा (Ms रणि) महाप्रसन्निकामिनी जनावधूतजल्पना । विमुक्तवामलोचना विवाहकालिकध्वनि. शिवेति मन्त्रभूषणा जगज्जयाय जायताम् ॥ १४ ॥

472.

21/10 5 Bl 8 Linien Abschrift von etwa 1850

Śringaratilāla, erotische Verse, welche mit Unrecht dem ältern Kalidasa zugeschrieben werden Diese Hs stimmt abgesehen von einigen Varianten mit der Ausgabe von Gildemeister (im Anhang zu seinem Meghaduta) überein Jedoch finden sich, wie es bei solchen in verschiedenen Versmaassen geschriebenen Gedichten oft der Fall ist, einige Zugaben Nämlich nach 19 he rohani tvam asi ratrikāsya bharyā, nach 22 yadi katham api daivād durgamarge śhālitya Am Schlusse ambujam ambunī jatam na hi kvacy jatam ambujād ambunī | Murabdhī tad viparītam caranasaroje mahanadī jata ॥ २६ ॥

473.

23/15 32 Bl 16 Linien Saradī Schrift

Stutikṛsumāñjālī ein Gedicht zum Preis des Siva in 39 Gesängen, von Jagaddhara Bhaṭṭa Die gegenwärtige Handschrift enthält das Gedicht von Anfang bis 10, 16 Bis Fol 13a finden sich interlineare Glossen Beginnt ह्लादवञ्जिरमलैरनर्गलैर्जीविनैरपहरेनैर्वैरियम् । स्वामिन क्लमश्मचमै चण रोजुमर्हति मम सरस्वती ॥ १ ॥

Gedruckt in der Kavyamālā 23 Bombay 1691

474.

2°/12 2 Bl, 10 Linien Abschrift vom Ende des 17 Jahrh

Śtāmnyastakā, 8 Verse in Śikharinī metrum zu Ehren von Rādhā, verfasst von Viṭṭhalesvara dem Sohn des Vallabhācārya Ein neunter Vers ist am Ende zugefügt. Beginnt रहस्य श्रीराधेत्यखिलनिगमानामिव धन निगूढ मद्वाणी जयतु सततं जातु न परम् । प्रदोषे दृङ्गोषे पुलिनगमनायातिमधुर चल तस्याश्चक्षुरण-

युगमास्ता मनसि मे ॥ १ ॥ अमन्दप्रेमार्द्रप्रियकरतल कुङ्कुममिपात्कु-
चदन्धे वक्षस्ययि दधति (?) चारु सततम् । कृपा कुर्याद्राधा मयि
रुचिरहेमाद्रिशिखरोदितप्रावृण्मेघस्यहरहरि चुचुकमिपात् ॥ २ ॥
निमन्य प्रातर्या निजहृदयनाथ निरूपमा समाकार्यैकाकिन्यतिघनव-
नादात्मभवने । विधायोन्मादादि स्वयमतिमुदा भोजयति सा मयि
प्रीता राधा भवतु तु हरिमङ्गार्यितमनाः ॥ ३ ॥

Schliesst इति श्रीमन्नोपीजनचरणपङ्केरुहयुगानुगलानन्दभोनि-
धिनिभृतवाङ्मायमनसा । मयेह प्रादुर्भावितमतिमुख श्रीविट्ठलपदा-
भिधेये मध्येय प्रतिफलतु सर्वत्र सततम् ॥ ९ ॥ Fehlerhafte Strophe

475.

26/10 3 Bl 8 bis 9 Linsen Etwa 1800

Śāministotra, ein Hymnus auf Rādhā von Viṭṭhaleśvara
Dreizehn Verse in verschiedenen Metren Beginnt यदैव श्रीराधे
रहमि मिलति त्वा मधुपतिस्तदैवोच्चार्याहं निजचरणदास्ये निगदिता ।
मुदा चन्द्रावल्या शशिमुखि कृतार्थास्मि भवती तथा संपन्ने मा स्मरति
यदि मप्रेषणविधौ ॥ १ ॥ कदाचित्कालिन्व्यामहनि तरलापाङ्गरुचिरा
समासुत्याकण्ड किमपि परिधायाशु वसनम् । स्मरन्मा चेदुत्तारितव-
सनसञ्चालनविधौ कृतार्थाहं भूयान्निजचरणदासीति भवती ॥ २ ॥

Schliesst नेहान्निकुञ्जे निशि सगतायाः प्रियेण तल्ये विनिवे-
शितायाः । स्वकेशवृन्दैस्तव पादपङ्कजे समार्जयिष्यामि मुदा कदा
नु ॥ १३ ॥

476.

24/10 7 Bl 9 Linsen Etwa 1840

Durghataslokaḥ, eine Anzahl von künstlichen Versen Mit
einem Kommentar Beide unvollständig Erhalten sind 14 Verse
Sie beginnen 1) लक्ष्मीवन्धतकूरसू रणदहिन्दुर्धक् चमः पापडी ।
2) येन ध्वस्तमनोभवेन बलिजित्कायः पुरा स्त्रीकृतो । 3) गोकर्ण-
राडाभरणं यदीय यन्नव्यहव्यादजमाददाह । 4) गोरीचण भूधर-
जाहिनाथ. पत्र तृतीय दयितोपवीतम् । 5) केषामानगजायुक्ता
वार्चवीश्वरगोजगाः । 6) सुरारिरिपुभृत्यस्य तस्य तातस्य वाहनम् ।
7) नागवल्लीरिपोः कन्या सा कन्या यस्य वल्लभा । 8) आसादयति
यद्रूप करेण. करणीर्विना । 9) को निर्दग्धस्त्रिपुररिपुणा कथं कर्णस्य
हन्ता । 10) गच्छन्ति क्वाजिवह्नी ऊतनिजतनवः का भिनत्ति स्वकूल ।
11) व्यायाया. किं घनं किं भवति मृगमदे । 12) व्यामोहं तव
भिन्दन्तु छिन्दन्तु तव दुरितानि च । 13) अपूर्वां जय मया दृष्टः

कान्तः कमललोचने । 14) विम्बाकार सुधाधार कान्तावदनप-
ङ्कजम् ॥

Der Kommentar beginnt हे लक्ष्मीवन् त्व मा सेवकमव्याः ।
रक्ष । किभूतस्त्वम् । छतकूः । छत को पृथिव्या ऊः अवन रक्षण
येन स छतकूः ।

477.

93/15 12 BH, 12 Linnen Die Abschrift von 1867 wurde für Mulya
Abhaya ni kara angefertigt Sie ist ausserst nachlässig

Subhāṣitaslokaḥ, 177 moralische Verse, die aus verschiedenen
Sammlungen zusammengestellt sind Beginnt अथ साहित्यश्लोका
लिख्यन्ते ॥ अज्ञानतिमिरान्धाना ज्ञानाञ्जनशलाकया । नेत्रमुन्मीलितं
येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ १ ॥ येन प्रबोधदीपेन नरस्याभ्यन्तरं
तमः । मदात्मा निर्मलोचके तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ २ ॥ अखण्ड-
मण्डलाकार यद्वाप्त सचराचरम् । येन मे दर्शितं पन्थास्तस्मै श्रीगु-
रवे नमः ॥ ३ ॥

Schliesst mit देवगुरुप्रसादेन जिह्वायै च सरस्वती । तेनाह
नृप जानामि भानुमति तिल यथा ॥ १७७ ॥ इति साहित्यशास्त्रेषु
सुभाषित संपूर्णम् ॥

478.

92/14 1 BH, 15 Linnen Lina 1790

1) *Kaliyugastaka*, ein Lobgedicht auf das eiserne Zeitalter,
in 9 Versen, von Harsakirti Beginnt यत्र श्रीजगदीश्वरस्य भजनं
यत्र श्रुतीनां श्रुतिर्यथाधर्चिरवावरी (१) सुविदुषा गोष्ठीमुधा स्वी-
रसी । सीमा यत्र मितद्रवो ऽपि दधति शेषो विशेषाद्भुव मूर्याचन्द्र-
मसावपि स्थितिभृता का तत्कली न्यूनता ॥ १ ॥

Der vierte Vers lautet श्रीमद्विक्रमभोजभर्तृहरयः श्रीवत्सुपाला-
दयः श्रीहर्षामरकानिदासकवयो यत्राभवन्भूषणम् । वादिश्रीप्रभुदेव-
सूरिसुगुरुः श्रीहेममूर्यादयो जाता यत्र विचित्रराजि स कलिः द्वाध्यः
कथं स्यात्त हि ॥ ४ ॥

Schliesst तस्मात्पुण्यविधानमाधनरताः सद्बुद्धिशुद्धाशया आनन्दा-
मृतपाठिनः प्रतिदिनं विश्वेश्वरध्यायिनः । ये शृण्वन्ति पठन्ति वा
कलियुगश्रेष्ठाष्टके मानवास्तेषां संततहर्षकीर्तिसुखदो भूयाद्विभूति क-
लिः ॥ ९ ॥

2) *Śaradastotra* in 11 Versen, von Harsakirti. Beginnt
शारदा जयति विश्वमारदा ऽमारदा वरविधां विधां शारदा ।

शारदामृतमयूखचन्द्रिका व्योतिरसजनजाड्यतन्द्रिका ॥ १ ॥ चन्द्र-
चन्दनहिमेन्दुसुन्दरा शुभवस्त्रसुखमातिभासुरा । दिव्यभूषणरुच वि-
तन्वती भारती दिशतु सा सुभारतीम् ॥ २ ॥

Schliesst सारसारदनव नव प्रगे य पठेदुदयमाचमे खगे ।
तस्य वश्यमुपयान्ति निर्भर हर्षकीर्तिसुखसपदयिरम् ॥ ११ ॥

479.

92¹/₂/9 41 Bl bis Fol 21 7 bis 11 Linien von Fol 22 ab 12 bis
16 Linien Die ersten 21 Blätter sind um etwa 1740 die übrigen um etwa
1690 geschrieben

Abhyananaskuntala von Kalidasa In der sogenannten Devana-
gari Recension Foll 20 22 fehlen

Afika 1 schliesst 12b, 3 Fol 24b, 4 Fol 28a, 5 Fol 38a,
6 Fol 40b — Fol 21 beginnt in Böhtlingks Ausgabe p 32, 9,
Fol 28 beginnt ibid p 23, 15 Schliesst gegen das Ende des
siebenten Afika (प्रीतिपिशुनेन) bei Böhtlingk p 109, 8

480.

26/12 76 Bl 8 Linien Etwa 1700

Anargharaghava, ein Drama in 7 Akten, von Murali 1) 8b
2) 19a 3) 31a 4) 47a 5) 60a Nach Fol 72b fehlt alles von
6, 64 bis 7, 46 Bricht ab in 7, 79

481.

22/11 105 Bl 7 Linien Etwa 1830

Prabodhacandrodaya, ein philosophisches Drama in 6 Akten,
von Kṛṣṇanamisra

482.

25/15 43 Bl 10 bis 11 Linien Geschrieben von Bhaṭṭa Banyaka im
J 1669

Prabodhacandrodaya Folia 1—18 fehlen Beginnt in Afika 3, 9
ed Brockhaus

489.

2° 11 38 Bli 11 Linien Dr. v. 1820

Paruśarasmṛiti oder *Paruśaradharmasāstra* in 12 Adhyayah
Beginnt अथातो हिमशैलाये देवदारुवनायये । व्यासमेकाग्रमासी-
नमपृच्छन्नृपय पुरा ॥ १ ॥ भानुषाणा हितं धर्मं वर्तमाने कली युगे ।
शौचाचार यथावच्च वद सत्यवतीसुत ॥ २ ॥

490.

21/15 3" Bli 12 bis 13 Linien Schrift von 1846

Paruśarasmṛiti

491.

25/12 24 Bli 9 Linien. Gute Handschrift von 16° 1

Paruśarasmṛiti Das erste Blatt fehlt

492

25 1/2/11 26 Bli 9 bis 11 Linien Geschrieben in Karn Kuntalapuri
von Rādhākṛiṣṇa im J. 1757

Laghu Paruśarasmṛiti eine eigentümliche Recension in
10 Kapiteln und 486 Versen

Kapitel 1 = 1 in *Paruśarasmṛiti* beginnt अथातो हिमशै-
लाये देवदारुवनायये । व्यासमेकाग्रमासीन पप्रक्षुर्मुनयस्तदा ॥ १ ॥
मनुष्याणां हितं धर्मं वर्तमानं कली युगे । शौचाशौच यथाशक्त्या
वद सत्यवतीसुत ॥ २ ॥ Kulārnaya 63 Verse — Kapitel 2
= 2 3 Beginnt अतः परं गृहस्थस्य धर्माचारं कली युगे । धर्मं
साधारणं शक्त्या चतुर्वर्णक्रमगतम् ॥ १ ॥ संप्रवक्ष्याम्यहं यूयं [पूर्वं]
पराशरप्रबोधितम् । यद्वर्त्मसहितो विप्रः क्षपिकर्म तु कारयेत् ॥ २ ॥
butakārnaya 59 Verse — Kapitel 3 = 4 Beginnt अति-
माणादतिक्रोधात्स्वेहाद्वा यदिवा भयात् । समाधिकमनृतं ब्रूते गति-
स्तस्य न विद्यते ॥ १ ॥ पूयशोणितसंपूर्णे ह्यन्ये तमसि भज्यन्ति ।
पष्टिर्वर्षसहस्राणि नरकं पश्यंसासते ॥ २ ॥ 36 Verse — Kapitel 4 =
5—7 Beginnt वृक्षानशृगानिश्च यदि दृष्टुं ब्राह्मण । स्नात्वा जपेच्च
गायत्रीं पवित्रां वेदमातरम् ॥ १ ॥ गवां शृङ्गोदके स्नानं महान-
यानु संगमे । समुद्रदर्शनाद्वापि शुना दष्टं शुचिर्भवेत् ॥ २ ॥ Dra-
vyaṁśapiti 90 Verse — Kapitel 5 = 8 Beginnt गवां चन्द-
नयुक्तेषु [योक्त्रेषु] भवेन्नृत्तुरकामतः । अकामात्कृतपापस्य प्रायश्चित्तं
कथं भवेत् ॥ १ ॥ वेदवेदाङ्गविद्विम्बा धर्मशास्त्रवञ्चिता । स्वकर्म-
निरता शान्तास्तेषां पापं निवेदयेत् ॥ २ ॥ Gohatya śraddhārnaya
70 Verse — Kapitel 6 = 9 Beginnt गवां संरक्षणार्थाय न

दुष्टेद्रोधवन्धनम् । न वन्धन गवा विन्धात्कामाकामकृत च यत् ॥ १ ॥
 Goprayascitta 58 Verse — Kapitel 7 = 10 Beginnt चातुर्व-
 र्ख्येषु सर्वेषु हिता वक्ष्यामि निष्कृतिम् । अगम्यागमने चैव द्विजान्द्रा-
 यणं व्रजेत् ॥ १ ॥ एकैक वर्धयेद्वास शुक्ले कृष्णे तु हासयेत् । अमा-
 वास्या न भुञ्जीत एष चान्द्रायणो विधिः ॥ २ ॥ Agamyagamana
 nirṇaya 44 Verse Kapitel 8 = 11 Beginnt अमेध्यमपि गो-
 मांसं चाण्डालस्यान्नमथापि वा । यदि भुक्तं तु विशेषं कृच्छ्रं चान्द्रायण
 चरेत् ॥ १ ॥ तथैव चर्वियो विश्वो ऽप्यर्धं चान्द्रायणं चरेत् । शुद्धो
 ऽप्येव यदि भुङ्क्ते प्राजापत्यं समाचरेत् ॥ २ ॥ Caturvarṇacikitsā
 44 Verse — Kapitel 9 = dem ersten Teil von 12 Beginnt
 दुस्त्रम यदि पश्येत etc Snānanirṇaya 20 Verse — Kapitel 10
 = 12 64 fgg Beginnt चातुर्वर्ख्येषु चोत्पन्नो ब्रह्महा गुरुतत्पग ।
 सितदर्शनसयुक्तं प्रायश्चित्तं कथं भवेत् ॥ १ ॥ Samudrasnānamaha-
 patakāṇa 13 Verse — Die Summe aller Verse beträgt 486
 Fol 4—7 ruhren von einer späteren Hand her Fol 8 nicht
 bezeichnet doch fehlt nichts

493.

27/11 24 Bl. 1° bis 14 Längen Etwa 1780

Viddha Haritasmṛiti Dieses verhältnismässig moderne Werk
 enthält die Satzungen einer speciell Viṣṇuistischen Sekte Von der
 alten Viddha Haritasmṛiti ist es völlig verschieden Die Hand-
 schrift ist unvollständig und der Text stimmt mit der Ausgabe
 in dem Dharmasamgraha von Bombay 1884 80 Es fehlen
 Fol 1 2 4—16 23—26 28—40 42—50 56 60—62 65 66 70
 und das Schlussblatt Das erhaltene ist mit der genannten Aus-
 gabe verglichen

Blatt 1a beginnt चक्रमेकं तु वापरे । विष्णवानां तु हेतीना
 = p 164 — Blatt 2a = 199 1 — Blatt 3a = p 222 —
 Blatt 9a = p 252 — Blatt 10a = p 274 — Blatt 15a =
 p 288 — Blatt 18a = p 296 — Blatt 20a = p 307 —
 Blatt 24a = p 317 24b schliesst अथैव कीर्तनं सेवां सत्कृत्य
 करणं तथा p 319 Der siebente Adhyaya endet auf Blatt 19a

494.

25 1/2/10 40 Bl. 8 bis 9 Längen Etwa 1680

Caturvarṇasatasmṛiti Ein Fragment des zweiten Theiles über
 Prayascitta, von Anfang (Vers 93 bis 210 nach meiner Abschrift
 von Haug 134), mit dem Kommentar von Bhṛṅgoji Dikṣita Der
 letztere citirt zur Erläuterung aus den ihm bekannten Gesetz-
 büchern eine grosse Anzahl von Stellen, von welchen der ursprüngliche

Text fast erstickt wird Beginnt अथ प्रायश्चित्तप्रकरणम् ॥ प्रायश्चित्तशब्दस्य पापनिवर्तनचमधर्मविशेषे योग्यं । प्रायस्य चित्त शोधनमिति व्युत्पत्तेः । प्रायस्य चित्तिचित्तयोरिति पारस्करादिगणे पाठात्सुट ॥ उक्तं च । प्राय पाप विनिर्दिष्टं चित्त तस्य विशोधनमिति । मूले । प्रायो नाम तप प्रोक्तं चित्त नियम उच्यते । तपो-निश्चयसंयोगात्प्रायश्चित्तं प्रकीर्तितमिति ॥ पाप चाष्टधा । महापातकम् । अनुपातकम् । उपपातकम् । जातिभ्रंशकरम् । सकरीकरणम् । अपाचीकरणम् । मलिनीकरणम् । प्रकीर्णकं चेति ॥

Der Text schliesst auf Fol 39a mit den 3 Versen 208—210, beginnend धर्मनिष्ठासपोनिष्ठा कदाचित्पापमागता । अपहोमादिकं तेभ्यो विशेषेणाभिधीयते ॥

Die Caturvinsatsamṛiti wird zuerst von Apararka citiert

495.

22/10 53 Bl 11 bis 15 Linien . Geschrieben von Āpābhaṭṭa mit dem Beinamen Valdya im J 1727

Smṛtyarthasara von Śrīdhara, Sohn von Nagavinsu Das Werk wird auch *Adisṁptiyarthasara* genannt Die gegenwärtige Handschrift enthält den dritten und letzten Teil *Prayaścitta prakaraṇa*, über die Sühnung von Vergehen . Beginnt कामधेनौ प्रदीपे ऽथै कल्पवृक्षलतादिषु । शुभद्रविडकेदारलोहदादीषु च भाषितम् ॥ मन्वत्रियाश्चवल्कादिव्याख्यातुप्रतिपादितम् । स्मृत्यर्थसारं वक्ष्यामि सुखानुष्ठानसिद्धये ॥ अथ प्रायश्चित्तानुच्यते ॥ तत्र पापानामचीर्णप्रायश्चित्तानां परकभोगान्ते कर्मविपाका उच्यन्ते । अज्ञानाद्ब्रह्महा क्रमाच्छृगालश्चमूकरोष्ट्राणां योनिं याति । सुराप खरपुच्छश्वेणानाम् । Er citiert den *Smṛtiratnakara* Fol 49a den *Tīrthasamgrahakara* Fol 52a : Die einzelnen Teile des Werkes werden in der *Anukramanika* am Schlusse angegeben

Schliesst इदं स्मृत्यर्थसाराख्यं नामविष्ण्वार्यसूनुना । यज्वना श्रीधरायैण श्रुतिसृतिविदा कृतम् ॥ धर्मशास्त्रं पठञ्जलञ्छ्रावयन्धारयन्नपि । आयुः प्रज्ञां श्रियं कीर्तिं धनं पुण्यं च विन्दति ॥

496.

33/13 122 Bl 11 Linien Etwa 1770

Caturvargacintamani von Hemadri Fragmente des *Dāna Ihanda* : Pagmirt 62—217 Es fehlen Foll 66 70—78 127—150 Fol 62a beginnt धीयते ॥ मत्स्ये । सूत उवाच । अथातः संप्रवक्ष्यामि महादानानुकीर्तनम् । दानधर्मे ऽपि यत्प्रोक्तं विष्णुना प्रमविष्णुना ॥ Ausgabe in der *Bibl Ind* p 166

Schliesst मृन्मयेषु तु पात्रेषु पूर्वादेषु क्रमेण तु । घृत चीर
दधि चीद्रमेव दत्त्वा यथा -

497.

25/11 92 Bl., 11 bis 12 Linien Etwa 1680

Kālanīrṇaya oder *Kālamādhava*, Bestimmung der Zeitläufte
für feierliche Handlungen, von Sāyana. Er benutzte in grossem
Maasse Hemādri. Geteilt in fünf Bücher. Beginnt वागीशायाः
सुमनसः etc ॥ १ ॥ व्याख्याय माधवाचार्यो धर्मान्पाराशरानथ ।
तदनुष्ठानकालस्य निर्णयं वक्तुमुद्यतः ॥ Folia 71—75 fehlen

1) Upodghātaprakaraṇa Fol 14b 2) Vatsaraprakaraṇa 86b
3) Pratipannirnayaprakaraṇa 67b Von dem vierten Buch ist nur
ein Teil übrig, nämlich bis Seite 248, 8 von unten in der Aus-
gabe in der Bibliotheca Indica

498.

24/12 15 Bl., 15 Linien Etwa 1690

Kālanīrṇayadīpikā, Definition in metrischer Form der Zeiten
für verschiedene Gebräuche Von Rāmacandīa einem Sohn von
Kṛṣṇa Beginnt कालचक्रप्रयोक्तारं नत्वा श्रीविठ्ठलं गुरुम् । धर्म-
ज्ञानार्थमात्मनः कालनिर्णयदीपिकाम् ॥ १ ॥ यद्यप्यर्थवशात्प्राप्तं स्प-
ष्टतायै क्वचित्क्वचित् । प्रपद्यते स्वशब्देन मूलग्रन्थानुसारतः ॥ २ ॥
Er benutzte Sāyana's *Kālanīrṇaya* Die Anordnung des Stoffes
weicht jedoch ab

Die Handschrift reicht nur bis Vers 190 Nach Fol 14 sind
zwei Blätter (Vers 145—179) ausgefallen

499.

21/18 19 Bl. 17 bis 20 Linien Etwa 1810

Kṛtyaratnāvalī, über die Gebräuche in den 12 Monaten des
Jahres, verfasst im Jahre 1649 von Rāmacandra Bhaṭṭa aus der
Tatsat-Familie, einem Sohne von Bhaṭṭa Viṭṭhala Enkel von
Bālakṛṣṇa Ein Fragment. Beginnt नमस्कृत्य रमानाथ भट्टविठ्ठ-
लमनुना । कृत्यरत्नावलीं रम्या तन्यते विदुषां मुदे ॥ १ ॥ तत्र
चैवशुक्लप्रतिपदि संवत्सरारम्भविधिः । तत्र प्रतिपदीदयिकी ग्राह्या ।
चैवमासि जगद्गुह्या ससर्जं प्रथमे ऽहनि । शुक्लपक्षे समयं तु तदा सू-
र्योदये सतीति ब्रह्मपुराणात् ॥ दिनद्वयेन व्याप्ती तदस्पृशे च पूर्वव ।
वत्सरादी वसन्तादी वनिराज्ये तथैव च । पूर्वविद्वैव कर्तव्या प्रति-
पत्सर्वा (lies सर्वदा) बुधैरिति वृद्धवसिष्ठोक्तेः ।

Cartrakṛtya 3b Vaisakhakṛtya 4b Jyesthakṛtya 5b
Āṣāḍhakṛtya 6b Śrīraṃakṛtya 9a Bhādrapadākṛtya 16a
Die Hs bricht im Āṣvīnakṛtya ab

Von besonderen Schriften und Autoren citirt er Atharva-vedinām Gṛihya-pariśista, Adbhutasāgara, Ananta Bhaṭṭa, Ācāra pradīpa, Kalatattvavivecana, Jyotiḥparāśura, Divodasiya, Dipikā, Nīrnayadīpa Nīrnayāmṛita, Nṛsiṅhaprasāda, Purāṇasamuccaya, Pṛthvicandrodaya, Prayogapārijāta, Bhārgavārcanadīpikā, Mādhava, Rāmārcanacandrikā, Rāmārcanadīpikā, Samnyāsapaddhati, Smṛti-darpana, Smṛtiratnavali, Smṛtisamgraha Ausseidem erwähnt er Fol 16 b seinen Grossvater von mütterlicher Seite, nämlich Raghunātha Bhaṭṭa.

500.

24/11 189 Bll, 10 bis 12 Linien . Ausgezeichnete Handschrift vom Ende des 17 Jahrh

Nīrnayamṛita, ein Kompendium der geistlichen Gebräuche, von Allāṣanātha, einem Sohn von Suddha Lakṣmana . Er widmete sein Werk dem König Sūryasena, Vater von Devasena und Bruder von Pratāpasena . Die königliche Familie stammte von den Cahuvāna ab und regierte in Ekacakra an der Yamunā . Die angegebene Reihe von Herrschern ist Sarūpa Kārnadeva Uddharaṇa Candrasena Sūryasena . Begunnt कारणमेक जगता चारणमा-
ख्येन तारण विपदाम् । किमपि महो महनीयं प्रत्युह्युहदारणं वन्दे ॥

Vgl Catal IO Nummer 1579 . Das Werk enthält 4 Abschnitte, nämlich Tithivrataprakarana, Śrāddhaprakarana, Dravyasuddhi-prakarana, Aśaucaprakarana . Der Verfasser citirt Anantabhaṭṭa und Anantabhaṭṭiya, Apararka, Arṇava (s Smṛitimahārṇava), Kāṭhakaḡrihyaparīśista, Kalādar-a, Kṛtyakalpataru, Gāṅgeya 111a, Gṛihyaparīśista, Caturvīṣatimata, Cintamani, Jyotiḥsagara, Jyotiṛ-vasiṣṭha, Tridandī f, Dāmodarīya, Durgotsava, Devadasiya, Dhavala (?), Pārijāta, Purāṇasamuccaya, Puṣkarapurana 107 b, Badarayana, Bhāskara jy, Bhīmaparakrama, Bhoja, Bhojarajīya, Mahādevīya, Mitakṣaiā, Maṭṭrāyanīyagṛihyaparīśista, Maṭṭīyasūtra 144 b, Mo-
kseśvara 12a, Ratnamala jy, Rāmakautuka, Rūpanārayanīya oft, Lalla Asti, Vidyābhaṭṭapaddhati, Viśvarūpanibandha, Saṅkaragītāh, Śaṭtrīnśanmata, Samvatsarapradīpa, Sāmkhyāyana 125 b, Suresvara, Smṛticandrikā, Smṛitimahārṇava, Smṛtisamgraha, Smṛtisamuccaya, Smṛtyarthasāra, Hemādri (Parīśiṣṭa)

501.

26/14 43 Bll, 15 bis 17 Linien . Geschrieben in Jalamdhara-pura von Bhavānīrāma im J 1810

Ācārādarsa, ein Werk, welches die taglichen Gebräuche nach den Vorschriften der Vājasaneyins behandelt . Von Śrīdatta . Begunnt दीक्षितो रणयज्ञेषु विदुधानन्ददायिषु । हरिरब्धिसुतावक्र-
सोमपीतो पुनातु यः ॥ १ ॥ Sieh Catalogue India Office Num 1618 . Fol. 4 b citirt er sein Chandogāhnikā, und Fol 13a sein Śiṣṭakopa .
Nach Fol 22 fehlt ein Blatt . Nach diesem lag ein Blatt, welches jetzt mit 31 bezeichnet ist.

502.

21/15. 55 Bl., 13 bis 15 Linien Etwa 1810.

Ācūrādarśa von Śrīdatta.

Die ersten sieben Blätter fehlen.

503.

26/11. 14 Bl., 10 bis 11 Linien. Geschrieben im J. 1540 von Nārāyaṇa, einem Sohn von Devākara

Āsaucadaśaka, zehn Verse in Śārdūlavikrīḍita-Metrum, von Vijñāneśvara, mit einem Kommentar von Hari. In der Handschrift des India Office Num. 1749 heisst der Kommentator Harihara. Von diesen, in der Mitākṣarā vergebens gesuchten Versen lauten die ersten vier: मातुर्गर्भविपत्स्वर्घं चिदिवसं मासत्रये ऽतो यथामासाहं विपु सूतकावधिरतः स्नानं पितुः सर्वदा । ज्ञातीनां पतनादि जातमरणे पिचोर्दशाहं सदा नाम्नः प्राक्तदपेति सूतकवशाद्वातुर्दशाहं परम् ॥ १ ॥ ज्ञातीनां दशनाम्बुराद्वतविधेः प्रागाल्लवो ऽष्टस्यहं चौलात्प्राग्दहमाश्रये परमहर्नाम्नो ऽथ दन्ताश्रयम् । त्वाने चैवमथ व्रताद्दशदिनं जन्मन्ययीत्यं सदा मासं पुंस्रसवे तु मातुरपरधैतद्दशाद्वाधिकम् ॥ २ ॥ कन्यास्नातुरा चुरादथ दिनं दाने अहं चौभयोर्जात्युक्तं रतुसंभवे*) पितृकुलस्योढासु भर्तुर्भवेत् । सूतास्नासु मृतासु वा पितृगृहे तस्य चिरात्तं दिनं तत्पक्षस्य पराश्रयास्वपि तथा भवौच्यं तत्पक्षयोः ॥ ३ ॥ दाहाद्याहितवह्निकेषु मरणादन्येषु तेषां पुनः संस्कारे अहमाहितापि विषये तस्मिन्दशाहं स्वधम् । शिष्टाहं विदिते ऽन्तरा दशदिने ऽतीते अहं स्वाल्लवो ऽत्यब्दे स्यादतिकालजं न जनने नैवानुपेतात्यये ॥ ४ ॥

Der schlechte aber gute Kommentar beginnt: विज्ञानेश्वरविरचितमुनिजनवाकीर्णिताचरामध्यात् । आशीचदशकवृत्तिं वदति हरिहरिहरी नत्वा ॥ अथ तावद्विज्ञानेश्वरयोगीन्द्रस्तुर्वर्णलोकस्य जन्मनि सूतिभवं सूतकं मरणे शवभवं शवसूतकशवशुद्धये वृत्तदशकं शार्दूलविक्रीडितेन चकार ॥

504.

18/11 6 Bl., 8 bis 10 Linien Schrift von 1591.

Trinśacchloki oder *Āsaucatrinśacchloki* 30 Sragdharā Strophen, über Verunreinigung und deren Beseitigung. Von einem anonymen Verfasser. Beginnt: यस्मासाभ्यन्तरेषु स्वपुरुषनिहिते गर्भमात्रे विनष्टे माता तन्माससंख्यासमदिनमशुचिः स्नानशुद्धाः मषिण्डाः । etc

*) रतु des Metrums willen für रतु

505.

21/11 20 Bl 12 bis 14 Linien Etwa 1730

Trinśacchloka mit einem Kommentar von einem gewissen Bhaṭṭacarya Der letztere beginnt नत्वा गणेश्वर देव शारदा गुरु-
मात्मन । आशीचसग्रहविशच्छोकव्याख्या करोम्यह ॥ तत्र स्मार्तक्रम-
मुल्लङ्घ्य लोकप्रसिद्धक्रममनुसरन्गर्भनिमित्ताशीचक्रमेणाशीच प्रतिपाद-
यति । एवमासाभ्यन्तरेयु etc

506.

27/12 16 Bl 10 bis 18 Linien Geschrieben von Nandajāla etwa um 1690

Trinśacchloka mit demselben Kommentar Der Text schliesst
इत्वा पिण्ड सपिण्डा परश्वदहनस्नापकाश्च ब्रजित्वा तद्वैष्णवादि-
चास्य प्रशमितमनसो निम्नपक्षं विदध्व । आचम्याग्न्यसुदूर्वाङ्कुरवर-
वृषभानक्षतान्भोमय वा स्पृष्ट्वा सिद्धार्थतैलान्यथ दृपदि पदं न्यस्य सर्वे
विशेष्यु ॥ ३० ॥

Der Kommentar endigt अथ श्व दग्ध्वा आगतानां प्रेतगृह-
प्रवेशनविधिं विज्ञेन वृत्तेनाह । इत्येति etc

507

21/10 15 Bl 15 bis 18 Linien Etwa 1700

Trinśacchloka mit demselben Kommentar

508.

21/11 56 Bl 7 bis 9 Linien Etwa 1798

Trinśacchloka Derselbe Kommentar ohne Text

509.

25/11 208 Bl 9 bis 10 Linien Anf des 18. Jahrs

Prayogaratna von Bhatta Nārāyaṇa Sohn von Bhaṭṭa Rameśvara, verfasst in Benares (Cod. A.) In diesem Werke gibt der Verfasser eine genaue Beschreibung der 18 indischen Sakramente und anderer darin sich schliessenden häuslichen Gebräuche. Beginnt श्रीराम सपरीवार गणेश च सरस्वतीम् । आश्वलायनतच्छिष्यान्प्र-
णम्य पितरं गुरुम् ॥ १ ॥ भट्टरामेश्वरसुतो भट्टनारायण सुधी ।
प्रयोगरत्नं कुरुते काशा शिष्टेष्टतुष्टये ॥ २ ॥ Vor allem benutzte er
das *Prayogaparijata*. Von andern seltenen Werken erwähnt er
den *Jyotiḥ prakāśa Siddhāntasekhara* und den Verfasser der *Kṛtsna*
bhaṭṭi (Fol. 117a)

Paribhāṣaparakarṇa Fol 73b *Garbhadhana* Fol 88b *Pum*
sāyananavalobhane Karmanī Fol 91a *Simantonnayana* Fol 94a
Jatakarman Fol 97b *Namakarana* Fol 99b *Niskramana*
Fol 102l *Annaprāśana* Fol 102b *Cuḍakarman* Fol 110a

Upanavāṇa Fol 119a Samavartana Fol 138a Vivaha Fol 170b
Fol 187a आश्वलायनमाचार्य प्रणम्य पितरं गुरुम् । भट्टरामेश्वर-
सुतो भट्टनारायण सुधी ॥ १ ॥ पञ्चविंशतिसंस्कारेष्वाद्वादश-
संस्कृते । पाकयज्ञान्सप्त शिष्टान्वक्ति शिष्टेष्टतुष्टये ॥ २ ॥ Śrīvāṇa
kharman Fol 190a Sarjābali Fol 191a Śrīvayujikharman Fol 192a
Smṛatigrahaṇa Fol 193b Pratyavarohana Fol 196b Pindapitṛ
yajña Fol 201a Saptamīraddhapriyoga Fol 203a Asṭamīraddha
priyoga Fol 204b Anvīśākhānīyamīraddhapravoga Fol 208b

510.

91/13 63 Bl 12 bis 15 Linien Ende des 17 Jahrh

Ein grosses Fragment des *Prayogaratna* von Narayana
Bhaṭṭa. Foll 1—67, aber 2 und 3 fehlen. Beginnt mit Gar-
bhāmbhānakhyā Garbhadhana und schliesst in der Mitte des
Kapitels Gṛhapraveśanīyahoma. Cod A 84a—160a. Beginnt
तत्राय क्रम । कर्ता प्रातरभ्यङ्गस्नानं कृत्वा पत्नीमपि नवोदककुम्भस-
लिले स्नापयित्वा etc

511.

94/10 30 Bl 10 bis 12 Linien Etwa 1690

Ein grösseres Fragment des *Prayogaratna* von Narayana
Bhaṭṭa. Paginiert 1—45 doch fehlen Foll 2—14. Fol 1a
beginnt mit Garbhadhana तत्र रजोदर्शनात्पोडशाहोरात्राख्यतु ॥
Niskramanaprayoga endet Fol 10b Upavēanīvidhī Fol 16a
Annaprasāna Fol 16b Vaidhapanapriyoga Fol 19a Cudakar-
mapriyoga Fol 22a Upanayanapriyoga Fol 30a Medhajāna
Fol 31a Mahanāmīvratapriyoga Fol 36a Mahīvratapriyoga
Fol 36a Upanīśīvratapriyoga Fol 36b Godanīvratapriyoga
Fol 38a Brahmācārīvratalopaprayāścitta Fol 49a Samavartana
prayoga Fol 44a Die zwei letzten Blätter enthalten den Anfang
des Kapitels über Vivaha

512.

24/13 91 Bl 16 bis 1 Linien Geschr eben im J 1703 von Jivana
Sol = von Bhaṭṭa Dhara

Upasanaḥ hyah Sayampratāhomaḥ bis *Asṭaśrīkṛtīraddha
prayogaḥ* aus dem *Prayogaratna* von Narayana Bhaṭṭa. Ent-
spricht dem Codex A von Fol 172b 5 bis zu Ende. Beginnt
अथोपसनाख्य सायमातर्होमो ऽभिधीयते । स च विवाहोत्तरका-
लीने सायंकाले भट्टाच्यतीपातादिसभवे ऽपि कृते ऽकृते वा गृहप्रवेश-
नीयहोमोत्तर आरम्भाणीय ।

513

21/12 14 Bl 10 Linien Etwa 1700

Drei Kapitel aus dem *Prayogaratna* des Narayana Bhaṭṭa

1) Fol 1 *Istumadhye Grahananurnaya* der zu beobachtende Ritus wenn während des Feueropfers eine Mondfinsternis oder Sonnenfinsternis eintritt. Beginnt अन्वाधानेष्टिमध्ये चन्द्रग्रहण चे-दिष्टिदिने हविरासादनान्नं कृत्वा । अन्वाधानेष्टिमध्ये चन्द्रग्रहणदोष-प्रायश्चित्तार्थमाज्यहोमं करिष्ये इति सकल्प्य नवोनवो भवतीत्यस्य etc. Findet sich in Cod A Fol 60a

2) Fol 2—4 *Sāyampratarhomavidhi*, die Darbringung im Feuer am Abend und Morgen. Beginnt यजमान कृतसंध्या-चन्दनं प्रादुष्कृतस्थामे पश्चिमं उपविश्याचम्य प्राणानायम्य देशकाली निर्दिश्य । अपिरूपपरमेश्वरप्रीत्यर्थं सायंप्रातर्होमौ होष्ये । तत्रेदानीं साधतमाज्यं होमं करिष्ये इति सकल्प्य । चत्वारि शृङ्गा etc. Findet sich in Cod A Fol 174b

3) Fol 5—14 *Dustarajodarsanasanti*. Beginnt रजोदर्श-नानन्तरं पञ्चमदिने चन्द्रताराद्यनुकूले शुचौ देशे सुक्तात् सुक्तातया पत्न्या युतं पाद्भुजं उपविश्य प्राणानायम्य देशकालीं स्मृत्वा मम पत्न्या प्रथमरजोदर्शने ऽमुकदुष्टमासादिसूचितसकलारिष्टनिरसनद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं सद्यहमस्मां शीनकीर्त्ता शान्तिं करिष्ये इति स-कल्प्य etc. Findet sich in Cod A Fol 75a

514

24/13 2 Bl. 12 L. n. en. Etwa 1740

Pratyavarohanaprayoga eine mit der Verehrung von Schlangen verbundene Handlung welche am Vollmondstage oder am vierzehnten Tage des Monats Margaśīra geübt wird. Das nähere ist in Aśvalayana Gṛhyasūtra 2 3 und in Sāṅkhyana Gṛhyasūtra 4 15 angegeben. Unser Kapitel ist dem Prayogaratna von Narayana Bhāṭṭa entnommen obgleich diese Quelle nicht genannt wird. Beginnt अथ प्रत्यवरोहणम् । तच्च मार्गशीर्षी पूर्णिमास्या तत्पूर्वेद्यु-द्यतुर्दशा वा कार्यम् । दिवैव गृहकुडालेपनतदाह्वादननिम्नोन्नतभूमि-समीकरणप्रकृष्टापामार्गाद्युत्पलनरूपं निवेशनालकरणं विधाय फलरहितधान्यतृणाख्यपलालनिर्मितं च शयनार्थं कटं सपाद्य सकल्पपूर्वकं प्रत्यवरोहणाङ्गं नान्दीत्याङ्गं विधायान्तिमिति सूर्ये सायमीपासनं कृत्वा शुचिं पवित्रं धृत्वा देशकालौ संकीर्त्य मम स्त्रीपुत्रादिसहितस्य जलस्य-लचरसर्पवाधानिवृत्त्यभयहेमन्तसौमनस्यद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं नि-त्यविधिरूपं प्रत्यवरोहणाख्यं कर्म करिष्ये इति सकल्प्यापिमुपसमा-धाय etc.

Schliesst इदमपि कर्म केचिद्वृत्ता कुर्वन्ति । युक्तं तु पवित्रचे-पणान्तमुपवासी कृत्वा मुक्ता शयीतेति ॥

515.

22/10 4 Bl. 11 Linien Etwa 1780

Madhuparka, über einen Methtrank, der dem Bräutigam vor der Hochzeit gereicht wird. Angeblich aus dem Prayogaratna, wo das betreffende Kapitel ganz verschieden lautet. Beginnt कन्यार्थिने गृहागतायास्मै स्वातकाय वराय कन्यादानाद्भूत मधुपर्क करिष्य इति सकल्प्य प्रागुक्तविष्टरमादाय विष्टरो विष्टरो विष्टर प्रतिगृह्यताम् । प्रतिगृह्णामि ।

516.

19/11 4 Bl. 11 bis 12 Linien Etwa 1750

Vridhishraddhuprayoga ein Opfer an die Manen bei freudigen hauslichen Ereignissen, angeblich aus dem Prayogaratna, mit dem es nicht übereinstimmt. Beginnt गौरी पद्मा शची मेधा सावित्री विजया जया । देवसेना स्वधा स्वाहा मातरो लोकमातर ॥ १ ॥ धृति पुष्टिस्तथा तुष्टिरात्मन कुलदेवता । ब्राह्मी माहेश्वरी चैव कौमारी वैष्णवी तथा । वाराही च तथेन्द्राणी चामुण्डा सप्त मातर ॥ गौर्यादिषोडशमातृभ्यो नम । आवाहयामीति ॥

517.

30/13¹/₂, 295 Bl. 14 Linien Gute Schrift von etwa 1800

Jayasinha alpadruma ein Festkalender, verfasst im Jahr 1714, von Ratnakara, Sohn von Devabhata, unter König Jayasinha dem Grunder von Jaipur in Rajputana (1728). Beginnt करीन्द्रान्न चारुचन्द्रावतस स्रवद्रण्डपालीमिलद्भृङ्गमालम् । अपर्णामृत विष्णूग हरन्त गणेश सुरेश तमाद्य प्रपद्ये ॥ १ ॥ Der Verfasser behandelt seinen Gegenstand in 18 Kapiteln (Stabaka). Die Werke die er insbesondere benutzt hat, sind Hemadris Caturvargacintamani, Madanapalis Madanaratna, Sayanas Kalamritya, Alladanathas Nirnayamrita, Kamalakaras Nirnayasinidhu. Andere Schriften hat er fast ohne Ausnahme seinen Vorgängern entnommen. Dennoch gebührt ihm das Lob, dass er die im achtzehnten Jahrhundert verfassten Werke ähnlichen Stoffes an Gründlichkeit übertrifft. Sieh Catal Oxon Num 665—667 Lalmitras Notices Num 1705.

Die Handschrift enthält nur die ersten 12 Stabaka. 1) Kalanirupana endet Fol. 23a. 2) Samkrantirnaya Fol. 48b. 3) Pratipatkritya Fol. 96a. 4) Dvitiyaprakarana Fol. 107a. 5) Tritiaprakarana Fol. 132b. 6) Caturthirnaya Fol. 161b. 7) Pañcamirnaya Fol. 178b. 8) Šaṣṭhirnaya Fol. 189b. 9) Saptamirnaya Fol. 207a. 10) Aṣṭamirnaya Fol. 257a. 11) Navamirnaya Fol. 284b. 12) Dvadaśiprakarana Fol. 418b.

Pageirt 1—418, doch fehlen Foll. 157 158 237—239, 277—279 285—288 294—404 im ganzen 123 Folia. Bricht ab im Anfang des dreizehnten Stabaka.

518.

27/12 308 Bl 10 Linien Etwa 1810

Vratarāja, verfasst in Benares im Jahr 1737 von Viśvanātha Sohn von Gopala Beginnt ओंकारविघ्नेशगुरु सरस्वती गौरीशमूर्त्य च हरि च भैरवम् । प्रणम्य देवान्कुर्वते हि यन्त्रं देवज्ञशर्मा जगतो हिताय ॥ १ ॥ विष्णुवर्चन दानशिवार्चन च उत्सर्गधर्म व्रतनिर्णय च । वेदापुराणात्स्मृतितथ तद्वद्व्रतौक्तसिद्धान्तविधिं विधत्ते ॥ २ ॥ संगृह्य सर्वस्य मत पुराणं सिद्धान्तवाक्यं मुनिभिः प्रणीतम् । लोकोपकाराय ह्यतो निबन्धो व्रतप्रकाशः सुधिया मुदे स्यात् ॥ ३ ॥ Sieh Cod. Oxon Num 663 664

1) Paribhāṣā endet Fol 37b 2) Dvitiyāvratāni Fol 66a 4) Caturthivratām Fol 153a 6) Ṣaṣṭhivratāni Fol 185a 8) Aṣṭamivratāni Fol 254b 9) Navamivratāni Fol 287a 10) Daśamivratāni Fol 295a 11) Ekadaśivratāni Fol 400a 12) Dvādaśivratāni Fol 419b Schliesst in den Trayodaśivratāni gegen Ende des Śnupradosaṁvratā

Paginiert 1—440, doch fehlen Folia 39—65 95—101 118—128 139—145 156—175 177—184 195—219 340—361 Nach 376 kommt 378, doch fehlt nichts Fol 433 ist auch mit 434 gezeichnet, aber es fehlt nichts Im ganzen fehlen 132 Blätter

519.

27/12 34 Bl 10 bis 11 Linien Schrift von 1810

Ein Fragment des *Vratarāja* aus der vorangehenden HS herausgeschält. Beginnt [भवे]ती वृवतु । अस्तु पुण्याह । in A. Fol 26a 8 Paginiert 23—56 Schliesst in dem Abschnitt karttikaśuklaṁpratipad, welcher wegen der Lucken in A fehlt

520.

28 11 31 Bl 11 Linien Geschrieben von Haraprasāda Svāmīn in Indraprastha im J 1758

Aurdhadehikapaddhati oder *Antyeṣṭipaddhati*, ein Leit-faden für Iodienzeremonien, von Narāyaṇa Bhāṭṭa, einem Sohn von Rameśvara Bhāṭṭa Er folgt den Vorschriften von Āvalayana Blätter 1—22 und 35 fehlen Das Werk beginnt mit Tritiṣyadinakṛitva पूर्ववृत्तीयदिनविधिं करिष्य इत्यम्नोपरि तिलाञ्जलयः पथ चयो दग् वा यात्वा etc Vratotsargavidhi Fol 26b Sapindi-karṇa Fol 31b Upryogino nirṇayaḥ Fol 45b Narayanabali Fol 50a Garbhūptamarāṇavidhi Fol 53a

Schliesst भट्टरामेश्वरमुतो भट्टनारायणः मुधीः । व्यधत्त हचिरां काश्यामार्धदेहिपद्धतिम् ॥ आद्यनायनमार्गेण सन्ति पद्धतयः शतम् । ताभ्यस्त्वम्या विगोपो यः पण्डितः सोऽवधारयताम् ॥

Das ganze Werk ist von Eggeling im Katalog des India Office unter Num. 480 ausführlich behandelt worden. Zu den angeführten Autoritäten habe ich nur das Devajānīya und die Vidhānamālā zuzufügen.

521.

22/10. 27 Bl., 10 Linien. Etwa 1680.

Aurhadehikapaddhati von demselben. Der Anfang und das Ende fehlt. Beginnt: ततः प्राणोत्क्रमणानन्तरं चायुजः सजातीया ब्राह्मणादयो स्तरणा मुक्तकेशाः शवं प्रक्षादितमुखं प्राक्शिरसमूर्ध्वमुखं दाहदेशं प्रति नयेयुः । अपिः स्मार्तोऽप्यो वा श्रीताः शवाग्रे न्येन नेतव्याः । प्रेताग्निमध्ये न्येन न गन्तव्यम् ।

Daśābhakṛitya 14 b. Vṛsotsarga 18 b. Mahākoddista 19 a. Ekoddistavidhi 19 b. Ekādaśābhakṛitya 20 b. Sodaśāśrāddhāni 21 b. Sapiṇḍīkaraṇa 25 a. Uḍakumbhāśrāddhāntakṛitya

Śivasvāmin wird Fol. 18 b citiert.

522.

26/9. 54 Bl., 8 bis 9 Linien. Schrift vom Ende des 17. Jahrh

Tulāpuruṣamahādānaprayoga, die Gebräuche, welche stattfinden, wenn ein Mann allerlei Gaben macht, die dem Gewicht seines Körpers gleichkommen. Von Nārāyaṇa Bhaṭṭa, Sohn von Bhaṭṭa Rāmeśvara. Angeblich aus seinem Prayogaratna Beginnt विघ्नेशवाण्यौ रघुनाथताती प्रणम्य रामेश्वरभट्टसूनुः । नारायणाख्य-स्तनुते विचार्य तुलामहादानविधिप्रयोगम् ॥ तुलापुरुषमहादानं चिकीर्षुः शुभदिने तीर्थादी मण्डपं कर्तुं यथायोगं मार्जनदहनखननादिना स्मृत्युक्तमार्गेण भूमिं सशोध्य सम्यक्स्तमीकुर्यात् । ततो द्वाद-शाङ्गुलशङ्कुमानछते मण्डले शङ्कुकायाप्रवेशनिर्गमाभ्यां प्राचीं प्रसाध्य पुण्यतिथौ पूर्वाह्णे गन्धादिना गणपतिं कूर्मं शेषं वसुधा ब्राह्मणां च पूजयित्वा भूमौ अर्घ्यं दत्त्वा मण्डपादिं कुर्यात् । तथा हि । देश-काली स्मृत्वाद्य तुलापुरुषमहादानोपयोगि मण्डपकुण्डादि कर्तुं गणेश-कूर्मशेषवसुधाब्राह्मणपूजाभूम्यर्घ्यदानानि करिष्ये इति संकल्पं विधाय गणेशादीन्पूजयेत् । पुण्याहवाचनमपीकृन्ति केचित् ॥

523.

22/10. 121 Bl., 10 Linien. Geschrieben im J. 1675 von Bālakṛiṣṇa.

Tristhalīsetu, ein Werk über Wallfahrten nach Benares, Gayā und Prayāga, von Nārāyaṇa Bhaṭṭa, Sohn von Bhaṭṭa Rāmeśvara. Diese Handschrift enthält nur den ersten Teil *Sāmānyapraghātaka*, allgemeine Vorschriften bei dem Besuch dieser Orte. Beginnt: सरस्वती नमस्वामः प्रह्यूह्यूहहानये । यदे-क्तानचित्तानां चित्ते संवित्तिरुत्तमा ॥ १ ॥ Abschnitte sind:

Tirthavatiannupana 6a Yanavicara 17b Tirthayatrāyam Kalā
śuddhiḥ 24a Tirthagamanavidhi 30a Yatranīyamah 35a Tir
thapūptudinakṛtya 36b Tirthopavasa 40b Muṇḍanavicara 59a
Tirthasnanavidhi 61b Tirthatarpana 65a Nadirajodosa 67a
Tirthaśraddhe vṛttamśuddham 86a Tirthaśraddhavicāra 94b Tir
thaśraddhadhikarimah 98a Tirthaśraddhaprakarāna 110b Asthi
kṣepavidhi 115a Prakṛnakas Tirthadharmah 125b

Narayana citiert viele bekannte Werke, nur das Citrapatha
mahatmya Fol 69b ist bis jetzt nicht bekannt geworden

524.

25/16 616 BH 11 Linien Geschrieben im J 1784 von Sa kara
Sohn von Kuṣpasankara Enkel von Hari a kara Urenkel von Jayakṛṣṇa Gross
urenkel von Kesava

Nirnayasindhu, eine vollständige Darstellung Brahmanischer
Gebrauche In drei Büchern (Paricheda) Verfasst im Jahr 1612
von Kamalakara Sohn von Ramakṛṣṇa, Enkel von Nārāyaṇa
Beginnt कार्ष्णिकनिकेत राम सीतालतायुक्तम् । विश्वामित्रान्वदा-
यव्रततिसमालम्बशाखिन वन्दे ॥ १ ॥ Sieh Catal India Office
Num 1584 1585

525.

25/12 330 BH 9 bis 11 Linien Etwa 1790

Nirnayasindhu Drittes Buch. Beginnt श्रीरामकृष्णतनय.
कमलाकरसज्जित । निरूप्य तिथिद्वयं तु प्रकीर्णं वक्तुमुद्यत ॥ तत्रादौ
संस्कारेषु गर्भाधानम् ॥

Die beiden mit 263a und 263b bezeichneten Blätter (früher
48 44) sind an die richtige Stelle gesetzt

526.

21/11½ 91 BH 9 bis 15 Linien Etwa 1780

Nirnayasindhu Das erste Buch endet Fol 59a Das zweite
beginnt अथ सवत्सरप्रतिपदमारभ्य तिथिनिर्णयस्तत्कृत्य च निरूप्यते ॥
Bricht ab in den Worten मुहूर्ते रौहिणे ऽष्टम्या पूर्वा वा यदि वा-
परा । दूर्वाष्टमी

527.

32/16 76 BH 14 Linien Ganz unvollständig Etwa 1830

Śūdradharmatattva, über die Pflichten und Rechte eines
Śūdra, von Kamalakara Bhaṭṭa. Beginnt प्रणम्य रामं पितरौ
कमलाकरशर्मणा । रामकृष्णतनूजेन शुद्धधर्मो निरूप्यते ॥ १ ॥ Sieh
Catal Oxf Num 654

528.

20/3 24 BH, II bis 8 Linien Schrift von 180°

Śūdradharmatattva von Kamalakara

529.

28/10. 17 Bl., 9 Linien. Etwa 1840

Śrānanayoga, die Ceremonien bei dem zeitweiligen Einstellen des Vedenstudiums und der Wiederaufnahme desselben. Von Kamalākara Bhaṭṭa. Beginnt: आदौ पञ्चमं कृत्वा । यत्त-
गस्त्रिगतं पापं देहे तिष्ठति मामके । प्राशनात्पञ्चगव्यस्य दहत्यपिरि-
वेन्धनम् ॥ प्राश्नाचम्य । अथ पूर्वोच्चरितगुणविशेषणविशिष्टायां शुभ-
तिथौ । अध्यायानामुपाकर्म आवश्यकं अवशेन तु । तन्मासे हस्तयुक्तायां
पञ्चम्यां वात इष्यते ॥ अवृथौपधयस्तस्मिन्मासे तु न भवन्ति चेत् ।
तदा भाद्रपदे मासे अवशेन करोति तत् ॥ उपाकर्मदिने शुचौ देशे
सुक्तातः सुखासीन आचार्यः प्राणानायम्य देशकालौ संकीर्त्य । मनै-
तेषां ब्राह्मणानां चाधीतानां छन्दआदीनां यातयामतानिरासेनाप्या-
चनद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थमेभिर्ब्राह्मणैः सहान्तरितमुत्सर्जनाख्यं कर्मो-
पाकर्मदिने करिष्ये । तदादौ निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गणपतिपूजनं च
करिष्ये ॥ Über beide Handlungen sieh Hemādri Parāśista 2, 395

Utsarjanakarman endet Fol 15b, darauf bis zu Ende folgt
Upākarman.

Schliesst: भूमिं स्पृष्ट्वा गुरुं वृद्धांश्च नमस्कुर्यात् । परैर्गुणैश्चा-
दीन्नित्वा प्रणवेन प्रारम्भसमाप्तिं कुर्यात् ॥

530.

34/13. 30 Bl., 11 Linien. Etwa 1780

Dānamayūkha, der siebente Teil des Bhagavantabhāṣkara, von Nilakaṇṭha, Sohn von Śaṅkara. Die Handschrift enthält etwa den funften Teil des ganzen. Beginnt यो लीलया संतनुते एव
विश्वं तत्पालयत्यात्मनि विश्वरूपे । सद्य नयत्याशु च पूर्णरूपः शिवं
तनोत्वाशु रविर्ममासी ॥ १ ॥ श्रुतीः स्मृतीर्विच्छिन्ना पुराणजात तत्त-
न्निबन्धानपि सन्निबन्धान् । श्रीशंकरस्यात्मज एव दामि श्रीनीलकण्ठो
विष्णोति कृत्यम् ॥ २ ॥ परस्वीत्युत्पन्नो द्रव्यत्यागो दानम् ॥

Endigt in Drārapūjā

531.

26/12. 46 Bl., 9 Linien. Etwa 1780

Rājābhisekaprayeroga, die Formlichkeiten bei der Salbung eines Königs. Aus dem Nityamayūkha von Bhaṭṭa Nilakaṇṭha, Sohn von Bhaṭṭa Śaṅkara. Beginnt अथ प्रयोगः । तत्र यदा पूर्वराजनि
मृते ऽन्यो ऽभिषिच्यते तदा सावत्सरपुरोहितौ त नित्यज्ञानप्रकारेण
तिलसर्पपेः सस्त्राण्य रात्रौ ऽयं राजेति तस्य जयमुद्घोष्य पूर्वराजासना-
दासनान्तरमुपवेश्य मन्त्र्यादिकं नगरजनांश्च दर्शयेताम् । राजा च

तान्सत्कृत्य कारागृहनिगडवद्धानुक्ताभयं दत्त्वा तदासनस्य एव राज्यं कुर्वन्कालं प्रतीचेत । प्राप्ते चाभिषेककाल आत्मानमभिषिञ्चयेत् । पूर्वस्निनाजनि जीवति कारणान्तरेणान्याभिषेके तु न कालप्रतीचान्तो विधिः । किंत्वभिषेककाले ऽभिषेक एव ॥

Schliesst: एताद्यान्याश्च राजेन्द्र नवस्त्वां विविधोदकाः । सर्वपापप्रशमनाः सर्वलोकस्य मातरः । सतीत्यपूर्णः कलशैरभिषिञ्चन्तु पार्थिव ॥ एतैर्यथोक्तं नृपराज राज्ये दत्ताभिषेकः पृथिवी समग्राम् । ससागरा भुङ्क्षु चिरं च जीव धर्मे च ते वृद्धिरतीव चाक्षु ॥

532.

31/11 220 Bl., 13 Linien. Geschrieben im J 1680 von Kisorā, Sohn von Mīra Bhagavanta, unter der Regierung von Rāmasūghadeva.

Vratārka, eine ausführliche Darstellung der Indischen Feste, nach den Purānen und älteren Sammlern, wie Hemādri. Von Bhaṭṭa Śaṅkara, Sohn von Bhaṭṭa Nīlakanṭha (dessen Mayūkhās er citiert), Enkel von Bhaṭṭa Śaṅkara Beginnt. दिवाकरपदद्वन्द्वं फलद्वन्द्वप्रदायकम् । चैलाक्यतमसो नाशकर्तुं तत्प्रणमाम्यहम् ॥ Einige Blätter fehlen. Ausführlich behandelt von Eggeling im Katalog des India Office Num 1684.

533.

34/15. 200 Bl., 14 Linien. Schrift von 1799.

Vratārka Foll. 23—50. 134—137 fehlen.

534.

10/11 7 Bl., 16 Linien. Geschrieben im J. 1657 von Kāmesvara, einem Sohn von Śukla Śrīvallabha.

Anantavratapajūpaddhati, ein Leitfaden zur Beobachtung der Anantafeier, welche am vierzehnten Tage der lichten Hälfte des Monats Bhādrapada gehalten wird. Dieses ist ein Auszug aus Śaṅkara's *Vratārka*. Beginnt: अथानन्तव्रतम् । भाद्रशुक्लचतुर्दश्यामनन्तव्रतम् । व्रतार्कम् । तच्च त्रिमुहूर्तव्यापिन्यां कार्यम् । मुहूर्तमपि चेद्वाद्रे पीर्णमास्यां चतुर्दशी । संपूर्णां तां विदुस्तस्यां पूजयेद्विष्णुमयम् ॥ तथा । भाद्रपदस्यान्ते चतुर्दश्यां द्विजोत्तम । पीर्णमास्यां समायोगे व्रतं चानन्तकं चरेदिति स्थान्दभविष्योक्तेः ।

Schliesst: इति भविष्योत्तरे ऽनन्तव्रतपूजापद्धतिः ।

535.

18/11. 6 Bl., 10 bis 12 Linien. Abschrift von etwa 1780.

Rathasaptamī und *Acalāsaptamī*, zwei Auszüge aus Śaṅkara's *Vratārka*. Beide Feierlichkeiten finden am siebenten des Monats Māgha statt. Die Rathasaptamī beginnt: युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं

सा क्रियते कृष्ण मनुष्ये रथसप्तमी । चक्रवर्तित्वफलदा या विख्याता
त्वया मम ॥ १ ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ आसीत्काम्बोजविषये यशो-
वर्मा नराधिप । वृद्धे वयसि तस्यासीत्सर्वव्याधियुत सुत ॥ २ ॥
Die Acala Saptami beginnt युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं स्त्रियं सुकृपा
सुं सुभगा सुप्रजास्तथा । पुण्यं च महत्त्वाच्च सर्वमेतत्फलं यत ॥ १ ॥
Sieh Hemadris Vratakhanda 1, 642 643

536

११/१० 7 Bl 9 b s 10 Latien Ds Schrift dahert etwa von 1790

Saml astacaturthivrata aus dem Vratarka von Sankara und
zwar gleich zu Anfang des Abschnittes von der Feier des vierten
Montstages Beginnt अथ चतुर्थोन्नतानि । तत्र श्रावणे ऽगुक्त-
चतुर्थी संकष्टचतुर्थी । सा च चन्द्रोदयव्यापिनी ग्राह्या । श्रावणे
वज्रले पक्षे चतुर्थ्यां च विधूदये । गणेश पूजयित्वा तु चन्द्रायार्घ्यं
प्रदीयत इति कथाया तत्र च पूजाविधानात् ।

Am Schluss heisst es साखित नाहालचन्द्रपरोपकारार्थं ।
पठनार्थं पाठकः । यादवरामेणमिदं पुस्तकं ।

537.

16 1/2/11 21 Bl 8 T in eu Schrift von 1 60

Bl tat isuddhyud / pranaprastish : Weihung des Athems Dieser
geht wie bei anderen wichtigen rituellen Gebrinchen die
Bhūta-suddhi voran ein einleitender Akt bei welchem die fünf
Elemente des Körpers durch Gebete geläutert werden Beginnt
अपसर्पन्तु ते भूता ० श्रिया ॥ दशाचरेण मन्त्रेण प्राणायामत्रयं देश-
कालकीर्तनम् ॥ अत्राय ० र्थमग्नेपपापचयार्थमभीष्टसिद्धफलप्राप्त्यर्थं जप
करिये । तदङ्गतया विहितं भूतशुद्धिप्राणप्रतिष्ठादिकं करिये । दक्षिणे
सरस्वत्यै नमः । शङ्खनिधये नमः । वामभागे । ओ लक्ष्म्यै नमः ।
श्री पद्मनिधये नमः । पृथिव्यै त्वयेति मेरुपृष्ठं ऋषिः । सुतलं छन्दः ।
कुम्भी देवता । आसनदाने विनियोगः । पृथिव्यै त्वया ० सनः । ओ
विश्वशक्त्यै । श्री मायाशक्त्यै । ओ भूर्भुवः । आत्मासनाय नमः ।
अनेन मन्त्रेण पुण्यादिनासनदानम् । ऊर्ध्वकेशि विरूपाक्षि मासशो-
णितभोजने । तिष्ठ देवि शिखावन्धे चामुण्डे अपराजिते ॥ इति शिखा-
वन्धनम् । अपक्रामन्तु भूः रमेत् । सर्वभूतनिवारकाय शार्ङ्गाय सशराय
सुदर्शनायास्त्रराजाय ऊँ फट् । अनेन मन्त्रेण तानत्रयं कृत्वा स्वस्य
परितः सर्वदिक्ष्वस्वमुद्रामदर्शनम् ॥

Iranj rati jha beginnt fol 6a प्राणप्रतिष्ठामन्त्रस्य ब्रह्मविष्णु
महेश्वरा ऋषयः । कण्ठजुसामानि छन्दांसि । प्राणशक्तिर्देवता ।

आ बीजम् । ह्री शक्ति । क्री कीलकम् । प्राणप्रतिष्ठापने विनियोग ।
ब्रह्मविष्णुमहेश्वरेभ्य ऋषिभ्यो नम शिरसि । ऋग्यजु सामभ्यश्छन्दोभ्यो
नमो मुखे । प्राणशक्त्यै देवतायै नमो हृदये । आवीजाय नमो
नाभा । ह्रीशक्त्यै नमो गुह्ये । क्रीकीलाय नम पादयो । प्राण-
प्रतिष्ठापनविनियोगाय नम सर्वाङ्गे । etc bis Fol 8b

Srīmatrīkanyasa Karasthāmātrīkanyasa Antaramātrīkanyasa
Brahmatrīkanyasa bis Fol 11a gehören zur mystischen Verehrung
der Buchstaben

Schliesst अथ ध्यानम् ॥ वणां वर्णाम्बुमालाङ्गी भारती भा(१)-
रलोचनाम् । रक्तसिंहासना देवो वन्दे ऽह सिद्धमातृकाम् ॥

538.

15/7 4 Bl 8 bis 9 Linen Etwa 1800

Bhūtaśuddhi eine kürzere Behandlung des vorangehenden
Gegenstandes. Beginnt श्रीचादि पठन् गृहमागच्छेत् । गृहमागत्य
हस्तपाद प्रक्षाल्य देवताद्वारि । द्वा द्वारस्थित्यै नम । द् देहस्थे ।
द्वारस्थ दक्षिणोत्तरयो पार्श्वयोर्धात्रे विधात्रे गङ्गायै यमुनायै पद्म-
निधये शङ्खनिधये इति संपूज्य वामाङ्ग सकोचयन्त प्रविश्य वास्तु-
पुरुषाय० ब्रह्मणे० । मृदासने उपविश्य मण्डूकाधाराय० कूर्माय०
अमन्ताय० पृथिव्यै० आधारशक्त्यै० आधारशक्तिकमलासनाय० । पृथि-
व्या मेरुपृष्ठ ऋषि । सुतल छन्द । कूर्मो देवता । आसनोपवेशने
विनियोग । पृथिव्य त्वया धृता लोका देवि त्व विष्णुना धृता ।
त्व च धारय मा देवि पवित्रं कुरु चासनमिति संपूज्य वामपाद-
पार्ष्णिघाततानत्रयं कृत्वा । अपसर्पन्तु ते भूता ये भूता दिवि स-
ंस्थिता । ये चात्र विघ्नकर्तारस्ते नश्यन्तु शिवाज्ञया ॥ १ ॥ इति ।
मन्त्रेण नाराचमुद्रया भूतान्युत्सार्य सहस्रार ऊ फट । इति छोटि-
कया दिग्बन्ध विधाय रमिति चक्रमुद्रयान्निष्प्राकार विभाज्य वदा-
सनो भूतशुद्धिं कुर्यात् । यथा । पादादिजान्वन्तां पृथ्वीं जले विना-
पयामि । जान्वादिपाद्यान् जलं तेजसि वि० etc

Schliesst ततो डादिठान्तं न्यसेदिति स्थिति । चाद्यकारान्तं
न्यसेदिति सहार । पुन स्मृतिस्थितौ गृहस्थेन कार्ये इति समुद्राय ॥
इति वह्निर्मातृका ॥

539.

१६/14 3° Bl 9 Linien Etwa 1780

Samsaśrabhasakara über die sechzehn häuslichen Sakramente
von Rishubudha, Sohn von Gaṅgadhara, Enkel von Visvanatha mit
dem Beinamen Sauca. Sonderbar ist dies in einer Unterschrift

auf Fol 63b ein anderer Verfasser angegeben ist nämlich Padma-
kara, Sohn von Gopala Enkel von Narayana mit dem Beinamen
Dikṣita Das Werk gehört der Vajasaneyiśakha an, und beruck-
sichtigt häufig das Gṛhyasūtra von Paraskara Beginnt यो ऽभू-
च्छौचोपनामा बुधमुकुटमणिर्विश्वनाथप्रसिद्धस्तज्जो गङ्गाधराख्य लि-
तिसुरमहित सर्ववेदार्थवेत्ता । तत्पुत्र साधुशील शतपथनिपुणो
याज्ञिकैर्वन्द्यमान पुण्यात्मा सर्वकाले जयति ऋषिबुध शिष्यसघार्चि
ताद्वि. ॥ १ ॥ करोति विदुषा प्रीतिं सर्वसंस्कारभास्करम् । सूत्र
हरिहर कर्क वासुदेवो समाहित ॥ २ ॥ आलोक्य सम्यङ्प्रतिगा
सरस सुगम नवम् । यस्यावलोकनेनैव स्फुरन्ति दृन्दि तत्त्वज्ञात् ॥

Garbhadhana beginnt mit rājodarsana anti welche auf Fol 63b
endigt Garbhadhana endigt 63b Pūrṣavāna 67b Śimānto-
navāna 72a Jatakarmāna 77b Namākarana c 3a Nisikāmanā 84a
Annaprakāna 85b Cudakarāna 89b Bricht ab im neunten Ab-
schnitt über Upanayana

तत्र वरपित्रादिर्गन्धाचतवस्त्रयुग्मभूषणताम्बूलपुष्पादि गृहीत्वा कन्या-
दातृगृहं गत्वा कन्यां पूजयेत् । ततः कन्यादाता प्राङ्मुख उपविश्य
दशकालौ श्रुत्वा करिष्यमाणविवाहाद्गभूत वाग्दानमहं करिष्ये इति
सकल्प्य गणपतिं कलशं च यथाचारं संपूज्य कन्यापूजयितारं गन्ध-
ताम्बूलादिना पूजयेत् । स च दातारम् ॥

Schliesst प्रथमे ऽहि गृहप्रवेशकरणे कालानाह वल्लभः । वधू-
प्रवेशः प्रथमे तृतीये शुभमदः । पञ्चमके ऽथवास्ते । द्वितीयके वायु
चतुर्थके वा पृष्ठे वियोगामयदुःखदः स्यात् ॥ नियतकाले ऽपि कदाचि-
न्निषेधमाह गर्गः । व्यतीपाति च सक्रान्तौ यद्ये वैधृतावपि । अमा-
यात्रे च विध्यादौ प्राप्तकाले ऽपि भाचरेदिति ॥

542.

26/12 12 Bl., 11 bis 12 Linien Etwa 1720.

Vidhānamālā, eine Sammlung verschiedener Ceremonien,
besonders zur Abwehr von widerwartigen Ereignissen Wahrscheinlich von Nṛsiṃha Bhaṭṭa Sieb Catal India Office Num 1769
Die vorliegende Handschrift enthält ein kleines Bruchstück (Fol 110
—121), nämlich den Schluss von Vināyaka-pūjavidhi, das Nava
grahmakṣavidhāna, und den Anfang von kakamaithunadṛṣṭa
janitavighnāśṛmanavidhi Das zweite Stück beginnt याज्ञवल्क्यः ।
श्रीकामः शान्तिकामो वा [ग्रहयज्ञं समाचरेत् । वृध्यायुःपुष्टिकामो
वा] तथैवाभिचरन्नपि ॥

Das letzte Stück schliesst निमित्तेन विना काकमैथुनं यस्तु
पश्यति । प्रकृतिर्विकृतिं याति यस्मात्साम्बरणं भवेत् ॥

543.

25/11 6 Bl. 13 Linien Etwa 1680

Balarakṣa, die Bewahrung eines Kindes vor dem bösen Ein-
fluss von zwölf weiblichen Dämonen während der ersten zwölf
Tage und zwölf Monate Dieses geschieht durch geeignete Arzneien
und Anrufung der genannten Teufelinnen Aus der Vidhānamālā
von Nṛsiṃha in einem aus zwölf Kapiteln bestehenden Auszug aus
dem Skandapurāṇa Beginnt विधानमालायाम् ॥ अथ प्रसङ्गेन
लघुव्रातकोक्तानि वासरचोपयोगीनि द्वादश विधानानि । तान्येव
स्कन्दपुराणे स्कन्दसूर्यसंवादे ॥ सूर्य उवाच ॥ आहारश्चैव निद्रा च
रुदितं हास्यमेव च । स्वाभाविकमिदं देव कर्म चेयां यद्वानन ॥ १ ॥
कर्मणस्त्वावश्यकत्वात्कथं पापं प्रजायते । पापं विना कथं व्याधिः
पीडयत्यविलाञ्छिष्यन् ॥ २ ॥ तेषां कर्मफलं किं वा मातापित्रोस्तु
कर्मजम् । जन्मनः समयस्याथ तन्वमाचक्ष्व सुव्रत ॥ ३ ॥ स्कन्द

उवाच ॥ सूर्य येन विपाकेन शिशूनां जायते ऽगद । तत्सर्वं कथ-
यिष्यामि पृच्छते ते दिवाकर ॥ ४ ॥ लङ्काया रावणो नाम पील-
स्त्यो रावसेश्वर । स्वसारस्तस्य वीरस्य द्वादशसन्महाभया ॥ ५ ॥

Diese zwölf Schwestern erlangen durch grosse Busse von Siva die Verwilligung sich am Marke junger Kinder zu letzen. Sie heissen Vimocani, Mohini, Sunanda, Putinā, Āsuri Revati, Sakuni, Pisacika, Pāṇini, Mahimārī, kālīka, Bhaminī. Sie werden in je einem Kapitel besprochen.

Schliesst एष छते विधाने तु बालक चेममामुयात् । इत्थं
ते कथितं सूर्य शान्तिस्तत्रघुजातकम् ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ येन पापेन
चाक्षानामनुजाना गदो भवेत् । तत्सर्वं पूर्वमेव स्वमुक्तवानसि परमुख ॥

544.

24/14 2 Bl. 12 bis 13 Linien Fwa 18°0

Pradosanirṇaya, Bestimmung der Länge der Abendzeit (Pradosa) nach Sonnenuntergang zur Verehrung des Siva am drei-
zehnten Mondentage. Ein Kapitel aus dem *Paru arthacintamani*
von Viṣṇu Bhāṭṭa, Sohn von Rāmākṛiṣṇa. Beginnt अथ प्रदोप-
निर्णयः । हेमाद्री विश्वादेशे । प्रदोपो ऽस्त्रमयादूर्ध्वं घटिकात्रयमु-
च्यते । गौडयन्त्रे तु दण्डद्वयात्मक एव प्रदोप उक्तः ॥ Das Material
zu die em Stücke ist aus Hemadris *Parasakhaṇḍa* 2, 112 und aus
dem *Kālmadhya* p 134 entlehnt. Ausserdem wird der *Jaya*
sampratapa erwähnt.

546.

24/10¹, ■ Bl, 11 bis 12 Linien Geschrieben von Vairavaratnadasa im J 1828

Sutakanirnaya, die durch die Geburt oder den Tod eines Kindes verursachte Unreinheit und Ausnahmen von derselben. Von Bhattoj Diksita. Beginnt पराशरः (3, 15) ॥ आ चतुर्थाङ्ग-वेत्स्नावः पातः पञ्चमपष्ठयोः । अत ऊर्ध्वं प्रभूतिः स्नादिति ॥ तत्र स्नावे आद्यमासत्रये मातुस्त्रिरात्रमाशीचम् । उपरि आपष्ठ माससम-संख्यदिनमाशीचम् । चतुर्थे चत्वारि पञ्चमे पञ्च षष्ठे षडित्यर्थः । सपिण्डानां तु स्नानमात्रेण शुद्धिः स्नावे पाते तु चिराचम् ॥

Schliesst auf Fol 6a तदुक्तं विश्वश्लोका । ताताम्वाचार्यकेभ्यो ऽनलतिलजलदो ब्रह्मचारी तदीयाशीच (Veise 13) इति ॥ प्रक्रान्त-प्रायश्चित्तानामाशीचं नास्ति ॥ पूर्वप्रवृत्तचौलोपनयनादिसंस्कारेषु यज्ञ-देवताप्रतिष्ठारामाद्युत्सर्गादिष्वप्येवमिति ॥

Auf Fol 6b finden sich 14 Linien von einer älteren Hand. Sie beginnen जयन्तीव्रतवन्नित्यं काम्यं चैकादशीव्रतम् ॥ अरण्योदय-वेधो ऽव वेध. सूर्योदये तथा । उक्ती द्वादशमीवेधौ वैष्णवस्मार्तयोः क्रमात् ॥ Entstet wird der Vairavarniraya (एकादशी द्वादशी वै-त्युभय वर्धते यदा । तदा पूर्वदिनं त्वार्थं स्मर्तियोग्यं परं दिनम् ॥).

547.

20¹/₂/11²/₂ 15 Bl, 12 bis 13 Linien Geschrieben von Nānūrka im J 1604

Tithinirnaya Anonym Foll 1 2 fehlen Fol 3b beginnt दमनीत्सवः । त्रयोदश्यामनङ्गव्रतं । सा पूर्वा । चैत्रशुक्लचतुर्दशी पूर्वा याह्या । मधोः यावणमासस्य या च शुक्लचतुर्दशी । सा रात्रिव्या-पिनी याह्या नान्या शुक्ला कदाचनेति हेमाद्रौ वीधायनोक्तेः । अथ चैत्रपूर्णिमासामान्यनिर्णयात्परिव । अथ चित्रवस्त्रदानम् । मन्त्रे वाक्ये गुरौ वापि वारित्वेपु चैत्रिका । तत्राद्यमेधजं पुण्यं केन आद्यादि-भिर्भवेत् ॥ अथ सर्वदेवानां दमनपूजोक्ता । इयं मन्वादिरपि सा च पूर्वा । चैत्रकृष्णत्रयोदश्या महावाङ्मयीयोगो गौडे प्रसिद्धः । तदुक्तं वाचस्पतिरुक्ती शूलपाणी च स्कान्दे । वाङ्मयेन समायुक्ता मर्धा कृष्ण-त्रयोदशी । गङ्गाया यदि लभ्येत सूर्ययहशतैः समा ॥ शनिवारसमा-युक्ता सा महावाङ्मयी स्मृता । शुभयोगसमायुक्ता शनी शतभिषा यदि । महामहेति विख्याता चिकोटिकुलमुदरेत् ॥ चैत्रकृष्णचतुर्दश्यां विशेषः । चैत्रकृष्णचतुर्दश्यां य. आत्मा (lies आयात) शिवसंनिधौ । न प्रेतत्वमवाप्नोति गङ्गायां च विशेषतः ॥ इति चैत्रमासः ॥

Die Feiertage in den 12 Monaten werden in aller Kürze behandelt. Der Verfasser hat ein grösseres Werk über dasselbe Thema geschrieben. Auf Fol 13b findet sich die Stelle *asya vistaro bṛhadgṛnthe* und auf 14a und 15b *vistarasya tatraya*. Er citirt Stellen aus mehreren Purāṇa. Von Schriftstellern hat er namentlich Hemadri und Madhava (Kalanirnaya) benutzt. Ausserdem erwähnt er Aśvalayana und den Kommentar zu diesem von Narayana Kalpataru Gaudumbandha Cintamani Jyotiribandha Tattva (von Raghunandana) Divodasa Nirmavadipa Nirmavamita Rātnakośa Vācaspati Samnyasapaddhati.

Die Unterschrift lautet **तिथिनिर्णय समाप्त ॥ देवज्ञगुरुगोविन्दपादाम्भोजप्रसादत । पौषशुक्लत्रयोदश्या नाहूरामो ऽलिखतुरी ॥ १ ॥**

548

91/10 97 Bl. 6 b s 8 L n en Etwa 1700

Tithinirnayasamśepa ein Festkalender für die zwölf Monate des Jahres haupts. chlich gestützt auf Sayana's Kalanirnaya und Hemadri's Caturvargacintamani. Von Bhattoji Dikṣita Sohn von Lakṣmidhara. Beginnt **चैत्रशुक्लप्रतिपदि सप्तसरारम्भ । तत्रौदधिकी तिथिराह्या । चैत्रे मासि जगद्ब्रह्मा ससर्ज प्रथमे ऽहनि । शुक्लपक्षे समय तु तदा सूर्योदये सति । इति हेमाद्रौ ब्राह्मीति ॥**

Caitra endet Fol 8b Vaisakha 14b Jyestha 17a Aśvina 21a Śravana 26b Bhādrapada 49a Āṣvina 63a Karttika 70b Mārgaśīrṣa 78a Pausa 81b Māgha 86b*) Phalguṇa 98a

Erzitiert Atharvavedinam Gṛhyapariśiṣṭa 24b Adbhūtasara 24a Anantabhaṭṭa 10b Apararka Acutapradīpa 20b Kāṇḍatara 8a 78a Kāṭhakaṅkṣha 47b Kāṇḍarṣa 8b 10b 12a etc Kāṭṭuratantra 22a Kāṇḍina 61a Gṛyadasanīṇḍha (dīrghaye cāndrodaye catuṣṭayābhlave caturdaśyam caturthayame śnanam) 65b Govindārṇava 1b 7a 10a 49b Caturvīmśatī 40b Cāndrodaya 48b Sieh Prithvicāndrodaya Camṛikaracintamani 21b Damaratantra 58a Tristhaṣṭīsetu 8a etc Divodasiya 10a 21a 24b etc Dīpika 7a 9b 22a etc Devaśūman 48a Nārāyaṇarīti 46a 60b Nimbādityasamj radayamīḥ 25b Nirmayadīpa 49a Nirmaya dīpika 37a Nirmayampita 2b etc Nṛsiṅhaśārasa 50b Parijata 23b Sieh Priyogaparijata Īraṇasamuccaya 27b 28a 83a 96a Prithvicāndrodaya 4b 8a 8b 12a etc Pravogaparijata 36b 41b Bhūrgavarāṇadīpika 12b 18b 20b etc Bhūryūman 52b (Bhūryūmanī kaścit śikṣad devapūjanam karyam ity uṇjalpa) 53b (yat tu Bhūryūmanī uṇjalpa vacanam vīna ratnīyapīṇya grāhane pramāṇa bhavay jagatīnasya caṅgatvat purvārāpīṇya eva grāyeta tad Bhūryūmanī māndīpraj asva darluddhivīlasitamatram ity uṇjekaṇḍīyān) Māndana 70b Mādararatna oṭt Rātnakośa 43a (yat samdīyam

* Siva Śrī weleḥ zu Māgha gehrt beginnt 87a und endet 90b

atikiantah kimeidudbhinnatarakah | vijayo namo kalo yam sarvaka
ryatrasadhakah) Rajamartanda 57 b Ramarcana-candrika 6b
18a 301 Rudrayamala 41b 54a Lalla 96b Vacaspatini
bandha 7b Gadyavindu 17a Sarvajñanarayana 66b Smṛiti
candrika 3b 12b Smṛitidarpana 39a 65b Smṛitirativali 41a
Smṛitisamgraha 41a 55b Smṛityarthasara 10a 41b Hira
datta 60b

Fol 28 ist nicht bezeichnet doch fehlt nichts

549.

95/12 35 Bl 12 bis 13 Linien Foll 1—24 sind etwa 180 von
Durlabharama einem Sohn von Jayananda da übergen etwas später geschrieben

Tithinirnayasaṃśepa von Bhāṣṇa Reicht bis Fol 26
Darauf folgt aus einem ähnlichen Werke Jayantīnirṇaya Rāmāṇa
vāminīrṇaya Ekādaśīrṇaya Kamyāṭkāṣṭhīrṇaya, Sivaratnī, Ma
hanavāṇī Vijayalakṣmī Dipotīrṇaya

550.

23/10 16 Bl 11 Linien Ltw 1820

Karmavipakā der Erfolg schlechter Thaten der sich in ver
schiedenen Krankheiten äußert und die Gaben durch welche diese
geheilt werden können Angeliich aus dem Jñānabhāṣārā Beginnt
अरण उवाच ॥ कथं कार्यो दिवानाथ पृच्छाकाले इत्य यो विधि ।
तत्तत्कर्मविमोक्षाय तत्र निष्कृतिमूचक ॥ १ ॥ योमूर्य उवाच ॥
आधिव्याधिमतो जन्तोर्विरक्तिर्जायते यदा । देवज्ञ स तदा प्राप्य
निज दुःख निवेदयेत् ॥ २ ॥ ततस्तु मुनिमाह्वय देवज्ञ मुनिकीवि-
दम् । अद्यया परया सम्यक्पूजयेद्विविधाहर्णे ॥ ३ ॥ विप्रानन्यास
सहस्रान्समाह्वय गुणान्वितान् । सुशुभे भूपदेशे तु पूजयेद्विष्टदेवतम् ॥ ४ ॥
पुनस्तस्य ततो ज्ञानभास्कर सम्मर्चयेत् । भूरिद्रविणदानाद्यैर्विशेष-
विविधाहर्णे ॥ ५ ॥

Unvollständig Auf Fol 2 werden folgende Quellen angegeben
कर्मविपाककर्मप्रकाशसूर्यार्णववीरसिंहावलोकनहोरासंहिताज्ञानभास्कर-
रसातलायन एतेभ्यो ग्रन्थेभ्यो विचार कार्य । Diese Angabe ge-
nügt um zu zeigen dass diese Schrift mit dem Jñānabhāṣārā im
losesten Zusammenhang steht Fol 5 अथ पाण्डुरोगे ॥ देवगुरु-
ब्राह्मणद्रव्यापहारी पाण्डुरोगवान् । अन्यजागमने मर्त्यं पाण्डुरोगी
प्रजायते । कृच्छ्रचान्द्रायणम् । पलरजतपृथ्वीदानम् ॥

551.

24/10 11 Bl 9 bis 14 Linien Schrift von 1851

Karmavipakā aus dem Jñānabhāṣārā Mehrere Kapitel
Paginiert 1—15 Foll 9—12 fehlen Unbrauchbare Handschrift

Beginnt श्रीअरुण उवाच ॥ तुभ्य नमो श्रुतिमण्डनाय (०मडलाय HS) सर्वात्मने सकलसाक्षिक(चाक्षिक HS)पौरुषाय । सर्वस्थितिप्रलयकारणाय रक्षास्थिताय सकलस्य शुभाशुभस्य ॥ १ ॥

Karmamocanapujavidhi (कर्मोचार^० HS) Fol 31 Karmavipake purvajanmajatidevagramakathanam Fol 5a Vyayabharalakama Fol 7a Brahmaghatakaptakarmibrahmadosanivasana Fol 7b Garbhapatidosakathanam sasthan dhyayah Fol 13b Garbhastadosakathanam nama saptamo dhayah Fol 14b

552.

24/15 16" III I men verschieden Etwa 1680

Karmavipaka, Ursachen von Krankheiten und anderen Unglücksfällen welche unter bestimmten Astralverbindungen eintreten und durch Sünden in einem früheren Dasein bedingt sind. Fromme Gaben zur Abwehr derselben. Dialog zwischen Surya und Aruna. Das Werk ist der zweite Teil des Jñanabhaskara welcher im Katalog des India Office Num 2719 beschrieben ist.

Diese Handschrift besteht aus verschiedenen Fragmenten die ohne Hilfe eines vollständigen Codex nicht geordnet werden können.

553.

20/15 9 III, 11 L. men Schrift von 1864

Sadhargaphala, sechs Kapitel über Nativität, angeblich aus dem Jñanabhaskara. Beginnt अरुण उवाच ॥ भगवन्देवदेवेश लोकानां हितकारक । चिद्गुणान् दयानाथ वद मे च यथातथम् ॥ १ ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ वेनतेय महाभाग शृणु चैकमनामघ । ग्रहीष्विहान्यनेकानि देहिना वदती हि ते ॥ २ ॥ लघात्पद्वर्गतो नाथ वदेष्विहान्यनेकम् । तानि सर्वाण्यनेकानि देवज्ञे सप्रकाशयेत् ॥ ३ ॥

Horaphala 15 Verse Dreskanaphala 17 Verse Saptanaphala 16 Verse Navanaphala 15 Verse Dradanaphala 18 Verse Trinanaphala 9 Verse

554.

21/11 43 III 8 bis 9 Linien Etwa 1730

Karmavipaka aus dem Survasarasingraha Suryarnava. Ein Dialog zwischen Surya und Aruna. — Erhalten sind 27 (26) Adhyaया und 9 Verse von 28 (27). Auf Fol 3 findet sich die Unterschrift 'iti Satatapoktakarmavipakapauribhasa, weil von Vers 15 an eine Reihe von Slokas aus dem ersten Kapitel der Satatapasmriti eingeschaltet sind. — Paginirt 1—44, aber Fol 39 fehlt. — हिरण्या नमस्कृते विघ्ननाशाय ते नमः । प्रवीराय निधाय पार्वती-नन्दनाय च ॥ १ ॥ अरुण उवाच ॥ कालचक्राधिराजाय सप्ताश्वाय [च] ते नमः । तमोराशिविनाशाय दुःखनाशाय ते नमः ॥ २ ॥

कर्मसाक्षी जगच्चक्षुर्देवजोराशिः सनातनः । स्वप्रभो देवराजस्त्वं तस्मा-
त्पृक्षामि ते प्रभो ॥ ३ ॥ द्वादशात्मन्यहाध्यक्ष दया कुरु दिवाकर ।
पूर्वकर्म कथं जातं तन्मे ब्रूहि प्रभाकर ॥ ४ ॥ जन्मान्तरकृतं कर्म
कथं जीवसमागमम् । केन कर्मविपाकेन गच्छन्ति का गतिं पुनः ॥ ५ ॥
एतं मे सशय स्वामिन् क्लृप्तुमर्हस्यशेषतः । दीनबन्धो दयासिन्धो सत्यं
ब्रूहि सनातन ॥ ६ ॥

Der zweite oder erste Adhyāya beginnt अरुण उवाच ॥ क-
स्मात्कर्मण आर्जवं चिद्भानि पूर्वजानि च । ऋषयः शुद्धकर्माणस्तद्वदस्व
पृक्कपृक् ॥ १ ॥ श्रीसूर्य उवाच ॥ पश्चिराज वदियामि यत्ते
मनसि वर्तते । ज्ञानं ज्ञानधर्ममयं साक्षात्सद्यःप्रत्ययकारकम् ॥ २ ॥
प्रकृत्या समोहितो बीधो नित्यं कर्मणि संस्थितः । सत्त्वात्सजायते
कर्म देवलोकप्रदायकम् ॥ ३ ॥

Adhyāya 7—13 handeln von den Ursachen der Krankheiten
und deren Heilung durch gute Thaten Adhyāya 15—26 Über
den bösen Einfluss des Zodiakalbilder bei der Geburt und die
Mittel ihn zu verhüten

555.

32/15 41 III 9 Linien Schrift von 1827

Karmavipāka aus dem Śūnyānava . In einem Dialog zwischen
Brahman und Nārada. In zwölf Kapiteln Beginnt नारायणं
नमस्कृत्य गर etc ॥ १ ॥ नैमिषे निमिषचेचे ऋषयः शीनकादयः ।
पप्रक्षुः सूतं धर्मज्ञमिदं वचनमब्रुवन् ॥ २ ॥ केन कर्मसुप्तप्राप्तिर्दुःखं
केन च कर्मणा । पूर्वजन्मकृतं कर्म प्रायश्चित्तं कथं भवेत् ॥ ३ ॥
श्रीसूत उवाच ॥ पुरा हतयुगस्यादीं ब्रह्मलोकं गतो मुनिः । ददर्श
लोकनाथेशं सर्वज्ञं प्रपितामहम् ॥ ४ ॥

Schliesst तत्फलं लभते मर्त्यां विपाकश्रवणे हते । पुत्रार्थी लभते
पुत्रं धनार्थी लभते धनम् ॥ ५६ ॥ रोगार्ता मुच्यते रोगाद्विपाक
श्रवणात्ततः । सर्वशास्त्रं विनोक्तच्छोधितं कथितं मया ॥ ५७ ॥
त्रिषु च यशसे नित्यं पुत्रपौत्रादिवर्धनम् ॥ Florence. Ms. Num 124
Fol. 16—21 (5, 2 bis 6, 53) fehlen

556.

28 18 51 III 12 Linien 1760

Mahānārada-karmavipāka, die aus schlechten Thaten in einem
frühem Dasein verursachten Krankheiten, deren Sühnung durch
Gebete und Gutes Verfügt von Viśveśvara Bhāṭṭa, einem Sohn
von Poṣṭabhāṭṭa, aber seinem Onkel Mandhātṭa, einem Sohn von
Mahānārada, zugeschrieben Nach Catalogue of the Indra Office
Num 1763 bestand das Werk aus 10 Kapiteln (Taraṅga) Dr

gegenwärtige Handschrift enthält die ersten 22 Taraṅga und einen Teil von 23. Doch fehlen Foll. 1. 6 7. Die ersten sieben Kapitel enthalten die Einleitung.

8. Kṣayaroga beginnt 14 b. 9. Śūlaroga 18 a 10. Jvara 22 a. 11. Śvāsa 23 b. 12. Sopha 26 a. 13. Pāṇḍuroga 27 b 14. Antrapīḍā 29 a. 15 Vraṇa 30 b. 16. Vātaroga 38 b. 17. Pitta 42 a 18. Śleṣman 42 b 19. Apasmāra 43 a. 20 Śīroroga 45 a. 21. Mukharoga 46 a 22. Nāṣikāroga 51 a 23. Netraroga 51 b

Die am häufigsten citierten Werke sind Karmavipākasaṃgraha, Karmavipākasaṃuccaya, Karmavipākasaṃśāra und Śātātapa's Karma-
vipāka

557.

32/11. 90 Bl., 13 bis 15 Linien Abschrift von etwa 1760.

Sārāgraha Karma vipāka oder vollständiger *Sarvaśāstrastara-
graha Karma vipāka*, Sühnung der in einem früheren Leben be-
gangenen schlechten Handlungen und Heilung der durch sie hervor-
gerufenen Krankheiten durch fromme Gaben und Gelübde. Die
Handschrift ist unvollständig, denn es fehlen die ersten sechs
Blätter und in der Mitte andere sechs und der Schluss — Fol 15 a
Aihikaprāyaścittādbhikāre Dānādhdānānukathanam Fol 43 a Prā-
yaścittādbhikārah Atha Dānapra-*auśā* Das letzte Blatt ist mit
102 bezeichnet. Sieh Catalogue IO. Num 1767

558.

22/12. 15 Bl 14 Linien Etwa 1740.

Der Anfang des *Sārāgraha Karma vipāka* ohne die Vorrede
des Verfassers Beginnt. ऋषीन्प्रति नाशकेतः (i e Nāśiketah)
कथयति पृथिव्यादिपञ्चतत्त्वेन शरीरप्रतिवाधं तु ॥ क्षतुकाल समा-
साद्य शुक्रशीणितयोर्द्रवम् । प्रथमे नामि कलिलं जायते । Unter
schrift इति सारग्राहे कर्मविपाके देवकल्पनाकरणं नाम etc Im
zweiten Kapitel werden die Einteilung des Werkes und dessen
Quellen angegeben: अथ प्रकरणाधिकारसंख्या । तत्र । अन्ये प्रकर-
णान्यत्र पञ्चपञ्चाशदेव हि । अधिकाराः पञ्चयुक्ताश्च चत्वारिंशत्सम-
न्विताः । शतत्रयं परिख्याता दानानां शान्तिकर्मणाम् । पञ्चाशद्विह-
पेतानि अर्था चैव शतानि तु । चत्वार्येव सहस्राणि ग्रन्थसंख्या प्रकी-
र्तिता । एवमङ्गाधिकाराणां ग्रन्थसंख्या प्रकीर्तिता । न संशयो ऽत्र
कर्तव्यस्तन्मूलमधिक भवेत् ॥ ४ ॥ अथ सारग्रहणम् । यद्गतिरसमा-
युक्त विज्ञानेशात् (lies Vijñāne-*it*) शतद्वयम् । आचारदीपात् त्रिशतं
सार्धं ज्ञानमण्डलात् । शतमेक सपञ्चाशदायुर्वेदात्ममुद्भूतम् । सहस्रं
मौलुगमुत्थं समुदायप्रयोजितम् । तथा बालचिकित्सायाः सार्धं चैव
शतद्वयम् । समुद्भूतं पुराणेभ्यः सहस्रं शतपञ्चकम् ।

Schliesst auf Fol 15 b mit *Ṛṣābhary* १९१ a *śāntih*

559.

35/19 18 Bl 10 Linsen Etwa 1780

Kṛtyasara über die täglichen Gebräuche, nach der Sama-
veda Schule Fragment Beginnt स्मृती पुराणानि विलोक्य गृह्य
भूपालगोपालनिबन्धन च । इन्द्रो गृह्यतानि दिनेन यानि नत्वा हरि-
तत्र वदामि सारम् ॥ १ ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते संध्यापूर्वकदण्डद्वयात्मके
विवृध्य सुखमानसो धर्मादिकार्यं विचिन्त्य शयनादुत्थाय रात्रिवा-
सस्त्यक्त्वा वाससी परिधाय नेत्रे मुखं च प्रक्षाल्य द्विराचामेत् ।

Acmanavidhi beginnt Fol 9b *Snanavidhi* (b *Samdhya* 12a
Tirpana 14b *Japakṛitavyūta* 18b

Unter den wenigen citierten Schriften ist nur *Smṛitimangyusa* 8a
zu bemerken

560

98/10 28 Bl 11 Lin en Etwa 1650

Garbhadharmadyuk Samslarah ein Fragment aus einem
Werke über Prayoga Stimmt im ganzen mit dem *Prayogaratna*
überein ohne identisch zu sein Blätter २९—५६ Beginnt वल-
वर्धन ॥ पूर्णाङ्गतामिलो नाम क्रोधापिराभिचारिके । वश्यायै कामदो
नाम वनदाहे तु दूषक ॥ कुक्षौ तु जाठरो ज्ञेय क्रव्यादो मृतदा-
हने । वह्निनामा ज्वहोमे कीटिहोमे ऊताशन ॥ समुद्रे वाडवो
ह्यग्नि ज्ञेय सर्वतकलथा । ब्रह्मा वै गार्हपत्यश्च ईश्वरो दक्षिणस्तथा ॥
विष्णुराहवनीय स्यादग्निहोत्रे त्रयो ऽप्यय । जालैवमग्निनामानि
गृह्यकर्म समारभेत् ॥ इति सत्वेणैव परिभाषा ॥

अथ गर्भाधानाद्या संस्कारा वक्ष्यन्ते । तत्रादौ प्रथमरजोदर्श-
नशान्तिरुच्यते ।

Fol 50b अथ चन्द्रसूर्योपरागकाले प्रथमरजोदर्शनशान्तिविशेष
उच्यते । अथ प्रयोगः । प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा मम पत्न्या-
द्यन्द्रोपरागे प्रथमरजोदर्शनसूचितारिष्टनिरासनद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रो-
त्यर्थं सयहमस्ता शान्तिं करिष्ये ।

Fol 52a अथ विक्रिप्तस्यापि पुनः सधानम् । आचम्य प्राणा-
नायम्य देशकालौ सकीर्त्य एतावत्कालगृह्यापि विच्छेदजनितप्रत्यवाय-
परिहारद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रोत्यर्थं मम मुकप्रायश्चित्तममुकप्रत्याम्नायेन य-
थाशक्ति यथाकालं करिष्ये ।

Fol 54a अथ गर्भाधानम् । रजोदर्शनात्पौडशाहोरात्रावृत्तु-
स्तमये आचराचिचतुष्क पर्वदिनिषिद्धदिनानि च वर्जयित्वा मघा-
मूलादिव्यतिरिक्ते शुभे काले दपत्योद्यन्द्गानुकुले गर्भाधानं कार्यम् ।

Fol 56b अथ पुसवनानवलोभनसीमन्तोन्नयनकर्मणां प्रयोगः ।

561.

29/11 12 Bl 10 bis 11 Lin en Geschrieben im J 1735 von Josi Manasārāma

Yajñopavitādhī, in Gemässheit mit mehreren Grhyasutra namentlich dem Parāśaraḡṛhya Die Schrift umfasst zugleich den Vratibandha, Vedarambha und das Samavartana Beginnt शुक्ले पक्षे चन्द्रतारानुकूले दिने कुमारस्य पिता मातृपूजापूर्वकमाभ्युदयिक आह्नं कृत्वा कुमारस्य वपनं कारयित्वा कर्माङ्गत्वेन ब्राह्मणत्रयं भोजयित्वा कुमारं च भोजयित्वा वह्निशालायां पञ्च भूस्कारान्कृत्वा लौकिकाग्निं स्थापयेत् । अग्रे, पद्यात्माङ्गुलं उपविश्य प्राणायामं कृत्वा संकल्पं करोति । अवेहेत्यादि । अमुककुमारस्योपनयनमहं करिष्ये । ततः स्वाचान्तं पुष्पमालादिभिरलङ्कृतं कुमारमग्रे पद्यात्स्यस्य दक्षिणतोऽवस्थाय । प्रत्यङ्मुखमिति रेणु । ब्रह्मचर्यमागामिति ब्रूहीत्याचार्यो वदति । ब्रह्मचर्यमागामिति कुमारो ब्रूयात् । ब्रह्मचार्यसानीत्याचार्यो वदति । ब्रह्मचार्यसानीति कुमारो ब्रूयात् ॥

Die Stelle auf Fol 11a 8 अथ स्नातस्य नियमान्वक्ष्यामः bis Fol 11b 10 सर्वेषां मित्रमिव व्यवहरेत् gibt fast wörtlich Parāśaraḡṛhya 2, 7 wieder

Schliesst अभियेकं तिलकं कुर्यात् । दक्षिणां मन्त्रपाठं ॥

562.

21/9 39 Bl 7 Linien Geschrieben von Josi Amalāla in Varanasi im J 1861

Yajñopavitādhī Die ersten zwei Blätter fehlen. Nach dem Parāśaraḡṛhyasutra aus welchem viele Stellen und die vedischen Sprüche entlehnt sind Fol 3 beginnt श्रुत्वाग्निं स्थापयेत् । Fol 3a Yajñopavitāparidhāna beginnt यज्ञोपवीतमिति परब्रह्म अयं । परमात्मा देवता । देवो गायत्री छन्दः । श्रीतस्मात्तर्धर्मानुष्ठानसिद्ध्यर्थं यज्ञोपवीतधारणे विनियोगः ॥ Fol 12a Gavatrīradana काश्यपात्रे तण्डुलान्प्रमार्य सुवर्णशलाकया गायत्रीं निवेत् ॥ Fol 16a Brahmacarino dharmah पठ द्वादशापरिमिता वा । मित्रया ह्यात्तां भिक्षामाचार्याय निवेदयित्वा गुरुणानुज्ञातो भिक्षां भुञ्जीत । भोजनान्तरं संध्यापर्यन्तं तिष्ठेत् ॥ Vratibandha schliesst Fol 17b 11 Vedarambha आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ श्रुत्वाम्य ब्रह्मचारिणो वेदारम्भास्य कर्माहं करिष्ये ॥ Fol 21b Samavartanapravaca आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ श्रुत्वाम्य ब्रह्मचारिणो गृहस्थाद्याश्रमप्राप्तिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं समावर्तनास्य कर्माहं करिष्ये ॥

563.

21/11 2 Bl 1* Linsen Etwa 1780

Yajñopavitayadharanavidhu, die Bereitung einer neuen Opferschnur welche mit neun Faden angefertigt wird. Nach dem Ritual des Yajurveda: Beginnt अथ यज्ञवेदोक्तयज्ञोपवीतसंस्कार-विधिप्रारम्भ ॥ आचमन प्राणायाम कृत्वा । अथ सकल । मम श्रौतस्मार्तकर्मनुष्ठानयोग्यतासिद्ध्यर्थं यज्ञोपवीतमभिमन्त्रणं च करिष्ये । तदङ्गतया यज्ञोपवीतधारणं च करिष्ये । गायत्र्या दशवार प्रोक्ष्य । ब्रह्म जज्ञान प्रथम etc इति मन्त्रेण सूचकरणम् ॥ इदं विष्णुविं चक्रमे etc इति मन्त्रेण विशुणोक्तम् ॥ त्र्यम्बक यजामहे etc इति मन्त्रेण सन्धिवन्धनम् ॥

Schliesst अथ जीर्णयज्ञोपवीतविसर्जनमन्त्र ॥ पवित्रवन्त यदि जीर्णवन्त वेदान्तवेद्य परब्रह्ममाद्यम् । आयुष्यमग्न्य प्रतिमुञ्च शुभ्रं जीर्णोपवीतं विच्छजसु (?) तेज ॥ Vgl Num 561

564.

24/11 3 Bl 10 Linsen Etwa 1790

Yajñopavitasamshara, die Zubereitung der beim Opfer getragenen heiligen Schnur. Beginnt आचम्य प्राणानायम्य देश-कालौ सकीर्त्य श्रुतिस्मृतिपुराणोरुक्तफलप्राप्त्यर्थं श्रौतस्मार्तकर्मनुष्ठान-सिद्ध्यर्थं यज्ञोपवीतसंस्कारं करिष्ये । मार्जनं करोति । Dieses geschieht durch die Recitation von vedischen Hymnen, welche in drei Abschnitte geteilt sind, nämlich apo hi s̥thi mayubhuvāḥ, yena pivāhi cakasa, citram devānam ud agād anikam

Schliesst आदित्य दर्शयित्वा दशवार गायत्री जपेत् । श्रौत-स्मार्तकर्मनुष्ठानसिद्ध्यर्थं यज्ञोपवीतधारणं करिष्ये । यज्ञोपवीतं परमपवित्रं प्रजापतेर्यत्सहस्रं पुरस्तात् । आयुष्यमग्न्य प्रतिमुञ्च शुभ्रं यज्ञोपवीतं धनमसु तेज ॥

565.

21/10 30 Bl ~ Linsen Etwa 1800

Upanayanapaddhati, die Einführung eines Knaben beim Lehrer zum Studium des Veda. Die Handschrift hat keinen rechten Anfang. Beginnt अथ गर्भाष्टमे वा कार्यम् । मनु । ब्रह्मवर्चस-कामस्य कार्यं विप्रस्य षष्ठमे ॥ विष्णु । षष्ठे तु धनकामस्य विद्या-कामस्य सप्तमे । अष्टमे सर्वकामस्य नवमे कान्तिमिच्छत ॥ वराह-सूत्रे । उत्तरायणे गते सूर्ये कर्तव्यं ह्युपनायनम् ॥ वराह । माघा-दिषष्ठमासेषु मेखलाबन्धनं स्मृतम् । ज्येष्ठमासेन ज्येष्ठस्य जन्ममासेन सर्वथा ॥ गर्ग । पितृवोपनयेत्पुत्रं तदभावे पितुः पिता । तदभावे

पितुर्भाता तद्भावे सहोदर । उपायने ऽधिकारी स्वात्पूर्वाभावे पर
पर ॥ अधिकारिसिद्धये प्रायश्चित्तमाह वृद्धविष्णु । छद्मत्रय चोप-
नेता चीन्हेच्छान्वा वदुश्चेत् ॥ आचम्य प्राणानायम्य देशकाली
स्मृत्वा । अस्य कुमारस्य द्विजत्वसिद्धये वेदाध्ययनाधिकारार्थमुपनय-
नमह करिये ॥

Yajnopavitāpradhana 4a Gavatrīpradhana 9b Brahmacarino
dharmah 14a Vratābandha 15a Vedārambha 17b Yajnopavitā
vratavīsarganta 29a Kesantaprayoga 30b

566.

20/10 7 Bl. 11 Linien Fts 1820

Upakāṣaṇa, die Vorbereitung zum Lesen des Veda Nach
der Taittirīya Schule Beginnt अयोपाकारणम् । आवर्णां पीण-
मास्यामाचार्यं शिष्ये सह छतप्राणायाम श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थमध्याय-
मुपाकरिये । इति सकल्प्य महानद्यादौ विधिवत्स्नात्वा पुण्याहवाचनं
नान्दीत्याह च कृत्वा नव पवित्राणि प्रजापति सोममग्नि विश्वान्दे-
वान्साहितीर्याज्ञिकीर्वाण्यदीर्घता उपनिषत्त्रय ब्रह्माण स्वायंभुव सद्-
सत्यमिति नव ऋषीन्निषीतितो ऽर्चयन्ति तर्पयन्ति । प्रजापतिं
काण्डऋषिं तर्पयामि । सोम काण्डऋषिं तर्पयामि । अग्नि काण्ड-
ऋषिं तर्पयामि ।

In der Mitte finden sich die vier ersten Kandikah von der
Taittirīyasamhitā, nämlich 1 1, 1 1—1 und dann Taittirīya
brahmana 1, 1 1 1—5

Schliesst एवमेवोत्सर्गो ऽप्यनूनाधिक कार्य । तत्र श्रीपरमे-
श्वरप्रीत्यर्थमध्यायमुत्सस्य इति सकल्ये विशेष । अध्यापनसमये । यो
वा अश्वस्य ॥

567.

22/10 22 Bl., 7 bis 8 Linien Lts 1 30

Utsargaśāman, die zeitweilige Einstellung des Vedastudiums
Blatt 1—6 und der Schluss fehlen Fol 7 beginnt श्रीमद्भगवतो
महापुरुषस्य विष्णोराज्ञाप्रवर्तमानस्य । अथ ब्रह्मणो द्वितीयपराधे
तदादौ श्रीश्वेतवाराहकल्पे सप्तमे वैवस्वतमन्वन्तरे अष्टाविंशतिमे कलि-
युगे कलिप्रथमचरणे भरतवर्षे भरतखण्डे जम्बूद्वीपे आर्यावर्तान्तर्गत-
ब्रह्मावर्तकदेशे विष्णुप्रजापतिर्ब्रह्मा श्रीमहानद्या गङ्गायमुनयो पश्चिमे
तटे नर्मदाया उत्तरे तटे विक्रमशके वांदावतारे अमुकप्रभवादि-
संवत्सरे उत्तरायणदक्षिणायने गति सूर्ये अमुकच्छता महामाङ्गन्यप्रद-
मासोत्तमे भासे अमुकमासे अमुकपक्षे अमुकतिथौ अमुकवासरे अमु-

कनकत्रे अमुकराशिस्थिते चन्द्रे अमुकराशिस्थिते सूर्ये अमुकराशिस्थिते
देवगुरौ ज्ञेयेषु ग्रहेषु यथायथास्थानस्थितेषु सत्सु एवगुणविशेषणविशि-
ष्टाया पुण्यतिथौ मम, कायिकवाचिकमानसिकसांसर्गिकसमस्तपापव-
यार्थं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं आवष्टुत्सर्गप्रारम्भनिमित्तं तथा च छन्द-
सामुत्सर्गप्रारम्भनिमित्तं स्नानविधिना स्नानमहं करिष्ये । उहं हीति
तोयमामन्त्र्य etc

Fol 19 findet sich das Mandalabrähmana aus Śatapathabrähmana
10, 5, 2, 1—23 Fol 28a Taupana

Schliesst श्रीं मोदास्तृष्यन्तेति प्रजापतिर्हृदिपिः । विष्टुच्छन्दः ।
आपो देवताः । देवमनुष्यपितृतर्पणे विनियोगः ॥

568.

23/11 6 BH 11 Linien / Geschrieben in Sibora von Ratnośvara, Sohn
von Pandya Devākara Enkel von Hari, im J 1745.

Utsangatarpana, eine Darbringung, wenn das Studium des
Veda beendet ist. Beginnt तर्पणं ये न कुर्वन्ति ऋषिसतोपका-
रकाः । ते भवन्ति महाप्रेता भज्यन्ति नरके पुनः ॥ १ ॥ पापकर्मा
दुराचारा ये च विद्यासघातकाः । ते सर्वे निष्कृत यान्ति ऋषीणां
चैव तर्पणात् ॥ २ ॥ वेदविज्ञावका यान्ति वेदविक्रयिणस्तथा । ते
सर्वे निष्कृत यान्ति ऋषीणां चैव तर्पणात् ॥ ३ ॥ अनध्यायेष्वनध्याये
प्रदोषे च विशेषतः । ते सर्वे निष्कृत यान्ति ऋषीणां चैव तर्पणात् ॥ ४ ॥
सर्वं उपहारान्गृहीत्वा तीर्थं गच्छेत् । आ नो भद्रादि शान्तिमूक्तं
पठेत् । पश्चादि(दि?)माद्रिप्रयोगोच्चारः । प्रथमसूचोक्तविधिना स्नानं
कर्तव्यम् । तत्र स्नानाद्गतर्पणम् । यथा । ब्रह्मादयो देवास्तृष्यन्ताम् ।
देवपत्न्यस्तु* । देवसुतास्तु* । etc

Auf Fol 6b folgt von jungerer Hand ein *Gāyatrītārpana*,
und dieses beginnt. प्राणायामो ऽथ संकल्प्य ऋषिच्छन्दस्तथैव च ।
देवता च षडङ्गश्च आवाहनमतः परं ॥ १ ॥ अस्मिन्काले सर्वव्यापि-
मपितृप्रीतये गायत्रीतर्पणमहं करिष्ये ॥

569.

24/15. 7 BH 14 Linien Fehlerhafte Abschrift von 1866

Atyānuvittika-Kṣauranirṇaya, über das obligatorische und
gelegentliche Rasieren. Bestimmung der Gestirne, unter denen,
und der Zeiten, in welchen es geschehen soll. Beginnt अथ
नित्यनेमित्तिकधीरनिर्णयः सर्वस्यादुत्सृज्य (les uddhṛitya) सवेपथेन
क्रियते ॥ तत्रादां नित्यविचारः । तस्य श्रयकारवारादी दीपः ॥

Schliesst *मिताचरायाम्* । न ब्रह्मचारिण कुर्युद्दक पतिता न च ॥ तथा च मनु । आदिष्टी नोदक कुर्यात् (5, 88) ब्रह्मचारिजनस्य च ॥

Citirt werden *Nirṇayasindhu* (dreumal), *Muhurtamāṇḍa* und eine unbekannte *Acaryasāsthi*

570.

21/3 4 Bl 8 b s 9 Längen Etwa 1790

Cūḍal arañal eśantau, das Haarschneiden beim einjährigen Kinde und das Bartscheren beim sechzehnjährigen Knaben Nach dem *Paraskaragrihyasūtri* Beginn *अथ चूडाकरणकेशान्ती तन्त्रेणोच्यते । तत्र सावत्सरिकस्य चूडाकरणम् । सवत्सरे व्यतीते चूडाकरणं कर्तव्यमित्यर्थः । तृतीये वा सवत्सरे । अल्पावशिष्टे चूडाकर्म कर्तव्यम् ।*

Schliesst *केशान्ते सवत्सर ब्रह्मचर्यं द्वादशरात्र यज्ञाच्च वा चिराच्च वा । एते चत्वारो ब्रह्मचर्यविकल्पा पूर्वपूर्वाभावे ज्ञेयाः । केशान्त उत्तरकालमेव । अपन यावज्जीव शास्त्रीयवपनव्यतिरेकेण ॥*

571.

29 1/2 9 1/2 38 Bl 9 bis 10 Längen Etwa 1680

Vistapraśasapaddhati, eine Encyclopädie von rituellen Gebräuchen von *Viśvanātha* Sohn von *Purusottama* Ein Fragment paginiert 270—302 Dieses enthält 1) die Sühnung von Fieber und anderen Krankheiten wenn sie unter bestimmten Gestirnen auftreten Fol 270—295a 2) *Vastuprakāraṇa* das Bauen eines Hauses Unvollendet Fol 270a 3 schliesst das Kapitel *Dakṣvapna prayascitta* Darauf folgt *अथाश्विन्यादिनक्षत्रेषु ज्वरादिकृतरीगोत्पत्तिशान्तिः ॥ अश्विन्यादियु ऋक्षेषु रोगोत्पत्तिर्यदा भवेत् । चरणे चरणे चैव दिनसंख्या हि कथ्यते ॥ आर्द्रादिकमुगान्ते च रेखाचितयवेधके । रवीन्दुनाम नक्षत्रमेकरेखा भवेद्यदि । तस्य काल विजानीयादित्युक्तं ब्रह्मयामने ॥ भरणाद्रीभिर्मूलेषु द्विदेवे पितृसर्पभे । सर्पदष्टौ न जीवेत्स गृहडाद्रचितो ऽपि सन् ॥*

Das *Vastuprakāraṇa* beginnt *गृहस्थस्य क्रिया सर्वा न सिध्यन्ति गृहं विना । यतस्तस्माद्गृहधारणप्रवेशसमयो ब्रुवे ॥ १ ॥* Sieh *Lalitratna's Notices Num 4116* Der Verfasser citirt ausser anderen bekannten Werken und Schriftstellern das *Kūrmayāmala* Fol 295b und den Astronomen *Brahmaśambhu* Fol 297b Auch gibt er long Stellen aus dem *Vāṇudharṇa*

572.

29 19 13 Bl 1 bis 11 Längen Etwa 1700

Caulepmanayana das Haar abschneiden bei einem Knaben, und die Einführung beim Lehrer Ein Stück aus der *Vistapraśasapaddhati*

paddhati welche von Vṛkṣanatha im Jahre 1544 verfaßt wurde
 Beginnt भद्रकरणेति त नमामि गजाननमित्यन्त पठित्वा प्राणाना-
 यम्य । विष्णु ३ इत्यादितिथिश्रवणान्ते अस्य कुमारस्य गार्भिकवैजि-
 कैर्नोनिर्हरणार्थं चौलोपनयास्ये कर्मणी कर्तुं कर्मण पुण्याहवाचनमह
 करिष्ये । तदादौ गणेशवरुणपूजन च करिष्ये । गणाना त्वेति गणे-
 शम् । इम मे वरुणेति वरुणम् ॥ ब्राह्मणान्प्रार्थयेत् । श्री कर्मण
 पुण्याहं भवन्तो ब्रुवन्तु । पुण्याह कर्मणो ऽस्तु ॥ ३ ॥

Fol 3b अथोपनयनम् ॥ आचार्य स्वशरीरशुद्ध्यर्थं छद्मचय-
 प्रत्यान्वाय दत्त्वा । कुमारस्य शुद्ध्यर्थं चह्ने सनिधी छद्मचयं कार-
 यित्वा । गायत्रीसहस्रं कृत्वा । पुन छद्मचयं कृत्वा । कर्मण पुण्याह
 वाचयित्वा । आभ्युदयिक विधाय । कृतशीच कौपीनाच्छ्रुत् कुमारमपे
 पद्यादुपवेश्येत् कुमारं वेदपूर्वकसकलविद्याग्रहणयोग्यतासिद्ध्यर्थमुपनयेत् ।
 इति सकलम् । तत कुमारस्य विसूचं प्रविष्य आचम्य । कुमारस्यायु-
 ष्याभिवृद्ध्यर्थमिडा वाचयिष्ये ॥

Fol 11a अथ चतुर्थे ऽहनि पालाश कर्म कुर्वन्त्यामात्राचीमु-
 दीची वा दिशमुपनिष्क्रम्य गृहे वा पालाशशाखा प्रतिष्ठाप्य पलाश-
 स्याधस्तात्स्थण्डिलं कृत्वा तत्रोपनयनामि प्रतिष्ठाप्य कर्मण पुण्याह
 वाचयित्वाभ्युदयिक विधाय गणेशवरुणी संपूज्य प्राणानायम्य तिष्ठु-
 श्लेखनान्ते ऽस्य कुमारस्य मेधाजननार्थं मेधाजननास्य पालाश कर्म
 करिष्य इति सकलम् etc

Schliesst तथा च । मेखलाजिनदण्डांश्च पालाशाये तु निवि-
 पेत् । वासमी ब्रह्मणे दत्त्वा बहुरन्यानि धारयेदिति ॥ ब्राह्मणान्भी-
 जयित्वाशिषी वाचयित्वा ब्रह्मणे पयस्विनीं गा दद्यात् ॥ इति मेधा-
 जननचतुर्थोद्दोमविधिः ॥

573.

23 9 27 III c Ilion Etwa 1890

Vivahpaddhati, eine Darstellung der Hochzeitsgebräuche
 nach dem Ritus der Vajasaneyins von Ramaditta, Sohn von
 Ganga, Enkel von Rudradeva. Die Finkleitung mit der Angabe
 des Verfassers und seiner Vorfahren fehlt. Die Handschrift ent-
 hält eine etwas verschiedene Recension von der in der Ausgabe
 von Bhandarkar (Varanasi Sagar Press 1886 87) gegebenen. Beginnt
 (Ausg. von Bhandarkar 1901) अथ विवाहः ॥ तत्रादौ कन्याहस्तेन
 षोडशहस्तमण्डपं [विधाय] तद्दिशिदिशि पयिमा दिशमाश्रित्य मण्ड-
 पमन्मन्मन्तराभिमुखं कान्तुकागारं मण्डपाद्बहिरेगान्वा जामातृचतुष्टय-

[परिमिता] सिकतादिपरिष्कृता तुषकेशशर्करादिशून्यवेणुनिर्मिता वेदी च कारयेत् ॥

Schliesst अथ वेदितो मण्डपमागत्य दूर्वाक्षतादिग्रहणम् । ततस्त्रिरात्रमक्षरालवणाशिनावध शायिनी निवृत्तमैथुनी भवत । ततश्चतुर्थ्यामपररात्रे चतुर्थिकर्म ॥

574.

92/10 8 Bl 8 Linien Etwa 1700

Vṛahakarmān Hochzeitseremonien Beginnt अथातो गृह्य-
स्थालीपाकानां कर्म । दूर्ध्वं परिसमुह्य । गोमयेनोपलिप्य । सुवेणो-
स्त्रिप्य । अनामिकयाङ्गुष्ठेनोद्धृत्य । उदकेनाभुक्ष्य । अग्निमुपसमाधाय ।
दक्षिणतो ब्रह्मासनम् । उत्तरतः प्रणीतासनम् । तत्र ब्रह्मोपवेशनम् ।
यावत्कर्म समाप्यते तावत्त्रय ब्रह्मा भव । ब्रह्मानुज्ञातः प्रणीताप्रणय-
नम् । ईशानादिपूर्वाग्दैर्भैरेकमुखा परिस्ररणम् । यावासादनम् ।
पवित्रहेदनानि ॥

Schliesst वरस्य मन्त्रपाठ । ध्रुवावेक्षणमन्त्र । अथ स्त्रिया
मन्त्रपाठ । सा यदि न पश्येत्पश्चामीत्येव व्रूयात् । विरात्रमक्षराल-
वणाशिनी स्याताम् । अधः शयीयाताम् । etc

575.

20/10 18 Bl 8 Linien Etwa 1680

Vṛahapadilhati Nach dem Yajurveda Unvollendet Be-
ginnt करे मदनफलयुत डोरकं बध्नीयात् । वरपिता स्वगृहे मातृ-
कापूजनं गान्दीयाहं च कृत्वा ग्रहयज्ञं च कुर्यात् । वरस्य करे मद-
नफलयुत डोरकं बध्नीयात् । कन्यादाचोरुपोषणं यावत्कन्यादानं
क्रियते । अथ मधुपर्कसामग्रीं कुर्यात् । प्रथमं कन्यादातुर्यजमानस्यो-
त्तराभिमुखोपवेशनार्थमासनं स्थापयेत् । यजमानस्य दक्षिणभागे उत्त-
राभिमुखोपवेशनार्थं पट्या आसनं स्थापयेत् । पूर्वाभिमुखोपवेशनार्थं
वरस्यासनं तदभिमुखोपवेशनार्थं कन्याया आसनं स्थापयेत् ॥

Schliesst अथ चरुस्थालीपाकहोम । प्रजापतये स्वाहा । इदं
प्रजापतये । एतासामाङ्गतीनां सप्तवमुदकपात्रे निक्षिपेत् । ततश्चरो
स्त्रिष्टुक् । अप्रये स्त्रिष्टुक्ते स्वाहा ॥

576.

94/10 4 Bl 11 bis 12 Linien Etwa Anf des 17. Jahrh

Vṛahapadārāṇa, ein Bruchstück in 64 Versen aus der
Laghukarikā von Kāṭya welche hier seinem Vater Viṣṇuśarma

zugeteilt wird. Beginnt अथ लघुकारिका लिख्यते ॥ पतन्ति कृमि-
कीटाद्या भ्रमन्ति वसुधातले । तेषामुद्धरणार्थाय दर्भं परिसमूह-
नम् ॥ १ ॥ पुरा त्विन्द्रस्य वज्रेण हतो वृत्रो महासुर । मेद की-
लालसाक्षिन्ना (lies सकृन्ना videlicet पृथिवी) तस्मार्थमुपलिप्यते ॥ २ ॥
गणशान्तिविवाहे च वृषोत्सर्गव्रतैरपि । कुर्याद्विदलदर्भंश्च विधिपरि-
समूहनम् ॥ ३ ॥ ग्रहीतव्यास्त्रयो दर्भा कनिष्ठाङ्गुलिमध्यत । दक्षिणे
घोत्तरे कुर्याद्विधिपरिसमूहनम् ॥ ४ ॥

Schliesst अहतं यन्त्रनिर्मुक्त वस्त्रं प्रोक्त स्वयमुवा । माङ्गल्येषु
च तच्छस्त तावत्काल न सर्वदा ॥ ६४ ॥

577.

2°/10 8 Bl 9 bis 13 Linien Etwa 1780

Danaprayoga über wohlthätige Gaben Auszüge aus einem
Werk über Schenkungen Folia 1 2 8 fehlen

Fol 3a beginnt इयं अमुकपर्वणि रथदानमह करिष्ये । अथ
चन्दनादिपूजनम् ।

Fol 3a Goh puṇnam Beginnt पृथिव्ये नम ॥ १ ॥ पार्थ्व्येषु ।
ब्रह्मणे नम ॥ २ ॥ शिरसि । स्कन्दाय नम ॥ ३ ॥

Fol 4a Ubhayaṭomukhīdana 4b Danadevatāḥ 5a Dana
prayoga 5a Ubhayaḍkṛmāḥ Vergleiche Hemadri Dandharṇa
1 99 Fol 6a Danapratigrahasvika 6b Mahāṣidana etc 9b Holi
karpūṇa

Das erste mit 2 bezeichnete Blatt gehört nicht herher Be-
ginnt पूर्वक देहशुद्ध्यर्थं प्रायश्चित्तमह करिष्ये । प्रायश्चित्तारम्भनिमित्त
विष्णो पद्मोपचारि पूजनमह करिष्ये । इदमथ चन्दन समर्पयामि ॥

578.

2°/12 7 Bl 11 bis 12 Linien Etwa 1680

Danavilāsa, über fromme Schenkungen. Auszug aus einem
grösseren Werk Unvollendet. Beginnt अथ दानविधिर्लिख्यते ॥
तिलदानविधि । सर्वेषामेव दानानां तिलदानं परं कृतम् । अथयं
सर्वदानानां तिलदानमिहोच्यते ॥ तिला पवित्रमतुलं प्रवदन्ति म-
हर्षय । प्रदाने यत्कलं तेषां तस्य ब्रूहि पितामह ॥ भीष्म उवाच ॥
सर्वेषामेव दानानां तिलदानं परं मतम् । सर्वपापहरं तदि पवित्रं
स्वर्गमेव च ॥

Tiladānaḥ 11 Fol 2b Tilapūṣṭadānavidhi Tilapatradānavidhi
3a Tiladāna 4a Udadāna 5a Dharmagṛhastadāna Aśvattha
śāstra 6 Galatikadāna 6a Prapadana 7b Die meisten Citate
sind aus dem Darakṛpṇa entnommen alle identisch zu sein

579.

28/10 6 Bl 10 Linien Gute Schrift von 17^{er}8

Danasagara, über fromme Gaben an die Brähmanen Erhalten sind Foll 3—8 Diese Blätter scheinen ein Bruchstück eines grosseren Werkes zu sein Beginnt यं प्रेतस्य स्वर्गकाम इमा सोपकरणविलक्षणा शय्या विष्णुदेवताका अमुकगोत्राय अमुक-शर्मणे ब्राह्मणाय तुभ्यमहं संप्रददे इति कुशचयतिलजलैर्ब्राह्मणस्य द-विणहस्ते दद्यात् स्वस्तीति प्रतिवचनम् ॥

Von pag 1 b bis 7 a werden 16 Geschenke behandelt भूदी-पात्रं जलं वस्त्रं ताम्बूलं फलमुत्तमम् । गन्धं छत्रं पादुका च आसनं पुष्पमेव च । व्यजनं रजतं हेमं शय्यां शृङ्गी (= धेनु) च षोडश ॥

Pag 5 a अथ सोपकरणवत्सतरीसहितकपिलादानम् ।

Schliesst ततः काञ्चनदक्षिणां दत्त्वा कामसूतिं पठेत् । ततः शतावधिभोज्यदानेन महाभारतोक्तफलमिति ॥ इति दानसागर समाप्तः ॥ ततः कृताञ्जलिर्भूत्वा कृत्वा तद्दानकर्मसिद्धिद्रुमसु । अस्मिन्कर्मणि यद्देवगुणं जातं तद्गोपोपशमनाय श्रीविष्णुस्मरणमहं करिष्ये ॥ इति दानसागर समाप्तः ॥

Die Ränder führen über दानसागर den Titel सपिडि

580.

24/11 6 Bl 10 bis 11 Linien Etwa 17^{er}0

Godanaprayoga über Schenkung von Kühen und die dabei anzuwendenden Gebete Beginnt अथातिदानानि दानकमलाकरे हेमाद्रौ भविष्ये ॥ चीखाऊरतिदानानि गावः पृथ्वीं सरस्वती । नर-कादुद्वरन्विता जपवापनदोहनी ॥ तच्च गोदानं हेमाद्रौ विष्णु ॥ गोपदानेन स्वर्गमाप्नोति दशधेनुप्रदो गोलोकं शतसहस्रदशं ब्रह्मलोकम् ॥ अङ्गिरा । गौरेकस्त्रिव दत्तव्या श्रीविद्यस्याग्निहोत्रिणः । सा हि तारयति पूर्वान्सदा सप्त च सप्त च ॥ गुणफलमेतत् ॥ हारीत । वज्रवीरा च यो गां वै ब्राह्मणायोपपादयेत् । उत्तारयेत्स आत्मानं सप्त सप्त कुलानि च ॥ जाबाल । होमार्थमग्निहोत्रस्य यो गां दद्यादयाचिताम् । त्रिविंत्तपूर्णं पृथिवीं तेन दत्ता न संशयः ॥

Der prayoga beginnt Fol 3 b 11 पुण्ये काले कुशतिनयवजल-हस्तो देशकालौ स्मृत्वा आत्मना सहैकविंशतिपुरुषतारणार्थं चतुर्दशकु-लोत्तारणार्थं स्वर्गप्राप्त्यर्थं वा त्रिविंत्तपूर्णपृथिवीदानफलसमफलप्राप्त्यर्थं वा यथाशक्ति गोदानमहं करिष्ये । इति सकल्प्य पात्रं वृत्वा संपूज्य गां पूजयेत् । शृङ्गमूलयोर्ब्रह्मविष्णुभ्यां नमः । etc.

schliesst ब्राह्मणाश्चैव गावश्च कुलमेक द्विधाकृतम् । एकच मन्त्रा-
स्त्रिंशन्ति हविरेकच तिष्ठति ॥ ततो भूयसी दत्त्वा कर्मेश्वरार्पणं कुर्यात् ।

581.

95 11 4 Bl 9 Linien Geschrieben im J 1739 in Mahapura von
Ratnevara einem Sohne von Panilya Devakara

Godunaprayoga, die bei der Schenkung von Kühen üblichen
(gebräuchl) Beginnt आचम्य प्राणानायम्य विष्णु स्मृत्वा देशकालौ
सकीर्त्यं मम श्रीमहाविष्णो प्रीतये अमुककामनासिद्धये वा अमुक
दानमहं करिष्ये । इति सकल्प्य दानविधिना दानं कुर्यात् । तत्र
प्रयोगः । इह भुवनकोशे भूलोकं जम्बूद्वीपे भारतखण्डे आर्यावर्तान्तर्ग-
तब्रह्मावर्तकदेशे विष्णुचेचे सकलजगत्स्रष्टु परार्धद्वयजीविनो ब्रह्मणो
द्वितीये परार्धे प्रथमपञ्चाशदतीति द्वितीयपञ्चाशदादिमे वर्षे प्रथम-
मासे प्रथमे पक्षे प्रथमे ऽहनि द्वितीये चामे तृतीये मुहूर्ते श्वेतवरा-
हकल्पे सप्तमे वर्षे वैवस्वतमन्वन्तरे अष्टाविंशतितमे कलियुगे तत्प्रथम-
चरणे श्रीविष्णोर्बुद्ध्यान्ने जवमावतारे एतावति कलौ गते सति अमु-
कनामसवत्सरे अमुकायने अमुकशततो मासे पक्षे तिथौ वासरे च
यथावर्तमाननक्षत्रयोगकरणमुहूर्तसमवाये एवगुणविशिष्टे पुण्ये देशे
काले च मम सकलपापक्षयार्थं [विधि]पूर्वकं महाविष्णो प्रीतये अमु-
ककामनासिद्धये वा एतत्कर्माहं करिष्ये । इदं दानं वाहं करिष्ये ।
इति साधारणप्रयोगः ॥ अथ साधारणो गोदानविधिः । मत्स्यपुराणे ।
दशसौवर्णिके शृङ्गे पुरा पञ्चपलान्विता । पञ्चाशत्पलिक ताम्रं काश्य
वापि तथैव च ॥ १ ॥

schliesst यथा कथंचिद्दत्त्वा गा धेनु वाधेनुमेव वा । अरो-
गामपरिक्रिष्टां दत्त्वा स्वर्गे महीयते ॥

582.

92 8 6 Bl 6 Linien Schrift von 1803

Godanaprayoga, angeblich aus dem Skandapurana Beginnt
अथ गोदानप्रयोगो लिख्यते ॥ आचमनं विष्णुस्मरणम् । ततो हस्ते
कुशतिलयवज्जलान्यादाय । अवेत्यादि° श्रुतिस्मृतिपुराणोक्तफलावाप्त्यर्थं
गोदानमहं करिष्ये । ततो ब्राह्मणवरणम् । अद्यास्मिन्गोदानकर्मणि
छताकृतावेक्षणप्रद्वयकर्म कर्तुमेभि पुण्याचतुफलताम्बूलैरासन्नहस्तमुद्राकर्ण-
मुद्रा बार्हस्प (wahrscheinlich fehlt hier etwas) सवासोभिर्वा तत्प्र-
त्याग्यायद्रव्येण अमुकगोचमभुक्प्रवर शास्त्राध्यायिभ्यममुकशर्मणो ब्राह्मणे
गोदानप्रतियाहित्वेन त्वामहं वृणे । वृतो ऽस्मीति ब्रूयात् । वृतेनेति
पठेत् ॥

वैतरणी नदीम् । तर्तुकामो ददाम्येता तुभ्य वैतरणी नम ॥ ५ ॥

Sieh Hemadri Danakhandi p 473

Schliesst अथ षोडशमहादानानि ॥ अन्नपानीयवस्त्राणि पाद-
चाण कमण्डलु । क्वच यष्टिसिला स्वर्णं रूप्य दण्डो हसन्तिका ॥ १ ॥
दीपतामूलपुष्पाणि चन्दनानि च षोडश । महादानानि चैतानि
सप्रोक्तानि महर्षिभि ॥ २ ॥

585.

15/8 16 Bl, 9 b s 11 Linen Etwa 1810

Prayascitta, Busse für begangene Uebeltaten Ceremonien
für diesen Zweck und Gaben an die Priester, um deren Ablass
zu erhalten Unvollendet Beginnt अथ प्रायश्चित्त लिख्यते ॥
कृतस्नान शुद्धे वाससी परिधाय वज्रशिख कृततिलक कुशोपग्रह
पूर्वाभिमुख उपविश्याचम्य प्राणायाम कृत्वा । अवेत्यादि देशकालमु-
च्चार्य मम सकलपातकनिवृत्त्यर्थं विष्णुपूजनपूर्वकं देहशुद्ध्यर्थं प्रायश्चित्त-
महं करिष्ये । प्रायश्चित्तारम्भनिमित्तं विष्णो पञ्चोपचारैः पूजनमहं
करिष्ये । इदमत्र चन्दनं समर्पयामि । पुष्प स० । धूप स० । दीप
स० । नैवेद्य स० । फल स० । ताम्बूल स० । दक्षिणा स० । विष्णो
पूजनविधेः परिपूर्णतास्तु । ततः स्निग्धवासा पार्यदं प्रदक्षिणीकृत्य
हृदयेन दूयमानेन साष्टाङ्गं प्रणमेत् । ततस्तीक्ष्णं किं ते कार्यं मिथ्या
मा वादी सत्यमेव वदेत्यादि । पृष्ठे गोवृषयो प्रत्येकं प्रत्यान्नाय-
त्वेन यथाशक्ति स्वर्णरूप्ययोर्निष्कं तदर्थं वा निधाय । मम जन्मप्रभृ-
त्यद्यदिन यावज्ज्ञानाज्ञानकामाकामसहस्रहृत्कायिकवाचिकमानसि-
कसासर्गिकस्पृष्टास्पृष्टभुक्ताभुक्तापीतापीतसकलपातकोपपातकगुल्मघुपात-
कसकरीकरणमलिनीकरणजातिभ्रशकरणप्रकीर्णपातकानां निरासार्थं
मनुग्रहं कृत्वा प्रायश्चित्तमुपदिशन्तु भवन्तु ॥ तत्र प्रार्थना । सर्वे
धर्मविवेकारो गोप्ताः सकला द्विजा । मम देहस्य संशुद्धिं कुर्वन्तु
द्विजसत्तमा ॥ मया कृतं महाघोरं ज्ञातमज्ञातं किल्बिषम् । प्रसाद-
क्रियता (wahrscheinlich प्रसाद) मह्यं शुभानुज्ञां प्रयच्छत ॥

Schliesst auf Fol 16a गन्धमान्यादिपूजा यथाशक्ति विधाय
मम जन्मप्रभृति मरणान्तं नानाविधपापप्रशमनार्थं ॥

586

*8¹/₂ 9 13 Bl 9 bis 10 Linien Etwa 1810

Prayascittendusel hasasū asanigraha eine kürzere Fassung
eines Prayascittendusel (Notices von Lalmitra Num 1730)
von Nagaji, Sohn von Siva Blatta Fragment Fol 1a ist zum

Teil auf Fol 13a wiederholt Beginnt यद्यथाविध्यनुष्ठानादुपचि
तमशुभनाशकमेव तत्प्रायश्चित्तम् । तुलापुरुषादावतिव्याप्तिवारणायैवेति
न तु फलान्तरजनकमित्यर्थः । पापनिवर्तनक्षमधर्मविशेषे योगच्छो
ज्य शब्द इति तत्त्वम् । सकेतविशेषसंबन्धेन प्रायश्चित्तशब्दवत्त्वमेव
तत्त्वम् । अत एव क्रत्वद्भ्रमेयप्रायश्चित्ते तद्व्यवहार इत्यन्ये ॥

Diese Schrift ist eine blosse Kompilation aus anderen Werken
Das vollständige Werk ist im Catalogue India Office Num 1727
beschrieben

587.

1/11 90 Bl 7 bis 9 Linien Etwa 1790

El'ndasuhar'itya ein elftägiges Todtenopfer Beginnt आच
मनम् । प्राणायाम । अवेत्यादिप्रयोगः । अपसव्यम् । अमुकगोत्रस्य
अमुकप्रेतस्य प्रेतत्वोत्तारणार्थमसन्नतिविनाशनार्थं सन्नतिस्वर्गलोकफल-
प्राप्त्यर्थं प्रेतलोकनिवारणार्थं विष्णुलोकफलप्राप्त्यर्थमेकादशाहकर्मप्रा-
रम्भनिमित्तं प्रायश्चित्तदानम् । मम जन्मप्रभृत्यद्यदिनं यावज्ज्ञाताज्ञा
तकामाकामसहृदसहृत्कायिकवाचिकमानसिकसासगिकस्पृष्टास्पृष्टभुक्ताभु
क्तपीतापीतसकलपातकातिपातकोपपातकलघुपातकसकरीकरणमलिनी
करणापात्रीकरणजातिभ्रशकरणप्रकीर्णपातकाना निरासेन मरणकाले
शुद्ध्यथ ओपरमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रायश्चित्तमहं करिष्ये । Das Werk ist
ziemlich 81 sten Ursprungs die Handschrift schlecht

588.

19/10 6 Bl 6 Linien Etwa 1604

El'oddhastaruddhapaddhati Todtenfeier für einen einzelnen
Verstorbenen Beginnt नाच विश्वे देवा । एकं ब्राह्मणम् । वाच
हत्वा । अपसव्यम् । पित्रेक्षणाक्रि० गोत्र० अमुकशर्मन् एतत्ते पादम् ।
सव्यम् । आचमनं प्राणायामः ॥

Sel'heest एकोद्दिष्टयादपरिपूर्णतास्तु । यस्य स्मृत्यादि समापयेत् ॥

589

19 9 2 Bl 10 Linien Etwa 180

El'oddhastaruddha Beginnt एकोद्दिष्टयादम् । तत्र पूर्वदिने
छतनियमं याददिने प्रातर्वन्द्ययुगेन छतस्तान पञ्चगव्योपनेपनञ्जन
दङ्गारभमणगीरमृत्तिकाकादने यादभूमिसंस्कारं कृत्वा वस्त्रादिना
वेष्टयित्वा तिलान्ने सूर्यपानधकीयं पित्रासनस्थानाद्वामभागे याददेव
यन्मन्यामाद्य छतस्तानादिमंध्याङ्गि शुचिभूत्वा शुक्लद्विवासा पादां प्र-
चाम्नाचम्य याददेशमागच्छेत् । तत्र स्वयं पाकं कुर्यात् ।

वैतरणी नदोम् । तर्तुकामो ददाम्येता तुभ्यं वैतरणी नम ॥ ५ ॥

Sieh Hemadri Darikanda p 473

Schliesst अथ षोडशमहादानानि ॥ अन्नपानीयवस्त्राणि पाद-
चाण कमण्डलु । क्वचं यष्टिस्तिला स्वर्णं रूप्य दण्डो हसन्तिका ॥ १ ॥
दीपतामूलपुष्पाणि चन्दनानि च षोडश । महादानानि चैतानि
सप्रोक्तानि महर्षिभि ॥ २ ॥

585.

15/8 16 Bl 9 l s 11 Li en Et a 1810

Prayasaitta, Busse für begangene Übelthaten Ceremonien
für diesen Zweck und Gaben an die Priester, um deren Ablass
zu erhalten Unvollendet Beginnt अथ प्रायश्चित्त लिखति ॥
कृतस्नान शुद्धे घाससी परिधाय बद्धशिख कृततिलक कुशोपग्रह
पूर्वाभिमुख उपविष्टाचम्य प्राणायाम कृत्वा । अथेत्यादि देशकालमु-
च्चार्य मम सकलपातकनिवृत्त्यर्थं विष्णुपूजनपूर्वकं देहशुद्ध्यर्थं प्रायश्चित्त-
मह करिष्ये । प्रायश्चित्तारम्भनिमित्तं विष्णो पञ्चोपचारैः पूजनमह
करिष्ये । इदमथ चन्दन समर्पयामि । पुष्पं स० । धूप स० । दीप
स० । नैवेद्य स० । फल स० । ताम्बूल स० । दक्षिणा स० । विष्णो
पूजनविधेः परिपूर्णतास्तु । ततः क्लिप्तवासा पार्षदं प्रदक्षिणीकृत्य
हृदयेन दूयमानेन साष्टाङ्गं प्रणमेत् । ततस्ते किं ते कार्यं मिथ्या
मा वादी सत्यमेव वदेत्यादि । पृष्ठे गोवृषयो प्रत्येकं प्रत्याम्नाय
त्वेन यथाशक्ति स्वर्णरूप्ययोर्निष्कं तदर्थं वा निधाय । मम जन्मप्रभृ-
त्यवदिनं यावज्ज्ञानाज्ञानकामाकामसकृदसकृत्कायिकवाचिकमानसि-
कसारगिकस्पृष्टास्पृष्टभुक्ताभुक्तापीतापीतसकलपातकोपपातकगुरुलघुपात-
कसकरीकरणमलिनीकरणजातिभ्रशकरणप्रकीर्णपातकानां निरासाय
मनुग्रहं कृत्वा प्रायश्चित्तमुपदिशन्तु भवन्तः ॥ तत्र प्रार्थना । सर्वे
धर्मविवेक्तारो गोप्तारः सकला द्विजा । मम देहस्य सशुद्धिं कुर्वन्तु
द्विजसत्तमाः ॥ मया कृतं महाघोरं ज्ञातमज्ञातं क्लिष्टवपम् । प्रसादं
क्रियता (wahrscheinlich प्रसादं) मह्यं शुभानुज्ञां प्रयच्छत ॥

Schliesst auf Fol 16a गन्धमान्द्यादिपूजा यथाशक्ति विधाय
मम जन्मप्रभृति मरणान्तं नानाविधपापप्रशमनार्थं ॥

586

28¹/₂/9 13 Bl 9 l s 10 Lin en Etwa 1810

Prayasaittendusel hat *asaṃsaṃgala* eine kurze Fassung
seines *Prayasaittendusekharā* (Notices von Lalmitra Num 1735)
von Naṇḍoji holen von Sixt Blatt's Fragment Fol 1a ist zur

Teil auf Fol 18a wiederholt Beginnt यद्यथाविधनुष्ठानादुपचित-
तमशुभनाशकमेव तत्प्रायश्चित्तम् । तुलापुरुषादावतिव्याप्तिवारणाद्यैवेति
न तु फलान्तरजनकमित्यर्थः । पापनिवर्तनचमधर्मविशेषे योगरूढो
ऽयं शब्द इति तत्त्वम् । सकेतविशेषसंबन्धेन प्रायश्चित्तशब्दवत्त्वमेव
तत्त्वम् । अत एव क्रत्वङ्गभेदप्रायश्चित्ते तद्व्यवहार इत्यन्ये ॥

Diese Schrift ist eine blosse Kompilation aus anderen Werken
Das vollständige Werk ist im Catalogue India Office Num 1727
beschrieben

587.

91/11 90 Bl 7 bis 9 Linien Etwa 1790

El adasahal ritya ein elftägiges Todtenopfer Beginnt आच
मनम् । प्राणायाम । अष्टेत्यादिप्रयोग । अपसव्यम् । अमुकगोत्रस्य
अमुकप्रेतस्य प्रेतलोत्तारणार्थमसन्नतिविनाशनार्थं सन्नतिस्वर्गलोकफल-
प्राप्त्यर्थं प्रेतलोकनिवारणार्थं विष्णुलोकफलप्राप्त्यर्थमेकादशाहकर्मप्रा-
रम्भनिमित्तं प्रायश्चित्तदानम् । मम जन्मप्रभृत्यद्यदि न यावज्ज्ञाताज्ञा-
तकामाकामसहस्रहस्तकायिकवाचिकमानसिकसासर्गिकसृष्टासृष्टभुक्ताभु-
क्तपीतापीतसकलपातकातिपातकोपपातकलघुपातकसकरीकरणमलिनी-
करणापात्रीकरणजातिभ्रशकरणप्रकीर्णपातकाना निरासेन मरणकाले
शुद्ध्यर्थं ओपरमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रायश्चित्तमहं करिष्ये । Das Werk ist
ziemlich späten Ursprungs die Handschrift schlecht

588.

19/10 6 Bl 6 Linien Etwa 1604

Ekoddistaśraddhapaddhati Todtenfeier für einen einzelnen
Verstorbenen Beginnt नाच विश्वे देवा । एक ब्राह्मणम् । वाच
हत्वा । अपसव्यम् । पित्रेक्षणाक्रि० गोत्र० अमुकशर्मन् एतन्ने पादम् ।
सव्यम् । आचमनं प्राणायाम ॥

Schliesst एकोद्दिष्टयाद्वपरिपूर्णताम् । यस्य स्मृत्यादि चमापयेत् ॥

589.

19/9 J Bl 12 Li en Etwa 1780

Ekoddistaśraddha Beginnt एकोद्दिष्टयाद्वम् । तत्र पूर्वदिने
हृतनियम आद्वदिने प्रातर्वस्त्रयुगेन हृतस्नान पञ्चगव्योपलेपनज्वल-
दङ्गारभक्षणगीरमृत्तिकाह्लादनै आद्वभूमिसंस्कारं कृत्वा वस्त्रादिना
वेष्टयित्वा तिलानग्रे सर्पपानवकीर्यं पित्रासनस्थानाद्वामभागे आद्वदेव-
वन्तून्यासाद्य हृतस्नानादिर्मध्याह्ने शुचिर्भूत्वा शुक्लद्विवासा पादौ प्र-
क्षाल्याचम्य आद्वदेशमागच्छेत् । तत्र स्वयं पाकं कुर्यात् ।

वैतरणी नदीम् । तर्तुकामो ददाम्येता तुभ्यं वैतरणी नम ॥ ५ ॥

Sieh Hemadri Danakhandi p 473

Schliesst अथ षोडशमहादानानि ॥ अन्नपानीयवस्त्राणि पाद-
चाण कमण्डलु । इव यष्टिस्तिला स्वर्णं रूप्य दण्डो हसनिता ॥ १ ॥
दीपतामूलपुष्पाणि चन्दनानि च षोडश । महादानानि चैतानि
सप्रोक्तानि महर्षिभि ॥ २ ॥

585.

15/8 16 Bl., 9 bis 11 Linien Etwa 1810

Prayascitta, Busse für begangene Uebelthaten Ceremonien
für diesen Zweck und Gaben an die Priester, um deren Ablass
zu erhalten Unvollendet Beginnt अथ प्रायश्चित्तं लिख्यते ॥
कृतज्ञानं शुद्धे वाससी परिधाय वज्रशिखं कृततिलकं कुशोपग्रहं
पूर्वाभिमुखं उपविश्याचम्य प्राणायामं कृत्वा । अवेत्यादि देशकालमु-
च्चार्य मम सकलपातकनिवृत्त्यर्थं विष्णुपूजनपूर्वकं देहशुद्ध्यर्थं प्रायश्चित्त-
महं करिष्ये । प्रायश्चित्तारम्भनिमित्तं विष्णो पक्षोपचारे पूजनमहं
करिष्ये । इदमथ चन्दनं समर्पयामि । पुष्पं स० । धूपं स० । दीपं
स० । नेवेद्यं स० । फलं स० । ताम्बूलं स० । दक्षिणां स० । विष्णो
पूजनविधेः परिपूर्णताम् । ततः क्लृप्तवासां पार्षदं प्रदक्षिणीकृत्य
एदयेन दूयमानेन साष्टाङ्गं प्रणमेत् । ततस्ते किं ते कार्यं मिथ्या
मा वादी सत्यमेव वदेत्यादि । पृष्ठे गोवृषयो प्रत्येकं प्रत्याम्नाय-
त्वेन यथाशक्ति स्वर्णरूप्ययोर्निष्कं तदर्थं वा निधाय । मम जन्मप्रभृ-
त्यद्यदिनं यावज्ज्ञानाज्ञानकामाकामसकृदसकृत्कायिकवाचिकमानसि-
कमासर्गिकस्पृष्टास्पृष्टभुक्ताभुक्तापीतापीतसकलपातकोपपातकगुह्यलघुपात-
कसकरीकरणमलिनीकरणजातिभ्रशकरणप्रकीर्णपातकानां निरासार्थं
मनुग्रहं कृत्वा प्रायश्चित्तमुपदिशन्तु भवन्तः ॥ तत्र प्रार्थना । सर्वे
धर्मविवेक्तारो गोप्ताः सकला द्विजाः । मम देहस्य सगुद्विं कुर्वन्तु
द्विजसत्तमाः ॥ मया कृतं महाघोरं ज्ञातमज्ञातं किल्बिषम् । प्रसादं
क्रियतां (wahrscheinlich प्रसादं) महा शुभानुज्ञां प्रयच्छतः ॥

Schliesst auf fol 16a गन्धमाल्यादिपूजा यथाशक्ति विधाय
मम जन्मप्रभृतिं मरणान्तं नानाविधपापप्रश्मनार्थं ॥

586.

911/3 18 Bl. 9 bis 10 Linien Etwa 1810

Prayascittendusei haras irasampaka eine kürzere Fassung
sines Iraya cittendu ekl ara (Notices von Lalmitra Num 1735)
von Na, Ji, Sohn von Siva Bhattacha Fragment fol 1a ist zum

Teil auf Fol 13a wiederholt Beginnt यद्यथाविध्यनुष्ठानादुपचितमशुभनाशकमेव तत्प्रायश्चित्तम् । तुलापुरुषादावतिथ्याप्तिवारणाद्यैवेति न तु फलान्तरजनकमित्यर्थः । पापनिवर्तनचमधर्मविशेषे योगरूढोऽयं शब्द इति तत्त्वम् । सकेतविशेषसंबन्धेन प्रायश्चित्तशब्दवत्त्वमेव तत्त्वम् । अत एव क्लृप्ताभ्युपप्रायश्चित्ते तद्व्यवहार इत्यन्ये ॥

Diese Schrift ist eine bloße Kompilation aus anderen Werken Das vollständige Werk ist im Catalogue India Office Num 1727 beschrieben

587.

91/11 90 Bl., 7 bis 9 Längen Etwa 1790

Ehadasahakṛitya, ein elftägiges Todtenopfer Beginnt आचमनम् । प्राणायामः । अद्येत्यादिप्रयोगः । अपसव्यम् । अमुकगोचस्य अमुकप्रेतस्य प्रेतत्वोत्तारणार्थमसन्नतिविनाशनार्थं सन्नतिसर्गलोकफलप्राप्त्यर्थं प्रेतलोकनिवारणार्थं विष्णुलोकफलप्राप्त्यर्थमेकादशाहकर्मप्रारम्भनिमित्तं प्रायश्चित्तदानम् । मम जन्मप्रभृत्यद्यदि न यावज्ज्ञाताज्ञातकामाकामसकृत्सकृत्कायिकवाचिकमानसिकसासर्गिकस्यूष्टास्यूष्टभुक्ताभुक्तापीतापीतसकलपातकातिपातकोपपातकलघुपातकसकरीकरणमलिनीकरणपापीकरणजातिभ्रशकरणप्रकीर्णपातकाना निरासेन मरणकाले शुद्ध्यर्थं श्रोपरमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रायश्चित्तमहं करिष्ये । Das Werk ist ziemlich späten Ursprungs, die Handschrift schlecht

588.

19/10 11 Bl. 6 Längen Etwa 1604

Ehoddastaśrūddhapaddhati, Todtenfeier für einen einzelnen Verstorbenen Beginnt नात्र विश्वे देवाः । एकं ब्राह्मणम् । वाचं कृत्वा । अपसव्यम् । पित्रेचणार्कः गोचः अमुकशर्मन् एतत्ते पादम् । सव्यम् । आचमनं प्राणायामः ॥

Schliesst एकोद्दिष्टश्चादपरिपूर्णतास्तु । यस्य स्मृत्यादि चमापयेत् ॥

589.

19/9 5 Bl. 12 Längen Etwa 1780

Eloddastaśrūddha Beginnt एकोद्दिष्टश्चादम् । तत्र पूर्वदिने कृतनियमः । आददिने प्रातर्वस्त्रयुगेन कृतस्नानं पञ्चगव्योपलेपनज्वलदङ्गारभ्रमणगीरमृत्तिकाकादनैः । आदभूमिसंस्कारं कृत्वा वस्त्रादिना वेष्टयित्वा तिलानये सर्पपानवकीर्यं पित्रासनस्थानाद्वामभागे आददेववस्तून्यासाय कृतस्नानादिर्मध्याह्ने शुचिर्भूत्वा शुक्लद्विवासा पादौ प्रक्षाल्याचम्य आददेशमागच्छेत् । तत्र स्वयं पाकं कर्मात् ।

Schliesst हस्ती पादौ तत प्रचान्धाचम्य आदसपूर्णताकाम विष्णु स्मरेत् । ओ प्रमादात्कुर्वता कर्म प्रत्यवेत्ताध्वरेषु च । न्यून सपूर्णतामेति विष्णोश्च स्मरणादपि ॥ ततो गीयासी ऽतोतभाग का- कयास आनयास सकल्पेन । तत [म्वय] भुञ्जीत ॥

590

21/10 4 Bl 8 Lin e Schrift von 1853

Kriyay addhati die Gebräuche bei der Fortschaffung der Leiche zum Scheiterhaufen Beginnt अथ पट पिण्डा । मृतस्थाने शवनात्मा पिण्डदानम् । तत कर्ताचम्य प्राणानायम्य । कुशोपग्रहो वदशिखो मृतस्य दक्षिणपाद्ये दक्षिणाभिमुख उपविश्य सकल्प्य । अवेत्यादिप्रयोग । अपसव्यम् । अमुकगोत्रामुकमृतदाहार्थमुत्क्रान्त्या- दिपक्षपिण्डदानमह करिये । अवनेजनम् । अमुकगोत्रस्यामुकमृतस्य शवनिमित्त पिण्डस्थाने ऽवनेजनम् । दक्षिणाये कुशान्तरणम् । पिण्ड- दानम् । अमुकगोत्रस्यामुकमृतस्य शवनिमित्तमेव पिण्डो महत्तत्त्वो पतिष्ठताम् ॥

591

23/10 11 Bl 8 bis 10 Linen Cessireben im J 1667 von Rāult S varama für Rāula Raghapat

Tripin istr addhama jo ja, über Todtenopfer mit drei Opfer- kuchen nämlich aus Gerste Reis Sesam bereitet Beginnt अथ त्रिपिण्डीयादप्रयोग ॥ तत्रादौ कर्ता तीर्थे गत्वा माध्याह्निक स्ना नादिक विधाय शुचि सन् । पूर्वमेव प्रकल्पितेन गोमयेनोपलिप्य स्थाने हतकुशोपग्रह स्वाचान्तो विष्णो षोडशोपचारैः संपूज्य । ततो ऽपसव्य कृत्वा दक्षिणाभिमुख उपविश्य प्रागग्रेषु कुशेषूदङ्मुखोपविष्टाना चयाणामेव ब्राह्मणाना निमन्त्रणं कुर्यात् ॥

Schliesst चत्कृत तत्सुहृतमस्तु । येन हत तत्पूर्णमस्तु । शिव मस्तु । स्वस्तिरस्तु ॥

592

21/10 3 Bl 8 Lin e Schrift vo 1834

Das ihakarman eine zehntagige Todtenfeier Beginnt आच मन प्राणायाम । अवेत्यादि° । अपसव्यम् । गोत्रस्य प्रेतस्य प्रेतलो करणाय प्रथममरणदिनादारभ्य दशाहपर्यन्तानामेकतन्त्रेण आदमह करिये । गोत्रस्य प्रेतस्य प्रथमे ऽहनि शिरोनिष्पत्यर्थं पादार्घ्यं महत्तं तवोपतिष्ठताम् । गोत्रस्य प्रेतस्य द्वितीये ऽहनि कर्णाचिमुखनामिका निष्पादनाय पादा° । गोत्रस्य प्रेतस्य तृतीये ऽहनि गीवाभुजवक्षसा

निष्पादनार्थं यादार्घं । गोत्रस्य प्रेतस्य चतुर्थे ऽह्न्युदरनाभिलिङ्गयो-
निकटिपृष्ठनिष्पादनार्थं पा० ॥

Schliesst असन्नतिविनाश सन्नतिप्राप्ति । अग्रेतन एकादश
आद्ययोग्यताप्राप्ति । भद्रं कर्णेति विसर्जनम् । सव्यम् । पिण्डोदरण
पिण्डान्प्रवाह्य ॥ इति दशगात्रविधिश्चाद समाप्तम् ॥

593.

21/10 33 Bl 8 Linen Geschrieben von Panliya Sevakarami im
J 1893

Nilavatsotsarga die Freilassung eines schwarzen Stieres bei
Exequien für verstorbene Vorfahren Beginnt अथ नीलोद्वाहकर्म
लिख्यते । तत्र सामयि । ओफल १० । सोपारि ४० । गुगल ।
ककु । मिट्ठल २ । नाडावडि । सवौपधि । पारेक । टोपल । वा-
हण ४ । गोलि १ । दिवापाडा ६ । चरुडा १ । धोतिया २ ॥ etc

Die Schrift ist in einem verderbten Sanskrit untermischt mit
Gujarati Wörtern abgefasst und der Schreiber hat das seinige
gethan um das wenige Verständliche zu korrumpieren

594

20/11 16 Bl 7 bis 8 Linen Schrift von 1692

Nilotsargal armarudhi, die Freilassung eines schwarzen Stieres
in Verbindung mit einem Manenopfer Beginnt पूर्वं चतुर्दशमातृणा
स्थापनम् । वसोर्धारान्त नान्दीमुखश्चाहम् । तदनन्तर ग्रहशान्ति ।
अथेत्यादिप्रयोग । गोवाणा पित्रादीनाममुकशर्मणामुत्तरलोकप्राप्त्यर्थ
मात्मन कामफलावाप्त्यर्थ कर्मकाम आभ्युदयिक तदङ्गभूतगणशान्ति-
ककर्माधिकारादनीलोद्वाहपूर्वक नवग्रहयज्ञप्रारम्भनिमित्तमुत्पन्नोत्सव-
माननवग्रहोपसर्गनिवृत्त्यर्थ ब्रह्मज्ञाचार्यप्रमुखश्चत्विजामर्घमधुपर्काद्यर्चन
मह करिष्ये । वरणपूर्वं स्वस्तिवाचनम् । ग्रहशान्ति । तत पर
नीलोत्सर्गविधि प्रायश्चित्तार्थ ओविष्णो षोडशोपचारै पूजनम् ॥

Schliesst तिला लोह हिरण्य च कर्पास नवण तथा । सप्त
धान्य चितिर्गाव एकैक पावन स्मृतम् ॥

595.

30/10 13 Bl, 6 bis 7 Linen In Bengali Schrift Etwa 1790

Parianasruddha Manenfeier am Neumondstage Nach den
Vorschriften der Yjarvedischule in Mithila Die Abhandlung ist
nun ein Teil eines grösseren Werkes Fol 6 fehlt Beginnt तत
आदिकर्ता आद्यस्थान गत्वा कुशहस्त आचान्त पूर्वाभिमुख स्वस्तिवा-
चनपूर्वकम् । ओ शङ्खचक्रधर विष्णु द्विभुज पोतवाससम् । प्रारम्भे

कर्मणां विप्रः पुण्डरीक स्मरेद्वरिमिति पठित्वा विष्णु संस्तुत्य कुशमये
ब्राह्मणान्स्तापयित्वा सहस्रशीर्षित्यादिमन्त्रेण पादादिभिरभ्यर्च्य संपूज्य
वा पश्चिमदेशे पूर्वाभिमुखं देवब्राह्मण कुशासने सस्थाप्य । अपसव्येन
पित्रादिब्राह्मण दक्षिणदिशुत्तराभिमुखेन कुशासने सस्थाप्य तदक्षिणे
मातामहादिब्राह्मण कुशासने सस्थाप्य सर्वत्र ब्राह्मणदक्षिणे तिलयुक्त-
जलपुटक दद्यात् ॥

Fol 10a 20 Verse über Shodasi Fol 12 halb zerrissen —
Auf Fol 12a fängt Sāmvaṭṣarīkakkodḍiṭṭha an Hier be-
ginnt eine neue Zählung Aber nur 1b und Fol 6 sind erhalten

596.

18¹/₂/12¹/₂ 8 Bl., 11 bis 12 Linien Geschrieben von Mathureṇa im
J 1855

Parīkṣāśāstra Mit Versen aus der Vājasaneyīsamhitā
Beginnt 'अपराह्णे स्नात' शुक्लद्विवासाः शुचिराचम्य वेष्टित आहवे-
शमागच्छेत् । ततः प्राङ्मुख उपविश्य सिद्धात्रसभवे सिद्धमिति पाचिकां
पृष्ट्वा पत्रपुष्पाणि । ओ भूम्यै नमः ३ । अक्रोधनी शौचपरैः सतत
ब्रह्मचारिभिः । भवितव्य भवद्भिर्य मया च आहवकर्मणि ॥ १ ॥ ओं
अपविच इत्यादि पठित्वा ओं पुण्डरीकाक्षः पुनात्विति शङ्खचक्रधर
विष्णुं द्विभुज पीतकौशेयवासस ध्यायेत् । कुशचयानीतजलैः आहव-
सुनि सिद्धेत् । सर्वपापविनिर्मुक्तिः कामक्रोधविवर्जिते । भवितव्य
भवद्भिर्य मया च आहवकर्मणि ॥ ओं नमो नमस्ते गोविन्द पुराण
पुरुषोत्तम । इह आह हृषीकेश रच त्वं सर्वतोदिशम् ॥ १ ॥ ततः
कुशचयतिलजलैः सकल्य कुर्यात् । ओ अद्यामुकमासीयामुकतिथौ
अमुकगोत्राणां पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणां तथामुक-
गोत्राणां मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानाममुकामुकशर्मणां पार्व-
णयाहमह करिष्ये । ततो गायत्री विज्ञेयत् । ओं देवताभ्यः पितृभ्यश्च
महायोगिभ्य एव च । नमः स्वाहायै स्वधायै नित्यमेव नमो नमः ॥ १ ॥
इत्यादि विज्ञेयत् । तत उत्तराभिमुखो दक्षिणोत्तरक्रमासादितकुश-
त्रयात्मकासनद्वये प्रथम दक्षिणासन सयवमुत्सृजेत् । ओं अद्यामुकगो-
त्राणां पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणां पार्वणयाहसंवन्धि-
नो विश्वे देवा इदमासनं वो नम इति कुशत्रययवजलैस्तुजेत् । ओं
अद्यामुकगोत्राणां मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानाममुकामुकशर्म-
णां पार्वणयाहसंवन्धिनो विश्वे देवा इदमासनं वो नम इत्यपर-
मुत्सृजेत् ॥

Schliesst ओं प्रमादात्कुर्वतां कर्म प्रच्यवेताध्वरेषु यत् । स्मर-

यादेव तद्विष्णोः संपूर्णे स्यादिति श्रुतिः । ततः याद्रीयवस्तूनि ब्राह्म-
णाय प्रतिपादयेत् । [तदन्तामे B] ऽम्भसि चिपेत् ॥

Nach der Unterschrift in dieser Handschrift stammt die Ab-
handlung aus dem Śrāddhāviveka

597.

18¹/₂/0¹/₂ 8 Bl., 11 bis 12 Linien Etwa 1780

Pāranaśrāddha Diese Handschrift weicht nur in einigen
Punkten von der vorangehenden ab. Paginiert 1—5 7 Das
sechste Blatt fehlt, das siebente ist später ergänzt

598.

22¹/₂/11. 10 Bl., 8 bis 11 Linien Etwa 1650

Pāranaśrāddha Unvollständig Beginnt ततः प्राङ्गणे गो-
मयोपनिष्ठायां भूमौ प्रथमं विश्वदेवप्राङ्गणं निमन्त्रयेत् । ताम्बूलमा-
दाय । अवेहेत्यादिवाचनं कृत्वा । अमुकगोत्राणामस्रत्पितृपितामह-
प्रपितामहानाममुकामुकशर्मणां तथामुकगोत्राणामस्रन्मातामहप्रमाता-
महवृद्धप्रमातामहानाममुकामुकशर्मणां पार्वणश्राद्धकृत्ये पित्रादित्रयश्रा-
द्धसवन्धिनो विश्वे देवा मातामहादिश्राद्धसवन्धिनो विश्वे देवाः पुष्-
रवोमाद्रवसञ्ज्ञका*) अदकतव्यपार्वणश्राद्धपूर्वक[म]नेन पूगीफलेन विश्वे
देवा यूयं निमन्त्रिताः । निमन्त्रिताः स्युः । अक्रोधनीः शीघ्रपरैः
सतत सत्यवादिभिः । भवितव्यं भवद्भिः मया च श्राद्धकारिणा ॥
सर्वायासविनिर्मुक्तिः कामक्रोधविवर्जितैः । भवितव्यं भवद्भिः मया च
श्राद्धकर्मणि ॥ ततो ऽपसव्यं पितृप्राङ्गणं निमन्त्रयेत् । ताम्बूलमादाय
दक्षिणादिमुखो भूत्वा । अवेहामुकगोत्राणामस्रत्पितृपितामहप्रपिता-
महानाममुकामुकशर्मणां अदकतव्यपार्वणश्राद्धकृत्ये ऽनेन ताम्बूलेन पूगी-
फलेन ब्राह्मणं त्वं मया निमन्त्रितः । निमन्त्रितो ऽस्मि । अक्रोधनी-
रिति पठनीयम् ॥

Schließt. अस्मिञ्छादे यत्कृतं तत्कृतं मुह्यतमस्तु । यन्न कृतं
तद्ब्राह्मणानां वचनात्परिपूर्णमस्तु ॥ etc

599.

22¹/₂/13 7 Bl., 11 bis 12 Linien Etwa 1780

Yatnam Antyestāidhi, Exequien von Seiten eines Sohnes für
seinen Vater, der den Grad eines Yati erlangt hat. Beginnt अथ
यतीनामन्त्येष्टिविधिं व्याख्यास्यामः ॥ स्नात्वा गृहस्थः शुद्धात्मा यति-
संस्कारमारभेत । शिवो शरीरमारोप्य गन्धपुष्पैरनूकृतम् ॥ १ ॥

*) पुष्करवा माद्रवाद्य पार्वणे ममुदाहृतो । ~rīd. 31 atā'va

घोषिता जयशब्देन शङ्खनादरवरिपि । प्राचीमुदीची गत्वा तु शुद्ध-
देशे समाग्रयेत् ॥ २ ॥ नदीतीरे ऽथत्यवृत्ते अथवापि मुरालये ।
अधस्ताद्वृत्तवृत्तस्य गतं कुर्यादद्याविधि ॥ ३ ॥ ततो व्याहृतिभि
प्रोक्ष्य दण्डप्रमाणमधोगतं चतुरस्र देवयजनं खानयित्वा तन्मध्ये सू-
क्ष्मगत सार्धहस्तमात्रं कृत्वा व्याहृतिभि पञ्चगव्येन संप्रोक्ष्य दक्षिणा
यान्दर्भानास्तीर्य सावित्र्या शरीरं प्रक्षाल्य पुरुषसूक्तेन स्नाप्य शङ्खो-
दकेन प्रणवेनाष्टोत्तरशतसंख्यया न्नाप्य etc

Auf Fol ७७ अथ यतीनामाराधनपूजनविधि — Schliesst
एष विद्युज्य हरिकोर्तनसयुक्तं तद्दिने रात्रौ जागरणं कुर्यात् । पश्चा-
द्देकादशहो पार्वणं यावत् कृत्वा पश्चादद्याशक्तिं ब्राह्मणान्भोजयित्वा
भुञ्जीतेति । दक्षिणा दद्यात् । वेदोक्तविधिना पुत्रेण यतीनां समा-
राधनविधिं कर्तव्यं ॥

600

24/11 12 Bl 12 L. ien. Et va 1 १०

Sapin lakṣaṇasruddha Beginnt तीर्थं गत्वा स्नानं कुर्यात् ।
मध्याह्निकं कृत्वा । कुशोपग्रह । वदशिश्र । आचमनम् । प्राणा-
याम । ततो विष्णुपूजनम् । अवेत्यादिप्रयोगः । एव ग्रहविशेषेण
विशिष्टाया पुण्यतिथौ । अपसव्यम् । गोत्राणां प्रेतपितृपितामहप्रपि-
तामहानाम् । तथा च गोत्राणां प्रेताभर्तृमातृपितामहानां द्वादशहो-
सपिण्डीश्रावकरणे ऽधिकारार्थम् । सव्यम् । विष्णु[पूजनं] षोडशभि-
रुपचारैः करिष्ये ।

601

21/10 18 Bl 9 L. ien. Schrift 10 1 ४८

Sapin lakṣaṇasruddha Das erste Blatt fehlt Das zweite
beginnt सव्यम् । प्रथमादिद्वादशपर्यन्तानामेकतन्त्रेण आद्यमहं करिष्ये ।
श्रीं कुरुष्व । प्रेतमूले दर्भं गृहीत्वा प्रथमे ऽह्नि शरीरावयवमूर्धनि
प्यादनार्थममुकगोत्रं अमुकप्रेतं अवेजेजनिमिदं ते ।

Schliesst ततो वद्वाञ्जलिपुटो भूत्वेदं वाक्यं पठेत् । एष षो-
ऽनुगतः प्रेतः प्रेतपितरस्तु दधामि च । शिवमस्त्विति श्रेयणाम् ।
जय वा स्थिरजीवनम् । अवेत्यादि पुनः पृष्ट्वा । पार्वणवत्समापयेत् ॥

602

११/१० 24 Bl 8 L. ien. Schrift on 1853

Sapin lakṣaṇasruddha Beginnt प्राङ्मुख उपविश्य । आचम्य
प्राणानायम्य । वदशिश्र कुशोपग्रह । अवेत्यादि । अपसव्यम् ।
गोत्रस्य अमुकप्रेतकर्तुहेतोः प्रेतस्तु । स्त्रीणां विशेषः । गोत्राणां

प्रेतकर्तुर्हेतोः प्रेतायाः सपिण्डीकरणनिमित्तकगोत्राणां प्रेतपितृपिता-
महप्रपितामहानां अमुकअमुकशर्मणा वसुरुद्रादित्यस्वरूपाणामेकोद्दि-
ष्टपार्वणश्राद्धप्रारम्भनिमित्तम् । सव्यम् । सपिण्डीकरणश्राद्धनिमित्त
विष्णोः षोडशोपचारपूजनमहं करिष्ये । प्रथमं विष्णुपूजनं । पुरुष-
सूक्तेन न्यासः ॥

Schliesst सपिण्डीकरणे श्राद्धभोगीनः सचैल स्नानं कुर्यात् ॥

603.

26/12 9 Bl., 12 Linien Geschrieben im J 1777 von Ratnesvara
sohn von Pandya Devakara, Enkel von Pandya Hari, Grossenkel von Pandya
Harakrama

Saddhapaddhati, eine Anleitung zu einer Todtenfeier
Beginnt. अमावास्यायामपराह्णोपक्रमे ब्राह्मणान्स्नातानाहृतान्प्राङ्गणे
शुचिः शुक्लवासाः कृताञ्जलिर्देभ्यो तिष्ठन्स्वागतमिति पृष्टे सुस्वागत-
मिति तैस्ते गोमयोपलिप्ताया भूमौ पीठाद्यासनेषूपवेश्य दक्षिणहस्तेन
ब्राह्मणदक्षिणजानु स्पृष्ट्वा देवब्राह्मणान्प्राङ्मुखान्पितृब्राह्मणानुदङ्मुखान्
नामन्त्रयेत् । ॐ अद्य पित्रादित्रयसंवन्धिविश्वदेवश्राद्धार्थं युवामह-
मामन्त्रये । ॐ अद्य मातामहादित्रयसंवन्धिविश्वदेवश्राद्धार्थं युवामह-
मामन्त्रये ।

Schliesst ईशानविष्णुकमलासनकान्तिकेयवह्निचयार्करजनीशगणे-
श्वराणाम् । कौशामरेन्द्रकलशोद्भवकक्षपानां पादान्नमामि सततं पितृ-
मुक्तिहेतोः ॥ १ ॥ आयुः प्रजा धनं विद्या स्वर्गं मोक्षं सुखानि च ।
प्रयच्छन्तु तथा राज्यं प्रीता नृणां पितामहाः ॥ २ ॥

604.

21/10 14 Bl., 7 Linien Ltw 1730

Saddhapaddhati Beginnt आदित्ये षोडशोपचारकर्तव्यता-
माह । पादौ प्रक्षाल्याचम्य । षोडशोपचारकर्तव्यतामाह । देशकाल-
पाचद्रव्यश्राद्धसंपत् । अवेत्था° । एवगुणविशेषेण विगृह्यतां पुण्यतिथौ
अमुकश्राद्धप्रारम्भनिमित्तं विष्णोः षोडशोपचारैः पूजनाद्यर्चनमहं क-
रिष्ये । ॐ सहस्रशीर्षा अथा १६ करयोः पादयोजनोः कथां नाम्नां
हृदि तथा । कण्ठे बाह्वोर्मुखे नेत्रे वामादिशिरसि न्यसेत् । यथा
देहे तथा देवे । ॐ सहस्रशीर्षेति विष्णवे आवाहयामि पुरुष ऐवति
विष्णवे आसनम् ॥

Schliesst कायेन वाचा मनमेन्द्रियैर्वा बुद्ध्यात्मना वा प्रकृति-
स्वभावात् । करोमि यद्यत्सकलं परस्मै श्रीनारायणेति समर्पयामि ॥

605

21/10 17 Bl 8 Linien Schrift von 1818

Śraddhapaddhati Beginnt अथ आहपद्धतिर्लिख्यते ॥ आचम्य प्राणानायम्य अवेत्वादि मासे पचे तिर्था वासरे । अपसव्यम् । गो-
चाणा पितृपितामहप्रपितामहाना भोवाणा मातामहप्रमातामहवृद्ध-
प्रमातामहाना सपत्नीकाना विश्वेदेवपूर्वकदशश्राद्धाद्भूत सव्यं विष्णो
पोडशोपचारे पूजनमहं करिष्ये । प्रथमस्तु देहन्यास । सहस्रशीर्षा
पुरुष etc

Schliesst यमो ऽसि यमदूतो ऽसि वायसो ऽसि महाबल ।
अहोरात्रकृत पाप बलि भवन्तु वायसा ॥ इति श्रीदर्शश्राद्धपद्धति
संपूर्णा ॥ Blatt 2 fehlt

606.

21/10 6 Bl 7 b 9 Linien Schrift von 1833

Śraddhapaddhati Dieselbe Version

607.

20/9 8 Bl 9 Linien Schrift von 1675

Śraddhapaddhati Scheint der Sima Schule anzugehören
Beginnt प्रथमे नित्यकर्म स्नानम् । अद्यादिप्रयोग सध्यादितर्पण
सूर्यार्घ्य । गायत्रीजप । पोडशोपचारपूजा नैवेद्यम् । दैवे चण
क्रियता यथा प्राप्नोति भवान् । अक्रोधनी शीचपरै सततं प्रह्लाचा-
रिभि । भवितव्य भवद्भिद्य मया च श्राद्धकारिणा ॥ सर्वायासवि
निर्मुक्तै कामक्रोधविवर्जितै । भवद्भिर्देवकार्यं च सपाद् मे प्रसीदत ॥
स्वागतं भवताम् । सुस्वागतम् ।

Schliesst आयु मजा धनं विद्यां स्वर्गसीख्यं सुखानि च ।
प्रयच्छन्तु तथा राज्यं प्रीता नृणां पितामहा ॥

608

21/11 7 Bl 13 Linien Itva 1800

Śraddhapaddhati Beginnt अथ श्राद्धविधि । आचमनम् ।
विष्णुपूजनम् । पुष्कराद्यानि तीर्थानि गङ्गाद्या सरितस्तथा । आग-
च्छन्तु पवित्राणि स्नानकाले सदा तव ॥ श्रीवरुणदेवते एष ते ऽर्घ्यं ॥ १ ॥
इदं महि महापुण्यं महापापविनाशनम् । दर्शनार्थस्पर्शनाद्देवि प्रह्लाह-
त्यामपोहसि ॥ श्रीमहि एष ते ऽर्घ्यं ॥ २ ॥ गङ्गागङ्गेति यो ब्रूया-
द्यो ऽयनानां शतैरपि । सुप्यते सर्वपापेभ्यो विष्णुलोकं न गच्छति ॥
श्रीगङ्गे एष ते ऽर्घ्यं ॥ ३ ॥

609.

26/10. 22 Bl., 9 Linien. Sehr fehlerhafte Abschrift von 1796.

Śrāddhapaddhati mit Versen aus der *Vājasaneyīsamhitā* Foll. 1. 2. 23—30 fehlen. Die ersten vier Linien von Fol. 3a reichen hin die Beschaffenheit der Handschrift zu zeigen: न निधाय । अग्निमय । चितां प्रदक्षिणीकृत्य श्वस्थाहुतिं ह्यात् । अस्मात्त्वमधिमन्त्रः स्वाहा । श्वदाहे रोदनं कारयेत् दक्षिणाभिमुखोपविश्य अपेताध्यायं यमसूक्तं जपेत् । रस्तेद्रोमन्दगधो योवियोन लभेद्वाय्वती गतिं । प्रायश्चित्तं प्रकुर्वीत वांधवाः पापशुद्धये ॥ १ ॥ दरिद्रोऽपि न दग्धो यो नृपुः कस्याचिदायदि । के

In Bezug auf den Titel ist zu bemerken, dass die Kehrseiten nur die Silben *आद** tragen.

Schliesst: कलशोदके सूर्याग्नेधाय दापयेत् । कलस्थानि धापयेत् स्वस्तिवाचनं तिलकं दक्षिणा तिलकं आशीर्वादः ॥ इति श्रवणादिष्वयोदशाहद्वपरिपूर्णः ॥

610.

22/01/2. 13 Bl., 8 bis 10 Linien Etwa 1790

Śrāddhavidhi in 208 Ślohas Das erste Blatt von einer verschiedenen Hand. Beginnt: अथ श्राद्धविधिं वक्ष्ये यथावन्मुनिभाषितम् । येन संपूर्णतां याति इत्थं कथं तथैव च ॥ १ ॥ पितृश्राद्धमकुर्वाणो अन्नं भुङ्क्ते न तत्सुतः । पुनः संवत्सरं यावत्पितॄणां रक्षिरं पिबेत् ॥ २ ॥ स्वयं प्रक्षालयेत्पादौ पत्नी प्रक्षालनं ददेत् । आचामेन्द्रण्डलं गत्वा द्वितीयं चोत्तरां दिशम् ॥ ३ ॥ पादप्रक्षालनस्थाने स्वस्ति यत्कुरुते द्विजः । स वज्रो यजमानस्य कर्तारं (lies कर्ता च) नरकं व्रजेत् ॥ ४ ॥ विप्रः पादोदकस्थाने कुर्यादाचमनं तु यः । रक्षिरं तु जलं त्रियं निराशाः पितरो गताः ॥ ५ ॥ पादप्रक्षालनस्थाने आचामेवमुत्तु दक्षिणे । तज्जलं च भवेद्देतो निराशाः पितरो गताः ॥ ६ ॥ पादोदकोच्छिष्टवारिद्वयं संगतिमाव्रजेत् । उच्छिष्टं सत्पितृन्याति अपि श्राद्धे गयाकृते ॥ ७ ॥

Schliesst: ऊंकारो भवेत्प्रेतः शिरःकम्पी च वायसः । पात्रत्यागी भवेदन्ध अन्ततो नरकं व्रजेत् ॥ २०७ ॥ अव्रतभोजने श्राद्धे एकपङ्क्तिर्यदा भवेत् । शूद्रा (mehrere Wörter fehlen) निराशाः पितरो गताः ॥ २०८ ॥

611.

33/14. 11 Bl., 13 Linien Etwa 1790.

Jwaśrāddha, Gebräuche bei einem Todtenopfer, welches ein Mann bei bevorstehendem Tode für sich oder einen anderen am

dreizehnten Tage der dunkeln Hälfte irgend eines Monats vollzieht. Die dabei verwendeten Verse, namentlich der Hymnus Sahasrasāra, sind aus der Vajrasaneyisamhitā entnommen. Der Verfasser war ein Sohn von Damodara, sein eigener Name ist undeutlich. Unvollständige und schlechte Abschrift. Beginnt अथ ब्रह्मपुराणोक्त-जीवयाज्ञपदतिः । कल्पतरुस्य (d. i. कल्पतरोः) चतुर्थकाण्डे उक्तम् ॥ कातीयानुगता वक्ति भट्टदामोदराङ्गज ॥ १ ॥ विदुषामपि अनुष्ठाने सशयो जायते यतः । सौकार्यार्थमतो वक्ति सुधीर्गौरीच(?) पण्डितः ॥ २ ॥ पुवाधिकाररहितः स्वीयमन्यस्य वा देशकाले श्रद्धाधनव्यवस्थाधिके सति जीवयाज्ञ कर्तुमिदं कुर्यात् कस्याचित्कृष्णद्वादशां संनिहितमरणोचितसृतिपुराणाद्युक्तदानानि यथाशक्ति दत्त्वा कृतोपवासस्तत्र त्रयोदशा कृतस्नानादिः कृतमित्यकृतयो गङ्गातीरादिदेशे तदसंभवे शुवाया भूमी गोमयोपलिप्तायां धौतवस्त्रद्वयधरः कुशपाणिः प्राङ्मुख उपविष्टाचम्य कुशवयतिलजलान्यादाय श्रीं तत्सदित्यादिसंकल्पदीपिकोक्तप्रागुक्तप्रकारेणोत्तिष्ठ्यामुकगोचस्यामुकदेशकालमुक्तामुकदेवशर्मणो जीवयाज्ञमहं करिष्ये etc. Vergleiche Hemādri Pariseśakhanda 1, 1704.

Schliesst श्रीं अथ जीवयाज्ञे रद्र[पिण्ड]: । एष युष्मभ्यं पिण्ड-स्वधा इति कुशमध्ये तृतीय सूर्यपिण्डमादाय श्रीं अथ जीव -

612.

24/9 4 Bl., 8 Linien. Geschrieben im J. 1751 in Bihora von Ratneśvara, einem Sohn des Panikā Devākara.

Sahagamanaśidhi, die Gebräuche, welche angewendet werden, wenn eine Frau bei dem Tode ihres Gatten mit ihm den Scheiterhaufen besteigt. Beginnt मृते भर्तारि या नारी धर्मशीला दृढप्रता । अनुगच्छति भर्तारं शृणु तस्या हि यत्फलम् ॥ १ ॥ मातृकपितृकं येन यत्र कन्या प्रदीयते । तदि वर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ॥ २ ॥ तिस्रः कोट्योऽर्धकोटी च धामि रोमाणि मानुषे । तावत्कालं वसेत्स्वर्गे भर्तारं यानुगच्छति ॥ ३ ॥ व्यानयाही यथा सर्वमलादुद्धरते विनात् । एव पतिप्रता नारी भर्तारं यानुगच्छति ॥ ४ ॥ ततः समभ्यर्च्यं सुवासिनीनां चतुष्टयं कुङ्कुमचन्द्रनामनि । सत्यं च तामिः सह पत्युरग्रे भर्तृपदद्वयं चिन्तयती प्रजन्ति (?) ॥ ५ ॥

613.

27/11/2, 79 Bl., 7 bis 11 Linien. Geschrieben in Manoharapura von Bahadūra, Sohn von Gopāla, Enkel von Ghana-yāma, Grossenkel von Jai Jī, im J. 1836.

Nāradaottara, ein Zwiesgespräch zwischen Nārada und Kṛiṣṇa über rituelle Fragen. Paginiert 12—102. Foll. 1—11 36 61.

74—84 fehlen, 45 zweimal bezeichnet : Fol. 12ª beginnt त दधाति तस्मात्प्रजातिरमृता Śūtap Brāhman 7, 3, 1, 46 : Fernere Auszüge aus demselben Brāhman finden sich bis Fol. 16, und am Ende steht die unverstandliche Unterschrift पञ्चतन्त्राडशान्ति ॥

Śiḍaṅgarudranyāsa Fol. 17a Yajñakarmān 18b Sthāpana vidhi 20b Āvāhana 23b Rakṣāvīdhān 27b Gṛhyāga 37a Dvādaśamūrtisthāpanavidhi (betrifft Ganesa Das ganze Blatt falsch gestellt) Matṛpūjā 38b*) Nāndimukhaśrāddha 45b (1) Ritvigvarana 46b Madhuparka 51a Brāhmanārcana 52a Śrīpūjā 54a Nārādottare varuṇī (statt varanam) samāptam 55a Kālāśa 55a Iti Kālāśagapeśanavagrahavidikamantrapratītiḥ 60a Pañcagavya 60b Citubhasṭiḥ 62a Aśtau pūrvadevatāḥ 65a Aśtau dīkṣadevatāḥ 67b Aśṭau uttaridevatāḥ 71a Nārādottare toranapātākāvīdhāna 86b Kṣetrapāla 86b Yoginipūjā 89a Jalayātrāvīdhāna 89b Agnikārya 93a Iti ānandapaddhati rāvi-prabhāva kundakūṇḍikīpīṭhalam samāptam 95a Vaiśvānaranyāsa 95b Śrīpta lokapālāḥ 97a Navagrahapūjā 98b Pañca lokapālāḥ 98b Adhīdevatāḥ und Pratyadhīdevatāḥ 99b Nakṣatra 101a Dvādasarāśipāla 101b Āhvāna 101b

Schliesst नमो नमः कारणवामनाय गोब्राह्मणहिताय च । जगद्वृताय कृष्णाय गोविन्दाय नमो नमः ॥ २१ ॥

614.

15/9 14 Bl., 5 Lamen Geschrieben zu Anf dieses Jahrhunderts

Ajapagūyatrijapa, Meditationen beim stillen Hersagen einer bestimmten Form von Gāyatrī, nämlich हंस हसाय विद्महे सोह-सोहं सु धीमही । तन्नो हसः प्रचोदयात् ॥ Beginnt ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय हस्ती पादौ प्रचान्ध । भस्मोद्गूलनं कृत्वाचम्यासन उपविश्य । स्वशिरसि सहस्राराधोमुखकमलकर्णिकान्तर्गत निजगुरु ध्यात्वा । श्वेता-लङ्कारालङ्कृतं वामे धृतचारुकलेवर स्वशक्त्या रक्ताम्बरया सहित ध्यायेत् । दण्डवत्प्रणम्य । अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानाञ्जनशलाकया । चक्षुस्मीलित येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ Später अस्य श्रीअजपा-गायत्रीमन्त्रस्य हंस ऋषिः । अव्यक्तगायत्री कन्दः । हंसः स्वरूपी परमात्मा देवता । ह वीजं । सः शक्तिः । सोह कीलकम् ।

Schliesst हसो गणेशो विधिरेव हसः । हंसो हरिर्हंसमयश्च शुभः । हसो हि जीवो गुरुरेव हसः । हसो ऽहमात्मा परमात्मा हंसः ॥ १ ॥ समुद्रमेखले देवि पर्वतस्तनमण्डले । विष्णुपत्नि नमस्तुभ्य पादस्पर्शं चमस्त मे ॥

*) Fol. 40 schliesst sich unmittelbar an 38 an

615.

21/9 7 Bl 7 Längen Geschrieben von Gopālaya im J 1715

Anantavratapuja, Verehrung des Visnu Es folgt der verderbte Text der ersten Seite grade so wie er in der Handschrift sich findet अष्टदलतथ मडदल क्रत्वा ॥ तस्योपरि कलशस्थापनं ॥ यौव पिता इति मन्त्रप्रतिष्ठाकर्ण ॥ तदस्तु मित्रावरुणा रु १ ॥ अथ पूजा ॥ शातिरस्तु ॥ श्रीअनंतपूजोपाहाद्रव्याणां ॥ स्तु ॥ अवेत्यादि एवंगु ॥ यौ ॥ सकलकामनयासिध्दर्थ अनंतपूजनपोडशोपचारे पूजनाथर्चनार्ह करिष्ये ॥ अनेते अनंत परिवित आगा रु १ ॥ सहस्रशिर्षा रु १ ॥ श्रीअनंताय सु ॥ देहन्यास ॥ देवन्यासे विन्योग ॥

616.

20/10 13 Bl 7 bis 8 Längen Geschrieben im J 1820 von Bhata Devasākara einem Sohn von Bhata Ānandajī

Anantapujana, Verehrung des Visnu Beginnt अवेत्यादि-प्रयोग । एव ग्रहगुणविशेषेण विशिष्टाया पुण्यतिथौ मम सभार्यस्य पुत्रपौत्रधनधान्यादिसकलवाञ्छितफलप्रदमाप्नुय ऐहिकामुष्मिकानन्तप्रीतये स्वीकृतस्य चतुर्दशवार्षिकस्थानन्तस्य परिपालनाय प्रतिवर्षविहितमनन्तचतुर्दशीनिमित्तमनन्तपूजन वायननिवेदन चाह करिष्ये । इति सकल ॥

Endigt इति वायनदान । अथ प्रार्थना । संवत्सरकृता पूजा सपाद्य विधिना भया । ब्रजेदानीमनन्त त्वं विष्णुलोके यथेक्षया ॥

617.

26¹/₂/14¹/₂ 8 Bl 10 Längen Etwa 1820

Apośānavidhā, das Spülen des Mundes vor und nach dem Essen begleitet von Anrufungen göttlicher Wesen (im Dativ und svaha) und vedischen Sprüchen Vor dem Essen wird der Mantra अमृतोपस्तरणमसि zu Schluss der Mantra अमृतापिधानमसि recitiert Ausser Yajñavalkya 1 31 106 ist Hemadris Pariseṣa Bhaṇḍa 1 1384 fgg., Acaradarsa 70a ब्रह्मपुराणे । अपोशानं च गृह्णीयात्सर्वतीर्थमयं च यत् । अमृतोपस्तरणमसीति विष्णोरन्नमयस्य च ॥ Brhannaradiyapurana 25 42 आपोशाने चाचमने पेयद्रव्येषु च द्विज । शब्दं न कारयेद्विप्रा कुर्यात्तेनारक्षी भवेत् ॥ zu vergleichen

Die HS ist schlecht, deshalb wird der Anfang ohne Änderung wiedergegeben त्वं कूडिने (lies स्थण्डिने) वा पचनापिसंहव्यथ तत्पद्यात्प्रादुष उपविश कुशपाणि प्राणानायस्य अन्नायमाहामांगन्य-प्रदे अमुकमसे अमुकपसे अमुकतिथौ अमुकवासरे यथावर्त्तमानमघच

योगकरणलपमुक्तसमवाये एवगुणविशिष्टाया पुण्यतिथी मम पुरुष-
संस्कारान्नसंस्कारद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं वैश्वदेवेन यज्ये ॥

618.

23/10 5 Bl. 11 Linien Schrift von 1799

Abdamūrtipuja, Anrufung der Götter und göttlicher Weisen
zu Anfang des Jahres Beginnt अथाब्दमूर्ति । प्रयोगपारिजाते
वाराहतन्दत् । अब्दमूर्तिं देवतानां पूजनं सम्यगाचरेत् । आयुरारो-
ग्यवृद्ध्यर्थं नो चेद्विघ्ना पदे पदे ॥ १ ॥ अतो ऽस्या नित्यत्वम् । तत्र
प्रयोगः । प्रथमदिने कृतप्रह्लादचर्यादिनियमं प्रातर्नित्यकृत्य विधायो-
द्धर्तनगन्धतैलतीर्थाञ्जलिं मुप्रक्षालितगात्रं प्रसन्नमना नवाम्बरधरं पट्टि-
शङ्खदेवतां पूजयेत् । यथा । आदौ गणेशम् । पूर्वं ब्राह्मणकरे चाक्ष-
तान्दत्त्वा स्वस्ति वाचयेत् । ताञ्छिरसि धृत्याक्षम्य प्राणानायस्येष्ट-
देवतां ध्यात्वा संकल्पं कुर्यात् । अब्दवासरे ऽमुकगोत्रो ऽहममुकशर्मा-
हमात्मनः शरीरारोग्यार्थमनेकयज्ञजनितपीडानिवृत्त्यर्थमुत्तरोत्तरलक्ष्मी-
वृद्ध्यर्थं राजद्वारे जयाय स्त्रीपुत्रधनधान्यादिसकलाभीष्टसिद्धीं सुमङ्गले
ऽस्मिन्नब्दारम्भे गणेशादिसर्वदेवताराधनं दीर्घचिरजीव्यश्रुत्यामादि-
मार्कण्डेयाराधनमहं करिष्ये ॥

619.

21/10 6 Bl. 8 Linien Itwa 1830

Ardhodayanidhi Vorschriften für die Feier des Ardhodaya
Ardhodaya ist der Mondwechsel in den Monaten Pausa oder
Magha wenn dieser auf einen Sonntag unter dem Gestirn Śravaṇa
und dem yoga Vyatipata fällt Sieh Hemadri Vratakhanda 2 246
— Beginnt अथार्धोदयव्रतस्य पात्रदानपक्षे सविधिप्रयोगः ॥ निर्ण-
यामृते । माघपुष्ययोरमावास्या रविवारश्रवणनक्षत्रव्यतीपातयोगैर्युक्ता
चेदसावर्धोदयाख्यः कीटिशृङ्गसन्निभो योगः ॥ तदुक्तं महाभारते ।
अमार्कपातश्रवणैर्युक्ता चैत्पीपमाघयो । अर्धोदयः स विज्ञेयः कीटि-
सूर्ययहोऽसमः । दिवैव योगः शस्तो ऽयं न च रात्रौ कदाचनेति ॥
स्कन्दपुराणे । अर्धोदये तु समाप्ते सर्वं गङ्गासमं जलम् । शुद्धात्मानो
द्विजा सर्वे भवेयुर्ग्रहसमिता । यत्किञ्चिद्दीयते दानं तद्दानं मेरु-
सन्निभमिति ॥ तथाचैव दानादौ विशेष उक्तः । चतुषष्टिपलं मुख्य-
ममत्र तत्र कारयेत् । चत्वारिंशत्पलं वाथ पञ्चविंशतिमेव वा ॥ नि-
धाय पायसं तत्र पलमष्टदलं लिखेत् । पलस्य कर्णिकाया तु कर्षमात्रं
सुवर्णकम् ॥

Schliesst दाता चानेन कृतपात्रादित्रयदानेन श्रीविष्णुर्मे प्री-

यतामिति कृतकर्मा विष्णुवर्ण कुर्यात् । अत्र मौनकरणादयो धर्मो
आकारतो ज्ञेया । शूद्रकर्तृकदाने तु प्रणवादिमन्त्रोच्चारणवर्जितेय-
मेवेतिकर्तव्यता ॥

620.

23/19 1 Bl 14 Linien Etwa 1780

Risipatcamratodyapana die Vollendung des den sieben
Ris geweihten funften Tages Beginnt सप्तधान्यमयं सर्वतोभद्र
मण्डलं कृत्वा । खण्डेन्दौ त्रिपदा कोणे शृङ्गला पञ्चकोष्ठके । एकाद-
शपदा वल्लिमुद्रा द्वादशमेव च । पञ्च पञ्च गोधूमाश्च चतुर्विंशतितण्डु-
ला । एव क्रमेण सर्वतोभद्रं कार्यम् । मध्यकर्णिकायां ब्रह्म जज्ञानं
ब्रह्माणमावाहयामि स्थापयामि । उत्तरे वायव्याम् । सोममां ।

Schliesst सप्तच्छयीणा विसर्जनम् । यान्तु मुनिगणा सर्वे पूजा-
मादाय पार्थिव । ब्राह्मणानां विसर्जनम् ॥

621.

20/11 22 Bl 8 bis 9 Linien Schrift von 1703

Krsnayanmatithuvdhi das Bilden des Bildes von Krisna an
seinem Geburtsfeste Die dabei gebrauchten Spruche sind grössten
teils vedisch Beginnt नत्वा वृन्दाटवीनाथी प्रभूणा विनिदेशत ।
लिख्यते लोकशास्त्राभ्यां छण्णजन्मतिथेर्विधि ॥ १ ॥ अथ पूर्वे ऽहि
सप्तम्या ज्ञानवेदिपरिक्रियाम् । कुर्यान्मङ्गलवादिचर्गातपूर्वकमङ्गने ॥ २ ॥
तत्पुरो दीर्घिकाकारं लघिष्ठं खातमाचरेत् । रोपयेत्कदलीस्तम्भानस्या
कोणचतुष्टये ॥ ३ ॥ रक्तितान्सप्तधा सूत्रे सर्वतः परिवेष्टयेत् । चन्द्रा-
तर्प तदुपरि [वि]स्तार्य नवचित्रितम् ॥ ४ ॥ पताकारोपणं सुष्ठु कुर्या-
त्तद्विकचतुष्टये । मङ्गलानि च वस्तूनि स्थापयेत्तत्र सर्वतः ॥ ५ ॥

Schliesst य एवविधिना कुर्यात्तस्मै सुष्ठुफलं शृणु । गोविन्दस्य
प्रियो भूत्वा गाढप्रेमभरान्वितः । वृन्दावने सदा तस्य साक्षात्तेषां
समाचरेत् ॥

622

27/13 29 Bl 7 Linien Geschrieben von Nathusa kar: Sohn von
Lila a kara im J 1844

Janm istamirata Beginnt पारणा तिथिभान्ते कार्या ।
तदाह भृगु । जन्माष्टमी रोहिणी च शिवरात्रिस्तथैव च । पूर्वविद्वैव
कर्तव्या तिथिभान्ते च पारणा ॥ निषेधो ऽपि ब्रह्मविवर्ते । अष्टम्या-
मथ रोहिण्या न कुर्यात्पारणं क्वचित् । हन्यात्पुराकृतं कर्म उपवा-
सार्जितं फलम् ॥ तिथिरष्टशुणं हन्ति नचच च चतुर्गुणम् । तस्मात्प्र-
यत्नतः कुर्यात्तिथिभान्ते च पारणम् । इति मुख्यपत्र ॥

Janmastamivratapaddhati endet Fol 8a Darauf folgt Udaya
panavidhi in einem Dialog zwischen Yudhiṣṭhira und Kṛṣṇa an-
geblich aus dem Bhavisyottanapurāṇa युधिष्ठिर उवाच ॥ उद्यापन-
विधि ब्रूहि देवदेव दयानिधे । येन सपूर्णता याति व्रतमेतदनुत्त-
मम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पूर्णा तिथिमनुप्राप्य वित्तचित्तादिसयुताम् ।
पूर्वेद्युरेकभक्ताशी स्वपेन्मा सखरन्हृदि ॥

623

34/11 7 Bl 9 bis 10 Linien Geschrieben im J 1784 in Siuapura
von Viśeṣvara Sohn von Pandya Patneṣvara, Enkel von Pandya Devakara

Janmustamivratapūjya Beginnt तत्रादौ सुस्नात शुद्धाम्बर-
धर हतनित्यक्रिय सविताननागारङ्गविचित्रगृहे गोमयोपलिप्तभूमौ
यथोक्तमण्डलोद्धार विधाय तत्र यथोक्तकलशान्निधाय समस्तपूजोप-
हारद्रव्याणि परितः सख्याय द्वारपूजादिगवन्धस्वस्तिवाचनपूर्वकम् ।
अथेत्यादि देशकालौ सकीर्त्य ममामुककामनासिद्धये श्रीबालकृष्णपूजन
करिष्ये । इति सकल्प्य । मण्डलाधिष्ठातृदेवताप्रतिष्ठापूर्वकं भूशुद्धिभू-
तशुद्धिप्राणप्रतिष्ठान्तमातृकावहिर्मातृकान्यासान्विधाय तत्कल्पोक्तन्यास
कुर्यात् । तद्यथा । दक्षपादे लक्ष्मीगोपालाभ्या नमः । वामपादे श्री-
गोकुलेशाभ्या नमः । etc

Die Beendigung der Feier wird auf Fol 7 kurz angegeben

624.

95/14 12 Bl 14 Linien Schrift von 1805

Jayantīnirṇaya über den Geburtstag des Kṛṣṇa Geteilt in
vier Kapitel, nämlich Ramanavami Kṛṣṇajānmashtami Vṛṣiṇahaja-
vanti, Vamanapayanti Beginnt हारीतस्मृती । श्रीरामनवमीवि-
षये । तस्मिन्नवम्या शुक्ले तु नक्षत्रे ऽदितिदैवते । तत्र जातो जगन्नाथो
राघवः पुरुषोत्तमः ॥ १ ॥ पाराशरस्मृती । मेघे चैव शुक्लपक्षे न
वम्या च पुनर्वसौ । तस्या जातो जगन्नाथः काकुत्स्थो रावणद्विषः ॥ २ ॥
श्रीविष्णुसहितायाम् । नवमी पूर्वविद्धा तु सञ्चया सकलामपि ।
विहाय शुद्धा दशमीमुपोष्य व्रतमाचरेत् ॥ ३ ॥

Kapitel 2 beginnt श्रीविष्णुरहस्ये । अष्टमी कृष्णपक्षस्य रोहि-
णीचतस्र्युता । भवेत्प्रीष्ठपदे मासे जयन्ती नाम सा स्मृता ॥ १ ॥
Kapitel 3 beginnt शुक्लपक्षे चतुर्दश्या मासे माधवसप्तमे । प्रादुर्भूतो
नृपद्यास्त्रस्तस्त्रात्ता समुपोषयेत् ॥ Kapitel 4 beginnt पाराशरस्मृती ।
मासि भाद्रपदे शुक्ले द्वादश्या विष्णुदेवतम् । अदित्या तु समुद्भूतं ज्ञेयं
तु वामनाख्यया ॥

Von be onderen Werken werden erwähnt Anuruddhasaṃhita
Ivottarasāhita Jyotisarnava Daṁurnava Paramasaṃhita.

यतामिति कृतकर्म विष्णुवर्षे कुर्यात् । अत्र मौनकरणादयो धर्मो
आकारतो ज्ञेया । शूद्रकर्तृकदाने तु प्रणवादिमन्त्रोच्चारणवर्जितेय-
मेवेतिकर्तव्यता ॥

620.

3/1^a 1 Bl 14 L n en Etwa 180

Ris pañca nivratojyapana die Vollendung des den sieben
Rit geweihten fünften Tages Beginnt सप्तधान्यमय सर्वतोभद्र
मण्डल कृत्वा । खण्डेन्द्री विपदा कोणे गृह्णन्ता पञ्चकोष्ठके । एकाद-
शपदा पल्लिमुद्रा द्वादशमेव च । पञ्च पञ्च गोधूमाय चतुर्विंशतितण्डु-
ला । एव क्रमेण सर्वतोभद्र कार्यम् । मध्यकर्णिकाया ब्रह्म जज्ञान^०
ब्रह्माणमावाहयामि स्थापयामि । उत्तरे वायव्याम् । सोममा^० ।

Schliesst सप्तपदीणा विसर्जनम् । यान्तु मुनिगणा सर्वे पूजा
माहाय पार्थिव । ब्राह्मणाना विसर्जनम् ॥

621.

22/11 22 Bl 6 b s 9 L n en Schrift von 1793

Krisnajanmatithividhi das Baden des Bildes von Krisna an
seinem Geburtsfeste Die dabei gebrauchten Sprüche sind grössten
teils vedisch Beginnt नत्वा वृन्दाटवीनार्थी प्रभूणा विनिदेशत ।
लिख्यते लोकशास्त्राभ्या कृष्णजन्मतिथेर्विधि ॥ १ ॥ अथ पूर्वं ऽहि
सप्तम्या स्नानवेदिपरिष्कियाम् । कुर्यान्मङ्गलवादिचर्गातपूर्वकमङ्गने ॥ २ ॥
तत्पुरो दीर्घिकाकार लघिष्ठ खातमाचरेत् । रोपयेत्कदलीस्तम्भानस्या
कोणचतुष्टये ॥ ३ ॥ रत्नैस्तान्सप्तधा सूत्रैः सर्वत परिवेष्टयेत् । चन्द्रा
तप तदुपरि [वि]स्तार्य नवचित्रितम् ॥ ४ ॥ पताकारोपण सुष्ठु कुर्या-
त्तद्विकचतुष्टये । मङ्गलानि च वस्तूनि स्थापयेत्तत्र सर्वत ॥ ५ ॥

Schliesst य एवविधिना कुर्यात्तस्य सुष्ठुफलं शृणु । गोविन्दस्य
प्रियो भूत्वा गाढप्रेमभरान्वित । वृन्दावने सदा तस्य साक्षात्सेवा
समाचरेत् ॥

622

2^a/13 29 Bl 7 L n en Geschrieben von Nathasa kara Sohn von
Lala a kara im J 1844

Tan n vrata nivrata Beginnt पारणा तिथिभान्ते कार्या ।
तदाह भृगु । अग्राष्टमी रोहिणी च शिवरात्रिस्तथैव च । पूर्वविद्वैव
कर्तव्या तिथिभान्ते च पारणा ॥ निषेधो ऽपि ब्रह्मवैवर्ते । अष्टम्या
मय रोहिण्या न कुर्यात्पारण क्वचित् । हन्यात्पुराकृतं कर्म उपवा-
सार्जितं फलम् ॥ तिथिरष्टगुणं हन्ति नचच च चतुर्गुणम् । तस्मात्प्र
यत्नत कुर्यात्तिथिभान्ते च पारणम् । इति मुख्यपत्र ॥

Janmastamivratapaddhati endet Fol 8^a Darauf folgt Udaya panavidhi in einem Dialog zwischen Yudhisthira und Krishna angeblich aus dem Bhavishyottapurana युधिष्ठिर उवाच ॥ उद्यापन-विधि ब्रूहि देवदेव दयानिधे । येन सपूर्णता याति व्रतमेतदनुत्तमम् ॥ श्रीकृष्ण उवाच ॥ पूर्णा तिथिमनुप्राप्य वित्तचित्तादिसयुताम् । पूर्वदुरेकभक्ताशी स्वयेन सखरन्ददि ॥

623

24/11 7 Bl 9 bis 10 Lan on Gesel neben im J 1784 in Sthapura von Vireśvara Sohn von Pandya Ratnesvara Enkel von Pandya Devakara

Janmustamivratapuja Beginnt तत्रादौ सुस्नात शुद्धाम्बर-धर कृतनित्यक्रिय सविताननानारङ्गविचित्रगृहे गोमयोपलिप्तभूमौ यथोक्तमण्डलोद्धार विधाय तत्र यथोक्तकलशान्निधाय समस्तपूजोप-हारद्रव्याणि परितः सस्थाप्य द्वारपूजादिगन्धस्तुतिवाचनपूर्वकम् । अद्येत्यादि देशकालौ सकीर्त्यं समामुक्तकामनासिद्धये श्रीबालकृष्णपूजन करिष्ये । इति सकल्प्य । मण्डलाधिष्ठानदेवताप्रतिष्ठापूर्वकं भूशुद्धिभू-तशुद्धिप्राणप्रतिष्ठान्तमातृकावहिर्मातृकान्यासान्विधाय तत्कल्पोक्तन्यास कुर्यात् । तद्यथा । दक्षपादे लक्ष्मीगोपालाभ्यां नमः । वामपादे श्री-गोकुलेशाभ्यां नमः । etc

Die Beendigung der Feier wird auf Fol 7 kurz angegeben

624.

25/14 12 Bl 14 Linien Schrift von 1805

Jayantirnaya über den Geburtstag des Krishna Geteilt in vier Kapitel nämlich Ramanavami Kṛṣṇajanmastami Nṛsiṃhaja- yanti, Vamanajayanti Beginnt हारीतस्मृती । श्रीरामनवमीवि-षये । तस्मिन्नवम्या शुक्ले तु नवमे ऽदितिदेवते । तत्र जातो जगन्नाथो राघव पुत्रपोत्तम ॥ १ ॥ पाराशरस्मृती । मेघे चैत्रे शुक्लपक्षे न-वम्यां च पुनर्वसौ । तस्या जातो जगन्नाथ काकुत्स्थो रावणद्विपन् ॥ २ ॥ श्रीविष्णुसंहितायाम् । नवमी पूर्वविद्धा तु सच्छेषा सकलामपि । विहाय शुद्धां दशमीमुपोष्य व्रतमाचरेत् ॥ ३ ॥

Kapitel 2 beginnt श्रीविष्णुरहस्ये । अष्टमी कृष्णपक्षस्य रोहि-णीचतस्रसंयुता । भवेत्प्रीष्ठपदे मासे जयन्ती नाम सा स्मृता ॥ १ ॥ Kapitel 3 beginnt शुक्लपक्षे चतुर्दश्या मासे भाद्रपदसंज्ञके । प्रादुर्भूतो नृपद्मास्त्रस्तस्मात्ता समुपोषयेत् ॥ Kapitel 4 beginnt पाराशरस्मृती । मासि भाद्रपदे शुक्ले द्वादश्या विष्णुदेवतम् । अदित्या तु समुद्भूत ज्ञेय तु वामनाख्यया ॥

Von be anderen Werken werden erwähnt Anuruddhasamhita Jayottarasamhita Jyotirnamaya Da mirnaya Paramasamhita.

625.

21/12 8 Bl 11 Linien Geschrieben von Nandarāma Bhāṣya im J 1800

Ganapatimahapujana Verehrung des Ganeśa . Beginnt वक्र-
तुण्ड महाकाय सूर्यकोटोममप्रभ । अचिच्च कुरु मे देव सर्वकार्येषु
सिद्धिद । वक्रतुण्डाय नम ॥ १ ॥ श्रीगुरुभ्यो नम । श्रीपरमगु-
रुभ्यो नम । सर्वेभ्यो देवेभ्यो नम । मातापितृभ्यो नम ॥ अथेत्यादि
यथावर्तमानमन्त्रयोगे करणे मुहूर्ते तिथौ वासरे एवग्रहगुणविशि-
ष्टाया सकलपापक्षयार्थं मम समस्तकामनाफलसिद्ध्यर्थं हेरम्बप्रीत्यर्थं
गणपतिस्थापनप्रतिष्ठा[र्थं] पञ्चोपचारै पूजनमहं करिष्ये । आचमन
प्राणायामो गणपतिस्ररणम् । हेरम्बाय नम । आचमनम् । एक
दन्ताय नम । आचमनम् । कपिलदेवाय नम । आचमनम् । तत
आवाहनम् । हे हेरम्ब त्वमेहोहि । अम्बिकात्र्यम्बकात्मज सिद्धिबुद्धि-
युत त्र्यम्ब लक्षलाभप्रदो भव ॥

626.

21/10 6 Bl 9 Linien Schrift von 1823

Ganapatimanasapujana die geistige Verehrung von Ganeśa
in 56 Versen von Śivādatta Beginnt ब्राह्मे मुहूर्ते निगमागमज्ञैर्मु-
निप्रवीरैर्जगदीश्वरैश्च । नताद्विपन्न धरद गणेश सर्वोध्ये ऽहं च
जगद्वितार्थम् ॥ १ ॥ उपसि मद्रत्नेमंगधस्तवेर्गीतगायनैर्ज्ञटिति जा-
गृहि । नेत्रपङ्कजै पश्य सेवक जगदिदं विभो त्वं सुखीकुरु ॥ २ ॥
प्रबोधं स० ॥ आवहये तं गणराजदेव रक्तोत्पलभासमशेषवन्द्यम् ।
विघ्नान्तक श्रेयकर गणेश शिव प्रशान्त निजबोधपूर्णम् ॥ ३ ॥

Schliesst इति श्रीमद्वयसीवानन्दसरस्वतीभा चरणारविन्दारा
धनतत्परेण शिवदत्ताङ्गानेन विरचित गणपतेर्मानसाख्य पूजनमिदम् ॥

627.

25/12 7 Bl 11 Linien Etwa 1720

Ganeśacatāthvratā eine Feier welche zu Ehren von Ganeśa
am vierten Tage in der dunklen Hälfte des Monats Śravana vor
Mondaufgang gehalten wird Die Schrift besteht aus zwei Theilen
einem ceremoniellen und einem Auszug aus einem nicht genannten
Ituram Der erste beginnt श्रावणादित्रयं कुर्यात् । प्रातः काले
श्रीआचमनं दन्तधावनं स्नानं कुर्यात् । सकल्प । निराहारो ऽथ
देवेश यावच्चन्द्रोदयो भवेत् । भोक्ष्यामि पूजयित्वाहं गणेशं शरणं मम ॥
ततो मध्याह्ने शुभ्रतिलस्नानं कुर्यात् । नित्यकर्म कुर्यात् । रात्रौ चन्द्रो-
दयान्पूर्वं गणेशपूजा कुर्यात् । अघोरैरष्टदलं कुर्यात् । तस्योपरि कलशं

संस्थाप्य तस्योपरि वस्त्र पूत ताम्रपात्रं विन्यस्य तस्योपरि गणेशप्रतिमा
प्रतिष्ठाप्य ततस्तिथिश्च वणं कुर्यात् । मम समस्तकामनावाप्त्यर्थं श्री-
महागणपतिप्रीत्यर्थं संकष्टचतुर्थीव्रतं गणेशपूजा करिष्ये ॥ लम्बोदर
चतुर्बाहु चिनेत्रं रक्तवर्णकम् । नानाभरणशोभाढ्यं प्रसन्नास्यं विचिन्त-
येत् ॥ लम्बोदराय नमः ॥

Das Stück aus einem Purāna beginnt चपय ऊचुः ॥ दारि-
द्र्याधिशोर्कतिर्नानासकष्टसंयुतैः । क्षुधया पीड्यमानैश्च राज्यभट्टिन्यो-
त्तमैः ॥ १ ॥ धनहीनैर्नरैः स्कन्द सर्वोपद्रवपीडितैः । कथं कार्यस्त-
त्रोपायः पुनः केमार्थसिद्धये ॥ २ ॥ Im Verlauf heisst es गणेश
उवाच ॥ आवणे बङ्गले पक्षे चतुर्थ्यां तु विधूदये ॥ १८ ॥ तस्मि-
न्दिने व्रतं कायं सकष्टार्थे सुरेश्वरि । प्रातः शुचिर्भवेत्स्नात्वा दन्तधा-
वनपूर्वकम् ॥ १९ ॥

628.

21/10 18 Bl., 7 bis 8 Lamen Geschrieben im J 1794

Ganapatiśahasranāmāli, tausend Namen des Ganesa Be-
ginnt अद्येत्यादि० । ओंकारः सर्वत्र । गणेश्वराय० १ ॥ गणक्रीडाय० २ ॥
गणनाथाय० ३ ॥ etc

Schliesst गर्णजयो गणपतिर्हेरम्बो धरणीधरः । महागणपतिर्बुद्धि-
प्रियः क्षिप्रप्रसाधनः ॥ १ ॥ अमोघसिद्धिरमृतो मन्त्रश्चिन्तामणिर्विधिः ॥

629.

20/9 19 Bl., 9 Lamen Geschrieben auf Papier aus der Fabrik von
Giordano Magniani um etwa 1850

Gaṇarūḍiganapatiśahasranāmāli, eine Liste von 1008 Namen
von Ganeśa, welche alle mit dem Buchstaben g anfangen Sie
werden im Dativ mit folgendem namah aufgezählt Wahrschein-
lich sind sie einer besonderen Schrift entnommen Beginnt श्री-
गणेशाय नमः । अथ एकाक्षरगणपतिसहस्रनामप्रारम्भः ॥ श्रीमन्महा-
गणेशाय । गणेश्वराय नमः । गणाध्यक्षाय नमः । गणराथाय नमः ।
गणप्रियाय नमः । गणनाथाय नमः । गणस्वामिने नमः । गण-
शाय नमः ॥

630.

23/10 33 Bl. 7 Lamen Etwa 1760

Mahaganapati-pūjāpaddhati, Ceremonien bei der Anbetung
des Ganesa Beginnt एका लिङ्गे मुदे तिस्रो दश वामकरे तथा ।
उभयोः सप्त दातव्या मृदस्तिम्बसु पादयोः (MS पादयोश्च त्रिमिचि-
मि) ॥ १ ॥ ततः साधको ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय छत्वा शीचादिक
सुधीः । यथा । एका लिङ्गे करे तिस्र उभयोर्मृद्वय स्मृतम् । पद्मापाने

दर्शकसिद्धयुभयो सप्त मृत्तिका ॥ १ ॥ एतच्छीघ्रं गृहस्थस्य द्विगुणं
ब्रह्मचारिण । त्रिगुणं वानप्रस्थस्य यथेष्टापि चतुर्गुणम् ॥ २ ॥ गन्ध-
लेपनयकर शीघ्रं कुर्यादतन्द्रित । मृज्जलाभ्या पाणिपादौ चिस्त्रि
प्रचात्य । ओ ह्रीं कामदेवाय सर्वजनमोहनाय स्वाहा । इति विरा-
चस्य । ओ मूलेन च प्राणानायस्य दन्तधावनं कुर्यात् ॥

631.

93/10 13 Bl 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1752 von Jams
švara & dem Sohn von Vallabhadatta

Siddhimagāyā arata Verehrung des Ganeśa in Übereinstim-
mung mit dem Skandapurana Der Anfang etwas verbessert, lautet
सिद्धिविनायकव्रतं लिख्यते ॥ प्रातः शुक्लतिलैः स्नात्वा मध्याह्ने पूज-
येत्तृप । स्वशक्त्या गणनाथस्य स्वर्णरौप्यमयाकृतिम् ॥ १ ॥ अथवा
मृन्मयीं कुर्याद्विज्ञात्वा न कारयेत् । दक्षिणे परशुदन्तं च पाश-
मोदकवामकम् ॥ २ ॥ चन्दनेन लिखेत्पद्मं कर्णिकाकेसरान्वितम् ।
रक्तवस्त्रे सुस (२)* दत्त्वा स्थापयेत्त घटोपरि ॥ ३ ॥ विघ्नेश्वर
हृदि ध्यात्वा सकलप्राप्तिसमपूर्वकम् । पूजयेद्भक्तिभावेन शान्तचित्तेन
धैर्यसा ॥ ४ ॥

Schliesst नमस्ते विघ्नराजाय सर्वसिद्धिप्रदायक । वमस्य मत्कृता
पूजा गृहीत्वा विहर प्रभो ॥ १ ॥ मन्त्रेणानेन राजेन्द्र देवदेव
जगद्गुरु (pujayaत्रा zu ergänzen) । न्यूनाधिककृत मोहात्परिपूर्णं
तदसु मे ॥ २ ॥

632.

201/13 4 Bl 13 bis 14 Linien Etwa 1740

Vinayāśānta Gebete und Formalitäten zur Besänftigung
und Verehrung von Ganeśa Beginnt आचम्य प्राणानायस्य देश-
कालौ सकीर्त्यास्य कुमारस्योपनयनकर्मणो निर्विघ्नफलसिद्धयर्थं मम
सकुटम्बस्य सपरिवारस्य विनायकोपसर्गोत्पत्त्यमानोपशान्त्यर्थमुत्तमश्री-
प्राप्त्यर्थं मम सपत्नीकस्यायुष्कामार्थं पुष्टिकामार्थमधिराज्यादिधर्मादि-
समुद्धार्य गोमहिष्याद्यतिवृद्ध्यर्थमागामिकविघ्नकदम्बकप्रध्वसनार्थं सम-
स्ताभिचारादिपररुद्दुष्टरोगनिवृत्त्यर्थं शत्रुचयार्थं मम सपत्नीकस्य व-
शोद्भवपुत्रपौत्राभिवृद्ध्यर्थमायुरारोग्यैश्वर्यावाप्तये ऽभिलषितमनोरथानां
सिद्धये निर्विघ्नेन कर्मणा सिद्धयर्थं ग्रहमख्युतविनायकशान्तिं करिष्ये ।
तदङ्गं स्वस्तिपुण्याहवाचनमातृकापूजनं नान्दीयाश्च च करिष्ये । निर्वि-
घ्नतासिद्धयर्थं गणपूजनं च करिष्ये ॥

*) Gemeint ist raktavastrāṣṭraḥ suman

Die Schrift beruht hauptsächlich auf der Yajnavalkyasmṛiti 1 270—293 Citirt werden nur Vidanaratna Mitaksara Mahanava, Apararka

633.

22/10 5 Bl 0 Linien Etwa 1720

Daśarathalalitavrata oder *Daśaṅgalalitavrata* eine Feier der Göttin Lalita einer Form der Durga Beginnt अथ तिथी । मम दशरथललिताव्रतसाङ्गतासिद्धयर्थं दशाङ्गललितादेवीशिवपार्वतीचन्द्रोहिणीनां पूजनमहं करिष्ये । सुवर्णादिमूर्तीनामगन्तुत्तारणम् । पञ्चाभृतस्नानम् । पञ्चोपचारैः संपूज्य । अथ षोडशोपचारैः पूजनम् । व्रतिशदेवतानाम्ना देहून्यास समारभेत् । गायत्र्याथ (१) नाम्ना च न्यासं कुर्याच्च षोडश ॥ मन्त्रायै कारयेद्देवीं दशसंख्यां च पूजयेत् । पूजयेन्नलिता देवी व्रते सर्वत्र सर्वदाम् ॥

Schliesst पूजयेद्वक्तियुक्तेन चेतसा पाण्डवस्य च । दशरथस्य या देवी तुष्टेय पुत्रदायिका ॥ १ ॥ ममापि ललिते तद्वत्प्रसन्ना भव शोभने । अवैधव्यं धनं धान्यं सर्वान्कामान्प्रयच्छ मे ॥ २ ॥ अद्वया अद्वया वापि भक्त्या च यत्कृतं मया । तत्सर्वं क्षम्यता देव प्रसीद परमेश्वर ॥ ३ ॥ अपराधसहस्राणि क्रियन्ते ऽहमिंशं मया । दासो ऽहमिति मां मत्वा द्विजराज प्रसीदतु ॥ Vgl die Darstellung aus dem Skandapurana in Hemadris Vratakhanda 2 510

634

१०/11 21 Bl 7 bis 8 Linien Schrift von 1804

Grahasṭhupana Herbeirufung der neuen Planeten Beginnt अथ ग्रहस्थापनम् ॥ तत्रायं प्रयोगः । अवेत्यादि ग्रहपीठे देवतास्थापनमहं करिष्ये । प्रणवस्य ब्रह्मा ऋषिः । परमात्मा देवता । देवी गायत्री छन्दः । व्याहृतीनां क्रमेण जमदग्निभरद्वाजभृगव ऋषयः । अपिवायुसूर्या देवता । देवी गायत्री देवी उष्णिक् देवी बृहती छन्दासि । सूर्याद्यावाहने विनियोगः । केचित्तु मन्त्रानप्यावाहने आहुः । तत्र पीठमध्ये वर्तुले द्वादशाङ्गुले भण्डले प्राङ्मुखं सूर्यं रक्तपुष्पाक्षतैः । आ ऋणेनेति हिरण्यस्तूपं ऋषिः । त्रिष्टुप्छन्दः । सविता देवता । सूर्यावाहने विनियोगः । ओ आ ऋणेन रजसा । ओ भूर्भुवः स्वः । कलिङ्गदेशोद्भव काश्यपसगोत्र भो सूर्य इहागच्छ इह तिष्ठेति स्थापयेत् ॥ १ ॥

635.

१1/11 23 Bl 9 Linien Geschrieben von Avicālarāma im J 1703

Nāgrahamañña Opfer für die neun Planeten Nāsiṭha zu geschrieben 260 Verse Beginnt सवित्रादियहान्सर्वान्प्रणम्य ऋषि

सत्तम । मख नवग्रह ब्रूते वसिष्ठो मुनिपुंगव ॥ १ ॥ अथवा पृष्ठ-
मानन्तु रामेण विनयेन तु । राम उवाच ॥ वेदवेदाङ्गशास्त्रेषु कुशलस्त्व
महामुने ॥ २ ॥ किमर्थं मे वने वासः कस्माद्राज्याद्विवासित । रामस्य
वचन श्रुत्वा वसिष्ठो भाषते खिलम् ॥ ३ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ सुरा-
मुरास्तथा यचा सर्वे वर्णा द्विजातिकाः । खेचरे प्रतिकूलैस्तु लभन्ते
विविधापदम् ॥ ४ ॥ ग्रहा राज्यं प्रयच्छन्ति ग्रहा राज्यं हरन्ति च ।
ग्रहेस्तु व्यापितं सर्वं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥ ५ ॥

636.

23/10 12 Bl. 9 Linien Etwa 1750

Grahasanti oder *Vasistha Santi* oder *Natagrahamakha*
Hier in 198 Versen Der fehlerhafte Schlussvers lautet इति
विरचितमेतत् शान्तिक कामनार्थं पठति परमभक्त्या शुद्धचित्त पु-
मान् य । न च भवति कदाचिद्भोगमोहादिकादीन् स भवति
मतिमान्यो पुत्रवान् कीर्तिवाय ॥ १९३ ॥

637.

20/9 13 Bl. 8 bis 9 Linien Geschrieben von Meheta Janārdana aus
Mehomadābād im J 1613

Natagrahamakha Foll 1 5 15 fehlen Auf Fol 6b findet
sich Navagrabamukhakarman, und auf Fol 16a asya Navagrabha
mukhabhavanakritena Das u ist vom Übel, und die Handschrift,
obwohl alt, ist voll von Fehlern Der Anfang von Fol 2a wird
genau nach der HS wiedergegeben तुष्टि आत्मदेवतया सह गणेशे-
नादिकाद्याता*) । वृद्धौ पूज्याद्यतुर्दिश । कुडमपां वसोधारा ।
सप्तधारा घृतेन तु । कारयेत्पंचधारा वा ॥ श्रीर्वत्सीधृतिर्मेधा स्वाहा
प्रज्ञा सरस्वती ॥ घृतेन मातङ्ग सर्वा पूजयेद्विधि धीकृमात् । जया
विजयाशिव सीमंते मुखावहा ॥ प्राशने श्रीया लीला । चारै भद्रा
सुभद्रिका । अतवधेषु जातया । ईश्वरी भुवनेश्वरी । विवाहेषु च
कर्तव्या सुभद्रा सर्वतोमुखी ॥ गृहप्रवेशे कर्त्तव्या नागेश्वरी पद्मवासिनी ।

Matraṇḍana 3b Ritvigvarana Arghadana 7a Gṛhyasthā-
lipakakarman 8a Grahasṭhapanā 10a Devasthāpanā beginnt
10a Dīrḍhikpālāsthāpanā 12b Āsīrādī, Brahmapānāp nama
khara 16b

638.

20 1/2 9 1/2 31 Bl. 8 bis 9 Linien Etwa 1740

Grahasaṁprayoga, mit Versen aus der Vājasaneyisaṁhitā.
Unrollen let. Fol 29 nicht bezeichnet, doch mangelt nichts Nach

*) 1'ca Ga e enāḍīlāk hy etā.

Fol 30 fehlt ein Blatt Beginnt समूर्तं चेम कल्याण शुभ भवतु ॥
 आचमन प्राणायाम । आशु शिशान इत्यनुवाक पठति ॥ काण्ड १७ ॥
 मातृगृहं कृत्वा गृहमध्ये ऽचतपूजनम् (० पूजेन HS) । श्रीगणनाथपूर्वं
 गौर्यादिचतुर्दशमातृणां कुलस्वामिनी (?) च (lies kulavaminyasca)
 आवाहनपूर्वकं समन्त्रं वा द्वितीयोद्देशे स्थापनं प्रतिनामपूर्वकम् ॥ तत्र
 पद्मपुराणे ॥ गणेशं स्थापयामि । गौरीं स्थापयामि । पद्मां स्थाप-
 यामि । शचीं स्थापयामि । मेधां स्थापयामि । सावित्रीं स्थापयामि ।
 विजयां स्थापयामि । जयां स्थापयामि । देवसेनां स्थापयामि । स्वधां
 स्थापयामि । स्वाहां स्थापयामि । मातरं लोकमातरं स्थापयामि ।
 धृतीं स्थापयामि । पुष्टीं स्थापयामि । तुष्टीं स्थापयामि । आत्मदेवतां
 स्थापयामि । आदौ गणपतिं पूज्यो अन्ते ऽभ्यर्च्यात्मदेवता ॥

Matrsthapana Fol 3b Vriddhisraddha 10b Grahasthapana
 18a Naksatrasthapana 23a Dikpalasthapana 27a Amritahoma
 30a Das Jahr der Abfassung dieser Schrift (nämlich 1692) scheint
 aus folgender Stelle hervorzugehen Fol 10b अथ श्रीब्रह्मणो द्वि-
 तीयपरार्धे श्रीशैतवाराहकले वैवस्वतमन्वन्तरे अष्टाविंशतमे कलियुगे
 प्रथमचरणे सवत्सरे संवत् - अष्टाचत्वारिंशत्यधिकसप्तदशशततमे वर्षे
 उत्तरायणे वर्षाश्रृती चैत्रमासे कृष्णपक्षे चयोदश्या पुण्यतिथौ शनिवा-
 सरे यथास्थितनक्षत्रयोगकरणमुहूर्तं एवमादिगणविशिष्टाया पुण्यतिथौ
 मम सुतस्य वा सुताया विवाहोत्सवकर्मप्रारम्भे तदङ्गवासिष्ठोक्तनवग्र-
 हमखशान्तिकप्रारम्भनिमित्तमाचार्यब्रह्मक्षत्रिजामर्घमहं करिष्ये ॥

639

१६/11 34 Bl 8 L. nien. Geschr eben im J 1717 von Dharma vara
 Sarman

Grahasantivādhī Gebete zur Suhnung des üblen Einflusses
 der neun Planeten Beginnt मातृकास्थापनविधि । गङ्गास्य गण-
 नाथ त्व सर्वविघ्नविनाशन । लम्बोदरं त्रिनेत्रं त्वमागच्छ गणनायक ॥ १ ॥
 गणानां त्वेति गणनाथ स्थापयामि ॥ १ ॥ हिमाद्रितनया देवी व-
 रदा भैरवप्रियाम् । लम्बोदरस्य जननी गौरीमावाहयाम्यहम् ॥ २ ॥
 आय गौरिति गौरीं स्थापयामि ॥ २ ॥ सुवर्णस्या पद्महस्ता वि-
 ष्णोर्वक्ष्यल्लिखिताम् । त्रैलोक्यपूजिता देवी पद्मामावाहयाम्यहम् ॥ ३ ॥
 हिरण्यरूपेति पद्मां स्थापयामि ॥ ३ ॥

Fol 13a ग्रहस्थापनम् । वृत्तमण्डलमादित्ये चतुरस्रं निशाकरे ।
 महीपुत्रे त्रिकोणं स्याद्बुधे वै चाणसनिभम् ॥ १ ॥ गुरवे पट्टिशकारं
 पद्मकोणं तु भार्गवे । धनुषाकृतिं मन्दे च सूर्याकारं तु राहवे ॥ २ ॥

केतूनां तु ध्वजाकारं मण्डलानि क्रमेण तु । शुक्राकां प्राङ्मुखी ज्ञेयी
गुरुसौम्यावुदङ्मुखी । प्रत्यङ्मुखी शनिः सोमः शेषा दक्षिणतोमुखाः ॥

Schliesst. अथ शूद्राभिषेकः ॥ आदित्या वसवो रुद्रा विद्ये देवा
मरुद्गणाः । लोकपालाः प्रयच्छन्तु मङ्गलानि श्रियं यशः ॥ गायत्री
चैव मावित्री शची लक्ष्मीः सरस्वती । मृडानी मातरः सर्वा भवन्तु
वरदाः सदा ॥ नारदाद्या ऋषिगणा ये चान्ये च तपोधनाः । भवन्तु
यजमानस्य आशीर्वादपरायणाः ॥ ऋग्वेदो ऽथ यजुर्वेदः सामवेदो
ह्यथर्वणः । ब्रह्मवक्त्रस्थिता नित्यं निघ्नन्तु तव शाश्वतान् ॥ तिलकवर्धा-
पनी आशीर्वादाः ॥

640.

21¹/₂/11. 34 Bl], 10 bis 11 Lanien Geschrieben von Sevārāma im
J 1839

Samksepā-Grahaśānti : Beginnt: आदौ स्नानसंध्यादेवार्चनवि-
श्वदेवान्तं कर्म कुर्यात् ॥ वृद्धावादीं च ये चान्ते मध्ये जुहति पर्वणि ।
एकोद्दिष्टे तथा चान्ते वैश्वदेवो ऽभिधीयते ॥ १ ॥ अथ मातृपूजा-
निमित्तमाह ॥ अकृत्वा मातृयागं तु वैदिकं यः समाचरेत् । तस्य
क्रोधसमाविष्टा हिंसामिच्छन्ति मातरः ॥ २ ॥ गृहनिर्गमवामाङ्गे व-
सोर्धारा च वेदिका । कार्या विवाहे विद्वद्भिर्गृहे वै पूर्वदक्षिणे ॥ ३ ॥
गृहे तु पश्चिमद्वारि गृहे चैवोत्तरामुखम् । कार्या विवाहे विद्वद्भिर्गृ-
हनिर्गमदक्षिणे ॥ ४ ॥ कुडालपां वसोर्धारा सप्तधारां घृतेन तु ।
कारयेत्पञ्चधारां वा नातिनीचां न चोच्छ्रिताम् ॥ ५ ॥ हस्तमात्रप्रमाणं
च गृहनिर्गमदक्षिणे । वसोर्धारा तु कर्तव्या वसोर्मन्त्रेण कारयेत् ॥ ६ ॥
मातृवायव्यदिग्भागे गणेशं तु प्रतिष्ठयेत् । तत ईशानदिग्भागे कुल-
देवीं प्रपूजयेत् ॥ ७ ॥

Fol 5b: इति प्रतिष्ठा । अथ पूजा । Fol 6b: इति मातृपू-
जनविधिः । Fol 8b: अथ ब्रह्माचार्यऋत्विग्जरणम् । प्रथममर्घवन्य-
नम् । Fol 10b: अथातो गृहस्थानीपाकानां कर्म । Fol 11b:
अथ कोष्ठकरणम् । अत्रावसरे गृहस्थापनम् । Fol 15a: इति देव-
तास्थापनमन्त्राः । Fol 18a: इति पञ्च लोकपालाः । Fol 20b:
इति नक्षत्रस्थापनमन्त्राः । Fol 21b: सप्तदीपस्थापनमन्त्राः । Fol.
22a: इति सप्तसमुद्रम् । Fol 22b: सप्तपातालम् । Fol 23b:
इत्यूर्ध्वसप्तलोकाः । Fol 26b: दिक्पालस्थापनमन्त्राः । Fol 27a:
कलशस्थापनमन्त्राः । Fol 28a: अथ दिक्पालपूजा । Fol 30a:
अथ समिदादिहोमः । Fol 31a: इति नवग्रहहोममन्त्रः । Fol
33b: इति पूर्णाहुतिः ।

Schliesst **इदमप्ये । रुद्रकलशे त्यागः । पुष्पाञ्जलि गृहीत्वा**
वैश्वानरस्मृतिं पठित्वा पुष्पाञ्जलिं दद्यात् । हस्ताभ्या पुष्पाक्षतानि गृ-
हीत्वा । भो भो वहे महाशक्ते महाकर्मप्रसाधक । कर्मान्तरे ऽपि
संप्राप्ते सानिध्यं कुरु सादरम् ॥ १ ॥ यान्तु देवगणाः सर्वे पूजा-
मादाय मामिकीम् । इष्टकामप्रदानाय पुनरायमनाय च ॥ २ ॥

641.

26/12 26 Bl., 8 Linien Geschrieben von Yadurāma aus Gāndhīnāla,
 gehorig zu Rajapura um etwa 1690

Naragahastipaddhati, eine Anleitung zur Beschwichtigung
 der neun Planeten Beginnt **इह भुवनकोशे भूलोके जम्बुद्वीपे नैमि-**
पारण्ये आर्यावर्तान्तर्गतब्रह्मावर्तकदेशे अर्बुदारण्ये कुमारिकाक्षेत्रे महा-
नद्योः श्रीनर्मदासरस्वत्योरन्तराले श्रीदेवप्रात्यूषाणां सनिधौ पुण्ये देशे
काले च अथ श्रीब्रह्मणो द्वितीये परार्धे तदादौ श्रीवाराहकल्पे
वैवस्वतमन्वन्तरे अष्टाविंशतिमे कलौ युगे प्रथमचरणे सवत्सरे षोडश-
शते यथानामवर्षे अमुकायने अमुकवृत्तौ अमुकमासे अमुकपक्षे अमु-
कतिथौ अमुकवासरे अमुकयोगे अमुककरणे एवगुणग्रहविशिष्टाया
पुण्यतिथौ अमुकगोचस्य अमुकयजमाननाम्नस्य अमुककर्मणां वृद्धिनि-
मित्तं गौर्यादिषोडशमातृणां वसोधारासहितानां अस्मिन्पुण्याहं गौ-
र्यादीनां नवग्रहशान्तिनिमित्तं तथा च गणेशाश्विकासहितानां स्थाप-
नपूजनप्रतिष्ठा अहं करिष्ये ।

Schliesst **आदित्यसन्द्रो भीमो बुधो जीवः सितो ऽर्कजः ।**
यहास्त्वामभिषिञ्चन्तु राजः केतुश्च तर्पिताः ॥ ११ ॥ संवत्सरो ऽयने
मासास्त्रिथिर्वाराश्च नाडिकाः । मुहूर्ताद्याभिषिञ्चन्तु नक्षत्राणि दिवा-
निशम् ॥ १२ ॥ इत्येव रुद्रकुशेन कर्तारमभिषिञ्चयेत् । सर्वाङ्कामा-
नवाप्नोति प्रसीदन्ति नक्तचराः ॥ १३ ॥ इत्यभिषेकं कृत्वा तिलका-
शीर्षादाः ॥

642.

15/10 2 Bl., 8 Linien Etwa 1770

Naragahastotra, ein Lobgesang auf die neun Planeten, Vyāsa
 zugeschrieben In 15 Versen Beginnt **जपाकुसुमसकाश काश्यपेयं**
महाद्युतिम् । धारक*) सर्वपापघ्नं प्रणतो ऽस्मि दिवाकरम् ॥ १ ॥
दिव्यशङ्खतुषाराभ्यां चीरोदार्णवसंभवम् । नमामि शशिनं भक्त्या शं-
भोर्मुकुटभूषणम् ॥ २ ॥ धरणीगर्भसंभूतं विदुत्तेजःसमप्रभम् । कुमारं
शक्तिहस्तं च लोहिताङ्गं नमाम्यहम् ॥ ३ ॥

Schliesst इदं पवित्रमायुष्यं दुःखपापप्रणाशनम् । दुःखप्रणाशनं
स्तोत्रं पाण्डवैः परिकीर्तितम् ॥ १४ ॥ अथ पठेत्प्रातरुत्थाय वैष्णवं
स्तोत्रमुत्तमम् । सर्वपापविनिर्मुक्तो विष्णोः सायुज्यमाप्नुयात् ॥ १५ ॥

643.

19/11 8 Bll 9 Linsen Schrift von 1766

Narayagrahajapavidhu, Gebete an die neun Planeten, mit
Versen aus dem Yajurveda. Beginnt ओ आ छप्णेनेति हिरण्यस्तूप
अपि सूर्यो देवता विष्टुप् छन्दः । ओ सूर्यप्रीत्यर्थं विनियोगः । आ
छप्णेनेत्यङ्गुष्ठाभ्यां नमः । रजसेति तर्जः । वर्तमान इति मध्यः ।
निवेशयन्नमृतं मर्त्यं चेत्यनां । हिरण्येन सविता रथेन कनिः ।
आ देवो याति भुवनानि पश्यन् । करतलकरपृष्ठां । एव हृदया-
दिन्यासः ॥

644.

१1/10 13 Bll 9 bis 11 Linsen Etwa 1800

Narayagrahajapavidhu, Anrufung der neun Planeten mit neun
Versen aus der Vajasaneyisamhita. Beginnt अथ ग्रहबीजानि ॥
अथेत्यादि मम ग्रहवाधानिवारणार्थं ब्राह्मणद्वारा ग्रहजपमहं करिष्ये ।
आदी सूर्यजपः । आ छप्णेनेति हिरण्यस्तूप अपि सविता देवता
विष्टुप् छन्दः सूर्यप्रीत्यर्थं जपे विनियोगः । आ छप्णेन रजसेत्यङ्गुष्ठाभ्यां
नमः । ओ वर्तमानो निवेशयन्निति तर्जनीभ्यां नमः । ओ अमृतं
मर्त्यं चेति मध्यमाभ्यां नमः । ओ हिरण्येन सविता रथेनेत्यनामि-
काभ्यां नमः । ओ देवो यातीति कनिष्ठिकाभ्यां नमः । ओ भुवनानि
पश्यन्निति करतलपृष्ठाभ्यां नमः ॥

अथ हृदयादिन्यासः ॥ आ छप्णेन रजसेति हृदयाय नमः ।
ओ वर्तमानो निवेशयन्निति शिरसे स्वाहा । ओ अमृतं मर्त्यं चेति
शिखायै वषट् । ओ हिरण्येन सविता रथेनेति कवचाय ऊँ । ओ
देवो यातीति नेत्रत्रयाय वषट् । ओ भुवनानि पश्यन्नित्यस्त्राय फट् ॥

अथाङ्गन्यासः ॥ ओ आ छप्णेनेति शिरसि । ओ रजसेति ल-
लाटे । ओ वर्तमान इति मुखे । ओ निवेशयन्निति हृदये । ओ
अमृतं मर्त्यं चेति कक्षाम् । ओ हिरण्येन सवितेति जह्वयो । ओ
रथेनेति जान्वो । ओ देवो यातीति गुल्फयो । ओ भुवनानि पश्य-
न्निति पादयोः ॥

अथाक्षरन्यासः सर्वाङ्गेषु ॥ ओ आ केशान्ते । ओ ह्र मुक्त्वष्टने ।
ओ णो नेत्रयोः । ओ न कर्णयोः । ओ र नासापुटे । ओ ज

गण्डयो । ओ सा ओष्ठयो । ओ व दन्तपङ्क्तयो । ओ तं मूर्ध्नि ।
 ओ मा आस्ये । ओ न दक्षिणवाङ्मूले । ओ नि कूर्परे । ओ वे
 मणिवन्धे । ओ श् अङ्गुलिमूले । ओ य अङ्गुल्यये । ओ त्र वामवा
 ङ्मूले । ओ मृ कूर्परे (MS कर्पयो) । ओ तं मणिवन्धे । ओ म
 अङ्गुलिमूले । ओ त्वं अङ्गुल्यये । ओ च दक्षोरूमूले । ओ हि जानुनि ।
 ओ र गुल्फे । ओ ण्य अङ्गुलिमूले । ओ ये अङ्गुल्यये । ओ न वा-
 मोरूमूले । ओ स जानुनि । ओ वि गुल्फे । ओ ता अङ्गुलिमूले ।
 ओ र अङ्गुल्यये । ओ ये पार्श्वयो । ओ ना पृष्ठे । ओ दे नाभौ ।
 ओ वो उदरे । ओ या हृदि । ओ ति दोर्मूले । ओ भु कक्षयो ।
 ओ व कक्षयो । ओ ना हृदयादिहस्तयो । ओ नि हृदयादिपा-
 दयो । ओ प हृदयादिजठरे । ओ श्यन् हृदयादिपु ॥ इति मातृका-
 न्यास ॥

अथ ध्यानम् । प्रभाकर पद्मकरो द्विवाङ् पद्मद्युति सप्ततुरङ्ग-
 वाहन । दिवाकरो लोकगुरु किरीटी मयि प्रसाद विदधातु देव ॥

अथ बीजम् ॥ ओ ह्रीं ह्रीं ह्रीं स । ओ भूर्भुव स्व । आ
 कृष्णेन रजसा वर्तमानो निवेशयस्रमृत मर्त्य च । हिरण्येन सविता
 रथेना देवो याति भुवनानि पश्यन् ॥ ओ स्व । ओ भुव । ओ
 भू । ओ स । ओ ह्रीं ह्रीं ह्रीं ॥

Dieselben Formeln mit geringen Abweichungen erscheinen bei
 der Anbetung der übrigen acht Planeten

645.

18/8 9 Bl 8 bis 9 Linien Geschrieben in Delapara von Vyāsa
 Lapat

Grahaṇyapa Diese Schrift ist eine Abkürzung der vorher-
 gehenden

646

32/11 41 Bl 1^a bis 13 Linien Etwa 1860

Paṇcadaśi Tithi, über den fünfzehnten Tag in beiden Hälften
 des Monats und die darin fallenden Feste Ein Bruchstück aus
 einem anonymen modernen Werke welches zum grossen Teile auf
 dem Kalanirṇaya von Sayana beruht Fol 6 ist zweimal bezeichnet
 und Fol 17 fehlt Beginnt अथ पञ्चदशी तिथि प्रस्तूयते । इय
 च सामान्यतस्तिथिसामान्यप्रस्तावे निरूपितप्राया विशेषतस्त्वत्र विचा-
 र्यते । तत्र चन्द्रमण्डलस्य प्रथमद्वितीयादिवर्धमानानां चीयमाणानां
 चलानां मध्ये पञ्चदशकलान्वयव्यतिरेकस्वरूपत्वात्पञ्चदशीत्यन्वर्थसंज्ञया

Dieses geschieht mit Anwendung von vedischen Versen Nach dem Schluss aus dem Vratārka Beginnt अथ मण्डलदेवतास्थापनम् ॥ तत्र मध्ये ब्रह्माणम् । ब्रह्म जज्ञानमिति गौतमो वामदेवो ब्रह्मा । त्रिष्टुप् । ब्रह्मप्रीत्यर्थे ब्रह्मावाहने विनियोगः । ओं ब्रह्म जज्ञान प्रथमं etc । मध्ये ब्रह्माणमावाहयामि स्थापयामि ॥ तत उदीचीमारभ्य वायवीपर्यन्त सोमादयो वाय्वन्ता अष्टौ लोकपालाः स्थापनीयाः । तत्र आप्यायस्व गौतमः सोमो गायत्री । सोमप्रीत्यर्थे सोमावाहने विनियोगः । ओ आप्यायस्व समेतु ते etc

Schliesst auf Fol 9b अरुन्धतीमा° मि । तद्वाह्ये पूर्वादि । ऐन्द्रीमा° मि । कीमारीमा° । ब्राह्मीमा° मि । वाराहीमा° मि । चामुण्डामा° मि । वैष्णवीमा° मि । माहेश्वरीमा° मि । विनायकीमा° मि । इत्यष्टौ शक्तीः प्रतिष्ठाप्य प्रत्येक सह वा पूजयेत् ॥ इति मण्डलदेवता व्रतार्के ॥

Darauf folgen zwei kurze Abschnitte überschrieben अथ सर्वतोभद्रमण्डलं परिशिष्टात्मदीपे und चतुर्लिंगोद्भवं लिंगे । Der letzte hat die Unterschrift इति श्रीकमलाकरभट्टकृते पूर्वकमलाकर ध्वजोच्छ्रायः समाप्तः ॥ Sie beginnen respective 1 एकविंशतिरेखाभिर्मण्डलं तु भवेदिह । खण्डेन्दुस्त्रिपदा कोणे शृङ्गला पट्टदा मता ॥ und 2 ततो ध्वजाय देवस्य वाहनं विष्णी गरुडं etc

649.

24/12 5 III 9 bis 11 Linien Abschrift von 1764

Ramanavamitrata, die Beobachtung des neunten Tages in der lichten Hälfte des Monats Cutra, zu Ehren von Rama Mitgeteilt in einem Gespräch zwischen Sūtikṣṇa und Agastya, und der Agastyaśāmlutā entlehnt 65 Verse Beginnt सुतोष्ण उवाच ॥ कथयस्व प्रयत्नेन श्रीरामनवमीव्रतम् । येन वै क्रियमाणेन सर्वपापघ्नो भवेत् ॥ १ ॥ Im Verlauf heisst es चित्रे मामे नवम्यां तु शुक्रपक्षे रघूत्तमः । प्रादुरासीत्पुरा विप्र परं ब्रह्मैव केष्वनम् ॥ ६ ॥ श्रीरामनवमी प्रोक्ता कीटिसूर्ययहाधिका । चित्रे शुके तु नवमी पुनर्वसुयुता यदि ॥ ७ ॥

650.

24 12 4 III, 9 Linien Schrift von 1586

Rāmakavaca oder *Ramarahastotra*, ein Lobgedicht auf Rāma in 42 Versen, Valmiki zugeschrieben Beginnt अस्म्य श्रीरामरक्षास्तोचमन्त्रस्य कांशिको विश्वामित्र ऋषिः । अनुष्टुप्छन्दः । राघवसमर्दन श्रीरामचन्द्रो देवता । etc कूञ्जन्त राम रामेति मधुर मधुराध-

रम् । आरुह्य कविताशाखां वन्दे वाखीकिकोकिलम् ॥ २ ॥ चरितं
रघुनाथस्य शतकोटिप्रविस्तरम् । एकैकमक्षरं पुंसां महापातकनाश-
नम् ॥ ३ ॥ दक्षिणे लक्ष्मणो यस्य वामे तु जनकात्मजा । पुरतो
मारुतिर्यस्य तं वन्दे रघुनन्दनम् ॥ ४ ॥

Schliesst. रामो राजमणिः सदा विजयते रामं रमेशं भजे
रामेणाभिहता निशाचरचमू रामाय तस्मै नमः । रामात्तास्ति परा-
यणं किमपरं रामस्य दासो ऽस्यहं रामे चित्तलयः सदा भवतु मे
हे राम मां मा त्यज ॥ ४१ ॥ मनोजवं मारुततुल्यवेगं जितेन्द्रियं
बुद्धिमता वरिष्ठम् । वातात्मजं वानरयूथमुख्यं श्रीरामदूतं शरणं
प्रपद्ये ॥ ४२ ॥

651.

19/12. 4 Bl., 12 Linien. Abschrift von etwa 1850.

Rāmarakāṣṭotra Dasselbe Gedicht mit Auslassung einiger
und Substitution anderer Strophen. Gegen Ende sind mehrere Verse
nur in Pratīka gegeben

652.

21¹/₂/11. 5 Bl., 9 bis 10 Linien. Etwa 1790.

Rāmakavaca oder *Rāmarakṣā*, hier in 43 Versen. Einige
Strophen sind umgestellt und einige zugefügt. Beginnt: चरितं
रघुनाथस्य शतकोटिप्रविस्तरम् । एकैकमक्षरं पुंसां महापातकनाश-
नम् ॥ १ ॥ श्रीराम राम रणकर्कश राम राम श्रीराम राम
भरतायज राम राम । श्रीराम राम रघुनन्दन राम राम श्रीराम
राम शरणं भव राम राम ॥ २ ॥

Schliesst कल्याणानां निदाभं कलिमलमथनं पावनं पावनानां
पाथेय चक्षुमुषोः सपदि परंपदप्राप्तये प्रस्थितस्य । विश्रामस्थानमेकं
कविवरवचसा जीवनं सज्जनानां बीजं धर्मद्रुमस्य प्रभवतु भवतां
भूतये रामनाम ॥ ४२*) ॥ धन्यायोध्या दशरथनृपः सा च माता
च धन्या धन्यो वंशो रघुपतिभवो यत्र रामावतारः । धन्या वाणी
कविवरमुखे रामनामप्रपन्ना धन्यो लोकः प्रतिदिनमसौ रामनाम
शृणोति ॥ ४३ ॥

653.

28/15. 13 Bl., 10 bis 12 Linien. Schrift von 1868.

Mahārūdrapaddhati, Verehrung des Rudra. Beginnt: अथ
मङ्गलाचरणम् ॥ ओं गणनाथं नमस्कृत्य नमस्कृत्य पितामहम् । विष्णुं
रुद्रं त्रिधं देवीं दिननाथं निशाकरम् ॥ १ ॥ धरणीगर्भसंभूतं शशि-

*) Mahānārāyaṇa 1, 8

पुत्रं बृहस्पतिम् । दैत्याचार्यं नमस्कृत्य सूर्यपुत्रं शनैश्चरम् ॥ २ ॥ राज्ञं
केतुं नमस्कृत्य यज्ञारम्भे विशेषतः । शक्रादिदेवताः सर्वा चृपीश्वेव
तपोधनान् ॥ ३ ॥ etc. अन्ये विद्यातपोयुक्ता वेदशास्त्रविचक्षणाः ।
तान्सर्वान्प्रणिपत्याहं रुद्रयज्ञं समारभे ॥ ६ ॥ ओं नमो रुद्राय नमः ॥
अथ महारुद्रपद्धतिः ॥ सुदिने शोभने चन्द्रे विष्णादिदोषवर्जिते ।
ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय शुचिः प्राणान्नियम्य च ॥ १ ॥ गुरो रुद्रस्य
चरणां मत्वा नद्यादिकं व्रजेत् । सूचोक्तविधिना शीघ्रपूर्वं स्नानमा-
चरेत् ॥ २ ॥ ओं नमो भगवते रुद्राय दशाक्षरमन्त्रः । अथ दशा-
क्षरमन्त्रेण चिः प्राणायामं कृत्वा । तेन मन्त्रेणैकादशवारं निमज्ज्य ।
तेनैवात्मानमभियिच्य । स्नानाङ्गतर्पणं विधाय । वाससी परिधाय
तिलकं त्रिपुण्ड्राणि कृत्वा । इमा रुद्राय तवस इति सूर्यार्थं दत्त्वा etc

654.

22/14. 24 Bl., 11 bis 13 Linien. Schrift von 1736.

Maharudrapaddhati, angeblich nach dem Liṅgapurāṇa und dem Āgama. Foli 1 und 10 fehlen. Stimmt im ganzen mit der vorangehenden Handschrift, nur ist die Anordnung des Stoffes verschieden. Für die Bestimmung der Abfassungszeit ist es wichtig, dass auf Fol. 12a—14b der Kautukabandhaprayoga (d. i. die feierliche Anlegung von Seiten eines Ācārya einer funffachen wollenen Schnur an die Hand eines Mannes und einer Frau, welcher Akt mit dem Vortrag von vedischen Hymnen begleitet ist) aus dem Prayogaratna von Nārāyaṇa, Sohn von Rāmeśvara, wörtlich wiederholt ist. Das zweite Blatt beginnt: तो यः सुरासुरैः । सर्व-
विघ्नहरे तस्मै गणाधिपतये नमः ॥ ५ ॥ सर्वमङ्गलमाङ्गल्ये शिवे
सर्वार्थसाधिके । शरण्ये त्र्यम्बके गौरि नारायणि नमो ऽस्तु ते ॥ ६ ॥
सर्वदा सर्वकार्येषु नास्ति तेषाममङ्गलम् । येषां हृदिस्थो भगवान्मङ्ग-
लायतनो हरिः ॥ ७ ॥ तदेव सर्वं सुदिनं तदेव तारावलं चन्द्रवलं
तदेव । विद्यावलं दैववलं तदेव लक्ष्मीपते ते ऽङ्घ्रियुगे स्मरामि ॥ ८ ॥
यत्र योगेश्वरः कृष्णो यत्र पार्श्वे धनुर्धरः । तत्र श्रीर्विजयो भूतिर्धु-
वाणीति (dhruvā nītir Mhbh.) मतिर्मम ॥ ९ ॥ सर्वेष्वात्मकार्येषु
चयस्त्रिभुवनेश्वराः । देवा दिशन्तु नः सिद्धिं ब्रह्मेशानजनादनाः ॥ १० ॥

655.

25/11. 55 Bl., 9 bis 10 Linien. Etwa 1680

Maharudrapaddhati, verfasst im 1459 von Paraśurāma, Sohn von Karna. In acht Kapiteln. Das letzte Blatt 56 fehlt. Beginnt
श्रीगणेशं गुरुं नत्वा शारदां च वरप्रदाम् । विप्रः परशुरामाख्यः
कुरुते रुद्रपद्धतिम् ॥ १ ॥ भुक्तिमुक्तिप्रदातार सोमं सोमार्धधारिणम् ।

सदानन्दमयं शान्तं शिव वन्दे शिवप्रदम् ॥ २ ॥ पूर्वाचार्यस्तुतीर्द्धा
स्मृतीत्यागमसमती. । हृदी पद्मेमुनीन्द्रोक्ते. क्रियते रुद्रपदति ॥ ३ ॥
पद्माङ्गाङ्गपितु रुद्रान्याजुर्वेद्यान्निजव्रतनाम् । मन्त्रिधाना च मुग्धानां
प्रबोधाय प्रबोधिनी ॥ ४ ॥ पद्माङ्गसत्तका. पद्म रुद्रा. प्रोक्ता वि-
पश्चिता । एकाद्या अतिरुद्रान्ता. पङ्क्तिसहिता हिता ॥ ५ ॥

- 1) Rudrajapapra⁴ 5a 2) Kuṇḍamandapalakṣṇa 12a
3) Itikartavyatā 22a 4) Deha⁴uddhi 24a 5) Piṭhapūjā 31a
6) Nyāsaridhi 40a 7) Ābutipātralakṣṇa 43b 8) Homaridhi

656.

21/10 24 Bl 7 Linien Geschrieben im Anf dieses Jahrh von
Mathurānātha einem Śārasvata Brahman

Lakṣmīnarāyaṇahṛdaya, Gebete an Lakṣmī und Narāyaṇa
Beginnt श्री अस्म्य श्रीलक्ष्मीनारायणहृदयस्तोत्रमन्त्रस्य ब्रह्मा ऋषि ।
Die Gebete beginnen उवाकोटिदिवाकराभमणिशं शङ्ख गदा पङ्कज
चक्र बिभ्रतम् etc — श्रीमन्नारायणो ज्योतिरात्मा नारायण. पर ।
नारायण पर ब्रह्म नारायण नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥ Das Gebet an
Lakṣmī beginnt हस्तद्वयेन कमले धारयन्ती स्वस्तीलया । हारनूपुर-
सयुक्ता लक्ष्मीदेवी विचिन्तयेत् ॥ Das Ganze soll aus dem oft
citirten Ātharvanarṇhasya genommen sein

657.

21/10 4 Bl 12 bis 14 Linien Geschrieben im J 1811

Lakṣmīpūyanarudhi, Gebäuche bei der Verehrung der Lakṣmī
Beginnt अथ महालक्ष्मीपूजा योऽङ्गोपचारेण कर्तव्या । आदौ मध्ये
यथोक्तपूजनम् । अन्ते पञ्चोपचारेण हस्तपादौ प्रक्षाल्य धीतवस्त्य परि-
धाय पूर्वाभिमुख आसने उपविश्य पूजनं कर्तव्यम् ॥ Die Meditation
beginnt mit क्षीरसागरसभूता क्षीरवर्णसमप्रभा । क्षीरवर्णसम वस्त्र
दधाना हरिवक्त्रभा ॥ Vgl Mahalakṣmīpūja

658.

18/12 7 Bl 11 bis 12 Linien Abschrift von 1764

Viṣṇupūjana Verehrung des Viṣṇu In 68 Versen Beginnt
अथ श्रीमद्भगवद्विष्णुपूजने उपचाराणां पद्यानि ॥ अथ ध्यान ॥
ध्यायामि देवं प्रणवादिभूतैर्दशाक्षरैर्वेदकर वरेण्यम् । प्रसन्नवक्त्र जल-
धिस्तम्भीशमनन्तनाथ कमलायुत च ॥ १ ॥ भूम्भश्रुनेत्राणि च पिङ्ग-
लानि रघाङ्गशङ्खाब्जगदा दधान । ब्रह्माण्डलबावृत्तरोमराजि पीतां-
शुक पीतसुगन्धिलिप्तम् ॥ २ ॥

Schliesst. अथ चमापणम् । न्यूनातिरिक्तानि परिस्फुटानि यानीह कर्माणि मया कृतानि । चम्याणि चैतानि मम चमस्व प्रयाहि तृष्टः पुनरागमाय ॥

659.

21/10. 5 Bl., 8 Linien. Geschrieben von Śukla Samyatarāma im J. 1803

Viṣṇupūjāna, Verehrung von Viṣṇu . Beginnt. विष्णुपूजनम् । आचमनं प्राणा° । अबेत्यादी° । मम समस्तपापव्यद्वारा श्रीलक्ष्मी-नारायणप्रीत्यर्थं विष्णोः षोडशोपचारपूजनमहं करिष्ये । सहस्रशी° १ ॥ वामहस्ते । पुरुष एवेदं ॥ २ ॥ दक्षिणहस्ते । एतावानस्य° ३ । etc

Schliesst: श्रीविष्णोः षोडशोपचारपूजनकृतस्य विधेर्न्यूनमतिरिक्त तत्सर्वं भवतां ब्राह्मणानां वचनाच्छ्रोमहाविष्णुप्रसादात्परिपूर्णमस्तु ॥

660.

30/14. 4 Bl., 9 Linien Etwa 1860

Viṣṇupūjā in 25 Versen, und dann *Rāmapūjā* Aus der Schule des Rāmānuja . Beginnt. अथ शङ्खप्रार्थनम् । त्वं पुरा सा-गरोत्पन्नो विष्णुनाभिधृतः करे । नमन्ति सर्वदेवास्त्वां पाद्वज्रं नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥ अथ गरुडघण्टामन्त्रः । सर्ववाद्यमयी घण्टा देव-देवस्य वल्लभा । त्वां विना नैव सर्वेषां शुभं भवति शोभने ॥ २ ॥ अथ विष्ण्वावाहनम् । आगच्छ भगवन्विष्णो स्वस्थानात्परमेश्वर । अहं पूजां करिष्यामि सदा त्वं समुखो भव ॥ ३ ॥

Die *Rāmapūjā* beginnt. ओं रामानुजगुरुप्रमाणाद्योद्धाधर्मशा-ला । चिचकूटमुखविलासगोदावरीप्रदक्षिणक्षेत्रधनुपतीर्थ । —

661.

17/11. 6 Bl., 12 Linien Etwa 1800

Devapūjāna, Verehrung des Viṣṇu . Beginnt. सुमुखश्चैकदन्तश्च कपिलो गजकर्णिकः । लम्बोदरश्च विकटो विघ्ननाशो गणाधिपः ॥ धूम्रकेतुर्गणाध्यक्षो भालचन्द्रो गजाननः । द्वादशैतानि नामानि यः पठेच्छृणुयादपि ॥ विद्यारम्भे विवाहे च प्रवेशे निर्गमे तथा । संग्रामे संकटे चैव विघ्नस्तस्य न जायते ॥ शुक्लाम्बरधरं देव शशिवर्णं चतुर्भु-जम् । प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ अभीप्सितार्थसिद्ध्यर्थं पूजितो यः सुरामुरिः । सर्वविघ्नहरे तस्मै गणाधिपतये नमः ॥ सर्व-मङ्गलमाङ्गल्ये शिवे सर्वार्थसाधिके । शरत्के त्र्यम्बके गौरि नारा-यणि नमो ऽस्तु ते ॥ सर्वदा सर्वकार्येषु नास्ति तेषाममङ्गलम् । येषां हृदिस्त्री भगवान्मङ्गलायतनो हरिः ॥ तदेव नमं सुदिनं तदेव

तारावल चन्द्रवल तदेव । विद्यावल देववल तदेव लक्ष्मीपते ते
ऽङ्गिवाल सरामि ॥ Das Purusasūkta ist diesmal wiederholt
Vgl 654

Schliesst आवाहन न जानामि न जानामि तवार्चनम् । पूजा
चैव न जानामि चम्यता परमेश्वर ॥ मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्तिहीनं
सुरेश्वर । यत्पूजितं मया देव परिपूर्णं तदस्तु मे ॥

662.

12¹/₂/7¹/₂ 6 Bl ॥ Linsen Schrift vom J 1783

Pujārnana, Verehrung der Gotter, namentlich von Ganesa
und Vishnu Mit Versen aus der Vajasaneyasambhita Spätere Slokas
sind diesen beigelegt. Beginnt सुमुख्यैकदन्तश्च कपिलो गज-
कर्णक । लम्बोदरश्च विकटो विघ्ननाशो विनायक ॥ १ ॥ धूम्र-
केतुर्गणध्वजो भालचन्द्रो गजानन । द्वादशैतानि नामानि य पठे-
च्छृणुयादपि ॥ २ ॥ विद्यारम्भे विवाहे च प्रवेशे निर्गमे तथा ।
सयामे सकटे चैव विघ्नस्तस्य न जायते ॥ ३ ॥ शुक्लास्वरधर देव
शशिवर्णं चतुर्भुजम् । प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ ४ ॥ ला-
भक्षेया जयक्षेयां कुतक्षेया पराजय । येषामिन्दीवरम्यामो हृदयस्थो
जनार्दन ॥ ५ ॥ अभीष्टितार्थसिद्ध्यर्थं पूजितो यः सुरासुरैः । सर्व-
विघ्नहरे तस्मै गणाधिपतये नमः ॥ ६ ॥ वक्रतुण्ड महाकाय सूर्य-
कोटिसमप्रभ । अविघ्नं कुरु मे देव सर्वकार्येषु सिद्धिद ॥ ७ ॥ श्री.
शान्तिरन्तरिक्षं शान्तिं etc (Vs 36, 17)

Schliesst यान्तु देवगणा सर्वे पूजामादाय मामिकीम् । ऋदि
तु विपुजाम्भोगान्पुनरागमनाय च ॥

663.

20¹/₂/9 6 Bl 8 bis 11 Linsen Schrift von 1788

Pujārnana Diese Handschrift ist älter und genauer als
die vorangehende Auch enthält sie einige Verse mehr, aber sie
ist minder deutlich geschrieben

664.

16 8 2 Bl, 7 Linsen Fwa 1720

Isanuladaya, Gebet an Vishnu Beginnt श्री नारायणाय
पुरुषाय पुरुषरूपाय वामुदेवाय नमो नमः ॥ श्री माधवाय पुरुषाय
पुरुषरूपाय वामुदेवाय नमो नमः ॥ u s w Wer diese Formeln
herbetet, wird von allen Sünden befreit und geht ins Himmel-
reich ein

665.

19/10 19 Bl, 9 Linien Abschrift von etwa 1860

Visnor Nāmasahasrāli Tausend und ein Name des Visnu
in Prosa Beginnt १ ओं विश्वस्यै नमः । २ ओं विष्णवे नमः ।
३ ओं वषट्काराय नमः । ४ ओं भूतभव्यभवत्प्रभवे नमः ।

Schliesst १००० ओं सर्वप्रहरणायुधाय नमः । १००१ ओं सर्व-
प्रहरणायुधाय नमः ॥ Sieh das Visnubasranāman Num 165

666.

28/11 2 Bl, 12 Linien Geschrieben von Kṛṣṇadeva, Sohn von
Bhaṭṭa Jayadeva, etwa im J 1750

Vaiṣṇadeva, die Verehrung aller Götter Beginnt अथातो
वैश्वदेवविधिं व्याख्यास्यामः । आचम्य प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा ।
पञ्चसूनाजमितदोषपरिहारार्थमन्नात्मनो वा सस्कारार्थं वैश्वदेवाख्य
कर्म करिष्ये । तदङ्गत्वेन स्थण्डिले पञ्चभूसस्कारानभिप्रतिष्ठापनमह
करिष्ये । दर्भं परिसमुह्य गोमयेनोपलिप्य दर्भेणोल्लिख्यानामिकाङ्गु-
ष्ठेनोदृत्योदकेनाभ्युक्ष्यामिमुपसमाधाय । अथ देवताभिधानम् ।

Schliesst गच्छ गच्छ सुरश्रेष्ठ आत्मससारवाहन । यत्र ब्रह्मादयो
देवास्तत्र गच्छ ऊताशन ॥ आवाहनं न जानामि न जानामि विसर्ज-
नम् । पूजा चैव न जानामि त्वं गतिं परमेश्वर ॥ अनेन वैश्वदेवा-
ख्येन कर्मणा तेन यज्ञेश्वरः प्रीयता न मम । इति वैश्वदेवः ॥

667.

19/11 5 Bl 8 bis 9 Linien Etwa 1750

Sratanaḍvādāsivata, eine Feier, welche am zwölften Tage
der lichten Hälfte des Monats Sravana gehalten wird Der Ver-
fasser ist Kalyanarāya Die Abhandlung beginnt यत्पदाम्बुहृद्धानं
चिन्तामणिरिवाखिलान् । ददते ऽर्थास्तमेवाह वन्दे श्रीविद्वत्पुण्ड-
रम् ॥ १ ॥ अथ अवणद्वादशीनिर्णयो मास्ये । द्वादशा शुक्लपक्षे तु
नभस्ये अवण यदि । उपोषिकादशी तत्र द्वादशीमप्युपोषयेत् । भवि-
ष्योत्तरात् । मासि भाद्रपदे शुक्ला द्वादशी अवणान्विता । सर्वकाम-
प्रदा पुण्या उपवासे महाफला ॥ सगमे सरिता स्नात्वा द्वादशी समु-
पोषितः । समयं फलमाप्नोति नात्र कार्या विचारणा ॥ अवणद्वादशी
यद्येकादश्यामेव स्नात्तदा विष्णुशृङ्खलयोगः स्नात्तत्रैकेनोपवासेनैकाद-
शीव्रतं अवणद्वादशीव्रतं च द्वयमपि कृतं भवति ॥

Der Verfasser citiert das Nṛṇayamṛta und den Tattvārthadīpa

668.

17/10 7 Bl 9 Linien Abschrift von 1648

Surupadiadasirata aus einem Zwiegespräch von Uma mit Mahesvara Der Text ist ganz korrumpiert Dieses zeigt der Anfang पूर्व देवक्या सह छण्णस्य रुक्मिण्यार्थे अवीनयात् । कति सजाता । १ तत पथात् नारदेन छण्णाय । इदं कथितं । सत्य-भामाया । विरूपा । परीणय । छण्णेन सत्यभामा परीणीता । सा सत्यभामा वीरूपा दृष्ट्वा । गोपिता । रुक्मिण्या कथितं मात मन छण्णवल्लभा । भगनीय दर्शापयात् । ३

Dieser Festtag wird am zwölften der dunkeln Hälfte des Pau- Monats gehalten Am Schluss heisst es इती श्री उमामहेश्वरस- वादे नीलदही द्वादशीवृत सपूर्णं

669.

17/11 28 Bl 7 Linien Et va 1860

Suryavrata, Verehrung der Sonne Unvollständig . Beginnt तत्रादौ सूर्यव्रत मदनरत्ने सीरधर्मे च ॥ कैलासशिखरे रम्ये तप्त-काञ्चनसन्निभे । नानागणसमाकीर्णे देवर्षिसिद्धसेविते ॥ १ ॥ इन्द्र-नीलमहानीलपद्मरागसमाकुले । चन्द्रसूर्यप्रतीकाशे ब्रह्मादिसुरसेवि-ते ॥ २ ॥ तत्र सिंहासनासीन देवदेव जगद्गुरुम् । त्र्यम्ब दशभुज शम्भु पद्मवक्त्र महेश्वरम् ॥ ३ ॥ सेवित सुरसघातेरुमासार्धे जगत्प-तिम् । प्रणम्य शिरसा देव स्कन्दो वचनमब्रवीत् ॥ ४ ॥ स्कन्द उवाच ॥ कृतान्यनेकतीर्थानि व्रतानि नियमाश्च ये । दानानि वि-विधानीश श्रुतानि जगदीश्वर ॥ ५ ॥ कुरुचेष्टादिचेष्टाणि पवित्रा आश्रमाश्च ये । तपोजपसमाधिय श्रुताश्च परमेश्वर ॥ ६ ॥ सर्व-तीर्थेषु यत्पुण्य कृतैश्च व्रतकोटिभि । सर्वदानैश्च तपसा यत्फल जायते प्रभो ॥ ७ ॥ यत्पुण्य कुरुभि सर्वं कृतैर्यत्तै सदचित्तै । महारुद्र-जपैर्लब्धैर्यत्फल च द्विजन्मनाम् ॥ ८ ॥ तद्भूत देवदेवेश सत्य ब्रूहि महेश्वर । येन सजायते सर्वतीर्थाधिकफलं नृणाम् ॥ ९ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु वत्स प्रवक्ष्यामि गुह्याद्गुह्यतर व्रतम् । मया पूर्वं न कस्यापि कथित सुरपुंगव ॥ १० ॥ प्रत्यक्षो ऽय महातेजा देवो ऽस्ति भुवनत्रये । आदित्यस्तेजसा नाथ सर्वदेवमयी महान् ॥ ११ ॥ पवित्रं जायते विश्वमुदिते भास्करे सदा । सर्वतीर्थानि जातानि जायन्ते भास्करोदयात् ॥ १२ ॥ पावनं पावनाना च चक्षुश्चक्षुष्मतामसी । तेजसा परम तेजो देवानां देवत महत् ॥ १३ ॥

Schliesst अनेन विधिना यस्तु करोति भास्करव्रत । Stimmt überein mit Florence Num 163

670.

98/11 2 Bl 12 Linien Geschrieben von Pamestara im J 1874

Suryavratadhikana, Verehrung der Sonne 55 Verse Beginnt मूर्य उवाच ॥ आदित्यव्रतं । तदुक्त सौरधर्मेण ॥ यस्तोदये स्थाज्जगतं प्रबोधो यः कर्मसाक्षी भुवनस्य गोप्ता । कुष्ठादिकव्याधिविनाशनो यः स भास्करो वो दुरित निहन्ता ॥ १ ॥ मान्धातोवाच वसिष्ठसंवादे ॥ Hemadri in Viatakhanda II, 552 भगवञ्ज्ञानिना श्रेष्ठ कथयस्व प्रसादतः । त्वदङ्गाच्छ्रोतुमिच्छामि व्रत पापप्रणाशनम् ॥ २ ॥ सर्वकामप्रदं चैव सर्वमयप्रणाशनम् । भागीशुष्टिकरं ब्रह्मभुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ ३ ॥ श्रीवसिष्ठ उवाच ॥ यस्तोदये सुरगणा मुनिसंघासचारणाः । दैत्यदानवसंघास्य कुर्वन्ति सततार्चनम् ॥ ४ ॥ यस्तोदये तु सर्वेषां प्रबोधो नृपसत्तम । तस्य देवस्य वक्ष्यामि व्रत राजन्संविस्तरम् ॥ ५ ॥

Schliesst इति श्रीसौरधर्मोत्तरे वसिष्ठमान्धातुसंवादे वसिष्ठ प्रोक्त श्रीसूर्यव्रतविधानं समाप्तम् ॥

671.

94/9 11 Bl 8 Linien Abschrift von et va 1700

Homavidhi Verehrung der Gotter, insbesondere der Planeten. Beginnt यजमान ज्ञात्वा नित्यकर्म निर्वर्त्य मीढ्मूर्तिके काले देशकालौ सकीर्त्य । अमुककर्म करिष्ये । तदङ्गत्वेन ग्रहानुकूल्यसिद्धिद्वारा श्रीपरमेश्वरमीत्यर्थं ग्रहयज्ञं करिष्ये । तत्रादौ गणपतिपूजनमहं करिष्ये ।

Schliesst इमं मन्त्रमुक्त्वा । धावहरिणपृष्ठगतं ध्वजवरदानधारिणं धूम्रवर्णं वायुमावाहयामि ॥ ४ ॥ तद्वर्णिणतो व्याहृत्यनन्तरम् । आदित्यव्रतस्थित्यस्य वत्सोऽन्तरिक्षा गायत्री । आदित्यव्रतस्य Hier bricht die Schrift ab

672.

90/10 11 Bl 19 bis 13 L n e Et va 1650

Jagaranalaksana, über ein Nachtfest welches zu Ehren Visnus am elften Tage der beiden Monatshälften gehalten wird Aushebung von Stellen aus mehreren Purana Beginnt तथा स्कन्दपुराणे जागरणलक्षणं ब्रह्मोक्तम् । शृणु नारद वक्ष्यामि जागरणस्य च लक्षणम् । येन विज्ञातमात्रेण दुर्लभो न जनार्दन ॥ १ ॥ गीतं वाद्यं च नृत्यं च पुराणपठनं तथा । घूपं दीपं च नैवेद्यं पुष्पं गन्धानुलेपनम् ॥ २ ॥ फलमर्थं च श्रद्धा च दानमिन्द्रियसंयमम् । सत्यान्वितं

विनिद्रं च मुदा युक्तं क्रियान्वितम् ॥ ३ ॥ सायय चैव सो-हं
पापात्पापादिवर्जितम् । प्रदक्षिणासमायुक्तमनिर्विष्टेन चेतसा ॥ ४ ॥
यामे यामे महाभामं कुर्यादाराधिकं हरे । पद्मिष्ठपुष्पसयुक्तमेकादशा
तु जागरम् । यं करोति नरो भक्त्या न पुनर्जायते भुवि ॥ ५ ॥
य एव कुरुते भक्त्या वित्तशायविवर्जितम् । जागरं वासरे विष्णोर्ली-
यते परमात्मनि ॥ ६ ॥ धनवान्वित्तशायेन यं करोति प्रजागरम् ।
तेनात्मा हारिती नूनं किमन्येन दुरात्मना ॥ ७ ॥

Schliesst तथा च प्रह्लादसहितायां प्रह्लादवाक्यानि । यानि
कानि च पापानि ब्रह्महत्यासमानि च । अन्नमाश्रित्य तिष्ठन्ति संप्राप्ते
हरिवासरे ॥ ८० ॥ यानि कानि च पापानि ब्रह्महत्यादिकानि च ।
दृष्ट्वा जागरे तानि विलययान्ति खण्डश ॥ ८१ ॥

673

21/10 5 Bl 9 Linen Schrift von 1853

Dehasuddhuprayasācitta, eine Busse zur Reinigung des Körpers
Beginnt आचम्य प्राणानायम्य । देशकालौ सकीर्त्य । अबेत्यादि°
मम सपत्नीकस्य वा देहशुद्धिप्रायश्चित्तं करिष्ये । पुनः । मम देहसु-
द्धिश्च प्रायश्चित्ताद्भूतं विष्णुपूजापूर्वकं परंपूजनं पुस्तकपूजनं च क-
रिष्ये । तच्च निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गणपतिपूजनं च करिष्ये । तानि कृत्वा
विष्णवे नमः पूजनम् । ब्राह्मणेभ्यो नमः । गोमिथुनद्रव्यस्य स्थापनम् ।
क्षिन्नवासा साष्टाङ्गं प्रणमेत् । ब्राह्मणा जङ्गमं तीर्थं निर्जलं सार्वका-
मिकम् । येषां वाक्योदकेनैव शुध्यन्ति मलिना जना ॥

674

28/3 6 Bl 8 Linen Geschr. eben im J 1623

Navaratrikatha, eine Erzählung von dem Einfluss der Feier
des Navaratra welche am ersten Tage des Monats Āśvina gehalten
wird 97 Verse wahrscheinlich aus einem Purana Beginnt
नारद उवाच ॥ आश्विनस्य सिते पक्षे यद्व्रतं नवरात्रकम् । सर्वकाम-
प्रदं रम्यं तन्मे ब्रूहि पितामह ॥ १ ॥ श्रीब्रह्मोवाच ॥ शृणु नारद
प्रवक्ष्यामि व्रतानामुत्तमं व्रतम् । धन्यं यशस्यं सुखदं सर्वदुःखविनाश-
नम् ॥ २ ॥ यदुक्तं मुनिशार्दूलं सर्वसंपत्तिदायकम् । आश्विने मासि
संप्राप्ते पूर्वस्मिन्दिवसे शुभे ॥ ३ ॥ स्नात्वा जलाशये पुष्टे महानदी
सरसु च । शरीरचिन्ता निर्वर्त्य दम्बलोभविवर्जित ॥ ४ ॥

675

98/12 1/2 6 Bl 8 Linen Etwa 1760

Tarpanavāda, Libation bei der Todtenfeier für verstorbene
Vorfahren Mit Versen aus der Vajrasaneyasamhitā Beginnt

अथ तर्पणविधिर्लिख्यते ॥ आदौ मध्याह्नसंध्यां कृत्वा । आचमन प्राणायाम च कृत्वा । अथ श्रीमद्भगवतो० एवगुणविशेषविशिष्टाया पुण्यतिथी । अपसव्यम् । अमुकगोत्राणा पितृपितामहप्रपितामहानाममुकशर्मणाम् । अमुकगोत्राणा मातृपितामहीप्रपितामहीनाममुकशर्मणाम् । अमुकगोत्राणा मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहानाममुकशर्मणाम् । समस्तदेवर्षिमनुष्यपितृणा परलोके तृषादोयनिवारणार्थं विष्णोराज्ञया । सव्यम् । तर्पणविधिना तर्पणमहं करिष्ये ॥ यवकुशान्गृहीत्वा करसंपुटं कृत्वा । हवे त्वोजं त्वा etc

Fol 2१ मोदामृतपुण्यान्ताम् । प्रमोदामृतपुण्यान्ताम् । सुमुखामृतपुण्यान्ताम् । दुर्मुखामृतपुण्यान्ताम् । अविघ्नमृतपुण्यान्ताम् । विघ्नकर्तारमृतपुण्यान्ताम् । ब्रह्मा तृप्यन्ताम् । विष्णुमृतपुण्यान्ताम् । रुद्रमृतपुण्यान्ताम् । etc

Schliesst अथ पूर्वोच्चरित० स्नानसंध्याब्रह्मयज्ञनित्यतर्पणसूर्योपस्थानकृतस्य विधेर्न्यूनातिरिक्तं सर्वं भवता ब्राह्मणानां वचनाम्ब्रह्मविष्णो प्रसादात्सर्वविधे परिपूर्णतास्तु ॥

676

13¹ / 8 14 Bl 9 bis 10 Linien Etwa 1790

Nityatarpana Die Handschrift ist sehr fehlerhaft Beginnt श्री पुष्कराद्यानि तीर्थानि गङ्गाद्या सरितस्तथा । आगच्छन्तु पवित्राणि स्नानकाले सदा मम ॥ १ ॥ etc अवेत्यादि शुभपुण्यतिथी ममैकोद्दिष्टसमस्तपूर्वजोद्धरणार्थं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं ब्रह्मयज्ञ नित्यतर्पणं च करिष्ये ॥ Im ganzen stimmt dies Ms mit der vorangehenden Schrift überein

Schliesst मन्त्रहीन क्रियाहीन भक्तिहीन सुरेश्वर । यत्पूजितो मया देव परिपूर्णं तदस्तु मे ॥

677.

17/13 3 Bl 16 Linien Sāradī Schrift

Bṛhattarpana die grosse Spende an Götter und Wesen Beginnt अथ तर्पणम् । सव्येन ॥ ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च ईश्वरश्च सदाशिव । शिवशक्तिश्च ये साक्षात्कारणानामपोश्वरा । ते सर्वे सन्नसदेहैस्तृप्यन्तु शिवसनिधी ॥ १ ॥ नन्द्याद्या द्वारपाला ये गणेशाद्यास्तथैव च । अनन्ताद्याश्च विवेशा इन्द्राद्याश्चैव लोकपा । तृप्यन्तु ते तथा मातृगणा ये हि जयादयः । आदित्याद्या यहा ये च नागा पद्मादयश्च ये । वज्रादीनि तथास्त्राणि तृप्यन्तु शिवसनिधी ॥ २ ॥ अष्टौ वसुगणा ये च रुद्रा एकादशाश्च ये । सप्तर्षयो वसिष्ठाद्यास्तथान्ये मनुजर्षयः । ये च देवर्षयः सिद्धास्तृप्यन्तु शिवसनिधी ॥ ३ ॥

Schliesst **आग्रहस्तथापर्यन्तं देवर्षिपितृमानवा । तृष्यन्तु सर्वे**
पितरो मातृमातामहादय ॥ अतीतकुलकोटीनां सप्तद्वीपनिवासि-
नाम् । आ ब्रह्मभुवनाहोकादिदमस्तु तिलोदकम् ॥ इति बृहत्तर्पणम् ॥

678

29/11 8 Bl 8 bis 10 Linen Abschrift von 1811

Brahmayajnopayoga die tägliche Andacht Beginnt **अथ**
ब्रह्मयज्ञप्रयोग । ग्रामाद्वहि प्रागुदीच्या दिशि नदीतीरे तदभावे
गृहे वा शुचिभूत्वा पादौ प्रक्षाल्याचम्य ममोपात्तसमस्तदुरितक्षयार्थं
ब्रह्मयज्ञेन यक्ष्य इति सकल्य । विद्युदसि विद्य मे पाप्मानमृतात्सत्य-
मुपैमि इति हस्तावबन्निज्य चिराचामेत् ।

Endet **ऊर्ज बहनोरमृत घृत पय कीलाल परिस्रुत । संधा**
स्य तर्पयत मे पितृन् ॥

679.

18¹/₉ 9 Bl 9 Linen Jwa 1 80

Brahmayajña mit vorangehender *Madhyahnikasamdhyā* Die
letzttere beginnt **अथ माध्याह्निकसंध्याप्रारम्भ ॥ ओ केशवाय नम ।**
हरे श्रीकृष्णाय नम ॥ उत्तिष्ठन्तु ते भूता ये भूता भूमिभारका ।
एतेषामविरोधेन ब्रह्मकर्म समारभेत् ॥ ओ भू । ० । यात् । ओ-
मापो ० । रो । मम उपा ० । माध्याह्निकसंध्यामुपासिष्ये । आपो हि
ष्टा म ० । था च न ॥

Der *Brahmayajña* beginnt Fol 3a **श्रीमन्नारायण । ओ केश-**
वाय नम । हरे श्रीकृष्णाय नम । ओ भू । ० । प्रचोदयात् ।
ओमापो ज्योति ० । वरो ॥ अथ पूर्वोच्चरित एवगुणविशेषणविशि-
ष्टाया शुभपुण्यतिथौ सकलशास्त्रश्रुतिस्मृतिपुराणोक्तफलप्राप्त्यर्थं देवच-
र्याचार्यपितृतृप्तिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं ब्रह्मयज्ञेन यक्ष्ये ॥

Schliesst **अनेन ब्रह्मयज्ञदेवचर्यपितृतर्पणेन भगवान्समस्तपितृ-**
स्वरूपी श्रीमज्जनार्दनो वासुदेव प्रीयता etc

680

21/10 2 Bl 9 Linen Et a 1810

Mudrālāṇa verschiedene Stellungen der Finger und Hände
während der mystischen Andacht Beginnt **विपरीतकरी कृत्वा**
मध्यमे मध्यमे कुरु । अङ्गुष्ठाभ्यां कनिष्ठाभ्यां सपीड्य सरले तत ।
तर्जन्यो दडवत्कृत्वा मध्यमेस्थे ह्यनामिके । सर्वसचोभिणी मुद्रा त्रैलो-
क्यचोभकारिणी ॥ १ ॥ विपरीतौ करौ कृत्वा मध्यमामध्यमे कुरु ।
अङ्गुष्ठाभ्यां कनिष्ठाभ्यां सपीड्य सरले तत । मध्यमे तर्जनीयुग्मे सरले

स्थात्तदा भवेत् । सर्वविद्रविणी मुद्रा द्रावयेत्तु चराचर ॥ २ ॥
Der Text ist unverändert gelassen

681.

23/10 6 Bl 9 bis 14 Linien Geschrieben im J 1767 von Virevara
Sohn von Pandya Ratne vara

Mulasanti, Suhne für die Geburt eines Kindes unter dem
Gestirn Mula Nach Saunaka. Beginnt उक्तकाले गोमुखप्रसव कृत्वा
देशकालौ सकीर्त्य ममास्य कुमारस्य कुमारा वा मूलप्रथमचरणादि-
जन्मसूचितपित्ररिष्टादिशान्तिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं शौनकोक्तवि-
धिना सनवग्रहमखा मूलजननशान्ति करिष्य इति सकल्प्य गणेशपूज-
नपुण्याहवाचनमातृकापूजननान्दोश्राद्धानि कृत्वाचार्य ब्रह्माण्डमूर्तिज
द्याष्टौ चतुरो वा वृत्त्वा मधुपर्कवस्त्रालकारादिभिर्यथाविभवमर्चयेत् ।
तत आचार्य प्राणानायम्यास्त्रिन्मर्माचार्यकर्म करिष्य इति सकल्प्य
यदत्र सखितमिति सर्पपात्निकोर्यापो हि ऐति मन्त्रै कर्मभूमि प्रोक्ष्य
सलक्षणमण्डपे मण्डपदेवतापूजनादि कुर्यात् ॥

Schliesst यस्य सृष्टेति जपित्वा शान्तिसूक्तजप कारयित्वा सु-
हृद्युक्तो भुञ्जीतेति ॥

682.

23/10 7 Bl 9 bis 10 Linien Geschrieben von Sukla Naraya vara
im J 1759

Vastupūyapaddhati, eine Anleitung zu den Gebräuchen welche
bei der Betretung eines neuen Hauses angewendet werden Be-
ginnt वास्तुशास्त्रानुसारेण शिलेष्टकाकाष्ठादिमय कृत्वा गन्धादिभि
रलक्ष्य गृहाङ्गणे ईशादिभागे चतुर्द्वार यथोक्त मण्डपं विधाय तोर-
णादिक वद्ध्वा तन्मध्ये हस्तमात्र समेखल योनिकुण्ड कुर्यात् । ईशाने
ग्रहपीठ पूर्वं वास्तुपीठ कुर्यात् । यजमानस्य वस्त्रपरिधानम् । गण-
पतिस्मरण मातृकास्थापन वसोधारा । कुङ्कुमार्चनम् । प्रतिष्ठा ।
पूजा । वृद्धिश्राद्धम् । अर्घवन्धनम् । मण्डपे आगत्य यजमानहस्ते
अर्घदानम् । आशु शिशान इत्यनुवाकजप । प्रयोगोच्चार । आ-
चार्यब्रह्मर्त्विजा वरणम् । वरुणश्राद्धम् । कुण्डलमुद्रिकावस्त्रादिदान
ब्राह्मणानामर्चनम् । अर्घविसर्जनम् । अर्घवन्दनम् । यजमानस्य रक्षा-
वन्धनम् । स्वस्तिवाचनम् । मण्डपे सर्पपविकिरणम् । तत्र मन्त्रा ।
यदत्र सखित भूत स्थानमाश्रित्य सर्वदा । स्थान त्यक्त्वा तु तत्सर्वमन्यत्र
प्रतिगच्छतु ॥ अपक्रामन्तु भूतानि पिशाचा सर्वतोदिशम् । सर्वपा-
मविरोधेन वास्तुशान्ति समारम्भे ॥ भूतप्रेतपिशाचाद्या अपक्रामन्तु

राक्षसा । स्थानादस्माद्भजन्त्वन्यत् स्वीकरोमि भुव त्विमाम् ॥ पश्चा-
त्पञ्चगव्येन गृहप्रोक्षणम् ॥

Schliesst tath मन्त्र । अन्न प्रजापति साक्षादन्नमेव जनार्दन ।
अन्नाद्भवन्ति भूतानि जगदन्नेन वर्धते ॥ पश्चाच्छुद्धमृत्तिकया गर्तपूर-
णम् । गोमयेनोपलेपनम् । तत्र चन्दनपुष्पाक्षत प्रक्षिप्य । पश्चादन्न
मानस्य सपरिवारस्य वास्तुकलशस्त्रकलशोदकेनाभिषेक । तिलक
आशीर्वाद । भूयसी दक्षिणा दानम् । सर्वोपहारमाचार्याय दद्यात् ।
अथ पूर्वोच्चरितेत्यादि ॥

683

24/11 6 Bl 13 Linen Etwa 1760

Vastupūpadhātū hier *Vastuśanti* genannt Weicht nur in
Kleinigkeiten von der vorbergehenden Handschrift ab

684.

20/10 15 Bl 8 Linen Schrift von 1837

Vastuśanti Weihe eines neugebauten Hauses. Beginnt
ज्योति शास्त्रोक्तगृहप्रवेशदिनात्पूर्वे ऽग्नि सपत्नीक शुचिर्यजमान प्रा-
ङ्मुख प्राणानायम्य देशकालौ स्मृत्वा गृहारम्भादावस्य वास्तो शुभ
तासिद्ध्यर्थं सनवग्रहमखा वास्तुशान्तिं करिष्ये इति सकल्प्य । तदङ्गत्वेन
गणेशपूजन पुष्पाहवाचन मातृकापूजननान्दीश्राद्धाचार्यत्विम्बरणमिति
करिष्ये इति सकल्प्य । तानि कृत्वाचार्यादीनलकारादिवस्त्रादिभि
सपूजयेत् । ऋत्विजश्चत्वार । तत आचार्यं कर्म करिष्ये इति सकल्प्य
गीरसर्पपान्तिकिरेदेभिर्मनै ॥ यदत्र सखित भूत स्थानमाश्रित्य सर्वं
दा । स्थानं त्यक्त्वा तु तत्सर्वं यत्रस्य तत्र गच्छतु ॥ १ ॥ अपक्रामन्तु
भूतानि पिशाचा सर्वतोदिशम् । सर्वेषामविरोधेन शान्तिकर्म समा-
रभे ॥ २ ॥ भूतप्रेतपिशाचाद्या अपक्रामन्तु राक्षसा । स्थानादस्मा-
द्भजन्त्वन्यत्स्वीकरोमि भुव त्विमाम् ॥ ३ ॥

Schliesst ततो गृहाद्वहिर्गत्वा प्राङ्मुखो गोमयेनोपलप्य तत्र
चतुर्दिक्षु रक्तोदकेन मापभक्तेन दीपवलि दद्यात् ॥

685.

16/10 8 Bl 13 Linen Geschrieben im J 1674 in Kām puri von
Bhaṭṭa Gopala Sohn von Bhaṭṭa Sukadeva

Vastuśanti in 79 Versen Beginnt अथात सप्रवक्ष्यामि सखेप
शृणु तत्त्वत । सुतल वितल चैव नितल तलमेव च ॥ १ ॥ तल
तलातलमित्याहुः सुतलं च रसातलम् ॥ रसातले स्थितं कूर्मो वास
यस्तु तलान्तरे ॥ २ ॥ महातले स्थितं श्रेय सुगर्भोदरसंस्थित ।

नितले वसते वास्तुर्वास्तुर्भूतलसंस्थितः ॥ ३ ॥ तस्याहं च जगन्नाथ
करिष्ये भूपरिग्रहम् । ऐशान्या च शिरो यस्य पादौ नैर्ऋत्यगोचरे ॥ ४ ॥

Schliesst वास्तूपशमनं कृत्वा ततः सूत्रेण वेष्टयेत् । रक्षोघ्नपाव-
मानेन सूक्तेन भवनादिके ॥ ७२ ॥ नृत्यं मङ्गलवाद्यं च कुर्याद्वाह्य-
वाचनम् । अनेन विधिना यस्तु प्रतिसंवत्सरं बुधः ॥ ७३ ॥ गृहे
वायतने कुर्यान्न स दुःखमवाप्नुयात् । न च व्याधिभयं तस्य न च
बन्धुधनक्षयः ॥ ७४ ॥ जीवेद्वर्षशतं स्वर्गे कल्पमेकं वसेत्तरः । सुरा-
न्ये राजगृहे यामे शतपदं जपेत् । राजाभिषेके नगरे महाप्राका-
रपूजने ॥ ७५ ॥ चेत्ते गजाश्चशालाया सहस्रपदिकं जपेत् । वापिष्णुप-
तङ्गादिदीर्घिकादीं जलाश्रये ॥ ७६ ॥ एकाशीतिपदं वास्तु पूज-
येत्तत्र पारगः । गृहे गोश्वादिशालेषु चतुःषष्टिपदं जपेत् ॥ ७७ ॥
(सहस्रपदो वास्तुः) पथ्यधिकशतो ब्रह्मा अयमा देवतास्तथा । कर्णे
दशपदश्चैव बाह्वो पञ्चदशस्तथा ॥ ७८ ॥ मध्ये कर्णे दशद्वि(१)व शेषा
विशत्पदास्तथा । सहस्रपदिको वास्तुर्ज्ञेयस्तत्त्रैयथाक्रमम् ॥ ७९ ॥

686.

21/10 15 Bl., 6 Linien Etwa 1840

Vastuśānti Unvollständig Beginnt आचम्य प्राणानायम्य
देशकालौ सकीर्त्य करिष्यमाणस्य मण्डपस्य प्रासादस्य वा प्रारम्भकर्मणि
निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गणेशाश्विकाकूर्मान्तभूम्यादीनां पूजनमहं करिष्ये ।
इति संकल्प्य गणेशादिस्थापितदेवताभ्यो नमः । आसनादिपुष्पाञ्जलि-
पर्यन्ता पूजा विधायार्थं गृहीत्वा । रक्ष रक्ष गणाध्यक्ष त्र्यक्ष त्रिलो-
क्यरक्षक । भक्तानां स्वं भयवाता जाता भव भवार्णवात् ॥ Der
Text ist sehr verderbt

687.

21/11 7 Bl. 8 Linien Etwa 1780

Vastuśānti, die Gebräuche bei der Betretung eines neu
erbauten Hauses von Seiten eines Sādri Unvollständig Beginnt
अथ शुद्धाणां वास्तुशान्तिर्निश्च्यते ॥ सुमुखश्चेत्यादि । शास्त्रोक्तपुंर्थं मम
सकुटुम्बस्य सप०स्य नूतनगृहप्रवेशाद्भूतवास्तुपुरुषप्रीतिद्वारा सुखायुर्ल-
क्षोपुत्रर्षीवाद्यनेकसुखप्राप्त्यर्थं सुखेन निवासार्थं सयहवास्तुशान्तिकर्माहं
करिष्ये । तद्भूतं गणपतिपूजनपूर्वकं ब्रह्माचार्यावृत्तिर्जा वरणं पुष्पा-
हवाचनं च करिष्ये ॥ अथ गणपतिपूजनम् ॥ हे हेरम् त्वमेहोहि
अश्विकात्र्यम्बकात्मज । सिद्धिबुद्धिपते त्र्यक्ष नचनाभपति. पिता ॥ etc

Fol 7b schliesst भूमिः पश्चिमतो भीमात्स्कन्दो दक्षिणतः स्मृतः ।
विष्णुः प्राच्या बुधात्स्वायणो यशान्नारायणः स्मृतः ॥ इन्द्रः पश्चानुरोधिष

ब्रह्मा स्थाप्यो ऽथ पूर्वत । इन्द्राणी पश्चिमे शुक्रात्प्राच्यामिन्द्रस्त-
थैव च ॥

688.

28/12 6 Bl 12 Linien Etwa 1780

1) *Vastusastha* Eine Seite mit zwölf Versen Beginnt
अथ निर्दोष वास्तु लिख्यते । अव्यक्त वास्तुसंभूत येन विश्व चराचरम् ।
तस्मै सभाय (शान्ताय?) देवाय नम श्रीविश्वकर्माणे ॥ १ ॥ वैश्व
उवाच ॥ निर्दोष वास्तु कथं देव निर्दोषं प्रासादनिर्णय । निर्दोष
मन्दिर सर्व कथयस्वापराजित ॥ २ ॥ अपराजित उवाच ॥ सत्य
सत्य महाभाग यत्त्वया परिपृच्छते । कथयामि न सदेहो निर्दोष
शृणु साम्रतम् ॥ ३ ॥ निर्दोष शास्त्रदृष्टीना निर्दोष जीर्णमेव च ।
निर्दोष ब्राह्मणो वज्रेन्निर्दोष सिध्यते ध्रुवम् ॥ ४ ॥

2) Foll 2—3a वैश्व उवाच ॥ वापीकूपतडागानां कुण्डादीनां
जलाश्रये । देवताये भवेद्भूच कथं मानमप्राजिते ॥ १ ॥ अप्राजि-
तोवाच ॥ (पुरस्त्र बाह्यभ्यन्तरेषु विविधे) स्थाज्जलाश्रय देवताये
भवेत्स्थानं कुण्ड विविधमुच्यते ॥ २ ॥

Beide Stellen sind sehr korrumpiert, und kommen wahr-
scheinlich aus derselben Quelle Statt Aprajita ist Ajarajita zu
lesen was in die Aparajitapricha einreicht Unterschrift इति
चतुर्विंशो समाप्तः ।

3) Foll 4—6 70 Verse in denen der Grundplan für
25 Paläste angegeben wird Der Text ist verderbt und der
folgende Anfang ohne alle Veränderung gegeben श्रीविश्वकर्मा-
वाच ॥ समधाराचतो वक्षे प्रासादपर्वतोपमां सियरैर्विविधाकारैरने-
कादकमुसिति १ आद्य पञ्चाङ्को ज्ञेयो केसरी नाम नामत तावन्तो
चतुरो वृद्धि यावदेकोत्तर शत २ Die 25 Namen der Paläste sind
Jearin Sarvatobhadra Nandanā Nandisālā, Nandīnā Mandira
Vīra Amṛitodbhava Hemavat Hemalūta, Kailāsa, Prithvijaya
Indranila Mahanila, Bhūdhara Ratnakūṭaka Vairajya Padmaraga,
Vajra Mukajogya Atavata Rajahansa Garuda Vṛṣabha Meṇu

Unterschrift इति सूचसतानगुणकित्तिकेशराजसपूर्णं भवतु ॥
Vergleiche das Fragment der Aparajitapricha in dem Catalogue
of the Sanskrit Ms in the India Office Num 3152, 1 1141b
Linn 7 und 14 Der Verfasser hieß Bhuvanaleva

689.

23/10 2 Bl 9 Linien Etwa 1480

Soṭa of cārāpya nīlā, 16 Arten und Galen bei der Ver-
ehrung von Viṣṇu Diese sind soweit sie in dieser He erhalten

sind: Īvāhana, āsana, pādya, arghya, snāna, ācamana, vastra, yajñopavita, candana, puṣpa, dhūpa, dipa, naivedya, tāmbūla — 18 Verse, aber Vers 14 ist ausgelassen. Beginnt: सर्ववादमयि घण्टे (ghantā HS) देवदेव जगत्पते । त्वां विना देवदेवस्य न शो-
भन्ति सुशोभने ॥ १ ॥ इति घण्टामन्त्रः ॥ आगच्छ भगवन्देव स्वस्त्वा-
नात्परमेश्वर । अहं पूजां करिष्यामि सदा त्वं संमुखो भव ॥ इति
विष्णवे आवाहनम् ॥

Schliesst: पापोऽहं पापकर्माहं पापात्मा पापसंभवः । त्राहि मा
पुण्डरीकाक्ष प्रसीद परमेश्वर ॥ १७ ॥ मन्त्रहीनं क्रियाहीनं भक्ति-
हीनं सुरेश्वर । पूजितस्त्वं (pūjito 'ham HS) मया देव परिपूर्णं
तदस्तु मे ॥

690.

28/12. 8 Bl., 12 bis 14 Linien Schrift von 1686 Die HS gehörte
dem Bhaṭṭa Jivana aus Mahārā-tra.

Samdhyā, die drei Tagesgebete, nach der Āśvalāyanaśākhā
Beginnt: केशव नारायण माधव गोविन्द विष्णु मधुसूदन त्रिविक्रम
वामन श्रीधर हृषीकेश पद्मनाभ दामोदर संकर्षण वासुदेव प्रद्युम्न
अनिरुद्ध पुरुषोत्तम अधोक्षज नारसिंह अच्युत अनार्दन उपेन्द्र हरि
कृष्णाय नमः । विष्णु विष्णु । प्रणवस्य परब्रह्म ऋषिः । परमात्मा
देवता । गायत्री छन्दः । प्राणायामे विनियोगः । ओं भूः ओं भुव
ओं स्वः ओं महः ओं जनः ओं तपः ओं सत्यम् । ओं तत्सवितुर्व-
रेणं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् । श्रीमापो
ज्योती रसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोम् । इति त्रिः ३ ॥ समोपा-
त्तदुरितक्षयार्थं श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रातःसंध्यामुपासये ॥

Fol 4a. आचमनं मार्जनान्तं पूर्ववत् । आपः पुनर्नित्यं मन्त्रस्य
याज्ञवल्क्य ऋषिः । आपमन्युमन्युपतयो देवता । प्रकृतिः छन्दः ।
आपःप्राग्ने विनियोगः ॥

Fol 5a अथ सायंसंध्यामुपासे । मार्जनं कृत्वा । अपिसेति
मन्त्रस्य नारायण ऋषिः । अपिमन्युमन्युपतयो देवता । गायत्री
छन्दः । सायंसंध्यामन्त्राचमने विनियोगः ॥

Fol 6a—7a Ein kurzes Kapitel über Brahma-yajña. Beginnt
आचम्य प्राणानायम्य देशकालीं कृत्वा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं ब्रह्मयज्ञेन
यस्ये । Darauf folgt Tarpaṇa Beginnt प्रजापतिमृष्यतु । ब्रह्मा
तृप्यतु । वेदामृष्यतु ।

691.

21/10 9 Bl 7 bis 11 Linien Et va 1720

Samdhya Morgengebet, Mittaggebet, Abendgebet Diese Handschrift enthält nur die zwei ersten Fol 5 fehlt. Beginnt ओ केशव • नारायण • माधव • गोविन्द • विष्णु • मधुसूदन • त्रिविक्रम • वामन • श्रीधर • हृषीकेश • पद्मनाभ • दामोदर • सकर्षण • वासुदेव • प्रद्युम्न • अनिरुद्ध • पुरुषोत्तम • अधोचज • नृसिंह • अच्युत • जनार्दन उपेन्द्र • हरि • कृष्ण • ॥ २४ ॥ ओ विष्णु २ ओ वाक २ प्राण २ चक्षु २ ओ ओच ओ नाभि ओ हृदय ओ कण्ठ ओ शिर ओ शिखा ओ वाङ्मया यशो बल । ओ आप । अपवित्रो वा इत्यस्य वामदेव ऋषि । गायत्री कृन्द । विष्णुर्देवता । पवित्रो करणे विनियोग । ओ अपवित्र पवित्रो वा सर्वावस्था गतो ऽपि वा । य स्मरेत्पुण्डरीकाक्ष स बाह्याभ्यन्तर शुचि । ओ पुण्डरीकाक्षाय नम । ओ विष्णुमेरणया श्रीविष्णुप्रीतये प्रातः सन्ध्यापासनमहं करिष्ये ॥

Die *Madhyahnasamdhya* beginnt auf Fol 10^a सर्व पूर्ववत् । आवाहनम् । सावित्री युवती शुक्ला शुक्लवस्त्रा चिलोचनाम् । त्रिशूलिनी वृषारूढा यजुर्वेदेन सयुताम् ॥

692.

18/11^{1/2} 11 Bl 9 Lin en Geschrieben von Raghunātha in Svātī 1319
pura m J 1810

Samdhyavidhi, die drei Tagesgebete mit vedischen Versen und tantrischer Färbung Beginnt अथ सध्याविधिलिख्यते । यथा विधि स्नात्वाचम्य आसने स्थितोष्ठादिमार्जनम् । विष्णु २ । वाक २ । प्राण २ ॥ चक्षु २ । ओच २ । नाभिहृदयकण्ठशिर शिखा । वाङ्मया यशो बलम् । प्राणायाम । अपवित्र पवित्र इत्यस्य नारायण ऋषि । अनुष्टुप् कृन्द । पुण्डरीकाक्षो देवता । मम पवित्रकरणे विनियोग ॥ ओ अपवित्र पवित्रो वा सर्वावस्था गतो ऽपि वा । य स्मरेत्पुण्डरीकाक्ष स बाह्याभ्यन्तर शुचि ॥ १ ॥ अलाभियेक । गायत्र्या शिखावन्धनम् । गायत्र्या शिखा दक्षिणावर्तेन चिरावर्त्य वध्रीत ॥ ओ ऊर्ध्वकेशि विरूपाक्षि मासशोणितभोजने । तिष्ठ देवि शिखामध्ये चामुण्डे ह्यपराजिते ॥ उपात्तदुरितचयार्थे ब्रह्मावाप्त्यै प्रातः सध्यामहं करिष्ये इति संकल्प ॥

Die *Madhyahnasamdhya* beginnt auf Fol 9^a अथ मध्याह्नसंध्या प्रातः सध्यावत् । सकल्यावाहनाचमनाञ्जलिप्रक्षेपे विशेषो यथा ।

उपात्तदुरितचयाथै रुद्रव्याप्तौ मध्याह्नसंधोपासनमहं करिष्ये ॥ अन्य-
त्पूर्ववत् ॥ Die Sāyamsaṃdhyā ist Viṣṇu geweiht.

693.

18/9. 10 Bl., 7 Linien. Etwa 1750.

Saṃdhyāprayoga nach der Taittirīyasamhitā Foll. 1—7. Die Unterschiede der Madhyāhṇasaṃdhyā und Sāyamsaṃdhyā sind ganz kurz angedeutet. Beginnt: अथ संध्याप्रयोगः ॥ ओं वामे बहन्कुशान्दक्षिणे पाणौ सपवित्रं कुशचयं च धृत्वा सप्रणवगायत्र्या शिखां बद्ध्वा ऐशान्यभिमुख आचम्य ऋतमित्यभिमन्त्र्य पुनराचामेत् । ततो वारिणात्मानं वेष्टयित्वा सप्रणवगायत्र्या रक्षां कुर्यात् । तत ओंकारस्य ब्रह्मा ऋषिर्गायत्री हन्दी ऽपिर्देवता शुक्लो वर्णः सर्व-
कर्मारम्भे विनियोगः । ओं सप्तव्याहतीनां प्रजापतिर्हविर्गायत्र्युष्णि-
गनुष्टुबृहतीपङ्क्तिचिष्टुज्जगत्यऋन्दांस्त्रिषुवाय्वादित्यबृहस्पतिवरुणेन्द्रविश्वे-
देवा देवता अनादिष्टप्रायश्चित्ते प्राणायामे विनियोगः ॥

Schliesst: ओं अपिष्य मेति रुद्र ऋषिः प्रहृतिऋन्दी ऽपिर्दे-
वता । अपामुयस्पर्शने विनियोगः ॥ अपिष्य मा मन्युश्च मन्युपतयश्च
मन्युहतेभ्यः पापेभ्यो रचन्तां यद्वा पापमकार्षं मनसा वाचा हस्ताभ्यां
पद्भ्यामुदरेण शिखा अहस्तदवलुम्पतु यत्किंचिदुरितं मयि इदमहमापो
ऽमृतयोनी सत्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहेति सायमाचामेत् । श्रेयं पूर्व-
वत् ॥ इति त्रिकालसंध्या ॥

Nach Fol. 7 folgen 8 Bl. bezeichnet 3 4. 8 aus einem Tarpaṇa
Fol. 3 beginnt: कक्षपाहरितः कक्षपः शिल्पात्कक्षपाच्छिल्पः कक्षपः
कक्षपात्रेध्रुवेः etc (Śatap Br. 14, 9, 4, 33) Fol. 8 schliesst अमु-
कगोत्रेणामुकशर्मणा मया छतेन ब्रह्मयज्ञपूर्वकदेवऋषिमनुष्यपितृतर्पणेन
भगवान्पितृरूपी जनार्दनः प्रीयताम् ॥ इति कात्यायनोक्तमित्यतर्पण-
विधिः समाप्तिमगात् ॥

694.

26/12 7 Bl., 12 bis 13 Linien Etwa 1680.

Saṃdhyātarpaṇamantrāḥ, einige Texte, die sich auf die
Saṃdhyā beziehen, zum grösseren Teil aus dem Taittirīyāranyaka
Mit einem anonymen Kommentar Fol. 1 fehlt Der erste Vers
auf Fol. 2b beginnt (T. Ā. 10, 25) सूर्यश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च
मन्युहतेभ्यः पापेभ्यो रचन्ताम् । etc. Kommentar: मा मां सूर्यश्च
मन्युश्च मन्युपतयश्च रचन्ताम् । मन्युर्यज्ञः । मन्युपतयो यज्ञपतय इन्द्रा-
दयः । केभ्यो रचन्ताम् । मन्युहतेभ्यः पापेभ्यः । आसङ्गयज्ञहतेभ्य
इत्यर्थः । यद्वा मन्युः क्रोधः । क्रोधपतय इन्द्रियाणि । क्रोधहतेभ्यः

पापेभ्यो रचना क्रोधानुत्पादनेन । तथा च ममेतादृशः क्रोधो मा भवतु येनाहमकार्यं करोमीत्यर्थः ॥ Die nächsten Verse sind अपिद्य मा मन्यस्य etc आपो हि छा etc आपः पुनन्तु पृथिवी etc Der letzte Vers ist नमो वः पितरो रमाय etc

695.

20/12 21 Bl., 9 Linien Etwa 1750

Samdhyauparpana idhi Beginnt. अथ चिकालसंध्या लिख्यते ॥ मम (नव?) वाससी परिधाय मृदोरु करौ प्रक्षाल्य गङ्गामृद्वस्यचन्दनादिना शिवविष्णुनामोच्चारणपूर्वकं ललाटनाभिहृदयकण्ठदक्षिणकुक्षिवाङ्गकर्णमूलवामकुक्षिवाङ्गकर्णमूलपृष्ठवशाधकूर्ध्वभागेषु । ललाटे केशव विद्यान्नारायणमयोदरे । हृदये माधव विद्यान्नोविन्द कण्ठमूलके ॥ कुक्षौ च दक्षिणे विष्णुं बाहौ च मधुसूदनम् । त्रिविक्रम कर्णमूले वामे कुक्षौ च वामनम् ॥ वामे बाहौ श्रीधर च हृषीकेश च कर्णके । अधःपृष्ठे पद्मनाभ श्रीवाया च जनार्दनम् । करचालनतोयेन वासुदेव च मूर्धनि ॥ इति नामोच्चारणपूर्वकं वा । तिलकविधाय पवित्रकुशपाणिः । हरि ओं ॥ ऊर्ध्वकेशि विरूपाक्षि मासशोणितभोजने । तिष्ठ देवि शिखामध्ये चामुण्डे चापराजिते ॥ १ ॥ ओं अच्युतात्मन् गोविन्देति नीलकण्ठ ऋषिः । परमात्मा देवता । गायत्री छन्दः । आचमने विनियोगः । प्रथमं त्रिराचमनम् ॥

Schliesst देवा गातुविदो गातु वित्वा गातुमित । मनसस्यत इम देव यज्ञ स्वाहा वाते धाः ॥ इति विसर्जयेत् ॥

696.

25/13. 4 Bl., 11 bis 12 Linien Schrift von 1792

Samdhyārāndana, nach der Schule von Rāmānuja Beginnt श्रीमते रामानुजाय नमः ॥ अच्युताय नमः । अनन्ताय नमः । गोविन्दाय नमः । त्रिराचम्य । केशवाय नमः । नारायणाय नमः । माधवाय नमः । गोविन्दाय नमः । विष्णवे नमः । मधुसूदनाय नमः । त्रिविक्रमाय नमः । वामनाय नमः । श्रीधराय नमः । हृषीकेशाय नमः । पद्मनाभाय नमः । दामोदराय नमः । इत्यङ्गसर्जनम् । ओ भूः ओ भुवः ओ स्वः ओं महः ओ नमः ओ तपः ओ सत्यम् । ओ तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ श्रीमापो ज्योती रसो ऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोम् । इति प्राणायामः ॥ श्रीभगवदाज्ञया भगवत्कर्मकार्यार्थं प्रातःसंध्यावन्दनं करिष्ये । इति सकल्पः । आपो हि छा मयोभुवस्ता न etc

Mādhyāhnikā beginnt Fol. 3 b: आचमन प्राणायामः संकल्पो
मार्जनम् । आपः पुनन्तु पृथिवी पृथिवी पूता पुनातु माम् । पुनन्तु
ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्मपूता पुनातु माम् ॥

Sāyamsamdhya-vandana beginnt Fol. 4b अग्निश्च मा मन्युश्च
मन्युपतयश्च मन्युरुतेभ्यः पापेभ्यो रचन्ताम् ।

697.

24/11 4 Bl., 12 Linien Geschrieben von Vārāma im J 1628

Samdhya (Trikūlasamdhya) Blatt 3 fehlt. Beginnt. ओं
अथ समस्तपुण्यकालावयवयोगेषु सर्वपापक्षयार्थं विष्णोः प्रीत्यर्थं प्रातः-
संध्योपासनमहं करिष्ये । ओं अच्युतानन्त गोविन्देति । नीलकण्ठ
क्षपिः । गोविन्दो देवता । त्रिष्टुप्छन्दः । आचमने विनियोगः ।
ओं भूः अच्युताय नमः । ऋग्वेदः प्रीणातु । ओं भूः स्वाहा ॥ १ ॥
ओं भुवः अनन्ताय नमः । यजुर्वेदः प्रीणातु । ओं भुवः स्वाहा ॥ २ ॥
ओं स्वः गोविन्दाय नमः । सामवेदः प्रीणातु । ओं स्वः स्वाहा ॥ ३ ॥
ओं ओं अष्टमाजने (?) नमः । अथर्ववेदः प्रीणातु । इत्याचमनत्रयम् ॥
ओं भूः पुनातु । ओं भुवः पुनातु । ओं स्वः पुनातु । ओं जनः
पुनातु । ओं तपः पुनातु । ओं महः पुनातु । ओं सत्य पुनातु ।
ओं समस्ततीर्थानि पुनन्तु । ओं गङ्गा पुनातु । इति देहमार्जनम् ॥

Die Mādhyāhnikasamdhya beginnt auf Fol 5a एवं पूर्ववत् ।
मध्याह्नसंध्योपासनमहं करिष्ये । आवाहनम् । सावित्री युवती शुक्ला etc
Darauf folgt in Kurze die Sāyamsamdhya

698.

27/15 16 Bl., 10 Linien Etwa 1820

1) Foll 1—12 Trikūlasamdhya Beginnt प्रातःसंध्या सन-
क्ष्वा मध्याह्ने रविमस्तके । अपराह्णे तु या संध्या रविनक्षत्रवर्जिता
(MS rīvarjayet) ॥ १ ॥ स्वकाले वन्दिता संध्या सा संध्या फल-
दायिनी । अकाले वन्दिता संध्या संध्या बन्ध्या बधूरिव ॥ २ ॥
संध्याकाले व्यतिक्रान्ते ऋचं वाच पुनर्मनः । ऋच वाच वयं जप्त्वा
ततः संध्यामुपासयेत् ॥ ३ ॥ ऋचं वाचं प्रपद्ये मनो यज्ञः प्रपद्ये
साम प्राणं प्रपद्ये चक्षुः श्रोत्रं प्रपद्ये वागोजः सहोजो मयि प्राणा-
पाना ॥ यन्मे छिद्रं चक्षुषो हृदयस्य मनसो वातितृणं बृहस्पतिर्मे
तद्धातु । शं नो भवतु भुवनस्य यस्पतिः ॥ ओ भूर्भुवः स्वः । ओं
तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात्
(V. 36, 1—3) ॥ पुनर्मनः पुनरायुर्म आगन्पुनः प्राणः पुनरात्मा

म आगन्मुनयत्तु पुन श्रोच म आगन् । विश्वानरो अदव्यस्तनूपा
अग्निर्न पातु दुरितादवद्यात् ॥ अथाचमनम् । आत्मतत्त्वं शोधयामि
स्वाहा । विद्यातत्त्वं शोधयामि स्वाहा । शिवतत्त्वं शोधयामि स्वाहा ।
अथ प्राणायाम । ओ सप्तव्याहृतीना विश्वामित्रवज्रमदग्निभरद्वाजगौत-
मात्रिवसिष्ठकश्यपा ऋषयः । अग्निर्वायु सूर्यो बृहस्पतिर्वरुण इन्द्रो
विश्वे देवा देवता । गायत्र्युष्णिगनुष्टुबृहती पङ्क्तिस्त्रिष्टुब्जगती कन्दासि ॥

Fol 11a Madhyahnasamdhyā आचमनं प्राणायाम शिखावन्ध-
नादि पूर्ववत् । अथावाहने विशेष । अथावाहनम् । ओ सावित्री
युवती शुक्ला etc

Fol 12a Sayamsamdhyā आचमनं प्राणायाम शिखावन्धनादि
पूर्ववत् । आवाहने विशेष । अथावाहनम् ॥ ओ वृद्धा सरस्वती
हृष्णा पीतवस्त्रा चतुर्भुजा । शङ्खचक्रगदापद्महस्तां गरुडवाहिनीम् ॥

2) Fol 13 *Aposanavidhi* Beginnt अपिरस्मि जन्मनेत्यात्मा-
नमसि ध्यात्वा । ओ भूपतये स्वाहा । ओ भुवनपतये स्वाहा । ओ
भूताना पतये स्वाहा । इति वलिदानम् । अन्तर्यामि भूतेषु गुहाया
विश्वतोमुख । etc Ein Fragment Sieb Num 617, p 4b

3) Fol 14 15 अथातो गृह्यस्थालीपाकानां कर्म ॥ दध्निं परि-
समुह्य । गोमयेनोपलिप्य । कुशेनोक्षिप्य । उदकेनाभुक्ष्य । अग्निमुप-
समाधाय । श्रीशाण्डिल्यगोत्राय पावकनाम्ने विश्वामराय यज्ञियपुरु-
पायावाहयामीदमन्नं चन्दनं च पुष्पम् ॥ अथ ध्यानम् । आ वो
देवास ईमहे वामं प्रयत्नधरे । आ वो देवास आशिषो यज्ञियासो
हवामहे ॥

4) Fol 16a Ein Text von 10 Zeilen ohne besondere Be-
zeichnung Beginnt चतुरश्रं मण्डलं कुर्यात् । तत्र पात्रं निधाय ।
तन्मध्ये परिवेषणम् । पितु नु स्तोपमित्यत्र स्तुत्वा ।

Schliesst इत्यत्रं परिसिध्य । इति प्रोक्ष्य । Dies ist ein
Bruchstück des *Aposanavidhi* und findet sich in Num 617 auf
Fol 4 a b

699.

15/91/ 55 III, 5 Lizen Geselrieben von Ma 14a kara im J 1855

Chandoganam Ahni/am enthält die Gebete am Morgen
Mittag und Abend Von Sivarama Sohn von Vi rama Beginnt
प्रणम्य तात विश्वामं विघ्नेशं जगदम्बिकाम् । ब्राह्मण्यमाश्रित यत्र
प्रातः कृत्यादिकर्मणि ॥ १ ॥ विधिं तस्य प्रवक्ष्यामि छन्दोगानां हि
ताय वै । शिष्याणामुपकाराय तथा च विदुषां मुटे ॥ २ ॥ ब्राह्मे

मुहूर्तं उत्थाय श्रीपरमेश्वरं स्मृत्वा यथावन्मूत्रपुरीषोत्सर्गं कृत्वा क्षालितचरणः प्राङ्मुखो [दक्षमुखो] वोपविश्वाचामेत् । साङ्गुष्ठहस्तेन पायाणसितमणिमज्जनपर्याप्ता अपो गृहीत्वा सव्येनान्वालय्य ब्राह्मेण तीर्थेन त्रिराचम्याङ्गुष्ठमूलेन मुखं द्विरभ्युज्य पादावभ्युक्ष्य जलान्तरेण शिरो ऽभ्युक्ष्येन्द्रियाणि जलार्द्रहस्तेन स्पृशेत् ।

Prātahsarpdhyā endet Fol. 14b Die Madhyāhnasamdhyā beginnt ibid.: स च नद्यादौ विधिना स्नात्वा संध्यां कुर्यात् । ज्ञानविधिरस्सत्कृतकृत्यचिन्तामणौ द्रष्टव्यः । Die Sāyamsaṇḍhyā beginnt Fol. 54a. सायंसंध्योपासनमहं करिष्ये इति संकल्पः । ध्यानावाहने विशेषः ।

700.

18/11. 10 Bl., 12 bis 13 Linien. Etwa 1815

Sinhasthaguruvīdhī, das Baden im Ganges und andere Ceremonien, namentlich das Haarscheeren, wenn Jupiter im Zeichen des Löwen steht. Beginnt पुण्याहादिचयं कृत्वा गङ्गां प्रति गच्छेत् । श्लोकचतुष्टयं पठेत् ॥ आदित्यो गणनाथश्च विष्णुश्चैव महेश्वरः । गच्छन्तु सहिता देवाः स्नानार्थं गीतमो मुराः ॥ १ ॥ आयास्तु पितरः सर्वे ये ऽस्मत्तः आहकाङ्क्षिणः । यास्यामि गीतमो गङ्गां सिंहस्थे च बृहस्पती ॥ २ ॥ ब्रह्मचर्यादिभिर्युक्तो व्रतेर्देवि कृपां कुरु । तव याचां विधास्यामि सर्वकार्यार्थसिद्धये ॥ ३ ॥ नमो देवि महापुण्ये पुण्यतोये शुभिवृते । तव याचां विधास्यामि प्रसीद गीतमात्मजे ॥ ४ ॥ Eine Lücke auf Fol. 5.

701.

23/12. 7 Bl., 12 Linien. Etwa 1740

Punyāharācana, Segensprüche, welche beim Anfang und Ende wichtiger Ereignisse von Brahmanen recitiert werden. Beginnt कृतमङ्गलस्नानः स्वलंकृतः प्राङ्मुख उपविश्य । सुमुखश्चैकदन्तश्च धूम्रकेतुर्गणध्वजो० । विद्यारम्भे विवाहे च । शुक्राम्बरधरं देव० । लाभक्षेपां जयक्षेपां० । अभीप्सितार्थ० । सर्वमङ्गलमाङ्गल्ये० । सर्वदा सर्व० । तदेव लयं० ॥ Sieh Svastivācana.

Schliesst. आदित्यश्चन्द्रमा भीमो बुधजीवसितार्कजाः । महास्वामभिपश्यन्तु राहुः केतुश्च तर्पिताः ॥ देवदानवगन्धर्वा यक्षराक्षसपत्नगाः । क्षपयो मुनयो गावो देवमातर एव च । देवपत्न्यो द्रुमा नागा देव्याद्याप्सरसां गणाः ॥

702.

20/9 24 Bl 8 b s 9 Linien Geschrieben auf Europäischem Papier um etwa 1870

Punyaaharacana Segenswünsche von Seiten der Priester bei Gelegenheit der Verheiratung eines Sohnes Unvollständig Beginnt
अथ पुण्याहवाचनं लिख्यते ॥ आचमनं कृत्वा देशकाली संकीर्त्य
ममात्मनः पुराणोक्तफलप्राप्त्यर्थममुकनाम् कुमारस्य श्री विवाहाख्य
कर्म करिष्ये । (अथ विवाहाख्य कर्म करिष्ये) अस्य पाणिग्रहणसमये
ग्रहानुकूल्यसिद्धिद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थमाचार्यऋत्विग्द्वारा नवग्रह-
मखाख्य कर्म करिष्ये । तदङ्ग[तया] आदी निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं महागण-
पतिपूजनं पुण्याहवाचनं मातृकापूजनं नान्दीश्राद्धं मण्डपप्रतिष्ठाकुल-
देवतास्थापनादि च करिष्ये ॥

Nur die folgenden Abschnitte sind in der nachlassig ge-
schriebenen Handschrift bezeichnet *Punyaahivācana* endet Fol 6a
Matrikapujan Fol 7a *Nandīśraddha* Fol 8b *Mandapadevata-
sthapan* Fol 9b *Sthandiladikāman* beginnt 9b—Fol 12a
tät *Āchārya* *Āvētyādi* । *Ātman* *Purāṇo* *uktaphlaprāptya* (आदि) *nava-
graha* (देवग्रह) *dēvatā* *pṛītyartha* *māva* *hṇa* *acchena* पूजनं *chēdānīmha* करिष्ये ।
Bhūdāna endet Fol 22b

Ein *Punyaahivācana* wird aus dem *Bahvricapari-ṣṣṭa* in Hemadris
Danakhanda p 146 mitgeteilt

703.

23/10 6 Bl 6 Lin en Geschrieben von einem Sohn des Mādī rāja
um 1720

Śāstracana Segenssprüche für besondere Gelegenheiten
Beginnt अवनिगतजानुमण्डल कमलमुकुलदृशमञ्जलि शिरस्त्राधाय
दक्षिणेन पाणिना सुवर्णपूर्णकलशं धारयित्वा दीर्घायुषो नागा नद्यो
गिरयस्त्रीणि विष्णुपदानि च तेन आयुप्रमाणेन पुण्याह दीर्घमायु-
रस्तु । शिवा आप सन्तु । सीमनस्यमस्तु । गन्धा पान्तु सुमङ्गलं
चास्तु । पुष्पाणि पान्तु सश्रियमस्तु । अन्नता पान्त्वारोग्यमस्तु । ताम्बू-
लानि पान्त्वैश्वर्यमस्तु । दक्षिणा पान्त्वायुष्यमस्तु । Aus Hemadris
Danakhanda p 146

704.

28/15 8 Bl 11 Lin en Geschrieben im J 1798

Śāstracana Beginnt संपूज्य गन्धमाल्यावेष्ट्रीह्यणान्धस्ति वा-
चयेत् । धर्मकर्मणि माङ्गल्ये सयामावृतदर्शने ॥ पुण्याहवाचनं दैवे
ब्राह्मणस्य विधीयते । एतदेव निरोङ्कारं कुर्यात्त्रिविधवैश्वयो ॥ २ ॥

Diese Handschrift enthält eine ausführlichere Recension des Textes als die vorhergehende. Nach der Unterschrift stammt der Text aus dem Dārākhaṇḍa. Sieh diesen p 145

705.

32/14 13 Bl 17 bis 22 Linien Etwa 1790

Sarvadēvapratisthā, über die Aufstellung und Weihung von Götterbildern. Eine Abhandlung, welche auch über die Erbauung von Tempeln (*mandapa*) und die Einrichtung von Gruben für das heilige Feuer (*kunda*) ausführlich berichtet. Zugleich werden die dabei angewendeten Gebräuche und vedische sowie anderweitige Sprüche mitgeteilt. Unvollständig. Zu vergleichen ist Matsya-purana Kapitel 264 Pratisthānukīrtane Manlaparvanam. Beginnt अथ सर्वदेवप्रतिष्ठा निश्च्यते ॥ उद्गमने माघादिपञ्चमासेषु शुक्लपक्षे चतुर्थी पक्ष्यष्टमी चतुर्दशी वा कृष्णपक्षे दशम्यन्तानां निषिद्धतिथि-वर्जितानामन्यतमस्या तिथी निषिद्धास्वपि स्वदेवत्वाया यजमानस्य चन्द्रसूर्यतारावलान्विताया प्रतिष्ठा कार्यी ॥

Fol 1b आचम्य प्राणानायम्य चक्षुषि कुशहस्त सप्तमीको गणपतिं ध्यायन्प्राङ्मुख उद्गुह्यो वा संकल्पं कुर्यात् । सुमुखश्चेत्यादि । देशकालौ सकीर्त्य । अमुकगोत्रस्यामुकगर्भेण सहदारापत्यस्यात्मन सम-स्तपापचयार्थं ब्राह्मणद्वारा श्रीपरमेश्वरप्रीत्यर्थं मण्डपादि कर्तुं निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं पितृतो मातृतश्च दशपूर्वाब्दशापरान्तसहदारापत्यमात्मानं चेति पुत्रपानुदत्तं यथाविभव देशकालाद्यनुसारत श्रीअमुकदेवप्रतिष्ठा कर्तुं तदङ्गतया विहितकर्मार्थं मण्डपादि कर्तुं निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं गण-पतिपूजनमाचार्यादिवरणं च करिष्ये । इति संकल्पः ॥

Fol 3a Mandapikarānam Tasya parimanam kundaracina 4b Stambharajana 4b Arghyakarana 7a Homadrapraprasa 9a Vastupitijaviddhi 10a Ksetrajalapitih 11a

Citiert werden das Devipurana und Matsyapurana. Ausserdem Trivikramapaddhati Fol 81 Śrīmadbhaktacharya Fol 8a

706.

26 9 24 Bl 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1752 von Vija-
yadāsa

Kundaman lapasiddhi Errichtung von Gruben zur Bewahrung des heiligen Feuers und Hüllen zum Opfer. Verfasst im Jahr 1620 von Vittalā Dikṣita Sohn von Bābārman. Text und Kommentar. Beginnt गाढ ध्वान्तमनेकभानुजठरे राजकुलाधारिणि प्रोदयच्छफरीयुग दरदनल्पे णुहीरावनि । स्वर्णोत्तुङ्गगिरि-दयाधरचरी दीना कलिन्दात्मजा पश्यायमिदं शिवामिति वदन्मैर

शिवः पातु वः ॥ १ ॥ छण्णात्रिगोचे नितरा पवित्रे पवित्रकर्मा-
जनि वूवश्मा । तत्तूनुना विटुलदीक्षितेन विरच्यते मण्डपकुण्ड-
सिद्धि. ॥ २ ॥

Der Kommentar beginnt मत्तमतद्भजवदन सादितविघ्नावली-
सदनम् । गौरीहरयोस्तोक पालितलोक हृदालम्बे ॥ १ ॥ Sieh
Catal Oxon Num 798

707.

25/11 44 BU 8 bis 9 Linien Etwa 1800

Kundamandapasiddhi Text und Kommentar .

— —

E. Bhakti.

708.

20/15 21 Bl., 11 Lamen Etwa 1710

Kṛīṇasahasranāman, tausend Namen des Kṛīṇa, aus dem Bhāgavatasārasamuccaya von Vallabhācārya (Vaiṣṇānarapīṇṇam Sahaṣranāmasatōtram) In 257 Versen Beginnt पुराण[पुरुषो यद्य] पुरुषोत्तम उच्यते । नाम्ना सहस्रं वक्ष्यामि तस्य भागवताद्भुत ॥ १ ॥ यस्य प्रसादाद्वागीशाः प्रवेशा विभवोत्तताः । बुद्धा अपि भवन्त्याशु श्रीकृष्ण तं नतो ऽस्यहम् ॥ २ ॥ अनन्ता एव कृष्णस्य लीलानाम-प्रवर्तकाः । उक्ता भागवते गूढाः प्रकटा अपि कुचचित् ॥ ३ ॥ अतस्तानि प्रवक्ष्यामि नामानि सुरवैरिणः । सहस्रं यैस्तु पठितैः पठितं स्याच्छुक्कामृतम् ॥ ४ ॥ कृष्णनामसहस्रस्य ह्यपिरपिर्निरूपितः । गायत्री च तथा छन्दो देवता पुरुषोत्तमः ॥ ५ ॥

709.

27/10 7 Bl., 8 Lamen Etwa 1790

Vallabhastakharāṇa, ein Kommentar von Vallabhācārya zu einem Hymnus in 8 Strophen von seinem Sohn Viṭṭhaladeva: Dieser begann श्रीमद्वृन्दावनेन्दुः । Das erste Blatt fehlt Die übrigen Verse beginnen 2 नाविर्भूयात् 3 न ह्यन्य 4 प्रादुर्भूतेन 5 उष्णस्तीक्ष्णभाव 6 आम्नायोक्तम् 7 स्वामिन् 8 अज्ञानादीनि ।

Schliesst पितृपादाञ्जलपया विवृत वल्लभाष्टकम् । छपयन्तु सदाचार्या भृत्ये श्रीवल्लभे मयि ॥ १ ॥ इति श्रीपितृपादाञ्जलपरा-गारक्तचेतसा । श्रीवल्लभेन विवृतमखिल वल्लभाष्टकम् ॥ इति श्रीमत्प्र-भुचरणैकशरणश्रीश्रीवल्लभविरचितं श्रीवल्लभाष्टकविवरणं संपूर्णम् ॥ श्रीमदाचार्यरूप श्रीविठ्ठलेशोदिताष्टकम् । श्रीवल्लभोज्ज्वलं भक्ता म-ज्जन्त्यस्मिन् त्रिसंगमे ॥

710.

30/15¹/₂ 20 Bl 14 Linien Etwa 1780

Vidyanmandana von Vithala, Sohn von Vallabhacarya Unvollendet In einer Streitschrift sucht der Verfasser, nach Art der Vaisnava Schule von Visnusvamin, zu beweisen, dass die Seele (Jiva) und die Gottheit (Brahman) nicht verschieden (Suddha dvaitavada) und dass Krishna die höchste Gottheit sei. Beginnt
 निजमुरलिकानादाङ्गानागतव्रजसुन्दरीनिरूपमनवस्त्रेहाभोधेर्विचिचत-
 रोर्मिभि । किमपि परितयार्द्राद्रौ ऽस्तु (स्वय) प्रभु प्रकटीभवन्नति-
 युवतिसभेदेनास्मद्दृशा विषय सदा ॥ १ ॥ पितृचरणान्नत्वाह हरि-
 रिति मार्गाम्बुजातमार्तण्डात् । तदनुग्रहत किंचिल्लिखामि यत्नाद्य-
 याबुद्धि ॥ २ ॥ श्रुतिसूत्रादिमणिभिर्जटिल श्रुतिमौक्तिकी । यथित
 कुरुते विद्वन्मण्डन विद्वल सुधी ॥ ३ ॥ इह हि विविधवृजिना-
 पोपतप्यमाननिखिलजनापवर्गाय श्रुतिसृतिपुराणेषु श्रवणादय प्रति-
 पाद्यन्ते तेषा विषयश्च ब्रह्मवोच्यते । तन्निर्धर्मक सधर्मक वेति भवति
 विप्रपत्तिर्जिज्ञासूनामुभयरूपत्वेनापि श्रूयमाणत्वात् ॥

711.

26/10 53 Bl 1 : en verschieden Etwa 1750

Sarasamgraha Dieses nach dem Ende des 16 Jahrhunderts verfasste Werk zerfällt in zwei Teile Der erste bis Fol 19b enthält eine Sammlung von poetischen Sprüchen, deren grösserer Teil bekannt ist Der zweite von da ab gibt die besonderen Satzungen der Vaisnavas (Bhagavatas) Unvollständig Fol 17 fehlt Beginnt सर्वस्मूलतर गजेन्द्रवदन लम्बोदर सुन्दर विघ्नेश
 मधुगन्धलुब्धमधुपत्रालोलगण्डस्थलम् । दन्ताघातविदारिताहितजम्
 सिन्दूरशीभाकर वन्दे शैलसुतासुत गणपति सिद्धिप्रद कामदम् ॥ १ ॥
 Der zweite Teil beginnt श्रीमते रामानुजाय नमः ॥ वेदे रामा-
 यणे चैव भारते भरतर्षभ । आदौ मध्ये तथा चान्ते हरि सर्वत्र
 गीयते ॥ १ ॥ — सात्त्विकानि पुराणानि तथैव श्रुतिरेव च । वैष्ण-
 वाना मुदार्थाय क्रियन्ते सारसग्रह ॥ ११ ॥

Ausser Puranen und Smritis werden Acaradarśa Āśrucadarśa Mantramahodadhī Sarasamuccaya (dh) Smritisaravali citiert

712

26/10¹/₂ 80 Bl 9 b s 10 Linien Etwa 1620

Vishnubhakticandrodaya Verehrung von Visnu geteilt in folge des gewählten Wortes Candra in 16 kala Von Nṛsiṅharāyaṇa Eine Handschrift, welche Bhandarkar in BP 1 76 erwähnt ist im Jahr 1440 datiert Das vorliegende Fragment ist mit 101—185 paginiert, doch fehlen Foll 104—107 117 Die achte kala

endet Fol 109a 9 Fol 120a 10 Fol 120a 11 Fol 136b
12 Fol 142b 13 Fol 150b 14 Fol 162b 15 Fol 177a
16 bricht ab in Karavīramahimān

Der Verfasser gründet seine Behandlung hauptsächlich auf die Purāṇa. Ausserdem citirt er Tattvasāra, Tattvasāgara, Nṛsiṃhasastrapa, Yogavasistha, Viṣṇurāhasya, Vaiṣṇavatantra, Śaiva dharmah

713.

24/10¹/₂ 7 Bl., 11 bis 14 Linien Etwa 1840

Durjanamukhacapetukā, eine polemische Schrift von einem nicht genannten Verfasser. Er sucht zu beweisen, dass Nārāyaṇa einen höheren Rang einnehme als Śiva, und dass der erstere sich in Rama verkörpert habe. Zu diesem Zwecke citirt er viele Stellen aus Upaniṣads und Puranen, namentlich dem Bhāgavata purāṇa. — Unvollständig. Beginnt चित्ते स्वरामि श्रीकृष्णं श्यामं शोभितकीस्तुभम् । चतुर्मुखेशसूज्यपादपद्मं ब्रजाधिपम् ॥ १ ॥ श्री-वेङ्कटाद्रिवसति श्रीमन्नारायणं च तम् । श्रीरङ्गेश च*) भुवि वैकुण्ठा-देशिकरं भजे ॥ २ ॥ श्रीशपादाब्जमहिमदर्शनेऽप्यन्धलोचनान् (श्रीश ist Viṣṇu. Der Sinn ist malträtirt) । तत्पारम्यज्ञापनाय श्रमोऽयं सन्निरिष्यताम् ॥ ३ ॥ श्रीमद्रामानुजाचार्यमतविद्वेषिपामरैः । वहकृतामरान्देवान् जीवानेव जगौ श्रुतिः ॥ ४ ॥ तेषामधिपतिर्ब्रह्मा ततो जातः शिवोऽपि यः । श्रीविष्णुपदसभूतगङ्गाधारिजटाभरः ॥ ५ ॥ शिवपारम्यनिर्वाहयहिनोच्छास्त्रदुर्मुखे । पराङ्मुखकरो काचिच्चपेटा श्रुतिभिर्देदे ॥ ६ ॥ श्रुतिः स्मृतिर्भारतं च पुराणं सूत्रसार्थकम् । एकं नारायणं सर्वशेषिणं प्राङ्गरीश्वरम् ॥ ७ ॥ अथ श्रीमतो नारायणस्य सर्वेश्वरत्वसमर्थनाय परःकौटिश्रुतिशिरोभिस्तदुपजीविस्मृतिपुराणेतिहासादिभिः पामरान्धजीवानां ज्ञानचक्षुर्दामाय महानेव श्रमो व्यधायि । तदर्थं पूर्वाचार्यैरपि स्वीययन्त्रप्रणयनेन सोऽकारिः । तदुपजीविना मया च दुर्जमचपेटिकेयं विरच्यते ॥

Der Stil verrät einen Schriftsteller aus dem neunzehnten Jahrhundert

714.

21 9 4 Bl. 11 bis 13 Linien Etwa 1790

Puspadhyaṇya 76 Ślokas Geschenke von Blumen und andere Gaben zu Ehren der Götter und insbesondere von Viṣṇu. Beginnt आरामोपहतं पुष्पमारण्यं पुष्पमेव च । क्रीतं प्रतिपद्ये मयं

*) Landglosse also च gibt भुवि स्वीयधामा. Das Metrum leidet a viel zu.

पुष्पमेतच्चतुर्विधम् ॥ १ ॥ उत्तमं पुष्पमारण्यं गृहीतं स्वयमेव च ।
मध्यमं पुष्पमारामे क्रीतं स्वादधमं तथा ॥ २ ॥ प्रतिग्रहे च यत्नं
तत्पुष्पमधमाधमम् । शूद्रेण पुष्पमानीतं निष्फलं तद्विदुर्वुधा ॥ ३ ॥
पुष्पं पत्रं निषिद्धं तु व्रुटितं क्षिप्रमेव च । शुष्कं दग्धं परित्याज्यं शू-
द्रानीतं परित्यजेत् ॥ ४ ॥ व्रुटिते चार्थनाशः स्वाच्छिन्ने चैव बल-
क्षयः । शुष्के चायुचयो हि स्वादग्धे पुष्पे प्रजावयः ॥ ५ ॥ नैक-
पुष्पं द्विधा कुर्यान्न भिन्नात्कलिकामपि । पद्मोत्पलानां भेदे तु ब्रह्म-
हत्यादिपातकम् ॥ ६ ॥ क्षिप्रं च दलहीनं च भूमौ च पतितं तथा ।
विहगैरपभुक्तं च तन्न गृह्णन्ति देवता ॥ ७ ॥ Die Blumen werden
einzeln aufgezählt und die Tulasi nimmt unter diesen eine hervor-
ragende Stellung ein

Schliesst सर्वापराधशमनीं प्रणतिं नृणां कृतां नृणाम् । क्षिप्रं लो-
केषु विख्याता कृता देवे महाफला ॥ ७४ ॥ सर्वनादमयी घण्टा
अमुराणां चासकारिणी । घण्टारवे सुरा हृष्टा नादोऽयं प्रतिगृह्य-
ताम् ॥ ७५ ॥ पाद्यान्ते मधुपर्कान्ते वस्त्रान्ते भोजनादनु । देवाया
चमनं दद्यात्पितृमन्त्रेण भक्तिम् ॥ ७६ ॥

715.

22/12 6 Bl 11 Linen Ltr. 1750

Alimandarastotra ein Lobgedicht auf Kṛṣṇa welches ge-
wohnlich Yamunacarya zugeschrieben wird In verschiedenen
Metren Nach Codd Oxon 227 besteht das Gedicht aus 69 Versen
Hier fehlt das letzte Blatt und das sechste Blatt schliesst mit 62
Beginnt स्वादयन्निह सर्वेषां चयन्तार्यं सुदुर्यहम् । स्तौचयामास
योगीन्द्रस्तं वन्दे यामुनाह्वयम् ॥ १ ॥ नमो नमो यामुनाय यामु-
नाय नमो नमः । नमो नमो यामुनाय यामुनाय नमो नमः ॥ २ ॥
नमो यामुनपादाङ्गरेणुभिः पावितात्मने । विदिताखिलवेद्याय गुरवे
विदितात्मने ॥ ३ ॥ नमो ऽचिन्त्याद्भुताकिष्टज्ञानवैराग्यराशये ना-
थाय मुनये ऽगाधभगवद्भक्तिसिन्धवे ॥ ४ ॥ तस्मै नमो मधुजिदग्नि-
सरोजतत्त्वज्ञानानुरागमहिमातिशयातिशीले । नाथाय नाथमुनये ऽव-
परं चापि नित्यं यदीयचरणीं शरणं मदीयम् ॥ ५ ॥ भूयो नमो
ऽपरिमिताच्युतभक्तितत्त्वज्ञानामृताब्धिपरिवाहशुभैर्वचोभिः । लोके ऽव-
तीर्णपरमार्थसमग्रभक्तियोगाय नाथमुनये यमिना वराय ॥ ६ ॥
तत्त्वेन यच्चिदचिदीश्वरतत्त्वभावभोगापवर्गगतदुपायगतीरुदारः । संदर्श-
यन्निरमिमीत पुराणरत्नं तस्मै नमो मुनिवराय पराशराय ॥ ७ ॥

716.

14/23 9 Bl 23 Lin en Etwa 1.90

Ekādaśīnirṇaya, eine Zusammenstellung von Stellen aus verschiedenen Purāṇa, die sich auf den den Vaiṣṇavas oder Bhagavatas geheiligten elften Tag (Harivasara) der beiden Mond hälften aller Monate des Jahres beziehen. Zugleich wird bestimmt unter welcher Bedingung das für diesen Tag angeordnete Fasten nicht stattfinden oder auf den nächsten Tag verlegt werden soll. Der Kompilator hat namentlich Hemadri benutzt. Von besonderen Schriften citirt er den Harivasarapradīpa Fol. 1a 3a 4b 6a das Ācaratilaka Fol. 2a.

Nach dem Schluss ist dieses aus 193 Versen bestehende Kapitel aus dem *Sadācarasarasamgraha* entnommen. Im Sadācarasamgraha welcher Śaṅkara, Sohn von Nīlakaṇṭha zugeschrieben wird, heisst der siebente Abschnitt [ekādaśī] dvādaśīratānirṇaya Catal Ind Office Num 1800.

Beginnt अथ एकादशीनिर्णय ॥ अवतु च कमलाकुचमण्डले प्रणिहित कमलाधिपते कर । कमकनिर्मितकुम्भमुखार्पितो नवतमालतरोरिव पल्लव ॥ आनादुखसमाकीर्णं संसारे नरजन्मनि । एकादशुपवासो य स धन्य स च बुद्धिमान् ॥ १ ॥ पक्षे पक्षे तु समाप्ते एकादश्या तु वैष्णव । कुर्याद्भक्त महाविष्णो हत इक्ष्वाङ्गदादिभि ॥ २ ॥

Schliesst एकादश्याय माहात्म्य पदमेकं शृणोति य । ब्रह्महत्यादिपापानि जज्ञन्ते नात्र सशय ॥ ९४ ॥

717.

30/9 11 Bl, 12 bis 14 Linen Bengālī Schrift Etwa 1780

Brahmasamhitā fünfter Adhyāya über die göttliche Natur von Kṛiṣṇa Unvollständig. Auf den mit Roth bezeichneten Text folgt Vers für Vers ein Digdar in genannter Kommentar. Beginnt अथ ब्रह्मसहिता निख्यते ॥ ईश्वर परम कृष्ण सच्चिदानन्दवियह । अनादिरादिगोविन्द सर्वकारणकारणम् ॥ १ ॥ सहस्रपत्र कमलं गोकुलाख्यं महत्पदम् । तत्कर्णिकारं तद्वाम तदनन्तांशसम्भवम् ॥ २ ॥ टीका ॥ अथ तस्य तद्रूपतासाधकं नित्यधाम प्रतिपादयति । सहस्रपत्रमित्यादि । सहस्राणि पत्राणि यत्र तत्कमलं सहस्रपत्रकमलम् । भूमिचिन्तामणिगणमयीति वक्ष्यमाणचिन्तामणिमयं पदं तद्रूप । तद्य महत्सर्वोत्कृष्ट पदम् । महत श्रीकृष्णाख्यस्य महाभागवतो वा पदं महावैकुण्ठरूपमित्यर्थः । तच्च नानाप्रकारं श्रूयते इत्याशङ्क्य प्रकारविशेषत्वेन निश्चिनोति गोकुलाख्यमिति । गोकुलमित्याख्या हृदियस्य तन्नो गोपावासमित्यर्थः । हृदियोगमपहरतीति न्यायेन तस्यैव प्रतीतिः । एतदेवाभिप्रेत्य प्रोक्तं श्रीदशमे । भगवान्गोकुलेश्वर इति ॥ etc

Der Text und Kommentar reicht bis zur Strophe 45
चिर यथा दधिविकारविशेषयोगात् Vol Catalogue India Office
 Num 2511 (2 17) Den von Eggeling aus dem Kommentar
 ausgezogenen Schriften habe ich aus unserem Fragmente nur die
 folgenden beizufügen: Radhakṛṣṇarcanadīpikā, Svayambhuvagama
 Brihadvamaṇa Bhagavatsamdarbha Ādivaraha

718.

28/11¹, 26 BH 10 bis 1° Lamen Bengali Schrift Etwa 1780

Madhyalīlāśloka ein Verzeichnis der im Madhyakanda
 des Caitanyacaritamṛta vorkommenden Samskṛtverse Paginirt
 8—33 folglich fehlen die ersten sieben Blätter Der Madhya
 kanda enthält 25 Paricheda unsere HS beginnt in der Mitte des
 neunten

Die meisten Stellen sind aus dem Bhagavatapurana entnommen
 Ausserdem sind die folgenden Werke genannt Katyanasambhita
 Fol 22 b **वर ऊतवहृज्वालापञ्जरान्तर्बस्थिति । न श्रीरिचितादि-**
मुखजनसभापवैशम ॥ Gautamiya 25 b Naradapañcaratra Nara
 diya 15 b Padmapurana Brahmasambhita oft Bhagavadgita oft
 Mahabharata Valmīkapurana 21 a eine neue Bezeichnung des
 Ramayana Viṣṇupurana Skandapurana Hayaśirsapancāratra 24 a
 Viele Verse werden bloss mit **तथा हि** eingeführt.

Anderer Werke welche der Bengalischen Bhaktischule an
 gehören sind Ujvalāṇilamāṇi Fol 10 b 26 a — Karmṛta
 d i Kṛṣṇakarmṛta von Bilvaṅgala 20 a 25 a Siehe Bilva
 maṅgala — Govindalīlāmṛta 12 b 13 — Cutanyacandrodaya oft
 — Danakelīkāmudī 10 b — Bilvaṅgala 8 b 11 a Siehe
 Karmṛta — Bhaktirasamṛtāsindhu 14 b 18 b Siehe Rasa
 mṛtāsindhu, Haribhaktirasamṛtāsindhu — Bhagavatāmṛta 18 b
 — Rasamṛtāsindhu 14 a 21 b Siehe Bhaktirasamṛtāsindhu —
 Lakṣmadhava 14 b 17 a — Viṣvaprakāśa 27 a 28 a — Stava
 mala 9 b — Haribhaktirasamṛtāsindhu 25 a Haribhaktivilāsa 23 a
 — Haribhaktisudhodaya 13 b 15 b 16 a etc

719.

28/12 11 BH 10 bis 11 Lamen Bengali Schrift Etwa 1800

Kṛṣṇalīlā Verse zu Ehren von Kṛṣṇa und Rādhā, und zu
 gleicher Zeit von Cutanya einer Personifikation von Kṛṣṇa Diese
 Verse, im ganzen 158 oder 160 sind aus einer Anzahl von
 Purana und Gedichten ausgehoben, und in 20 Abschnitte von un
 gleicher Länge eingeteilt Auch scheint in einer vollständigen Samm
 lung eine Teilung in Adyalīlā, Madhyalīlā Antyalīlā (nur diese
 ist vorhanden) vorgewaltet zu haben Der ungenannte Kompilator
 (Granthakara) hat mehrere eigene Verse hinzugefügt und gibt seine
 Quellen zum grössten Teile an Diese sind Adipurana Fol 7 b

Ujjvala Fol 8b. Karnāṃṛita Fol. 10b. Gitagovinda von Jayadeva Fol. 9b. Govindalīlāṃṛita Fol. 2b 9b 10a.b. 11a. Caitanyacaritrakāvya Fol 6b Caitanyastavakalpaṅkṣa Fol. 10a b Nṛsiṃhapurāṇa Fol 5a Bhavagavadgītā Fol 6a Bhāgavatapurāṇa sehr oft. Rasāṃṛitasindhu Fol 1b Lalitāmādhava Fol. 11a Vidagdhamādhava Fol. 1b. Viṣṇupurāṇa Fol. 5b. Selbst der erotische Vers aus Kīrātārjunīya 8, 37 wird Fol. 8a citiert. — Karpapūra Fol 10a Kṛiṇācāntanya Fol. 11b.

Beginnt: पङ्क्तुं सद्यते शैल मूकमावर्तयेच्छ्रुतिम् । यत्कृपा तमहं वन्दे छण्णचित्तन्यमोश्चरम् ॥ १ ॥ तथा हि ॥ दुर्गमे पथि मे स्थस्य सवलत्पादगतेर्मुक्तः । स्वच्छपायष्टिदानेन सन्तः सन्त्यवलम्बनम् ॥ २ ॥ तथा हि ॥ जयतां सुरती पङ्क्तोर्मम मन्दमतेर्गतिः । मत्सर्वस्व पदाभोजी राधामदनमोहनी ॥ ३ ॥ तथा हि ॥ दीव्यवृन्दारण्यकल्पद्रुमाधः श्रीमद्रत्नागारसिंहासनस्था । श्रीमद्राधाश्रीलगोविन्ददेवी श्रेष्ठालोभिः सेव्यमानौ स्मरामि ॥ ४ ॥

Schliesst: अन्यकारस्य ॥ चरितामृतमेतच्छ्रीलछण्णचित्तन्यविष्णोः शुभदमशुभनाशि अद्यत्वात्वादयेवस्तदमलपादपद्मे भृङ्गतामेत्य सो ऽयं रसयति रसमुद्यः प्रेममाध्वीकपूरः ॥

720.

29/10. 2 Bl., 12 bis 13 Linien. Bengālī-Schrift. Etwa 1620

1) *Gauracandraṣṣṭakalālīlāsmuranadaśaka*, ein Lobgedicht auf Caitanya, in 10 Śīrḍālavikṛdita-Versen, denen später ein elfter hinzugefügt ist. Beginnt: श्रीगौराङ्गमहाप्रभोश्चरणयोर्ध्या केशशेषादिभिः सेवा गम्यतमा स्वभक्तविहिता शान्तिर्यया (सान्तिर्यया MS) लभ्यते । तां तन्मानसिकस्मृति (यिति MS) प्रचयितुं भाव्यां सदा सत्तमैः स्तौमि प्रात्यहिकं तदीयचरित श्रीमन्नवद्वीपजम् ॥ १ ॥ राज्यने शयनोत्थितः सुरसरित्त्रातो ज्ञभोजी प्रगे पूर्वाह्ने म्यगणैर्नसत्युपवने तिर्भाति मध्याह्ने । यः पूर्वोद्यपराह्णके निजगृहे सायं गृहे ऽथाङ्गणे श्रीवासद्य निशामुद्ये निशि च सन्जीरः स नो रचतात् ॥ २ ॥

Der zehnte Vers lautet श्रीरासाङ्गण आवृतो निजगणैः सार्धं प्रभुभ्यां नटतुष्टिस्तानमृदङ्गवादनपरैर्गायद्भिश्च समन् (ः) । भ्राम्यन् श्रीलगदाधरेण सहितो नक्तं विहृत्याश्रुतं स्वागारे शयनानये स्वपिति यस्त गौरमध्येमहम् ॥ १० ॥ Der elfte beginnt श्रीगौराङ्गविधोः स्वधामनि नवद्वीपे ऽष्टकान्जयवां etc Die im Titel genannten acht Zeiten beziehen sich auf die im zweiten Verse genannten Beschäftigungen von Kṛpācāntanya

In Lalmitra's Notices Num. 1624 wird das Gedicht einem

Viśvanatha Cakravartin, hingegen in Haraprasadas Notices I, Num 105, einem Naraharisarakara zugeteilt

2) Ein Gedicht auf Caitanya ohne Titel in 10 Anuṣṭubh Versen Beginnt चामीकरतडिद्वीरचूडावन्धनोरमम् । लोलाल-
कावृते भाले विभाजितिलकोत्तमम् ॥ १ ॥

Schliesst सकीर्तनरसे मप नृत्यन्त प्रेमविह्वलम् । प्रेमाश्रुभि
सावयन्त स्वस्वभक्तधरातलम् ॥ १० ॥ Zu den Accusativen ist aus
dem ersten Gedicht der dort von Vers 3 ab gebrauchte Refrain
तं गौरमध्यम्यहम् zu ergänzen Aus diesem Grunde bewahrt sich
dieser Teil als eine Nachahmung des ersten

721.

32/11 9 Bl 9 bis 12 Linien Bengālī Schrift Etwa 1840

Gaurāṅgaganoddeśadīpikā eine Schilderung der Schüler von
Caitanya Verfasst von Kavikarnapura im Jahre 1577 Beginnt
य श्रीवृन्दावनभुवि पुरा सच्चिदानन्दसाम्प्रो गौराङ्गीभि सदृश-
चिभि ज्ञानधामा ननर्त । तासा शश्वदृढतरपरीरक्षसंभेदत कि गौ-
राङ्ग सञ्जयति स नवदीपमालम्बमान ॥ १ ॥ नमस्यामो ऽस्त्रिव
प्रियपरिजनान्वत्तलहृद प्रभोरद्वितादीनपि जगद्घोषचयकृत । समा-
नप्रेमाण समगुण्यणालुप्तकक्षणा स्वरूपावा ये ऽमी सरसमधुरास्ता-
नपि नुम ॥ २ ॥

Schliesst श्रीगौराङ्गगणोद्देशदीपिका रचिता मया । दीप्यता
परमानन्दसदोहभक्तवेष्मनि ॥ शाके वसुयहमिते मनुनेव युक्ते यन्यो
ऽयमाविरभवत्कतम समस्तात् । चैतन्यचरितामृतमपचिक्षे शोध्य स
माकलितगीरगणाय्य एष ॥

Das Jahr der Verfassung ist im Catal des Indrā Office Num 2510
als शाके रसारसमिते मनुनेव युक्ते angegeben Das ergibt 1540 In
Haraprasadas Notices II p 50 findet sich wie bei uns वसुयह

722.

27¹/₂/10 11 Bl 10 bis 11 Linien Bengālī Schrift Etwa 1690

Caitanyaḥṭāgata, 97 Verse zum Lobe von Kṛṣṇa und
Caitanya, in drei Abteilungen (kandā) Diese Verse sind zum
größten Teil aus dem Mahābhārata, Jaiminībhārata und Purāṇas
(Padmapurāṇa, Nandīya und besonders Bhagavatapurāṇa) aus
gezogen Nur drei Verse sind bestimmten Personen zugeteilt.
Der erste kandā mit 36 Versen beginnt आजानुलम्बितभुजी क
कावदाती संकीर्तनैकपितरो कमनायतापी । विश्वभरी द्विजवरी
युगधर्मपाली वन्दे जगत्प्रियकरी कक्षणावतारो ॥ १ ॥ नमस्त्रिका-

लसत्याय जगन्नाथसुताय च । समृत्याय सपुत्राय सकलत्राय ते नमः ॥ २ ॥ मुरारिगुप्रस्थ ॥ अवतीर्णीं स्वकावलीं परिक्षिप्त्वा सदी-
श्वरौ । श्रीकृष्णचैतन्यनित्यानन्दौ द्वौ भ्रातरौ भजे ॥ ३ ॥ जयति
जयति देवः कृष्णचैतन्यचन्द्रो जयति जयति कीर्तिसख नित्यपवित्रा ।
जयति जयति भृत्यसख विशेषमूर्तेर्जयति जयति नित्यसख सर्वप्रि-
याणाम् ॥ ४ ॥

2) Madhyakāṇḍa, 31 Verse. Beginnt: काव्यभक्तिदातृने (वि?)
चैतन्यगुणवर्णने । अमायाकथने नास्ति नित्यानन्दसमः प्रभो ॥ १ ॥
वन्दे द्वैतं सदानन्दं सुन्दराखं महाप्रभुम् । दीनेकवान्धवं शान्तं श्री-
शान्तिपुरनायकम् ॥ २ ॥ नानानन्दसुधापूर्णं विग्रहं कीर्तनप्रियम् ।
वन्दे श्रीहरिदासाख्यमीश्वरं जगतः पतिम् ॥ ३ ॥

3) Antyakāṇḍa, 30 Verse. Beginnt: प्रासादाये (प्रसादाये MS)
निवसति पुरः स्मरवक्त्रारविन्दो ममात्मकसितसुवदनो बाह्यगोपा-
लमूर्तिः ॥ १ ॥

Schliesst: तर्को ऽप्रतिष्ठः श्रुतयो विभिन्ना नासावुपर्यस्य मतं
न भिन्नम् । धर्मस्य तत्त्वं निहितं गुहायां महाजनो येन गतः स
पन्थाः ॥ ३० ॥*)

Ein Vers von Sārvabhauma 3, 7 lautet: कालान्नष्टं भक्तियोगं
निजं यः प्रादुर्कर्तुं कृष्णचैतन्यनामा । आविभूतस्तस्य पादारविन्दे
गाढं गाढं लीयतां चित्तभृङ्ग ॥ Ein anderer von Caitanya. गृही-
याथवनीपाली [गच्छे]द्वा (in der HS. sind die beiden ersten Silben
verwischt) शीण्डिकासयम् । तथापि ब्रह्मणो वन्द्यं नित्यानन्द-
दाम्बुजम् ॥

723.

19/9¹/₂. 1 Bl., 10 Linien Etwa 1810.

Nimbādityastotra, ein Lobgedicht auf Nimbāditya, dem Haupte
einer Vaisnava-Sekte, von Mahānta Maṅgaladāsa. 9 Verse
श्रीमते सर्वविद्यानां प्रभवाय सुवर्मणे । आचार्याय मुनीन्द्राय श्री-
निम्बाय नमो नमः ॥ १ ॥ निम्बादित्याय देवाय जगज्जन्मादिका-
रिणे । सुदर्शनाय ताराय नमस्ते चक्ररूपिणे ॥ २ ॥ नमः कल्याण-
रूपाय निर्दोषगुणशालिने । प्रधानधनरूपाय शुद्धसत्त्वाय ते नमः ॥ ३ ॥
सूर्यकोटिप्रकाशाय कोटीन्दुशीतलाय च । शेषानिश्चिततत्त्वाय तत्त्व-

*) महाजन sind die Grossen oder Edlen. Der Pöbel erkennt niemals
den rechten Weg.

रूपाय ते नम ॥ ४ ॥ वितताय पवित्राय नियमानन्दरूपिणे ।
प्रवर्तकाय शास्त्राणा नमस्ते शास्त्रयोनये ॥ ५ ॥ वसता नेमिपारखे
मुनीना कार्यकारिणे । तन्मध्ये मुनिरूपेण वसते प्रभवे नम ॥ ६ ॥
लीला सपश्यते नित्य कृष्णस्य परमात्मने । निम्बग्रामनिवासाय वि
श्वेशाय नमो ऽस्तु ते ॥ ७ ॥ स्थापिता येन द्वार्वत्या तप्तमुद्रा क्ली
युगे । निम्बार्काय नमस्तस्मै दुष्कृतामन्तकारिणे ॥ ८ ॥ य इद पठति
स्तोत्रं निम्बादित्यस्य बुद्धिमान् । तस्य क्वापि भय नास्ति सूर्यस्य
तमसीव तु ॥ ९ ॥

724.

18¹/₂/8¹/ 57 Bl. 7 bis 8 Längen Etwa 1760

Bhaktiratnawali verfasst in Benares im Jahr 1684 von
Visnupuri aus Tirabhukti In dieser Schrift sind 405 Verse
welche sich auf die Andacht zu Kṛṣṇa beziehen, aus dem Bhaga
ratapurana ausgezogen und in 13 Kapitel eingeteilt Beginnt
ये मुक्तावपि निस्पृहा प्रतिपद् प्रोक्षीक्षितानन्ददा यामास्याय सम-
स्तमस्तकमणि कुर्वन्ति य स्वे वशे । तान्भक्तानपि ता च भक्तिमपि
त भक्तप्रिय ओद्हरि वन्दे सततमधये ऽनुदिवस नित्य शरण भजे ॥ १ ॥
सत्सदाचारानुमितश्रुतिबोधित प्रारिप्सितनिर्विघ्नसमाप्तिकारण श्री
कृष्णकीर्तनरूप मङ्गलमाचरति श्रीभागवतपद्येनैव श्रीशुकवाक्तेन द-
शमे ॥ जयति जननिवासी देवकीजम्बवादी यदुवरपरिपत्सैर्दोर्भिर-
स्यधर्मम् । स्थिरचरवृजिनघ्न सुस्मितश्रीमुखेन ब्रजपुरवनितामा वर्ध
यन्कामदेवम् ॥ १ ॥ Bhag Pur 90 25

Kapitel 1) Fol 15 b 116 Verse. 2) Fol 23 a 65 Verse
3) Fol 27 b 32 Verse 4) Fol 34 b 45 Verse 5) Fol 48 a
57 Verse 6) Fol 46 b 26 Verse 7) Fol 51 b 31 Verse
8) Fol 58 a 9 Verse 9) Fol 53 b 4 Verse 10) Fol 54 b
4 Verse 11) Fol 54 b 2 Verse 12) Fol 55 a 2 Verse
13) Fol 57 a 12 Verse

Der Verfasser schliesst mit den folgenden Versen इत्येषा
वज्रयत्नत कृतवता श्रीभक्तिरत्नावली तत्प्रीत्यैव तथैव संप्रकटिता
तत्कान्तिमाला मया । अत्र श्रीधरसत्तमोक्तिलिखने न्यूनाधिक यत्कृतं
तत्त्वन्तु सुधियो ऽर्ह्य स्वर्चनालुब्धस्य मे चापलम् ॥ महायज्ञशरणा-
शशाङ्क १५५५ गणिते शके फाल्गुनशुक्लपचस्य द्वितीयायां सुमङ्गले ॥
वाराणस्यां महेशस्य सान्निध्ये हरिमन्दिरे । भक्तिरत्नावली सिद्धा
सहिता कान्तिमालया ॥ Von seinem Kommentar Kantimala finden
sich in dieser Handschrift nur vier Verse

725.

31/10^{1/2}, 3 Bl. 10 bis 11 Linien Bengali Schrift. Etwa 1800

Bhagavadgadyanandhi, ein Gedicht zu Ehren von Kṛiṇā in Vṛndavanā 37 Verse, von denen die zwei letzten später zugefügt sind. Beginnt अथ प्रकटसौरभोजलितमाध्विकोत्फुल्लसत्प्रसूननवपद्म-वप्रकरनमशालैर्द्रुमैः । प्रफुल्लनवमञ्जरीललितवल्लीवेष्टितैः स्मरेच्छिशिरित शिव शितमतिस्तु वृन्दावनम् ॥ १ ॥ विकासिसुमनोरसास्वदन-मञ्जुलैः सचरच्छिलीमुखमुखोद्गतैर्मुखरितान्तर झरुतैः । कपोतशुकसारि-कापरभृतादिभिः पक्षिभिर्विराणितमितस्ततो भुजगशत्रुनृत्ताकुलम् ॥ २ ॥ कलिन्ददुहितुल्लसद्हरिविमुपा वाहिभिर्विनिद्रसरसोरहोटररजद्ययोद्ग-सरैः । प्रदीपितमनोभवव्रजविलासिनीवाससा विलोलमविहारिभिः सततसेवितं मास्यते ॥ ३ ॥ प्रवालनवपद्मव मरकतच्छद वज्रमीतिक-प्रकरकोरक कमलरागनाभाफलम्*) । स्वविष्टमखिलर्तुभिः सततसेवितं कामद् तदन्तरपि कल्पकाङ्क्षिपमुदञ्चितं चिन्तये ॥ ४ ॥

Schliesst नानाविधश्रुतिगणान्वितसप्तरागयामधयोगतमनोहर-मूर्ध्नाभिः । संप्रीणयन्तमुदिताभिरसु महत्या सचिन्तयेन्नभसि धातृसुत मुनीन्द्रम् ॥ ३५ ॥ ध्यात्वैव भगवन्तं तं सप्रार्थ्यं च यथासुखम् । आदीं संपूजयेत्सर्वेष्वपचारैश्च मानसे ॥ ३६ ॥ अथ वह्निपूजा ॥ अनुज्ञां देहि भगवन्वहिर्यगि मम प्रभो । श्रीकृष्णमित्यनुज्ञाय वह्नि-पूजा समाचरेत् ॥ ३७ ॥

726.

20/9 8 Bl. 10 Linien. Etwa 1790

Bhagavadurudhanakrama Aufeinanderfolge der Andacht an Viṣṇu von Morgen bis Abend. Gehört der Schule von Ramanuja an. Paginiert 1—9, aber Fol. 2 fehlt. Beginnt ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय ध्यानपूर्वकं श्रीहरिर्हरिरिति सप्रकृत्य उच्चार्यं हस्तौ पादौ प्रक्षाल्याचम्य तस्मिन्नेव शयने प्राङ्मुखः स्थित्वा गुरुपरंपरामनुसंधाय स्वाचार्यं ध्यात्वा तदनन्तरम् ॥ सत्सङ्गाद्भवनिःस्पृहो गुरुमुखाच्छ्रीर्षं प्रपद्यात्मवान्प्रारब्धं परिभुञ्ज्य कर्म सकलं प्रधीयकर्मन्तर । न्यासादेव निरङ्कुशेश्वरदयानिर्भूतमायान्वयो हार्दानुग्रहलब्धमध्यधमनिद्वाराद्वहि-निर्गते ॥ १ ॥ मुक्तो ऽर्चिर्दिनपूर्वपक्षपदुदङ्गासाब्दवातांशुमदग्लीवि-शुद्धरूपेन्द्रधातुमहत सीमान्तसिन्ध्यायुत । श्रीवैकुण्ठमुपेत्य नित्यमजडं तस्मिन्परब्रह्मण सायुज्यं समवाप्य नन्दति समं तेनैव धन्यं पुमान् ॥ २ ॥ इति श्लोकद्वयं चानुसंधाय । नमः चितिध (Ende von Fol. 1 b)

*) Dieser Halbvers metrisch unrichtig

Die Verehrung geschieht hauptsächlich durch Nyasa, d. i. Bewegung der Hände und Finger, indem bekannte mystische Silben ausgesprochen und die Glieder des Körpers berührt werden. Die achtsilbige Formel „om Nārāyaṇāya namaḥ“ wird mehrfach zehngliedert wiederholt.

Schliesst tतो भगवते ऽर्घ्यं दद्यात् । ओं भगवन्मूर्ते स्तुत-
मासादयेति स्तुतये उवाच प्रणम्य पूर्ववच्छरणमुपगच्छेत् । पार्षदान्-
णम्य कपाटं बद्ध्वा रक्षां कृत्वा प्रणम्य तेनैव भगवन्निवेदानेन वैश्व-
देवादिकं कृत्वा भुञ्जेत् । भोजने लुप्ते प्राणायामोचमन्त्रजपः । तदनन्तरं
मनुपाराशरशुकशौनकादिमहर्षिप्रवन्धाञ्छ्रवणमननजपादिभिरभ्यसेत् ।
ततः साध्याह्ने संध्यावन्दनं कृत्वा लक्ष्मीपरिष्वङ्गव्यञ्जकमाधवशब्दमुच्च-
रन्भगवच्छरणारविन्दयोन्यंस्तशिरस्तः शयीत । निविच्छेदे ध्यायेत्सं-
कीर्तयेच्च ॥

727.

20/14 3 Bl., 16 bis 17 Linsen Bengali Schrift Etwa 1780

Smaranapaddhati, Verehrung von Kṛṣṇa und Rādhā in
Vṛndāvana, nach der Lehre von Kṛṣṇacaitanya und seiner Schule
Beginnt तच्च मध्याह्नसमयस्मरणप्रक्रिया । तच्च साधकः स्नानादिकं
विधाय प्राङ्मुखीभूय श्रीगुरोश्चरणमाधुरी मनसा विभाव्य प्रणमेत् ।
तद्यथा । अज्ञानतिमिरान्धस्य ज्ञानाज्ञमशलाकया । चक्षुर्दन्तीलितं
येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ श्रीगुरुभ्यो नमः श्रीपरमगुरुभ्यो नमः श्री-
परापरगुरुभ्यो नमः श्रीपरमेश्वरगुरुभ्यो नमः श्रीकृष्णचैतन्यचन्द्राय नमः
श्रीनित्यानन्दचन्द्राय नमः श्रीश्रद्धितचन्द्राय नमः श्रीरूपगोस्वामिपा-
दादिभ्यो नमः श्रीगौरभक्तवृन्देभ्यो नमः श्रीसर्वेभ्यो वीणवेभ्यो नमः
श्रीराधिकारतिलम्पटाय नमः श्रीब्रजराजकुमाराय नमः श्रीराधिकायै
नमः श्रीललितादिसखीगणेभ्यो नमः श्रीवृन्दावनाय नमः श्रीकुण्डाय
नमः श्रीश्यामकुण्डाय नमः श्रीगोवर्धनाय नमः श्रीयमुनायै नमः ॥

Fol 3a findet sich ein Ānandastotra beginnend श्रीकृष्णः
परमानन्दो गोविन्दो नन्दनन्दनः । तमालश्यामलक्ष्मिः शिखण्डकृत-
शेखरः ॥ Diese Schrift wird auf Fol 3b Ānandacandrikā genannt.

Schliesst अथ तुलसी जलदानम् ॥ गोविन्दवल्लभा देवी जगदी-
तन्यकारिणीम् । स्नापयामि जगदाधी कृष्णभक्तिप्रदायिनीम् ॥ ततः
प्रणतिः । या दृष्टा निखिलाद्यसंघशमनी स्पृष्टा वपुःपावनी रोगाणाम-
भिर्वान्दिता निरमिनी सिक्तान्तकवासिनी । प्रत्यासक्तिविधायिनी भग-
वतः कृष्णस्य संरोपिता न्यस्ता तस्मै तस्मै विमुक्तिफलदा तस्मै तुलसी नमः ॥

F. Grammatik, Wörterbücher, Metrik.

728.

28/1° 30 Bl 12 bis 16 Linien Geschrieben im J 1753 von Sam-
toarāma Lakṣmī avanāsamīpe Vajavadākyanagare

Aṣṭadhyāyī Paninis grammatische Regeln in acht Kapiteln

729.

28/10 48 Bl. 6 bis 9 Linien Geschrieben von Misra Kṛṣṇacandra
im J 1774

Aṣṭadhyāyī Die Handschrift bestand aus 63 Blättern Jetzt
fehlen Fol 14 22 23 25—36

730.

32/16 28 Bl 12 Linien Etwa 1550

Aṣṭadhyāyī

731

26/11 97 Bl 8 Linien Geschrieben im J 1498 in Rājapura von
Duve Somanātha Sohn von Duve Nātha Die Hs umfasste 54 Blätter aber
1—27 fehlen

Aṣṭadhyāyī Beginnt mit 5, 1 7 und reicht bis zum Ende

732.

28/11 5° Bl 8 bis 10 Linien Etwa 1790

Aṣṭadhyāyī

733.

26/10¹ 47 Bl 9 bis 10 Linien Etwa 1830

Mahābhāṣyopradīpoddhṛta ein Kommentar zu Kaiyaṣas
Mahābhāṣyopradīpa von Nagoji Bhaṭṭa Sohn von Siva Bhaṭṭa
Das MS enthält den Kommentar zu Aṅkika 1 4 1 bis 1 4 4 incl
Beginnt आ कडारात् । असमस्तनिर्देशो ऽयम् । नन्वविद्वाणां स
ज्ञानां विरोधमूलकविप्रतिषेधशास्त्राप्रवृत्ते कैमर्थमनुपपन्नमत आह ।
आ कडारादिति ३ Ausgabe des Mahābhāṣya mit dem Bhaṣya von
Kaiyaṣa Benares 1871 Adhyāya 1 259 — Das erste Aṅkika endet
Fol 11b, das zweite Fol 22b, das dritte Fol 38b, das vierte
Fol 47a

Schliesst इति श्रीकालोपनामकशिवभट्टसुतसतीगर्भजनागोजी-
भट्टकृते भाष्यप्रदीपोद्घोते प्रथमस्य चतुर्थे चतुर्थमाह्निकम् । पादो
ऽध्यायश्च समाप्तः ॥ हरिदीक्षितपादाब्जसेवनावाप्तबुद्धिनागेशविदुषा
कृतो ऽयं संयहो मुदा ॥

734.

28/12 15 BH, 11 bis 13 Linien Abschrift von 1797

Dhatupāṭha Pāṇinīya, das Wurzelverzeichnis der Schule von
Pāṇini. Beginnt: भू सत्तायाम् । उदात्तः । परस्मैभाषः । एध वृद्धौ ।
सार्धं संघर्षे ।

735.

29/14, 9 BH, 15 bis 16 Linien. Abschrift von 1808.

Dhatupāṭha Pāṇinīya

736.

23/11. 18 BH, 9 bis 12 Linien Diese Abschrift von 1816 gehörte
einem Bhikambhaja mit dem Beinamen Kavīvara.

Dhatupāṭha Pāṇinīya

737.

22/11. 33 BH., 7 Linien. Abgeschrieben von Mīra Mānakacandra im
J 1814

Dhatupāṭha Pāṇinīya.

738.

25/10. 14 BH, 12 Linien Ganz moderne Abschrift.

Dhatupāṭha Pāṇinīya. Mit Interpolationen Durga und
Bhojadeva werden citiert.

739.

28/4. 2 BH, 17 und 16 Linien. Etwa 1700.

Anūkarikāḥ, ein Verzeichnis der Verba, welche in den all-
gemeinen Tempora kein mittleres i annehmen. In 11 Versen
Diese sind in der Kāśikāvṛtti zu Pāṇini 7, 2, 10 angegeben, und
von Bholtingk in seiner Ausgabe von Pāṇini 2, 317 gedruckt.
Ein Kommentar begleitet die Regeln - Diese beginnen: अनिद् स्व-
रान्तो भवतीति दृश्यतामिमांस्तु सेटः प्रवदन्ति तद्विदः । अदन्तमृदन्त-
मृतां च वृहवृजौ द्विडीद्विषण्वथ श्रीद्विजावपि ॥ १ ॥ Der Kom-
mentar beginnt: अनिदिति स्वरान्तो धातुरनिद् भवतीति दृश्यताम् ।
तु पुनरिमांसेटस्तद्विदो धातुवैत्तारः षण्डिताः प्रवदन्ति कथयन्ति ।
इमांस्काम् । अदन्तमकारान्तम् । अङ्ग नचण्ये पदे च । कथ वाक्य-
प्रवत्ये इत्यादि । अदन्तमृकारान्तम् । पू पालनपूरणयोः । गृ मि-
गरणे इत्यादि । अतामृकारान्तानां मथे वृद् संभक्तौ वृज् वरणे

इत्येतौ । इवण्ण्विवण्णान्तेषु दृशोश्चि (इव) गतिवृद्धौ । डीद् विहा-
यसा गतौ । शीङ् खप्ते । श्रिञ् सेवायामित्येतान् ॥ १ ॥

740.

28/14 2 Bl 15 Linien Etwa 1750

Paribhasupatha, die grammatischen Paribhasah der Schule von Panini Zusammen 136 Beginnt एकदेशस्थिता शास्त्रे भवने याति दीपताम् । परितो व्यापृता भाषा परिभाषा प्रचक्षते ॥ व्याख्यानतो विशेषप्रतिपत्तिर्न हि सदेहादलक्षणम् ॥ १ ॥ न हि कार्यो निमित्तत्वेनाश्रीयते ॥ २ ॥ इतरेतराख्याययापि कार्याणि शास्त्रे प्रकल्पन्ते ॥ ३ ॥ यदागमास्तद्गुणीभूतास्तद्गुणेन गृह्यन्ते ॥ ४ ॥

Schliesst गौणमुख्ययोर्मुख्ये कार्यसप्रत्यय ॥ १३६ ॥ Die Anordnung dieser Regeln entspricht dem Kommentar von Siradeva

741.

25/11 58 Bl 10 bis 11 Linien Schrift von 1851

Paribhasendusekhara, eine Erklärung der in Paninis Grammatik, dem Mahabhasya und Varttika befindlichen Paribhasas von Nagoji Bhatta Beginnt नत्वा साम्बशिव ब्रह्म नागेशः कुरुते सुधीः । वासना मुखबोधाय परिभाषेभुशेखरम् ॥ १ ॥ प्राचीन-विद्याकरणतन्त्रे वाचनिकान्यत्र पाणिनीयतन्त्रे ज्ञापकन्यायसिद्धानि भाष्यवार्तिकयोर्निबद्धानि यानि परिभाषारूपाणि तानि व्याख्यायन्ते ॥ Herausgegeben und übersetzt von Kielhorn

742.

25/11 III Bl., 11 Linien Gute Handschrift von etwa 1400

Prakriyalaumudi von Ramacandra, Sohn von Kṛṣṇa Er gehört zu den ersten Grammatikern, welche die Regeln von Panini systematisch geordnet haben Er gibt kurze Erklärungen zu den Sutra Dieser erste Teil enthält das Subanta, d. i. die Lautlehre, Deklination, Komposition, Ableitung u. s. w. Beginnt श्रीमद्विदुलमानस्य पाणिन्यादिमुनीन्गुरुन् । प्रक्रियाकौमुदी कुर्म पाणिनीयानुसारिणीम् ॥

743.

27/11^{1/2} 96 Bl Bis Fol III 7 bis 9 Linien Fol 85—97 10 bis 12 Linien Fol 1—84 von etwa 1700 die übrigen von etwa 1740

Prakriyalaumudi Erster Teil Samdhi bis Samasa. Fol 83 fehlt Von Fol 87 ist die Handschrift durch 5 neuere Blätter ergänzt Lautlehre (Samdhi) endet Fol 14b Deklination (Svādī) Fol 47b Indeklinable Wörter (Avaya) Fol 49a Bildung des Femininum (Śtrīpratyayah) Fol 58a karakaprakriyā (Die Konstruktion der hasus) Fol 72a Wortzusammensetzung (Samasa) Fol 97a.

744.

26/13 109 Bl 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1548

Prakriyākaumudī Der zweite Teil Über Konjugation primäre Ableitung und vedische Formen — Sieh Catalogue of the India Office Num 613

745.

26/11 90 Bl 11 Linien Etwa 1600

Prakriyākaumudī Dieselben Stücke wie in der vorhergehenden Handschrift Das erste Blatt fehlt

746.

26/6½ 42 Bl 9 bis 12 Linien Etwa 1680

Prasāda, ein Kommentar zu der *Prakriyākaumudī* von Viṭṭhala Sohn von Nṛsiṃha Enkel von Ramacandra dem Verfasser der *Prakriyākaumudī* Ein Bruchstück vom Anfang bis fast ans Ende der *Visargasamdhī* oder genauer bis Fol 14a 7 der Hs 749 Beginnt श्रीमद्विदुलमेकमव्ययमञ्ज शब्दात्मक ब्रह्म य etc Sieh Catal India Office Num 618 Über die von ihm citierten Schriftsteller und Werke vgl Catal Oxon Num 355

747.

25/11 480 Bl 10 bis 14 Linien Die vier ersten Teile sind in den Jahren 1784—89 in Dhār purā von Durlabharama einem Sohn von Jayananda abgeschrieben Der fünfte Teil rührt von einer andern Hand her

Siddhantaḥaumudī von Bhaṭṭojī Dikṣita Vollständig In Indien mehrmals gedruckt.

1) Lautlehre bis Samasaśrayavidhayaḥ Foll 1—111 2) Taddhita Foll 1—74 Damit schliesst das Purvardha 3) Konjugation Foll 1—128 4) Kṛtya und Kṛdānta Foll 1—74

5) Vaidikaprakriya Foll 1—43 Endigt mit den Geschlechtsregeln

748.

25/10 298 Bl 9 bis 15 Linien Geschrieben von Vīresvara im J 1771

Siddhantaḥaumudī Foll 1—12 und 20 fehlen Fol 13a beginnt यं तदादिग्रहणम् I Calcuttner Ausgabe von 1863 p 91, Line 13 —

Halanta nṛpṇaśakāhṅgaḥ Schluss der Deklination, endet Fol 43b Avyaya Fol 44b Strīratyayaḥ Fol 52b Vibhaktiyarthah Fol 62b Samasa Fol 89b Taddhutaṭṭaprakriya Fol 153b Dvirukti prakriya Fol 156b Tīṣṭantīrakriya Fol 256b Kṛtya und Kṛdānta Fol 311f

749.

25/11 103 Bl 11 bis 14 Linien Abschrift von etwa 1790

Siddhantaḥaumudī Der Tīṣṭanta Teil

750.

25/11 55 Bl (235—289), 11 Linien Abgeschrieben im J 1804 von Dinakara, Sohn von Vṛindāvana

Siddhāntakaumudī Der Teil über Kṛitya und Kṛidanta

751.

24/11 26 Bl , 10 Linien Moderne Abschrift vom Ende des vorigen Jahrhunderts

Siddhāntakaumudī Die Vaidikaprakriya, soweit sie in Pāṇinis Grammatik gelehrt wird . Endigt mit P 8, 4, 27

752.

27/11. 155 Bl , 8 Linien Abgeschrieben von Vireśvara Bhaṭṭa im J 1057

Bṛāhmanoramā, Bhaṭṭojis Kommentar zu seiner Siddhāntakaumudī Der vorliegende Band enthält das Tīñantakaṇḍa

753.

24/10 467 Bl , 10 bis 14 Linien Das ganze MS ist von zwei Schreibern abgeschrieben . der grossere Teil jedoch von Darlabharama Sohn von Jayānanda etwa um 1790

Tatrabodhini, ein Kommentar zur Siddhāntakaumudī, von Jñāneśvara Sarasvatī Beginnt गत्वा विद्येश्वरं साम्बं हत्वा च गुरु-वन्दनम् । सिद्धान्तकौमुदीव्याख्या क्रियते तत्त्वबोधिनी ॥ १ ॥

Die Handschrift besteht aus zwei Banden Der erste enthielt 229 Bl Jetzt fehlen Fol 122 163 183—185 Die einzelnen Teile sind सञ्ज्ञाप्रकरण endet Fol 13a परिभाषाप्रकरण Fol 17b स्वरसंधि Fol 36a हल्संधि Fol 42b विसर्गसंधि Fol 45a स्वादिसंधि Fol 50b अजन्ताः पुलिङ्गा. Fol 95a अजन्ता स्त्रीलिङ्गाः Fol 101a अजन्ता नपुंसकलिङ्गा. Fol 105b हलन्ता. पुलिङ्गाः Fol 138a हलन्ता. स्त्रीलिङ्गाः Fol 139a हलन्ता नपुंसकलिङ्गाः Fol 143b अव्ययानि Fol 149a स्त्रीप्रत्यया Fol 182b विभक्त्यर्थाः Fol 229b

Der zweite Band besteht aus drei Abteilungen. 1) *Samāsa* 82 Bl — 2) *Taddhita* 71 Bl Unvollständig Fol 70 schliesst in der genannten Ausgabe 1, p 630, 11 Fol 71 wiederholt einen Teil von Fol 60b und 61a. — 3) *Tīñanta* 88 Bl Unvollständig Schliesst mit sphurati sphurane Ausgabe 2, 153 — Fol 89 90 enthalten ein Stück von den Unadisūtra.

754.

29/12 371 Bl 7 Linien Etwa 1830.

Laghuśabdenduśekhara, eine Abkürzung des Bṛhacchabdenduśekhara, Kommentar zur Siddhāntakaumudī, von Nāgeś, Sohn von

Siva Blätt: Beginnt पातञ्जले महाभाष्ये कृतभूरिपरिश्रम । शिव-
भट्टसुतो धीमान्सतीदेव्यास्तु गर्भज ॥ १ ॥ याचकाना कल्पतरोररि-
कचक्रताशनात् । शृङ्गवेरपुराधीशाद्रामतो नम्यजीवक ॥ २ ॥ नत्वा
फणीश नागेशस्तनुते ऽर्थप्रकाशकम् । मनोरमोमार्धदेह लघुशब्देन्दुशे-
खरम् ॥ ३ ॥ Nagésa citiert seine eigenen Werke Bhasyapradī
jodyoty und Paribhasendu ekhara Die Handschrift enthält nur
einen geringen Teil des ganzen

सञ्ज्ञाप्रकरण endet fol 65a परिभाषाप्रकरण fol 77a
अचसंधि fol 131a हलसंधि fol 143b विसर्गसंधि fol 10a
स्वाहिसंधि fol 163b अजन्ता पुलिङ्गा fol 249b अजन्ता
स्त्रीलिङ्गा fol 267a अजन्ता नपुसकलिङ्गा fol 276b हलन्ता
पुलिङ्गा fol 348a हलन्ता स्त्रीलिङ्गा fol 314a हलन्ता नपुस-
कलिङ्गा fol 351a अव्ययानि fol 361a Darauf folgen स्त्री-
प्रत्यया bis Siddhantakaumudi 1, p 213 sūtra 7, 3, 47

755.

I 20/12 1° Linnen II 31/11 10 b s 12 Linnen Insgesamt 295 Bl
Foll 1—38 sind um etwa 1890 die übrigen um etwa 1840 geschrieben

La jhusabdendu'sekhara Grössere Stücke

I Foll 1—38 सञ्ज्ञाप्रकरण endet fol 26b परिभाषाप्रकरण
fol 31a Acsandhi auf fol 38b schliesst in Siddhantakaumudi
1 p 39, sūtra 6 1 79

II 1) fol 32a beginnt in Siddhantakaumudi *Tiśanta* 2
p 81 sūtra 7 4 68 fol 99 endet in Sk Lakṣanātharākṛiya 2
p 29, sūtra 3 4 5 Der Schluss fehlt — 2) Nach fol 99
folgt fol 147 und beginnt in *Karala* Sk 1 256 sūtra 1 4 52
Nach 148 folgt 150 aber es fehlt nichts *Vibhakti* sūtra
schliesst auf fol 170a Darauf folgt *Samasa* *Laksamāsa*
fol 217a *Samas sraya* endet auf fol 220 Sk 1, 485 sūtra
6 1 185 — 3) Nach fol 220 folgt fol 247 Beginnt in
Sk 1, 611 *Taddhita* sūtra 4 4, 36 *Taddhitaprasāriya* schliesst
fol 273b fol 276 endet in *Darūl taprasāriya* Das letzte
Blatt fehlt Nach 261 paginiert 263 aber es fehlt nichts

III 24 Blätter *Arudanta* Nach fol 10 folgt 12, aber es
fehlt nichts

IV 61 Blätter *Svaraprasāriya* 11 zweimal paginiert

756.

31/12 4 Bl 10 b s 12 Linnen Liwa 1820

Aṅganyāsi die in der Siddhantakaumudi nach Panini 1, 1 37 fig
aufgeführten Partikeln mit den in der Praudhamanorama ge

gegebenen Erklärungen Beginnt खरादिनिपातमव्ययम् । खरादयस्य निपाताच्चेति समाहारद्वयम् । खरिति खर्गे परलोके च । अन्तरिति मध्ये । प्रातर प्रत्यूषे । पुनरप्रथमे विशेषे च । अनुतरन्तर्धाने । खराद्या पञ्च रेफान्ता ॥

Schliesst समाह इति । आदिरेवाकारो लुप्यते नान्यो ऽपिना साहचर्यात् ॥

757.

०5/11 118 Bl 11 s 10 Linien Etwa 1760

Madhyasidhantakāumudī der mittlere Auszug aus der *Siddhantakāumudī* von Varadarāja Beginnt मत्वा वरदराज श्रीगुरुभट्टोजिदीक्षितान् । करोति पाणिनीयानां मध्यसिद्धान्तकौमुदीम् ॥ १ ॥ Unvollständig

Ididi beginnt fol 71a Lakararthaprakriyā endet fol 116b Vibhaktiyartha fol 146b Phases fol 166a Bricht ab in den Samasanta Sieh Catal Oxon Num 367

Blatt 5 ist zweimal gezählt Folia 7—21 39—71 fehlen

758.

०5/10 35 Bl 1 s Linien Etwa 1690

Vaiyākaraṇabhāṣana allgemeine Sprachlehre von Kōṇa Bhāṣa Sohn von Rāṣṭraji Bhāṣa und Nefte auf väterlicher Seite von Maṭṭhoji Dikṣita dessen *Śabdakāustubha* er benutzt hat Die HS enthält nur die ersten 20 Karikā und des Verfassers eigenen Kommentar zu 19 Beginnt श्रीलक्ष्मीरमण नीमि गौरीरमणरूपिणम् । स्तोटरूपं यत् सर्वं जगदेतद्विवर्तते ॥ १ ॥ अशेषफलदातार भवाब्धितरणे तरिम् । शेषाशेषलाभाय प्रार्थये शेषभूषणम् ॥ २ ॥ वाग्देवी यस्य जिह्वाये नरीनर्त्ति सदा मुदा । भट्टोजिदीक्षितमहपितृव्य नीमि सिद्धये ॥ ३ ॥ पाणिन्यादिसुनीम्नणस्य पितर रङ्गोजिभट्टाभिध द्वैतध्वान्निवारणादिफलिका पुष्पाववाग्देवताम् । दुष्टि गीतमजमिनीयवचनव्याख्यातृभिर्द्विपितान्सिद्धान्तानुपपत्तिभिः प्रकटये तेषां वचो दूषये ॥ ४ ॥ मत्वा गणेशपादाब्जं गुरुनय सरस्वतीम् । श्रीकौण्डभट्ट कुवे ऽहं वैयाकरणभूषणम् ॥ ५ ॥ प्रारिप्सितप्रतिबन्धकव्यूहोपशमनाय विरचितं श्रीपतञ्जलिसरणीरूपं मङ्गलं शिष्यशिष्यार्थं निवध्नन् चिकीर्षितं प्रतिजानीते ॥ फणिभाषितभाष्याब्दे शब्दकौस्तुभ उद्भूत । तत्र निर्णीतं एवार्थं संक्षेपेणेह कथ्यते ॥ Der letzte Vers bezieht sich auf eine Zeile in der Einleitung zum *Śabdakāustubha*.

759.

25/10 30 Bl 13 bis 17 Linien Etwa 1720

Vaiyākaranabhūṣanastūra, ein Auszug aus dem obigen Werke mit einigen Verbesserungen, von Konda Bhaṭṭa Über dieses Werk sieh Catal Oxon Num 402

760.

22/10 53 Bl 6 bis 9 Linien Etwa 1870

Śabdāśobha, eine Elementargrammatik, von Nilakanṭha, Sohn von Janardana, im Jahr 1637 verfasst Beginnt सानन्द शतशो नत्वा शिवयोश्चरणद्वयम् । शब्दशोभा वयं कुर्मः शिशुव्युत्पत्तिसंपदे ॥ अ इ उ ऋ ॠ etc Bricht zu Ende der Verba der sechsten Klasse ab Sieh Florentine MSS Num 185 (wo in der letzten Linie निजकृतिराधायि zu lesen ist)

761.

25/11 4 Bl, 13 Linien Abgeschrieben im J 1801 von Nandakāma für seinen Sohn Vinayakama

Sarasvatisūtrapāṭha, die Regeln der Sarasvatī Grammatik Beginnt वन्दे ब्रह्म शिव वन्दे वन्दे देवी सरस्वतीम् । लक्ष्मी वन्दे हरि वन्दे वन्दे सिद्धार्थदेवताम् ॥ १ ॥ सञ्ज्ञा सधिर्विभक्तयश्च युष्मदस्मच्च कारकम् । तद्धित स्त्री समासश्च दशधाख्यातमिष्यते ॥ २ ॥ सूचसप्तशती यस्यैव ददौ साक्षात्सरस्वती । अनुभूतस्वरूपाय तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ३ ॥ सञ्ज्ञा च परिभाषा च विधिर्नियम एव च । प्रतिषेधोऽधिकारश्च यद्विधेः सूचलक्षणम् ॥ ४ ॥ अतिदेशोऽनुवादश्च विभाषा च निपातनम् । एतच्चतुष्टयं विष्णो दशधा कैश्चिदुच्यते ॥ ५ ॥ अल्पाक्षरमसदिग्धं सारवद्विद्यतोमुखम् । अक्षोभ्यमनवयव च सूचं सूचविदो विदुः ॥ ६ ॥ कृतश्च प्रत्यया धातोर्विभक्त्यन्त पदं कृतम् । वाक्यं तत्समुदायश्च सा वाक्कामधुगुच्यते ॥ ७ ॥ Diese sieben Verse entspringen einer spätern Quelle Bemerkenswert ist, dass im dritten die Regeln selbst Anubhūtasvarūpa zugeschrieben werden Hierauf folgen die eigentlichen Sūtra, beginnend mit अ इ उ ऋ ॠ समाना ।

762.

25/10 11 Bl 7 Linien Geschrieben von Bhaṭṭa Manisa kara Sohn von Haraprasāda etwa im J 1830

Sarasvatisūtrapāṭha Beginnt mit denselben etwas um gestellten sieben Śloka Diese werden von keinem Kommentator erklärt

763.

31/14 80 Bl 12 L nien Schrift von 1829

Siddhantacandrilā, ein Kommentar zu den Sarasvatisutra von Ramacandraśrama Beginnt नमस्कृत्य महेशान मत बुद्धा पतञ्जले । वाणीप्रणीतसूत्राणां कुर्वे सिद्धान्तचन्द्रिकाम् ॥ १ ॥ अ इ उ ऋ नृ समाना । अनेन क्रमेणैते वर्णा ज्ञेयास्ते च समानसंज्ञका ॥ Die Sūtra sind dem Texte einverleibt

Samjnaprakarana Fol 2a Visargasamdhā 5b Yasmada smadnirupana 19a Avyayani 19b Stripratyayah 21b Vibhaktiyarthah 24a Samasaparakriya 29b Tiddhitaparakriya 36a (Hier schliesst die erste Hälfte) Akhyataparakriya 67a Kridantaparakriya 80b Diese enthält von 73a bis 77a die Unadi

764.

28/13 128 Bl B s Fol 15a 12 Linien von da ab 10 L nien Geschrieben in Jayanagara in Rajasthan von Vrajadasa im J 1857

Siddhantacandrika Von Fol 91b ab Glossen zwischen den Linien und an den Randern

765.

97/14 78 Bl 1° Linsen Schrift von Anf. dieses Jahrh.

Siddhantacandrika

766.

98/16 48 Bl 14 Lin en Abschr ft von etwa 1780

Siddhantacandrika, ein Kommentar zu den Sarasvatisutra von Ramacandraśrama Die vorliegende HS enthält nur die Akhyataparakriya, die Lehre vom Verbum Beginnt धातो ॥ इदमधिक्रियते । वक्ष्यमाणा प्रत्यया धातोर्ज्ञेया ॥ भ्वादि ॥ क्रियावाचनो भ्वादिर्धातुसंज्ञः स्यात् ॥ आदनुदात्तद्वित ॥ अनुदात्ततो द्वित्य धातोरात्स्यात् ॥

Schluss समुच्चये तु सक्रान्निव धाना खादेत्यभ्यवहरति । पिबत खादेत्यभ्यवहरय । अत्र भुङ्क्ते दाधिकमास्वादस्तेत्यभ्यवहरते । भुङ्क्ते ध्वमास्वादध्वमित्यभ्यवहरध्वे । पचे हि स्त्री - - -

767.

98/16 48 Bl 12 bis 14 Lin en Etwa 1810

Siddhantacandrika von Ramacandraśrama Derselbe Teil

768.

25/12 44 Bl 7 L nien Geschrieben von Misra Rupaśrama für Rāmaprasāda im J 1810

Siddhantacandrikā. Der letzte Teil Kridantaparakriya Beginnt छत्कर्तरि ॥ वक्ष्यमाण प्रत्यय छत्संज्ञक स च कर्तरि ॥

769.

30/13 34 Bl, 20 Linien - Etwa 1810

Sadanandas Subkommentar *Subodhini* zu *Ramacandrasramas* Erklärung der *Sarasvatisutra*, und zwar nur zu den Kṛt suffixen
Beginnt प्रतोष्ट्य जगन्नाथ सदानन्देन समुदा । सिद्धान्तचन्द्रिका-
वृत्ति क्रियते छत्रकाशिका ॥ १ ॥ छत्कर्तरि । उत्सर्गत. कर्तरीति
बोध्यम् ।

Die beiden Strophen am Schluss sind in schlechtem Zustand
श्रीसत्पाठकभक्तिविनया नन्दन्ति सद्बिद्याया नानाशास्त्रविचारजात-
परमानन्दा । सवेगादिगुणैर्वशीकृतजना विख्यातकीर्तिप्रभा. सर्व-
त्यपि तेषां विनयावान् शिष्य सदानन्द[क]. ॥ १ ॥ निधिनन्दार्धपे
सदानन्द. सुधीमुदे । सिद्धान्तचन्द्रिकावृत्ति छदने चक्षवानृजुम् ॥ २ ॥
Wenn unter varsa hier Saka gemeint ist, so wurde dieser Kommentar
im Jahr 1778 verfasst sein

770.

10/8 86 Bl 8 bis 11 Linien Etwa 1840

Sārasvatapraṁkriyā, *Anubhūtiśvarupa's* Kommentar zu den
Sarasvatisutra Die Sutra sind im Kommentar eingeschlossen
Beginnt प्रणम्य परमात्मानं बालधीवृद्धिसिद्धये । सारस्वतीमृशु कुर्वे
प्रक्रिया नातिविस्तराम् ॥ १ ॥ इन्द्रादयो ऽपि यस्यान्त न ययु
शब्दवारिधे । प्रक्रिया तस्य छत्तस्य चमो वक्तु नर कथम् ॥ २ ॥
तत्र तावत्सज्ञा संख्यवहाराय संगृह्यते ॥ अ इ उ ऋ ॠ समाना ॥
अनेन प्रत्याहारग्रहणाय वर्षा परिगण्यन्ते तेषां समानसज्ञा च
विधीयते ॥

Die erste Vṛtti endet Fol 49a II, 76b III, 85b Sieh
Catal Oxon Num 882

771.

28/14 71 Bl 10 Linien Schrift von Samvat 1896 : e 1640 Dieses
Datum ist später in Sv 1756 i e 1700 verwandelt worden

Sarasvatapraṁkriyā von *Anubhūtiśvarupa* Diese Handschrift
enthält die *Akhyatapraṁkriyā* (endet Fol 55b) und die *Kṛdanta*
prakriyā (endet Fol 71b) Die erstere beginnt लक्ष्मीनृसिंहं प्रणि-
पत्य काशां बुधाय पद्माकरभट्टमुख्यान् । सारस्वतीया च तिवन्तवृत्तिं
क्रमाद्विखेय गणपप्रसादात् ॥ १ ॥ अथाख्यातप्रत्यया निरूप्यन्ते ।
धातो । वक्ष्यमाना. प्रत्यया धातोर्ज्ञेया ॥ Die *Kṛdantapraṁkriyā*
schliesst स्वरूपान्तो ऽनुभूत्यादि. शब्दो ऽभूवच सार्धक । स मस्करी

शुभां चक्रे प्रक्रियां चतुरोचिताम् ॥ १ ॥ अवताद्वो हययीवः कम-
लाकर ईश्वरः । सुरासुरनराकारमधुपापोतपत्कजः ॥ २ ॥

772.

23/12 135 Bl., 8 bis 9 Linien. Schlechte Abschrift von etwa 1870.
Dieselben beiden Teile der *Sārasvataprakriyā*.

773.

24/10. 40 Bl., 10 Linien. Geschrieben in Sāṅkera im J. 1728.

Sārasvataprakriyā. Kommentar Subodhikā von Candrakīrti
zu der *Kṛidantaprakriyā*. Dieser Teil ist mit 273—312 bezeichnet
Beginnt: अथेत्याख्यातकथनानन्तरं कृत्यस्यया निरूप्यन्ते ॥ Candra-
kīrti lebte unter Salem Shah (1545—1553) Sieh Bhandarkar's
Report for 1882—1883, p. 43. Am Schluss gibt er die Auf-
einanderfolge von Jaina-Lehrern von Śrīdevasūri (geboren 1115)
bis auf sich selbst. Vergleiche Weber's Katalog Num. 1639 und
Florentine MSS. Num. 183.

774.

20/12. 85 Bl., 8 bis 11 Linien. Schrift von 1761.

Sārasvataprakriyā. Kommentar von Mahidāsa Bhatta
womit wahrscheinlich der bekannte Mahidhara (vgl. Catal. Oxon
p. 172b) gemeint ist. Das gegenwärtige MS enthält die Ākhyāta-
prakriyā bis zum Ende des Lakārārtha. Foll 56—89 fehlen —
Mahidāsa wiederholt meistens den Text unverändert, doch citiert
er mehr Sūtra und fügt Beispiele hinzu

775.

15/10^{1/2}. 137 Bl., 7 bis 9 Linien. Schrift von 1800.

Mahidāsa Bhatta's Kommentar zu demselben Teil. Foll 1 40,
53, 120, 125, 126 fehlen. Fol 70 ist auch mit 71 bezeichnet,
doch fehlt nichts.

776.

26/10. 5 Bl., 12 Linien. Etwa 1720.

Dhātupāṭha der *Sārasvatī* Grammatik. Mit Randbemerkungen
in Guzzarati. Beginnt: प्रथम्य परमात्मानं बान्धुत्यत्तिमिदये । सा-
रस्वतीयधातूनां पाठो व्याख्यायते ज्युतः ॥ उदात्ताः सेट एष्टया
अनुदात्तास्तघानिटः । इत्युत्तर्गप्रवादो ज्यमपवादो ज्यि कुचचित् ॥
उदात्तैः स्मृतये ते परस्मैपदभाजिनः । जानुदात्तानुवन्धानामात्मने-
पदमिष्यते ॥ क्रियेवोत्तर्गतो वाच्या धातूनां कारकादिषु । प्रत्ययार्थं
प्रधानं स्यात्क्रियाविक्रियता यतः ॥ पूर्वा प्रकृतिरुत्तर्गात्प्रत्ययः प्रकृतेः
परः । इत्यर्थं वक्तव्यं द्राषा वक्तव्यं यथा ॥ भू सत्तायां उदात्तः ।
एष वृद्धो । मर्थ संघर्षे ।

777.

35/7 121 Bl. 4 bis 8 Linien Bengäl. Schrift von 1851

Mugdhabodha, eine Sanskrit-Grammatik von Vopadeva. In unserem Exemplare sind grossere Bruchstücke von zwei Handschriften derselben Grammatik vereint, welche jetzt nach ihrer Zusammengehörigkeit geordnet sind. Die von mir an den Randern mit Bleistift bezeichneten Zahlen beziehen sich auf die Ausgabe von Calcutta 1826 8°

778.

27/11 96 Bl., 5 bis 8 Linien Bengäl. Schrift Etwa 1700

Kavikalpadruma von Vopadeva, ein Verzeichnis der Verbalwurzeln, geordnet nach dem schliessenden Vokal und Konsonanten. Dieser Dhatupatha gehört zu Vopadevas *Mugdhabodha*. Beginnt शब्दाकरकरयाममर्थमण्डलमण्डलम् । ज्ञानात्मानमनाद्यन्तमादित्य तमुपास्यहे ॥ Sieh Catal Ox Num 397 — Das letzte Blatt fehlt.

779.

20/9 82 Bl., 7 bis 8 Linien, Geschrieben um etwa 1810, von Gaiṅā viṣṇu Miśra für Nārāyaṇadāsa

Kavikalpadruma, Folis 1—4 fehlen

780.

24/11 8 Bl., 13 Linien Abschrift von 1562

Laṅganuśāsana, Geschlechtsregeln in 138 Versen, von Hemacandra. Beginnt पुलिङ्ग कटण्ठपभमयरपसत्त्वन्तमिमनलौ किञ्चित् । ननडी घघञी द. किर्भावे खी ऽकर्तरि च क' स्यात् ॥ १ ॥

Herausgegeben und übersetzt von Otto Franke Göttingen 1886

781.

30/12 8 Bl. 11 Linien Gute Schrift von 1721

Laṅgānuśāsana von Hemacandra

782.

26/11 7 Bl., Linien verschieden Etwa 1650

Vākyaprakāśa, Syntax des Verbums sowohl des finitum, als seiner Participialableitungen. Als Zusatz werden die sekundären Derivata (Taddhita) als auch die Komposita kurz behandelt. In 129 Sūtra. Die Terminologie beruht natürlich auf Hemacandras Grammatik. Die Beispiele sind in Sanskrit und Jain Prakrit gegeben. Verfasst in Siddhapura von dem Jaina Udayadharmā, Schüler von Ratnasinha Sūri, im Jahr 1451. Am Rande befindet sich ein Kommentar von einem anonymen Verfasser. Der Text beginnt प्रणम्यात्मविद् विद्यागुरु श्रीदेववर्धनम् । मुग्धबुद्धिप्रबो-
धार्थमुक्तियुक्तिं प्रतन्यते ॥ १ ॥ दिधोक्ति. प्रध्वरा चक्रा प्रध्वरा

कर्तरि स्मृता । वक्रा कर्मणि भावे च धातोः साध्यादनाप्यत *) ॥ २ ॥
कर्तरि प्रथमा तत्र प्रध्वरोक्तौ क्रिया पुनः । कर्त्तृपेक्षार्थवचना धात्व-
पेक्षपदद्वया ॥ ३ ॥

Schliesst सुकृतपुगणगगनाङ्गुतरणिथीरत्नसिंहसूरीणाम् । शि-
ष्याणुनेदमौक्तिकमुदितमुदयधर्मसञ्ज्ञेन ॥ १३० ॥ मुनिगगनश्रेन्दु
१५०७ मिते वर्षे हर्षेण सिद्धपुरनगरे । प्राथमिकस्मृतिहितोर्विहितो
वाक्यप्रकाशो ऽयम् ॥ १३१ ॥ Sieh Florentine MSS Num 189

Der Kommentar beginnt श्रीजिनेन्द्रमानस्य श्रीगुह्या प्रसा-
दत । बालानां बुद्धिवोधार्थमौक्तिकं विबुधोम्यहम् ॥ १ ॥

783.

26¹/₂/12 22 BH 11 bis 12 Linien Schrift von 1841

Prabodhacandriā, ein Abriss der Grammatik in einfachen
Sätzen, welche sich meistens auf Rama beziehen Von Vajjala
König von Pijana, für seinen Sohn Hiradhara verfaßt In acht
Abteilungen Beginnt हरिहरगुरुभक्त सर्वलोकानुरक्तस्त्रिभुवनगत-
कीर्तिं कान्तिकन्दर्पभूतिं । रणरिपुगणकालो विजय चोणिपालो ज-
यति जगति दाता सर्वकर्मावधाता ॥ १ ॥ चन्द्रावतीवदनचन्द्र-
कोरधीर श्रीविक्रमार्कतनयो नयतन्त्रवेत्ता । चीहानवशतिलक पट-
नाधिनाथो राजा परं जयति विजयदेवनामा ॥ २ ॥

1) svadi, Deklination 93 Verse endet Fol 6a 2) tyadi
Konjugation 31 Verse fol 7b 3) karika Gebrauch der Kasus
56 Verse, Fol 10a 4) karika Zusätze zu dem vorigen Kapitel
65 Verse, Fol 13a. 5) krit primäre Ableitung 35 Verse
fol 11b 6) samasa Zusammensetzung 39 Verse fol 16b
7) taddhita sekundäre Ableitung 39 Verse fol 16b b) sandhi
Lautlehre, 71 Verse, fol 21b Sieh Catalogue India Office
Num 898

784.

31/13 59 BH 7 Linien Itwa 1850

Prabodhacandriā

785.

20/10 5 BH 11 bis 13 Linien Itwa 1850

Rajatalisamāsacārā über Komposita gemäss der Rajatali
Grammatik Beginnt समासो निरूप्यते । प्रयोगस्त्रिविधः । कर्तरि
प्रयोगः कर्मणि प्रयोगो भावे प्रयोग इति भेदेन । स च कर्तरि
प्रयोगः सकर्मकाकर्मकभेदेन द्विविधः । सकर्मककर्तरि प्रयोगो यथा

*) Schol साध्यात्मकर्मकादातोः । अनाप्यतो ऽकर्मकादातोः ।

कृष्णो भक्तान्नचति । अकर्मककर्तरि प्रयोगो यथा कृष्णसिष्ठति ।
कर्मणि प्रयोगो यथा विष्णुना प्रपञ्च क्रियते । भावे प्रयोगो यथा
कृष्णेन स्वीयते । इति प्रयोगप्रकारः ॥ आदौ कर्तृपदं वाच्यं द्विती-
यादिपदं ततः । त्वातुमुख्यं च मध्ये तु कुर्यादन्ते क्रियापदम् ॥ १ ॥
विशेषणं पुरस्कृत्य विशेष्यं तदनन्तरम् । कर्मक्रियायुक्तमेतद्वेदान्वयल-
क्षणम् ॥ २ ॥ यल्लिङ्गं यद्वचनं या च विभक्तिर्विशेष्यस्य । तल्लिङ्गं
तद्वचनं सा च विभक्तिर्विशेषणस्य ॥ ३ ॥ षोढा समास सत्वेपाद-
ष्टाविंशतिधा पुनः । नित्यानित्यविभेदेन लुगलुक्तेन च द्विधा ॥ ४ ॥

786.

28/11 21 Bl 10 Linien Abgeschr oben von Har narayana im J 1823

Dhaturupavah Proben von Konjugation der Verba ver-
schiedener Klassen durch alle Tempora Beginnt अथ तिङन्त-
पावली लिख्यते । लट् लिट् लुट् लृट् लोट् लौट् लङ् लिङ् लुङ्
लृङ् ॥ एषु पञ्चमो लकारः कृन्दोमाचगोचरः ॥ वर्तमानकाले लट् ॥ १ ॥
परोक्षे भूतकाले लिट् ॥ २ ॥ अनद्यतनभविष्यत्काले लुट् ॥ ३ ॥
भविष्यत्काले लृट् ॥ ४ ॥

787.

33/16 6 Bl 8 Linien Schrift von diesem Jahrhundert

Samskrutamanjari Elementarunterricht in der Sanskrit-
grammatik von Hanikrishna Vollständig Beginnt निम्नादित्य-
महं वन्दे रङ्गदेवीं सखीं वराम् । सुदर्शनायुधयेष्ट सर्वेषां ज्ञानद-
गुहम् ॥ १ ॥ मञ्जरी संस्कृतशैषा चित्रपदसमन्विता । शिशूनां सुख-
बोधाय हरिकृष्णेन रच्यते ॥ २ ॥ स्वयां मया ध्रुवाभ्यां आवाभ्यां
द्युम्नाभिरस्त्राभिः तेन ताभ्यां तैः ज्ञानार्थं गम्यते अगमि गमिष्यते
गन्तव्यं गमनीयं गतं गत्वा etc

Schliesst एवमेव प्रयोक्तव्यं बालसंस्कृतबोधनम् । हरिकृष्णेन
रचिता संस्कृते पदमञ्जरी ॥

788

23/11 47 Bl 15 bis 16 Linien Schrift von 1733

Amaralōsa oder *Namaliṅganuśasana*, das bekannte älteste
Wörterbuch von Amarasiṅha

789.

25/12 62 Bl 11 bis 16 Linien Schrift von 1749

Amaralōsa

790.

28/12 82 BH, 8 bis 10 Linien Etwa 1790

Amarakośa Kānda 1 Fol 16a — Kānda 2 Fol 55b —
Kānda 3 Fol 82b

791.

25/16 99 BH, 12 bis 19 Linien Geschrieben im J 1809

Amarakośa

792.

25/11 - 68 BH, 10 Linien - Etwa 1810

Amarakośa

793.

30/14 114 BH, 8 bis 14 Linien Etwa 1780

Amarakośa Nur der erste Kānda, mit dem Kommentar Vyākhyāsudhā von Bhaṇṇajidiksita, einem Sohn von Bhaṭṭojidiksita. Der Text steht in der Mitte, der Kommentar an den Rändern. Der letztere beginnt वल्लभीवल्लभ नत्वा निर भट्टोजिदीक्षितम् । विद्धे व्याख्या मुनिवचनमनुगाम् । Dieser Kommentar ist in Catal Oxon Num 415 416 behandelt

Schliesst इति श्रीवघ्नेनवशोद्भवश्रीमहीधरविषयाधिप - (d. i. König eines Berglandes) श्रीकीर्तिसिंहदेवाज्ञया श्रीभट्टोजिदीक्षितात्मजभानुदीक्षितविरचितायाममरटीकाया व्याख्यामुधाख्याया प्रथम. खण्ड. सपूर्णमगात् ॥

794.

28/11 194 BH, 9 bis 14 Linien Liwa 1550

Amarakośodghatana, Bhaṭṭa Kṛṣṇasvāmin's Kommentar zum *Amarakośa*. Kānda 1 schliesst Fol 44a, 2 schliesst Fol 173a. Foll 1 2 und Foll 74—91 fehlen. Beginnt in der Mitte des vierten Verses der Einleitung. Fol 73b endet 2, 4 3, 10. Fol 92a beginnt 2 4, 5, 29. Die Handschrift endet auf Fol 211b. जठरः कठिने ऽपि स्यात् 3, 4, 25, 191. Eine Analyse des ganzen Werkes ist in ZDMG 28, 103 gegeben.

Die Ränder sind von Würmern zerfressen, weshalb den Lesern bei der Benutzung Vorsicht zu empfehlen ist.

795.

30/13 11 BH, 11 bis 13 Linien Geschrieben von Jatarama im J 1770

Anekārthadhānamangarī, ein homonymisches Glossar in drei Abteilungen, von Mahākṣaparināka. Die verschiedenen Handschriften dieses Glossars haben in den drei Kapiteln mehr oder weniger Verse. Diese HS hat in 1 100, in 2 83^{1/2}, in 3 33 Verse. Im ersten Kapitel werden die Homonyme in einem ganzen im zweiten in einem halben, im dritten in einem viertel Sloka behandelt. Die gemeinsame Unterschrift ist इति काश्मीराम्नाये महाचपणकविरचितानेकार्थमङ्गार्यो - - -

Beginnt शुद्धवर्णमनेकार्थं शब्दभौक्तिकमुत्तमम् । कष्टे कुर्वन्तु
(kurvantī VS) विद्वांस्र अद्धाना दिवानिशम् ॥ १ ॥ शब्दाभो-
धिर्यतो ऽनन्त कुतो व्याख्या प्रवर्तते । खानुबोधिकमानाय तस्मै वा-
गात्मने नमः ॥ २ ॥ सरस्वत्या प्रसादेन कविर्वध्नाति यत्पदम् ।
प्रमिदमप्रसिद्धं वा तत्प्रमाणं च साधु च ॥ ३ ॥ शिव शर्व शिव
शुक्ल शिव कील शिव पशु । शिवा गौरी शिवा क्रौञ्ची शिव
श्रेष्ठ शिवाभया ॥ ४ ॥

Schliesst असत्यप्रियौ च व्यलीकौ वचो वाक्यं च गीमन्ता ।
अन्तेवासी च शिष्ये च भाषिते च तथा स्मृत ॥ ३२ ॥ अन्तेवासि-
गणानां च नानाशब्दार्थस्मारणे । उपतिष्ठते च सीमाग्यं पठतां शृण्व-
तामपि (श्रद्धावतामपि VS) ॥ ३३ ॥

796.

30¹/₂/10 9 Bl. 9 bis 10 Linien Geschrieben etwa um 1800 in
Europäischem Papier von 1857 von Ramakṛiṇamoresvara Pāṭhaka

Anekarthadhyanimanyari Kapitel 1 95 2 67 3 19 Verse

Schliesst सघाते पूरणे पूरं सूरं सूर्यनरेन्द्रयो । काव्यं शुक्ले
कवित्वे ऽपि गाङ्गेयो गुहभीष्मयो ॥ १९ ॥

797.

92/12 5 Bl. 15 bis 16 Linien Etwa 1750

Anekarthadhyanimanyari Erhalten ist das erste Kapitel und
acht Verse vom zweiten

798.

29/11 51 Bl. 13 Linien Jana Schrift von 1562

Abhidhanacintamani Numamula, der erste oder synonymische
Teil von Hemacandras Lexikon In 6 Kāṇḍi

1) Devadhudevākāṇḍa 86 Verse Fol. 4b 2) Devakāṇḍa
250 Verse Fol. 13b 3) Martyakāṇḍa 598 Verse Fol. 32a
4) Tiryakāṇḍa 422 Verse Fol. 45b 5) Nairākāṇḍa 7 Verse
Fol. 45b 6) Samanyakāṇḍa 178 Verse Fol. 51a — An den
Randern bis Fol. 17 (3, 130) sind Scholien beige geschrieben, die
meistenteils grammatischen und etymologischen Inhalts sind

799.

26/11 53 Bl. 13 Linien Geschrieben im J. 1694 von Mun Bhaṁ-
jika Schüler von Mahimāprabhu Suri

Abhidhanacintamani

800.

96/11 45 Bl. 17 bis 18 Linien Schrift von 1585

Abhidhanacintamani

801.

26/11 6° Bl 6 bis 17 Linien Etwa 1600

Abhūdhānacintāmaṇi mit Randglossen (Vacūṛṇi) Foll 1. 16—18 32 47 50—53 fehlen

802.

25/12 17 Bl, 15 Linien Geschrieben in Rānerabandira im J 160°

Abhūdhānacintāmaṇi Das ganze dritte Buch und die zwanzig ersten Verse des vierten

803.

23/11 12 Bl 3 Linien Etwa 1800

1) Foll 1—5a *Matril anughanta*, ein Glossar der Bedeutungen der Buchstaben des Alphabets In 3 Versen Beginnt श्रीनृसिंह गणेशान भारतीमोक्षर शिवम् । नत्वा वक्ष्ये मातृकाया निघण्टं बालबुद्धये ॥ १ ॥ ध्रुवस्तारस्त्रिवृद्धस्त्रवेदादिस्तारको ऽथय । प्रणवश्च विमाचो ऽपि आकारो ज्योतिरादिम् ॥ २ ॥ ओ २ ॥ श्रीकण्ठ केशवाङ्गम्यो (MS शव कस्यो) निवृत्तश्च खरादिक । अकारो मातृकायश्च वात इत्यपि कीर्तित ॥ 3 ॥ Gedruckt im Dvadasako namap Samgrahā Benares 1873

2) Foll 5a—6 Eine Fortsetzung nach den Regeln einzelner Tantra Beginnt अथ कादिमते प्रोक्ता शक्रेण शिवा प्रति । अकारादिषकारान्ता वर्णसंज्ञा क्रमाद्बुधे ॥ वातो मरुच्चापिवह्नी धरा च्छा जलवारिणी । विभु ख च चरशुचो भुवन खं च शक्तियुक्त ॥

Schliesst हकार शिवमाकाश लकार भूमिवीजकम् । चकार चैवपाल च तथा नृसिंहवीजकम् (nāmlich vidyāt) ॥ इति बीजनिघण्टु ॥

3) Foll 7—12 Die Bedeutungen von den Ausrufungen in Tantra tabellarisch dargestellt. Der folgende Anfang mēne genügen

प्रणव । वाग्भव । माया । लक्ष्मी । काम । पाश । कला ।

ओँ ऐँ ह्रीँ श्रीं क्लीं ओँ ईँ

गरुड । अङ्गुश । काली । मित्रा । धर्म । जया ।

ह्रीँ कोँ क्लीं ह्रीँ ह्रीँ ह्रीँ

804.

25 11 4 Bl 15 bis 16 Linien Geschrieben im J 1705 von Muni Jīvamajaya (Suratibandire)

Vṛttaratnāṇḍara Metrik in sechs Adhyāya von Bhṛṅga Kedarī, Sohn von Pāṇḍikā Beginnt मुखसतानमिद्वयं नत्वा प्रदाप्युतार्चितम् । गीरीविनायकोपेतं शंकरं लोकशंकरम् ॥ १ ॥ वेदार्थशिवशाम्भुश्च पद्मको ऽभूद्विजोत्तम । तस्य पुत्रो ऽस्मि केशारः शिवपादार्चने रत ॥ २ ॥

805.

27/10 10 Bl 11 Linien Geschrieben im J 1706 von Atmarama.
Vittaratnakara

806.

26/12 7 Bl 11 Linien Etwa 1680
Vittaratnakara Mit Randglossen

807.

20/9 14 Bl 8 bis 10 Linien Geschrieben von Vadyārthin Narottama
im J 1804
Vittaratnakara

808.

24/11 29 Bl 15 bis 16 Linien Etwa 1770
Vittaratnakara mit einem Kommentar von Srikanṭha Der
letzte beginnt देहावलम्बितव्याल नत्वा सुरगणसुतम् । गणेश
क्रियते वृत्तिवृत्तरत्नाकराग्रथा ॥ Der Kommentar citiert zu 1, 8
einen Gītaratnakara

Folia 13 14 fehlen. Ebenso fehlt der Schluss des Werkes
Bricht gegen das Ende des sechsten Adhyaya ab

809.

25/10 2 Bl 15 Linien Etwa 1700
Śrutabodha, ein Abriss der Indischen Metrik, welcher irgend
einem Kalidasa zugeschrieben wird Die HS enthält 45 Verse
statt der gewöhnlichen 41

810.

13¹/₂/8 10 Bl 6 bis 7 Linien Etwa 1790
Śrutabodha 40 Verse

811.

22/11 14 Bl 6 bis 9 Linien Etwa 1780
Śrutabodha Mit einem anonymen kurzen Kommentar Dieser
beginnt प्रणम्य निजपादाब्ज वालानां मुखबुद्धये । सक्षेपत करोम्यत्र
वृत्त श्रुतबुद्धयश्च ॥ १ ॥

812.

26/12 5 Bl 16 bis 18 Linien Etwa 1760
Śrutabodha in 39 Versen, mit einem Kommentar von einem
Gurjara. Dieser beginnt नत्वा गणेशमथ शंकरमञ्जनाभ सूर्य शिवा
शिवकरा जगदार्तिहन्त्रोम् । श्रीकानिदासरचितं मुभय सुवृत्तिं हृन्दो-
वर श्रुतबोधोपमह वृणोमि ॥ १ ॥

813.

19¹/₂/9 21 Bl. " bis 10 Linien Etwa 1830
Śrutabodha Mit einem Kommentar von Nagaji, Sohn von
Hariji. Der Kommentar zum ersten Verse lautet अहं कानिदास-
नामा कविरविनरं श्रुतबोधं तत्प्रवक्ष्यामि । न विस्तारं विद्यते यस्य

तद्विस्तरम् । श्रुत शास्त्र श्लोकादिरचन बोधयति ज्ञापयति तच्छ्रुत-
बोधम् । यद्वा श्रुते बोध ज्ञानं यस्मात्तत् । येन श्रुतबोधेन छन्दसा
लक्षणं श्रुतमात्रेण अवलम्ब्यमात्रेण व्युत्थितम् । श्रुतमेव मावाप्रमाण यस्य
तच्छ्रुतमात्रं तेन । लक्ष्यते येन परमार्थस्तल्लक्षणम् ॥ १ ॥

Das erste Blatt ist eine Wiederholung von Fol 3a Der
Anfang der Vorrede des Kommentators auf Fol 2 und 3a fehlt
Sie beginnt mit dem neunten Vers Der Abschreiber, der sie
wahrscheinlich in seinem Original nicht vorfand, ersetzte es für
notig Fol 1 für das fehlende zu substituieren

814.

24/14 11 Bl 10 bis 16 Linien Abschrift von 1793

Śrutabodha Mit dem Kommentar Subodhinī des Manohara
Sarman, verfertigt auf Wunsch des Königs Narakamallā Der
Kommentar beginnt वन्दे विश्वेश्वर देव वाचस्पतिमुखान्गुह्यम् ।
मातरं पितरं नत्वा निर्विघ्नेप्सितसिद्धये ॥ १ ॥ नत्वा भवानीचर-
णारविन्द मनोहरेण कियते विचार्य । माणिक्यमल्लवितिपालतुष्टी
सुबोधिनीय श्रुतबोधटीका ॥ २ ॥

815.

25/10 15 Bl 13 Linien Schrift von Anf dieses Jahr

Śrutabodha Mit einem Kommentar von dem Jainā Hanumanāja
Dieser beginnt auf Fol 3a nachdem der Text vorangegangen ist
शुभजननसमर्थवादिनाथस्य पादावसुरसुरमनुष्यैर्भूरिवन्द्यो हि नत्वा ।
ललितपद्मसुरम्या शास्त्रबोधस्य टीका मुनिरहमिह कुर्वे हसरजो
विचित्राम् ॥ १ ॥ Der Text ist im Kommentar wiederholt Nach
Lalmitras Notices Num 2747 war Hanumanāja ein Schüler des
Jinānanda mit dem Beinamen Nāraka

816.

26 1/2/13 6 Bl 9 Linien Fwa 1830

Chandomañjarī ein Kompendium der Metrik von Gāṇḍadāsa
Sohn von Gopāladāsa Die Handschrift reicht nur bis an das
Ende des zweiten Stabaks. Beginnt देव प्रणम्य गोपालं वैद्यगो-
पालदासजं । सतीपातनयश्छन्दो गङ्गादामस्तनोत्पद ॥ सन्ति यद्यपि
भूयांसश्छन्दोगन्या मनीषिणाम् । तथापि सारमाहृत्य नवकार्यो
ममोद्यमः ॥ इयमश्रुतमीनाद्या मधुसूता जातिशालिनी । छन्दसा
मञ्जरी कान्तरं सम्यक्छन्दे नगिष्यति ॥ पद्यं चतुष्पदी तद्यं वृत्तं जाति-
रिति द्विधा । वृत्तमधरसंख्यातं जातिमीमांसाकृता भवेत् ॥ Catal
Oxon Num 467

G Poetik (Alamkāra).

817.

97/10 74 BH 9 bis 11 Linien Schrift von Anf des 17 Jahrh

Kavyapraśaśa, das gangbarste Werk über Poetik, von Mammata. Beginnt ग्रन्थारम्भे विघ्नविघाताय समुचितेष्टदेवता ग्रन्थोत्पत्त्यामुच्यते ॥

818.

26/10 99 BH 10 Linien Schrift von 1840

Kavyapraśaśa Vollständig

Schliesst पुस्तकमिदं दाधीचकुलोद्भवमरुद्देशनिवासिन इदानीं जयपुरस्थहरगोविदशर्मण द्विजवर्यस्य सवत् १८२६ (1 o 1840)

819.

24/14 10 BH 15 bis 16 Linien Etwa 1790

Candraloka ein Lehrbuch der Poetik, von Jayadeva, Sohn von Mahadeva und Sumitra. Die ersten fünf Kapitel. Beginnt उच्चैरस्यति मन्दतार्चिरमला लोकचयीदर्शिका सा नेत्रचितयीव खण्डपरशोर्वाग्देवता दीव्यति ॥ १ ॥ Diese Strophe ist mangelhaft. Nach mandata fehlen mehrere Stücke. 1 Lakṣanamayukha 2 Doṣanirūpanamayukha 3 Kavyalakṣanamayukha. 4 Guṇamayukha. 5 Alamkaramayukha.

820.

96/91/2 40 BH Bis 34 a 7 Linien von da ab 8 bis 9 Linien Etwa 1800

Candraloka von Jayadeva, mit dem Beinamen Piṅgavaraṇa Sohn von Mahadeva und Sumitra. Mit dem im Jahr 1583 verfassten Kommentar Candralokaprakāśa Saradagama von Pradyotana Bhattacharya Sohn von Balabhadra. Der Kommentar beginnt पृथ्वी पृथ्वी न पद्मा न च वहति नमस्तुङ्गतामुत्तमाङ्गात्पाणिप्रक्षेपयोग्यं दधति दश दिशः किंच नैवावकाशम् । Siehe Lalmitras Notices Num 1784, und Florence MSS Num 467 — fol 2b und 3a sind durch Feuchtigkeit sehr beschädigt. Die Unterschrift

von Pradyotana zu dem ersten Mayukha lautet इति चन्द्रालोका-
लकारे वाग्मिचार प्रथमो मयूख ॥ १ ॥ श्रीवीरभद्रभूपतिनिर्दे-
शात्प्राप्तत्वेन । प्रथममयूखे रचितचन्द्रालोकप्रकाशो ऽयम् ॥ इति
श्रीमहाराजाधिराजरामचन्द्रदेवात्मजयुवराजश्रीवीरभद्रदेवादिष्टमिश्र-
वलभद्रात्मजसकलशास्त्रारविन्दप्रद्योतनमट्टाचार्यविरचिते चन्द्रालोकप्र-
काशे शरदागमे प्रथमो मयूख । Die Handschrift bricht in 5 58
ab Eine Ausgabe des Candraloka mit dem Kommentar von Vi-
dyanatha erschien in Benares im Jahr 1884

821.

25/11 19 BH 17 bis 20 Linien Etwa 1780

Sahityadarpana von Viśvanatha Kaviraja Sohn von Candra-
khhara Fragment Paginirt 4—22 Fol. 4a beginnt जाति-
गौपिष्ठादिषु गोत्रादिका । Ausgabe in der Bibl Indica p 10 13
Der zweite Paricheda endet Fol 7a, der dritte Fol 22a Sieh
Catal Oxon Num 510

Schliesst an Anfang des vierten Paricheda अथ द्वितीयकद्वयादि
Ausgabe p 100, 17

822.

25/11 21 BH 8 bis 10 Linien Etwa 1680

Vagbhataśāmkāra Poetik, von Vagbhata einem Sohn von
Soma In fünf Kapiteln Beginnt श्रियं दिशतु वो देव श्रीना-
मेयजिन सदा । मोक्षमार्गं सतां ब्रूते यदागमपदावली ॥ १ ॥
Die Handschrift enthält Glo sen am Rande und in der Mitte —
Sieh Catal Oxon Num 509

823.

31/13¹/₄ 15 BH 10 Linien Etwa 1710

Vagbhataśāmkāra

824.

26/11 - BH. 29 bis 30 Linien Schrift von 15th u

Vagbhataśāmkāraśrāvācurni, ein von einem Jaina verfasster
Kommentar Dieser ist ein ausführlicher Auszug aus Śābhaganis
Kommentar welcher in der Kāvāmala 4b abgedruckt ist Beginnt
श्रियं । श्रीनामेयजिनो य श्रियं दिशत्विति संटङ्कघटना । नामेर-
पत्वं नामेय । इतो ऽनिय इत्येयण । श्रिया युक्तो नामेय । श्री-
नामेयसां जिनय । दोष्यति दिव्यकेवलज्ञानश्रिया दीप्यत इति
देव । सदा सर्वकालं । यत्तदोर्नित्यसर्वथ इत्युक्ते स इति गम्यते ॥

825.

93/10 9 BH 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1735 von Vrajaraja Sohn von Bhata Hansaraja

Kuvalayanandakarika, die Grundregeln aus Appayyadikṣita's Kuvalayananda Dieses MS beginnt परस्परतपसपत्न्यायितपर-
स्वरी । प्रपञ्चमातापितरौ प्राञ्चौ जायापती सुम ॥ १ ॥ उपमा यत्र
सादृशलक्ष्मीरुचसति द्वयो. । हसीव कृष्ण ते कीर्ति स्वर्गद्वामव-
गाहते ॥ २ ॥

826.

25/10 9 BH 8 Linien Et va 1760

Kuvalayanandakarika

827.

29/13 6 BH 12 Linien Abschrift von 1772

Kuvalayanandakarika

828.

24¹/₄/10¹/₄ 8 BH 11 Linien Schrift von Auf dieses Jahr

Kuvalayananda arī ah

829.

23/10 15 BH 13 bis 15 Linien Abschrift von 1770

Kuvalayanandakarika, mit den Definitionen und einzelnen Beispielen

830.

20/9¹/₄ 157 BH., 8 bis 10 Linien Geschrieben in Kāṣṭh von Kāśinātha Sohn von Malādeva Neffe auf mütterlicher Seite von Rāmakṛṣṇa im J 1708

Kuvalayananda das vollständige Werk.

831.

22/10 110 BH 7 bis 10 Linien Geschrieben von Umāśāra Sohn von Jayāśāra im J 1785

Kuvalayananda

832.

30/11 96 BH 8 bis 11 Linien Abgeschrieben von Bhavānīśāra im J 1745

Kuvalayananda

833.

93/10 80 BH 8 bis 14 Linien Geschrieben in Kāṣṭh von Vyāsa Āśrīma im J 1805

Kuvalayananda Fol 57 ist zweimal bezeichnet Deshalb müssen die Zahlen um eins weitergerückt werden

834.

31/14 104 BH 11 bis 12 Linien Schrift von 1833

Alamī āracandrīkā ein Kommentar zum Kuvalayananda von Vaidyanātha Sohn von Tatsat Rama Bhāṭṭa Beginnt अनुचिन्त्य

महालक्ष्मी हरिलोचनचन्द्रिकाम् । कुर्वे कुवलयानन्दसदनकारचन्द्रिकाम् ॥

835.

21/12 29 Bl., 9 bis 14 Linien Handschrift von 1677.

Rasatarāṅgini, über die acht Grundtöne der Poesie, in acht Kapiteln, von Bhānūdatta, Sohn von Guṇanātha, aus Mithilā. Beginnt लक्ष्मीमालोक्य लुभ्यन्निगममुपहसञ्जोचयन्वञ्जजन्तून्चत्रं शो-
णाचि पञ्चन्समिति दशमुख वीच्य रोमाश्चमञ्चन् । हत्वा ह्रियंगवीन
चकितमपसरन्त्लेखरक्तिर्दिगन्तान्सिञ्चन्दन्तेन भूमि तिलमिव तुल्यन्पातु
मा पीतवासाः ॥ १ ॥ भारत्याः शास्त्रकान्तारयान्तायाः शैत्यका-
रिणी । क्रियते भानुना भूरिरसा रसतरङ्गिणी ॥ २ ॥ Die Regeln
beruhen auf dem sechsten und siebenten Kapitel von Bhārata's
Nāṭyaśāstra. Im ersten Kapitel citiert er eine Rasaratnādīpikā.

836.

25/11. 27 Bl., 12 Linien. Etwa 1700

Rasatarāṅgini

837.

27/13 55 Bl., 7 Linien Etwa 1810

Rasatarāṅgini

838.

28¹/₂/12¹/₂ 41 Bl., 9 Linien Schrift von 1837

Rasatarāṅgini

839.

25/11 19 Bl., 13 bis 17 Linien Etwa 1790

Rasatarāṅgini Mit Randglossen Schliesst im Anfang des
siebenten Kapitels

840.

24/0¹/₂ 42 Bl. 8 Linien Geschrieben im J 1649 in Ahmedābād in
Gautrī von Vaidya Govardhana, Sohn von Vaidya

Rasatarāṅgini

Die Unterschrift lautet शरत्सुनिचन्द्रमितशरदि सहसि मा-
स्यसितपचे चतुर्दश्या सविनुवासरे गुञ्जरप्रदेशे अहिम्मदावादनगरनि-
वासिना उदीच्यटोलकीयाज्ञातीयसकलगुणगणान्छतधान्वन्तरीयरच-
नाप्रवीणवासुदेवस्यात्मजवैद्यगोवर्धनेनानेवीर्यं स्वपठनाय रसतरङ्गिणी ।
Von derselben Hand geschrieben folgt darauf संवत् १७०६ वर्षे
घे(ट्टी)षषदि ६ शुक्लवासरे मेदपाठज्ञातीयबीजपुरवास्यव्यासरघुना-
थेन निमित्तम् ॥

848.

25/11 12 Bl 14 Linien Abschrift von 1610

Vidagdhamul hamandana, die Kunst Räthsel zu fertigen mit Beispielen, von dem Buddhisten Dharmadisi In vier Abschnitten Beginnt सिद्धीपधानि भवदु खमहागदाना etc

849.

26/1° 13 Bl 14 bis 15 Linien Geschrieben in Burahamapuranasara im 8 den im J 1663

Vidagdhamukhamandana Vollständig Mit Randglossen

850.

27/14 18 Bl 7 bis 15 Linien Etwa 1610

Vidagdhamul hamandana und Kommentar Von Anfang bis 2, 18 Der anonyme Kommentar stimmt mit Florentine Sanskrit MSS Num 216 überein

851.

27/0 4 Bl 8 bis 10 Linien Etwa 1700

Alamkuramañjari von Nirmala (MS Tirumali) Sohn von Vallabha Bhatta, verfasst in Hindi In 48 Versen Der Verfasser behandelt in dieser Schrift die Poetik die sich mit dem Schmuck des inneren Stoffes dichterischer Werke beschäftigt (nithalamkara) Er gibt ganz kurze Definitionen und belegt sie durch seine eigenen Verse — Foll 2 3 fehlen Beginnt कपोललम्बिरोलम्बविवकी-
लाहलाकुलम् । अम्यालम्बानुरागाब्धालम्बे लम्बोदराननम् ॥ १ ॥
चातुर्मिच्छन्त्यलकारानत्येन श्रवणेन ये । कुर्वन्तु कर्णयोद्घैरर्थालकार-
मञ्जरीम् ॥ २ ॥ स्वभावोक्त्युपमारूपकदीपकातिशयोक्तिसमासोक्ति-
विपर्यायोक्तिविशेषोक्तिसहोक्तिव्यतिरेकविभावनावेपोमेचीदात्तापहृति-
शेषार्थान्तरन्यासावृत्तिव्याजन्तुतिनिर्दर्शनाप्रसृतप्रशसापरिवृत्तिविरोधहे-
तुसूक्ष्मरसवदूर्जस्त्रिमेय क्रमसमाहिततुल्ययोगितालेशशयानन्वयोपमेयो-
पमासंकीर्णभाविकागिपो मुख्यालकारा । इतरे तज्जेटास्ते क्रमेणोदा-
ह्रियन्ते ॥ स्वभावकथनं स्वभावोक्तिर्यथा ॥ लोलत्कुन्तलधारिविन्दुवि-
गतश्रीषण्डबिन्दु etc

Schliesst अर्थालकारजात हि मुख्यमेतावदेव हि । अन्ये विक-
ल्पिका सर्वे विज्ञेया किल तद्गवा ॥ ४२ ॥ काव्यां वल्लभभट्टस्य
पुत्रेण निरमायसी । निर्मला तिमलाख्येन रम्यालकारमञ्जरो ॥ ४३ ॥

852.

13/8 1.4 Bl 2 Linien Etwa 1700

Ratnahasja das Geheimnis der Wollust ein erotisches Werk, verfasst von Kukkora für Vamsadatta. In dieser Handschrift ist das Werk in dreizehn Kapitel während es sonst nur in zehn

H. Philosophie.

856.

29/13 45 Blt 11 Linien Ltwa 1780

Sastrapadipal opal uśa, ein Kommentar zu Parthasarathis *Sastrapadipikā*, von Anantadeva, Sohn von Īpadeva. Erhalten ist 1, 2, 7 bis zu Ende von 1, 3, 30. 1, 3 1 beginnt auf fol 19a. चिकीर्षितविचारस्याध्यायसगतिमाह । कथमिति । स्मृत्यादिविचार-
स्यापि प्रमाणविचारत्वाद्भवत्यध्यायसगतिरित्याशयः । पूर्वोत्तरयन्ययो-
रपजीव्योपजीवकभावमाह । तचेति ॥ Foll 1—9 fehlen

Seltener Weise schreibt er (auf fol 19a) den gewöhnlich ihm selbst zugeschriebenen *Bhāṭṭasāhikā* seinem Vater zu विस्तरैण
चेतन्मत निराकृत तातचरणैर्भाट्टासकारे ॥

857.

28/11 15 Blt 9 bis 13 Linien Etwa 1800

Mīmāṃsānyāyapratīśā, die Grundzüge der *Mīmāṃsā* von Āpadeva, einem Sohn von Anantadeva. Die Handschrift ist unvollständig. Beginnt यत्कृपानिश्चमात्रेण पुरुषार्थचतुष्टयम् । प्राप्यते
तमहं वन्दे गोविन्दं भक्तवत्सलम् ॥ १ ॥ अनन्तगुणसपद्मननभज-
नप्रियम् । अनन्तरूपिणं वन्दे गुरुमानन्दरूपिणम् ॥ २ ॥ Sieh Catal
Oxon Num 524

Schließt यथा प्रयाजादिषु समिधौ यजतीत्यत्र हि दृष्टविशेष-
स्यानिर्देशात्समिधौ -

858.

27/11 24 Blt 13 bis 15 Linien Etwa 1740

Brahmasūtra mit Śaṅkaracāryas *Bhāṣya*

1 fol 9—45 entspricht der p 69—254 in der Ausgabe
der Bibl Indica. Folia 31—41 und 44 fehlen

2 fol 3—60 enthalten 2 1, 4 1 s 2 4 9. Folia 24—55
fehlen

■ Ein einzelnes Blatt bezeichnet 62 enthält 3, 1, 27

4 Foll 1—38 4 1, 1 bis 4, 4 22 Folia 14 15 26 27
37 fehlen.

859.

97/11 138 Bl 15 Li en Etwa 1740

Brahmasūtra und *Bhāṣya* von Śaṅkaracarya

1 Der erste Adhyaya endet Fol 75a Folia 12—32 42 48
40 66 69 71 74 fehlen Nach 75 eine neue Zählung

2 Der zweite Adhyaya endet Fol 65b Folia 3—16 18—23
35 36 49 56 57 59 60 fehlen Neue Zählung

3 Der dritte Adhyaya endet Fol 68b Folia 1 2 19 26
28—40 48 50 58 59 62 fehlen Neue Zählung

4 Endet in 4 4, 21 Folia 1—13 16—25 28 29 fehlen

860.

11/10 75 Bl 6 bis 7 I en Schrift von der Mitte dieses Jalt

Brahmasūtrabhāṣya oder *Śarīrahāmānśābhāṣya* von Śaṅkaracarya Fragmentarisch

Foll 1—8 bezeichnet 7—14 entsprechen der Ausgabe in der
Bibliotheca Indica p 31—55

Foll 9—65 bezeichnet 1—57 entsprechen derselben Ausgabe
p 74—166 und schliessen mit dem ersten Pada des ersten Adhyaya

Fol 66 entspricht der p 168—170

Foll 67—74 entsprechen der p 172—184

Fol 75 entspricht der p 779—780

861.

30/15¹ 8 Bl 15 bis 17 L en Etwa 1760

Brahmasūtrabhāṣya (Govindabhāṣya) von Govinda mit einem
Kommentar von Vidyavibhūṣana Ein Fragment welches die Ein-
leitung und ein Stück des ersten Sūtra enthält Der Text beginnt
सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्मशिवादिस्तुतं भजद्रूपम् । गोविन्दं तमचिन्त्यं हेतुं
भदोप नमस्कृत्य ॥ १ ॥ सूत्रांशुभिस्तमासि व्युदस्य वस्तूनि यं परी-
क्षयते । स जयति सात्यवतेयो हरिरनुवृत्तो नतप्रेष्ठ ॥ २ ॥ द्वापरे
वेदेषु समुत्सन्नेषु सकीर्णप्रज्ञैर्ब्रह्मादिभिरभ्यर्चितो भगवान्पुरुषोत्तमः कृ-
ष्णद्वैपायनः सत्त्वानुवृत्त्य विवभाजः । तदर्थनिर्णयो चतुर्लक्षणी ब्रह्ममी-
मासामाविशकारेत्यस्ति प्रथा स्कान्दी ॥

Der Kommentar beginnt नित्यं निवसतु हृदये चैतन्यात्मा मु-
रारिर्न । निरवद्यो निर्वृतिमान्गजपतिरनुकम्पया यस्य ॥ १ ॥ भाष्य-
यस्य निदेशाद्भूतं विद्याविभूषणेनेदम् । गोविन्दं स परात्मा मयापि
सूत्रं करोत्यस्मिन् ॥ २ ॥ आम्नायमूर्ध्वरसिका कृष्णपदाम्भोरुहा-

सक्ता । सन्त करुणावन्तो मयि प्रसादं वितन्वतामनिशम् ॥ ३ ॥
अधीत्य सर्वान्वेदानान्गुरोर्लक्ष्मीधरप्रियात् । दृष्ट्वा सांख्यादिशास्त्राणि
भाष्य पाठ्यमिदं बुधे ॥ ४ ॥ छतस्तानादिरासीनो गुरु शिष्यश्च
धीरधी । पाठयेच्छृणुयाद्भाष्य शान्तिपूर्वोत्तर द्विज ॥ ५ ॥ अथ
ब्रह्ममूचाणि व्याचिख्यामुर्भाष्यकार शास्त्रप्रतिपाद्य खेष्टदेव प्रणमति
सत्यमिति । तं सर्वेश्वर नमस्यामो वयमिति स्वसतीर्थशिष्याद्यभिप्रायेण
वज्रवचनम् । तेन केवलाद्वैतवादजीवातुरेकजीववादो निरस्तः ॥

862.

90/19 287 Bl 5 bis 11 Linien Etwa 1790

Pācadasī in drei Paucika, von denen jedes in fünf Kapitel
geteilt ist Von Savana Dazu der Kommentar von Ramakṛṣṇa
Der Text beginnt नत्वा श्रीशंकरानन्दगुरुपादाम्बुजग्रने । सविला-
समहामोहग्राह्यासैककर्मणे ॥ १ ॥ Der Kommentar beginnt नत्वा
श्रीभारततीर्थविदारणमुनीश्वरी । प्रत्यक्तत्त्वविवेकस्य क्रियते पददी-
पिका ॥ Sieh Catal Oxon Num 540

Die Handschrift ist vollständig nur sind die fehlenden Blätter
durch neue ersetzt

863.

98 14 190 Bl 19 Linien Schrift von 156

Pācadasī mit dem Kommentar von Ramakṛṣṇa. Folia 4r—
234 Von 1 20 (im Advaitaviveka) bis zum Schluss des Werkes

864

34/16 51 Bl 11 Linien verschiedene Schrift von 1760

Pācadasī mit dem Kommentar von Ramakṛṣṇa Nur die
erste Vivekapaucika

865.

31/101 10 Bl 19 bis 21 Linien Etwa 180

Vedāntaparibhāṣa eine Einleitung in den Vedānta von
Dharmarajadhyarindra Schüler von Venkatānatha und Vorschüler
von Nṛsiṅha Tatindia Dharmaraja bestreitet die Ansichten von
zehn Kommentatoren des Tattvacināma Das Werk ist in acht
Kapitel (Paucika) eingeteilt von denen die vorliegende Handschrift
nur die ersten sechs enthält Beginnt यद्विद्याविलासेन भूतभौ-
तिकच्छ्रेय । तं नीमि परमात्मानं सच्चिदानन्दवियहम् ॥ १ ॥ यद्-
नेवासिपद्वास्त्रैर्निरस्ता मेदिवारणा । तं प्रणीमि नृसिंहाख्यं यतीन्द्र
परमं गुरुम् ॥ २ ॥ श्रीमद्देहदृष्टनाथाख्यान्वेलाङ्गुलिनिवासिन । ज-
गद्गुरुनहं वन्दे सर्वतन्त्रप्रवर्तकान् ॥ ३ ॥ येन चिन्तामणिटीका

दशटीकाविभजनी*) तर्कचूडामणिर्नाम कृता विद्वन्मनोरमा ॥ ४ ॥
तेन बोधाय मन्दानां वेदान्तार्थावलम्बिनी । धर्मराजाध्वरीन्द्रेण परि-
भाषा वितन्यते ॥ ५ ॥ इह खलु धर्मार्थकाममोक्षाख्येषु चतुर्विधपुरु-
षार्थेषु मोक्ष एव परमपुरुषार्थः etc

Pratyaksaparicheda Fol 5b. Anumāna Fol. 6a : Upamāna
Fol 6b Āgama Fol 8b. Arthāpatti Fol. 9a. Anupalabdhi-
paricheda 10a

866.

24/11. 11 Bl., 10 bis 11 Linien. Geschrieben im J. 1652.

Vedāntasāra, ein Grundriss der Vedānta-Philosophie, von
Sadānanda. Vielfach herausgegeben Das erste Blatt fehlt

867.

22/10. 17 Bl., 9 bis 10 Linien. Geschrieben 1766 für Jost Haribhājī

Vedāntasāra Beginnt: अखण्डं सच्चिदानन्दमवाङ्मनसगोच-
रम् । आत्मानमखिलाधारमायये ऽभीष्टसिद्धये ॥ १ ॥ अर्थतो ऽय-
द्वयानन्दानतीततद्वैतभानतः । गुरुनाराय्य वेदान्तसारं वक्ष्ये यथा-
मति ॥ २ ॥

868.

26/10. 30 Bl., 6 bis 7 Linien. Geschrieben von Śivarāma um etwa 1760
Vedāntasāra.

869.

27/12. 12 Bl., 11 Linien. Etwa 1720.

Vedāntasāra

870.

26/14. 11 Bl., 14 bis 16 Linien. Geschrieben im J. 1859

Vedāntasāra

871.

21/12. 65 Bl., 10 Linien. Geschrieben von Mīra Śivarūpa im J 1709

Vedāntasāra mit dem Kommentar von Nṛsiṅha, einem Schüler
von Kṛṣṇānanda. Er verfasste diesen im Jahr 1589 und beginnt:
रामानन्दं गुरुं नत्वा परमानन्दमद्वयम् । वक्ष्ये वेदान्तसारस्य टीकां
गाम्ना मुचोधिनीम् ॥ १ ॥ इह खलु कश्चिन्महापुरुषो etc

Schliesst: गोवर्धनप्रेरणया विमुक्तचेष्टे पवित्रे नरसिंहयोगी ।
वेदान्तसारस्य चकार टीकां मुचोधिनीं विश्वपतेः पुरस्तात् ॥ १ ॥

*) Handbemerkung: दशटीकेति यज्ञपतिजयदेवश्चिदत्तादिकृतप्र-
भानोक्तप्रकाशप्रभृतीनि धिन्तामणियास्यानानि दश प्रसिद्धानि तेषां
कृतिप्रभञ्जनादित्यर्थः ॥

जाते पञ्चशताधिके दशशते सवत्सराणा पुनः सजाते दशवत्सरे प्रभु-
वरश्रीशालिवाहे शक्ते । प्राप्ते दुर्मुखवत्सरे शुभशुची मासे ऽनुमत्या
तिथौ प्राप्ते भार्गववासरे नरहरिष्टीका चकारोज्ज्वलाम् ॥ २ ॥

872.

29/11 40 Bl 5 bis 13 Linien Geschrieben im J 1740

Vedantasara mit demselben Kommentar Die zwei ersten
Blätter fehlen

873.

24/11 98 Bl , 15 Lin en Geschrieben von Sumerudisa Vairava in
Rivativpura (Caturbhujilaye) im J 1770

Vedantasara mit demselben Kommentar

874.

20/10 5 Bl 11 Linien Abgeschrieben von Gajapati im J 1849

Aparudhasundarastotra ein an Siva gerichtetes Gebet um
Vergebung von Sünden 10 Verse Sankaracarya zugeschrieben
Beginnt वन्दे देवमुमापति सुरगुरु वन्दे जगत्कारण वन्दे पद्मगभू-
पण मृगधर वन्दे पशूना पति । वन्दे सूर्यशशाङ्कवह्निनयन वन्दे मुकु-
न्दप्रिय वन्दे भक्तजनाश्रय च वरद वन्दे शिव शंकरम् ॥ १ ॥ शान्त
पद्मासनस्थ शशधरमुकुट पद्मवक्त्र चिन्मय शूल वक्त्र च खड्ग परशुम-
भयद दक्षिणाङ्गे वहन्तम् । नाग पाशं च घण्टा डमरुकसहित साङ्कुश
वामभागे नानालकारयुक्त स्फटिकमणिनिभ पार्वतीश भजामि ॥ २ ॥

Schliesst, denn der neunzehnte Vers ist später zugefügt हेतवे
जगतामेव ससारार्णवसेतवे । प्रभवे सर्वविद्याना शम्भवे गुरवे नमः ॥ १८ ॥

875.

23/14 4 Bl 12 Lin en Abschrift von 1869

Atmabodha in 67 Anustubh von Sankaracarya Beginnt
तपोभि जीर्णपापाना शान्ताना वीतरागिणाम् । मुमुक्षूणामपेक्षो
ऽयमात्मबोधो विधीयते ॥ १ ॥ बोधो न्यसाधनेभ्यो हि साक्षात्तो-
चैकसाधनम् । पाकस्य वह्निवज्ज्ञान विना माचो न सिध्यति ॥ २ ॥

Schliesst दिग्देशकालाद्यनपेक्ष सर्वग शीतादिद्वन्नित्यमुख नि-
रञ्जनम् । य स्वात्मतीर्थं भजते विनिष्क्रिय स सर्ववित्सर्वगतो ऽमृतो
भवेत् ॥ ६७ ॥

876.

26/11 5 Bl 11 bis 10 Lu = Schlechte Handschrift von 1846

Atmabodha von Sankaracarya Nach 32 (अमनस्त्वान्न न मे
दुःख) ist derselbe unten gegebene Vers (एतस्माज्जायते प्राणो)
eingeschoben Einige Verse sind umgestellt

Am Schluss finden sich von jungerer Hand geschrieben die ersten fünf Verse des *Bhāṣajagatāstotra*

877.

26/12 19 Bl 10 Linien Abschrift von 1743

Ātmabodha mit einem Kommentar von Madhusūdana Sarasvatī
Der Kommentar beginnt शतमखपूजितपाद शतपथमनसो ऽप्यगोच-
राकारम् । विकसितजलरुहनेत्रमुमाच्छायाङ्कमाश्रये*) शभुम् ॥ १ ॥
टीका । इह भगवाञ्छकराचार्य उत्तमाधिकारिणा वेदान्तप्रस्थानवय
निर्माय तदवलोकनासमर्थाना मन्दबुद्धीनामनुग्रहार्थं सर्ववेदान्तसि-
द्धान्तसंग्रहमात्मबोधाख्य प्रकरणं निदिदर्शयिषुः प्रतिजानीते ॥

878.

18/12 16 Bl 13 Linien Abschrift von 1809

Ātmabodha mit demselben Kommentar

879.

30/12 10 Bl 14 bis 15 Linien Abschrift von 1819

Ātmabodha mit demselben Kommentar

880.

26/12 21 Bl 8 bis 9 Linien Etwa 1820

Ātmabodha mit demselben Kommentar Die letzten vier HSS
schrieben nach Vers 82 den folgenden ein एतस्माज्जायते प्राणी
मन सर्वेन्द्रियाणि च । ख वायुर्ज्योतिरापञ्च पृथ्वी विश्वस्य धारिणी ।
der jedoch vom Kommentar nicht erklärt wird

881.

23/13 29 Bl 9 bis 14 Linien Schrift von 1758

Mahāvākyanirṇāna von Śaṅkarācārya In dieser Abhandlung
werden vier aus drei Wörtern bestehende bedeutsame Sätze aus
Upaniṣads der vier Veden ausgehoben, ihrem Wortlaut nach erklärt
und daran allgemeine vedantische Betrachtungen angeknüpft Das
ganze wird in zwölf Siddhānta eingeteilt je drei für jeden Satz
Beginnt अथातो महावाक्यार्थविवरणं कथयति । विवरणं नाम
विचारः । समस्तविषयवासनाविनिर्मुक्तं परमहंस केवलं निर्विशेषो ब्र-
ह्मचिन्मात्रमेव तिष्ठति । स परमहंसो यच्च कुत्रापि तिष्ठति । किं करोति
केवलं द्वादशमहावाक्यविचारं करोति । तन्महावाक्यं कीदृक् । तत्रो-
पनिषदानि वाक्यानि । आदौ तावद्वेदस्य प्रज्ञानमानन्दं ब्रह्म ।

*) उमा stört das Metrum Es wäre leicht dieses in दुर्गा oder
काली etc zu ändern Andere HSS lesen सोताच्छायाङ्कमाश्रये रामम् ॥

अहं ब्रह्मास्मीति यजुर्वेदस्य । तत्त्वमसीति सामवेदस्य । अयमात्मा
ब्रह्मेत्याथर्वणवेदस्य ॥

882

93/10 11 Bl. Lin. en. Geschrieben von Har a kara etwa im J 1 00

Tripurasundarimanasapijana die geistige Verehrung der
Tripura in 78 Versen in verschiedenen Metren von Sankaracarya
Beginnt सुधासिन्धोर्मध्ये सुरविटपिवाटीपरिवृते मणिद्वीपे नीलोप-
वनवति चिन्तामणिगृहे । शिवाकारे मध्ये परमशिवपर्यङ्कनिलया
भजन्ति त्वा धन्या कतिचन चिदानन्दलहरीम् ॥ १ ॥ उपसि मा-
गधमङ्गलगायनैर्झटिति जागृहि जागृहि जागृहि । अतिहृष्टपादं कटाक्ष-
गिरीचणैर्जगदिदं जगदस्य सुखीकुलम् ॥ २ ॥ कनकमयवितर्दिशोभ-
मानं दिशि दिशि पुण्यसुवर्णकुम्भयुक्तम् । मणिमयमण्डपः (statt mandapa
lies gṛha) मध्यमेहि मातर्मयि हृपया हि समर्चनं गृहीतुम् ॥ ३ ॥

Schliesst प्रत्यहं भक्तिसंयुक्तो यः पूजनमिदं पठेत् । वाग्वादिन्या
प्रसादेन वत्सरात्स कविर्भवेत् ॥ ७३ ॥ Unter dem Titel Catul a
stjupacaramanasapijastotra in der Kavyamala IX 101 abgedruckt
Dort fehlt der erste Vers Ebenso in Florence MSS Num 229

883

19/9 9 Bl. 7 bis 8 Linien Etwa 1 90

Bhajagovindastotra ein Hymnus an Govinda von Sankaracarya
2 geschrieben 14 Verse Fehlerhafte Abschrift Beginnt भज
गोविन्द भज गोविन्द गोविन्द गोविन्द भज मूढमते । प्राप्ते सनि-
हते प्राप्ते नहि नहि रक्षति दुष्कृतकरणे ॥ १ ॥ वालस्तावत्क्रीडा
सक्तस्तारुणस्तावत्तारुणीरक्त । वृद्धस्तावच्चिन्तामय परमे ब्रह्मणि को ऽपि
न लभ ॥ २ ॥ Diese Strophe findet sich auch im Mohamudgira

884

94/10 10 Bl. 10 bis 14 Lin. en. Geschrieben im J 1861 von Abhaya
Sankara

Sankaravijayam in 156 Versen Sankaracarya 20
geschrieben Beginnt श्रीगुरुचरणद्वन्द्वे वन्दे ऽहं मथितदुःसहद्वन्द्वम् ।
भ्रान्तियहोपशान्तिं पासुमय यस्य भसितमातनुते ॥ १ ॥ दैशिकवर-
दयानु वन्दे ऽहं निहतसकलमदेहम् । यच्चरणद्वयमद्वयमनुभवमुपदि-
शति तत्त्वदस्यार्थम् ॥ २ ॥ ससारदावपावकसततं सकलसाधनोपेत ।
स्वात्मनिष्पण्णनिष्ठैर्व्याप्त्यै शिष्यं प्रबोध्यते गुरुणा ॥ ३ ॥ Der Kern
der Abhandlung ist im achten Verse angedeutet अन्नप्राणमनो-
मयविज्ञानानन्दपञ्चकोशानाम् । एकैकान्तरभाजा भजति विवेकात्म-
काशतामात्मा ॥

Schliesst अज्ञानान्धविहन्ता विरचितविज्ञानपङ्कजोष्मास । मा-
नसगगनतल मे भासयति श्रीनिवासगुरुभानुः ॥ १५६ ॥

885.

23/10 19 Bl, 7 Linien Abschrift von etwa 1780 gemacht von
Vauchārama Bhata Mēvilajī Miya

Anandalahari oder *Saundaryalahari*, ein Hymnus an Parvati,
als Sakti von Śiva, in 103 Versen, von Śūkarācārya Beginnt
शिव शक्त्या युक्तो यदि भवति शक्तः प्रभवितु ।

Schliesst प्रदीपज्वालाभिर्दिवसकरनीराजनविधिः etc

886.

21/10 13 Bl 9 Linien Geschrieben Gangāgautamītre Tryambakanā-
thasamīpe Abschrift von etwa 1750

Anandalahari

887.

30/11 33 Bl, 7 bis 18 Linien Geschrieben im J 1816 von Govindarāma

Anandalahari, mit dem Śaṅbhāgyavādhinī genannten Kom-
mentar von Kaivalyācārya Sieh Catalogus Oron Num 168

Die Handschrift bestand aus 48 Blättern, aber 1—15 fehlen
Sie beginnt mit Vers 19

888.

20/11 4 Bl 8 bis 9 Linien Abschrift von etwa 1820

Zwei kurze zum Vedānta gehörige Stücke

1) *Brahmamahimān*, in 12 Versen, Hastamalaka zugeschrieben
Beginnt न यत्नीं विप्रावी मयि न च जडत्वादिकसमा जडो ऽय
देहादिः प्रभवति मदाधारचलनः । अलिप्तो ऽह शुद्धो गगन इव मे
बोधवपुषो धिया ब्रह्मानन्दे निरवधिमहिम्नो विरहणम् ॥ १ ॥ न
भास्यो ऽह बुद्ध्या सुदृगपि न वाचा न करणैर्मदाधाराः सर्वे मतिव-
चनचक्षु प्रभृतयः । अवेद्यस्वाखण्डानुभववपुषो मे अनवरत धिया० ॥ २ ॥

Schliesst यमाहुर्वेदान्ताः परमपदमीशो ऽपि वचनेरखण्डं ब्रह्मा-
प्ये विधिमुपनिषेधैरविरतम् । स एवाह वालो विधिहरिहरात्मा-
तिविमले निजानन्दे कीडे विगतमलविभ्रान्तिरहितः ॥ १० ॥

2) *Brahmanāmācālī* in 22 Versen Beginnt सद्यश्चक्षुषणमा-
त्रेण ब्रह्मज्ञानं यतो भवेत् । ब्रह्मनामावलीमाला सर्वेषां मोक्षसि-
द्धये ॥ १ ॥ असङ्गो ऽहमसङ्गो ऽहमसङ्गो ऽह पुनः पुनः । सच्चिदा-
नन्दरूपो ऽहमहमेवाहमव्ययः ॥ Dieser haisbrekene Ton geht durch
alle Verse durch

889.

99/10 55 Bl 11 bis 12 Linien Der erste Teil ist etwa um 1750
der zweite vielleicht um 1780 geschrieben

Adiantacandra ein Kommentar zu *Adiantasuddhi* von
Madhusudan, verfasst von Brahmananda Sarasvati einem Schüler
von Paramananda Sarasvati Zwei Fragmente Das erste reicht
von 3 bis 22, das zweite hat eine neue Zählung nämlich 8—38
Der Schreiber hat Nummer 13 übergangen aber es fehlt nichts
Das erste beginnt त्वनेन पौनरुक्त्य अनुवृत्तिपदेनैव चेष्टसिद्धे धर्म-
पदवैयर्थ्यं च । Das zweite beginnt णि सशयकोट्यो सत्यत्वादि-
तदभावयोरन्यतराश्रये अन्यथा निश्चिते सशयमङ्गीकृत्य । und schliesst
mit dem vierten Paricheda Der Kolophon lautet महानुभावधी-
रेयशिवरामाख्यवर्णिन । एतद्वन्यस्य कर्तारो लेखका केवल वयम् ॥
श्रीनारायणतीर्थाना षटशस्त्रीपारमीयुषाम् । चरणी शरणीकृत्य
तीर्थ सारस्ततार्थव ॥ भजे श्रीपरमानन्दसरस्वत्यद्विपङ्कजम् । यत्कृ-
पादृष्टिलेशेन तीर्थं ससारसागर ॥ etc

890.

25/11 47 Bl 12 bis 13 Linien Geschrieben in Sangamakstra von
Sukla Dāmodara einem Sohn von Sukla Caturbhujā in Samvat 154 (?) L. o
vierte Zahl ist wie oft ausgelassen

Tattvaloka, Vertheidigung des Vedanta gegen die Ansichten
der Naiyayikah und Vaisesikah von Janardana einem Schüler
von Anubhūtiśvarupa In zwei Adhyāya und 60 Abschnitten
Fol 34—36 fehlen Beginnt शुद्धानन्दधनो ऽपि दुःखयुतता ध्या-
नाधिष्ठो धुनाध्यक्षेत्सात्मनि यस्य विश्वमखिलं चक्रे प्रकृत्यन्वित ।
यस्मिन्नुज्जुभुजङ्गवन्निभुवनं भाति भ्रमान्निर्भये सो ऽह (lies ऽयं) नित्य-
निरामयामृतवपुः ससारदार पर ॥ १ ॥ प्रकटार्थनिबन्धाब्धेरुत-
न्यायरत्नकी । धितनोति तमोर्ध्वस्त्वि तत्त्वालोक जनार्दन ॥ २ ॥ इह
खल्वर्द्धते विषदमानं वादिवृन्दं वावदीतितराम् । न तत्त्वमस्यादि-
शास्त्राज्जीवस्य प्रज्ञात्मना प्रमितिरुदयमासादयति । ससारित्वग्राह-
कप्रत्यक्षविरोधादिति । तदसारम् । तत्प्रत्यक्षतासिद्धे । तथा हि ।
न तावदिदं बाह्याचक्ष नापि मानसम् ॥

Citiert werden Udayana (mehrmals) Brahmajñānakāra
Fol 11a, Bhaskara und die Bhaskarivādy Fol 13b 14b Sambhu
Fol 7b, Sugatanuvāyikārabhūṭayāḥ Fol 8b Alle diese werden
getadelt

Schliesst शरीरकमहाभाष्यप्रकटार्थनिबन्धनम् । जनार्दनो नि-
रीक्ष्येत् तत्त्वालोकं विनिर्ममे ॥ १ ॥ न विद्यते यत्र विज्ञानज्ञान-

मायाकुलग्लानिकलाकलापः । शुद्धस्वभाव परमार्थरूप वेदान्तवेद्य त-
दह भवामोति (wohl tam aham namāmiti) सिद्धम् ॥ २ ॥ श्रीम-
दनुभूतिस्वरूपाचार्यशिष्येण विद्वद्वृन्दपादारविन्दप्रणतकधरेण श्रीमता
जनार्दनेन विनिर्मिते तत्त्वालोके द्वितीयोऽध्यायः ॥

891.

26/11 34 Bl., 7 Linien Etwa 1840

Tattvanusandhāna, eine philosophische Erörterung der viel
Mahavakya, von Mahādeva Vedāntin, einem Schüler von Svayam
prakāśa Unvollständig Beginnt ब्रह्माह यत्प्रसादेन मयि विश्व
प्रकल्पितम् । श्रीमत्स्वयंप्रकाशाख्य प्रणीमि जगतां गुह्यम् ॥ १ ॥ देहो
नाह श्रोत्रवागादिकानि नाह बुद्धिर्नाहमध्यासमूलम् । नाह सत्त्वा-
नन्दरूपसिद्धात्मा मायासाक्षी कृष्ण एवाहमस्मि ॥ २ ॥ अथ मोक्षस्य
वाक्यार्थज्ञानाधीनत्वात् । (Glosse tāni ca tattvam asi, aham brahmā-
smi, aham ātma brahma, prajñānam ānandam brahmeti catvāri mahā
vakyāni) तदर्थं तत्पदार्थं निरूपयामः ॥ Sieh Catal India Office
Num 2888

892.

20¹/₂, 9¹/₂ 17 Bl., 9 b.s 10 Linien Etwa 1820

Tattvanusandhāna von Mahādeva Vedāntin : Unvollständig
Fol 17 b schliesst अश्रुत्युत्पत्तस्य सगतिः गृह्यभावात् वाक्यार्थप्रमा
पदपदार्थयोः स्वरूपसारकभावः सगतिः । सा द्विधा शक्तिर्लक्षणा
चेति । शक्तिर्नाम मुख्या वृत्तिः । पदपदार्थयोर्वैचित्र्याच्चक्रभावसम्बन्ध
इति । सा च द्विविधा योगो -

893.

20/11 8 Bl. 8 bis 9 Linien Etwa 1810

Tattvabodha, ein Katechismus von den Grundbegriffen des
Vedānta, in Frage und Antwort, von einem Schüler von Vācu-
devendra Beginnt वासुदेवोन्द्रयोगीन्द्रं नत्वा ज्ञानप्रदं गुह्यम् ।
मुमुक्षुणां हितार्थाय तत्त्वबोधो विधीयते ॥ १ ॥ साधनचतुष्टयसम्प-
न्नाधिकारिणा मोक्षसाधनभूतं तत्त्वविवेकप्रकारं यज्यामः ॥ साधन-
चतुष्टयं किम् । नित्यानित्यवस्तुविवेकः ॥ १ ॥ इहामुच्यते भोगवि-
रागः ॥ २ ॥ शमादिपञ्चपत्तिः ॥ ३ ॥ मुमुक्षुत्वं चेति ॥ ४ ॥ नित्यं
वस्तुवैकं प्रत्यक्षं तद्व्यतिरिक्तं सर्वमनित्यम् । अयमेव नित्यानित्यवस्तुवि-
वेकः ॥ विरागः कः । इह सर्वभोगेष्विच्छाराहित्यम् ॥ शमादिसाध-
नसंपत्तिः का । शमो दमस्तपस्तित्तिष्ठा अदा समाधानं चेति ॥

Schliesst तनु त्यजति वा काष्ठा अपचस्य गृहे ऽथवा । ज्ञान-
संप्राप्तिसमये मुक्तो ऽसी विगताशय । इति स्मृतेश्च ॥

894.

26/9 4 Bl 8 bis 10 Linien Etwa 1790

Tattvabodha

895.

90/11 " Bl 10 bis 11 Linien Geschrieben in Dhatri pura von Durla
bharama Sohn von Jayānanda im J 1801

Tattvabodha In dieser Handschrift falschlich Sankaracarya
zugeschrieben

896.

93/10 21 Bl 7 bis 8 Linien Schrift vom 18 Jahrh

Astākragita oder *Adadhutanubhūti* von einem unbekannten
Verfasser 21 Kapitel welche 902 Verse enthalten Beginnt
मुक्तिमिहसि चेत्तात विषयान्विषयत्यज । चमार्जवदयातोपसत्य पी-
युपवद्वज ॥ १ ॥ न पृथ्वी न जल नाग्निर्न वायुर्दीर्न वा भवान् ।
एषा साक्षिणामात्मानं चिद्रूपं विद्धि मुक्तये ॥ २ ॥ यदि देहं पृथ-
कृत्य चित्तिं विद्रम्य तिष्ठसि । अधुनिव सुखी शान्तो बन्धमुक्तो भवि-
ष्यसि ॥ ३ ॥

Schliesst mit einem Kapitel welches die Einteilung des ganzen
Werkes angiebt Letzter Vers विश्वैकमिती खण्डे शोकैरात्मानि
मध्यक्षि । अवधूतानुभूतेश्च शोका सख्याक्रमा अमी ॥ Sieh Cod
Oxon Num 508

897.

90/13 14 Bl 8 bis 10 Linien Etwa 150

Astākragita Mit dem Kommentar von Visvesvara

Diese Schrift mit dem Kommentar von Visvesvara ist in
Indien mehrfach herausgegeben worden

898

25/11 45 Bl 10 bis 1 Linien Etwa 190

Astākragita mit dem Kommentar *Ādhyatmapradīpikā* von
Visvesvara Der letztere beginnt यदज्ञानाज्जगज्जात यद्विज्ञाना-
द्विलीयते । तं नत्वा सच्चिदानन्दं कुर्वे ऽध्यात्मप्रदीपिकाम् ॥ १ ॥

899

33/12 6 Bl 10 Linien Schrift von Anf dieses Jahr

Uttaragita scheinbar eine Fortsetzung der Bhagavadgita eine
Vedānta Abhandlung in drei Kapiteln. Ziemlich alt da Gau lapada
einen Kommentar zu ihr geschrieben hat Beginnt अर्जुन उवाच ॥

यदेक निष्कल ब्रह्म व्योमातीत निरञ्जनम् । अप्रतर्क्यमविज्ञेय विना-
शोत्पत्तिवर्जितम् ॥ १ ॥ कारण योगनिर्मुक्त हेतुसाधनवर्जितम् ।
हृदयाम्बुजमध्यस्थ ज्ञानज्ञेयस्वरूपकम् । तत्त्वणादेव मुच्येत यज्ज्ञाना-
ब्रूहि केशव ॥ २ ॥

900.

19/12 8 Bl 8 Li ren Ltwa 1690

Gitasara oder *Bhagavadgitasara* in 95 Versen, über die
Heiligkeit des Omkara und die Vertiefung in das Brahman
(Dhyanayoga) In einem Dialog zwischen Arjuna und Krishna
Beginnt अस्य श्रीगीतासोचमन्त्रस्य ओकारस्य ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा ऋ-
षयः । etc अर्जुन उवाच ॥ ओकारस्य तु माहात्म्य रूप स्थान पर
तथा । तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि ब्रूहि मे पुरुषोत्तम ॥ १ ॥ श्रीभग-
वानुवाच ॥ साधु साधु महाबाहो यन्मा त्वं परिपृच्छसि । विस्तरेण
प्रवक्ष्यामि तन्मे निगदत शृणु ॥ २ ॥ पृथिव्यादियं ऋषेदो भूरि-
त्येव पितामह । अकारेण सत्यं प्राप्ते प्रथमे प्रणवांशके ॥ ३ ॥ etc

Schliesst निर्मथ्य चतुरो वेदान्मुनिना भारत कृतम् । सार
निर्मथ्य कृष्णेन गुडाकेशमुखे ऽमृतम् ॥ ९३ ॥ गीताज्ञानामृत पीत्वा
पुनर्जन्म न विद्यते । पुण्य पापहर प्राप्य ससारभयनाशनम् ॥ ९४ ॥
जपता शृण्वता चैव गीतासारमनुत्तमम् । यं पठेत्मातृत्याय गङ्गा
स्नानं दिने दिने ॥ ९५ ॥

901.

19 / 10 1/2 8 Bl 10 L 4 19 lines Geselrieben in 13 era von
Bla de Sol n von July 3 a um et 1800

Gitasara in 101 Versen Beginnt अर्जुन उवाच ॥ ओका-
रस्य च माहात्म्य रूप स्थान फल तथा । तत्सर्वं श्रोतुमिच्छामि ब्रूहि
मे पुरुषोत्तम ॥ १ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ साधु पार्थ महाबाहो यन्मा
त्वं परिपृच्छसि । विस्तरेण प्रवक्ष्यामि तन्मे निगदत शृणु ॥ २ ॥
अस्य श्रीगीतासारमन्त्रस्य भगवान्वेदव्यास ऋषिः । प्रणवो [वीजम्] ।
अनुष्टुप् छन्दः । अधिवायुमूर्त्या देवता । आहवनीयगार्हपत्यदक्षिणा-
प्रस्थानानि ऋग्वज्रसामवेदाशक्त्यानि पीतश्वेतानि वर्णानि । श्री
अप्रयो मन्त्रस्य श्रीओओओकारस्य रूप ज्ञानापिस्थानानि । ओ भूर्भु-
वः स्वः साहाजपमहं करिष्ये । अकार इति वीजम् । उकार शक्तिः ।
मकार कीलकम् । मुक्तिद्वारं गीतासारजपमहं करिष्ये । ओओओओ-
कारस्येति ओ नम इति मन्त्रः ॥ पृथिव्यपिच ऋषेदो भूरित्येव पि-
तामह । अकारे तु सत्यं प्राप्ते प्रथमे प्रणवांशके ॥ ३ ॥ अन्तरिक्षं

यजुर्वायुर्ध्रुवो विष्णुः सनातनः । उकारे तु लयः प्राप्ते द्वितीये प्रण-
वाशके ॥ ४ ॥ दिवि सूर्यः सामवेदः स्वरित्वेव महेश्वरः । मकारे तु
लयः प्राप्ते तृतीये प्रणवाशके ॥ ५ ॥ अकारे च उकारे च मकारे
च धनजयः । इदमेकं मुनिष्यन्नमोमिति ज्योतिरूपकम् ॥ ६ ॥

Schliesst सर्वोपनिषदो गावो दोग्धा गोपालनन्दनः । पार्थो
वत्सः सुधीभोक्ता दुग्धः गीतामृतमहत् ॥ १०१ ॥ इति श्रीभगवद्गी-
तासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्रीकृष्णार्जुनसंवादे गीतासार-
स्तोत्रं संपूर्णम् ॥

902

36/17 158 Bl. 9 l. s. 10 L. in. Etwa 170

Yogavasiṣṭhasaṁgraha oder *Mol'sop'iyasana* oder *Laghut-
sistha* in sechs Prakaraṇa. Gauda Abhinanda hat die im grossen
Yogavasiṣṭha enthaltenen Erzählungen mit bedeutenden Abkürzungen
zusammengestellt. Fol. 1 2 fehlen. Das Utpattiprakaraṇa endet
fol. 64a Sthitiprakaraṇa fol. 81b Uṣṇasūtraṇiprakaraṇa fol. 113b
Anvānaprakaraṇa fol. 160b

903

24/11 71 Bl. Lin. en vers. ede. Schrift von 1696

Yogavasiṣṭhasaṁgraha ausgewählte mol'sische Sentenzen aus dem
Yogavasiṣṭha abgeteilt in 10 Kapitel. Mit einem Kommentar von
Mahādharma. Das erste Blatt fehlt. Fol. 2 beginnt महानुभाव-
संपर्कात्ससारार्थवत्तद्वने । युक्तिः समाप्यते राम इदं नौरिव ना-
विकात् ॥ ४ ॥

904

70 9 13 Bl. 8 L. in. Etwa 180

Goral'sasatala 201 Verse über mystische Askesis von
Goral. Beginnt श्रीगुरु परमानन्द वन्दे सानन्दवियहम् । यस्य
सनिधिमात्रेण चिदानन्दायते तनुः ॥ १ ॥

Line genuine Analyse findet sich in Catal. Oxon. Num. 567

905

31/14 13 Bl. 17 l. s. 14 L. e. Schrift von 1843

Hathayoga-lipī von Śaṭmarama. In vier Kapiteln (Lipī 1)
Beginnt श्रीआदिनाथाय नमो ऽस्तु तस्मै येनोपदिष्टा हठयोगविद्या ।
विराजते प्रोन्नतराजसाधमारोढुमिच्छोरधरोहिणीव ॥ १ ॥ प्रणम्य
श्रीगुरुं नाथं स्वात्मारामेण धीमता । केवलं राजयोगाय हठविद्योपदि-
शते ॥ २ ॥ भ्रान्त्या वज्रमतध्वान्ते राजयोगमज्ञानताम् । हठप्रदी-
पिका धत्ते स्वात्मारामः कृपाकरः ॥ ३ ॥ हठविद्यां हि मत्स्येन्द्रगोर-
चन्द्या विजानते । स्वात्मारामो ऽथवा योगी जानीति तत्प्रसादतः ॥ ४ ॥

Svātmārāma versteht unter Hāthavidyā die durch gewaltsame Mittel bewirkte Hemmung des Athems, um die Modifikation des denkenden Principis zu regeln. Diese Unterdrückung führt zum Rajayoga, über welchen die Śārāṅgarpaddhati 4364—4375 zu vergleichen ist. Die Hāthapradīpikā ist in Catal Oxon Num. 566 ausführlich behandelt.

Upadesa 1 endigt Fol 3 b, 2 Fol 6 a, 3 Fol 9 b, 4 Fol 13 b

906.

24/11 41 Bl., 13 Linien. Geschrieben in Ahmadabad (Šākandiseri madhye) im J. 1775.

Hāthapradīpikā mit einer Paraphrase in Gujarātī. Es fehlen Folia 9. 2. 9. 90. — Upadesa 1 p 6 a 2 p 12 a 3 p 26 b 4 p 41 b

907.

28/14 7 Bl. 12 Linien. Etwa 1780.

Das vierte, bedeutend erweiterte Kapitel der *Hāthapradīpikā*, in 194 Versen. Dieses handelt von samādhi, dem Zurückhalten von äusseren Gegenständen und die tiefe Versenkung des Geistes. Beginnt नमः शिवाय गुरवे नादबिन्दुकलात्मने । निरञ्जनपदं याति यतो योगपरायणः ॥ १ ॥ अथेदानीं प्रवक्ष्यामि समाधिक्रममुत्तमम् । मृत्युघ्नं च सुखोपायं ब्रह्मानन्दकरं परम् ॥ २ ॥

Unterschrift इति श्रीसहजानन्दचेलकेन*) श्रीस्वात्मारामयोगीन्द्रेण विरचिताया हठप्रदीपिकाया सिद्धान्तसमाधिसाधनविधिः ॥

908.

28/11 22 Bl., 10 Linien. Etwa 1760.

Padarthamālā, eine Darstellung der sieben Kategorien der Vaiśeṣika Philosophie, von Jayarūpa. Ein Fragment. Vorn fehlen Foll 1—18, und am Schluss eine ganze Reihe von Blättern. Auf Fol 57 b erwähnt er sein Dīdhitiśrīyotana. Florent MSS 475.

909.

31/12 19 Bl., 14 bis 15 Linien. Schrift von 1831.

Sāṃkhyasūtrikā von Īśvarakṛṣṇa, mit dem Kommentar Tattva-kramanūci von Vācaspati Miśra. Foll 1—6 fehlen. Fol 7 a beginnt am Ende der neunten Kārikā पश्यते । अथापि विवर्तः शब्दादिप्रपञ्चस्यापि सतः सञ्जायत इति न स्यात् ।

Schliesst इयं प्रकाशमलवर्णशालिनी तिरस्कृताज्ञानसमुद्यया । तपोति सर्वोत्तममार्गगामिनी सती मुद कामपि तत्त्वकीमुदो ॥ Im zweiten Padā fehlt etwas.

*) Celaka ist ein Schüler.

910.

29/14 10 Bl 13 bis 15 Linien Ftw 1830

Sāṃkhyatattvakaumudī, ein Kommentar zu den *Sāṃkhyakārikā* von Īśvarakṛishṇa, von Vacaspati Miśra (Fragment, Fol 2—99) Beginnt स्याथंम्य संसिद्धी को विद्वान्यत्नमाचरेत् सन्ति चोपायाः शत शरीरदुःखप्रतीकाराय ।

911.

25¹/10 11 Bl 11 bis 14 Linien Schrift von 1751

Saptapadārthī, die sieben Kategorien der *Sāṃkhyā* Philosophie, von Sivāditya. Beginnt हेतवे जगतामेव ससारार्णवसेतवे । प्रभवे सर्वविद्याया शभवे गुरवे नम ॥ १ ॥ प्रमितिविषयाः पदार्थाः । ते च द्रव्यगुणकर्मसामान्यविशेषसमवायाभावाख्या सप्तैव । तच्च द्रव्याणि पृथिव्यग्नेजोवाय्वाकाशकालदिगात्मनासि नदेव ॥ १ ॥ Sivāditya wird zuerst von Śrīharsa in seinem *Abhāndanakhandakhadya* und von Gaṅgeśvara im *Intivacintamani* citirt

Schliesst सप्तदीपा धरा यावद्यावत्सप्त धराधरा । तावत्सप्तपदार्थीयमस्तु वस्तुप्रकाशिनी ॥ .

912.

23/10 7 Bl 12 bis 13 Linien Geschrieben im J 1623 v. Somasvara, S in von Dhātta Dīmodara

Bhāṣāparicheda oder Kārīṇāṭhī, ein Abriß der *Vaiśeṣika* Philosophie, von Viśvanātha Pañcanana, in 166 Regeln Beginnt भूतनगलधरत्नचये गोपवधूटीदुकूलचौराय । कृष्णाय नमस्तस्मै ससारमहीरुहस्य बीजाय ॥ १ ॥

913.

26 11 11 Bl 9 Linien Die älteren Blätter etwa 1650 geschrieben

Bhāṣāparicheda

914.

27/10 11 Bl 9 bis 10 Linien Von Kāṣṇarīma u. Akambārī unter der Leitung von Ajitśiṣṭa als einem Exemplar welches Nātheśvarasvamin Viśṇuakāya angehörte im J 1723 abgeschrieben

Bhāṣāparicheda

915.

29 11 10 Bl 8 bis 10 Linien Abschrift von 1745

Bhāṣāparicheda

916.

29/11 5 Bl. 12 Linien Abschrift von etwa 1740

Bhāṣāparicheda

917.

34/8 15 Bl 4 bis 7 Linien Handschrift. Etwa 1720

Bhāṣāparicheda

918.

25/10 10 Bl 7 bis 10 Linien Etwa 1800

Bhasuparicheda

919.

21/8 27 Bl 5 Linien Etwa 1830

Bhasūparicheda

920.

21/9 9 Bl 10 bis 11 Linien Fehlerhafte Abschrift von etwa 1800

Bhasuparicheda Nach Karika 34 ist eine eingeschoben (beginnt वायोर्नवैकादशतेजसो गुणा)

Schliesst hier mit dem später hinzugefügten Vers सप्तपञ्च-
रयोर्नवैकादशतेजसो गुणा । पूर्णो भाषापरिच्छेदो विदुषामुपकारक ॥

921.

94 10 49 Bl 13 bis 14 Linien Abschrift von etwa 1600

Siddhantamuktavali oder abgekürzt *Muktavali*, ein Kommentar zum Bhasuparicheda, von Viśvanātha selbst Beginnt चूडामणी-
कृतविधुर्वलयीकृतवासुकि । भवो भवतु भव्याय लीलाताण्डव-
पण्डित ॥ १ ॥ Am Ende fehlt ein einzelnes Blatt

922.

291/13 16 Bl 12 bis 13 Linien Etwa 1810

Siddhantamuktavali Unvollständig Bricht ab in Rāh's
Ausgabe Sutra 57, Lame 3

923.

33/1* 31 Bl 12 Linien Etwa 1830

Siddhantamuktavali prakāśa, ein Kommentar zur Siddhantamuktavali, von Mahadeva, einem Sohn von Balakṛiṣṇa Beginnt
लक्ष्मीपादयुगं प्रणम्य पितरग्रीवालक्षणभिधं etc

Die Handschrift enthält den ersten Paricheda und den Anfang des zweiten

924.

2/12 28 Bl 10 bis 12 Linien Schrift von Anf dieses Jahrhunderts

Siddhantamuktavali prakāśa Ein Stück des ersten Paricheda
Reicht bis fol 24b der vorangehenden Handschrift.

925.

24/10 42 Bl., 8 bis 10 Linien Etwa 1820

Siddhantamuktavali prakāśa Pratyakṣakhaṇḍa und der Anfang des Anumanakhaṇḍa Beginnt मुखदुष्पादीत्यादिना मनिरूपविप-
तिधर्माधर्मभावनापरिग्रह ॥

926.

31/10 12 Bl., 9 bis 13 Linien Etwa 1815.

Tarkamīta, die Elemente der Vaiśeṣika-Philosophie, von Jagadīśa Beginnt ब्रह्माद्या निखिलार्चितास्त्रिदशसंदोहाः सदाभीष्टदाः etc अथ श्रुतिः श्रूयते । आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्य इति (Bṛihadāranyaka, Bibl Ind p 450)

Schliesst यथा शङ्खः पाण्डर एवेति विशेष्यसगतस्यान्ययोगव्यवच्छेदः पार्थ एव धनुर्धर इत्यादौ एवदिशा सर्व बोध्यमिति ॥ Sieh Catal India Office Num 2121

927.

23/11 14 Bl., 10 Linien Geschrieben von Nārāyaṇa'sa Schuler (परशिष्य) von Vyayarama, im J 1776

Tarkāmīta, ein Abriss des Vaiśeṣika Systems, von Jagadīśa Bhṛttācārya Ganze Satze aus Kanād's Sūtra werden wenig verändert aufgenommen Beginnt ब्रह्माद्या निखिलार्चितास्त्रिदशसंदोहाः सदाभीष्टदाः स्वाज्ञानप्रशमाय चच मनसो वृत्ती. समस्ता दधुः । श्रीविष्णोश्चरणाम्बुज भवभयध्वंसिकबीज पर हृत्पद्मे विनिधाय तन्निरूपमं तर्कामृतं तन्यते ॥ १ ॥ अथ श्रुतिः श्रूयते । आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः श्रोतव्यो मन्तव्यो निदिध्यासितव्य (S P 15, 5, 4, 5) इति ॥ etc

928.

20/13 11 Bl., 17 bis 20 Linien Etwa 1790

Tarkāmīta von Jagadīśa

929.

22/0 26 Bl., 11 bis 14 Linien Etwa 1720

Tarkabhāṣā, ein Abriss der Logik, gegründet auf den Nyāyasūtra von Gāntama Von Kesavamisra (A.) Beginnt वालो ऽपि यो न्यायनये प्रवेशमल्येन वाञ्छत्यलसः श्रुतेन । सच्चिन्मयुक्त्यन्विततर्कभाषा प्रकाश्यते तस्य कृते मयैषा ॥ १ ॥ प्रमाणप्रमेयसंशयप्रयोजनदृष्टान्तसिद्धान्तावयवतर्कनिर्णयवादञ्जल्यवितण्डाहेत्वाभासकलजातिनियहस्यानाना तत्त्वज्ञानान्निश्रेयसाधिगम इति न्यायस्यादिमं सूत्रम् ॥ अस्यार्थः । प्रमाणादिषोडशपदार्थानां तत्त्वज्ञानान्मोक्षप्राप्तिर्भवतीति । न च प्रमाणादीनां तत्त्वज्ञानं सम्यग्ज्ञानं तावद्वधति यावदेपामुद्देशलक्षणपरीक्षा न क्रियन्ते । यदाह भाष्यकारः (i e Vātsyāyana) । त्रिविधा चास्य शास्त्रस्य प्रवृत्तिः । उद्देशो लक्षणपरीक्षा चेति । उद्देशस्तु नाममात्रेण वस्तुसंकीर्तनम् । तच्चास्मिन्नेव

सूत्रे कृतम् । लक्षण त्वसाधारणधर्मवचनम् । यथा गो साक्षादि-
मत्तम् । यथालक्षितस्यैतल्लक्षणमुपपद्यते न वेति विचार परीक्षा ।
तेनैते लक्षणपरीक्षे प्रमाणादीना तत्त्वज्ञानार्थं कर्तव्ये ॥

930.

27¹/₂/1⁹ 29 Bl 12 Lin en Etwa 1740

Tarlabhāsū (B)

931.

26/11 20 Bl 9 bis 11 Lin en Etwa 1740

Tarkabhāsa Unvollständig (C) Schliesst in A Fol 16a 7
in B Fol 17a 2

932

24/12 2 Bl 11 bis 12 Lin en Geschrieben im J 1857 von Bhavanī
sa kāra Sohn von Abbaya 2. b. v.

Tarlasamgraha ein Grundriss der Vaiśeṣika Philosophie von
Annambhaṭṭa Der Verfasser wird in dieser und der folgenden
Handschrift Ananta Bhaṭṭa genannt Beginnt निधाय हृदि वि
शेष विधाय मुख्यवन्दनम् । बालानां सुखबोधाय क्रियते तर्कस
ग्रह ॥ १ ॥

933

22/12 19 Bl 10 bis 12 Linen Etwa 1820

Foll 1—7 *Tarlasamgraha*

Foll 8—19 *Tarkasamgrahadīpikā* Annambhaṭṭa's eigener
Kommentar zu seinem *Tarkasamgraha* Beginnt विश्वेश्वर साम्ब
सूतिं प्रणिपत्य गिर मुखम् । टीका शिशुहिता कुर्वे तर्कसंग्रहदीपिकाम् ॥

934.

24/11 14 Bl 14 bis 17 Lin en Etwa 1800

Tarlasamgraha und *Dīpikā* von Annambhaṭṭa Fol 12 fehlt

935

23/14 13 Bl 16 bis 22 Lin en Schrift von 184

Tarlasamgrahadīpikā

936

26/11 19 Bl 11 Lin en Schrift von 1856

Tarkasamgrahadīkā

937

26/13 19 Bl 11 bis 12 Lin en. Schrift von 1857

Tarlasamgrahadīpikā

Auf dem Vorderblatte findet sich ein Saukryacarva zugeschriebenes
Sūasthā in 10 Versen Beginnt गले कलितकालिम प्रकटितेन्दु
भालस्यनिर्विकारितजटोत्कर प्रकटपाणिपाथोरुहम् । etc Fehlerhaft

938.

25/7 23 Bl 8 bis 10 Linien Etwa 1770

Tarlasamgrahadipika

939.

241/8 ■ Bl 8 bis 10 Linien Gesel. neben von Kripa a Kara Sohn von Hari a Kara im J 178

Tarlasamgrahadipika Mit Randglossen

940.

26/11 27 Bl ■ Linien Etwa 190

Tarlasamgrahadipika

941.

28/13 19 Bl 14 Linien Etwa 1830

Nyayabodhini, ein Kommentar zum *Tulasamgrah* von Govardhana. Beginnt निखिलागमसंचारि श्रीकृष्णाय परमं । ध्यात्वा गोवर्धनमुधीस्तनुते न्यायबोधिनीम् ॥

942.

32/10 46 Bl 10 Linien Etwa 1810

Tattvacintamani von Gāṅgeśa. Der vierte Teil desselben *Sabdakhandi*. Fol 28 und 47 fehlen. Beginnt अथ शब्दो निरूप्यते । प्रयोगहेतुभूतार्थतत्त्वज्ञानजन्य शब्दः प्रमाणम् । मनु शब्दो न प्रमाणम् । तथा हि । करणविशेषः प्रमाणम् । करणं च तद्यस्मिन्सति क्रिया भवत्येव । न च शब्दे सति प्रमा भवत्येवेति नायं शब्दः प्रमाणम् ।

Bucht ab ततो लिख्यदेनैकत्रोच्चारणे योग्यतादिवशाद्यगविय-यकं स्वाधिकर्तृजनकं कार्यमित्येकं ज्ञानमनुभवरूपं प्रचु - Dieses entspricht der Ausgabe im Pandit 7 188 b

943.

25/11 63 Bl ■ bis 11 Linien Etwa 1750

Tattvacintamanulūdhiti von Raghunātha. *Anumanikhandi*. Fragment. Paginiert 47—109. Fol 47a beginnt [का]लवृत्तेरेव हेतुत्वादानुमितिकाले च तदममवात्मा नोत्पद्येतेति चेत् । Ausgabe von Calcutta Samvat 1905 p 94 — Randglossen Raghunātha spricht von seinem Kommentar zum *Sabdakhandi* in folgenden Worten Fol 57b स्वर्गकामो यजेतेत्यदावन्वयबोधः शब्दमणिदीधिति विवेचयिष्याम ।

Das letzte Blatt beginnt विषयित्वानुयोगित्वयो und schliesst यत्माध्यतावच्छेदकविशिष्टसाध्यविशिष्ट्यादाव - Findet sich in der genannten Ausgabe p 123

944.

26/1° 47 Bl 13 Linien Schrift von 1671

Foll 50—97 *Tattvacintamanididhiti* (Anumanakhandā) von Raghunātha Ein Bruchstück der letzteren Hälfte entsprechend dem Upadher *duṣakatabijapuvipikṣa* im *Tattvacintamani* bis zu Ende des *Anumana* Teiles. Beginnt *सकलगुणव्यक्तिपु सोपाधेरपि द्रव्यत्वस्य गुणत्वेन सकलगुणेष्वेव निरुपाधित्वात्* ॥ Calcutta Ausgabe von Samvat 1905 p 83 — Fol 59 fehlt

945.

26/11 56 Bl 11 bis 15 Linien Etwa 1800

Fragment eines Kommentars zur *Anumanadidhiti* von Raghunātha. Beginnt *मूलमिति । इक्षैव वाच्यत्व समवायित्वेन विषयता सवन्धावह्निरप्रतियोगिताको यद्यपि प्रसिद्धस्तथापि* etc. Der Verfasser citiert mehrfach Jagadīśa und einmal Gadadhara. Beide haben bekanntlich Kommentare zur *Didhiti* geschrieben — Fol 25 ist doppelt gezählt

Bricht ab mit *एवमपि समवायित्वेन वाच्यत्वाभावस्य मणिकाराणामङ्गीकारापत्तेरित्यखरसवीजमवधेयम्* ॥

946.

20/10¹ 161 Bl 9 bis 1° Linien Etwa 1730

Bhavanandi Bhavanandas Kommentar zur *Tattvacintamanididhiti* *Anumanakhandā* von Raghunātha. Unvollständig. Paginiert 4—187. Es fehlen Foll 1—3 20 42—64 Fol 187 endet in dem Citat *अपार्थक्यम्* aus dem *Tattvacintamani* (Bibl Indica 2 928)

Das letzte Blatt enthält den Anfang einer Abhandlung von Balabhadra Sohn von Visnudasa

947.

24¹/₂/10 167 Bl 11 Linien Schrift von zwei Händen. Die ältere stammt von etwa 1790 die jüngere von etwa 1810

Fragmente der *Sarvopakarini*, eines Kommentares zu der *Bhavanandi* von Mahadeva Punyatmakara. Mahadeva citiert seinen *Avyachautulha* ausserdem Pakṣadharamiśra und einen früheren Kommentator zum *Tattvacintamani* nämlich Saudanlopādhyaya. Der letztere wird unter dem Namen Upadhyaya bereits von Raghunātha mehrfach erwähnt

Eine Anzahl von Blättern konnte trotz aller Bemühung nicht geordnet werden

948

41/11 13 Bl 9 bis 11 Linien Etwa 1790

Tattvacintamanadidhitisikha von Gadadhara Ein kleiner Fragment. Fol 2—12 enthalten die Erklärung zu der *Prakṛtanti*. In dem Calcuttaer Drucke Seite 1—2 Der Anfang und das Ende

fehlen Beginnt auf Fol 2a ज्यत इति सर्वा ह्युपपदविभक्तय
पञ्चपवादिका इति न विरुध्यते । वस्तुतस्तु स्वावधिकोत्कर्षवत्तथा
ज्ञापन नमस्कार ॥ Fol 13 enthält ebenfalls ein Stück des An-
fangs ibid p 3 4

949

23 1/2/10 11 Bl 15 L n en Etwa 1670

Tattvacintumanyalola von Jayadeva Ein Fragment des
Kommentars zu dem P atyaksakbanda des Tattvacintama 1 Paginiert
1—12 doch fehlt Fol 11 Fol 12 reicht wahrscheinlich bis
Pramanyavade Siddhantarahasya in der Ausgabe in der Bibl
Indica 1 248 Beginnt वक्त्राणि पञ्च कुचयो प्रतिविम्बितानि दृष्ट्वा
दृष्टाननसमागमनभ्रमेण । भूयो ऽपि शैलपरिवृत्तिभयेन गाढमा-
लिङ्गितो गिरिजया गिरिश पुनातु ॥ १ ॥ अधीत्य जयदेवेन हरि-
मित्रात्पितृव्यत । तत्त्वचिन्तामणेरित्यमालोको ऽय प्रकाश्यते ॥ २ ॥
प्रसङ्गामङ्गलस्य समाप्तिहेतुता स्थापयितु भूमिकामाचरति । इहेति ।
इहलोके खलु वाक्यालकारे एकवाक्यताऽविप्रतिपत्ति । अतो भ्रममू-
लकताशङ्का निराकृता विवादाङ्गसशयवोजविप्रतिपत्त्यदर्शनान्यूनता च
परिहृता ॥

Jayadeva gibt weder in diesem Teile noch in den ubrigen
Teilen des ganzen Werkes wie etwa Mathuranatha einen voll-
ständigen Kommentar sondern behandelt nur einzelne Punkte In
dem vorliegenden Bruchstück citiert er *Vatsesvara* Fol 2 b
(तदुक्त महार्णवे वत्सेश्वरेण । तथाप्यभीष्टपूर्वकालाङ्गकमङ्गलानुमाने
गौरवमतो लाघवादङ्गताबोधकवेदानुमानमेवेति) Fol 4 b (वेदद्या
नुमीयमानो मङ्गल प्रारिप्सितसमाप्तिसाधनमित्याकार etc) 5 a
Mur riblatta Fol 10 1

Der Manglavada endigt Fol 8 a

950

28/13 8 Bl 9 Linien Ltw 1870

Akhyatarada eine logische Abhandlung über die Natur des
Zeitwortes von Raghunatha Beginnt आख्यातस्य यत्रो वाच्य ।
पचति पाक करोतीति यत्तार्थककरोतिना सर्वाख्यातविवरणात् ॥
Citirt werden Mandanamritanuyayinal

Schl esst तादृशयत्नाननुभवप्रसङ्गादनुपादेयमेव ॥

951

24/9 10 Bl 10 b s 13 I i en Das letzte Fra ment gelort e nem
Gopālabhāṣya १५३a. D s Dat m ist mit Nake 164 bez 1 et

1) *Akhyataradavy I h j i* ein Fragment in vier Blättern von
dem Kommentar von R ghudev zu Raghunath's Akhyatarada.

Beginnt प्रणम्य नीरदश्याममुहामगुणमन्दिरम् । आख्यातवादसद्वाख्या
रघुदेवेन तन्यते ॥ १ ॥ नैयायिक परमत निराकर्तुं स्वमत व्यव
स्थापयति । आख्यातस्येति । यत्तो वाच्य । यत्तत्त्वविशिष्टो वाच्य ।
यत्तत्त्व शक्यतावच्छेदकमिति यावत् ।

Schliesst Fol 4b मेदेनेति । तादात्म्यभिन्नसंबन्धेनेत्यर्थः । Eine
vollständige Handschrift ist von Weber unter Num 1623 beschrieben

2) *Al hy tarudatya* 1/4: Bruchstück eines Kommentars zu
demselben Akhyatavada von Jaynana Paginiert 1 ॥ 4 5
Beginnt न्यायपञ्चानन श्रीमाल्लयराम समासत । आख्यातवादव्या-
ख्यानमातनोति मनोरमम् ॥ १ ॥ अनुकूलव्यापारत्वमाख्यातशक्यता-
वच्छेदकमिति केचित् । अनुकूलत्वस्य ससर्गत्वाद्वापारत्वमात्रं तथेत्येके ।
अनुकूलत्वमात्रं तथेत्यन्ये । धातोरर्थः फलमनुकूलव्यापारादिकमाख्या-
तस्येति मण्डन ।

3) Der Schluss einer logischen Abhandlung mit dem Titel
Visayalakṣikapratyakṣaharyakṣaraḥ abhavarahasya Fol 13 14

Schliesst तथा सत्यन्यमतादिमिद्वयप्रतिबध्यप्रतिबन्धकभावेन
कार्यकारणभावानामावश्यकतया विषयस्य यथोक्तरूपेण हेतुत्वे माना
भावादिति समास ॥

952.

25/11 4 B1 10 L n en Ge d r e b e i von Vyasa Anantakṣema in
Benares im J 1774

Nu rada über die Negation in der Logik von Raghunath
Beg nnt ससर्गभावो ऽन्योन्याभावश्च नञो ऽर्थः । तत्र चान्वयिता-
वच्छेदकावच्छिन्नप्रतियोगिताकत्वं व्युत्पत्तिवल्लभम् । नीलघटवति न
घट । नीलघटो न घट इत्याद्यव्यवहारात् । इह नीलघटवति न
पीतो घट इति । पीतो घटो न नीलो घट इत्यादिव्यवहाराच्च ॥

Schliesst तेन न पश्यति न राज्ञ इत्यादौ न कृत्यादन्योन्यभावो
भूतल न घट इत्यादौ न घटससर्गभावश्च प्रतीयत इत्याहुः ॥

953

39 1/2 2 1 BII 10 b s 11 L n en Etwa 1830

Saṁjalāsanitika ein Kommentar zu Raghunāthas *Samā-
njālaśāstra* über die Bildung allgen einer Begriffe in seiner
Anumantakhandalīdhisti (Ausgabe von Calcutta Samvat 1905 p 56—
64) Dem Kommentar fehlen nur wenige Zeilen am Ende Beginnt
व्याप्तिग्रहस्येत्यादिमूलेन (Tattvacantamani in der Bibl Ind 2, 253)
व्याप्तिग्रहस्य सकलधूमविषयकतायाः पर्वतीयधूमज्ञानजन्यानुमित्यन्य
यानुपपत्त्या व्यवस्थापनं कुत्रोपयोगीत्याकाङ्क्षायाः तस्य सामान्यलक्षणा

प्रत्यासत्तिव्यवस्थापनोपयोगिता सामान्यलक्षणप्रत्यासत्तिनिरूपणे सगति दर्शयति ॥ प्रसङ्गादिति । सामान्यप्रत्यासत्त्या सर्वोपसहारादित्यादिना ग्रन्थेनोद्भूततत्वेदानीं स्मृतत्वादित्यर्थः ॥ सामान्यलक्षणमिति । प्रत्यासत्तिमिति शेषः ॥

Der Rand der Kehrseite aller 17 Blätter trägt den Titel दी टी ग सा ल Mit g wird Gadadhara bezeichnet

954.

95/13 147 Bl 11 bis 12 Linnen Schrift von 148

Vyutpattinada oder *Vyutpattinacura* von Gadadhara Ein grösseres Fragment Foll 30—190 Schluss des Werkes Foll 92—101 fehlen Fol 35a beginnt त्यादौ राजपुरुषपदादीना समासवारणाय समर्थपदयोरेव समासानुशासनात्सामर्थ्यस्य च निरुक्ति-
कवाक्यत्वरूपत्वात् ॥ Sieh Catal India Office Num 2036

Auf Fol 150 wird der Grammatiker Śripattidatta citiert

Schliesst तस्य विध्यर्थतत्त्वे तत्तात्पर्येणाधुनिकानां न भुञ्जीते-
त्यादिप्रयोगापत्ते ॥

955.

97/10 48 Bl, 8 bis 11 Linnen Ltwā 1810

Nyāyasiddhantamañjarī oder abgekürzt *Nyāyamañjarī* von Janakīnātha Bhṛtjacarya Cudamanti In den gewöhnlichen vier Parichēla Be ginnt प्रणम्य परमात्मानं जानकीनाथशर्मणा । क्रियते युक्तिमुक्ताभिर्न्यायसिद्धान्तमञ्जरी ॥ १ ॥ इह किल निखिललोकवि-
मोक्षमुख्योपायं मननोपायमात्मनस्तत्त्वज्ञानमामनन्ति । तच्च प्रमाणा-
धीनमिति प्रमाणं निरूप्यते । तत्र प्रमाया करणं प्रमाणम् । प्रमा
च यथार्थानुभवः । तदाङ्गराचार्या । यथार्थानुभवो मानमिति ॥

Durch ein Versehen des Abschreibers sind von Fol 3a bis zu Ende von 10b die ersten 21 Karikā des Bhasaparicheda von Viṅṇātha mit dessen Kommentar eingeschaltet worden

Pratyakṣa endet Fol 12b Anumāna 21b Upamāna 22b Śabda 48b Citirt werden der Tatparyacintamani Nyāyabhaskara Māraṇīra Svādhitvamāra Ausserdem erwähnt er auf Fol 29b als seine eigenen Werke Mamāricimbādhā und Tatparyadiśā

Schliesst ज्ञानस्य संनिकर्षत्वे किं मानमिति चेद्भजतत्प्रकारकं प्रत्यक्षमित्यवेहि । तत्रैव किं मानमिति चेत्तत्प्रकारिका प्रवृत्तिरिति सधेयः ॥

956.

94/9, 55 Bl 8 bis 10 Linnen Ltwā 190

Nyāyasiddhantamañjarī Foll 23—26 43 f hlen

957.

31/9¹/₂ 24 BH 10 b s 13 L men Etwa 1810

Nyayasiddhantamañjarī Fol 11 fehlt Hinter Fol 10 sind zwei nicht hierher gehörige Blätter eingeschaltet Nicht ganz vollendet Endet mit dem Wort अग्रथोक्तत्वात् ! entsprechend Fol 55 a 5 in der vorangehenden Handschrift

958.

32/10 26 BH 8 b s 9 I inien Etwa 1790

Anumiti-paramarsa eine logische Abhandlung Unvollständig Fol 12 nicht bezeichnet aber es fehlt nichts Beginnt अनुमिति-परामर्शो सामान्यतो ऽनुमितित्वपरामर्शत्वाभ्या कार्यकारणभाव । परामर्शत्व च जातिविशेष । न तु व्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मताविषयक-निश्चयत्वम् । अतो व्याप्यादिभेदेनाननुगमे ऽपि न क्षति । न च तादृशजाती मानाभाव । अनुमितिरूपानुमतकार्यजनकतयैव तत्सिद्धे । न च तादृशजातेष्वानुपत्त्यादिना साकार्यमिति वाच्यम् । मानसपरा-मर्श एव तादृशजातित्वोक्तेरेण साकार्यविरहात् । Dieselbe Schrift findet sich im Catalogue of the India Office unter Num 2019

I. Astronomie und Astrologie.

959.

25/14 36 Bl., 9 bis 12 Linien Etwa 1710

Lalāvatī, Arithmetik und Geometrie, der erste Teil des Siddhāntasīromani von Bhāskara, einem Sohn von Maheśvara. Beginnt प्रीतिं भक्तजनस्य यो जनयते विघ्नं विनिघ्नन्मृतसं वृन्दार-
कवृन्दवन्दितपदं नत्वा मतङ्गाननम् । पाटी सङ्गणितस्य वच्मि चतुर-
प्रीतिप्रदां प्रस्फुटा सचिप्ताचरकोमलामलपदैर्लालित्यलोलावतीम् ॥ १ ॥

960.

26/13 77 Bl. 10 bis 14 Linien Etwa 1780

Lalāvatī Reicht bis in die Mitte des Kṣetravyavahāra. Folia 51—53 fehlen. Das letzte Blatt aus einer verschiedenen HS enthält den Schluss des Werkes Āṅkīpasavyavahāra. Geschrieben 1676

961.

23/10 42 Bl., 12 bis 16 Linien Schrift von 1676

Gaṇitāmṛtasūgarī, ein Kommentar zu der Lalāvatī, von Gaṅgādharī, Sohn von Govardhana, und Schuler von Gopala. Beginnt erst in Adhyāya 3, 5 दृष्टमूलानां जातो करणमूच वृत्तद्वयम् ।

Pagimert 25—62 Prakāśādhyāya 25a Mīrakavyavahāra 32a Średhavyavahāra 34a Kṣetrādhyāya 49b Khātavyavahāra 50b Citavyavahāra 51a Kṛakavyavahāra 52a Raśavyavahāra 53a Chāvyavahāra 55b Kuṭṭhādhyāya 60b Gaṇitapaśa 62a

Schliesst पुष्करञ्जातितिलको नामदेवो द्विजोत्तमः । तत्पुत्रो
ऽद्युतनामाग्यो गोपालो ऽस्यानुजः सुधीः ॥ १ ॥ श्रीमद्गोपालगणक-
चरणाम्बुजसेवया । सम्बोधेन रचिता टीका गङ्गाधरेण तु ॥ २ ॥
श्रीमद्गोवर्धनसुतगणगङ्गाधरेण तु । छता लीलावतीटीका गणितामृ-
तसागरी ॥ ३ ॥ Die letzten vier Blätter stammen aus einer anderen
HS desselben Werkes

962.

24/11. 7 Bl., 9 bis 12 Linien. Etwa 1800

Lalāvatīṭīkā, ein Fragment des Kommentars zur Lalāvatī, von Rāmākṣaṇa, Sohn von Lakṣmī, Enkel von Nṛsiṅha, einem

Schuler von Somanatha. Die Handschrift reicht bloss bis zum zweiten Paricheda des zweiten Adhyaya (oder Num 13). Beginnt नृसिंहपादपङ्कज नमामि सिद्धिदायकम् । गुरोश्च पादपङ्कज भजामि शास्त्रकारणम् ॥ १ ॥ २ ॥ सहाद्रेर्निकटस्थिते जलपुरे जात कवा-
म्बोदरे मत्स्येन्द्राद्वियुगप्रसादमुदित श्रीसोमनाथ सुधी । तत्पादा
म्बुजसेवनैकनिरत श्रीरामकृष्णाभिध कुर्वे सद्गणिते हि भास्करकृते
टीका मुदे तद्विदाम् ॥ ३ ॥ Dieser Kommentar ist im Jahr 1688
verfasst

963

25/15 45 Bl 9 b s 11 Lin en Etwa 1 80

Byaganita der algebraische zweite Teil des Siddhantaśiro-
mani von Bhaskara, Sohn von Mahesvara. Der letztere Teil des
Werkes fehlt

964

23/10 11 Bl 11 b s 14 Lin en Etwa 1 70

Fol 1—11 *Byaganita* mit dem Kommentar *Byajjabodha*
von Ramakrishna Sohn von Lakshmana Enkel von Nrisinha Schuler
von Somanatha. Von beiden nur der Anfang erhalten. Der
Kommentar beginnt सर्वज्ञ भास्कर नीमि सोमनाथ च सहस्रम् ।
मुनीश्वर महाप्रौढ तन्त्रतत्त्वार्थपारम् ॥ १ ॥

965

2 /12 27 Bl 11 b s 16 Lin en Etwa 1690

Ganit dhyaya Vorschriften für astronomische Berechnungen
der dritte Teil des Siddhantaśiromani, von Bhaskara Sohn von
Mahesvara. Beginnt यच्च चातुर्मिद जगज्जलजिनीयन्धौ समभ्युन्नते
ध्वान्तध्वसविधी विधीतविनमन्नि शेषदोषोच्चये । वर्तन्ते ब्रतव शत
क्रतुमुखा दीव्यन्ति देवा दिवि द्वाय सूक्तिमुच्च व्यनतु स गिर गीर्वा
णयन्धो रवि ॥ १ ॥ कृती जयति जिष्णुजो गणकचक्रचूडामणिर्ज
यन्ति जलितोक्तय प्रथिततन्त्रसमुक्तय । वराहमिहिरादय समवलोक्य
येषा कृती कृती भवति मादृशो ऽप्यतनुतन्त्रवन्द्ये ऽल्पधी ॥ २ ॥

- 1 Madhyamabdhikara Fol 8a
- 2 Spastakaranadikara Fol 12b
- 3 Ganitadhyaya Fol 18b
- 4 Patanavanadbhikara Fol 18b
- 5 Candragranadbhikara Fol 21a
- 6 Suryagrahanadbhikara Fol 22a
- 7 Grahasayadbhikara Fol 23a
- 8 Grahodayastadikara Fol 23b
- 9 Sragonnavadbhikara Fol 24b
- 10 Grahayutyadikara Fol 25a
- 11 Bhagabhyutyadikara Fol 26a
- 12 Patanayadbhikara Fol 27a

966

23/11 51 Bl 12 bis 18 Lin en Etwa 1700

Ganitadhyaya Ramakrishnas Kommentar zu vier Kapiteln
des Ganitadhyaya von Bhaskaras Siddhantaśiromani. 11 beginnt

सिद्धान्तज्ञवरिष्ठमूर्धन्यमणि श्रीभास्करो ऽथे ऽप्यभूत्स्वग्रन्थप्रकटीकृते पु-
नरसी श्रीरङ्गनाथालये । जातं पुत्रमिषेण सर्वलव (?)तो मानीश्वरो
न त्रिये भूयाद्यद्वचसाविदा प्रजनित कौतूहल भूतले ॥ १ ॥ श्री-
मज्ज्योतिषशास्त्रवारिधिद्वयाधीशायिताद्विद्वयो वेदान्ते च कृतग्रमो
दिग्वर. श्रीरामकृष्णामिध । सिद्धान्तस्य च दीपिका निजगुरोष्टी-
कावबोधादह सकुर्वे लघुधातुप्रेरकतया विद्वज्जनेर्धार्यताम् ॥ २ ॥
तात्कालिके ऽर्केति ॥ Es scheint, dass Ramakrishna den ganzen
Siddhantaśiromani erklärt und dabei den Kommentar eines Lehrers
Somanatha benutzt hat

Triprasnaṭika Fol 14b Candragrahanadhikaraṇika Fol 81b
Suryagrahanadhikaraṇika Fol 46a Grahodyastadhikaraṇika un-
vollendet

967.

96/12 12 Bl 10 Linien Lit a 1610

Yantradhyaya, ein Kapitel über astronomische Instrumente
das vierte Kapitel aus dem Goladhyaya von Bhaskaras Siddhanta-
śiromani, mit seinem eigenen Vasuabhisaya. Beginnt अथ यन्त्रा-
ध्यायो व्याख्यायते । तत्रादी तदारम्भप्रयोजनमाह ॥ दिनगतकाला-
वयवा ज्ञातुमशक्ता यतो विना यन्त्रे । वक्ष्ये यन्त्राणि तत स्फुटानि
सचेपत कतिचित् ॥ १ ॥ गोली नाडीवल्लय यष्टि शङ्कुर्घटी च-
क्रम । चापं तुर्यं फलकं धीरेकं पारमार्थिक यन्त्रम् ॥ २ ॥ सप्तार्धं ॥
fol 2 verloren

968.

28/10 25 Bl 8 bis 8 Linien Geschrieben im J 1610 von Mavla
bhatij ʿAtija Jost ʿImadattā

Karanātutukala oder *Grahaṅamal utukala* oder *Brahmatulya*
eine astronomische Abhandlung von Bhaskara Sohn von Mahesvara
In 10 kapiteln. Beginnt गणेश गिर पद्मजन्माद्युतेशान्यहान्भास्करो
भास्करादीश्च नत्वा । लघुप्रक्रियं प्रस्फुटं खेटकर्मं प्रवक्ष्याम्यथ ब्रह्म-
सिद्धान्ततुल्यम् ॥ Sieh Catal Oxon Num 771

969.

29/12 68 Bl 8 bis 13 Linien Geschrieben im J 1647 von Jyotirvid
Ramacandra

Karanātutukalotilā von Ekanatha jungerem Bruder von
Vinu, Sohn von Sarāṅga Folia 1 8 11 34—50 fehlen

Madhyamadhikara 5b Chavadhikara 18a Candragrahana 32a
Grahanam Udayadhikara 62a Spangonnati 65b Grahyantyadhikara
72a Patadhyaya 84a Candrasūryavoh Parvasambhava 87b

Aus älteren Werken und Autoren wie Sūryasiddhanta
I 111, Siddhantaśiromani, citiert Ekanatha Karanāśiromani von
Vaidyanatha 79b 81a. Karanābhīṣa von Bhanu Devajña 58b 65a

Khetasiddhi von Padmanabha 19b 87a Jatikapaddhati von Srpati 33a Varsikatantra 24a Varsika von Visthalacarya 81b Siddhantapaddhati 33a Er erwähnt viermal eine Stadt Mahālanagara (Mahalanagara). Da er mehrfach von Śaka 1286 1288 1290 1291 ausgeht scheint er im Jahr 1370 gelebt zu haben

970

32/14 16 Bl 12 L n en Schrift von 1863

Grahalaghava oder *Siddhantarakasya* Grundzüge der Astro-
nomie verfasst im Jahre 1520 von Ganeśa einem Sohn von Keśava
(Kesavarka) aus Nandigramma. Beginnt ज्योतिप्रबोधजननी परि-
शोध्य चित्त तत्सूक्तकर्मचरणैर्गहनार्थपूर्णा । स्वस्थाचरापि च तदश्र-
तैरुपायैर्व्यक्तीकृता जयति केशववाक्यं युतिय ॥ १ ॥ परिभ्रमसमौर्विके-
शचाप दृढगुणहारलसत्सुवृत्तवाङ्म । सुफलप्रदमात्तनृप्रभ तत्सर राम
करण च विष्णुरूपम् ॥ २ ॥ यद्यप्यकापुंरव करणानि धीरास्तेषु
ज्यकाधमुरपास्य न सिद्धिरस्मात् । ज्यचापकर्मरहित सुलघुप्रकार कर्तुं
ग्रहप्रकरणं स्फुटमुद्यतो ऽस्मि ॥ ३ ॥

1) Madhyamadhikara Fol 3b 2) Candrakayoli spastikarana
dlikara 3b 3) Pancataraspastikarana 5a 4) Lagnadichayayantra
bhagadiksadhananalikabandhadhikara 7b 5) Candragrahnadhikara 8a
6) Suryagrahana 8b 7) Varsaganat parvanayana 10a 8) Tithi
ratrad eva grahavadvaya 10b 9) Candradarsanadhikara 10b
10) Udayastadhikara 12a 11) Grahachayadhikara 12b 12) Nakṣa
trachayadhikara 13b 13) Sringonnatyadhikara 13b 14) Graha
yutradhikara 14a 15) Patadhikara 14b 16) Paucaigadhikara 16b

971.

19/8 1/4 46 Bl 6 L n en Geschrieben in Jayanagara von Narayana
Sohn von Ravala J vārkāma in Samvat 1819 Śaka 1678

Grahalaghava Schliesst mit dem Patadhikara Foll 7—10
13 14 fehlen

972

30/14 24 Bl 9 L n en Schrift von 1846

Grahalagha

973

28/13 25 Bl 7 b s 9 L n en Schrift von 1823

Grahalaghava

974

25/11 20 Bl 10 L n en Etwa 1830

Grahalaghava Schliesst im vierzehnten Vers nach dem
Patadhikara

975.

21/11 11 Bl 11 L n en Schrift von 1803

Grahalaghava Die ersten sechs Adhyayah

976.

23/10 44 Bl., 9 bis 12 Linien Etwa 1760

Grahalāgharodāharana, Berechnungen für das Grahalāghara, von Viśvanātha, Sohn von Divākara, verfasst im Jahre 1613. Beginnt ज्योतिर्विद्गुणा गणेशगुणा निर्मथ्य शास्त्रामुधि यच्चके यद्वाधवे विवरण कुवे ऽस्य सतीतये । स्मृत्वा शुभसुत दिवाकरसुत-सद्विश्चनाथः कृती आर्यज्योतिषवर्गगोकुलपरिचाणाय नारायणः ॥ १ ॥

Die Handschrift enthält die ersten sechs Kapitel bis Sūrya grahana inclusive

977.

27/15 65 Bl. Linien verschieden Etwa 1840

Grahalāgharodāharana von Viśvanātha, Nach Fol 57 b eine Lücke Schliesst im ersten Vers von Śrāṅgonnātyādihāra. Folia 58 bis 71 fehlen. Die Handschrift beginnt wieder im ersten Vers des Pātādihāra, und bricht ab im zehnten Vers des Pañcūṅgādihāra

978.

29/14 41 Bl., 10 Linien Etwa 1840

Grahalāgharodāharana von Viśvanātha. Der Kommentar zu Adhyāya 3—8

979.

25/9 20 Bl., 7 Linien Etwa 1860

Grahalāgharodāharana von Viśvanātha. Enthält die Berechnung der drei ersten Adhikāra

980.

23/14 7 Bl., 13 bis 22 Linien. Abschrift von etwa 1840

Grahalāgharodāharana von Viśvanātha. Der erste Adhyāya und ein kleiner Teil des zweiten

981.

17¹/₁₀ 13 Bl., 21 bis 24 Linien : Etwa 1790

Grahalāghara Übersetzung in Hindi der zwei ersten Kapitel

982.

31/16 28 Bl. 12 bis 13 Linien Etwa 1820

Alhīnaratāmurasa, ein Kommentar zu Ithvādipātra welches einem Makaranda zugeschrieben wird. Von Puruṣottama. Unvollendet. Beginnt कौमारकेकिकलकूजितमेन्द्रनीलकेलासर्गनगिष-रेषणं निगम्य । मञ्जातकान्तपटं वदनं भवान्या दृष्ट्वा निताशित-मुपो ऽवतु विद्यमोश ॥ १ ॥ मेवन्तु मग्गधुनिहो मकरन्दमुद्या नित्य शुभाभिनयतामरं रमाद्यम् । सदाकराजिकरराजिविराजि-ताद्यतकौकंमकररुतातिविकाशिकाश ॥ २ ॥ इह सदाचारपरंपरा-

प्राप्त मङ्गल मनसि कृत्वा प्रेषावत्प्रवृत्तये ग्रन्थादनुबन्धचतुष्टयमाह ।
 श्रीसूर्येति ॥ Purusottama war ein Schuler von Ramacandra, dem
 Verfasser des Ramavinoda (1614), und verfasste diesen Kommentar
 im Jahre 1631 Ausserdem citirt er Divakara auf Fol 7b 11b

983.

28¹/₂/12¹/₂ 15 Bl 15 Linien Schrift von 1803

Makarandoduharana, Berechnungen zu Makarandas Tithy-
 dipattra, von Visvsnatha, Sohn von Divakara. Beginnt कत्वा
 गजानन देव विद्यनाथ करोत्यसौ । उदाहरणमुद्धाम मकरन्दस्य
 यत्नत ॥ १ ॥ Text 'श्रीसूर्यसिद्धान्तमतेन सम्यग्विद्योपकाराय गुण-
 प्रसादात् । तिथ्यादिपत्रं वितनोति काश्यामानन्दकन्दो मकरन्द-
 नामा ॥ स्पष्टो ऽर्थः ॥ अथ मकरन्दस्योदाहरणं क्रियते । तत्रादौ
 पञ्चाङ्गसाधनम् । तत्राप्यादौ तिथिसाधनम् । तत्राभीष्टवर्षादिजनि-
 ततिथिवारादिज्ञानमाह । 'इष्टशकमध्ये पुस्तकीयशक शोध्य' । स
 यथा । पुस्तकीयशकपङ्काविष्टशकासन्नो थो न्यून शक स तावच्छोधो
 यावदग्निपुस्तकीयशकतुल्य इष्टशको भवति ॥

984.

24/10 58 Bl 22 Linien Etwa 1650

Sarani, tabellarische Berechnungen zum Behuf der Aufertigung
 von Kalendern

985.

24/11 5 Bl 17 bis 22 Linien Geschrieben von dem Brahmana
 Hanakri na im J 1661

Dhanamlati Sarani Tabellarische Berechnungen für denselben
 Zweck Diese bestehen in Tithisaka, Tithyantara, Tithyavadi
 masaksepaka Tithyavadiakendriksepaka Tithyavadiadhana Tithyendra
 ghatipala, Nak-atrasaka, Nakatrantarakosthaka Nakatrantaradima
 siksepaka Nakatratrakendramasa, Nakatratratipala, Nakatratrakendra
 ghatipala, Yogasaka Yogantara, Yogamasadiksepaka, Kendramasakakra
 Yogakendraghatipala Ob etwa ein Dhanamlati der Verfasser ist
 bleibt unentschieden

986.

19¹/₈ 4 Bl 11 bis 12 Linien Etwa 1780

Kautal alilanti eine Abhandlung über Geometrie und Algebra
 Von Rama oder Ramacandra (Srinajativipra) Sohn von Vidvadhira
 Das erste Blatt fehlt Fol 2a beginnt त्रिशङ्खिर्गुणैश्च शेरदि
 सप्तति । सपादात्यष्टिपञ्चाशि शेरमान पुन स्मृतम् ॥ १० ॥ वि-
 शत्यष्टाशके शेरैः (MS 661a) नीलकिक्वयविंशति । शेरैस्त्रिंशद्विष्टोण
 स्यादाब्धिशेरैर्मण स्मृत ॥ ११ ॥ Der erste Teil enthält 50 Verse
 Der zweite Teil mit 16 Versen beginnt देवी सरस्वती नत्वा

वोज्ञानविनिययः । क्रियते खल्वबुद्धीना बुधाना सुखहेतवे ॥ १ ॥
कुम्पाण्डरेखा दशनैर्द्विगुणा सुरैर्द्विगुणा सूर्यहता यदाप्तम् । तच्छे-
पयुक्तं खलु बीजसंख्या प्रोक्ता बुधैरद्भुतकौतुकार्थम् ॥

Schliesst *रेखाश्च द्विगुणाः कार्यास्तृतीयाश्च वर्जिताः* । पञ्चे
फले तु बीजानि निराख्ये प्रस्फुटं फलम् ॥ Der Anfang des Werkes
findet sich in Lalmitra's Catal of Sanskrit MSS in the Library
of the Maharaja of Bikaner p 311

987.

20/14 9 Blt 20 bis 25 Linien Geschrieben in Jayanagara von Vai-
dyantha einem Gurjaragula im J 1892

Vasanarasāyana, eine astronomische Abhandlung von einem
Verfasser, der sich Kṛṣṇānanda oder Bālakṛṣṇanandacārasvatī oder
Draṇḍācārya nennt. Beginnt तामैन्द्रचापसदृशीमधिमीलि शीली
सौधाश्वी सकललोकतमःप्रहन्तीम् । आबिभ्रते त्रिणयनाय कला
मनीषां साम्नाय शङ्खध्वनाय नमः शिवाय ॥ १ ॥ कल्याणमाक-
लयतात्कुतुकाभ्युराशिः कौमोदकीकवलिताखिलदानवेशः । कारुण्य-
सान्द्रकमनीयविलोचनान्तः कान्तः पयःसलिलसचयकन्यकायाः ॥ २ ॥
कैलासपते भक्तैस्तव (भक्तिस्तव HS) सहता मानसानि मुदितानि ।
भूम्नि सुखाब्धौ मुञ्जरपि तदधिकमियमाशु मोदयति ॥ ३ ॥

Mriduvāsana Fol 2b 1 Khetanām dvitīyakarma 3b 4 Tṛtīyam
karma 4a 6 Khetanām kriyā tūtyā 5b 4 Iti Draṇḍācārya-
bālakṛṣṇanandacārasvatīviracitavāsanasāyane spṛṣṭadhikārah 6a 12
Pātasya spṛṣṭikaranam 6b 25 Desantaravacanadhikāra 7a 8
Apakahyāvāsana 7b 3 Suryabhujaphalavāsana 8b 17

988.

28/11 24 Blt 8 Linien Etwa 1810

Bṛhatsamhitā von Varāhamihira 12 Kapitel daraus, und
zwar 11 über Auguren und eins über Omina. In der Ausgabe
von Sudhākara 91—102. Die Zählung in der Handschrift ist un-
richtig. Beginnt यच्छक्रशुक्रवागीशकपिष्ठलग्नस्ततम् । etc

Schliesst इति बृहत्संहिताया वराहमिहिररहतायामुत्पातपाका-
ध्यायः सप्तनवतितमः ॥ ९७ ॥

989.

20 1/2 9 26C Blt 9 bis 10 Linien Etwa 1820

Bṛhajāṭaka von Varāhamihira, mit dem Kommentar von
Bhaṭṭa Utpala 26 Kapitel. Foll 94 95 in Kapitel 6, 2 fehlen.
Beide Werke sind mehrmals gedruckt. Siehe Catal Oxon
Num 779 780. Am Ende befinden sich 16 Verse aus dem

Kommentar von Utpala zu G, 11 beginnend सर्वानिमानतिबलस्फुरदंशजालो न्यप्रस्थित प्रशमयेत्सुरराजमन्त्री । एको वह्नि दुरितानि सुदुस्तराणि भक्त्या प्रयुक्त इव शूलधरे प्रणाम ॥ १ ॥

990.

१३/११ 116 Bl 10 bis 12 Lini n Etwa 1790

Bṛharyataka von Varahamihira mit dem Kommentar von Bhaṭṭa Utpala Reicht bis an das Ende des achten Adhyaya

991.

१३/१५ 26 Bl 11 bis 15 Lini n Etwa 1710

Bṛharyataka mit Bhaṭṭa Utpalas Kommentar Ein Fragment, welches von Adhyaya 12, 3 bis ans Ende des funfzehnten reicht. Ioha 166—191

992.

१३/१० ११ Bl 10 bis 12 Lini n Etwa 1780

Bṛharyataka Ein kurzer Kommentar von Mahidhara Nach dem Wortlaut des einleitenden Verses, verglichen mit dem in anderen Werken scheint dieser Mahidhara der Sohn von Ramadasa zu sein Er verfasste diesen Kommentar im Jahr 1689 Er benutzte Bhaṭṭatopal und wiederholt dessen Erklärungen oft wörtlich Die Handschrift reicht nur bis zum achtzehnten Adhyāya (Bhavadhyaya) Vers 9 Fol 65 fehlt Beginnt श्रीगणेश नृसिंह च शारदा गुरुपद्मजम् । नत्वा संक्षेपतो वधि बृहज्जातकटिप्यणम् ॥ १ ॥ शिष्टाचारपालनायेष्टयन्याविघ्नसमाप्ते चावन्तिकाचार्यो वराहमिहिरो ऽर्कलब्धवरो गणितस्कन्धानन्तर होरायन्त्र विकीर्णरक्षाविसर्दि शार्ङ्गलविक्रीडितेनाह । मूर्तित्वेति ।

Ein Blatt am Ende mit 7 bezeichnet enthält ein Stück desselben Kommentars nämlich 2 20 21 3, 1—5

993.

25/11 11 Bl 15 bis 16 Lini n Geschrieben im J 1698 von Kalyāṇa candra einem Schüler von Ra gaacandra.

Laṅghyātaka oder *Suksmayutaka*, ein Auszug aus dem *Bṛharyataka*, von Varahamihira Beginnt यस्योदयास्तसमये सुरमुकुटनिघृष्टचरणकमलो ऽपि । कुरुते ऽञ्जलि चिनेत्र स जयति धाम्ना निधि सूर्य ॥ १ ॥ Hier geteilt in 16 Kapitel, nämlich 1) Raśi prabhedha 2) Grahasvarupa 3) Adhanadhyaya 4) Satakadhyaya 5) Arisadhyaya 6) Āyurdayadhyaya 7) Dr̥santardasadhyaya 8) Astakavagadhyaya 9) Candrayogadhyaya 10) Dvigrāhayogadhyaya 11) Pravarjayadhyaya 12) Prakṛtikadhyaya 13) Nabhasavogadhyaya 14) Strīpatikadhyaya 15) Niryānadhyaya 16) Naśajatakadhyaya

994.

26/11 ■ Bll 14 bis 15 Linien Schrift von 1683

Laghujataka

995.

26/12 8 Bll 13 Linien Etwa 1720

Laghujataka in 13 Adhyaya

996.

21/10 14 Bll 10 bis 12 Linien Geschrieben etwa im J 1740 von
Bhata Sarvesvara.

Laghujataka

997.

24/13 15 Bll 9 Linien Etwa 1750

Laghujataka

998.

22/14 15 Bll 15 bis 16 Linien Etwa 1840

Laghujataka mit dem Kommentar von Bhaṭṭa Uṭṭala Reicht
nur bis Ariṣṭadhyaya Vers 9

999.

26/12 44 Bll 9 bis 10 Linien Etwa 1680

Laghujatakatiha von Maheśvara Beginnt ब्रह्मजिज्ञुस्त्वत्वा
यथामिति महेश्वर । लघुटीका करोत्यल्पजातकार्याप्तये ऽर्थित ॥
आवन्तिको ब्राह्मणो वराहमिहिरसञ्ज्ञस्त्रिस्तम्भज्योति शास्त्रीकनिधिलो
कोपकाराय लघुहोराशास्त्र बहुकामो विघ्नापनुत्तय आदौ सूर्यनम
स्कारमार्ययाह । यस्योदया इति । Bricht ab im Anfang des
dreizehnten Kapitels

1000.

26/11 92 Bll 11 bis 13 Linien Geschrieben im J 1699 von Dasa
rathagokulaputra

Satpañcaśīla oder *Horasatpañcaśīla* eine astrologische Schrift
in 56 Versen welche aus dem Stund der Gestirne Fragen über
glückliche und unglückliche Ereignisse behandelt Von Prithuvasas
einem Sohn von Varahamihira Beigegeben ist der Kommentar
von Bhāṭṭotpala Der Text ist vom Scholasten in sieben Abschnitte
geteilt und beginnt प्रणिपत्य रवि मूर्ध्ना वराहमिहिरात्मजेन पृथु-
यशसा । प्रश्ने कृतार्थगहना परार्थमुद्दिश्य सवशसा ॥ १ ॥ च्युतिर्वि-
लपाद्विबुकाश्च वृद्धिर्मध्यात्प्रवासो ऽस्तमयान्निवृत्ति । वाच्यं ग्रहे प्रश्न-
विलपकालान्मृह प्रविष्टो हिवुके प्रवासी ॥ २ ॥ Der Scholast be-
ginnt केशाजाकनिशाकरान् etc ॥ १ ॥ कानीह शास्त्रे सवन्ध्यामि
धेयप्रयोजनानि भवन्तीत्युच्यते । आब्रह्मादिविनि स्तमिद् वेदाङ्गमिति

संवत् । लपहोराट्रेष्काणनवांशकादिना ग्रहसंस्थानदर्शनेन च गमा-
गमजयपराजयलाभालाभहतनष्टादिपरिज्ञानमभिधेयम् ।

Die sieben Alsel mitte heissen 1) Horudhyaya 2) Gunagania
dhya 3) Jayaparyayadhyaya 4) Subhasubhadhyaya 5) Ira
vasacintallaya 6) Vajraparyadhyaya 7) Misrakadhyaya

1001.

99/11 10 Bl 1te bis 19 Bl 1te Geschrieben von Vimalavijayagani
Schüler von Vandivijayagani um etwa 1680

Satpāṇicūṣilā mit Bhāṭṭotpāla's Kommentar

1002.

95/10 10 Bl 16 bis 17 Linien Geschrieben im J 181

Satpāṇicūṣilā mit dem Kommentar von Bhāṭṭotpāla Die
Einleitung des letzteren fehlt hier

1003

99/15 99 Bl 11 bis 17 Linien Schrift vom J 1816

Satpāṇicūṣilā mit Bhāṭṭotpāla's Kommentar

1004

9/11 19 Bl 11 Linien Geschrieben im J 1848

Satpāṇicūṣilā mit Bhāṭṭotpāla's Kommentar

1005

91/10 16 Bl 10 bis 14 Linien Geschrieben im J 1737 in Si ha
pura von Ratnesvar Sohn von 1 138 De ākara

Satpāṇicūṣilā Text mit einer Übersetzung in Bha

1006.

90/12 80 Bl 10 bis 13 Linien Etwa 1690

Samalā astrologisch von Kalyanavarman Der Verfasser
erwähnt Varahamihira und wird von Bhāṭṭotpāla oft citiert
Fol 2a beginnt mit dem zweiten Kapitel विधाया लिखिता या
तु सलाटे ऽचरमालिका । देवघस्ता पठेद्यत्ता होरानिर्मलचक्षुषा ॥ ७ ॥
आयन्तवर्णलोपादोरास्माक भवत्यहोरात्रात् । तत्प्रतिवर्षं सर्वं ग्रहम-
गणयन्त्यते यस्मात् ॥ ८ ॥ Das erste Kapitel in sechs Versen ist
im Catalogue des India Office Num 2898 mitgeteilt Das Werk
enthält 42 Kapitel und die vorliegende HS bricht im dreizehnten
Verse des Vyonisamjñadhyaya ab

Pageiert 2—141 Es fehlen Foll 1 8—42 44—54 78—80
und 114 insgesamt 51 Blätter

1007.

96/10 1/2 3 Bl 11 Linien Etwa 1810

Lonāśasamītu Der neunte Adhyāya aus dem ersten Uthana
behandelt den Einfluss der Planeten bei deren Eintritt in eines

der zwölf Häuser auf Glück und Unglück der Menschen 51 Verse
Beginnt विप्र उवाच ॥ आजन्ममृत्युपर्यन्तं जगतं सुखदुःखकम् । ब्रूहि
मे कृपया सौम्यं विवाहादिसुतादिकम् ॥ १ ॥ मुनिरुवाच ॥ सूर्या-
ङ्गारागुमन्दानामशान्त्योज्यं संस्कृतम् । तदायुःशरदावस्थं भागं कृत्वा
फलं वदेत् ॥ २ ॥ तज्ज्ञाने दुर्वृत्तं वाच्यं ब्रूनाप्ते पीडनं क्वचित् ।
वेदीनाप्ते सुखं किञ्चित्पूजनाप्ते ऽथ आमयम् ॥ ३ ॥ दशोनाप्ते हृत्प-
पीडा भूषोनाप्ते ऽथ भेषजम् । विशोनाप्ते स्फुटतनुं तत्त्वोनाप्ते श्रुती
व्ययम् ॥ ४ ॥

Schliesst एव भेदानुभेदेन सर्वत्रैवोपलक्षयेत् । अनुपि प्रश्नकाले
वा वर्षे कार्यं मुहूर्तके ॥ ५० ॥ यत्त्वया खलु मे पृष्ठं तदिदं कथितं
मया । यस्मै कस्मै न दातव्यं स्ववाक्यपरिसिद्धये ॥ ५१ ॥ इति लोम-
शसहितायां पट्टिसाहस्र्यां प्रथमोत्थाने लोमशसुजन्मसंवादे सुखदुःखा-
दिकथनं नाम नवमोऽध्यायः ॥

1008.

23/18 4 Bl 13 Linsen Schrift von 18te 6

Lomasasamhitā Das einundvierzigste Kapitel des dieizehnten
Lithana behandelt die wunderbaren Mittel verborgene Schätze
unbekannte Hindernisse, Wasser und Gottheiten aufzufinden. Unter
anderem werden auch Diagramme (Ratracakra Dinacakra auf
Fol. 8 a abgebildet) zu diesem Zwecke verwendet. 60 Verse
Beginnt विप्र उवाच ॥ यच्च भूमिस्थितं द्रव्यं शल्यं तोयं च दैवतम् ।
कथं ज्ञानं भवेत्तस्य केनोपायेन लभ्यते ॥ १ ॥ श्रुतं नास्ति च यद्विज्ञितं
दृष्टं नास्ति च यद्वसु । तत्कथं लभ्यते स्वाभिन्वदं मे मुनिसत्तम ॥ २ ॥
मुनिरुवाच ॥ साधुं पृष्ठं महामागं लोकानां भाग्यवर्धनम् । एतेषां
लक्षणं वक्ष्ये येन ज्ञानं भवेन्नृणाम् ॥ ३ ॥ श्रवणं गीतनादस्य वा-
चस्य श्रवणं तथा । प्रकाशं जायते यत्र निशीथे निश्चितं निधिः ॥ ४ ॥
सर्पाणां दर्शनं चैव जायते यत्र नित्यशः । मकुलानां च सदनं सर-
टानां तथैव च ॥ ५ ॥ दर्शनं खड्गरीटानां प्रभाते यदि जायते ।
उदङ्मुखानां सायाह्ने तत्र वै निश्चितं निधिः ॥ ६ ॥ सरीसृपाणां
रक्तानां दर्शनं यत्र नित्यशः । पिपीलिकानां च तथा तत्र द्रव्यं न
संशयः ॥ ७ ॥ यवाद्भिभित्तुर्भिः श्वा भूवोत्सर्गं करोति च । चा-
पाणां वसनं यत्र तदधो निश्चितं निधिः ॥ ८ ॥ श्वेतपुष्पां च
बृहतीं दृश्यते यत्र भूतले । तत्र द्रव्यं न सदेहो देवो वा तत्र नि-
श्चितम् ॥ ९ ॥

Schliesst ब्रह्मचर्यरतो मन्वी हविष्याशी जितेन्द्रियः । भूशायी

प्रजपेन्मन्त्र लक्ष्मेक यथोचितम् ॥ ५७ ॥ अथत्यस्य तु पत्रे वै वि-
लिखेद्यन्त्रमुत्तमम् । दूर्वायाद्याष्टमन्त्रेन पूजयित्वा विधानतः ॥ ५८ ॥
तद्यन्त्रं शिरसि धृत्वा शयनं तत्र कारयेत् । यादृशं प्रवदेत्स्वप्ने ता-
दृशं तत्र निर्दिशेत् ॥ ५९ ॥ अन्यथा दुःखमाप्नोति खननादिहते
सति । देवताशापं संप्राप्य नानाचिन्ता च जायते ॥ ६० ॥

1009.

25/11 75 Bl. 7 bis 8 Lamen Schrift von 1661

Jyotisaratnamala ein astrologisches Werk von Śrīpati Bhaṭṭa
Sohn von Nagadeva, in 20 Kapiteln (prakaraṇa) Beginnt
प्रभवविरतिमध्यक्षानवन्ध्या नितान्तं विदितपरमतत्त्वा यत्र ते योगि-
नो ऽपि । तमहमिह निमित्तं विश्वजन्मात्ययानामनुमितमभिवन्दे भगवै
कालमीशम् ॥ १ ॥ विलोक्य गंगादिमुनिप्रणीतं वराहलक्षादिहृतं च
शास्त्रम् । दैवज्ञकण्ठाभरणार्थमेषां विरच्यते ज्योतिपरत्नमाला ॥ २ ॥
S. h. Catal. Oxon. Num. 782

Schließt सुवृत्तया श्रीपतिवज्रयानया कण्ठस्थया निर्मलरत्न
मालया । अलक्ष्णो ऽप्यर्थपरिच्युतो ऽप्यस्य सभासु भूम्या गणकौ वि-
राजते ॥ १४ ॥

1010.

28/10 38 Bl. 8 bis 11 Lamen Schrift von 1679

Jyotisaratnamala von Śrīpati Bhaṭṭa Foll. 20 21 fehlen

1011.

20/9 84 Bl. 8 Lamen Etwa 1760

Jyotisaratnamala

1012.

21/14 48 Bl. 10 bis 16 Lamen Schrift von 1786

1) Foll. 1—14 *Jutaḥ apaddhata* von Śrīpati Bhaṭṭa, Sohn
von Nagadeva, in acht Adhyayah Beginnt मत्वा तां श्रुतिदेवतां
विसमयज्ञानोन्नते कारणं तत्पादाम्बुबह्वप्रसादविकसद्बोधो बुधः श्री-
पतिः । शिष्यप्रार्थनया विचार्य सकलान्द्वोरागमार्थान्मुहुर्वत्ये जातक-
कर्मपद्धतिमहं होराविदा प्रीतये ॥ १ ॥ ज्ञेयो ऽत्र प्रथमं हि जन्म
समयस्थानादियन्त्रे स्फुटस्तत्कालप्रमवा विलससहिता कार्यास्ततश्च
यहा । सिद्धान्तोक्तपरिस्फुटोपकरणैस्ते चासकृत्कर्मणा भावा खेटदृशो
पलानि च ततस्तेषां विचिन्त्यानि षट् ॥ २ ॥

- 1) Bhavasadhanadhyaya Fol. 2b 2) Dṛṣṭisadhanadhyaya 3b
3) Balasadhanadhyaya 5b 4) Iṣṭakṣādhyaaya 6b 5) Āyurdhā-
dhyaya 10a 6) Ristabhaḥ gadhyaya 10b 7) Dasantādaśadhyaya 13a
8) Prakīrṇakadhyaya 11a.

2) Fol 15—48 (9—38) *Jatakapaddhati* von Śrīpati, und Udāharana von Kṛṣṇa, Sohn von Ballala. Dieser Teil reicht nur bis zum Ende des dritten Adhyaya. Adhyaya 1 endet Fol 12a, Adhyaya 2 Fol 15a.

Auf Fol 4a gibt der Scholiast das Geburtsjahr eines gewissen Khāṇikhāna als 1557 an. Er erwähnt denselben auf Fol 7b 8b.

1013.

21/10 14 Bl, 7 Linien. Schrift von 1817.

Jatakapaddhati oder *Keśava*, in 42 Versen, von Keśava, Sohn von Kamalakara, aus dem Kāṇva-Geschlecht. Sie wohnten in Nandigrāma. Beginnt नत्वा विघ्नपशारदाच्युतशिवब्रह्मार्कमुख्यग्रहान्कुर्वे जातकपदति स्फुटतरा ज्योतिर्विदा प्रीतये । यन्नै स्पष्टतरो ऽव जन्मसमयो वेद्यो ऽव खेरा. स्फुटा यत्पचे हि घटन्त उन्नम इहास्त्वर्थ सपद्मः स च ॥ १ ॥

Das Werk hat sechs Abschnitte: Bhāvadhyāya, śloka 1—3. Drisṭiganitadhyāya 4. Balasādhanaadhyāya 5—13. Iṣṭakṛtsādhanaadhyāya 14—16. Āyurdayādhyāya 17—29. Daśadhyāya 30—41.

Schliesst मन्दिरामे केशवो विप्रवर्यो यो ऽभूद्वोराशास्त्रसद्य विलोक्य । तेनोक्त्य पदतिर्जातकीया चत्वारिंशद्वृत्तवद्वा सुबोधा ॥ ४२ ॥

1014.

23¹/₂/10 5 Bl, 10 Linien. Geschrieben von Harirama, Sohn von Josi Bhāu im J 1660.

Jatakapaddhati von Keśava.

1015.

25/14 5 Bl 11 bis 13 Linien. Geschrieben im J 1832 von Abhaya Sankara, einem Enkel von Dharaṇīdhara.

Jatakapaddhati von Keśava.

1016.

23/10 37 Bl 7 bis 10 Linien. Etwa 1690.

Jatakapaddhati mit Keśava's eigenem Kommentar. Fol 1 und 4 fehlen. Der Kommentar beginnt अह केशवो जातकस्य जातकशास्त्रस्य पदति मागं कुर्वे । कि कृत्वा । नत्वा । कान् । विघ्नपशारदाच्युतशिवब्रह्मार्कमुख्यान्यग्रहान् । विघ्नप श्रीमहागणपति । शारदा श्रीसरस्वती । अच्युत श्रीनारायण । शिवो महादेव । ब्रह्मा चतुराननः । अर्कमुख्यग्रहा. श्रीसूर्यादयो नव ग्रहा. । एतावत्त्वा जातकपदति कुर्वे । किभूताम् । स्फुटतरा प्रकटार्थाम् । कस्य । ज्योतिर्विदा प्रीतये । ज्योतीपि ग्रहनघचादीनि विदन्ति ते ज्योतिर्विद । तेषां प्रीतये । ये ज्योतिर्विदस्त एव होराशास्त्रविदो भवन्त्येव । यतो

होराशास्त्र त्रिस्तुत्यस्य ज्योतिःशास्त्रस्यैकं स्तुत्यः । उक्तं च । त्रिस्तुत्यं
ज्योतिष शास्त्रं होरागणितसहिता इति ॥

Er citiert im Kommentar Kalyāṇavaiṃana, den Verfasser der Sarāvāli 13b 22a 26b 31a etc. Keśavamīśra (svapno nimittam śrīkūṇah svakarmaśarṇam āgantukam vdbhūtāni | dosābhicārāgraha-
cānakalavakṣāni caivam vividhāḥ phalādyah) 37a Jivācārman 20a b
Damodarapaddhati 11a 21b 23a 25a Nilakanṭha 24a Mahālugi 29b,
wahrend auf 19b Hmālugipaddhati geschrieben wird Yavana 18a
Ramaḥṣṇa und Rāmaḥṣṇapaddhati 19b 29b Laghupaddhati
21b 30b Śaunakīyavivāhapaṭala 37b Śiḍharācārya oft Śrīpati
und Śrīpatipaddhati 10a 22a etc. Śrīpatipaddhatīṭīkāhāra 8a
Śrītyācārya Jatakāśāstie 24a Horāmakaranda 22a 27a 31a

1017.

29/10 38 Bl., 10 bis 14 Linien Etwa 1700

Jatal apaddhatyudāharana, eine Erläuterung und Betechnung
zu Keśava's Jatakapaddhati, verfaßt von Viśvanātha, Sohn von
Divākara, aus Golagurra, im Jahr 1619

Die ersten 19 Blätter fehlen Erhalten sind Foll 20—57
Die Handschrift beginnt in Sūtra 11 des Kapitels Balasādhana
अथ ग्रहाणां पद्धिधवलान्युक्ता भावानां बलमाह । भावानामिति ।
भावानां लपादीनां बलमीशज स्वस्वामिज स्वात् । Balasādhana
dhyaya endigt Fol 21b Iṣṭakṛtasādhanaādhyāya Fol 28a Āyurda
yādhyaya Fol 40b Dṛśādhyaya Fol 57a — Siehe Catal Oxon
Num 794

1018.

29/15 17 Bl. 10 bis 13 Linien Schrift von 1861

Jatakapaddhati mit einem Kommentar von Viśvanātha, Sohn
von Divākara Der letztere scheint ein Auszug aus Num 1017
mit Berücksichtigung von Keśava's Kommentar zu sein Beginnt
श्रीगणेश नमस्कृत्य केशवीनामपद्धतेः । गणितं विद्यनाथेन क्रियते वा-
लनुद्यते ॥ १ ॥

1019.

27/13 29 Bl. Linien verschieden Etwa 1840

Jatal alankāra und Kommentar, verfaßt im Jahr 1614 von
Ganesa in Bidhnurpur Er war ein Sohn von Gopāl, Neffe von
Sūrya und Rūmakṛṣṇa, Enkel von Kalmaji, und Schüler von Śiva
Der Text beginnt सानन्दं प्रणिपत्य सिद्धिसदनं स्वोदरं भारती
सूर्यादियहमण्डलं निजगुरु भक्त्या हृदये स्थितम् । येयामहिसरोर-
हस्मरणतो नानाविधाः सिद्धयः सिद्धिं यान्ति नष्टु प्रयान्ति विलयं
प्रत्यहृशीलव्रजा ॥ १ ॥ Der Kommentar fängt an वस्वर्णप्रद्विद्या-
परिचयचतुर श्रीशुक व्यासपुत्रं नत्वाचार्यं मुनीनां हरिपदकमले प्रेम-

विश्रामभाजम् । शिष्टेष्ट खेष्टदेव श्रुतिसमधिगत माधव भावयित्वा
भावेरुद्धाव्यते ऽसी प्रवरमतिमुदे जातकालकृतिश्च ॥

Samjñadhyaya 5b Bhavadhvaya 16a Yogadhyaya 21b
Vishkanyayogadhyaya 22b Ayurdayadhyaya 26b Vyatvaya
bhavaphaladhyaya 28a Vansadhvaya 28b

Im Kommentar werden citirt Kalyanavarman, der Verfasser
der Saravali Fol 12a 14b 20b Gargajataka 5a 15a 16a
Jatakarahasya 6b Jatakasara 15b Jatakamrita 6b Jatakavali 15b
Laksmistuti 2a Vasisthyajataka 15b Sarvartabacintamani 6a
Horapradipa 15b Horasara 15a Sieh Florentine MSS p 90

1020.

99/15 30 BH 13 bis 15 Linien Etwa 1890

Jatalalamla Mit demselben Kommentar Dieser wird
zwar auf Fol 4b und 30b Gopala zugeschrieben indessen ist
dieser kein anderer als Ganesas Vater Es kommt in Sanskrit
Werken oft genug vor, dass statt des Sohnes der Vater als
Verfasser genannt wird

1021.

28/14 23 BH 10 bis 13 Linien Schrift von 1832

Jatalalamla mit einem kurzen anonymen Kommentar
Fol 1—3 welche den ersten Adhyaya enthalten fehlen

1022.

98/10 16 BH 9 bis 10 Linien Geschrieben in Sanyapura von
V. urkma im J 174

Jatalalamla von Ganesa Sohn von Gopala Blosser Text

1023

23/13 1/2 99 BH 9 Linien Etwa 1810

Jatalalamla Blosser Text

1024.

96/12 46 BH 7 bis 10 Linien Geschrieben im J 148 von Arada
rma Sohn von Vilaksha

Jatalacandra eine Schrift über Nativitäten von Jagadkanta
Sohn von Bilabhadra Enkel von Harijit Fol 31 nicht bezeichnet
doch fehlt nichts Fol 26 fehlt Beginnt विघ्नेशवाणीगिरिजार-
मेशपादाम्बुजान्येकधिया प्रणम्य । अवाप्तसन्नाकनिकेतसीख्ये श्रीनाकु-
मातुश्चरणाम्बुजे च ॥ १ ॥ वेदार्थरत्नाकरपारगामी तदुक्तकर्माचरणा
भिमानो । अम्बुसरस्वद्विजपद्मवृन्दप्रकाशमूर्त्यो हरिजिह्विशो ऽभूत् ॥ २ ॥
आचाररत्नाकरमन्दराद्रिस्तम्भुरासीद्वलभद्रनामा । तत्सूनुना याज्ञि-
कनाथनाम्ना विरच्यते जातकचन्द्रिकेयम् ॥ ३ ॥

Das Werk ist in sechs Kapitel eingeteilt welche Prabodha

genannt sind 1) Vilekhanakrama 2) Ayanādilekhanakrama
3) Ganitapriakāsa 4) Rāṣiprabheda 5) Grahabhedanirūpana
6) Mahādāśa

1025.

25/10 10 Bl 9 Linien Etwa 1730

Jatakacandrikā von Yājñikanātha, Sohn von Balabhadra Die drei letzten Prabodha

1026.

25/12 5 Bl , 9 Linien Geschrieben in Peṭapadra im J 1555 für Raghunātha, Sohn von Jyotiṣa Kṛṣṇa, Sohn von Jyo Rama, Sohn von Jyo Narapati, Sohn von Jyo Kula, Sohn von Jyo Govala, Sohn von Jyo Mahabrama aus der Familie Kanulaka

Jatakapaddhati von Viśveśvara Śūri oder Viśvanātha, Sohn von Kamalakara aus der Vasiṣṭha Familie Foll 1 2 fehlen In sieben Abschnitten 3) Bṛhasādhyañādhya 19 Verse Der achte lautet चक्रेन्द्रोऽबलवत्सौम्याना पाचिकं सिते । तद्रूपात्पतितं हृष्ये क्रूराणा पञ्चसंज्ञकम् ॥ 4) Isṭakṛastanirṇayādhya 11 Verse नीचोनी बुधरः पद्मा ६ दधिको मण्डलात् १० च्युतः । रूप १ हृद् १ युतः सूर्यादुच्चरम्भय ईरिताः ॥ १ ॥ 5) Rīṣṭatadbhañgādhya 3 Verse प्रागानीतेष्टकष्टाख्यमूलाभा खबलानुतात् । अन्तरं सैक-वर्गार्धं ४ हत भस्याथ तद्वलम् ॥ १ ॥ 6) Āyurdāya 23 Verse रम्भमीनामर्धमर्धेन ३० हीन स्याद्वलक. स्फुटः । रम्भ्यूनचिक १ लिपाना चतुर्लवविजितम् ॥ १ ॥ 7) Daśādhya 24 Verse चन्द्रारक्ष-सितेज्यार्कशनिलपदशाक्रमात् । चन्द्रे बलवति ज्ञेया निसर्गायुःप्रमा-यतः ॥ १ ॥

Schliesst वसिष्ठकुलसंभूतो बभूव कमलाकरः । तत्पुत्रो विश्व-नाथाख्य आसीद्वेदाङ्गपारगः ॥ २३ ॥ हित्वा श्रेढीफलायुक्तं कष्ट कर्मावशेषकृतं । अकरोल्लघुकर्मातिस्फुटां जातकपदतिम् ॥ २४ ॥ इति श्रीमद्वसिष्ठकुलसंभूतश्रीकमलाकरमुतथीविश्वेश्वरसूरिरचिता जातकप-दतिः समाप्ता । एव श्लोकाः ९६ ॥

1027.

28/12 20 Bl , 9 bis 12 Linien Geschrieben von Bālakarāma Śarma etwa im J. 1790

Jatakapaddhatikalparālypudāharana, Erläuterungen und Be-rechnungen für die Jatakapaddhatikalpavalli von Viṭṭhala, Sohn von Būba Śarma Beginnt- अथ विद्वल्लोउदाहरणं लिख्यते । अथ शुभसंवत् १७४० शाके १६०५ श्रीमुखवत्सरे आश्विने मासे कृष्णत्रयो-दशीशनी मघाया सिद्धयोगे भरकरणे वृश्चिकक्षये तत्रवांशे रामसे-

वक्त्रिपाठिना जन्म । घटिका १३ पल १० ग्रहलाघवे दिनगण ३४८४
चर ९ दिनमाने ३० । ८८ ॥ दिनार्ध १५ । ९ । रात्रिमान २९ । ४२ etc

Auf Fol 2a finden wir den Anfang des Originalwerkes
गौरी च गौरीपतिमादरेण गौरीसुत च प्रणिधाय चित्ते । तोषाय
होराविदुषा करोति श्रीविदुष पदतिकल्पवल्लीम् ॥ १ ॥ Vithala
hat in den Jahren 1620—28 geschrieben Dieses Werk ist im
Jahr 1627 verfasst Sieh Catal of Sanskrit MSS at Jammu von
Aurelius Stein p 338 Der Verfasser des Udharaṇa hat frühestens
in der Mitte des achtzehnten Jahrhunderts gelebt Ausser bekannten
astronomischen Schriften citirt er den Manupradipa

1028.

१४/12 114 Bl 11 Linien Schrift von 1791

Jatal abharana von Dhunthiraja Sohn von Nṛsiṅha aus
Parthapura und Schuler von Jnanaraja Foll 18—80 fñhlen
Beginnt श्रीद सदाह हृदयारविन्दे पादारविन्द वरदस्य वन्दे ।
मन्दो ऽपि यस्य स्मरणेन सर्वो गोर्वाणवन्द्योपमता समेति ॥ १ ॥
उदारधीमन्दरभूधरेण प्रमथ्य होरागमसिन्धुराजम् । श्रीदुष्टिराज
कुरुते किलार्थामार्थसपर्याममलोक्तिरत्नै ॥ २ ॥ ज्ञानराजगुरुपाद
पङ्कज मानसे खलु विचिन्त्य भक्तित । जातकाभरणनाम जातक
जातकज्ञमुखद विधीयते ॥ ३ ॥

Schliesst गोदावरीतीरविराजमान पार्थाभिधान पुटभेदेन
यत् । सन्नोलविद्यामलकीर्तिभाजा मयूर्यजाना वसतिस्थल यत् ॥ ३१ ॥
तच्चल्यदेवघ्नसिंहसूनुर्गजाननाराधनजाभिमान । श्रीदुष्टिराजो रच-
यावभूव होरागमे ऽनुक्रममादरेण ॥ ३२ ॥

Diese Handschrift stimmt mit den Bombay Inschriften von
1862 und 1890 überein

1029.

Die ersten 13 Blatter १४¹/₂/10 die folgenden ११/10¹/₂. 6 Bl 10 b s
14 Linien Etwa 1800

Jatalābharana von Dhunthiraja Schliesst mit Viryanadivaya
Es fehlt nur das Strīṣṭaka

1030

26/14 96 Bl 1° b s 16 Linien Schrift von 1830

Jatal abharana Diese Handschrift zeigt manche Abweichungen
und Umstellung einzelner Kapitel Der Text ist in 21 Abschnitte
geteilt 1) Purāṇaṇṇaladānirvāṇa udhvaya Fol 171 2) Janvādi
drada abhavanam vicara 23 b 3) Rajavogadivaya 26 c 4) Rajavo
gavampatika in ulrikadivaya 27 a 5) Rajavogadivaya 27 a
6) Anvādīva 28 a 7) Grahanam rāṣṭraladhvaya 31 b 8) Tanva

didvādaśabbhāvasthitaśāhānām phalādhyāya 34a 9) Bhāvaphala-
dhyāya 50a 10) Śaṭvargaphalādhyāya 51b 11) Grahopari-
grāhanām drisṭiphalādhyāya 61b 12) Tanvādīdvādaśabbhāvopari-
raṅgyadinā drisṭiphalakathana 65a 13) Rekḥastakavargakathana 67a
14) Sūryadīgrahayutiṣṭataphalakathana 71b 15) Rājayogikāraḥ
yoganabhasayogapañcamahāpurnasavarnanūdikathana 75a 16) Rāmi-
dīptādīstihānīdīphalakathana 77a 17) Aśubhayogopravrajyāyogapra-
śnakāloparīṣṇamālālānīyanagrihadānīvidhānakathana 79b 18) Rī-
stādhyāyakathana 82b 19) Rāṣṭrabhaṅgastrīṇataphalakathana 85a
20) Sarveśam grāhānām mīhādaśaphalam tathā ca praturāsisvsthāda-
śaphalakathana 90a 21) Antardāśopadaśaphalakathana 95a

Nach dem achten Adhyāya Fol 34b ist ein ganzes, im
Jahr 1648 verfasstes Kapitel von 144 Versen eingeschoben mit
dem Titel Bhavesaphalapradīpa Dieses endet mit der Unterschrift
आद्यानामनवदयपरचना नाना विचिन्त्यात्मना लोकानां व्यवहारदर्श-
नविदे अथोन्द्रवृत्ते १४४ः स्फुटम् । श्रीमद्वैवतराजपूजितपदः श्री-
काहजिद्वाडवस्त्यो भावप्रभावदीपमकरोदेन महादेवकः ॥ इति श्री-
महादेवविरचितो भावेषफलप्रदीपः सपूर्णः ॥ शाके नन्दरसेयुभू १५६९
७७७- सौम्यायने ऽके शुची मासे शुक्लदले दिशामित १० तिथी
वारे ऽश्विनीश्वरे । योगे साध्यसमाह्वये गरदले ऽष्टे भुजे पक्षे
स्त्रीय पुस्तमलीलिखन्निजकृतं विप्रो महादेवकः ॥ Darauf folgen
sieben Verse aus einem Yāmala mit der Angabe अथ यामलौक-
त्रिपताकोविचारो लिख्यते । Auf diese folgt der Camatkāracintā
man von Narayana in 111 Versen Beginnt गणेशं गिर पद्मनाभं
कपीन्द्र - ॥ १ ॥ न चेत्येचराः स्थापिताः किं भवन्ते - ॥ २ ॥
तनुस्यो रविस्तुङ्गयष्टि विधत्ते - ॥ ३ ॥

1081.

28/11 19 BH 5 bis 8 Linsen Schrift von 1848

Jātakasāra Anonym Beginnt तनु १ धन २ सहज ३ सुख ४
पुत्र ५ रिपु ६ जाया ७ मृति ८ धर्म ९ कर्म १० आय ११
व्यय १२ भावाः प्रकीर्तिताः ॥ १ ॥ मूर्तिचतुर्थकश्चैव सप्तमे दशमे
तथा । केन्द्री यस्य तदा ज्ञेय त्रिकोणनवपञ्चमे ॥ २ ॥ अथोच्चनी-
चम् । रवेर्मपतुला प्रोक्त चन्द्रस्य वृषवृश्चिकौ । भीमस्य मृगकर्कौ च
कन्यामीनौ बुधस्य च ॥ ३ ॥ जीवस्य कर्ममकरो मीनः कन्यासितस्य
च । तुलामेषे च मन्दः स्वादुच्चनोचमुदाहृतम् ॥ ४ ॥ Fehlerhaft

Rāṣṭrāmīn Fol 2a Sthānabhedā 2a Jīvaṅga 4a Arisṭa-
dhyāya 7b Arisṭabhaṅga 11a Sātikādhyāya 12b Śrīmeibha 14a
Sāntanābhānamrūpina 16b Viruddhyānā 17a Rājayoga 18b
Bhāgyodaya 19a

1032.

31/13 43 Bl. 10 bis 16 Linien Etwa 1790

Vāhārindāna, die für Eheschließung günstigen oder ungünstigen Konstellationen Von Keśwarka oder Keśavāditya, Sohn von Rāniga Mit einem Kommentar von Ganesa, Sohn von Keśava aus der Kausika-Familie Der Text beginnt श्रीशार्ङ्गिणोः सृजतु वो नवसनिवेशः क्लेशव्यय चलवलत्तयनासलथीः । यत्रासल-यथनमङ्गलमाचचार शृङ्गारहारमणिकौस्तुभरश्मिगुम्फः ॥ १ ॥ संवर्ग्य (Scholast gṛahitā, ekāntikṛtya) गर्गभृगुभागुरिरैभ्यगीर्भ्यः सार वरा-हमिहिरादिमतानुसारम् । स्कारस्फुरत्परिमलाढ्यफल विवाहवृन्दावन विरचयामि विचाररम्यम् ॥ २ ॥ ध्रुवानुराधामृगमूलरेवतीकर मघाः स्वातिरद्वयणी गणः । रवेरमीना मकरादिपञ्चही करग्रहे मङ्गलक्षमृ-गीवृशाम् ॥ ३ ॥ प्राचेतसः प्राह शुभ भगव सीता तदूढा न सुखं सिपेवे । पुष्यस्तु पुष्यव्रतिकासमेव प्रजापतेराप स शापमस्मात् ॥ ४ ॥

Der Kommentar beginnt महामङ्गलमहोत्सवप्रतिपादक विवाहवृन्दावन नाम विवाहपटल चिकीर्षुः सर्वाचीघनाशनं ग्रन्थार्थसिद्धि-प्रद कविताया विविधबुद्धिविवर्धनं (hier ist etwas ausgelassen) लक्ष्मी-लक्ष्मीशयोर्नवसनिवेश उपयामसमये नूतनसगमो वो युष्माक क्लेशव्यय सृजतु । कष्टनाशं करोतु ॥ Fol 19 und 20 fehlen*)

Sieh Catal Oxon Num 791 — Bricht ab in Kapitel 11, 12

1033.

21/12 19 Bl., 11 bis 16 Linien Etwa 1830

Vāhapatāla, astrologische Bestimmung der für Heiraten günstigen oder ungünstigen Gestirne Mit einem Kommentar in Hindi Beginnt जम्भारातिपुरोहिते हरिगते सुप्ते मुकुन्दे विभी याते घर्मघृणी धनुःशफरयोः चीले तुषारल्लिपि । अस्ते भार्गवजीवयोः कुजदिने मासाधिके वैधृती गण्डान्ते व्यतिपातविष्टिषु शुभं कार्यं न कार्यं दुषिः ॥ १ ॥ अथ व्याख्या । बृहस्पति सिंघरासिंतेरे सिंघस्तमुप-कहतां मूढं etc ॥ सिंहस्थिते देवगुरौ च कन्या विवाहिता पद्म करोति भर्तृन् । चीर विवाहो व्रतवन्धदीचायात्राप्रतिष्ठादि विवर्जनीयाः ॥ २ ॥ Unvollständig

Das neunzehnte Blatt ist aus einem anderen astrologischen Werk entnommen

1034.

25 10¹¹, 10 Bl., 14 bis 16 Linien Etwa 1860

Vāhapatāla, eine von der vorhergehenden abweichende Ab- handlung Mit einem Kommentar in Hindi Beginnt जम्भाराति० ॥

वृहस्पति सिहरासि ऊर्ध्व तरे सिघस्तकहिजे etc ॥ वरस्य भास्कर-
वल कन्यायाश्च गुरोर्वलम् । उभयोश्चन्द्रवल याह्य पश्चात्तप विशो-
धयेत् ॥ १ ॥ माघे धनाढ्या सुभगा च फाल्गुने विशाखज्येष्ठे पति-
वल्लभा च । आपादे कन्या कुलनन्दनी च शेषाश्च मासा अशुभा वि-
वाहे ॥ २ ॥

Schliesst इति नवग्रहचारफलाफलम् ॥ अभिपेके निपेके च
जन्मनि चौरकर्मणि । पाणिग्रहे प्रयाणे च चन्द्रो द्वादशग शुभ ॥ १ ॥
जन्मस्थेन शशाङ्केन (सिसाकेन MS) पञ्च कर्माणि वर्जयेत् । यात्रा युद्धं
विवाह च चौर गृहप्रवेशनम् ॥ २ ॥

1085.

24/10¹/₂ 7 Bl, 16 bis 18 Lin en Fellerhafte Abschrift von 1788

Balabodha ein Abriss der Astrologie angefertigt auf Befehl
von Munjaditya Beginnt विघ्नराज नमस्कृत्य देवी चैव सरस्व-
तीम् । गुरुणा देवताना च प्रसादाद्बुद्धो मया ॥ १ ॥ नानाशा-
स्त्रमधिश्रित्य क्रियते बालबोधक । मुञ्जादित्येन विप्रेण शिष्यार्थं सार
सग्रह (सारमुद्धृत्य HS) ॥ २ ॥ उदयाचलपर्यन्तामस्ताचलमहीमिमान् ।
विख्यातो बालबोधो ज्य मुञ्जादित्येन कारित (der ganze Vers
musste durchgängig korrigiert werden) ॥ ३ ॥ आदित्यसोममङ्ग-
लबुधगुरुशुक्रा शनिचर इति वारा । सौम्या शशिवुधगुरव शुक्रश्च
तथापरे क्रूरा ॥ ४ ॥

1086.

20 ¹/₂/9 36 Bl 7 bis 9 Lin en Schrift vom J 1783

Balabodha eine ausführlichere Abhandlung von Munjaditya
Von dem Abriss ganz verschieden Paginiert 1—44 Foll 7—12
16 30 fehlen Beginnt उत्तरायणे भरो जात सर्वशास्त्रविशारद ।
धर्मार्थकामशीलश्च तेजवन्त *) स्वरूपवान् ॥ १ ॥ याम्यायने नरो
जात कुसाक्षी ह्यनृतवद । अधर्मो नीचरागो च बहुव्याधिसमो
भवेत् ॥ २ ॥ इत्ययनफलम् ॥ Die folgenden Abschnitte sind
Rituphala Masaphala Pakshaphala Tithiphala Nakshatraphala (Fol 6 b)
Vatsacakra (Fol 13 a) Grabasamkhya, Gramivasa Navikhetakava
sacakra Grihapravesakarana Anandadiyoga Grahajanmanaksatra
(Fol 14 b) Yogineakra Astayoginimanam Rahucakra Dvadasamasas
phalaphala Viatabandha Vidyanambha Navavastripapadibana Stri
raktavastripapadibana Culambhuta Vivahe vidhugraha riveśa

*) All die falsche Bedingungen finden sich auf dem ersten Blatte
शीनवन्त, मतिवान्, गुणवन्त, अर्थवन्त Der Verfasser erlaubt sich
10 Pa an andere Kre he ten

Strisnānanakṣatra (Fol. 20a), Prasūtikāsnāna, Jalapūjā, Āgharini (Gebräuche und Festlichkeiten im siebenten Monat der ersten Schwangerschaft), Bālasyaṇnaprasānam, Kṣaurakārman, Karnavedha, Devapratisthā, Rājābhiseka, Nṛtyārambha, Toyārambha, Adhomukhanakṣatra, Urdhvamukhanakṣatra, Dantādhāvanirūṣedha, Tailābhyāṅga, Rogāsnāna, Gokrayavikraya, Homavidhī, Nakṣatrasamyūhā, Mūlavṛkṣākāra, Mūlavṛkṣaghaṭikāh, Mūlavṛkṣasāthighaṭiphala, Mūlasya catvārah pādah, Tūloke Mūlavāsī, Mūlapurusaghaṭisāthī, Sūthighaṭiphala, Gandānta, Śukrūstaphala, Śukrodayaphala, Śukrūstamgamana, Śukro 'ndhik, Śukradoḥa, Gurukrūstaphala, Navagrāhākāla, Terahatitiphala*), Navagrāhikarāsiṣphala, Minasamkrānti (Fol. 31a), Prativarasamkrāntijyāina, Samkrāntisūddhī, Ekādvitīdīnādhikasamkrāntiphala, Samkrāntikāla, Samkrāntiprikarana, Pravarāsnakṣatra, Nakṣatrarogādina, Trinādicakra kalpyāna, Dinadaśā, Nityadinadaśā, Nityadaśāphala, Māsadaśā, Varadaśā, Viśvōttarīdaśā, Aśvōttarādaśā, Ravīdaśāphala, Candradaśāphala, Bhāumadaśāphala, Budhīdaśāphala, Śūnīdaśāphala, Rūhūdaśāphala, Śukrīdaśāphala, Nityadaśā, Lagnasamkhyā, Lagnaghaṭikā (Fol. 36a), Pratidinabhukta phala, Madhyāhnanachāyapramāṇa, Lagnaghaṭipalapramāṇa, Dughādyamuhurta, Mūlādhitupravacina, Cintāprasāna, Bhasaptapata, Vivāhanakṣatra, Mitrakṣatrasaṅgajakāḥ, Ravisūddhī, Sarpākāranādhivedha, Samvatsarasamambha, Ādrāphala, Samkrāntiphala, Pauṣamavāsyāphala, Dipamālīkaphala (Fol. 40a), Śukrārgbhakānda, Pradhikṣmāvidhī, Ekādaśīnirnaya, Tithivīranakṣatrayogakāranasthāna, Chāyālasapramāṇa

Schliesst विद्युपां ब्राह्मणानां च गणकानां तथैव च । एतेषां करलप्री ऽस्मि बालबोधस्तु विस्तरेत् ॥ १ ॥ पूर्वसागरपर्यन्तं पश्चिमोदधिसमुत्तः । हेलया क्रमते निर्धनं स मा पातु दिनेश्वरः ॥ २ ॥

1037.

21/14 7 Bl. 13 bis 14 Linien Lw. 1800

Gaurijātaka, über den Einfluss der acht Yogini entweder für sich einzeln oder in Verbindung mit einander. In 102 Versen. Beginnt अमूर्मङ्गला पिङ्गला धान्यका च तथा भ्रामरी भद्रिका चोत्तिका च । तथा सिद्धिका संकटाष्टी शिवो वा शिवायाः पुरा योगिनीरुक्तास्तु ॥ १ ॥ दशानामयान्तर्दशानां सदैव प्रपूर्जां विशेषाद्विद्वदार्चनं च । प्रकुर्वन्नरः सर्वमिदं प्रयाति रिपूणां जयं कीर्तिमारोग्यमायुः ॥ २ ॥ लोकत्रयेष्वपि परा प्रलयप्रकर्षो नास्त्येव धैतदपरा धनसीत्यदाची । एतास्तु सत्सु सुखदास्तु न रुष्टिकतां नो विष्णुरेषु जगतां परिपालको यः ॥ ३ ॥ श्वेता नवापि पुरुषस्य तु रथका. मृगमाद्गार्चनविधिः पुरुषेण कार्यः । युद्धे भये ऽपि विद्या

परिचिन्तनीयं रोगादिके च धनसौख्यसमीचता च ॥ ४ ॥ अथा-
सामधोशाः क्रमात्तद्गलायाः शशी तीक्ष्णभानुर्गुरुभूमिसूनुः । बुधः
सूर्यसूनुर्भृगुः सिद्धिकायाः सुतः सकटायास्तथान्ते च केतुः ॥ ५ ॥
Vgl. Yoginīdaśa in Florence MSS Num 322

Schliesst त्रिकोणं ततः पञ्चकोणेन युक्तं ततो ऽद्वैमितं कोणमुक्तं
मुनीन्द्रैः । ततो वर्तुलं चाष्टपत्तं विधेयमिदं योगिनीयन्त्रमुक्तं शि-
वेन ॥ १०२ ॥

1038.

22/10 7 Bl., 7 bis 9 Linien. Schrift von 1838.

1) *Prasnamanoramā* von Garga Ein Blatt mit den ersten
fünf Versen. Beginnt: प्रणम्यानन्दरूपत्वमानन्दैकनिकेतनम् । गगौ
बुद्धिमतां प्रीत्यि प्रश्रविद्यामथाकरोत् ॥ १ ॥ वर्गवर्णप्रमाणं च सस्वरं
ताडितमिथः । पिण्डसंज्ञा भवेत्तस्य यथाभागैस्तु कल्पयेत् ॥ Text
und derselbe Kommentar finden sich in Florence MSS. Num 309 310.

2) Ein Kommentar dazu Fragment. Beginnt: अथ सर्वविघ्न-
विनाशनार्थं खेष्टदेवनमस्कारं करोति । प्रणम्येति । अथेत्यनन्तरं गर्ग-
संहितायां मूर्हतादीन्युक्ता नर्गमुनिः प्रश्रविद्याप्रकरणं करोति । किं
हत्वा । आनन्दरूपं प्रणम्य । आनन्दरूपी गणेशः । नत्वा कथंभूतम् ।
आनन्दैकनिकेतनम् । बुद्धिमतां देवज्ञानां प्रीत्यि एकविंशतिद्योतैः
समस्तप्रश्नाभ्यकरोति ॥

1039.

13¹/₂/10 4 Bl., 11 bis 12 Linien Schrift von 1836.

Prasnamanoramātīkā Derselbe Kommentar zu den zwei-
ersten Versen Beginnt: नत्वा देवं दुष्टिद्वाराजं महेशं देवेन्द्रादीः
पूजितपादयुग्मम् । देवज्ञानां समुदे नाल्पसारं कुर्वे नूनं प्रश्रविद्यां
च टीकाम् ॥ १ ॥ अथेत्यनन्तरं गर्गसंहितायां etc.

Schliesst: आधाने शत्रुपापे [च] लाभालाभे गमागमे । विजये
कालकार्ये च प्रवदेत्सर्वत्र एव हि ॥ १ ॥

1040.

24/10. 4 Bl., 9 bis 12 Linien Etwa 1690.

Prasnañjñāna, die Erkenntnis zukünftiger Ereignisse durch
Beobachtung des Planetenganges, in 70 Āryā-versen von Bhāṭṭotpala.
Beginnt: रविशशिकुजबुधगुरुमित्ररविश्रमलेशान्प्रणम्य भक्त्यादी । वक्ष्ये
ऽहं स्पष्टतरं सम्यग्ज्ञानं हिताय देवविदाम् ॥ १ ॥ दशमेदं यहगणितं
जातकमवलोक्य निरवशेषमपि । यः कथयति शुभमशुभं तस्य न मिथ्या

भवेद्वाणी ॥ २ ॥ रम्यतले भूभागे सपूज्य यहगण सनत्तमम् । पद्या-
त्प्रशविधानं कुर्यादेनाप्तुयात्सिद्धिम् ॥ ३ ॥ प्रष्टा मणिकनकयुते
फलकुसुमै राशिचक्रमभ्यर्थ्य । पृष्ठेचदाभिलषित भक्त्या विनयान्वित
प्रश्नम् ॥ ४ ॥ उदयनिमित्तैर्वर्णं प्रश्नोद्भूतैर्यवस्थितिः शकुने । वक्तव्य
शुभमशुभं प्रष्टुस्तत्कालजातं तत् ॥ ५ ॥ हयगजवृषहसादे पृष्ठाकाले
यदा रुतं भवति । दर्शनमथवेतेषा शुभप्रदं निर्दिशेत्प्रश्ने ॥ ६ ॥

Schliesst राशि लये प्रवदेत्पृष्ठासमये शुभाशुभं सर्वम् । काल-
स्याविज्ञानादितच्चिन्ति (verdorben) वदेत्प्रश्ने ॥ ७० ॥ Dieses Werk
wird von Utpala in seinem Kommentar zur Saṃpañcāśika 2, § 3 2
7, 13 citiert

1041.

25/14 10 Bl 10 bis 11 Linien Etwa 1810

Praśnajñāna oder *Praśnabrahmarla*, von Brahmarka oder
Brahmaditya, Sohn von Mokṣeśvara, Enkel von Jyotihsudana. In
dieser Handschrift in 16 Kapiteln mit 188 Versen und zwei
Schlussversen. Beginnt ब्रह्माण कमलापतिं गिरिसुतानाथ गणेशं
गुरु सूर्यादियहमष्टलं स्तुपितर नत्वाथ मोक्षेश्वरम् । दालभ्यान्वय
संभवो गणितवित्पादाश्चुजप्रेमभाक्प्रश्नज्ञानमनुत्तमं प्रकुरुते ब्रह्मार्क-
नामा सुधी ॥ १ ॥ यस्मिन्काले दिवसनिशयो पृष्ठको यद्य पृष्ठे-
त्तस्मात्प्र गणितकुशलिच्छायाया तीययन्ती । स्पष्ट कार्य जननसमये
प्रश्नकाले विवाहे लपात्खेटादशुभशुभद प्रोच्यते तत्फल तु ॥ २ ॥
सुवर्णमुक्ताफलपुष्पधूपे फले समभ्यर्थ्य तथा भयक्रमम् । ततो जराणां
प्रवदेत्समय शुभाशुभाख्यं हि फल मनीषी ॥ ३ ॥ Sieh Catalogue
India Office Num 3011

Schliesst रसामिचन्द्रैर्नितेर्मोक्षैर्वृत्तिर्विचित्रैर्गदितं मुनीनाम् ।
विनीक्य शास्त्राणि हिताय देवज्ञाना मयाधारयसेदुसखे (un-
verständlich Eggeling मयाधारयमेव शिष्ये metrisch korrekt
aber auch nicht richtig) ॥ १३९ ॥ ज्योतिःसूदनसञ्जको ऽवधितले
शास्त्रार्थवेत्ता पुरा तत्सूनुर्गणिते विचक्षणमतिर्मत्या- (Eggeling ver-
bessert ganz gut विद्या für मत्या) वर्तसो ह्यभूत् । होराजातकसहि-
तासु निपुणो मोक्षेश्वराख्यो द्विषो ब्रह्मार्को निखिलं तदीयतनुज प्रश्न
च चक्रे कवि ॥ १४० ॥

1042.

26/14 2 Bl 13 bis 15 Linien. Etwa 1750

Praśnajñāna von Brahmarka Diese Handschrift enthält nur die
vier ersten Kapitel nämlich Di stumūṣṭyavacantī prakaraṇaḥ Nāṣṭa
pṛapṭi, Subhā ubhākalajñāna Bhavabālabāhā. In allen vieren 50 Verse

1043.

20¹/₂/14¹/₂. 8 Bl 13 b s 1. Linnen Etwa 1860

Praśnacūdamani von Viśramatmaja, dem Verfasser des Prasnavinoda. Die Hs ist so verderbt, dass alle Angaben genau wiedergegeben werden müssen. Beginnt — ते दुश्च पिता शत्रु भार्यापुत्रनिमामिह । सारात्सार समुद्धृत्य प्रयच्छुडामणि स्फुट ॥ १ ॥ अतीतानागत चैव वर्तमान शुभाशुभ । लाभालाभ सुख दुःख जय चैव पराजय ॥ २ ॥ Die Schrift ist in mehrere Prakaraṇa eingeteilt. Das erste schliesst विश्रान्तजनेव सारात्सार समुद्धृतं ॥ २ ॥ इति शुडामणिशारे शुचनिकाप्रकरण ॥ १ ॥ Fol 3a Uttaradhara prakaraṇa. Fol 3b Sibhasubhaprakaraṇa. Fol 4a Labhalabha prakaraṇa. Fol 8b Kṛtibhāgaprakaraṇa. Fol 9b Mṛtyocchista prakaraṇa. — Das nach Fol 5 folgende Blatt ist mit 7 bezeichnet, doch fehlt nichts.

1044.

21/10 18 Bl 8 Linnen Schrift von 1490

Praśnapradīpa von Kasmātha. Beginnt तिमिराम्बुनिधौ मय करैरुद्धृत्य यो जगत् । प्रीणयत्यातुर प्रीत्या तस्मै सर्वात्मने नमः ॥ १ ॥ मिहिरे ऽस्तमुपायाते तमसांश्च धरातले । प्रयगेह प्रदीपो ऽथ काशीनाथकृतो बभौ ॥ २ ॥ उच्चनीचादिक भाष शत्रुमित्रगृहादिकम् । विचार्य सज्जातक च प्रय ब्रूयाद्विचक्षण ॥ ३ ॥ Sieh Florentine MSS Num 307.

Fol 4a Putraprasna 37 Verse. Fol 5b Striprasna 16 Verse. Fol 6a Strijatakprasna 9 Verse. Fol 7b Rogiprasna 20 Verse. Fol 8b Paracakragamaprasna 9 Verse. Fol 10a Gamagamaprasna 23 Verse. Fol 10b Vriksaprasna 5 Verse. Fol 11b Rogyitvan prasna 12 Verse. Fol 12b Naukapiasna 10 Verse. Fol 13b Strilabhaprasna 16 Verse. Fol 18b Nastalabhaprasna 10 Verse. Fol 16a Labhaprasna 12 Verse. Fol 16b Gauaprasna 7 Verse. Fol 17a Lagnaprasna 6 Verse. Fol 18a Janmapatṭivivara 8 Verse.

1045

26¹/₂/11¹/₂ 11 Bl 12 b s 15 L n e Etwa 1790

Praśnapradīpa von Kasmātha. Von Anfang bis gegen das Ende des Nastalabhaprasna.

1046.

29/11 8 Bl 8 b s 11 L n en Etwa 1800

Praśnapradīpa Fol 2 fehlt

1047

19/12 8 Bl 18 L n en Sāradā Schrift Etwa 1890

Praśnapradīpa von Kasmātha. Ein Fragment desselben. Erhalten sind Foll 52 57 59—64 Striprasna Fol 52 b

Strijataka 59a. Rogiprasna 60a. Pañcakraṅgamaprasnavicāra 60b
Gṛmagamaprasna 62a. Vṛkṣaprasna 62a. Naukavicāra 62b
Strīlakṣhaprakaraṇa 63b. Naṣṭalabhāprākaraṇa 64a. Lābhavicāra 64b

1048.

30/14 33 Bl. 12 Linien Abschrift von 1859

Śighrabodha ein astrologisches Werk in vier Abschnitten von
Kāṣinātha Bhaṭṭacārya. Beginnt भासयन्त जगद्भासा नत्वा भा
स्वन्तमव्ययम् । क्रियते काशिनाथेन शीघ्रबोधाय सह ॥ १ ॥
रोहिण्युत्तररेवलो मूल स्वातिर्मुगो मघा । अनुराधा च हस्तश्च वि-
वाहे मङ्गलप्रदा ॥ २ ॥ Die vier Abschnitte sind 1) Vivaha
prakaraṇa Fol 10a 2) Muhurtaparakaraṇa Fol 24a 3) Nakṣatra
guruādikṛtam Arghyaparakaraṇam fol 28a 4) Samvatsaraparakaraṇa
fol 33b — Stellen aus andern Schriftstellern führt er mit dem
Ausdruck granthantare ein. Namentlich citiert er die Rātnamalā
und den Muhurtacintamani. Er hat demnach später als 1601 gelebt

1049

27/17 21 Bl. 12 Linien Geschrieben in Patana im J 1838

Śighrabodha Der erste Abschnitt Vivahaparakaraṇa.

1050.

20/1^a 26 Bl. 17 bis 18 Linien Varadā Schrift. I twa 1840

Śighrabodha Der dritte Abschnitt endet auf fol 20b das
Ende des vierten fehlt

1051.

24^{1/2}/9 6 Bl., 16 bis 17 Linien Ftwa 1700

Prasnapradīpa

1) Fol 1 2 bis Linie 7 von fol 3a Über *Dasu* in Hindi

Beginnt अथ अष्टोत्तरीयजदशाप्रमाणं लिख्यते ॥ आ^{११} । च^{११} । म^{११} ।
बू^{११} । श^{११} । वृ^{११} । रो^{११} । सु^{११} । वर्य^{११} ॥ सूर्यजदशाना नक्षत्र ४ आद्रा ।
पुनर्वस । पुष्य । अश्लेषा ॥

2) fol 3a 7 bis 5a 14 Eine anonyme Abhandlung über
Antardasu, d. h. über den Einfluss der kleineren Planeten insofern
sie bei der Nativität die *Dasu* die Wirkung der Hauptplaneten
modifizieren*) Beginnt सूर्ये राज्यभयं विद्या मनस्तापो महद्भयम् ।
व्यसनं चान्धवार्ता च वित्तनाशं च दुर्मतिम् ॥ इति सूर्यान्तर्दशा ॥ १ ॥
सूर्यमध्ये चन्द्रान्तर्दशा दिन २ घटी ४६ पल ४० ॥ शत्रुनाश वि-

*) Gunkara sagt एकचै यदि भूयांसं सम्भवन्ति नभयरा । एक
एव तदा तेषां द्वादशान्तर्दशा वन्ती ॥

जानीयाद्वित्ताभ तृपावहम् । प्राप्यते राज्यसमान सूर्यस्यान्तर्गते
शनी ॥ २ ॥

3) Fol 5a 14 bis zum Ende Die *Satpañcūśika* von Prithuyras
1052.

22/15 3 Bl 17 bis 23 Linien Schrift von 1754

Praśnasamgraha in 105 Versen Beginnt श्रीगणेश नमस्कृत्य
गुरु च गिरिजापतिम् । देवज्ञाना हितार्थाय क्रियते प्रश्नसग्रह ॥ १ ॥
सभाप्रश्नो न वक्तव्य कुटिलाना तथा निशि । नापराल्ने ऽविश्वसे
त्वरित न वदेत्कचित् ॥ २ ॥ फलपुष्पयुतो यो हि देवर्षं परिपू
कति । तस्यैव कथयेत्प्रश्न सत्यो भवति नान्यथा ॥ ३ ॥ आदौ
चिन्तापरिज्ञानं कृत्वा प्रश्न विचारयेत् । व्योमदृष्टिर्भवेज्जीवो मूल
भूम्यवलोकने ॥ ४ ॥ समावलोकने धातुचिन्ताया लक्षणं स्मृतम् ।
शिरःस्थे जीवचिन्ता पादस्थे तु मूलकम् ॥ ५ ॥ नाभिस्थे धातु
चिन्ता विज्ञेया सर्वदा बुधे । स्थे वक्रललाटस्थ जीवचिन्ता शुभ-
प्रदा ॥ ६ ॥

Schliesst mit Karyavadhīprśna 102 Panthapraśna 105

1053.

20/15 11 Bl , 11 Lin en Etwa 1850

Praśnasamgraha Stimmt mit der vorhergehenden HS bis
Vers 102 (Fol 7a 11) überein Darauf folgt ein Gespräch zwischen
Parvati und Śiva beginnend देवदेव महादेव विकालज्ञ महेश्वर ।
ब्रूहि मे हसचक्रस्य प्रकार पूर्वसूचितम् ॥

1054

25/10 67 Bl 8 bis 11 Linien Geschrieben von Narayana im J 1790

1) Ioll 1—56b *Lagnacandrika*, über günstige und ungünstige
Sternverbindungen bei der Geburt Von Kaśnatha Bhṛṅgi In
vier Pañcheda Foll 2 und 3 fehlen Beginnt तमिस्राजगरयस्य
यो जीवयति भूतलम् । त वन्दे परमानन्दं सर्वसाचिणमीश्वरम् ॥ १ ॥
तनुर्धनं च भ्राता च सुहृत्पुत्ररिपुस्त्रिय । मृत्युश्च धर्मकर्माययया
भावा प्रकीर्तिता ॥ २ ॥

1 schliesst Fol 24b 2 Fol 30b 3 Fol 43b 4 Fol 56b

Schliesst सप्तविंशतिके शुक्रो विश्वत्यशे शनैश्वर । संहिकेयश्च विशांशे
परमोक्षो निगद्यते ॥

2) Ioll 56b—69b Auszug aus einem *Gargajātala*, über
den Einfluss der Planeten, und der acht Dāśa Maṅgalā, Pāṅgalā,
Dhanyā, Bhramarī, Bhadrīkī Ulkā, Siddhikā, Sampakā, und deren
Verbindungen

1055.

22/10 III Bl 8 Linien Etwa 1760

Lagnacandrika von Kaśinātha Foll 1—4 fehlen

1056.

23¹/₂/10 89 Bl 9 Linien Etwa 1780

Lagnacandrika Ist in dieser Handschrift in acht Kapitel (Paricheda) eingeteilt 1) Fol 31a = D 35 2) Ekagrahayoga Fol 37b = D 43b 3) Fol 53 4) Trigrahparicheda Fol 57b 5) Caturgrahayoga Fol 60b 6) Paucagraha Fol 62b 7) Sadgrahayoga Fol 68b Nach einer Unterschrift endet die *Lagnacandrika* auf Fol 68a Aber der Text wird fortgesetzt चन्द्रे यहस्य मित्रता याति एको ऽथेव न शत्रुताम् । ते नरा सुख-मारोग्य सौभाग्य चाप्नुवन्ति हि ॥ १ ॥ etc Auf Fol 71a wird der *Adbhutasagara* citiert

Fol 67 ist zweimal bezeichnet Fol 87 wiederholt Vers 282 284 auf Fol 21a, und Fol 88 den Inhalt von 60b 2 von unten (वज्रप्रपद्यो) bis 61a 8 (राजमन्त्री)

Fol 86 schliesst अकस्माद्वनधान्याग्निर्मित्रसीख्य प्रधानता । जलक्रीडा च मिष्टान्न शुक्रस्थान्तर्गते बुधे ॥ ८ ॥ कलहो बान्धवै सार्धं वस्त्रनाशो ऽरिविग्रह । चलाचलत्वं कार्याणां केतौ शुक्रदशा गते ॥ ९ ॥ इति श्रीमह्वयामले विशोत्तरीदश ॥

1057.

25/10 52 Bl 7 bis 8 Linien Etwa 1760

Lagnacandrika Diese HS enthält nur den ersten und zweiten Paricheda und einen Teil des dritten Schliesst auf Fol 54b mit सर्वत्र शू in der vorhergehenden HS Fol 19a Foll 33 34 fehlen

1058.

30/14 71 Bl 11 bis 14 Linien Geschrieben in Gujarāt etwa im J 1600

Muhurtaganapati, in 22 Kapiteln, von Ganapati Sohn von Raval Harisākhara, Enkel von Ramadasa. Die Familie stammt aus Gujarat und erkennt als ihr Haupt einen Raval aus dem Bharadvajagotra. Das Werk ist im Jahre 1686 verfasst und dem Prinzen Laksmirama, Bruder des Jivaraja Uttamarama, Sohne des Königs von Gauḷa Manohara, gewidmet Beginnt श्रीमत्या कल्पवक्ष्येव हिमवत्या निरख्य । जयत्यानिद्धित कल्पद्रुम सत्फलद शिव ॥ १ ॥ Sieh Catalogue India Office Num 3027

Pagnum 1—105, doch fehlen Foll 51—84 Nach Fol 105 fehlt nur ein Blatt Fol 1a enthält die Namen der 22 Prakaraṇa.

1059.

28/11 24 Bl. 13 Linien Geschrieben im J 1680 von Bhārjya Kṛyastha

Muhurtacintāmanī in 11 Kapiteln Verfasst in Benares im Jahre 1601 von Rama, Sohn von Anantī, Enkel von Cintāmani, und Bruder von Nīlakīṇṭha. Beginnt श्रीशिव.केतकपत्रभङ्गमा-
कृत्य हस्तेन ददन्मुखायै । विघ्नं मुहूर्ताकलितद्वितीयदन्तप्ररोहो हरतु
द्विपाद्य ॥ १ ॥ क्रियाकलापप्रतिपत्तिहेतु सचिप्रसारार्थविलास-
गर्भम् । अनन्तदेवज्ञसुत स रामो मुहूर्तचिन्तामणिमातनोति ॥ २ ॥

Die Kapitel heissen 1) Subhasubhāprākaraṇa 2) Nākātriprākaraṇa 3) Sampkrāntiprākaraṇa 4) Gocapīprākaraṇa 5) Samskāraprākaraṇa 6) Vivāha vadhapraveśa dviragāmanāni 7) Agnyadhānaprākaraṇa 8) Rajabhisekaprākaraṇa 9) Yātraprākaraṇa 10) Vastuprākaraṇa 11) Gṛhyariveśiprākaraṇa. Das Werk enthält 13 Kapitel, doch sind in 6 dazu zusammengefasst.

Sein Vater schrieb eine Jātrikapaddhati und Kāmādhānūṭika.

1060.

23/13 48 Bl. 10 bis 12 Linien Geschrieben im J 1732 in Udayapura

Muhurtacintāmanī

1061.

24/11 60 Bl., 8 Linien Geschrieben von Viśvādatta im J 1815

Muhurtacintāmanī

1062.

6¹/₂/11¹/₂ 44 Bl. 9 bis 10 Linien Geschrieben in Savāṅjapura (Hima-
sīlārājy) von Śrīmatīratāpa im J 1843

Muhurtacintāmanī

1063.

3/1. 64 Bl. 9 Linien Geschrieben im J 1847

Muhurtacintāmanī

1064.

31/12 19 Bl. 1. bis 15 Linien Geschrieben im J 1807

Muhurtacintāmanī Fol. 1 fehlt

1065.

33/10 41 Bl. 10 Linien Etwa 1840

Muhurtacintāmanītikā Pṛtyūṣadhara von Govindī, ein in
S. in von Nīlakīṇṭha, Enkel von Anantī. Neff. des Verfassers des
Muhurtacintāmanī. Die Handschrift enthält nur den Kommentar
zum Samskāraprākaraṇa, dem fünften Kapitel. Die Verse des
Originals sind beigefügt. Beginnt श्रीगणितनयमद्याधिदायमीगं
नत्वा श्रीगुरुपदभक्तिमन्धविद । गोविन्दो विबुधजनप्रदविणी तो
मेम्कारप्रकरणटिप्पणी तनोति । अथ संस्कारप्रकरणम् । Er citirt

viele Autoren und Schriften, von denen nur ein Teil der jüngeren ausgehoben wird. *Riksoccaya* Vers 10. *Keśavarka* 28. Dessen *Vivahavandana* 53. *Candēśvara* 12 23. *Jaganmartanda* 24. *Jaganmohana* 7 11 14 24 40 45. *Janmastammuraya* 53. *Jyotihśara* *sagua* 52. *Jyotistantra* 32. *Dīpika* sehr oft. *Daivajñāmanohara* 1 4 12 42 49. *Daivajñavallabha* 4 12. *Nilakuntha* des Kommentators Vater, 36. *Nṛsiṃha* 8 10 etc. *Nṛsiṃhaprasāda* 54. *Bhīmāparakrama* 6 44. *Bhūjabala* 45. *Maheśvara* 26 28 39 45 51. *Muhurtasamgraha* 14. *Vidhūrtana* 25. *Viśvaprikāśa* *paddhati* 11. *Vyavaharoccaya* 24. *Saṅgadhāriya* 46. *Śrīdhartya* 13 57. *Saṅgāsamgraha* 11. *Svareśvara* 57. Die meisten dieser Werke und Autoren sind aus der *Pratīkāsara*, dem Kommentar zum *Muhurtacintamam* von Rama entlehnt.

Der Schreiber hat bei der Zählung Seite 9 übergangen, aber es fehlt nichts. Auch die Zählung der Verse des Originals ist nachlässig behandelt.

1066.

23¹/₂/9¹/₂, 40 Bl. 8 Linien. Etwa 1780.

Muhurtadarpana von Lalamaṇi behandelt in 14 *Prakarana* die für religiöse Handlungen günstigen Astralverbindungen. Da der Verfasser den *Muhurtacintamam* (1601) citiert, schrieb er wahrscheinlich dieses Werk in der ersten Hälfte des siebzehnten Jahrhunderts.

Paginiert 4—48, doch fehlen Fol. 12 33—36.

1) *Grahyagrahyaprakaraṇa* Fol. 7b. 2) *Gocirāḍiprākaraṇa* Fol. 9b. 3) *Samśkaraprākaraṇa* Fol. 18a. 4) *Vivahaprākaraṇa* Fol. 26a. 5) *Vadhupravesaprākaraṇa* Fol. 26b. 6) *Dinagamana* *prākaraṇa* Fol. 27b. 7) *Agnyaadhanaprākaraṇa* Fol. 28b. 8) *Rijabhi* *śekhā* Fol. 29a. 9) *Yatraprakaraṇa* Fol. 33a. 10) *Grihārambha* *prākaraṇa* Fol. 40a. 11) *Grihapravesaprākaraṇa* Fol. 41a. 12) *De* *ṛtasthīpina* Fol. 42b. 13) *Narāstraaparidhāna* Fol. 43b. Bricht ab im *Misra* *prākaraṇa*.

Der Verfasser citiert viele Autoren und Schriften. Die meisten sind aus früheren Werken entnommen. *Ātri* Fol. 11a. *Riksoccaya* 11a 14a 27a. *kaśyapa* 10a. *Gṛahaprādīpa* 9a. *Gṛahamandana* (erwähnt nur in den Randbemerkungen) 19b 40b 46b 48b. *Ganeśa* 48a. *Garga* 4a. *Guru* 10a 11a. *Candēśvara* 43a 48a (siehe *Vyavaharacandēśvara*). *Cudarātna* 22a. *Jaganmohana* 14a 39a. *Jyotihprākāśa* 20a 41a 46b. *Jyotirūtibandha* 5b 18b etc. *Jyotiracintamam* 20b 39a. *Tōlarānanda* 24b. *Tivikrama* 23a 24b. *Dīpika* 12a 16a etc. *Daivajñāmanohara* 21b 26a 32b. *Daivajñavallabha* 42b. *Narada* 8b (oft citiert). *Naradaśaṅkṛti* 17b 22b 47a. *Naradīya* 37a. *Paśālisara* 18a. *Parasara* 15a. *Badaravana* 14b. *Bṛihaspati* 9b. *Bhagurī* 25b. *Bhārīdājasambhita* 22a. *Bhīmāparakrama* 28b 46b. *Bhūjabala* *vallabha* 5a. *Bhoja* 16a. *Manu* 16b. *Marici* 6b. *Maheśvara* 9a.

21a 28b Mandavya 21a Mārkaṇḍeya 16a *Muhūrtacīnta*
manī 31b *Muhūrtamārtanda* 26b Ratnaśoṣa 17a 20b
 Ratnamala 9a etc Ratnasāra 10a Rajamārtanda 10b etc
 Lalla 5a 23b Varaha 20b Vasiṣṭha 4b Vasiṣṭhasaṃhita 6b
 Vatsya 5a Vamśasamhita 17b Vastuśāstra 38b Viśvakarmān 41a
 Vaidyanātha 11b Vyavahāracandēśvara 21a Vyavahāratattva 26b
 Vyavaharocerya 14b Vyāsa 15a 21b Śitatapa 5a Śarṅgadharma
 4b 18b 25b Śūmāha 5b Śrīpati 4a oft Saṃhitāḍīpaka
 13a 20a Saṃhitāsāra 25b Saptarṣayah 9b Samarasāra 31b
 Sarasamuccaya 48a Smṛitisamhitā 21a Svarodaya 30a 31a
 Havyavahana 21b

1067.

26/9¹/₂ 38 Bl., 10 Linien Etwa 1790

Muhūrtaratna von Śiromaṇi Bhaṭṭa

Paginiert 2—39. Wieviel am Schluss fehlt, ist nicht zu
 ersehen, jedenfalls fehlt mehr als die Hälfte. Der Anfangsvers (der
 einzige der mitgeteilt ist) ist aus Lālitia's Catalogue of Sanskrit
 Mss in the Library of the Maharaja of Bikaner Num 687 entlehnt.

शारदादिमुनिवृन्दसेविता शारदादपि नितान्तमुज्ज्वला । शारदामृत-
 मरीचिभाजना शारदा वसतु मे हृदयुजे ॥ १ ॥

Fol 2 beginnt शारदः । त्रिस्तुब्धज्ञो दर्शनीयः श्रौतस्मार्तक्रि-
 यापर । निर्दम्भिक सत्यवादी दैवज्ञो देवविन्निष्ठः ॥

Die folgenden Kapitel sind erhalten 1) Samvatsaraṅkaraṇa
 endet Fol 10b 2) Lagnapāṅkaraṇa Fol 15b 3) Subhasubha-
 pāṅkaraṇa Fol 36a. Bricht ab in dem Gocarapāṅkaraṇa

Ausser Pāṇinen citiert der Verfasser folgende Namen Aṅgiras
 Fol 19b Ārṣṭisemi Fol 2b 6b Kaśyapa Fol 13b 14b etc
 Keśavārka Fol 20a Garga Fol 5b 16b etc. Vṛddhagarga
 Fol 21b Garga Fol 14a Guru (siehe Bṛhaspati) Fol 19a
 20a etc Grīhyapariśiṣṭa Fol 27b Candēśvara Fol 6b 13b
 (sieh Vyavahāracandēśvara) Caturtriṅśanāmīta Fol 2a Cynavaṇa
 Fol 30a 33a Jagannmohana Fol 18a 38a Jayārṇava Fol 32a
 Jyotiḥprakāśa Fol 2b 3a etc. Jyotiḥsāra Fol 35b Jyotiḥsāra
 sāgara Fol 18b 27a Jyotiḥmāṇḍikā Fol 21a 23b etc Jyoti-
 śratna Fol 33a Jyotiḥsāra Fol 33a Jyotiḥstantra Fol 38b
Tristhalisetu Fol 28ab Dīpika Fol 16b etc Dvayjñānamohara
 Fol 30a 35a Narada Fol 2a etc Vṛddhanarada Fol 33b
 Phalaprādīpī Fol 35b Bādarayana Fol 18a 27a etc Bṛhaspatikā
 Fol 12a etc Bṛhaspati Fol 16b etc Brahmarṣisaṃhitā Fol 33b
 Bhaṭṭa Bhāskara Fol 4b Bhāskaravyavahara Fol 31b Bhīma
 parākrama Fol 19a Bhūpala Fol 1b Bhūpālavalībhā Fol 26a
 Marici Fol 27b Mahēśvara Fol 26b Mandavya Fol 15b 23a
 Yavana Fol 21ab 33b Ratnaśoṣa Fol 9b 25b Rajamārtanda
 Fol 15b etc Rudrayāmala Fol 26a Lalla Fol 16a 17a etc
 Varaha Fol 12b etc Varahasamhitā = Bṛhasamhita Fol 4a 18a

Vasiṣṭha (jy) Fol 31 etc Vasiṣṭhasaṃhitā Fol 31b Vātsyā
Fol 20a 28b Vivāhapaṭalā Fol 12a Sieh Śārṅgiya Vyā-
vāhāracandēśvara Fol 291 30a Vyavahārisamuccaya Fol 25b
Vyavahāroccaya Fol 28a 30a Sakalyasaṃhitā Fol 34a. Sātātapa
Fol 27a Śārṅgadhara (jy) Fol 21b 36a Śārṅgiya Fol 20ab
Śārṅgiya Vivāhapaṭalā Fol 20a 27a Śrīpati Fol 2a etc
Śrutakīrti Fol 111 Samhitāpradīpa Fol 26b Satya Fol 13a
Sarasagara Fol 30a. Siehe Jyotiḥsārasāgara Surasaṃhitā Fol 38a
Svaraśāstra Fol 34a

Von den in diesem Fragment citierten Werken ist der
Tristhalisetu von Nārāyaṇa das späteste, so dass wir auch diesen
Astrologen in die erste Hälfte des siebzehnten Jahrhunderts ver-
legen können

1068.

81/14 6 Bl., 13 bis 14 Linien Etwa 1770

Muhūrtadīpaka, über die für verschiedene Handlungen günstigen
Astralverbindungen, von Mahadeva, einem Sohn von Kāṇḥajit
Beginnt मण्मथीकरदं देव शारदा शुभमेव च । मुहूर्तदीपकं कुर्वे
बालाज्ञानतमोपहम् ॥ १ ॥ Den Kommentar zu dieser Schrift
verfasste er im Jahr 1662 Catalog Oxon Num 796

1069.

20/12 18 Bl., 11 bis 13 Linien Etwa 1780

Muhūrtadīpaka von Trivedin Ramasevaka, Sohn von Devadatta
248 Verse Beginnt श्रीमन्नारायण भत्ता रामसेवकशर्मणा । मुहूर्त-
दीपको नाम बालबोधाय रच्यते ॥ १ ॥ भाष्यफाल्गुनविशाखज्येष्ठा-
पादे शुभे दिने । रोहिणीमृगशिरान्वयमघामूलोत्तरान्विते ॥ २ ॥
स्वाती मिचे तथा योगे पातविधृतिवर्जिते । रिक्तामावर्जिततिथौ वि-
वाहः शुभदो भवेत् ॥ ३ ॥

Schliesst राहोस्तु द्वादश प्रोक्ता उत्तरा भाद्रपादत । एक-
विंशतिवर्षाणि शुक्रस्य कृत्तिकावये ॥ २४८ ॥ इत्यष्टोत्तरीदश ॥

Auf Fol 18b finden sich fünf Verse aus des Verfassers Mañjira
oder seinem Muhūrtabhāṣana

Falls der im Jyotiḥsārasāgaramyudharana erwähnte
Ramasevaka mit dem unsrigen identisch ist, so wäre diese Schrift
etwa um 1714 verfasst

1070.

21/10 26 Bl., 7 bis 10 Linien. Schrift von 1791

Muhūrtadīpaka, in 252 Versen

1071.

25/14 144 Bl., 11 Linien Geschrieben im J 1832

Muhūrtamārtanda und dessen Kommentar *Martandacallabhu*
von Nārāyaṇa, einem Sohn von Ananta, Enkel von Hari, verfasst

Der Text vom Jahr 1572 beginnt सिन्दूरोल्लसितमिमेन्द्रवक्त्रमम्बा
श्रीविष्णु वियतिचरान्गुल्लमण्य । वद्धर्थं विवुधमुदे लघु मुहूर्तमार्तण्ड
मुगममह तनोमि सिद्धी ॥ १ ॥ Der Kommentar vom Jahr 1573
beginnt मार्तण्डो ऽवतु वाच न. पादैर्जाड्यतमोहर । वृत्तवद्धतनु
सेव्यो ऽभीष्टदो विश्वलोचन. ॥ १ ॥

1072.

27/12 19 Bl 14 Linien Etwa 1790

Muhurtamartanda und *Martandavallabha*, von Anfang bis
Sutra 14 des *Samskarapikharan* (Kapitel 4)

1073.

25/12 33 Bl 9 bis 12 Linien Etwa 1810

Muhurtamartanda, und *Martandarallabha* in einem Auszug
Bucht ab auf Fol 31 v in Sutra 16 des *Vastupikharan* Fol 2
nicht bezeichnet, doch fehlt nichts

1074.

28/12 16 Bl 10 bis 11 Linien Etwa 1800

Muhurtamartanda Der Text allein Vollständig

1075.

29¹/₂/9 18 Bl 7 Linien Schrift von 1806

Muhurtamartanda Text

1076.

23/11¹/₂ 9 Bl 11 bis 14 Linien Etwa 1790

Muhurtamuktavali Gunstige Konstellationen für die Aus-
führung religiöser und weltlicher Werke Anonym Vielleicht
von Kāśinātha Beginnt श्रीश्च श्रीहरशारदा गणपतिं ब्रह्मेन्द्रना-
कीकृत. (०सा 118) श्रीसूर्यप्रमुखान्ग्रहानृपिगणाम्भक्त्या नमस्कृत्य तान् ।
नानाग्रन्थसमस्तसारमखिल व्यालोक्य सम्यग्धिया वक्ष्ये ऽहं शिशुबोध-
नाय विशदा मुहूर्तमुक्तावलीम् ॥ १ ॥

Einige Abschnitte sind Devanāgarīsthashtapani, Surabhibhāṣa-
kāya, Gṛastaraṅgamuhurta, Rajabhiseka, Vapikupṭadagikhanana, etc

1077.

21/9 15 Bl 7 bis 9 Linien Geschrieben in Gujarat von Hiralal
Sohn von Vittalala einen Motilal Brāhmana etwa um 1840

Muhurtasiddhi von Virhaddeva In 13 + 110 Versen Sehr
nachlässig geschrieben Der rechte Anfang fehlt. Der erste Vers
wird genau nach der HS gegeben अथ गोचरग्रहाण फल ॥ जन्मस्थो
रवो रोगशोकभयक्रान्तिद्रष्टव्यदाता शशि कुर्यात् । भुमिमुतो विघा-
तकलह चन्द्रात्मजो रथचय । जिवस्त्रापि धनचयं प्रकुर्वते सूर्यात्मजो

विघ्नता शुक्र सौख्यवरात्तपानशयन स्त्रिभोगदाता नृणा ॥ १ ॥ Nach
Vers 13 heisst es अथ प्रश्नविचाराध्यायो लिख्यते ॥

Fol 4 ist zweimal paginirt, und Fol 14 fehlt

1078.

30/15 6 Bl 1° bis 13 Linien Schrift von 18^ol

Saml etacandrika eine astrologische Schrift verfasst von
Mîsra Nandarama im Jahr 1778 Beginnt श्रीगोविन्दपदाम्भोज
नमस्कृत्य खचारिणाम् । स्वभावचेष्टावस्थाना कुर्वे सकेतचन्द्रिकाम् ॥ १ ॥
भावा यद् द्वादशवस्थास्तिस्र्येष्टा प्रकीर्तिता । खेटाना शुभाना त
स्मात्तत्तत्फलमिह ब्रुवे ॥ २ ॥ लज्जित चुधित चुम्बो मुदितो गर्वि
तस्तथा । तृपितयेति खेटाना यद् स्वभावा प्रकीर्तिता ॥ ३ ॥ शयन
स्थितिरचिकरा विकासिनी जिगमिषा च गति । परिपत्तिररागम-
भोजननृतिनिप्सा कुतुकिनी ॥ ४ ॥ एता द्वादशवस्था खेटावस्था etc

Schliesst शुतिगुणवसुशशिवर्याचयनवमीपूर्वदेवगुरौ । सकेत-
चन्द्रिकेय विनिर्मिता नन्दरामेण ॥

1079.

०5/10 10 Bl 3 Linien Schrift von 1699

Samvatsarādīpālādhyaya die günstigen und ungünstigen
Vorfälle in den 60 Jahren des Jupiter Cyclus und in den Teilen
des Jahres Ein Kapitel aus dem Ramavinoda von Ramr Sohn
von Ananta. Beginnt यो निर्गुणो गुणमय वितनोति विश्व ताप
त्रयं हरति यस्तपनो ऽप्यजस्रम् । कासात्मको जगति जीवयते च
जन्तून् - - - (Schrift verwischt) तटमणि सुमणि तमीडे ॥ १ ॥

शक्राचिन्दु १५१४ विद्युक् शक्रो नगगुण शून्याम्बराङ्गोद्भूतो भाय
लब्धमिताब्देदहना etc Citirt werden die Kaśyapaśmṛiti
Garga Śaśiṭha und die Jaganmohanr Teile sind Samvatsaraphala
Samvatsaraśarira Gurudayastaphala Gurucara Rajadvicra Mantri
phala, Dhanyestaphala Meghestaphala Rasesaphala Susadhapaphala
Nirasadhapaphala Ardrapravase Tithyadaphala Naksatraphala Yo
gaphala, Velaphala, Niradha Meghanayana Dvadasanaganayana
Rohunicakra

1080.

2°/10 3 Bl 8 bis 10 Linien Abschrift von etwa 1750

Ahargana'rāma die Methode die natürlichen Tage zu
berechnen welche von irgend einer Periode des kali Zeitalters
bis zu einer bestimmten Zeit verflossen sind Beginnt शाकौ
नवाट्री-दुष्टशानुयुक्त ३१७९ कलेर्भवेद्दग्ण सुवृत्त । इत्यब्दगण
सुस्पष्ट । कल्याब्दगण प्रभाकरहतशैवादिमासियुतस्त्रिंश खाद्रिह

ताप्तयुक् सुरहतो लब्धाधिमासैर्युत । खचिघ्न सतिथिर्द्विधा शिवहत
स्त्रिव्योमशीलोज्झतो लब्धैर्हीनदिनावमे सितनिशार्धे भावनो ऽहर्गण ॥

1081.

26/16 10 Bl 23 bis 26 Linien Śāraḍa Schrift Etwa 1780

Astakavarga, über den günstigen und ungünstigen Einfluss der Planeten, wenn sie am Tage der Geburt in Verbindung mit andern in einem der zwölf Mondhäuser erscheinen Die günstigen Häuser werden mit Punkten (bindu), die ungünstigen mit Linien (rekha) bezeichnet Wenn nach einer bestimmten Berechnung die Anzahl der Linien überwiegt, so ist der Erfolg günstig, beim Gegenteil ungünstig Eine genaue Beschreibung dieser Art von Astrologie findet sich im neunten Kapitel des Brihatsamhita mit den Erläuterungen von Utpala Die HS beginnt अथाष्टकवर्गफलानि लिख्यन्ते ॥ अत्रादौ सूर्यस्य ॥ स्वस्थानगो ऽर्को द्युतिमानकारी द्वितीयसंख्यो धनपुष्टिस्तथा । द्विदशविंशतिभिरसृतीये चतुर्थगो बन्धुगुणप्रशसी ॥ पित्तज्वराजीर्णमुरातिरिक्तस्य स्यात्पञ्चमे नरभयकश्च षष्ठे । आरोग्यद सप्तमगो ऽरिहन्ता षष्ठमप्राप्तिकरो ऽष्टमस्य ॥ क्रोधाध्वपीडा नवमस्थितो ऽर्कः प्रहृष्टस्तथा दशमे ऽर्थदय । सर्वक्रियारम्भफलप्रसिद्धिमेकादशे द्वादशगो ऽतिकारी ॥ इत्यादित्यकचा ॥

Fol 9a इति फलाष्टकवर्ग समाप्त ॥ अथ बिन्दुफल लिख्यते ।
Fol 9b अथ रेखाफलानि ॥

1082.

32/15 15 Bl 11 bis 12 Linien Schlechte Handschrift von etwa 1800

Astakavarga Beginnt अथाष्टकवर्गो निरूप्यते ॥ तत्र गुणाकारो होरामकरन्दे । यज्ञोचरे जन्मगृहान्नहाणा पृथक्फलं द्वादशराशियुक्तम् । नृणा तदेकधर्मुवा फलस्य भेदादनेकं ति(०)कमुक्तमासी ॥

Ausser älteren Astrologen wird die Jnanamuktavali auf Fol 2a und auf Fol 11a Horasare tyundayavidhano nama saptamo dhyayah citiert

1083.

32/12 17 Bl 8 Linien Schrift von 1800

Astakavargakosthe Ravyadiphalam Beginnt अथाष्टवर्ग । तिर्यङ्गोष्ठाद्वादश स्युर्ध्वमष्टौ प्रकीर्तिता । अष्टाष्टकोष्ठकोञ्चवास्तत्र द्वादश राशयः ॥ १ ॥ विसृज्य यवनैर्बुधैरष्टवर्गो*) निवेदित पुसाम् (das Metrum fehlerhaft) । ज्ञातु शुभमशुभ वा प्रतिदिवसभवमह वक्ष्ये ॥ २ ॥ रव्यन्जकुजसीम्येज्यशुक्रार्कसुतलपया । प्रत्येकमष्टकोष्ठेषु

*) Statt अष्टवर्गो ist अष्टकवर्गो zu lesen

यथासख्यमधीश्वराः ॥ ३ ॥ रेखाकोष्ठेषु यो भागः स शुभो ह्यशुभो
 ज्यथा । एकद्वित्रिफले राशौ फलकोष्ठो ज्येष्ठं शुभम् ॥ ४ ॥ शून्य-
 कोष्ठे भवेद्दुःखं धनधान्यादिसंचयः । चतुष्फलयुते राशौ फलकोष्ठे शुभ
 यथा ॥ ५ ॥ देहसाख्यमशोकत्वं सुजनप्रीतिरुत्तमा । भवेत्ताभस्तु
 सौख्यं च रेखाकोष्ठे न सशयः ॥ ६ ॥ Am Schluss mehrerer
 Strophen findet sich der Satz *Devaśalah* prabhāsate, womit ein
 sonst unbekannter Verfasser bezeichnet wird (Fol 4a b 5a 6a 8a)
 Auf Fol 9a steht zu Ende von neun Versen die Unterschrift iti
 Prajāpativiracite Jatakā (lies Jatake) rīṣṭādhyayah

1084.

26/13 5 Bl 9 Linien Schrift von 1840

Āyaprasna, Fragen nach zukünftigen Dingen, welche von
 dem Stande der acht verschiedenen Āya bedingt sind In
 56 Versen Beginnt भूत भविष्यत्प्रश्नाय विज्ञातुं ज्योतिष कृतम् ।
 आयप्रश्नमिमं ग्रन्थं चमत्कृतिकरं परम् ॥ १ ॥*) उच्चारितफलनामा-
 यचरवशतो ज्ञात्वाकारादिवर्गं कृत्वा ध्वजादय आयाः कल्पनीयास्त-
 तस्तेभ्यश्च फलं कल्पनीयम् ॥ २ ॥ ध्वजो धूमश्च सिंहश्च श्वानो वृष
 खरो गजः । ध्वाङ्गुयायाष्टकं ज्ञेयं शुभाशुभमिदं स्फुटम् ॥ ३ ॥
 अथास्तिनास्तिप्रश्नः । ध्वजकुञ्जरसिंहेषु वृषे चास्तीति निश्चितम् । धूमे
 श्वाने खरे ध्वाङ्गे नास्तिप्रश्नश्च निश्चितम् ॥ ४ ॥ अथ लाभालाभौ ।
 ध्वजे सिंहे गजे वृषे शीघ्रं लाभो भवेदुव । ध्वाङ्गे श्वाने खरे धूमे
 नाशश्च कलहप्रदः ॥ ५ ॥ Der Name Āya ist aus der Baukunst
 entlehnt und auf die Astrologie übertragen Wird die Breite mit
 der Länge eines zu bauenden Hauses multipliciert und die Summe
 durch 8 dividiert, so bildet der Rest einen Āya, und die 8 Āya
 beziehen sich auf die 8 Weltgegenden Was die Astrologie be-
 trifft, ist das Vastuprakāraṇa in der Jyotisaratnamālā (17, 1—3)
 in dem Muhūrtamartanda (7, 7 8), in dem Mahūrtacintamani
 (12, 4—5) zu vergleichen

Schliesst अथ ध्वजादिस्वामिनः । ध्वजे सूर्यश्च विज्ञेयो धूमे
 भीमस्तथैव च । सिंहे शुक्रश्च विज्ञेयो श्वाने सौम्यस्तथैव च ॥ ५४ ॥
 वृषे गुरुश्च विज्ञेयः खरे सूर्यस्तथैव । गजे ध्वाङ्गे च चन्द्रश्च आ-
 याधिपतय स्मृताः ॥ ५५ ॥ प्रश्नप्राप्तिमिमं ग्रन्थं विघ्नराजेन निर्मि-
 तम् । वारदेव इमं भक्त्या स्वप्नसादात्करोम्यहम् ॥ ५६ ॥ Der letzte
 Vers zeigt, dass von einem Vighnarāja als Verfasser nicht die
 Rede sein kann

*) Ein regierendes Verb fehlt.

1085.

19/10 6 Bl 8 bis 11 Linien Schlechte Schrift von 1786

Ayaprasna Dasselbe Werk

1086.

20/14 4 Bl 13 bis 14 Linien Schrift von 1864

Ayurdaya Bestimmung der Lebensdauer und die Folgen der Geburt unter einem der 12 Zodiacalbilder Drei Abschnitte sind bezeichnet Kendrayus, Nakṣatrayus, Aynmadhyo Ghitavali. Beginnt केन्द्राङ्कसंख्या विगुणा विधेया रन्ध्रारभाङ्के विहिता तथैव । एव ह्येते सर्वजनस्य नूनमायुःप्रमाणं मुनयो वदन्ति ॥ १ ॥

1087.

21/15¹/₂. 8 Bl Linien verschieden Etwa 1780

Ududayapradīpa, über Horoskopie in 41 Versen Mit einem anonymen Kommentar. Beginnt सिद्धान्तमौपनिषद् शुद्धान्त पर-
मैष्ठिन । शीणाधर मह किञ्चिद्दीर्घधरमुपासहे ॥ १ ॥ फलानि नञ्चदशाप्रकारेण विवृणुमहे । उदुदायप्रदीपाख्य कुर्मो द्वैविदा मुदे ॥ २ ॥ यद्यपारशरी होरामनुष्ठत्य यथामति । बुधिर्भावाद्य सर्वे ज्ञेया सामान्यशास्त्रतः ॥ ३ ॥ एतच्छास्त्रानुसारेण सञ्ज्ञा ब्रूमो विधेयत । पश्यन्ति सप्तमं सर्वे ज्ञमिजीवकुजा पुनः ॥ ४ ॥ सर्वे त्रिकोणनेतारो ग्रहा शुभफलप्रदा । पतयस्त्रिपङ्कायानां यदि पाप-
फलप्रदा ॥ ५ ॥ न दिशन्ति शुभं नृणां सौम्या केन्द्राधिपा यदि । क्रूरायेदंशुभं ह्येते प्रवला उत्तरोत्तरा ॥ ६ ॥

Schlesst कर्मधर्माधिनेतारावन्वोन्वाययसंस्थितौ । राजयोगा-
विति प्रोक्तं विख्यातौ विजयी भवेत् ॥ ४१ ॥

Diese Abhandlung wird mit Umecht Paraśari Paraśaripaddhati, Paraśaripataka genannt

Der Kommentar beginnt वीणाधर किञ्चिन्मह । अर्थात्सर-
स्वतीतिज । सरस्वती यावत् तस्या एव वीणाधरित्वात् ।

1088.

31/10¹/₂. 11 Bl 9 bis 11 Linien Schrift von 1795

Ududayapradīpa mit demselben Kommentar

1089.

26/11 8 Bl 8 bis 9 Linien Schrift von 1835

Ududayapradīpa, mit demselben Kommentar Fol 1 fehlt

1090.

20/13¹/₂. 13 Bl 9 bis 15 Linien Etwa 1790

Ududayapradīpa mit einem durchweg in Sanskrit geschriebenen und Visnudasa gewählten Kommentar von Paramasukha. Beginnt

श्रीगजास्य नमस्कृत्य सिद्धिबुद्धिप्रदायकम् । पाराशरीजातकस्य टीका च क्रियते मया ॥ १ ॥ चचान्वयो विष्णुदाससेनाह प्रार्थित किल । पाराशरीजातकस्य टीका कृत्वा भर्मापय ॥ २ ॥ गूढार्थान्प्रकटीकृत्य शेष च सुखबोधकत् । पाराशरीजातकस्य टीका च लिख्यते मया ॥ ३ ॥

Der Text ist in folgende Abschnitte eingeteilt 1) Samjua dhyaya 14 Verse 2) Samanyarajayoga 2 Verse 3) Rajayogadhyaya 6 Verse 4) Ayurdayadhyaya 5 Verse 5) Antardasadhyaya 14 Verse

1091.

25/11 14 Bl 9 bis 10 Linien Schrift von 1818

Ududayapradipa, übersetzt in Hindustani im Jahr 1812 in Jayapura, und Visnudasas gewidmet von Paramasukha. Beginnt श्रीगजास्य नमस्कृत्य सिद्धिबुद्धिप्रदायकम् । पाराशरीजातकस्य भाषा चक्रीयते मया ॥ १ ॥ चचान्वयो विष्णुदाससेनाह प्रार्थित किल । पाराशरीजातकस्य भाषा कृत्वा समर्पये ॥ २ ॥ गूढार्थान्प्रकटीकृत्य सशेषं सुखबोधकत् । पाराशरीजातकस्य भाषया लिख्यते ऽधुना ॥ ३ ॥

1092.

29/18 6 Bl 11 bis 12 Linien Etwa 1780

1) *Ududayapradipa* in 42 Versen Eine etwas veränderte Recension Von den 41 Versen der anderen finden sich hier 35 aber hin und wieder in anderer Stellung Einzelnen Versen ist ein Kommentar beigelegt Beginnt सिद्धान्तमीपनिषद् etc ॥ १ ॥ पश्यन्ति सप्तम सर्वे etc ॥ २ ॥ Vers 36 ist zweimal gezählt Der Abschnitt मारकयहा beginnt Vers 19 der Abschnitt अन्तर्दशाफल Vers 25

2) Eine Fortsetzung, die sich in den anderen Handschriften nicht vorfindet Sie behandelt die gunstigen oder schlimmen Vorbedeutungen bei der Verbindung der Planeten mit den zwölf Zodiacalbildern 30 Verse Beginnt प्रतिलप समावीक्ष्य पूर्वोद्दिष्टाविरोधत । ततो ग्रहस्वरूपाणि क्रमेणैव विवृणुमहे ॥ १ ॥ अथ मेघलपम् ॥ मन्दसौम्यसिता पापा शुभौ गुरुदिवाकरौ । न शुभ योगमात्रेण प्रभवेच्छनिजीवयो ॥ २ ॥ शनियोगेन जीवस्य पापत्वमिति निश्चितम् । कवि साधान्निहन्ता स्यान्मारकत्वेन लक्षित ॥ ३ ॥ मन्दादयो निहन्तारो भवेयु पापिनो ग्रहा । शुभाशुभफलान्येव ज्ञातव्यानि क्रियोद्भवे ॥ ४ ॥

1093.

21/10 17 Bl 5 bis 8 Linien Etwa 1830

Ganapatiisura, die Elemente der Zeiteinteilung und Bestimmung der gunstigen oder ungünstigen Umstände für die Handlungen

welche durch die Gestirne bedingt werden Der Verfasser ist Gnapati, der diese Schrift aus einem grösseren eigenen Werk aus gezogen hat. Folia 17 und 18 und das Ende fehlen Beginnt नत्वा विघ्नहरं शुभं बालबोधाय सयहः । गणपत्यभिधः कुर्वे सार यन्यात्स्वनिर्मितात् ॥ १ ॥ अथ सवत्सरादिप्रकरणम् । वत्सरो वा णरामेन्दुहीनः शाकः स्मृतो बुधे । १३५ । संयुतयन्त्रेणैः स षष्टि- हृक्षेयवत्सराः ॥ २ ॥ प्रभवाद्याः क्रमाञ्ज्ञेया नामतुल्यफलाय ते ।

Schliesst mit Ānandatīluphala

1094.

23/91/1 11 Bl., 12 bis 15 Linien Geschrieben von Yagevara um etwa 1790

Grahābhāṣaphala Der Einfluss der Planeten, wenn sie vom Aufgangspunkt in einem der zwölf Häuser stehen Ausserdem wird die Folge der Geburt an einem der Wochentage, unter einem bestimmten Yoga und Karana (Colebrooke Essays p 319 320) etc beschrieben Paginirt 1—17 Toll 5 7—11 fehlen Vollständige Handschrift. Beginnt लपे ऽके ऽन्यकचः क्रियालसतमः क्रोधी प्रचण्डोन्नतो मानी लोचनरक्तमुर्ककशतनुः शूरो चमो निर्धृणः । फुल्लानः शशिमे क्रिये सतिमिरः सिंहे निशान्धः पुमान्दारिद्र्योपहतो विनष्ट- नयनो जातसुल्लासघ्नके ॥ १ ॥ धनमुतोत्तमवाहनवर्जितो हतमतिः मुजनीञ्चितसीहृदः । परगृहोपगतो हि नरो भवेद्दिनमण्डेर्द्रविणे यदि सस्थितिः ॥ २ ॥ प्रियवदः स्वादनवाहनाढ्यः सुकर्मयुक्तो ऽनु- चरान्वितश्च । मितानुजः स्वात्मनुजो बलीयान्दिनाधिराजे सहजे ऽधि सखे ॥ ३ ॥ सीख्येन यानेन धनेन हीन तातस्य वित्तोपहती प्रवृत्तः । चलन्निवासं कुर्वते पुमांसं पातालशाली नलिनीविलासी ॥ ४ ॥

Ravibhāṣaphala Fol 2a Candrabhāṣaphala Fol 2b Bhauma Fol 3b Budha Fol 4a Guru Fol 4b Bhṛigu beginnt Fol 4b Rahuṣphala endet Fol 6b Varaphala Fol 12a Nakṣa- traphala Fol 14b Yogaphala Fol 15b Karanaphala Fol 16a. Gṇḍantaphala Fol 16a. Gaṇaphala Fol 16b Lagṇaphala Fol 17a Sāryaṇakṣatraphala Fol 17b

1095.

25/11 6 Bl., 12 Linien. Die Handschrift von etwa 1700 ist völlig unbrauchbar

Grahābhāṣaphala Beginnt लपे ऽके ऽन्यकचः क्रियालस- तमः क्रोधी प्रचण्डोन्नतो मानी लोचनरक्तमुर्ककशतनुः शूरो ऽचमो निर्धृणः । etc

1096.

29/13. 10 Bl., 10 Linien. Schrift von 1834.

Camatkāracintāmaṇi, über dasselbe Thema Von Nārāyaṇa.

Beginnt: लसत्पीतपट्टाम्बरं कृष्णचन्द्रं मुदा राघयालिङ्गितं विद्युतेव ।
घन संप्रणम्याच्च नारायणाख्यश्चमत्कारचिन्तामणिं संप्रवक्ष्ये ॥ १ ॥ etc.
न चेत्खेचराः स्थापिते किं भवन्ते न चेत्स्पष्टगाः स्थापितैः किं ग्रहेन्द्रैः ।
अभावोदिता स्पष्टता कुत्र हेतुः फलीरेव सर्वं द्रुवे तानि तस्मात् ॥ ४ ॥
तनुस्यो रविस्तुद्वयष्टिं विधत्ते मनः संतपेद्द्वारदायादवर्गात् । वपुः
पीड्यते वातपित्तैश्च नित्यं स वै पर्यटन्द्वासवृद्धिं प्रयाति ॥ ५ ॥
Sieh Florentine MSS. Num. 282. 283.

Ravibhāvaphalāni 12 Verse. Candrabhāvaphalāni 12 Verse.
Bhaumabhāvaphalāni 12 Verse. Budhabhāvaphalāni 12 Verse. Guru-
bhāvaphalāni 12 Verse. Sukrabhāvaphalāni 12 Verse. Sambhāvaphalāni
12 Verse. Rāhubhāvaphalāni 12 Verse Ketubhāvaphalāni 12 Verse.

1097.

21/12. 14 Bl., 8 bis 12 Linien. Schrift von 1780. Geschrieben von
Dayāśaṅkara, einem Schüler von Upādhyāya Tāṇka Viśnurāma

Camatkāracintāmaṇi.

1098.

26/11. 10 Bl., 9 bis 11 Linien Etwa 1760.

Camatkāracintāmaṇi.

1099.

24/10¹/₂. 10 Bl., 9 bis 11 Linien Geschrieben in Jayapura von
Lakṣmīrāma im J 1763.

Camatkāracintāmaṇi. Beginnt: कृष्णत्किङ्किणीजालकोलाह-
लाद्यं etc. ॥ १ ॥ लसत्पीतपट्टाम्बरं कृष्णचन्द्रं etc ॥ २ ॥ चतुर्ल-
ब्धज्योतिर्महामोधिमुच्चैः प्रमथ्यैव विद्वज्जनानन्दहेतोः । परं युक्तिरस्य
तु संक्षिप्तदृष्टं भुजङ्गप्रयातिः प्रबन्धं करोमि ॥ ३ ॥ न चेत्स्थापिताः
खेचराः etc ॥ ४ ॥

1100.

27/13. 11 Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1830.

Janmapatṭrilekhanaprakāra, die Methode eine Nativität auf-
zustellen. Von einem Jaina Unvollständig. Beginnt. श्रीआदि-
नाथप्रमुखा जिनेशः श्रीपुण्डरीकप्रमुखा गणेशः । सूर्यादिखेटा ऋजु-
ताय भावाः शिवाय सन्तु प्रकटप्रभावाः ॥ श्रीमानस्त्रान्भवतु भग-
वान्पार्श्वनाथः सनाथः त्रयोलक्ष चित्तिपतिगणैः सादरं स्तुयमानः ।
भर्तुर्यस्य स्मरणकरणात्ते ऽपि सर्वे विवस्वन्मुखाः खेटा ददति कुशलं.

welche durch die Gestirne bedingt werden Der Verfasser ist Ganapati, der diese Schrift aus einem grösseren eigenen Werk aus gezogen hat Folia 17 und 18 und das Ende fehlen Beginnt नत्वा विघ्नहरं शंभुं बालबोधाय सहजः । गणपत्यभिधः कुर्वे सार यन्थात्स्वनिर्मितात् ॥ १ ॥ अथ सवत्सरादिप्रकरणम् । वत्सरो बा णरामेन्दुहीनः शाक. स्मृतो बुधेः । १३५ । संयुतचन्द्रेणैः स षष्टि- हृच्छेषवत्सराः ॥ २ ॥ प्रमवाद्या. क्रमाञ्जयेया नामतुल्यफलाय ते ।

Schliesst mit Ānandatāthphala

1094.

28/9¹/₂ 11 Bl., 12 bis 15 Linien Geschrieben von 18gevara um etwa 1790

Grahābhāvaphala Der Einfluss der Planeten, wenn sie vom Aufgangspunkt in einem der zwölf Häuser stehen Ausserdem wird die Folge der Geburt an einem der Wochentage, unter einem bestimmten Yoga und Karana (Colebrooke Essays p 319 320) etc beschrieben Paginirt 1—17 Foll 5 7—11 fehlen Vollständige Handschrift Beginnt लपे ऽके ऽन्यकचः क्रियालसतमः क्रोधी प्रचण्डोन्नतो मानी लोचनरक्तकुर्कशतनुः शूरो चमी निर्घृणः । फुल्लचः शशिमे क्रिये सतिमिरः सिंहे मिश्रान्ध. पुमान्दारिद्र्योपहतो विमष्ट- नयनो जातकुलासञ्चके ॥ १ ॥ धनसुतोत्तमवाहनवर्जितो हतमतिः सुजनोऽञ्जितसीहृद्ः । परगृहोपगतो हि नरो भवेद्दिनमण्डोर्द्विणे यदि सस्थितिः ॥ २ ॥ प्रियवद. स्वाध्वनुजो बलीयान्दिनाधिराजे सहजे ऽधि संख्ये ॥ ३ ॥ सीखेन यानेन धनेन हीन तातस्य वित्तोपहतो प्रवृत्तः । चलन्निवासं कुरुते पुमास पातालशाली नलिनीविलासी ॥ ४ ॥

Raviḥbhāvaphala Fol 2a Candrabhāvaphala Fol 2b Bhūma Fol 3b Budha Fol 4a Guru Fol 4b Bhṛigu beginnt Fol 4b Rahuphala endet Fol 6b Varaphala Fol 12a Nakṣa- traphala Fol 14b Yogaphala Fol 15b Karanaphala Fol 16a Gandantaphala Fol 16a Ganaphala Fol 16b Lagnaphala Fol 17a Sūryanakṣatraphala Fol 17b

1095.

25/11 6 Bl., 12 Linien. Die Handschrift von etwa 1700 ist völlig unbrauchbar.

Grahābhāvaphala Beginnt लपे ऽके ऽन्यकचः क्रियालस- तमः क्रोधी प्रचण्डोन्नतो मानी लोचनरक्तकुर्कशतनुः शूरो ऽचमी निर्घृणः । etc

1096.

29/13. 10 Bl., 10 Linien. Schrift von 1834.

Camatkāracintāmaṇi, über dasselbe Thema. Von Nārāyaṇa.

Beginnt: लसत्पीतपट्टाम्बरं कृष्णचन्द्रं मुदा राघयानिङ्गितं विद्युतेव ।
घनं संप्रणम्याच नारायणाख्यमत्कारचिन्तामणिं संप्रवक्ष्ये ॥ १ ॥ etc.
न चेत्खेचराः स्थापिते किं भवन्ते न चेत्स्पष्टगाः स्थापितेः किं ग्रहेन्द्रैः ।
अभावोदिता स्पष्टता कुत्र हेतुः फलेरेव सर्वं ब्रुवे तानि तस्मात् ॥ ४ ॥
तनुस्यो रविस्तुङ्गयष्टिं विधत्ते मनः संतपेद्द्वारदायाद्वर्गात् । वपुः
पीड्यते वातपित्तेन नित्यं स वै पर्यटन्द्वासवृत्तिं प्रयाति ॥ ५ ॥
Sieh Florentine MSS. Num. 282. 283.

Ravibhāvaphalāni 12 Verse. Candrabhāvaphalāni 12 Verse.
Bhaumabhāvaphala 12 Verse. Budhabhāvaphala 12 Verse. Guru-
bhāvaphala 12 Verse. Śukrabhāvaphala 12 Verse. Śanibhāvaphala
12 Verse. Rāhubhāvaphala 12 Verse. Ketubhāvaphala 12 Verse.

1097.

21/12. 14 Bl., 8 bis 12 Linien. Schrift von 1780. Geschrieben von
Dayāśālikara, einem Schüler von Upādhyāya Tāṭika-Viṣṇurāma.

Camatkāracintāmaṇi.

1098.

26/11. 10 Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1760.

Camatkāracintāmaṇi.

1099.

24/10¹/₂. 10 Bl., 9 bis 11 Linien. Geschrieben in Jayapura von
Lakṣmīrāma im J 1763.

Camatkāracintāmaṇi. Beginnt: कृष्णत्किङ्किणीजालकोलाह-
लाब्धं etc. ॥ १ ॥ लसत्पीतपट्टाम्बरं कृष्णचन्द्रं etc. ॥ २ ॥ चतुर्ल-
क्षज्योतिर्महाभीधिमुच्चैः प्रमथ्यैव विद्वज्जनानन्दहेतोः । परं युक्तिरभ्यं
तु संचिपद्दृष्टं भुजङ्गप्रयातैः प्रबन्धं करोमि ॥ ३ ॥ न चेत्स्थापिताः
खेचराः etc. ॥ ४ ॥

1100.

27/13. 11 Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1830.

Janmapatirilekhanaprakāra, die Methode eine Nativität auf-
zustellen. Von einem Jaina. Unvollständig. Beginnt: श्रीआदि-
नाथप्रमुखा जिनेशः श्रीपुण्डरीकप्रमुखा गणेशः । सूर्यादिखेटा ऋजु-
ताश्च भावाः शिवाय सन्तु प्रकटप्रभावाः ॥ श्रीमानस्मान्भवतु भग-
वान्पार्श्वनाथः सनाथः त्रयोलक्ष चित्तिपतिगणैः सादरं सूयमानः ।
भर्तुर्यस्य स्मरणकरणात्ते ऽपि सर्वे विवस्वन्मुखाः खेटा ददति कुशलं.

सर्वदा देहभाजाम् ॥ विघ्नध्वान्तनिवारणैकतरणिर्विघ्नाटवीहववाङ्मि-
घ्नव्यालकुलोपमर्दंशुडो विघ्नप्रपञ्चानन । विघ्नोत्तुङ्गगिरिप्रभेदनपतिर्वि-
घ्नामुधौ वाडवो विघ्नावोघघनप्रचण्डपवनो विघ्नेश्वर पातु व ॥
कृत मया नोदकयन्त्रसाधन न भेषण वापि न शङ्कुधारणम् । परो-
पदेशात्समयोद्बोधक विलिख्यते जन्मफल नराणाम् ॥

Atha baladhyaya Fol 2b Atha saptikavargiprayojanam
ah 3b Atha tanvadibhuvaphilavicara 6a Atha prasangato
ryayogaphilani 9a Athocchamsaphala 10a Athayuhprayoanam
ah 10a Atha daksaphala 10b

Citirt werden Gauriyatika Jatikabhuvana, Devaśalimata

1101.

24/9½ 57 Bl 13 bis 15 Linien Ltrw 1680

Janmapatril apaddhati eine ausführliche Behandlung desselben
Gegenstandes von einem Janm Unvollständig Die vorliegende
Handschrift enthält einen blossen Auszug Beginnt स्वस्तिश्रीसौख्य-
धात्री सुतजयजननी तुष्टिपुष्टिप्रदात्री माङ्गल्योत्साहकर्त्री गतभवसद-
सत्कर्मणा व्यञ्जयित्री । नानासपदिधात्री धनकुलयशसामायुषा वर्ध-
यित्री दुष्टापद्विघ्नघ्नी गुणगणवसतिलिख्यते जन्मपत्नी ॥ १ ॥ श्री-
आदिनाथप्रमुखा जिनेशा श्रीपुण्डरीकप्रमुखा गणेशा । सूर्यादिखेटा
ऋजुताय भावा शिवाय सन्तु प्रकटप्रभावा ॥ २ ॥ दशावतारो
भुवनेकमहो गोपाङ्गनासेवितपादपद्म । शोपाश्चैनाथ पुरुषोत्तमो ज्यं
ददातु व सर्वसयि (?) हितानि ॥ ३ ॥

Kalyugaphala Fol 3a Dvadasayugaphala 5b Ayanaphala 5b
Golaphala 5b Sadrituphala 6a Dvadasamasaphala 6a Paksaphala 6a
Pancatituphala 6b Saptavaraphala 7a Divaratituphala 7a Janma
nakantrophala 7b Janmayoguphala 8b Karanaphala 9a Gana
phala 9a Yoniphal 9a Varayuphala 9b Lagnaphala 9b
Rasinavansaphala 10a Candrarasaphala 10a Rasiphal 10b
Brihujatake dvitiyapraktinake suryabhavadhyayah 11a Brihujatake
dvitiyapraktinake sumyadhayah 11b Bri° dvitiyabhavadhikare
Guruphal 12a Bri° Sukraphal 12a Bri° Simrasibhavadh 12b
Bri° Rahuphalam 12b Rasiphal 14a Ayanansakrana 14b
Ayanansanavana 14b Dinamananayana 14b Tatkalikagrahana
yana 15a Bhuvanikranayana 17b Dvadasabhavaniriksanavidhi 17b
Navagrahaphala 18a Raviphal 18b Candraphala 19a Blau
maphal 19b Budhaphala 20a Guruphal und Sukraphala 20b
Saniphal 20b Rahuphal 21a Dvigrabtyoga 21b Trigrahi
phala 22b Caturgrahaphala 23b Pañcagrahaphala 24a Śid
grahaphala 24b Kendrayuh 24b Hier endet der erste Adhyaya
— Dvadasabhuvaneaphala 29a Nycagrahaphala 29a Uccagraha
phala 29b Mulatrikonaphala 29b Svagrahaphala 29b Satrogr

haphala 29b : Vṛddhavarane tanurāṣṭhālam, dhanabhāṣaḥ Sahaja
bhāṣaphalam, Sukhābhāṣaphalam, Satābhāṣaphalam, Saṣṭhābhāṣa
phalam, Jayābhāṣaphala, Aṣṭamābhāṣaphalam, Dharmabhāṣaphalam
karmabhāṣaphalam, labhābhāṣaphalam, dvādaśāgṇagrāhaphalam 34a
Dvādaśāgṇanām svamīphalam 37a Tathālikamātrīcakraharanā
vidhā 37a Śadvargakundilīkaphala 41b Pañcamāhāpurusālikānā 42b
Sunaphayogaphala 42b Anaphayogaphala 43a Durdharmāyoga 43a
Kemadrumāyoga 43b Sunaphadāyoga 43b Vāsāyogaphala 43b
Anderer yogah bis 48a Rūpāyoga 51a Arisṭāyoga 54a Arisṭa-
bhāṣā 57a Bhāṣābhāṣa 57b Surākalānālācakra 57b Asā-
cakra 57b

Citiert werden Jātikabhāṣanā, Brīhajātakā und Laghujatakā,
Rātnakosa, Rātnamālā Sṛpātīpaddhātī Erklärungen werden öfters
in Sanskrit, manchmal in Hindi gegeben

1102.

31/13¹/₂ 157 Bl 11 bis 15 Linien Etwa 1830

Janmapātrīpaddhātī Fünf Fragmente In dieser Hand-
schrift wird das Werk *Manasaṅgari Janmapātrīpaddhātī* genannt
und einem *Kalyāṇa Risi* zugeschrieben In den meisten Punkten
stimmt es mit der vorangehenden Handschrift überein doch sind
ein ausführlicher Kommentar und astrologische Berechnungen und
Tafeln in den Text eingeflochten Die Bezeichnung der Blätter
ist von dem Abschreiber mehrfach vernachlässigt Beginnt
गौरीशकरवल्गुभो गणपतिर्लक्ष्मीलतापालिता विघ्नब्यूहविनाशने च
निपुण श्रेयस्कर सौख्यद । इच्छापूर्णाकामधेनुललित सतानवृद्धि-
प्रदो नित्य मूपकवाहनो भवभृता लब्धोदर श्रेयसे ॥ १ ॥

Das dritte und grösste Fragment schliesst auf Fol 182
धनी मानी विनीतश्च भोगी सतुष्टमानस । पितृमातृसुराचार्यगुरु-
भक्तिपरो नर ॥ १ ॥ उदारो रूपवान्धनमाख्यभूषणप्रियो भवेत् ।
पद्मे ऽब्दे जलाद्वीतिरष्टमे ज्वरपीडनम् ॥ २ ॥ द्वाविंशे महती
पीडा चतुर्विंशतिर्युक्ते । प्रवासे गमन चायुरव्दाना नयति स्मृ-
तम् ॥ ३ ॥ आश्विनस्य सिते पक्षे द्वितीयाया गुरोर्दिने । कृत्ति-
कानामनक्षत्रे साय मृत्युर्न सशय ॥ ४ ॥ इतीरित तु निर्याण
यवनाचार्यसमतम् । मीनस्थे यामिनीनाथे भवेद्च न सशय ॥ ५ ॥
इति मीनराशिस्थचन्द्रे कृतं निर्याण समाप्तम् ॥

Fragment 1) enthält 10 Blätter, 2) 20 Blätter, 3) 118 Blätter,
4) 8 Blätter, 5) 1 Blatt

1103.

97/14 ■ Bl 13 bis 14 Linien Etwa 1800

Janmasamudra über die günstigen oder ungünstigen Kon-
stellationen bei der Geburt Eine Schrift gleichen Namens wird

Naracandra zugeschrieben In fünf Kallola Ob mit dem fünften Kapitel das Buch endigt, ist unklar Beginnt आर्ययः येयसा सारो वरो विश्वेश्वरो वशी । सुरेशः सखरो वीरः स श्रीवीरः शिवः श्रिये ॥ १ ॥ अनेकरत्नाना - - निधिर्गभीरतावधि । स धीवरा-वगम्यो ऽय जन्माभोधिः समुल्लसेत् ॥ २ ॥ सपादिन्दोद्य यो भावः स्वामिना वा शुभैर्युतः । दृष्टो ऽय तस्य तस्याग्निं प्राह जग्मनि ना-न्यथा ॥ ३ ॥

Kapitel 1) 29 Verse 2) Janmapratyayalaksana 29 Verse
3) Anustubhaṅga 10 Verse 4) Nayanayogalaksana 20 Verse
5) Dravyoparjantarajyogalaksana 27 Verse

Schliesst शीर्षपृष्ठोभयर्चसा. केन्द्रजीवाङ्गराशिपाः । वयसो ऽप्यादिमध्यान्ते राश्यार्थे सत्त्वसौख्यदाः ॥ २७ ॥

1104.

20/13 18 Bl. 9 bis 12 Linien Geschrieben von Mañajī Abhayasankara im J 1864

Jyotiśasamgrāhe Bhāṛaphala Einfluss der Planeten Beginnt अथ सग्रहज्योतिषे षष्ठादय भावाः लिख्यते । धीरीव्रातक्रूरकर्मा । ०१ । अथ मृगिरोगः । नक्षत्रेशादित्यवकाशमुखा मृत्युखा वा क्रूरहृष्टा प्रसुती । नानाव्याधिते शरिरे प्रकुप्यं पीडा मर्त्यानामपुसां रुजातः ॥ १ ॥ मायेचित्ते केन्द्रगतौ विधूयौ सूते श्वा नैधनमे खलाख्याः । जातो नरः सत्यमृगाख्ययोगे भवेदपसाररुजादित्य ॥ २ ॥ Diese Zeilen sind unverändert nach der Handschrift gegeben

Der unbekannte Verfasser citirt Gaṅgādhara's Praśnabhairava Tol 6a, Narāyanadaśa Fol 5b

Schliesst ग्रहे भावादधिके सति विरामसंधे सकाशादूने सति ग्रहे भावादूने आरभसंधे सकाशादधिके सति यथास्थित एव ॥

1105.

13/9, 5 Bl. 9 bis 10 Linien Etwa 1850

Bhāṛarahasya, Verkündigung der Zukunft durch die Zusammentreffen der Planeten mit den Zeichen des Zodiacus Von Jagannatha, Sohn von Mohana und Schüler von Sukhānanda Unvollständig Erhalten ist der erste Adhyāya (Balabalādhyāya) und fünf Verse des zweiten Die ersten fünf Verse werden genau nach der HS mitgeteilt श्रीमज्जानन पादसरोजयुग्मं ॥ चत्वारिका-मर्कयहादिक गण भाव रहस्य मुदितं परिस्फुटं ॥ देवचक्र बोधवि-लासदायक । १ । नत्वा गुरु सुखानन्दं ॥ वीद्याया च वृहस्पति जस्या स्मरणमात्रेण भाव रहस्य कथिते । २ । जवूमार्गे सेवमार्गानु-

रक्तो भूदेवानामयणीमोहणाथ ॥ तन्पुत्रस्यां श्रीजगनाथनाम्ना ॥ चक्रे
होराभावचक्र प्रकाश ॥ ३ ॥ भीमचेत्रस्य मेपालि । तुला च वृषभे
भृगु ॥ बुधस्य मन्मथकन्याः । कर्कभेश्वर चंद्रमा । ४ ॥ सिंहेश्वरो
वदेत्सूर्य ॥ धनमीनाधिपो गुरुं ॥ सौरी मकरकुभी च ॥ तमकन्या-
सरवी मृगे ॥ इति चेत्राधिप ॥

1106.

20/12 5 Bl 13 bis 14 Linien Geschrieben im J 1746 in Śīhorapura
von Ratnesvara Sohn von Panlyā Devakara

Dinabharadhyāya, ein Teil eines Dinacaryā Er behandelt
den Einfluss der Planeten (mit Ausnahme von Rahu) auf das
Geschick, wenn sie bei Eintritt des Tages in eines der zwölf
Häuser eintreten Beginnt अथ दिनप्रवेशसमये ग्रहाणा भावगत-
फलानि लिखन्ते ॥ रवी क्षये भवेत्सीस्य ग्रणान्यङ्गे प्रजायते । स्त्री-
सुरत कटुकान्न भोजन जायते तदा ॥ १ ॥ शुभपुष्प सुवासं च
रक्ताम्बर रोचते तदा । निद्रावभुक्ततल्पस्य दिने सूर्ये धनस्थिते ॥ २ ॥
आतपे गमन चैव वधूय कलह भवेत् । मानसीत्साहपूर्व च सहज-
स्यगते रवी ॥ ३ ॥

Es folgen die Kapitel Candrabhāvaphala, Bhaumaphala, Budha
bhāvaphala, Gurubhāvaphala, Bhṛiguphala, Sukrabhāvaphala, Saṃ-
phala Der Text ist sehr verderbt

Schliesst कार्ये विलम्बकर्ता च वृद्धपुरुषागमस्तथा । नवीन-
तीर्थकरण रविपुत्रो व्यये यदा ॥

1107.

24¹/₂/9 6 Bl 13 bis 16 Linien Geschrieben von Nityasaubhagya
um etwa 1680

Naragrahaphala, der Einfluss der Planeten, wenn sie während
eines Monats oder eines Tages in die zwölf Häuser eintreten
Beginnt जन्मस्थस्य (जन्मस्थ च HS) यदा भानुनेत्रपीडा तदा भवेत् ।
शिरोर्ति. कुक्षिरोगस्य चिन्तावाद विनिर्दिशेत् ॥ १ ॥ धने रवी
धनप्राप्तिर्वस्त्रलाभस्तथैव च । कुटुम्ब वृद्धिमायाति नासवेशे प्रजा-
यते ॥ २ ॥ वन्द्यदुःख तृतीये ऽर्के शरीरस्फोटनं तथा । उद्देगो
बाधाहानिश्च चक्षुरागो भवेत्तदा ॥ ३ ॥ तुर्ये सूर्ये यश प्राप्तिश्चिन्ता-
नाशनमेव च । मातृपत्ने भवेच्चिन्ता नासवेशे प्रजायते ॥ ४ ॥ सुते
ऽर्के स्थासुतप्राप्तिः सहस्रद्विविधवर्धनम् । दुःखहानिर्जयश्चैव जायते फल-
मुत्तमम् ॥ ५ ॥ रिपौ सूर्ये रिपोर्नाशो जयश्चैव न सशयः । पुरे
जनपदे स्वर्णे तस्य प्राप्तिर्न सशयः ॥ ६ ॥

Candraphala Fol 1 b Bhaumaphala 2 a Budhaphala 2 b
Guruphala 2 b Sukraphala 3 a Samphala 3 b Rahuphala 3 b —
Der zweite Teil beginnt Fol 3 b अथ दिनप्रवेशे ग्रहाणां फलं लि-
ख्यते ॥ रवौ लघे भवेत्सीख्य etc Dieser stimmt mit der vorigen
Handschrift überein

1108.

22/10 9 Bl 8 bis 9 Linien Geschrieben 1674 von Josi Bhudhara

Navagrahaphala, eine astrologische Schrift, in welcher aus
der Stellung der Planeten namentlich gute oder schlechte Ernte
vorausgesagt wird Die Abschrift ist fehlerhaft, und der Verfasser
war des Sanskrit wenig kundig Der Anfang wird genau nach
der Handschrift gegeben नवग्रहा द्वादशी राशि सप्तविंशतिरिष्यते ।
एव च ज्योतिषा मूल व्यापक भुवनचर्य ॥ १ ॥ रिचराशिग्रहाण
च तिथिवार तथैव च । योगद्वादशराशीना फल वक्षामि नि-
श्चितं ॥ २ ॥ अर्घचार प्रवक्षामि रिच च सप्तविंशति । क्रूरसौम्य-
ग्रहास्त्रितय तत्फल भवते ध्रुव ॥ ३ ॥ अश्विन्यादिगते सौरे तिलतिल
च जूनल (lies bhutalam) । महर्घानि च मासानि पुनः स्वस्व च जा-
यते ॥ ४ ॥ भरणा द्वितीये पादे यदा शौरी च संस्थितः । पूर्वेण
दारुण युवं राजाना च महत्तय ॥ ५ ॥

Schliesst वितित्र. भार्गवेंदुय मीनराशि यदा स्थितः । समर्घ
वज्रवृषभाय स्वस्व वृष्टिततो शशी ॥

1109.

26/12 8 Bl 11 bis 13 Linien Geschrieben im J 1761 in Sthorn
pura von Ratnesvara, Sohn des Pandya Devakara

Nadilagnalokah, die gunstigen Konstellationen für eine
Hochzeit In 60 kamakrida Versen, als deren Verfasser Rāyana
genannt wird Beginnt अथ घटिकालपविवाहसमयशुद्धिसोकाः
पट्टिलिख्यन्ते ॥ तं गत्वा मातङ्गास्य विघ्नादिघ्न गौरीपुत्र विद्यारूपा
रूपातीतां नत्वा तद्द्वयदेवीम् । आलोढ्य ज्योतिःशास्त्राण्युद्वाहस्य
यन्त्र वक्ष्ये नाडीलपञ्चानं धत्ते यत्पाठेनाधीरो ऽपि ॥ १ ॥ दक्षा-
न्तामित्रहोन्दीशा देवाग्वा जीवः सार्प पेत्र्य भाग्यार्यम्णे भानुस्त्वाघ्रा
वायु. शक्रापी । मित्रेन्द्रौ रचस्तोय विद्येदेव विष्णुर्वस्वाख्या तोयेशो
ऽजाद्विद्याहिर्वुध्यः पूषा तारेशाः ॥ २ ॥ तिथ्याख्या नन्दा भद्रा
जीवी रिक्ता पूर्णा चैव भूयो भूय. पक्षे पक्षे नामान्वधानुक्रान्त्या ।
ताः शुक्ले पक्षे हीना मध्या त्रेष्ठा वाणावाणा छण्णे पक्षे त्रेष्ठा मध्या
हीना नित्य तिथ्य स्युः ॥ ३ ॥

Schliesst योक्तानां पष्टेरस्याः कर्ता विप्रो राक्षसाकः सा

सच्चिदीरधेतव्या नाडीलपञ्चानार्थम् ॥ ६० ॥ इति सज्जनानन्दिनी
नाडिलपयोकाः षष्टिः ६० समाप्ताः ॥

1110.

20/11. 6 Bl 12 bis 14 Linien Etwa 1820

Pañcapāṭi, Verkündigung vergangener, gegenwärtiger und zukünftiger Ereignisse mittelst besonderer Stellung in verschiedenen Diagrammen der Vokale a i u e o Diese werden als fünf Vogel, nämlich Falke, Eule, Krähe, Hahn und Pfau betrachtet und mit allerlei mystischen Tugenden ausgestattet Die fünf Räume, die Zodiacalbilder, die Planeten, Wochentage u. s. w. leisten ihre Dienste Beginnt अथ पञ्चपक्षिशाम्बं लिख्यते ॥ नमस्कृत्य महादेवं गुरु शास्त्रविशारदम् । भविष्यद्वर्तमानं च वक्ष्ये इहं पञ्चपक्षिकम् ॥ १ ॥ अनेकशास्त्रसारेण लोके कालधय प्रति । बलावमानि श्रूयन्ते सर्वकार्येषु निश्चितम् ॥ २ ॥ आगतं पृच्छकं दृष्ट्वा देवद्वयः सावधानतः (देवध्यानतः HS) । यो ऽयं (Sabdakalpadrūm, यवतः) करोति कर्माणि तस्मात्सर्वं विचार्यते ॥ ३ ॥ शकुनानां क्रियागत्या द्यूते युते जयाजयम् । आरुढे प्रश्नकाले च प्रथमाचरतो ऽपि च ॥ ४ ॥ ज्ञातव्यं चेष्टया चेति खगानां बुद्धिमत्तरेः । उन्नयणाचरविहीनानि ककारादीनि विन्यसेत् ॥

Die gangbarste Version dieser Art von Orakel wird Sira zugeschrieben und ist im *Sabdakalpadrūm* abgedruckt.

1111.

31/14 5 Bl 13 Linien Etwa 1810

Pañcapāṭi, Eine verschiedene Behandlung desselben Stoffes Beginnt नत्वा विघ्नेश्वरं वाली पञ्चपक्षीति दर्शनम् । पुण्यक्षेत्रे (?) देवभ्यो (so geschrieben) प्रोक्तं सचिष्यते मया ॥ १ ॥ भेरुण्डुक- (lies भेरुण्डक) चकोराख्यकाककुक्कुटकेकिनः । श्वेतपीतारुणश्यामनीला. स्युः पच पक्षिणः ॥ २ ॥ ब्रह्मविटचक्रिया शूद्रद्याण्डालयेति जातय । खड्गचापी च कुरिका कुन्तशैव गदा तथा ॥ ३ ॥ श्वेनो मूर्ध्नि पिङ्गलस्य बाह्योर्वचसि वायसः । कुक्कुटः कुचिभागे स्यात्कलापी तदधः स्मृतः ॥ ४ ॥ श्वेनो मेपालिसिंहेशः कुलीरद्वन्द्वयोपिताम् । पिङ्गलो वायसश्चापि भीमेशः कुक्कुटाभिधः ॥ ५ ॥ तुलावृषभयोरीशः कुम्भनरेश्वरः शिखी । तत्तद्राशेश्वरस्तीक्ष्णं चिन्तनीयाश्च पक्षिभिः ॥ ६ ॥ श्वेनेन चिन्तयौ भीमाकां चकोरेणैन्दुसोमजी । गुरुशुक्रार्कजा ज्ञेया. काककुक्कुटकेकिनः ॥ ७ ॥ — Vers 51 पारिजाताख्यशास्त्रे ऽस्मिन्खण्डे रत्नाकरमिधे । प्रश्नशास्त्रमिदं प्रोक्तं चतुर्थार्थायसंज्ञितम् ॥ Eine Fortsetzung folgt

1112.

25/10¹/₂, 18 Bl 6 bis 9 Linien Etwa 1830

Pañcastara oder *Pañcastarū*, zuweilen unrichtig *Pañcāra* geschrieben, ein astrologisches Werk, von einem verhältnismässig modernen Verfasser, *Prajāpatidāsa*. Sieben Kapitel. Das letzte nicht ganz vollständig. Kapitel 1) *Sikuristādhyāya*, 18 Verse, beginnt इष्टदेव नमस्कृत्य गोपालं कुलदैवतम् । श्रीप्रजापतिदासेन क्रियते ग्रन्थसग्रहः ॥ १ ॥ Sieh *Lilmitra's Notices*, Num 487. Florentine MSS Num 301 — 2) *Matrīstādhyāya*, 10 Verse, beginnt शिशुरिष्ट कृतं पूर्वं मातुरिष्ट तथोत्तरे । दिवा शुक्रो यथा माता रात्रौ माता च चन्द्रमा. ॥ १ ॥ प्रसवे च दिवाभागे शुक्रे वा पापसंयुते । अथवा पापसंदृष्टे माता च म्रियते तदा ॥ २ ॥ 3) *Pitrīstādhyāya*, 11 Verse निधने च गते भूयै श्रीरिभीमे चिते यदि । शुक्रगुर्वोर्न चालोकः सपिता म्रियते शिशुः ॥ १ ॥ 4) *Puṃstriyāna*, 80 Verse मेपादिद्वादशे राशौ द्वेष्काण तु विनिर्दिशेत् । एकेन चक्षुभागेन चितय चितय भवेत् ॥ १ ॥ आदिमध्यान्तभागेन ज्ञातव्याः पुरुषाः स्त्रियः । स्त्रीभागे तु भवेत्कन्या पुभागे पुरुषो भवेत् ॥ २ ॥ मेयस्य प्रथमे भागे द्वेष्काणि पुरुषो भवेत् । क्रोधनो रक्तनेत्रश्च कृष्णवर्णो दुरासदः ॥ ३ ॥ 5) *Duḥkhyānādhyāya*, 21 Verse सुखदुःख मया किंचिदुच्यते यथाक्रमम् ॥ १ ॥ 6) *Cchedanadīrīstādhyāya*, 17 Verse राजमार्तण्डे ॥ भीमचेचगते मन्दे रविचेचे शनैरः । स पापेन युतो वापि भुजङ्गेदो भवेद्भुवम् ॥ १ ॥ शत्रुगेहे यदा शीरिः शुक्रयुक्तो ऽरिवीक्षितः । एकपादकरङ्गेद चपिभिः परिकीर्तितः ॥ २ ॥ शनिगेहे यदा राहुः शशी सिहे भवेद्यदि । शिरःङ्गेदाख्ययोगो ऽयं विष्णुना परिकीर्तितः ॥ ३ ॥ 7) *Mṛityujñāna*, erhalten sind 33¹/₂ Verse चतुर्विंशतिवर्षोर्ध्वमायुर्दाय विचिन्तयेत् । साधारणा न जानन्ति विषम कठिन ध्रुवम् ॥ १ ॥ वराहाद्विंश तत्तज्ज्ञैर्यः कृतो निर्णयः पुरा । तदुद्देशेन वक्तव्यं यत्किंचिज्ज्ञायति मया ॥ २ ॥

Citiert werden *Varaha*, *Rājamārtandya*, *Jatakalacandrikā*, *Romaśasiddhānta*, *Somasiddhānta*, *Brahmayamala*

1113.

23/12¹/₂, 11 Bl 9 Linien Etwa 1820

Padmaśoṣa, der Einfluss der Planeten im Laufe des Jahres auf das Geschick der Menschen, wenn die neun Planeten in den zwölf Häusern stehen. Der Verfasser ist in dieser Handschrift nicht

genannt, aber aus anderen erhellt, dass sein Name Govardhana, und dass er ein Sohn von Rāma war. Unsere Schrift wird zuerst im Hāyanaratna, unter dem Titel Jātakapadmakośa erwähnt. Zwei Verse dienen als Einleitung, und auf jeden der ersten acht Planeten kommen zwölf Verse. Beginnt: गणेशं गिरं पद्मयोनिं च नत्वा हरं भारती खेचरान्तूर्यपूर्वान् । विलोक्याखिलं ताजिकं पद्मकोशं प्रवक्ष्ये फलं वर्षलपे ग्रहाणाम् ॥ १ ॥ अथ प्रवक्ष्ये यवनानुसारात्सूर्यादितो भावफलं नराणाम् । मूर्त्यादितो (मूर्त्यादियो MS.) द्वाशभावजातं कौतूहलात्खेटविदां हिताय ॥ २ ॥ रविलंपगो चातपित्तं करोति कलचाङ्गपीडां शिरोर्त्यक्षिरोगम् । विषादं जनानां भवेद्गुप्तचिन्ता दशानिष्टकारी भवेद्वायने ऽस्मिन् ॥ ३ ॥ कुटम्बादिरोधो नृपाद्भौतिकष्टं धनार्तिर्धनस्ये रवी मानवानाम् । पशूनां प्रपीडोदरे चापदः स्युः स सौम्यान्वितो द्रव्यलाभं करोति ॥ ४ ॥

Schliesst: स्थानभ्रंशो भवति पवनस्योदयद्येद्वयस्यः सिंहीपुत्रो नृपभयमयो मर्त्यमृत्युं विधत्ते । शीर्षे कर्णे व्यथनमुदरे नेचरोगं नराणां लक्ष्मीहानिं स्वजनकलहं कामिनीनां च पीडाम् ॥ १२ ॥ Dieser Vers korrigiert. इति राजफलम् ॥ केतुफलं शनिवत्सर्वताजिके भावाध्यायः ॥

1114.

28/15 5 Bl., 12 bis 13 Linien Fehlerhafte Abschrift von 1864. Geschrieben von Mūlasāhukara für Abhayaśāhikara.

Bhuvanadīpaka, über den Einfluss der Planeten auf Glück und Unglück. Anonym. 81 Verse Beginnt: सहजस्थाने यदा जीवो मृत्युस्थाने यदासितः । निरन्तरं ग्रहमध्ये राजा भवति निश्चितम् ॥ १ ॥ धने व्यये यदा लपे सप्तमे चाष्टमे ग्रहाः । छत्रयोगस्तदा ज्ञेयः कुले ऽपि नायको भवेत् ॥ २ ॥ लपाच्च सप्तमे स्थाने क्रूरसौम्या यदा ग्रहाः । अश्वानां च गजानां च द्वारे तिष्ठति सन्मुखम् ॥ ३ ॥ चन्द्रमङ्गलसंयोगो जन्मकाले भवेद्यदि । तदा न मुच्यते लक्ष्मीर्लज्जा कुलवधूरिव ॥ ४ ॥

1115.

21/11. 11 Bl., 15 bis 17 Linien Geschrieben im J. 1802.

Mayūracītra, der Einfluss der Planeten in Verbindung mit einander in den 12 Monaten auf Glück und Unglück, namentlich infolge von Mangel oder Fülle von Regen, auf Teuerung oder das Gegenteil. Das Werk wird Nārada zugeschrieben. Fol. 5 und ॥ fehlen. Beginnt: उदयास्तमनं केतोर्गणितेन प्रकाशते । दिव्यभीमान्तरिक्षाय उत्पातास्त्रिविधा मताः ॥ १ ॥ एकोत्तरशतं

केतो. सहस्रमपरे विदु । एक्य वङ्गधा भाति ग्रहो वै नारदी
मुनि ॥ २ ॥

Ketucaraphala 2b Grahayogaphala beginnt 3a Āsadhaphala 8a
Śravanaphala 8a Bhadruphala 8b Āśvinamasaphala 8b Karttika
masaphala 9a Margaśīrṣaphala 9a Pausaphala 10b Phalguna
masaphala 11b Saviṇamasapurnamaphala 11b Sadyovṛṣṭilaksana 12a
Śaniphala 13b

Schliesst उक्तं च । यदि भवति कदाचित्कार्तिके नष्टचन्द्रे
कुजरविशनिवारि स्वातिआयुष्ययोग । नृपयुगलविनाशो भूधरे पर्व-
ताणा गजतुरगमहार्घं गर्भिणीगर्भपात ॥

1116.

20 $\frac{1}{2}$ /10 $\frac{1}{2}$. 26 Bl 11 bis 13 Linien Etwa 1820

Mayuracitra odes *Mayuracitra* a, angeblich von Narada
Fol 1 fehlt Fol 2a beginnt व्या दिशि सदृष्टास्ते ऽपिपुत्रा भय-
मदा ॥ ६ ॥ याम्याशासस्थिता कृष्णा च्छवा वक्रशिखास्तथा ।
तावन्तो वै मृत्युसुता प्रजाचयकरा स्मृता ॥ ७ ॥ Kap 1 Ketu
caridhyava 62 Verse endigt Fol 5b — Kap 2 Grahayogaphala
71 Verse Fol 10a रौद्रनक्षत्रगावेतो यदि सूर्यमहीसुतो । मासं
महार्घता यान्ति धान्यानि स्वस्थता पुन ॥ १ ॥ — Kap 3 Contra
masaphala 17 Verse Fol 11a अथान्यत्सप्तमवचामि फल योगस-
मुद्भवम् । मासवारतिथीना च सम्यग्ज्ञानप्रकाशकम् ॥ १ ॥ — Kap 4
Vṛṣabhamasavicara 6 Verse Fol 11b माधवस्य सिते पक्षे सप्तम्या
शनिवासरे । भरण्यादिचतुष्के तु हस्ते भीमस्य वासर ॥ १ ॥ —
Kap 5 Jyesthamasavicara 11 Verse Fol 12a ज्येष्ठशुक्रप्रतिपदि भौ-
मार्कवुधवासरा । यदा भवन्ति लोकानां तदा व्याधिभय महत् ॥ १ ॥
— Kap 6 Āsadhamasavicara 49 Verse Fol 15b आपादमासे
सितपक्षपञ्चमीरथादिवारेण यथाक्रमेण । अत्यल्पवृष्टिर्विपुला च वृ-
ष्टिर्युज शुभ जेमसुखे विनाशम् ॥ १ ॥ — Kap 7 Śravanavicitra
7 Verse Fol 16a यावन्ते शुक्रसप्तम्यां यदि मेघ प्रवर्षति । तदा
प्रजाभिनन्दन्ति धनधान्याकुला धरा ॥ १ ॥ — Kap 8 Bhadrapada
masavicara 7 Verse Fol 16b नभस्ये सप्तमी कृष्णा रोहिणी
मन्दमयुता । शुभशुक्रार्कयुक्ता च यवगोधूमनाशिनी ॥ १ ॥ — Kap 9
Āśvinamasavicara 6 Verse Fol 17a आश्विनस्य चयोदशा शनि-
वारो यदा भवेत् । यदि सक्रमण तत्र रवे सखाकुला मही ॥ १ ॥
Kap 10 Karttikamargāṣṭajoh phalavicitra 13 Vers Fol 18a

कात्तिके मार्गशीर्षे वा सक्रान्ती वारिवर्षणम् । तदा महार्घता पौषे
सखवृद्धिस्तु मध्यमा ॥ १ ॥ — Kap 11 Pausamasavicara 35 Verse
Fol 20a पौषस्य पञ्चमी कृष्णा भौमवारेण सयुता । तस्या मेघा
प्रवर्पन्ति तदा धान्याकुला मही ॥ १ ॥ — Kap 12 Maghamasavi-
caradhyaya 28 Verse Fol 21b माघशुक्लद्वितीया च तृतीया शु-
क्लसयुता । यदा स्थानन्दसयुक्ता तदा युद्धाकुला धरा ॥ १ ॥ —
Kap 13 Phalgunamasavicara 11 Verse Fol 22b यदि वक्रगती
स्याता शनिभौमी तपस्यके । भासे वाद्यासु तिथिषु विषु चेत्सख-
सग्रह ॥ १ ॥ — Kap 14 Sarvamase purnimavicara 2 Verse
Fol 22b सर्वभासे पूर्णिमाया भूमिकम्पो यदा भवेत् । उक्ता तारा
वज्रपात परिघ शशिसूर्ययो ॥ १ ॥ — Kap 15 Sadyovristi
lakṣaṇa 20 Verse Fol 24a यस्मिंश्चपे ऽथ पक्षे शशिनि च तनुगे
तापराशिस्थिते वा सोम्यै केन्द्रप्रयाते [ऽति]प्रचुरमुदक सौम्ययोगे ऽपि
दृष्टम् । पापैर्दृष्टे न च वज्रजल etc — Kap 16 Sanivicara 40 Verse
Fol 27a अ(?)भाया*) पौषभासे यदि भवति तदा शक्रनक्षत्रयुक्ता
देशे सख महार्घ प्रभवति च यदा मूलमे चार्धमूलम् । पूर्वापाढायु-
ताया द्विगुणमथ पर विश्वदेव च कुर्याद्भुभिच राष्ट्रभङ्ग जनपदमरण
नर्तयन्ति पिशाचा ॥ १ ॥

1117

*8/11 6 BH bis 11 Line S i r f t von 1 GG

Misabhar adhyaya Einfluss der Planeten wenn sie in Monate
in einem der zwölf Häuser stehen Beginnt [त्र्यो]कृष्णाय नमस्तुभ्य
गणेशात्मिकयोस्तथा । गुरो पादयुग भत्वा शास्त्रारम्भेषु सर्वदा ॥ १ ॥
वज्रचिन्ता तथोद्देग शिरोचिवक्त्रपीडनम् । वज्ररोगाङ्गनापीडा भासे
नमगति रवौ ॥ २ ॥ रिपुराजानलद्यौरैर्विवाहे (de?) विभवव्यय ।
कुटुम्बवर्गकलहो द्वितीये भास्करो यदि ॥ ३ ॥ राज्यमान तथारोग्य
धनलाभो रिपुचय । सर्वोपक्रमसिद्धिश्च तृतीये दिवसाधिपे ॥ ४ ॥

Schliesst धनव्ययो महत्कष्ट राज्यपीडा रिपूदय । जाया
पीडा भवेन्नित्य स्वर्भानुर्द्वादशे यदि ॥ १२ ॥

1118.

34/13 7 BH 10 bis 1° Line Lt va 1820

Yogajhala sechzig Astralverbindungen und deren Einfluss
Gebete und Gaben um sich Glück im Leben zu sichern Ein

Dialog zwischen Bhṛigu und Sukra Ein Fragment In mancher Hinsicht scheint dieses Stück mit der Bhṛigusamhitā übereinzustimmen Der Text ist so verderbt, dass Auszüge kaum möglich sind Beginnt **ज्ञानिना च हितार्थाय कविप्रश्न भृगूदितम् । येन योगप्रभावेण ज्ञायते पूर्वजन्मकृतम् ॥** Die folgenden yoga werden behandelt Sṛiṣṭayoga Kaimukayoga Unnatayoga Urdhvyayoga Akṛityayoga Vigṛitayoga Bhīmakayoga Jimūṭayoga, karvarayoga (?) Anandayoga Puṅgalayoga, Viphalayoga, Samayoga Mahodadhyayoga Paisācyoga Siehe die Auszüge in Lalmitra's Notices Num 1905

1119.

23/10 5 Bl 10 bs 12 Linen Schrift von 1867

Santūṣṭhi aus dem Uttaraśaṅgā Subhe bei der Geburt eines Kindes unter einer ungünstigen Konjunktion Bruchstück eines grösseren Werkes Beginnt **कालं च लग्नगण्डे तु गण्डदोषो विनश्यति । आद्यभागो ऽपि तु गण्डे चयाणामभिषेचनम् ॥**

Ganlantasanti 1b Jyesthasanti 3a Dustayogasanti 3b Vyatipatavaidhyasamkrantisanti 4b Kūṭṣṭhāśvalīdarśasanti 5a Der Verfasser erwähnt Fol 1b eine Mulasanti, welche sich in diesen Blättern nicht vorfindet

1120.

21/11 10 Bl 7 Linen Schrift von 1787

Sivāhikā über den Einfluss der unten bezeichneten 16 Mūhūrta Beginnt **शिवालिकितमित्येतत्सर्वज्ञाननुभाषितम् । यस्य सदृशनादेव ज्ञायते च शुभाशुभम् ॥ १ ॥ न तिथिर्न च नक्षत्रं न योग करणं शशी । न चापि योगिनी राशिर्न लग्नं नापि च ग्रहा ॥ २ ॥ व्यतीपाते च संक्रान्ती भद्रायामशुभे दिने । शिवालिकितमालोक्य सर्वसिद्धिं प्रजायते ॥ ३ ॥ तत्रादौ कथयिष्यामि मुहूर्तानि च षोडश । गुणव्यययोगेण चालनोयान्यहर्निशम् ॥ ४ ॥ रौद्र १ श्वेतक २ मैत्र ३ चावन्ट ४ जयदेव ५ वैरोचन ६ तुरदेव ७ अभिजित् ८ रावण ९ वाल्म्य १० विभीषण ११ नन्दन १२ यम १३ सौम्य १४ भगवन्त १५ सावित्र १६ ॥ रौद्रे रौद्रकर कार्यं श्वेते वैगजव धनम् । मैत्रे खानं प्रकुर्वीत तपो दानं समाचरेत् ॥ १ ॥**

Schliesst **सत्त्वेन ज्ञायते सिद्धी रजसार्धफलं वदेत् । तमसा निष्फलं ज्ञेयं शारदावचनं तथा (lies यथा)**

1121.

21/9 10 Bl 8 bs 9 Linen Etwa 1800

Sivāhikā Tabellen für dasselbe Paginirt 2—11 Beginnt **योगणेशाय नमः ॥ माघ १ फाल्गुण २ चैत्र ३ वैशाख ४ आषाढ ५**

भाद्रपद ६ । अथ श्लोक ॥ कालो मृतचयं बन्धावमृतचितय ततः ।
कालो बन्धो मृतद्वन्द्व कथ्यते रविवासरे ॥ १ ॥ इति रविदिन-
श्लोकः । रविदिन

री श्वे मै चा सा वै ज अ रा वा वि न य सी भ री
स र त स र त स र त स र त स र त स
० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ०

अमृतचितय कालो बन्धकालो मृतचयम् । बन्धो द्वावमृतद्वन्द्व रजन्या
कथ्यते रवौ ॥ रविरावि

श्वे मै चा सा वै ज अ रा वा वि न य सी भ री श्वे
र त स र त स र त स र त स र त स र
० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ० ०

1122.

30 32/11 12 Bl. 9 bis 11 Linien Das Datum Samvat 9803 ist
von einer späteren Hand zugefügt Das MS ist etwa im J 1750 geschrieben

Samatsaraphala, über das astrologische Ergebnis in den
60 Jahren des Jupitercyclus Von Durgadevi, der in dieser
Handschrift regelmässig Durgadevi genannt wird Mit einem
Kommentar in Gujarati Die Verse des Originals sind von dem
Schreiber oft korrumpiert und ausgelassen Das erste Blatt fehlt
Das zweite Blatt beginnt mit dem Jahre Pramoda

1123.

31, 15 11 Bl., 13 Linien Schrift von 1817

Saml rāntipral arana, der Eintritt der Sonne in die elf karana
und die Zeichen des Zodiakus als günstig und ungünstig betrachtet.
127 Verse Die drei ersten Verse sind genau nach der schlechten
Handschrift gegeben ववच्च वालवथैव कीलवं तैत्तिनं गर । वणिजं
विष्टिमानि करणानि १ अते छणचतुर्दशां शकुनिदेशाद्भागयो ।
भवेद्यतुप्पदे भाग किञ्चुप्रं प्रतिपहसे २ विष्टिर्विना ववाद्येषु करणेषु
दशसपि चतुर्वर्णाश्चित्ता सर्वा करणीया भाक्रिया ३ ॥ Zu ver-
gleichen ist das *Samkrantiprakarana* im *Muhurtacintamani* von
Rama

Der Schluss lautet इति सौरभसंहितायां सारसंघे सकान्ति-
प्रकरणं समाप्तम् ॥ Fine *Saurabhasamhitā* oder eine astrologische
Saurabhasamhitā ist bis jetzt unbekannt

1124

MS 10 Bl 11 bis 12 Linien Fehlerhafte Abschrift von et a 1700

Siroddhura eine astrologische Abhandlung in 160 Versen
Das Sanskrit ist vielfach mit Wörtern im Dialekt versetzt
Beginnt वन्दे ब्रह्म शिवं वन्दे वन्दे देवी सरस्वतीम् । लक्ष्मी वन्दे
हरि वन्दे वन्दे सिद्धार्थदेवता[म्] ॥ १ ॥ नमस्कृत्य पर ब्रह्म गणेश
च नमाम्यहम् । उदरामि सारोदार वालाभा हितकाम्यया ॥ २ ॥
अश्विनी । भरणी । कृत्तिका । रोहिणी etc

1125

MS 13 Bl 13 bis 14 L en Etwa 1750

Hor prakasa ein astrologisches Werk in Form eines Dialogs
zwischen Surya und Aruna Die Handschrift ist unvollständig
Ausserdem fehlen Blatt 1 und 7 Der Text ist fehlerhaft
Fol 2a beginnt चराचरमिदं विश्वं स्थित्युत्पत्तिविनाशकम् । स
एव भगवान्कालः सर्वात्मा जगदीश्वर ॥ स्थित्युत्पत्तिकरा देवी परा
भगवती हि सा । तपेद् वासितं विश्वं भुवनत्रयचराचरम् ॥ Das
erste Kapitel endigt Fol 4b mit der Unterschrift इति श्रीहोरा-
प्रकाशे ज्ञानसमूहदीपके रविविरचिते लपविचारो द्रष्टव्याशुगुल-
विचारो नाम प्रथमोऽध्यायः ॥

Das zweite Kapitel beginnt अरुण उवाच । देवाधिदेव सर्वज्ञ
सर्वसाक्षिजगत्प्रभो । किमिदं सर्वजीवानां कारणं कर्महेतवे ॥ तेषां
सम्यक्त्वञ्च ज्ञानं जायते च युगे युगे । तेऽपि केन प्रकारेण अवतीर्णा
भूमिमण्डले ॥ Unterschrift Fol 12b इति श्रीहोराप्रकाशे रवि-
विरचिते रोमकनगरे यवनपदव्याप्राप्ते जन्मजातिप्रकाशे इहलोक-
प्रकाशे समाप्तस्तृतीयोऽध्यायः ।

Das dritte Kapitel beginnt अरुण उवाच । देवदेव जगन्नाथ
लोकानुग्रहकारक । नरा कलियुगे घोरे कथं वेद्यं (vedyo MS)
पुरातनम् ॥ श्रीसूर्य उवाच । दम्पत्योर्जन्मलपादा तत्कालप्रश्नभोद-
यात् । कालचक्रं प्रवक्ष्यामि यथोक्तं मुनिभाषितम् । येन विज्ञानमा-
त्रेण वैलोक्यं दृश्यते स्फुटम् ॥ होराशास्त्रमहार्णवे**) उक्तं इह प्रसू-
चकं कालपुरुषस्य विज्ञानं यदुक्तं गर्गभास्करे । Unterschrift Fol 20a
इति श्रीहोराप्रकाशे रविविरचिते सारसिद्धान्ते रोमकनगरे यवनपद-
व्याप्राप्ते सर्वजीवकर्मज्ञाने इहलोककालसूचकदीपके प्रकरणं तृतीयम् ॥

*) samāpto dv tīyo zu lesen

**) Auch im vierten Kapitel erwähnt.

Das vierte Kapitel beginnt: अरुण उवाच । कृतकर्मचयो नास्ति कल्पकोटिशतैरपि । अवश्यमेव भोक्तव्यं कृतं कर्म शुभाशुभम् ॥ कथं तत्कर्म मोक्षाय प्रायश्चित्ते कृते सति । कथयस्व दिवानाथ लोकानां हितकाम्यया ॥ Unterschrift Fol. 22a. - - यवनपदव्यां प्राप्ते वन्धु-वर्गसत्यकौतुके सर्वजीवकर्मप्रकाशके कथितमिदं प्रकरणं चतुर्थम् ॥

Das fünfte Kapitel beginnt: नरः कामयते जायां ततः पुत्रानतो धनम् । एवमेव प्रवर्धन्ते कुलं संसारसंगतम् ॥ ब्रह्मणा निर्मिता येन सृष्टीका च परम्परा । तस्माज्जायादितः पुत्रकारणं वद मे विभो ॥

Das sechste Kapitel beginnt Fol. 24a. अरुण उवाच । एकदा ब्रह्मसदने वै तवस्यापि ममस्य च । देवा ऊचुस्त्विदं वाक्यं लोकनाथेन निर्मितम् ॥ विश्वं चराचरं देव किमुक्तं दैवतः परम् । किं दैवं किं फलं केन सृष्टं वा किमहो ऽस्य ते ॥ Unterschrift - - यवन-पदव्यां प्राप्ते प्रातिवेष्मकारकज्ञानसूचके कथितमिदं प्रकरणं षष्ठम् ॥

Das siebente Kapitel beginnt Fol. 26a. अथवाप्यपरं वक्ष्ये जन्तूनां कर्मणः फलम् । पृथक्स्थितानामेकत्वं नानाभिन्नभिदात्मकम् ॥ Unterschrift: इति श्रीहोराप्रकाशे रविविरचिते सारसिद्धान्ते स्वजनार्थसत्यकौतुके ज्ञानदीपके etc

Das achte Kapitel beginnt Fol. 29a. नृणां ये कर्मणां भेदास्ते सर्वे कथिताः खग । वेष्मयुक्तास्तथा ज्ञानगोवृषपवरमेव च ॥ Unterschrift: इति श्रीहोराप्रकाशे ज्ञानसमूहदीपके वृत्तादीनां जातिभेदा रोमकनगरे यवनपदव्यां प्राप्ते आश्रये योगजीवजातिनिर्णये प्रकरण-मष्टमम् ॥

Das neunte Kapitel beginnt Fol. 32b. अरुण उवाच । मायया हतवित्तानाममृतं संस्थितेः सुखं । दुःखं नानाविधं देव etc. Unterschrift: - यवनपदव्यां प्राप्ते सर्वजीवपुराज्ञानप्रसूचके इह प्रत्यक्षचिद्दीपके महदार्तिकमणं पापविमोचनार्थं प्रकरणं नवमम् ॥

Das zehnte Kapitel beginnt Fol. 41b. अरुण उवाच । एण (१) विरवशाद्विश्वं त्वया च कथितं पुरा । तेषां सम्यक्कथं ज्ञानं केन वा कस्य तद्रूप ॥

Das letzte Kapitel beginnt Fol. 52a. अरुण उवाच । इतिहासपुराणानि त्वयोक्तानि पुरा विभो । भूत्वं त्विदं परं ज्ञानं यदुक्तं पूर्वजन्मजम् ॥ Unterschrift auf der letzten Seite: इति श्रीहोराप्रकाशे ज्ञानसमूहदीपके रविविरचिते सर्वकर्मप्रकाशके समाप्ते यमद्वि(les अधि)कारी द्वितीयः । अरुण उवाच ।

1126

*3/12 53 Bl. 9 Linien Geschrieben von Nandakīrtana etwa um 1800

Tajila oder *Nilakantha*, Astrologie gegründet auf arabischen Quellen von Nilakantha Enkel von Cintamani Sohn von Ananta, der eine Jatakapaddhati und das Kamadhennuganiti verfasste Nilakantha ein Schüler von Śiva schrieb dieses Werk im Jahr 1588. Beginnt प्रणम्य हेरम्बमथो दिवाकर गुरोरनन्तस्य तथा पदाम्बुजम् । श्रीनीलकण्ठो विविनक्ति सूक्तिभिस्तत्ताजक सूरिमन प्रसादकृत् ॥ १ ॥

Grahaṇṇakaraṇa Fol. 8a Grahasvarupa Fol. 9b Śoḍaśa yogah 15b Sahama Fol. 22a Diese vier Teile beenden das *Samjñātāntṛa* Varṣātāntṛa Fol. 53b

1127.

*7/12 13 Bl. 12 Linien Geschrieben von Ramacandra im J. 1839

Tajila von Nilakantha Nur die vier ersten Abschnitte ohne das *Varṣātāntṛa*

1128.

20/15 12 Bl. 14 bis 15 Linien Etwa 1840

Tajila von Nilakantha Nur die vier ersten Abschnitte. Von Fol. 10a bis 12a ein Zusatz aus einem astrologischen Werk.

1129.

26/14 5 Bl. 10 bis 13 Linien Abschrift von 1858

Śoḍaśayogavṇikīya der dritte Abschnitt aus dem *Tajila* von Nilakantha. Beginnt प्रागिक्रवालो १ पर इन्दुवारस्तथेत्यशालो ३ पर ईसराफ ४ । नक्त ५ ततः स्वाद्यमया ६ मण्ड ७ कम्बूलतो ८ गैरिकम्बूलतमुक्तम् ॥ १६ ॥ खल्लासर १० रद्द ११मथो दु फालिकृत्य १२ च दुत्यो १३ दिवीरनाम १३ । तम्बीर १४कुत्तौ १५ दुरफाद्य योगास्यु पोडशीया कथयामि लक्ष्म ॥ १७ ॥ Sieh Webers Indische Studien 2 267 — Ein Manusyrtajaka wird Fol. 3a citiert

1130.

*0/2 53 Bl. 7 bis 9 Linien Etwa 1840

Śoḍaśayogavṇikīya ein Kommentar zu dem dritten Abschnitt *Śoḍaśayoga*, von Viśvunatha Sohn von Divakara verfasst im Jahr 1630 Nicht ganz vollendet Der Text von Nilakantha und seine eigenen Erklärungen werden oft ganz öfters nur in Bruchstücken gegeben (1) Beginnt अथ पोडशयोगा व्याख्यायन्ते । तथैककलादीनां पोडशयोगनामानि लोकद्वयेनाह । प्रागिक्रवालो etc

Die zwei letzten Blätter sind ein Fragment eines verschiedenen *Tajila*.

1131.

24¹ 2/91¹ 15 Bl., 8 bis 9 Linien Etwa 18^o0

Sodasayogayukhye von demselben (B) Fol 9 fehlt und der Abschreiber hat die Zahl 12 übersprungen aber es fehlt dort nichts Dieses Ms reicht nur bis Fol 17b d von A

Die drei letzten Blätter pigmentirt 13—15 enthalten ein Stück (und zwar in einer kurzen Recension) des *Sodavogya* und einige Linien des *Sahama* von *Nilakantha*

1132.

30 1° 16 Bl. 10 Linien Geschrieben von Pādīākṛi 1 im J 1 1

Uṇṇilalānthe Prasnatāntra oder *Prasnaśaumudī* ein Supplement zu seinem *Tajikā* von *Nilakantha* Sohn von *Ananta* Enkel von *Cintamani* Beginnt अथात प्रश्नकरणं निरूप्यते ॥ अथ प्रश्नविचारप्रयोजनमाह वराह । देवज्ञस्य हि देवेन सदसत्फलवाञ्छया । अवश्य गोचरं मर्त्यं सर्वं समुपनीयते ॥ १ ॥ अथोपीक्ष पुरा विष्णोर्ज्ञानार्थं समुपस्थित । वचनं लोकनाथोऽपि ब्रह्मा प्रश्नादिनिर्णयम् ॥ २ ॥ आदिशब्देन स्वरशकुनादिकम् । तस्मान्नृप कुसुमरत्नफलायहस्त प्रीतं प्रणम्य रवये हरिदिङ्मुखस्य । होराङ्गशास्त्रकुशलान्वितकारिणस्य संदृत्य देवगणकान्सहदेव पृच्छेत् ॥ ३ ॥

Citiert werden *Uṇṇilā* *Canlesvaraprasnavidya* 2a *Cintamani* ein Werk 2a etc. Sieh im nächsten Ms *Prasnaśaumudī* *Ananta* *muktavali* 2a *Trailokyaṛikāśa* 12a *Prasnatāntra* 4a (*Tajikokṭi*) 1a 14b *Prasnapradīpa* (nicht von *Kaśinātha*) 4a 11a 1b *Brahmatāntra* 1b *Bhuvanadīpikā* 3a etc. *Sitāraṇṇika* *Samara* 3a 1b *Samaraśāha* 3b 9b (*Tajikā*)

Die Hs bricht ab auf Fol 21a Linie 6 des folgenden Codex

1133.

96 14 9° Bl. 11 bis 13 Linien Schlechte Abschrift von 18^o8 von *Mulāṅkara*, Sohn von *Abhaya* 1 *kara*

Prasnatāntra oder *Prasnaśaumudī* von *Nilakantha* Vollständig Er citiert sein eigenes *Tajikaratna* f 1 26a ferner an vier den genannten Autoritäten *Uṇṇilā* *prakāśa* 2b *Tajikāśāha* 11f *Prasnaśaumudī* 1b *Prasnaśaumudī* 1a Nach *Sudhākara* in seiner *Grāhātārāṅgī* soll *Nilakantha* eine *Jatakapaddhati* in 60 Sloka verfaßt haben

Fol 27 enthält zehn *Sūbhāṣita* lokāḥ welche in die Mitte des Werkes eingeschaltet waren

1134.

93 9 3 Bl. 11 bis 14 Linien Geschrieben etwa um 1^o00 von *Isma* *kṛi* 1 aus *Jala* 1 *ama* in *Ujjayī*

Uṇṇilā *Uṇṇilā* oder *Uṇṇilā* *Uṇṇilā* von *Har* 1 *Sohn* von *Har* 1 *ama* In 27 Versen Beginnt यतमात्रिकोक्तं फलं

हायनोत्य क्रमात्तोक्तमन्यैरतो दुर्गमं तत् । क्रमाद्वच्चि तत्पदति प्रस्फु-
टोक्त्या गणेश नमस्कृत्य बालावबोधाम् ॥ १ ॥ ज्ञात्वा जन्मखगोद-
यान्प्रतिसम जन्माकंतुल्यो रविर्यवाहूचन्द्रमुख भवेन्नतसमा शैलाभ-
दिक १००७ घ्रा हता । स्वाभेमै००० जनिवासरादिसहितास्तष्टा नगैऽस्त-
हिने ऽब्दादि सावयव स्फुटो ऽच जनिजो मास क्वचिद्वनयुक्त ॥ २ ॥
रुद्रघेतसमा स्वखाद्वि१७० कुलवाद्या जन्मतिथ्यन्वितास्तष्टा खासि३०-
भिरब्दवक्रजतिथि स्याद्वनयुक्ता क्वचित् । वर्षादौ स्फुटखेचरास्तनु-
मुखान्भावाद्य जन्मोक्तिवद्यातान्दैर्युतजन्मलपभमिने१२स्तष्ट भवेद्विन्वि-
हा ॥ ३ ॥

Vers 1—3 वासि१८८११८८१८८१८८१ 4 5 ह्यस्तथानां 6—10
haddanokah 11 matradhvaya 12 13 muthasidadyogacatuṣṭaya
14 1) mukhyapaucaṣṭyagabaladhyaṣṭya 16 17 abhāpavācāṣṭya 18
muthasidācāṣṭya 19 dā abde abhāpanam śubhamadhvādhamaṣṭyadeṣṭya
nirṇaya 20—22 śubhamāṣṭya 23 dā antardāśadhyaṣṭya 28—26
(itha tadvadīrahodasamadhyaṣṭya ke am subha ity abh Schol)

Schliesst इति वर्षफलस्य पदति ह्यमृतेशाद्विपुटप्रसादत । शि-
शुशिष्यजनप्रबोधिनीमकरोद्विप्रवरिष्ठकेशव ॥ २७ ॥

1135.

25¹. 13 4 Bl 11 Linien Schrift von 186⁹

Varṣaḥ kalapaddhataḥ Vollständig

1) Grāhādīkathanadhyaṣṭya 2) Mitradhvaya 3) Mukhyapauca-
ṣṭyagabaladhyaṣṭya 4) Varṣaḥ kalakathanadhyaṣṭya etc

1136.

20¹ 11 Bl 13 l s 14 Linien Fwa 1⁹⁰

Varṣaḥ kalapaddhataḥ ein Kommentar zu dem vorhergehen-
den Buche von Vallari Beginnt प्रणम्य मोरेश्वरपादयुग्मं श्रीसद्गुरु
सूर्यमुखाय स्वेताम् । मन्त्रारिनामाब्दफलस्य पदतेष्टीकां स्फुटां मन्द-
धियां सुबोधाम् ॥ तत्र तावदभीष्टदेवताममस्काररूप मङ्गलमाचर-
सादारम्भप्रयोजनं च दर्शयन्मन्त्रारम्भं प्रतिजानीते ॥ यतस्ताजिकोक्त-
मिति । अहं केशवस्तत्पदति तस्य वर्षपदतिं क्रमादनुक्रमेण वच्चि ।
किं ज्ञत्वा । गणेशं नमस्कृत्य । यतो ऽन्यैराचार्यस्ताजिकोक्तं ताजिक-
शास्त्रोक्तं हायनोत्यं फलं वर्षजातफलं क्रमात्तोक्तं । अतो यतो
दुर्गमं ज्ञातुमशक्यमतो ऽहं वक्ष्ये । कया प्रस्फुटोक्त्या । किविशिष्टां
पदतिम् । बालावबोधाम् । बालानामप्यवबोधो ज्ञानं यस्या सा
तथा । अतिमुगमामित्यर्थः ॥

Er citiert den Brahmasiddhanta 3a Vasishṭhasiddhanta (इद

माण्डव्य संवेपादुक्त शास्त्र मयोत्तमम् । विसृष्टी रविचन्द्रादीर्भवि-
ष्यति युगे युगे) 3^a Horamkaranda 6a.

1137.

25/12 28 Bl 11 bis 12 Linien Geschrieben im J 1736 in Mol i
nagara von Bhojavijaya, Schüler von Sajnav jayagan der ein Schuler von
R pavjavagari war

Tajikabhāsana von Ganesa Sohn von Dhundhurya aus
Parthapura Beginnt भक्तिर्भक्तजनस्य यस्य भवति प्रीतिप्रतीति-
प्रदा etc ॥ १ ॥ तूर्णं यत्करुणाकटाक्षकणिका संपूर्णसिद्धौ भवेत्ता
वाणी प्रणिपत्य सत्यनिरत श्रीदुण्डिराज गुहम् । सारं ताजिकवारि-
धेर्निरवधे प्रीयुष्य पीयूषवत्कुर्वे ताजिकभूषणं गणपतेर्भक्तो गणेश.
सुधी' ॥ २ ॥ गंगादीर्यवनेद्य रोमकमुखे सत्यादिभि कीर्तितं शास्त्रं
ताजिकसङ्गं निरवधि तद्वारिधि दुस्तरम् । एतत्ताजिकभूषणं नव-
तरा तर्तुं समर्था तरिष्यन्तार्थामलकोमलोक्तिविलसत्कर्णानुकीर्णा भू-
शम् ॥ ३ ॥ ब्रह्मदेपितुर्दृष्टसंभवमिदं तार्तीयकं वर्तते शास्त्रं यद्यपि
सद्विज्ञैरपि तथाप्यध्येतुमर्हं भवेत् । यस्माद्यत्सदसत्फलं निगदितं सत्यं
हि किं पङ्कजे शङ्का पङ्कभवाथवा कणिकणोत्पन्ने मणी दूषणम् ॥ ४ ॥
धावा शास्त्रमकारि यत्कृतयुगे तत्सर्वथा नान्यथा चैतायामपि वाद-
रायणकृतं तच्चानृतं नो भवेत् । यद्गणैः विनिर्मितं कृतिचमत्काराय
तद्वापरे काले ऽपि प्रवले कलेरविकलं तार्तीयकोक्तं फलम् ॥ ५ ॥

1141.

29 17 18 Bll 11 bis 15 Linien Etwa 1780

Tujikabhusana Von Anfang bis zu Ristabhañgadhyaya in Handschrift 1 Fol 18b

1142.

90/8 3 Bll 1° Linien Geschrieben im J 1863 von Bhaṭṭa Mulaśa kara

Uasadaśadīphala aus dem Schluss des Tujikabhusana In der ersten Handschrift Fol 26a Beginnt सामान्यतो यद्यपि मा- सजात bis मन्दे कपायमशने रसमामनन्ति am Ende des Werkes

1143.

191/10 8 Bll 6 bis 8 Linien Geschrieben von Abhayaśa kara im J 1803

Tujikabhusane Sodasayoganurupana Beginnt दीप्ताशका- खीस्तिथिभि १५ पतङ्गे १२र्मतङ्गजे ८ सप्तमि ७ रङ्ग ६ सखी । श्लो ७ न- भोमण्डलैर् ९ नभोगा विलोकयन्ति बुधये क्रमेण ॥ १ ॥

1144.

21/13 36 Bll 10 bis 15 Linien Geschrieben im J 1411 in Saredi von Jagannātha, Sohn von Sadāśiva Enkel von Irayāga

Tajilāsira von Hari Bhaṭṭa Beginnt श्रीरामस्य पदार- विन्दयुगल नत्वाय वागीश्वरी हेरम्ब तपनादिक यहगण रुद्र यशो- दासुतम् । वक्ष्ये ताजकसारमल्यसुगम रम्य सुबोधप्रद नानाताज- कतो विलोक्य रचित दीवञ्जहर्षप्रदम् ॥ १ ॥ यत्पूर्वार्जितमात्मदेहज- नित दीव शुभ वाशुभ तत्सर्व हि विपाकमेति नियत वर्षादिके निश्चितम् । सर्वै संमतमच जन्मनि पर जन्तो स्फुट सूरिभित्तस्मात्त- त्परिचिन्त्य वर्षजनित वक्ष्ये फल स्फूर्तिमत ॥ २ ॥

Nach den beiden folgenden Versen scheint das Werk im Jahr 1524 verfaßt zu sein Fol 2b शाको बाणयुगाब्धिचन्द्र- रहित १४४५ सप्ताभद्रपदे २०७ ईतो भक्त शून्यखकुञ्जरे ८०० फलमिद- घस्रादिक सयुतम् । Fol 3a शाको बाणयुगाब्धिचन्द्र १४४५ रहितो रुद्रैर्हतो ऽधो वियन्नागेनाग्न १८० फलाधिको भव ११ युत खान्यु ३० इत शेषकम् ।

Aharganaśistavarasādhana. Tithyanayana. Vaksatrayogana vana Samkrantivāranayana Rāsisvarupa Grahasvarupa Bhava svarupa Grahasādhana Lagnasādhana Rinaḥbyalagnasādhana Bha vasādhana Natam vinaiva bhavasādhana Dristiphalana. Pauca vargieakra Huddesaḥ Navañśaḥ Mitram Balam Dvadaśavargika Harasthānani Yogatraya Tritasipah Varasviciaradhyaya (Fol 12b) Var-e aphalam Munthaphala Ristadhvaya (Fol 16a) Rajayoga

सिध्यन्ति कार्याणि मनीषितानि । बलाबलज्ञानविना कदाचिद्विवेचन
नैव शुभाशुभस्य ॥ ७ ॥ ततः प्रवक्ष्ये यवनानुसाराद्बलाबल यद्ग्रह-
सम्भवः च । त्रिकोणसंस्थे फलमत्र पादहीनं दलं स्वे भवने ऽधि-
मात्रे ॥ ८ ॥ Eine kurze Recension findet sich im Catalog India
Office Num 3061

Schlusst. गजाश्वरत्नाम्बरदेशलाभ स्त्रीपुत्रलाभ विविध च सी-
धम् । यद्वन्ति खेटा परमर्दनं च कुर्वन्ति सर्वे बलिनी नरा-
णाम् ॥ ९२ ॥ गुर्विन्दुसीम्येज्यसुरारिपूज्या स्त्रीश्च गता स्वाश्रिता
यदि स्युः । लपचिकोणाय गताय सौम्या दृष्टाय युक्ता निजवर्ग-
युक्ता ॥ ९३ ॥

1149.

92/12 8 Bl 12 Lin en Geschrieben im J 1555 für Bhudhara Sohn
von Bhupati (ka lulaṣ at ya) aus Ghanauhanagara

Varsaphala aus einem Tajikatantra Das Werk umfasste
11 Blätter aber Foll 8—10 fehlen Beginnt यदुक्तं यवनाचार्य-
स्ताजिकस्य मतान्तरम् । तत्सर्वं कलत्रिय्यामि वर्षलप्राक्कुभाशुभम् ॥ १ ॥
जन्मलप्रे तु यद्दृष्टं ग्रहभावाक्कुभाशुभम् । तत्सर्वं प्राणिना नित्यं जन्मा-
दिकं न युज्यते ॥ २ ॥ वर्षे मासे दिने पुत्रा फलं भिन्नं शुभाशुभम् ।
तत्कारणाच्च वर्षाय वक्ष्ये ऽहं निश्चितं फलम् ॥ ३ ॥ नान्यच्च ताजिक
मुक्ता दृश्यते वर्षनिर्णयः । तेन ताजिकशास्त्रोक्तो मया सो ऽयं प्रका-
श्यते ॥ ४ ॥ जन्मकालो ऽर्कतुल्यो ऽर्को राश्याबो यत्र जायते ।
तत्कालसम्भवः सप्त वर्षलपः निगद्यते ॥ ५ ॥

1150.

23/12^{1/2} 14 Bl 9 bis 11 Lin en Geschrieben von Josi Ambadatta
Acalayī im J 1786

Pīṣalākeṛālī, ein Würfelspiel, welches einem Gaiga zu-
geschrieben wird Mit den vierkantigen Würfeln lassen sich
64 verschiedene Würfe ausführen Von diesen sind eine bestimmte
Anzahl von günstiger andere von ungünstiger Vorbedeutung Die
Handschrift ist nicht mit Zahlen der einzelnen Verse versehen
Im Verhältniss zu dem Berliner MS (Chambers 286) erweist sich
unseres als schlechter obwohl manche Lesarten korrekter sind
Professor Weber hat den Text in den Monatsberichten der Preuss
Akademie der Wissenschaften vom Jahre 1809 pp 168—180,
edirt und eine Übersetzung in seinen Indischen Streifen I 274 ff
versucht Beginnt, mit genauer Wiedergabe des Wortlautes
यत्सत्यं त्रिषु लोकेषु यत्सत्यं ब्रह्मचारिषु । यत्सत्यं लोकपालानां मिद्री
वै यथेष्टाय मे ॥ ओ नमो भगवते कौष्माण्डिनी सर्वकार्यसाधिनी ।

सर्वनिमित्तप्रकाशिनी ॥ एहोहि वर २ वर देहि ० हिलि २ मात-
गिनि सत्यं ब्रूहि ० स्वाहा ॥ १११ पद पद पद चैव पतित शोभ-
नस्तव । शुभ च दृश्यते तत्र सर्वारभेषु निश्चित ॥ सयामे चार्थलाभे
च व्यवहारे च समागमे । शोभन चैव वक्तव्यं होराज्ञानस्य चित्तके ॥
११२ पद पद द्विक चैव पतिता विशकर्तरी । देवदेव प्रपद्यस्व कार्य-
मन्यद्विचिन्तय ॥ वायसोलूकगृध्राय मशकामचिकास्तथा । तिलाभक्त
तथा स्वप्ने कृष्णसर्पे च पश्यसि ॥ क्षुद्राभावश्च ते चित्ते पाप कृत्वा न
शाम्यसि । ततः पापशिलायोगान्नार्थसिद्धिस्तवेवते ॥ Pig 10 und 11
auf dem elben Blatt

Schliesst ४४४ धृपभाय चयो यत्र पतितास्ते विचक्षणा । यत्न
चित्तयसे कार्यं नित्यमेव पुन पुन ॥ यत्न चित्तयसे कार्यं तस्य सि-
द्धिर्भविष्यति । एकेनैव तु यामेन तथैव दीवसेन तु ॥ येन आसीज-
गद्बद्धो गर्गनामा महामुनि । तेन स्वयं निगीर्ण्य सत्या पाशककेवली ॥

1151.

25/12 2 Bl 19 Linien Etwa 1760

Das zwanzigste Kapitel des *Ramalantra*, in 64 Dintavi
Iambiti Versen Die gunstigen oder ungunstigen Ereignisse welche
sich aus den Stellungen von mehreren Sakala in den Wochentagen
ergeben Beginnt अथ च षोडशभि शकलैर्द्युवे रविमुखेषु दिनेषु
दिनोद्भवम् । फलमल विदित दिनचर्यया प्रतिदिनं शकचारकुरात्म-
कम् (?) ॥ १ ॥ रविदिने लहिआनदल यदा ॥ तदि (tadi tai tadi
mehrfach) दिन शुभमत्र पर तु तत् । किमपि खेदकर वत केनचि-
द्भटजनेन भवेमिलन स्वयम् ॥ २ ॥ शशिदिने लहियानदल यदा ॥
भवति तत्त्वगम क्वचिदप्यहो । किमथवा मिलनं कुजवासरे ॥ तनुमुख
गमन मिलन भटै ॥ ३ ॥

Schliesst इति श्रीरमलतन्त्रे दिनचर्यापरिकथनाभिधानो वि-
श्रुतिनो ऽध्याय ॥

1152.

०6/12 10 Bl 13 bis 18 Linien Geschrieben von Harasijaya um
etwa 160

Ramalantra, am Anfang *Centaphalaricara* genannt Alle
Werke über Ramala sind zu dem Zwecke der Verkündigung der
Zukunft verfasst Dieses geschieht durch Würfel (paṣṭka) oder
von 16 mit je vier Punkten und Strichen versehenen metallenen
Tafelchen (sakala), welche auf die Erde oder Platten geworfen
werden ; Durch eine bestimmte Berechnung der Zahlen wird dem
Fragenden von einem Sachkundigen Antwort erteilt Die Kunst

stammt aus Arabien wie die oft korumpierten Namen zeigen. In unserem Werk werden die Chakal Häuser (चक्रा) genannt und mit den neun Planeten in Verbindung gebracht. Beginnt अथ चिन्ता-फलविचार । यदि प्रथमगृहे खारिजी जीव आगतस्तदा ॥ कार्यसि-द्धिर्नष्टवस्तुप्राप्ति शरीरे सौख्य व्याधितस्य सौख्य राज्यचिन्ता पुरुष-चिन्ता पीतवर्णो दीर्घायु पट्टनकर प्रशकारी चोरी (?) = कञ्जदा-खिलो द्रव्यचिन्ता तस्य प्राप्तिर्भवति etc

Fol 81 इति श्रीरमलज्ञान सपूर्णम् ॥ अथ दिननियमो लिख्यते ॥

1153.

21 13 8 Bl. Innen verschieden Etwa 1870

Ramalacintamani behandelt in 24 Versen nach den Voi-
schriften der Punktierkunst den Erfolg des Jahres und seiner
Teile (वर्ग चक्रा) Mit dem Mani genannten Kommentar von
Paramasukha aus der Sanubhavi Familie. Dieser Kommentar ist
im Jahre 1811 verfasst. Der Text beginnt मेयगे सायने मूये
सुक्तातो हर्षसयुत । पाशाष्टक त्वजेहीमान्वर्षस्य फलसिद्धये ॥ १ ॥
प्रथमाद्रविपर्यन्त शकलानां फल वदेत् । प्रमाणमासमेक तु ह्येकैकश-
कले स्मृतम् ॥ २ ॥ एव द्वादशमासानां फल ब्रूयाद्विशद्वित । न
सदेशो ऽप विद्यादे फल तन्वादिषु स्मृतम् ॥ ३ ॥ विश्व१३कर्मा१०-
य११शक्रा१४ख्यखण्डे प्रसारक लिखित । अनेनैव प्रकारेण सावित
कारयेद्बुध ॥ ४ ॥ एकेन सावितेनेव हर्षलाभसुखान्वितम् । द्वितोयेन
सुखं त्रितोयेन धनं भवेत् ॥ ५ ॥ चतुर्थेन तु मध्य स्वादरिष्ट
पञ्चमेन तु । षष्ठेन सावितेनेव अत्यरिष्ट वदेत्सुधीरिति ॥ ६ ॥

Der Kommentar beginnt श्रीगणेश नमस्कृत्य सर्वाभोष्टप्रदाय-
कम् । सर्वविघ्नाघशान्तार्थं प्रारब्धस्य प्रसिद्धये ॥ १ ॥ श्रीमहाकाल-
देवानामाज्ञोत्पन्ना हि नो दृदि । रत्नचिन्तामणेस्त्व हि मरीचि कुरु
सत्वरम् ॥ २ ॥ श्रीगुरोश्चरणा धृत्वा दृढभोष्टप्रकाशकां । रत्न-
चिन्तामणे श्रीम मरीचि हि करोम्यहम् ॥ ३ ॥

1154.

११/14/ 8 Bl. 1° bis 16 11 11 Geselieben von Raglanthi 9 ein
Schüler von demselben Paramasukha In Ja ajura ein Jahr nach Abfassung
des Kommentars 1812

Ramalacintamani mit dem Kommentar von Paramasukha

1155.

१३ 15 16 Bl. 13 bis 14 11 11 Schrift von 1873

1) Fol 1—6b *Ramalasista* von Rama Sohn von Kripna,
Enkel von Paramandara In 10° Versen Beinhaltet वन्दे तत्पदपद्मज

गणपतेर्यदीक्ष्य रक्ताम्बुजं गण्डस्थभ्रमरावली मधुधिया भाति स्पृशन्ती
मुहुः । मञ्जीरध्वनिदत्तचित्तजमहान्मोड्डीय किञ्चित्पदान्मञ्जीरप्रति-
शब्दितं विदधते सत्ताण्डवे (tattāṇḍava HS) ऽकालिकम् ॥ १ ॥ परं
वर तद्गणणाद्वियुक्तं न विश्वसेद्यो दिवि चन्द्रयुक्तम् । आगारमाद्य
विजहाय भूमौ करोति पयं निगमे शिवं सः ॥ २ ॥ कुर्वे रमल-
शास्त्रस्य वैचित्र्यं मुमनोहरम् । रामो देवविदां प्रीत्यै पुरोक्त यव-
निर्यथा ॥ ३ ॥ आदावभीष्टकुलदेवगणं प्रणम्य यद्याद्विधिजमपि देव-
विदां गरिष्ठम् । सम्यक्त्यजेत्स्वसुखकष्टविनिर्णयार्थमक्षयं रमलशास्त्र-
विदं तु पृच्छेत् ॥ ४ ॥ रन्ध्रक . प्रमितो विन्दुः - - समरन्ध्रद्वयं . .
ध्वजः । वाममार्गेण विज्ञेयं क्रमात्स्थानचतुष्टयम् ॥ ५ ॥

Schliesst . पापसौम्योद्भवं सौम्यं चावन्ते दुःखसौख्यदम् । पापो-
द्भवं यदा पापं चावन्ते दुःखदं स्मृतम् । पापोद्भवं यदा सौम्यं चा-
वन्ते मिश्रितं भवेत् ॥ १०७ ॥ भारद्वाजकुलावतंसगणकः श्रीराम-
चन्द्राद्वयस्तत्सूनुर्मतिमान्महद्विधिविदां श्रेष्ठस्तु कृष्णाभिधः । पुत्रस्तस्य
वभूव सद्गुणगणैर्युक्तस्तु रामाभिधः ॥ १०८ ॥ Ein pāda fehlt चक्रे
रमलवैचित्र्यं वदं शकलयोडशैः । इद्वा यवनशास्त्रं च वदं गीर्वाण-
भायया ॥ १०९ ॥ इति रमलशास्त्रे संज्ञातत्वं समाप्तम् ॥

2) Foll. 6b—16a *Ramalaśāstre Prasnatantṛa* Von Rāma-
candra, wahrscheinlich von Rama in Num 1 nicht verschieden
Beginnt: अथ प्रश्नतन्त्रे प्रथमखण्डविचारः ॥ शुभाशुभफलप्रश्ने प्रथम
शकले शुभम् । तदा सर्वं शुभं ज्ञेयमशुभे त्वशुभं वदेत् ॥ १ ॥ अथाद्य
कथं भविष्यतीति प्रश्ने ॥ तन्त्रे १५७ सभवं खण्डे यदा सौम्यं समा-
गतम् । तद्दिने सौख्यदं ज्ञेयं पापे पापं विनिर्दिशेत् ॥ २ ॥
आद्या १५२ शकले सौम्ये संतोषं च वदेत्सुधीः । लाभो राजगुरुत्वं च
यशो वृद्धिश्च च सभवेत् ॥ ३ ॥

Schliesst: अथ कथिद्गृहे वर्तते न वेति प्रश्ने ॥ चतुर्थे ४ खारिजे
खण्डे गृहे नास्तीति सवदेत् । चतुर्थे ४ दाखिले खण्डे वर्तते नात्र
सशयः ॥ १ ॥ द्वितीये २ पुनरुक्त चेद्भव्यमाश्रित्य तिष्ठति । पष्ठे ६
रोगयुतो ज्ञेयः सप्तमे स्त्रीयुतो भवेत् ॥ इति प्रश्नश्रेयः ॥ इति श्री-
रमलशास्त्रे रामचन्द्रविरचिते प्रश्नतन्त्रं समाप्तम् ॥

1156.

22/10. 24 Bl., 8 Linien Ltwa 1760

Ramalaśāstra von Śrīpati, Sohn von Lakṣmīnṛisīṇha Bhatta,
welcher letztere den Beinamen Goṣṭhīśāla fuhrte und in Gokula

wohnte Sūpati war ein Schüler von Govindnāva einem Sohn von Gulabraya. Das Werk bestand aus vier Prakaraṇa. Von dem ersten sind jedoch nur 7 Verse erhalten. Beginnt मञ्जुलारण-विस्तीर्णं करपुष्करराजितम् । शिवोद्भव त भास्वन्त कमलामोदद भजे ॥ १ ॥ य प्रथमशास्त्रनिष्णातो रत्नशास्त्रप्रवर्तक । ज्योतिर्मता-नुसारेण तमाचार्यं नतो ऽस्यहम् ॥ २ ॥ य सिहनदपूर्या (पूर्वा B) सीमे हरित्युपनामवान् । गुलावराय पुष्पात्मा यशस्वी तत्तनूद्भव ॥ ३ ॥ गुरोर्गोविन्दरायस्य चात्रवशशिरोमणे । प्रसादात्क्रियते रत्नसार त्रीपतिना मया ॥ ४ ॥ रत्नशास्त्रस्य पाशकप्रधानत्वात्प्रथम पाश-कनिर्माणविधिरुच्यते ॥ ५ ॥ चतुर्गुण्याङ्कित तूच्चैरधस्तात्खट्वयाङ्कि-तम् । पद्याद् द्व्येकाङ्कित तादृक पुरस्ताच्छिद्रित तिर ॥ ६ ॥ कि-चिद्दीर्घं स्निग्धतम कोणाष्टकसमन्वितम् । गुरुधात्वादिरचित शकल त्वेतदुच्यते ॥ ७ ॥ एकायस्या (१) शलाकाया प्रोतत्वे तच्चतुष्टयम् । भवेत्पाशकमेक तु द्वितीयस्याप्यय विधि ॥ ८ ॥ इति पाशक निर्माणम् ॥

1) Sakalasvarūpaṅganānamakāṭhaṇa Fol 61 2) Mustyadigu 1 tavistu 9b 3) Abhiṣṭapā umrupana 15b 4) beginnt पूर्व ये विषया मोक्षा मया प्रकरणत्रये । चतुर्थे तान् प्रकरणे वक्ष्ये प्रयो-पयोगिन ॥ १ ॥ 1) vanacarya wird in 1 56 erwähnt

Die HS hat ein eigentümliches Schicksal erfahren. Von Fol 18a 4 akala cet tṛtiye ca bis zum Schluss des Ganzen werden 2 3a bis 4 8 wiederholt.

1157.

30 14 5 BII 9 bis 10 Linsen Sradh Schrift Etwa 1740

Ramalasura Von Anfang bis 2, 21

1158.

26/11 25 BII 15 bis 20 F u en Etwa 1850

Narapatijayacaryā, geheimnisvolle Mittel um einem König den Sieg im Kampf zu sichern. Verfasst von Narapati, Sohn von Amradeva in Anahlapattana im Jahr 1276. Der grössere Teil des Werkes enthält eine Beschreibung von mystischen Diagrammen deren Abbildungen gegeben werden. Die Schrift beruht auf einer grossen Anzahl von Tantra, welche in der Einleitung aufgezählt werden. Unsere Handschrift enthält von den sieben Kapiteln nur die fünf ersten. Beginnt अव्यक्तमव्ययं गान्तं नितान्तं योगिनां प्रियम् । etc

Śāstrisaṅgrahaḥ prathamo dhyaṇaḥ 2b Svarādhyaṇaḥ dviti-yaḥ 7a. Caturaṣṭakram 26a Caturtho dhyaṇaḥ 33b Bala-saṅgraha 35b. Dieser Adhyaṇa ist unvollständig. Sieh Catalogue

of Sanskrit Mss in the Libr of Trinity College Cambridge
Seite 68 Catalogue of the India Office Num 3109 ff

Auf Fol 21 b 3 findet sich die Überschrift पूज्यपपथीसघवी-
रगणिगुरुभ्यो नम । पूज्यपपसघहर्षगणिगुरुभ्यो नम । und auf der
selben Seite letzte Linie प० उदयवीरगणिना लिखितम् । Sieh
Peterson's Third Report p 227 Dieses ist einer früheren Abschrift
entnommen

1159.

o /101 79 Bl 9 bis 14 Linen Schrift von 1600

Narapatyajacaryā Sastrasamgrahadhyaya Fol 4 b Svāra
dhyaya 15 a Caturāsitācakra 58 a Das Ende des Bhūvaladhyaya
ist nicht bezeichnet Auch diese Hs enthält Zeichnungen der Cakra

1160

o7/10 94 Bl 9 bis 17 Linen Etwa 1780

Narapatyajacaryā von Nārpati Mit dem Kommentar Ja
yālakṣmi von Mahadeva Sohn von Pāthaka Hārivarṇa (Fol 28)
Mahadeva nach verschiedenen Berechnungen von Dāten lebte im
Jahre 1520 Er citiert Cāhāyana den Verfasser der Kalpalata
(genauer Vijayakalpalatā) Fol 49 a Lampatacatyā (Fol 5 b) Sāma
rājajayantī (Fol 56 b)

Die Handschrift reicht bis Vers 75 des Kapitels Bhūvala
(beginnt Fol 92 a) Foll 1 2 fehlen am Anfang

1161.

30¹/₂/9 14 Bl 6 bis 8 Linen Geschrieben in Ambavat von Hara
lala im J 1722

Samarasūtra magische Mittel um Erfolg im Krieg zu sichern
Dieses geschieht durch Kiese in denen Buchstaben des Alphabets
in eigentümlicher Weise angeordnet sind durch Beobachtung von
stellbaren Verbindungen und dergleichen Von Rama oder Rama
candra Vajapeyina Sohn von Survadasa der in der Mitte des fünf
zehnten Jahrhunderts lebte 80 Verse Mit Randglossen Beginnt
नत्वा गुरुन्तमालीक्य खरशास्त्राणि भूरिश । वक्ष्ये युद्धजयोपाय
धार्मिकाणा महीक्षिताम् ॥ १ ॥ वज्रधा विद्धे सदाशिवो ऽत्र
खरतन्त्राणि तदेकवाक्यता तु । भगवानयमेव वेद सम्यगगुरुमार्गानु
गतो ऽपरस्तु लोक ॥ २ ॥ वक्ष्याम्यह यदिह किञ्चन सर्वसारमेता
वदेव परिचिन्त्य नृप प्रवृत्त । एको ऽपि कोटिभटलोलपतङ्गदीप-
लीला मुदानुभवतु स्फुटकौतुकेन ॥ ३ ॥

Rāṇḍugūdhachayabālam schliesst Vers 22 Vayubāla 23
Rābubāla 24 Rābuvogimbālaprāśāsa 27 Kāṇḍavarardhaprāhara 28
Ardhaprāharah 29 Horavāli 30 Prāharālakṣana 32 Vārjyana
kṣatranā 33 Dikāli 34 Rāhukalanālacakra 37 Namanakātrā
jānacakra 39 Svārāla 46 Svāvidhā 49 Dvāvidhā 50

Ausadhani 55 Kojicakia 67 Sarvatobhadricakia 75 Rudra-
navicakia 76 — Vgl. Sarodiva

Schliesst वत्समुनीश्वरस्य शिवदासाख्यादुरुख्यातित. etc

1162.

90/11 55 Bl 10 bis 13 Linien Etwa 1810

Samarasūa von Ramacandra Vajapeyam mit einem Kommentar,
von seinem Bruder Bhairavi. Der Kommentar beginnt नत्वा देव
गणेशान शारदा गुरुमात्मनः । कुर्वे समरसारस्य व्याख्या सम्यक्तमा-
सत ॥ १ ॥ Die Handschrift reicht nur bis Vers 74. Sieh
Catalogue India Office Num 3117

1163.

16/9 25 Bl 5 Linien Etwa 1770

Samarasūa Eine unvollständige Handschrift, in welcher
eine Anzahl von Versen fehlen. Nach Vers 3 folgt 8, nach 24—28
nach 33—37 nach 74—77. Foll 11 fehlt ganz. Von Vers 85
ist nur der Anfang वशी वत्समु erhalten somit fehlt das letzte Blatt.

Am Schluss ist ein Blatt aus einem Saravastu beigelegt.
Es beginnt प्रविष्टा यथा हि नव खलु सागरिषु । यथा हरेर्देह-
गताय देवास्तथा खरा वर्णखरे प्रविष्टा ॥ ६ ॥ und schliesst
यस्य नाम्नि भवेद्धर्षः सयोगाचरलक्षण । याह्यस्तस्यादिमो वर्ण इत्युक्त
वर्णयामले ॥ १० ॥

1164.

91/18 18 Bl 28 bis 30 Linien Etwa 1790

Samarasūa mit einem anonymen Kommentar. Das letzte
Blatt fehlt. Der Kommentar beginnt हेरस्वमानस्य हिताय वक्ष्ये
प्रज्ञा विनापीह निवेशमिहो । पुस्तकथा सगरसारटीका प्रज्ञा यथा
मे ऽस्ति गुरो प्रसादात् ॥ १ ॥ Nach einer Paribhasa von zehn
Versen welche ein Inhaltsverzeichnis des Originalwerkes enthält,
fährt der Scholiarst fort अर्थहिकामुष्मिकस्वधर्मपरभूपतीना समर-
विजयोपकाराय सोमयाजिथीरामचन्द्राचार्य स्वयमपि नृपतिजय-
जनितलोकद्वययशःपुष्पफलकामो जयपराजयोपलक्षणसमरसाराख्यग्रन्थ
प्रचिकीर्तुर्गुरुनतिलक्षण मङ्गलमादावाचरति नत्वेत्यादियुक्तेन ॥

1165.

99/11 7 Bl 15 Linien Etwa 1790

Tiyayotsana ein astrologisches Werk aus welchem vier Stücke
nutgeteilt werden. Diese behandeln vier Diagramme, durch deren
Anwendung ein König der Sieg in seinen Unternehmungen ge-
sichert werden soll. Sie heissen Kojicakra, Sarvatobhadra, Kavi-

ekhra, Mṛgayaekhra. Beginnt विजयोत्सवे कोटचक्रम् ॥ चतुरश्र
लिखेद्दुर्गं त्रयमेकाधिकोत्तरम् । तत्रान्तस्थ कोटसञ्ज मध्यस्थ परिखो-
च्यते ॥ १ ॥ तृतीयमुच्यते बाह्य तेष्विंशानीक्रमेण तु । दुर्गनाम्नस्तु
नक्षत्राद्विरिनाम्नो ऽथवा पुन ॥ २ ॥ लिखेत्प्रवेशतस्त्रीणि प्राच्यादौ
निर्गमे न तु । त्रीणि त्रीणि विनेख्यानि सप्तम बहिरेव तु ॥ ३ ॥
चतुर्थं सप्तकेष्वेव तुर्यं तुर्यं भवेत्तु यत् । सप्तमक्षत्रसञ्ज तद्विध्यमथ
विचक्षणी ॥ ४ ॥

1) Kotrickhra endet Fol 31 2) Sarvatobhadrā दशोर्ध्वगाय
विन्यस्य तिर्यगेखास्तथा दश । एकाशीतिपद चक्रं जायते नात्र सशय ॥
Endet Fol 5b 3) Kavicakra उत्तरयाणे प्रयाणे वा निशीथे मृग-
यान्तरे । शोकाते व्यसने प्राप्ते सैन्यघाते निनायके ॥ विवाहे मित्र-
सयोगे परचक्रे समागते । तीर्थे देवालये व्यग्रे स्त्रीमयासक्तचेतसि ।
वज्रधा कविकालस्तु कथितो दुर्वले नृपे ॥ Endet Fol 6b 4) Mṛ-
gavacakra वक्ष्यामि मृगयाचक्रं सूर्यभान्नख्येत्तत् । प्रथमं च तृतीयं
च सप्तमं नवमं तथा ॥ त्रयोदशं पञ्चदशं ज्ञेयमत्र विचक्षणी । ऊन-
विशेकविशे च पञ्चविंशमथान्तिमम् ॥ एतानि दशं ऋचाणि खोराख्य
कथितं बुधे । यत्र सभ्यं सदा ज्ञेयं ज्योतिःशास्त्रस्य पारगै ॥

Hin und wieder sind kurze Erklärungen eingeschaltet. Citirt
werden Svirodaya und Bhupālavallabha (astrol)

1166.

१८/12 = Bl. 18 Linien Etwa 1800

Viśvottaryantaśaśumadhye mas idyāridas calā astrolo-
gische Tabellen zur Berechnung der Vīdasa und Antardivā Anfang
der Tabellen सूर्यमध्ये सूर्यस्तत्र विदशा ३ । १८ ॥ रविमध्ये चन्द्र-
स्तत्र विदशा ६ । ० ॥ etc Der Text beginnt विशोत्तर्यन्तर्दशमध्ये
मासावविदशाचक्राणि ॥ अथ विदशाकरणप्रकारः ॥ अन्तर्दशादिनां
पञ्चादित्यादित्येत्यादिना स्वस्वस्थूलायुषा सगुण्य विशत्युत्तरशतेन १२०
भजेत् सञ्च दिनां शेषं पष्टिगुणितं पुन १२० विभज्य सञ्च घटिका
पुनरपि एव पलानि ॥

1167.

११ 8 25 Bl. 9 bis 11 Linien Etwa 1650

Fragment eines astrologischen Werkes In Anustubh Versen
Paginirt 13—22 25—30 43 44 65 68—73 Das Ende fehlt
Fol 13a beginnt वे यदि । तदार्धफलमादिष्टं प्रपद्यो ऽयं मतो
मते ॥ १५१ ॥ ज्येष्ठो वीचते लग्नं कार्येण कार्यमीचते । कार्य-
सिद्धिर्भवेदिन्द्रु कार्यमेति परं यदा ॥ १५२ ॥ क्रूराक्रान्तं क्रूरयुक्तं

क्रूरदृष्टिश्च यो ग्रह । विरश्मिता प्रपन्नश्च स विनष्टो बुधे स्मृत ॥ १५३ ॥
 क्रूरेण जीयमानो यो राहुपाशे यथा रवि । क्रूराक्रान्तः स विज्ञेय
 क्रूरयुक्तसमाश्रये ॥ १५४ ॥ पूर्णया दृश्यते दृष्ट्वा क्रूरदृष्टिः स उच्यते ।
 प्रविचित्रुः प्रविष्टो वा सूर्यराशौ विरश्मिक ॥ १५५ ॥ लयाधिपे
 विनष्टे स्याद्विनष्टावयव पुमान् । विनष्टजातिवर्णः स्याच्छुभाकारो वि-
 पर्यये ॥ १५६ ॥

Die folgenden Abschnitte sind bezeichnet Rajyogah Fol 13 a
 Grabasvarupa Fol 14 b Kendravicara Fol 18 b Vai aphala
 Fol 20 a Caturthabbhave nidhuprakarana Fol 22 b Caturthabbhāve
 gramaprakarana Fol 25 b Pancamabbhave putraprakarana Fol 27 b
 Sastasthane rogiaprakarana Fol 29 a Jayasthane vuddhiaprakarana
 Fol 48 b Samdhuvigrahaprakarana Fol 44 a Asamasthane puspa-
 prakarana Fol 44 b Robiniyoga Fol 68 a Asadhiyoga Fol 71 a
 Ibid अतः परं चूडामणिसारोद्धारिणार्धकाण्डमुच्यते ॥ Fol 72 b
 इति दिनमासवर्षार्धकाण्डे मण्डलपठति समाप्ता ॥ Ebendieselbst
 wird der Jaina Hemaprabhu Suri Schuler von Devendra erwähnt
 नत्वा पार्श्वं जिनेश्वरम् ॥ ३ ॥ श्रीमान्हेमचन्द्रशिष्याणुः सर्वशास्त्राधिपा-
 रण । श्रीमान्हेमप्रभुः सूरिरर्धकाण्डः सूरत्यसी ॥ ४ ॥

1168.

29/10 4 Bl 9 Linien Geschrieben von Varāma im J 1790

Pallisaratayor Vidhanam, über die günstigen und ungünstigen
 Vorzeichen welche in bestimmten Zeiten und Gestirnen durch das
 Herunterfallen und Emporsteigen einer Haus-eidechse und eines
 Chamäleons auf die Glieder von Menschen gegeben werden Am
 Schluss wird die Subne für ungünstige Zeichen angegeben 37 Verse
 welche Pulastya nach Saunaka mittelt Beginnt पुलस्त्य उवाच ॥
 अथातः संप्रवक्ष्यामि शृणु शौनके यत्नतः । पश्या प्रपन्नं चैव सर-
 टस्य प्ररोहणम् ॥ १ ॥ प्रतिपद्भोगदात्री [स्याद्] द्वितीया रोगका-
 रिणी । तृतीयाया भवेत्ताभयतुर्थी रोगदा मता ॥ २ ॥ पञ्चम्यां
 चैव पश्या च सप्तम्या च घनागमः । अष्टम्या च नवम्या च दशम्या
 मरणं ध्रुवम् ॥ ३ ॥

1169.

14/10¹/₂, 5 Bl. E bis I Linien Etwa 1620

Pullisaṇatayor Vudhanam Hier in 40 Versen

1170.

90/15 19 Bl., 10 bis 17 Linien Schlecht in Handschrift Geschrieben von Abhayana kara im J 1866

Samudrīka, Charakteristik von Männern und Frauen nach körperlichen Merkmalen Der erste von Männern handelnde Teil enthält 145 Verse (fol. 10b) der zweite über Frauen hat 121 Verse Beginnt अथ सामुद्रिकं लिख्यते ॥ आदिदेव प्रणम्यादी सर्वज्ञ सर्वदर्शनम् । सामुद्रिकं प्रवक्ष्यामि सुभग पुरुषस्त्रियो ॥ १ ॥ पूर्वमायु परीक्षेत पद्यालक्षणमेव च । आयुर्हीना नरा नायौ लक्षणे किं प्रयोजनम् ॥ २ ॥ वामभागे तु नारीणां दक्षिणे पुरुषस्य च । निर्दिष्टं लक्षणं तेषां सामुद्रवचनं यथा ॥ ३ ॥ पद्मदीर्घं चतुर्हस्तं पद्ममूर्ध्नं पद्मवदनम् । सप्तरक्तं त्रिविस्तीर्णं त्रिगम्भीरं प्रशस्यते ॥ ४ ॥
Catal. of Florentine MSS Num 342 Vergleiche auch Kaskikhanda 11, 57—7,

1171.

22/11 92 Bl. 10 bis 11 Linien Geschrieben im J 1614 um Moṣābī 7; einem Sohn des Jost Jiva

Samudrīka Dasselbe Werk mit Hindi Übersetzung Der zweite Teil beginnt येन विज्ञायते सर्वं शुभाशुभमिदं स्मृतम् । विदितं च प्रशस्तं च स्त्रोणां वक्ष्यामि लक्षणम् ॥ १ ॥ मातरं पितरं वापि भ्रातरं देवरं तथा । भर्तुर्विनाशयेन्नारी लक्षणे रहिता च या ॥ २ ॥ हस्तपादौ परीक्षेत अङ्गुलीयं नखास्तथा । पाणिरक्षा च जह्वे च कटि नाभि तथैव च ॥ ३ ॥ रोमराजी स्वर वर्णं श्रीवानासास्तथैव च । एतत्सर्वं परीक्षेत कन्याशास्त्रविशारदः ॥ ४ ॥

1172.

25/11 13 Bl. 14 Linien Geschrieben 1690 von Rāmacandraṣaṣa.

Samudrīka Dasselbe Werk, ebenfalls mit einer Übersetzung in Hindi

1173.

29/13 5 Bl. 9 Linien Etwa 1800

Samudrīka Narada zugeschrieben Puruṣalakṣaṇa 34 Verse Strīlakṣaṇa 18 Verse Im ersten Teile stimmen im Anfang mehrere Verse mit der gewöhnlichen Version überein, hingegen weicht der zweite Teil ab

Teil I schliesst अतिछण्णो अतिश्रेतो अतिरक्तस्तथैव च । एते वर्णा गतभाग्यं नारदस्य वचो यथा ॥ ३४ ॥ II beginnt अथ

क्रूरदृष्टिश्च यो ग्रहः । विरश्मिता प्रपन्नश्च स विनष्टो बुधेः स्मृतः ॥ १५३ ॥
 क्रूरेण जीयमानो यो राज्ञपाथे यथा रविः । क्रूराक्रान्तः स विज्ञेयः
 क्रूरयुक्तसमाश्रिते ॥ १५४ ॥ पूर्णया दृश्यते दृष्ट्वा क्रूरदृष्टिः स उच्यते ।
 प्रविविक्तः प्रविष्टो वा सूर्यराशौ विरश्मिकः ॥ १५५ ॥ लपाधिपे
 विनष्टे स्वादिनष्टावयवः पुमान् । विनष्टजातिवर्णः स्वाक्षुभाकारो वि-
 पर्यये ॥ १५६ ॥

Die folgenden Abschnitte sind bezeichnet Rājyogāḥ Fol 13a
 Grahavarūpa Fol 14b Kendriacārṇa Fol 18b Vaisaphala
 Fol 20a Caturthabhāve madhuprakarṇa Fol 22b Caturthabhāve
 gramaprakarṇa Fol 25b Pūcāmabhāve putiaprakarṇa Fol 27b
 Śaṣṭasthane rogaprakarṇa Fol 29a Tāyasthane yuddhaprakarṇa
 Fol 43b Samdhivigrahaprakarṇa Fol 44a Aṣṭamasthane puṣpa-
 prakarṇa Fol 44b Rohiṇīyoga Fol 68a Āśādhīyoga Fol 71a
 Ibid अतः परं चूडामणिसारोदारेणार्धकाण्डमुच्यते ॥ Fol 72b
 इति दिनमासवर्षार्धकाण्डे मण्डलपद्धतिः समाप्ता ॥ Ebendasselbst
 wird der Jain Hemaprabhu Śūri, Schüler von Devendra erwähnt
 नत्वा पार्श्वं जिनेश्वरम् ॥ ३ ॥ श्रीमद्देवेन्द्रशिष्याणुः सर्वशास्त्राभ्यासा-
 रण । श्रीमद्देवप्रभुः सूरिरर्धकाण्डं स्रख्यसी ॥ ४ ॥

1168.

22,10 4 Bl 9 Linien Geschrieben von Śivarāma im J 1700

Pullisaratayor Vidhānam, über die günstigen und ungünstigen
 Vorzeichen welche in bestimmten Zeiten und Gestirnen durch das
 Herunterfallen und Emporsteigen einer Hauseidechse und eines
 Chamäleons auf die Glieder von Menschen gegeben werden Am
 Schluss wird die Subne für ungünstige Zeichen angegeben 37 Verse,
 welche Pulastya nach Saunaka mitteilt Beginnt पुलस्त्य उवाच ॥
 अथातः संप्रवक्ष्यामि शृणु शौनका यत्नतः । पक्ष्याः प्रपतन् धीव सर-
 टस्य प्ररोहणम् ॥ १ ॥ प्रतिपद्द्वीगदाची [स्वाद्] द्वितीया रोगका-
 रिणी । तृतीयायां भवेन्नाभश्चतुर्थी रोगदा मता ॥ २ ॥ पक्ष्म्यां
 धीव पक्ष्यां च मग्न्या च धनागमः । अष्टम्यां च नवम्या च दशम्या
 मरणं ध्रुवम् ॥ ३ ॥

Schliesst इत्य सम्यग्बिधानेन शान्तिकर्म करोति यः । तस्या-
 युर्विजयो मज्जीः कीर्तिर्वृद्धिश्च जायते ॥ ३६ ॥ पक्षीसरटयोः शान्ति-
 विधानं शौनकोऽब्रवीत् । कीर्तितं च फलोपेतं पुनस्त्येन महात्मना ॥ ३७ ॥
 Derselbe Gegenstand wird von Nārāyaṇa im elften Kapitel des
 Mūhūrtamartanḍa, und ausführlicher in seinem eigenen Kommentar
 behandelt In dem letzteren wechselt prarohiṇa mit rohiṇa und
 dem Verbum ā ruh

1169.

14/10¹/₂. 5 Bl., 5 bis 9 Linien. Etwa 1820.

Pallīśaraṭayor Vidhānam Hier in 40 Versen.

1170.

20/15 19 Bl., 10 bis 17 Linien Schlechte Handschrift Geschrieben von Abhayasaṅkara im J. 1866.

Sāmudrika, Charakteristik von Männern und Frauen nach körperlichen Merkmalen Der erste von Männern handelnde Teil enthält 145 Verse (Fol 10b), der zweite über Frauen hat 121 Verse Beginnt: अथ सामुद्रिकं लिख्यते ॥ आदिदेवं प्रणम्यादौ सर्वज्ञं सर्वदर्शनम् । सामुद्रिकं प्रवक्ष्यामि सुभग पुरुषस्त्रियोः ॥ १ ॥ पूर्वमायुः परीक्षेत पद्याल्लक्षणमेव च । आयुर्हीना नरा नार्यौ लक्षणैः किं प्रयोजनम् ॥ २ ॥ वामभागे तु नारीणां दक्षिणे पुरुषस्य च । निर्दिष्टं लक्षणं तेषां सामुद्रवचनं यथा ॥ ३ ॥ पद्मदीर्घं चतुर्हस्तं पद्मसूक्ष्मं षडुन्नतम् । सप्तरक्तं त्रिविस्तीर्थं विगम्भीरं प्रशस्यते ॥ ४ ॥
Catal. of Florentine MSS. Num 842 Vergleiche auch Kāśikhaṇḍa 11, 57—75

1171.

22/11. 22 Bl., 10 bis 11 Linien. Geschrieben im J. 1614 um Motābhāt, einem Sohn des Josi Jīva

Sāmudrika. Dasselbe Werk mit Hindi Übersetzung Der zweite Teil beginnt: येन विज्ञायते सर्वं शुभाशुभमिदं स्मृतम् । विदितं च प्रशस्तं च स्त्रोणां वक्ष्यामि लक्षणम् ॥ १ ॥ मातरं पितर वापि भ्रातर देवरं तथा । भर्तुर्विनाशयेन्नारी लक्षणै रहिता च या ॥ २ ॥ हस्तपादौ परीक्षेत अङ्गुलीय नखास्तथा । पाणिरेखा च जठे च कटिं नाभिं तथैव च ॥ ३ ॥ रोमराजी स्वरं वर्णं यौवानासास्तथैव च । एतत्सर्वं परीक्षेत कन्याशास्त्रविशारदः ॥ ४ ॥

1172.

25/11. 13 Bl., 14 Linien. Geschrieben 1690 von Rāmacandrayyasa.

Sāmudrika Dasselbe Werk, ebenfalls mit einer Übersetzung in Hindi

1173.

29/13. 5 Bl., 9 Linien. Etwa 1800

Sāmudrika, Nārada zugeschrieben Puruṣalakṣaṇa 34 Verse Strīlakṣaṇa 18 Verse Im ersten Teile stimmen im Anfang mehrere Verse mit der gewöhnlichen Version überein, hingegen weicht der zweite Teil ab.

Teil I schliesst. अतिरूप्यो अतिश्रेतो अतिरक्तस्तथैव च । एते वर्णा गतभाग्यं नारदस्य वचो यथा ॥ ३४ ॥ II beginnt. अथ

स्त्रीलक्षणम् ॥ पूर्णचन्द्रमुखी नारी वालाकंप्रतिमाधरा । विशाल-
नेत्रा विम्बोष्ठी सा कन्या लभते सुखम् ॥ १ ॥ अङ्गुष्ठ कुण्डल चक्र
यस्या पादतले भवेत् । पुत्र प्रसूते सा नारी नरेन्द्र भजते पतिम् ॥ २ ॥
यस्याः पाणितले रेखा प्राकारस्तोरण भवेत् । अपि दासकुले जाता
राजपत्नी भवेदुचम् ॥ ३ ॥ आवर्तदक्षिणा यस्या नाभिश्चैव तु दृश्यते ।
एक सा जनयेत्पुत्रं राजान पृथिवीपतिम् ॥ ४ ॥ कृष्णा श्यामा तु
या नारी गौरी सम्यक् च सुप्रभा । स्निग्धाङ्गी स्निग्धवदना सा
कन्या लभते सुखम् ॥ ५ ॥ यस्या वै चरणी स्निग्धी वाद्य (?) भूम्यां
प्रतिष्ठितः । साय लक्षणसपूर्णा मन्दते सह बान्धवैः ॥ ६ ॥ und
schliesst वर्गजगमना दक्षिणावर्तनाभिः । विम्बोष्ठी नातिशुद्धा
पृथुकटिजघना । सुस्वरा चाक्षमापिणी सैषा कल्याणनारी । धनसु-
तसहिता लक्षणानि क्रमेण ॥ १८ ॥ इति श्रीनारदप्रोक्ते सामुद्रिके
स्त्रीलक्षणानि ॥

1174.

32/14 10 Bl 11 Linien Abschrift von 1811

Sāmudrika angeblich aus dem Bhavissvottarapurāṇa. Der Text
des Sāmudrika übereinstimmend mit den anderen Handschriften. Die
Herkunft aus dem Bhavissvottarapurāṇa ist stark zu bezweifeln.

1175.

20 10¹/₂ 23 Bl 6 bis 8 Linien fehlerhafte Abschrift von 1841.

Sāmudrika, in 202 Versen. Beginnt wie 1170 आदिदेव
प्रणम्यादौ etc ॥ १ ॥ पूर्वमायुः परीक्षेत etc ॥ *Strickasana* beginnt
mit Vers 114

Schliesst पद्मिनी प्रेम वाञ्छति द्रव्य वाञ्छति हस्तिनी । चि-
त्रिणी मान वाञ्छति क्लेश वाञ्छति शङ्खिनी ॥ २०१ ॥ ज्ञातव्य वि-
विध स्त्रीणा लक्षणं वाच्यलक्षणम् । कुलवृद्धिर्लक्ष्मीवृद्धिः प्रजावृद्धिर्भ-
वेद्यतः ॥ २०२ ॥

1176.

25/11 4 Bl , 8 bis 9 Linien Geschrieben im J 1803 für Sutrādīkṛa
Sundaravijaya

Svapnādhyaya, ein Traumbuch in 45 Versen, dem Hribhaspati
zugeschrieben. Beginnt स्वप्नाध्यायं प्रवक्ष्यामि यथोक्तं गुरुभाषितम् ।
येन विज्ञायते सर्वं मर्त्यानां च शुभाशुभम् ॥ १ ॥ स्वप्नस्तु प्रथमे
यामे संवत्सरविपाककृत् । द्वितीये चाष्टभिर्मासैस्त्रिभिर्यामैस्त्रिया-
मकः ॥ २ ॥

Schliesst बृहस्पतिस्ततः शास्त्रं प्रातरुत्थाय य पठेत् । दुःस्वप्न
मश्नते तस्य सुस्वप्नं च भविष्यति ॥ ४५ ॥

1177.

21/11. 10 Bl., 10 Linien. Schrift von 1766.

Scapnādhyāya in 78 Slokas, und übersetzt in Hindī von Gaṅgā-dhara Beginnt: धन्वन्तरिं प्रणम्यादौ स्वप्नज्ञानप्रहेलिका । मुग्धबोधप्रबोधार्थं कृतं वार्त्तिकं भाषया ॥ १ ॥ श्लोक । स्वप्नाध्यायं प्रवक्ष्यामि यथोक्तं गुरुभाषितं । फलं विज्ञायते येन नित्यमेव शुभाशुभं ॥ २ ॥

Schliesst: श्रीमहागंगाधरेण व्याख्यानं क्रियते मुदा । ए चित्ते श्रुतिमात्रे दुःस्वप्नां मुच्यते ध्रुवं ॥

1178.

14/10. 21 Bl., 8 Linien Schlechte Handschrift von etwa 1850.

Scapnādhyāya in 88 Slokas

Schliesst: एतत्पुण्यं च पापघ्नं धन्यं दुःस्वप्नाशनम् । पठेद्यः शृणुयाच्चैव गुरोर्माहात्म्यमुत्तमम् ॥ ८७ ॥ गुरुक्तं (i e. gelehrt von Brhaspati) प्रातरुत्थाय यं य (i e. ye ye) श्रुत्वा पठन्ति च । दुःस्वप्नं नश्यते तेषां सुखस्वप्नं (सुर० MS.) च जायते ॥ ८८ ॥

1179.

28/14. 7 Bl., 11 Linien. Schrift von 1825

Scapnādhyāya In zwei Teilen Nach der Unterschrift aus dem Brahmaparivartapariāṇa. Zwiegespräch zwischen Nanda und Bhagavat Die Verse sind nicht mit Zahlen bezeichnet Der erste und längere Teil beginnt. नन्द उवाच केन स्वप्नेन किं पुण्यं केन मोक्षो भवेत्सुखं कीपि कीपि च सुखस्वप्नस्तत्सर्वं कथय प्रभो श्री-भगवानुवाच वेदेषु सामवेदश्च प्रशस्तः सर्वकर्मसु तथैव काण्वशाखायां पुण्यकाण्डे मनोहरे सुव्यक्तो यस्य दुःस्वप्नः शश्वत्पुण्यफलप्रदः तत्सर्वं निश्चिन्नं तात कथयामि निशामय स्वप्नाध्यायं प्रवक्ष्यामि बह्वपुण्यफलप्रदं स्वप्नाध्यायं नरः श्रुत्वा गंगास्नानफलं लभेत्

Schliesst auf Fol 4b: एष ते कथितो नन्द सुस्वप्नः पुण्यहेतुकः श्रोतुमिच्छसि किं वा त्वं किं भूयः कथयामि ते इति श्रीब्रह्मवैवर्ते स्वप्नाध्यायः १

Der zweite Teil beginnt नन्द उवाच श्रुतं सर्वं महाभाग दुःस्वप्नं कथय प्रभो उवाच तं च भगवान् श्रूयतामिति तद्वचः श्रीभगवानुवाच स्वप्ने हसति यो हर्षात् विवाहं यदि पश्यति नर्तनं गीतमिष्टं च विपत्तिस्तस्य निश्चितं

Schliesst: पूर्वोत्तरमुखो भूत्वा स्वप्नं प्राप्ते प्रकाशयेत् काश्यपे दुर्गते नीचे वेदप्राज्ञमिन्दके मूर्ध्नि चैवानभिष्टे च न च स्वप्नं

प्रकाशयेत् अश्वत्थगणके विप्रे पितृदेवासनेषु च आये च वैष्णवे
मित्रे दिवास्त्र प्रकाशयेत् इति ते पुण्यमाख्यात कथित पापना-
शनं धन्य यशस्यमायुष्य किं भूय श्रोतुमिच्छसि इति श्रीब्रह्मवै-
वर्ते द्वाशीतितमो ध्याय

1180.

18/9 7 Blt 8 bis 1° Lamen Etwa 1840

1) *Siapnādhyaya* in 66 Versen Angeblich aus dem Matsya-
purana Dort findet sich allerdings im 241 Abschnitt ein Kapitel
über Traume jedoch weicht es von der bekannten Version ganz ab

Schlesst बृहस्पतिमतिपुण्य पवित्र पापनाशनम् । य पठेत्प्रात-
स्तथाय दुःखं नश्यते ध्रुवम् ॥ ६५ ॥ गुरुक्तं चैव सध्यायामेकचित्त
पठेन्नर । ऋणहत्यादिक पापं प्रणश्यति न संशयः ॥ ६६ ॥

2) *Agasphurana* über Vorbedeutungen aus dem Zucken der
Glieder 11 Verse die im Arya Metrum geschrieben sein wollen
Beginnt दक्षिणपार्श्वे स्थानंमभिधास्ये तत्पुलकयचयो वामे पृथ्वीलाभ
शिरशि स्थानवृद्धिं ललाटे स्यात् १ नाशिकांतरे प्रियसमागमो भृत्य-
लब्धिरचनसो वृकपर्यन्ते अर्थाग्निं पूर्वं ज्ञेया चोत्कठा २ Derselbe
Gegenstand wird im Matsyapurana in Anushtubh Versen Adhyaya
240 behandelt

3) *Chil kaphala* Über Vorbedeutungen aus dem Niesen
7 Verse Beginnt छिक्काचक्रं प्रवक्ष्यामि यदुक्तं नीतिकीर्तिद्वै ।
पूर्वछिक्का भवेन्नृत्तुरापेया दुःखमेव च ॥ १ ॥ दक्षिणे कलहं घोरं
नैर्घृत्ये क्लेशमादिशेत् । पश्चिमे मिष्टमाहारं वायवे प्रियसंगमम् ॥ २ ॥

4) *Kalamathunaphala* 2 1/2 Verse Beginnt काकस्य मैथुनं
दृष्ट्वा यस्मासे मरणं ध्रुवम् । तस्य प्रेतस्य देहानां सर्वकार्यविपरिजिता ॥ १ ॥

5) Auf der Kehrseite des Deckblattes findet sich der Anfang
eines Gebetes zu dem vedischen Verse yad adya kacc ca (Rv 8 93 4)
Beginnt देशकालौ सकीर्त्य अमुककामनासिद्धयर्थमिन्द्रप्रीत्यर्थं यदद्य
कसेति मन्त्रस्य अमुकजपं करिष्ये तदङ्गन्यासादि करिष्ये ॥

K Medicin

1181.

21/1* 19 Bl., 15 bis 17 Linien Abschrift vom Anf dieses Jahr

Balatantra eine Schrift über Kinderkrankheiten Das Werk besteht aus 14 kapiteln (Paśala) und ist im Jahre 1587 von Kalyana einem Sohn des Mahidhara und Enkel des Ramadasa verfasst. In der gegenwertigen Handschrift fehlen die zwei ersten Blätter und sie bricht im neunten kapitel ab Der Inhalt des Werkes erhellt aus den folgenden Unterschriften 1 Sodasabru dhyapratikarī Fol 3a 2 Sadharṇabandhyasadhakathana Fol 4b Puruṣaviravṛddhikathana Fol 7b 4 Garbhādhānaśālarudrasna nakathana Fol 10a 5 Garbhiniḡgarbharaśā Fol 14a 6 Sukha prasavopayakathana Fol 16a 7 Dinagṛihitabalagrahaharāna die Bewahrung des Kindes vor bösen Geistern während der ersten zehn Tage Fol 18a 8 Masesu gṛihitabalagrahaharāna Fol 11b

1182.

32/16 1* Bl 10 bis 11 Linien Schrift von 1880

Draiyagunasataśloī : kurzer Sataśloki oder auch *Pithya pathyanighantu*, über die wohlthätigen und schädlichen Egen schriften von gewöhnlichen Speiseartikeln und wenigen anderen Substanzen Von Trimalla kavi Sohn von Vallabha Enkel von Sughana Bhṛṣṭa In 102 Versen Beginnt श्रीकण्ठ गिरिजागणे-शसहितं मत्वा शरणी सती गानाद्रव्यगुणागुणान्कथयतो ग्रन्थान्वि-धायोसहत् । पथ्यापथ्यविदे गुणागुणयुतं यदस्तु तोयादिकं तत्संचेप-तया ब्रवीति हि शतयोक्ता चिमल कवि ॥ १ ॥

Schlie st हिमाद्रेरुत्पन्ना समुपचितपद्माननरमा ददाना भक्तेभ्य प्रतिदिवसमुच्चैरमलताम् । अदोषा सानन्द गदिविरचितस्तोचनिवहा श्रिया मे नेह्य जनयतु मदानन्दजननी ॥ १०२ ॥

1183.

* 14 * Bl * Linien Fwa 1*50

Draiyagunasataśloī von Trimalla.

1184.

22/14¹/₂ 11 Bl. 13 bis 14 L. 101 Geschrieben von Ciranjīva
Śyāmasundara im J 1867

Dravyagūṇasatashloka Mit einigen Interlinearglossen in Gujarati

1185.

20/12¹/₂ 103 Bl. 11 bis 12 Linien Iwa 1800

Yogatanāṅgini in kürzester Fassung, von Trimalla Bhāṭṭa
älterem Bruder von Rama und Gopa, Sohn von Vallabha, Enkel
von Sūṅghana Bhāṭṭa. Beginnt कपोलविगलहोलदानपानीयपिच्छि-
लम् । भ्रमद्रुमरक्षाकारं वन्दे तद्विरदानम् ॥ १ ॥ आपस्तम्बस्या-
वुल्लेलोपनाम्नो धाम्नो भासा कीण्डपल्लीभवस्य (आपस्तम्बस्यारवेलोप-
नाम्नो धाम्नो भासा कीण्डपल्लीभवस्य Ulwa) । तैलङ्गस्य प्रीतिभाजो
गिरीशे काशीवास कुर्वतो भूरिकीर्ति ॥ २ ॥ राज्ञा मान्यस्यावशि-
ङ्गणभट्टस्यासीत्युचो वल्लभो वेदविद्य । तस्यासीरन्सूनवो ऽमी चिमलौ
रामौ गोपयेति नाम्ना त्रयो ऽपि ॥ ३ ॥ तेषु चिमलभट्टेन नाम्ना
योगतरङ्गिणी । चिकित्सा लिख्यते भूरिचन्येभ्य स्वपरार्थिना ॥ ४ ॥
Catal India Office Num 2708 Ulwar Extracts 420

Die einzelnen Tarāṅga heißen 1) Granthvatarika Fol 9a
2) Puṣṭibhasakathana 12b 3) Yuktayuktakathana 15b 4) Sneha-
pannavidhi 19b 5) Svedanavidhi 22b 6) Vamanavidhi 25b
7) Virekavidhi 31a 8) Vastividhi 36b 9) Nasyavidhi 41a
10) Dhūmapanavidhi 43a 11) Rudhiramokṣanavidhi 45a 12) Na-
diparikṣa 47a 13) Mutriparikṣa 49a 14) Malaparikṣa 49b
15) Drikparikṣa 51a 16) Svarasadiṭhathana 72a 17) Jvaravidhi
nanirupana 70b 18) Jvarachikitsa 97b 19) Atisaracikitsa 102a

Die Handschrift bestand aus 282 Blättern Fol 35, 75 und
85 ist zweimal 37 gar nicht bezeichnet ohne dass etwas fehlt

Trimalla citiert in dem erhaltenen Teile folgende Auctoritäten
Bṛhad Atīeya 35a Irogṛdāpina 85b 90a Kṛṣṇatreya 12a
36b Goṭaksamata 14a b Cakradatta 79b 80b Caraka 7b Carpaṭi
47b Cakṛtsakalika 9a 86a Triśatīcarvā dī 11a 5b Nāgarjuna
47b Pīyogopariyāta 35b Bauddhasūryasvā 60a 61b Bhadrā
śaunnaka 14b Bhalluka 75a Matimukha 18b Yogaratnavali
18b 86b Yogikāṭa 83a b 90b Rasacintamani 54b Rasadai-
pari 13b Rasamanjari 93a Rasamarga 91a Rasaratnapradīpa
30b 52b etc Rudratantṛa (uber Malaparikṣa) 49a Vasantarājī
(medizinisch) 59a Vrinda 82b und offter Vaidyālambara 18a etc
Sārugaḍhārā häufig Sārasmagrāha 18a etc Harita 2a Vriddha
haritā 46a

1186.

91/15 146 Bl. , bis Fol 140 10 Linien von da 11 uis 15 Linien
Der sechste Teil von etwa 1700

1) Fol 1—112 *Rūgmiśaya* oder *Mudhavanulāna*, über
die Symptome von Krankheiten Von Vadhava, einem Sohn von

Indukara Vollständig Beginnt प्रणम्य जगदुत्पत्तिस्थितिसंहारकारणम् । स्वर्गापवर्गयोर्द्वारं त्रैलोक्यशरणं शिवम् ॥ १ ॥ नानामुनीनां वचनैरिदानीं समासतः सन्निपजा नियोगात् । सोपद्रवारिष्टनिदान-लिङ्गो निबध्यते रोगविनिश्चयोऽयम् ॥ २ ॥ नानातन्त्रविहीनानां भिषजामल्पमेधसाम् । सुखं विज्ञातुमातङ्गमयमेव भविष्यति ॥ ३ ॥
Sieh Catal Oxon Num 745

2) Foll 113—120 *Samnipātakalika*, über die Symptome und Heilung von 18 Arten von Fiebern, verursacht durch die Verleibnis der drei Humore nämlich Vāta, Pitta und Kapha. Nach dem Schluss aus der *Asvini-kumārāsamhitā*. In 80 Versen Beginnt रोगयस्तशरीरसत्त्वकर्णां विश्वप्रमोदप्रदो भक्तिप्रहसुरीच-सेवितपदो त्रैलोक्यचेष्टाविदो । स्वर्गस्वस्तिविधायिनां हृतरुजौ विद्यो-तिताशामुखौ शोभेतां जगतः सुखाय सततं वैद्याविभावस्थिनी ॥ १ ॥ अम्लस्निग्धोष्णरूचैः कटुमधुररसातापसेवाक्रपायैः शुण्डापानातिभुक्ता-हृतरपिशिताहारसंहित्यशीतिः । शोकव्यायामचिन्तायहगणवनितात्यन्तमङ्गप्रभावे प्रायः कुप्यन्ति पुसा मधुसमयशरद्वर्णौ सनिपाता ॥ २ ॥ सधिगद्यान्तकक्षेयं रुग्दाहश्चित्तविभ्रमः । शीताङ्गस्तन्द्रिक प्रोक्तः कण्ड-कुण्डश्च च कर्णक ॥ ३ ॥ विख्यातो भपनेवस्तु रक्तघ्नीषी प्रलापकः । जिह्वकश्चेत्यभिन्यासः सनिपातास्त्रयोदश ॥ ४ ॥ Sieh Catal Oxon Num 758 Catal India Office Num 2712

3) Foll 121—122 *Samnipātandānacilīta*, zugeschrieben einem Bāhūti. 30 Verse. Derselbe Gegenstand wie in Num 2. Die Namen der 13 Samnipātā lauten Siroṃyā, Śitadahr, Mohanī, Śandhupīlanī, Bilasa, Viśamohā, Agnimandakī, Haridīakī, Pīlāpa, Sitrīkī, Dīha, Mukhī-osa, Mukhyāda.

4) Fol 123a *Kulajñāna*. Die ersten 7 1/2 Verse von einem medicinischen Werk. Der Verfasser wird Sambhu genannt womit wohl Śiva gemeint ist. Beginnt अविरलमदजलनिवह etc. 1 रोगमादौ परीक्षित etc. ॥ 2 ॥ कालज्ञानं कलायुक्तं शंभुना यच्च भाषितं etc. ॥ 3 ॥ Sieh Florentine MSS Num. 346

5) Foll 123b—140 *Yogacintāmaṇi* von Harakīrti dem Vorsteher des Tapagacha in Nagapura. Aus dem Uttarakhaṇḍi. Adhyāya 1 bis 4 82. Beginnt यस्याः प्रसादमामाद्य सदो विद्वा-म्भवेन्नरः । वाग्मादिनी भगवती शारदा वरदाम्बु नः ॥ १ ॥ सा-ध्यासाध्यपरिज्ञानं जीवितं मरणं तथा । येन विज्ञायते सम्यक्ज्ञान-ज्ञानं तदुच्यते ॥ २ ॥ आदौ च ज्ञायते रोगः साध्यामार्था तथैव च । सकलो निष्कलो वापि जीवितं मरणं तथा ॥ ३ ॥ सकल.

कालहीन. स्यान्निष्कल' कामसंयुतः । इन्द्रियाणां विकरित्य धायते
मृत्युजीवितम् ॥ ४ ॥

Der erste Adhyāya heisst Sādhyaśāmbhayaṃgāna Der zweite
beginnt अथ रोगप्रकाराः ॥ अमाध्यः माध्यो याप्यश्च छद्मसाध्यसाधिव
च । व्याधियतुर्विधो ज्ञेयः सद्देशिः शाम्यकोविदेः ॥ १ ॥ Titel
Itogapṛakāra karmavipākā vudisakāna pithyavudhu jalagunavapra
na Der dritte beginnt अथाष्टौ चिकित्सा व्याख्यायन्ते ॥ अष्टौ
चात्र चिकित्साम्नु तिष्ठन्ति भिषजां पराः । ताः समामेन वक्ष्यामि
चिकित्साय पृथक्पृथक् ॥ १ ॥ शुभं शालाषं कायस्य तथा बाल-
चिकित्सितं । अङ्गदं विपतन्यं च भूतविद्या रसायनं ॥ २ ॥ Titel
Astacikitsāvarṇana Der vierte beginnt धर्मार्थकाममोषाणां शरीरं
साधनं यतः । तत्सङ्ख्यमतो ज्ञातुं शरीरं प्राह जिगद्यते ॥ १ ॥

Diese fünf Teile sind im Jahre 1742 geschrieben

6) Fol. 141—146 *Netrarogamīdāna* Aus dem *Rugviniścaya*
von Mādhava Stimmt mit dem Druck Calcutta 1860, p. 103, aber
nicht mit dem Text in Num 1 Fol. 99

1187.

26 11 62 Bl. 10 bis 12 Linien Etwa 1770

Rugviniścaya von Mādhava und Kommentar *Ātāñkadarpana*
von Vācspati. Sohn von Pramoda. Bricht ab im fünfzehnten
Kapitel Rajasakman Der Kommentar beginnt तुलसीकुसुमं दध-
त्तमालप्रतिमं बल्लवगोपबालसक्तं । Sieh Catal Oxon Num 746

1188.

28 10 97 Bl. 9 bis 14 Linien Etwa 1680

Madhukosa, ein Kommentar zu Mādhava's *Rugviniścaya*, von
Vijayarakta Unvollständig Paginirt 1—155 Es fehlen
Foll 2—6 16 20—28 35—42 53—65 71 104 105 111 122
130 131 141—153 Beginnt शशिश्चिरहरार्धव्यक्तसक्तार्धदेहो
दिशतु घनघनाभः पद्मनाभः त्रिय व. । त्रिदशसरिदशीतद्योतजावा-
रिमध्यश्मिमवमिव नाभौ वारिज यस्य रेजे ॥ १ ॥ भट्टारजैज्जट-
गदाधरवाप्यचन्द्रश्रोचकपाणिवकुलेश्वरसेनभक्षैः । ईशानकार्तिकसुवी-
रसुकीरवैद्यमित्रेयमाधवमुनेर्लिखितं विचिन्त्य ॥ २ ॥ तन्त्रान्तराण्यपि
विलोक्य समेष यतः सद्भिर्विधेय इह दोषविधौ समाधि । मर्त्यैर-
सर्वविदुरैर्विहिते क्त नाम ग्रन्थे ऽस्ति दोषविरहः सुचिरतने ऽपि ॥ ३ ॥
तत्तद्वन्त्यतस्म्यो व्याख्याकुसुमरसनेशमाह्वय ॥ अमरेखेव मयाय व्या-
ख्यानधुकोश आरब्ध. ॥ ४ ॥ उपयुक्तमिह त्यक्तं निदानं माधवेन

यत् । ग्रन्थव्याख्याप्रसङ्गेन मया तदपि लिख्यते ॥ Fol. 155 b endet in Upadaṇṣanidānavyākhyā. — Sieh Catalogue India Office Num. 2668.

1189.

31/15. 26 Bl., 11 Linien. Geschrieben (Lavāṇamadhye) von Nava nidhirāma im J. 1751.

Vaidyajīvana in fünf Vilāsa, von Lolimbarāja, Sohn von Divākara. Mit einer Übersetzung in Hindī. Beginnt. प्रकृतिसुभगगात्रं प्रीतिपात्रं रमाया दिशतु किमपि धाम श्यामलं मङ्गलं वः । Folia 7—8. 20—25 fehlen. Sieh Catal. Oxon. Num 754.

1190.

27/13. 18 Bl., 10 Linien. Geschrieben im J 1796 in Udayapura unter König Bhīmasinha, von Phate Candra, einem Schuler von Vriddhivijaya, welcher zum Kharataragacha in der Jinamānukyasūri-ākṣā gehörte.

Vaidyajīvana.

1191.

26/11. 19 Bl., 10 Linien. Etwa 1820.

Vaidyajīvana.

1192.

25/12. 18 Bl., 8 bis 10 Linien. Geschrieben von Sītārāma, Sohn von Jaldevajī, Ajabagatamadhye in Gujarāt, im J. 1734.

Śatasloki, 100 Verse, in denen Vopadeva, Sohn von Keśava, die Nützlichkeit von Pulvern, Pillen, Latwergen, Butter, Öl und Dekokten behandelt. Beginnt: भिषज्यद्विजतारकाधिपतिरप्येति चपेशः चयचीणाङ्गः शरणं शरण्यगणनायण्यं यमतिह्रिदे । तं देवं तरणिं प्रणम्य सद्गतां सीख्याय कुर्मः शतस्योकी पोडशकोक्तचूर्णगुटिकालेहाज्यतैलोदकाम् ॥ १ ॥

Schliesst. कफे शीतं पित्ते दहनमनिले रुचमिति यत्त्रिदोषी-कोपस्य प्रकटनमसाधारणमदः । विमृश्य व्याधीनामवलकरणं स्थान-वशतः प्रयोज्यं भिषज्यं स्वधिगतशतस्योक्तभिषजा ॥

1193.

25/13. 11 Bl., 8 bis 10 Linien. Etwa 1700.

Śatasloki. Beginnt mit dem einleitenden Verse der Candrakalā, des Kommentars von Vopadeva. आयुर्वेदविदां देवमायुरारोग्यदं रविम् । नत्वा निजां शतस्योकी व्याख्यामि भिषजां मुदे ॥ Hierauf folgt lediglich der Text der Śatasloki bis fast an das Ende des vierten Abschnitts Ghṛitādhikāra.

1194.

24¹/₂/10 48 Bl. 9 Linien Ltrw 1790

Satasloka von Vopadeva, mit einer Übersetzung in Bhāṣā
Schliesst gegen Ende des sechsten Abschnitts Kvāthādhikāra Fol 2
fehlt Vgl Diavyagunaśatasloka

1195.

23,11 35 Bl., 10 bis 11 Linien Geschrieben von Govinda im
J 1682

Vaidyakaśastrasārasaṅgraha oder *Yogasamuccaya*, medici-
nisch von Vyāsagunapāṇi. In sieben Kapiteln, genannt Samuddēśa
Die ersten zehn Blätter fehlen, und diese enthielten 129 Verse
Fol 11a beginnt श्रम्याफल पित्तहर कपायमधुर रसे । विष्टम्भि
वातल रूच्य क्लेशशान्तिकर परम् ॥ 30 ॥ Erhalten sind vom ersten
Kapitel die Abschnitte Sakaphalagunah und Kandagunah — Samu-
ddēśa 1) endet Fol 13 b Rasaviryādhikāra 2) Fol 20 b Rasadhātu
viva-odhanamāmadmācaryade-aprakritibhedadhikāra 3) Fol 25 b
Jvarasamnipatakrīmīcikitsadhikāra 4) Fol 32 a Atisāragriahanyar
śrīprameharsāyānāyāpikarāna 5) Fol 35 a Mūtrakpichra-maistrī
rogabālacikitsa 6) Fol 40 a Dravakāsalukkāsārabhedamarata
pandukamalādhikāra 7) Fol 48 b Kuṣṭhavarṇabhāgandaraluta-
gallamālāmukharogāśrotrasthūmanthanānetrakarnavāśodāragulmaśū-
lonmūlāśmāśādhānurvātipikābhūghatarditasāyānāyāpikā

1196.

29 15 140 Bl. 9 Linien Geschrieben von Govinda Bhāṭṭa aus Gokula
im J 1625

Vaidyarmoda in neun Kapiteln (Ullasa) von Bhāṭṭa Śaṅkara
Sohn von Anantā Bhāṭṭa Er schrieb dieses Werk unter einem
König Ramasūba, Sohn von Jवासūba Beginnt सकलमुखनिधानं
भुक्तिमुक्तिप्रदं यज्जयति जगति सिद्धैः सर्वदोषास्थमानम् । करकलि-
तवराज्याभीतिखङ्ग प्रसन्न दिशतु फलमभीष्टं श्रामधामाश्रयिकायाः ॥ १ ॥
अनन्तनामा हि दिगन्तकीर्तिः श्रीगोडवशः प्रथितप्रभावः । तदात्मजः
शकरनामधेयः शास्त्रेषु काव्येषु पर प्रवीणः ॥ २ ॥

1) Jvaralakṣanacikitsā 2) Atisāragriahanyarolākṣanacikitsā
3) Ajīrṇakṛmīpāndurogalākṣanacikitsā 4) Raktapittarājayāśma
kāsahukāśāsanādanacikitsā 5) Svārabhedarogāśchardimūrchanā-
danacikitsā 6) Unmadaprasmaravātavyādhigradhīrasnādanacikitsā
7) Sūlāparināma-ūlānāhodavartagulamābhīdroganādanacikitsā 8) Mū-
trakpichramūtiagbhata-mūtiprimehanādanacikitsā 9) galagandaganda
mūlarbudāślīpādavidradhīśophavānāgantukavranādanacikitsā Hier
auf folgt ein Kapitel in 616 Versen, welches als das elfte be-
zeichnet ist

1197.

24/10 116 Bl., 8 bis 13 Linien

Śārṅgadharasamhitā, ein Werk über Therapie, von Śārṅga-dhara, Sohn von Dāmodara In drei Büchern geteilt: Pūrvakhanda Fol 27 b, Madhyamakhanda Fol 91 a, Uttarakhanda Fol 121 b Sieh Catal Oxon Num 748

Die HS ist aus drei verschiedenen zusammengesetzt Der jüngste Teil stammt aus dem Anfang dieses Jahrhunderts, der älteste aus dem Ende des sechzehnten, der mittlere etwa aus dem J 1750 Die HS ist vollständig Fol 3 ist von dem Abschreiber zweimal bezeichnet

1198.

22/11 45 Bl., 7 bis 10 Linien Geschrieben in Surata von Sadī-śākhara etwa 1770

Śārṅgadharasamhitā von Anfang bis Vers 129 des zweiten Kapitels (Kāthādhyaṃya) im Madhyamakhanda

1199.

28/12 60 Bl., 9 Linien Etwa 1750

Śārṅgadharasamhitā Fragmente Erhalten sind Fol 5—6 18—73 und zwei ungezählte Blätter Foll 5 6 enthalten 1, 2, 19 bis 1, 4, 16 Foll 18—73 enthalten das ganze Madhyamakhanda Die letzten beiden Blätter enthalten respective ein Stück des Uttarakhanda 1 und 3, 13—34

1200.

26/11 40 Bl., 6 bis 7 Linien Geschrieben im J 1681 von Sukhadava aus Gujarat

Vaidyavallabha oder *Trisati*, eine Abhandlung in 332 Versen über die Heilung von Fiebern Von Śārṅgadhara, einem Sohn von Devarāja Beginnt उदयगिरिशिरःस्थो निद्रया मूढमेतज्जगद्गद-मशेषं निर्मिमीति इति श्रुत्वा यः । अमिततमममिच्छोद्दामदारिद्र्यहारि-प्रहमरकिरणैः सान्नुदे वः स देवः ॥ १ ॥ Sieh Catal Oxon Num 755

1201.

26/11 31 Bl., 9 Linien Etwa 1800

Vaidyavallabha oder *Trisati* von Śārṅgadhara Hier in 327 Versen

1202.

21/13 11 Bl., 12 Linien Schrift von 1867

Ajurnamañjari, ein medicinisches Kapitel in 39 Totakaversen, handelt von den Mitteln zur Heilung von schlechter Verdauung Beginnt प्रणमामि सदा गणप सशिवं सशिवा च गणार्चितपादयु-गम् । कथयामि अजीर्णहर विमल तदनुग्रहया रचितं विधिना ॥ १ ॥ पनसे कदलं कदले च घृत घृतपाकविधावपि जम्बरसम् । तदुपद्र-

वशान्तिकरलवर्णं लवणे सति तण्डुलवारिवरम् ॥ २ ॥ तदुपद्रवना-
शकर मकर मकरे सति सिकरि (?) भद्रकरम् । हिमह वदरीफल-
मज्जकय*) वदरीफलदीपहर मरिच ॥ ३ ॥

1203.

21/11 16 Bl 11 Lin en Abschr II von 1723

Kalajñāna ein medicinisches Werk in sechs Kapiteln einem
Sambhu d i Siva zugeschrieben Beginnt कालज्ञान कलायुक्त
शंभुना यच्च भाषितम् । मासै पङ्क्तिरयोयोक्तिर्जायते मरणं नृणाम् ॥ १ ॥
कालस्तु त्रिविधो ज्ञेयस्त्वतीतो ज्ञागतस्तथा । वर्तमानस्तृतीयो ज्ञेयस्त
वच्चे गृण्य पुत्रक ॥ २ ॥ काल कलयते विश्व कालश्च हजति प्रजाम् ।
काल कलयते लोकास्तेन कालो अभिधीयते ॥ ३ ॥ काल हजति
भूतानि काल सहर्तते प्रजाम् । काल सुप्तेषु जागर्ति कालो हि
दुरतिक्रम ॥ ४ ॥

1) Kalavivaranasamuddeshah Fol 4a 2) Jivitasya Laksanav
vranasamuddeshah Fol 5a 3) Kalalaksanamrityulaksananaksatrati
thivalalaksanasamuddeshah Fol 7a 4) Kalalaksanamrityulaksana
vivanasamuddeshah Fol 13b 5) Jvarasthanavivaranasamuddeshah
Fol 15b 6) Ausadhavivaranasamuddeshah Fol 16b Sieh Catal
Oxon Num 758

1204.

20/10 7 Bl 6 bis 8 Linen Schlechte Abschrift von 1797

Kalajñāna Ein Fragment denn es fehlen die drei ersten
Blätter Es beginnt mit dem zwanzigsten und schliesst mit dem
sechundneunzigsten bloka Abschnitte sind nicht bezeichnet ausser
iti jvaralaksanam nach 66

Schliesst इति कालज्ञाने शंभुनाथेन संपुरण समाप्त ।

1205.

21/13 111 Bl 9 bis 12 Lin en Abschrift vom Ende des 18 Jahrh

Kalajñāna in einer durch Hinzunahme von Auszügen aus
anderen Werken bedeutend erweiterten Recension Die Kapitel
sind nur selten bezeichnet Unvollständig

Kalynanavivara Fol 4a jivitalaksanam Fol 5a śariralaksana
mrityulaksanatrayavyavaharalaksana Fol 7b rūpanalipariksa Fol
9b jvaropadesa Fol 15b jvarotpannasamuddesa Fol 17a garbha
dharanavidhisamuddesa Fol 32a putrotpadanavidhisamuddesa Fol
33a kaladisparśakramakathana Fol 41a śarirasamuddesa Fol 45b

Auf Fol 110b schliesst diaksasava und daselbst beginnt ein
Kapitel über arista in welchem die HS abbricht

*) कयम् wird mehrfach für छतम् angewendet Das letztere f det
stet ober falls

Von den benutzten Werken werden genannt Candrodya
Fol 70 a 80 a Balatantra Fol 85 b Vudya Vinoda Fol 32 a
Sarasarasamgraha Fol 33 b Sarvagadhara Fol 35 a 36 b Sara
samgraha Fol 35 a 45 b 61 b 80 a

1206

20/10 12 Bl 12 b s 15 Linien Schrift von 1661

Ki *ithadhikara*, ein Kapitel über Dekokte für verschiedene
Krankheiten 238 Verse Beginnt गजाननं नमस्कृत्य विघ्नध्वान्त-
दिवाकरम् । क्वाथाधिकारं वक्ष्यामि भिषग्जीवनहेतवे ॥ १ ॥ अथातो
ज्वरचिकित्सा । धान्याकण्डूद्वितीयकभाग कोष्णाम्बुपीत तरुणज्व
रापहम् । ताभ्या शृतं चारि तथापिमान्य रसाद्यजीर्णं सतृप हि-
हन्ति ॥ २ ॥

Vatavyaracikitsa 3 a Pittavyaracikitsa 3 a Kaphavyaracikitsa
3 b Kaphapittavyaracikitsa 3 b Marutpittacikitsa 3 b Kapha
vatavyaracikitsa 4 a Junavyaracikitsa 4 a Samnipatacikitsa 5 a
Vismajvaracikitsa 5 b Gulmacikitsa 6 b Arsaścikitsa 7 a Vaha
cikitsa 7 a Yonisulanirgatavyapatticikitsa 7 b Mitrakrichrabahu
nirodhacikitsa 7 b Purisamutprapratighatacikitsa 8 a Grahacikitsa
8 a Hydrogacikitsa 8 b Balanasi cikitsa 9 a Raktapittacikitsa
9 b Pridaracikitsa 9 b Atisararaktatisaracikitsa 10 b Tvagdo
cikitsa 11 a Sopha cikitsa 11 b Kasyacikitsa 12 a Amlapitta
cikitsa 12 a Sulacikitsa 12 a Bahunutropaya 12 b — Stimmt
mit Chambers 516 (Webers Katalog Num 949) überein

1207.

03/13 1er Bl., " bis 9 Linien Geschrieben um etwa 1860 von Vi u
datta, aus Ikurapuram, für Siva a kara Sohn von Ke avaji

Yogacintāmanī, über Materia Medica in 105 Versen Dhan
rāntari zugeschrieben Beginnt सम्ययोगस्य विज्ञानं वेदनायाय
नियमः । एतदेवस्य वैद्यस्य न वैद्य प्रभुरायुषः ॥

1208.

03/16¹, 003 Bl 8 Linien Geschrieben in Pipala Nagar von
Rājendravimala Schüler von Ga gav malaji Schüler von Mukta malaji im
J 1771

Yogacintāmanī Vaidyaśasurasamgraha ein Grundriß der
Materia Medica von Harakirti Haupt des Nagapurivatapagach
Schüler von Candrakirti und Manakirti In vielen Adhikara
zwischen den Linien eine Tabu in Gujarati — Paginiert 1—228
doch fallen Foll 220—224 Beginnt श्रीसर्वज्ञं प्रणम्यादां मान-
कीर्तिगुरुं तत । योगचिन्तामणिं वक्ष्ये वामानां बोधहेतवे ॥ १ ॥
नमः सिद्धेभ्यः । नमो विघ्नहिदे । श्रीधनन्तराय नमः ॥ यच्च विद्या-

1210.

22/8 27 Bl 8 bis 9 Linien Etwa 1640

Yogadipika, über Therapie Paginirt 5—31 Anf Fol 24 eine Lucke Fol 51 beginnt तन्द्राद्यसनं शिरोर्ति प्रस्वेदकास च विशून्यतां च । निहन्ति चाद्य कफशीतता च पट्टादिपट्टिशकना-
मधेयः ॥ ३६ ॥

Samnipatayvaradhikara Fol 7a Atisarapratikara Fol 10b
Beginnt अथातीसार वक्ष्ये ऽह प्राणिना दुःखकारकम् । विलोक्या-
नेकतन्त्राणि पण्डितो वदति स्फुटम् ॥ Grahanipratikhara Fol 11a
Arasapratikhara Fol 11b Krimivyadhupratikhara Fol 13b Pandu
rogapratikhara Fol 14a Ajirnavisucikapratikhara Fol 15a Udara
rogapratikhara Fol 17a Parinama-ulapratikhara Fol 18b Ama
vatapratikhara Fol 19a Mutrakuchrapratikhara Fol 19b Prada
rastrirrogapratikhara Fol 21a Raktapittapratikhara Fol 21b
Vehapratikhara Fol 22a Apamaisapratikhara Fol 22b Vatavya
dhupratikhara Fol 23b Sophapratikhara Fol 23b Gulmapratikhara
Fol 25b Hasapratikhara Fol 26a Syasapratikhara Fol 26a Hi
khordhivatatipratikhara Fol 27a Mandagnipratikhara Fol 27a Ka
yarogapratikhara Fol 28a Sirortipratikhara Fol 28b Mukhuroga
pratikhara Fol 28b Mukhagandipratikhara Fol 29a Netrasiroga
pratikhara Fol 29a Naarogapratikhara Fol 29b Karmurogapratikhara
Fol 29b Balagapratikhara Fol 29b Siddhmadabrahmandupratikhara
Fol 30b Triapratikhara Fol 30b Nadipratikharana Fol 31b Be
ginnt अथातः संप्रवक्ष्यामि नाडिकाज्ञानमुत्तमम् । येन विज्ञातमात्रेण
जायते देहिना गद ॥ १ ॥*) अद्भुतकण्डसंख्या धातुविशेषेण वहति
या वज्रधा । सा नाडी विज्ञेया पूर्वाचार्यभृश कथिता ॥ २ ॥

Schliesst सरस्वतीलब्धवरप्रसादाच्चिकित्सित चैतदुदाहृत मया ।
नानाप्रकाराणि सुभेषजानि सुधासमानानि सुनिश्चितानि ॥ १ ॥
धन्वन्तरिर्वैद्यकशास्त्रादिह संगृहीतम् (drei Halbverse fehlen) ॥ सुश्रु-
तादिशास्त्राच्च सारं नूनं मयोद्धृतम् । भेषजं स्नेहसंपन्नं कृतेयं योग-
दीपिका ॥ २ ॥

1211.

28/10/3 22 Bl erst 6 Linien und von Fol 9 b ab 3 Linien
Etwa 1700

1) Foll 1—9a *Yojasamuccaya* Arzneien für geschlechtliche
Verhältnisse Von Nityanidhirama Sohn von Sabimalla Unvoll-
ständig Das Sanskrit ist manchmal mit Hindi versetzt Nach
Fol 1 fehlt ein Blatt und das nächste ist wieder mit 1 bezeichnet

*) Vielleicht देहिनां जायते गद ॥

समायान्ति तेजासि च तमांसि च । महीयस्तदह वन्दे चिदानन्दमयं
मह ॥ १ ॥ सिद्धीपधानि पथ्यानि रागद्वेषरजां जयेत् । जयन्ति
यद्वचास्त्रय तीर्थकृतसो ऽस्तु व श्रिये ॥ २ ॥ जगत्त्रितयलोमानां
पापरोगापनुत्तये । यद्वाक्यभेषज भाति श्रीजिनः स श्रिये ऽस्तु नः ॥ ३ ॥
(पुन. । टाङ्क. कर्पः पल ज्ञेयं कुडवः प्रस्य आढकम् । द्रोणमुला प्र-
स्यतिश्च अञ्जलिमानिकादयः ॥ १ ॥ नामानि दिक्प्रमाणं च भेषज-
मेव गृह्यते । प्रत्येकं २ संख्यामाणं हर्षकीर्तिं च कथितम् ॥ २ ॥)
पाक१चूर्णं२गुटी३क्वाथ४घृत५तैला ६ समिश्रकाः । अध्याथाः सप्त
वक्ष्यन्ते यन्ये ऽस्मिन्सारसयहे ॥ ३ ॥ प्राप्ताः प्रसिद्धिं सर्वत्र सुखवो-
धाश्च ते यतः । अतः पुरातनैरेव पाठैः संगृह्यते मया ॥ ४ ॥ नूत-
नपाठे विहिते नादरमिह पण्डिता यतः कुर्युः । तस्मादार्पणवचोभिर्नि-
बध्यते न त्वसामर्थ्यात् ॥ ५ ॥ तच्चादौ पाका लिख्यन्ते ॥

1) Pihadhikāra endet Fol 44a 2) Curnādhikāra beginnt
Fol 44a कुङ्कुमं मदनी मुस्ता चातुर्जातफलत्रिकम् । अकलमधक
धान्यं दाडिमं मरिचं कणा ॥ १ ॥ 3) Gutikādhikāra beginnt
Fol 64a आर्दी रुचिकरी अमृतप्रभा नाम गुटिका ॥ मरिचं पि-
प्पलीमूलं लवङ्गं च हरीतकी । यवानी तिलिङ्गीकं च दाडिमं
लवणचयम् ॥ १ ॥ 4) Kvāthadhikāra beginnt Fol 85a रसः १
कल्को २ हिमः ३ पाण्डुः ४ फाण्डसैव स्मृतस्तथा । भेदाः पञ्च कपायाः
स्युः पूर्वो पूर्वो वलाधिकः ॥ ५ ॥ 5) Ghṛtādhikāra beginnt Fol 104a
तच्चादौ प्रथमं सर्वोन्मादेषु कन्ध्राणघृतम् ॥ विशाला तुफला कौन्तो
देवदारु सुवालुकम् । स्थिरानते हरिद्रे द्वे सारिबे द्वे प्रियङ्गुका ॥ १ ॥
6) Tailādhikāra beginnt Fol 112b तत्र प्रथमं सर्ववातेषु नारायण-
तैलम् ॥ बिल्वाम्बुमन्यश्लोणाकपाटलापारिभद्रकाः । प्रसारिणी स्याद-
श्वगंधी बृहती कण्टकारिका ॥ १ ॥ 7) Mīṣṭakādhikāra beginnt
Fol 126b गुग्गुलु १ शखद्रावो २ गंधकं च ३ शिलाजतु ४ स्वर्ण-
ताम्रादि वङ्गादि सारमाण्डूरमारणम् । ५ etc

1209.

28/12 BB BII, 7 Linsen. Etwa 1720

Yogacintamani Vaidyahasūrasaṃgraha Mit Interlinear
glossen in Guzzarati bis Fol 19b Von den sieben Kapiteln des
Werkes sind in dieser HS nur die drei ersten enthalten Sie be-
handeln Dekokte, Pulver und Pillen Der Gutikādhikāra ist nicht
vollendet und schliesst in Virecanigutikā, in der vorhergehenden
HS Fol 73a.

1210.

22/8 27 Bl 8 bis 11 Lanien Etwa 1440

Īogadīpikā, über Therapie Paginirt 5—31 Auf Fol 24 eine Lücke Fol 5a beginnt — तन्द्राद्यसनं शिरोर्ति प्रस्वेदकास च विग्न्यतां च । निहन्ति वायु कफशीतता च पट्टादिपट्टिशकना-
मधेय ॥ ३६ ॥

Samnipatyavaradhikara Fol 7a Atisarapratikara Fol 10b
Beginnt अथातीसार वक्ष्ये ऽह प्राणिना दुःखकारकम् । विलोका-
नेकतन्त्राणि पण्डितो वदति स्फुटम् ॥ Grabanipratikara Fol 11a
Arśahipratikara Fol 11b Īrmiṇyādhīpratīkara Fol 13b Panlu
rogapratikara Fol 14a Ajīrmiṇyādhīpratīkara Fol 15a Īdara
rogapratikara Fol 17a Parimamācūlapratīkara Fol 18b Ama
vatapratīkara Fol 19a Mutrakīcīrapratīkara Fol 19b Prada
rastrīrogapratīkara Fol 21a Raktapittapratīkara Fol 21b
Mehapratīkara Fol 22a Ajāsmānapratīkara Fol 22b Vata
dhīpratīkara Fol 23b Śophapratīkara Fol 23b Gulmīpratīkara
Fol 25b Kāsapratīkara Fol 26a Svasapratīkara Fol 26a Hi
kordhīvatapratīkara Fol 27a Mandagnīpratīkara Fol 27a Ka
yarogapratīkara Fol 28a Śnortipratīkara Fol 28b Mukharog
pratīkara Fol 28b Mukhagnīdhīpratīkara Fol 29a Vetiuro a
pratīkara Fol 29a Nasarogapratīkara Fol 29b Karmuogapratīkara
Fol 29b Balarogapratīkara Fol 29b Siddhmadahrakān lupratīkara
Fol 30b Tīpapatīkara Fol 30b Nadīprakarana Fol 31 Be
ginnt अथात संप्रवक्ष्यामि नाडिकाज्ञानमुत्तमम् । येन विज्ञातमात्रेण
जायते देहिना गद ॥ १ ॥*) अङ्गुष्ठकण्डसंस्था धातुविशेषेण वहति
या वज्रधा । सा नाडी विज्ञेया पूर्वाचार्यभृश कथिता ॥ २ ॥

Schliesst सरस्वतीलब्धवरप्रसादाच्चिकित्सित चैतदुदाहृत मया ।
नानाप्रकाराणि सुभेयजानि सुधासमानानि सुनिश्चितानि ॥ १ ॥
धन्वन्तरेर्वैद्यकशास्त्रादिह संगृहीतम् (drei Halbverse fehlen) ॥ सुश्रु-
तादिशास्त्राच्च सारं नूनं मथोद्भूतम् । भेषजं स्नेहसंपन्नं कृतेयं योग-
दीपिका ॥ २ ॥

1211.

28/10 1/2 2a Bl erst 6 Lne und von Fol 91 ab 9 L 11
Etwa 1 90

1) Foll 1—9a *Īojasamuccaja* Arzneien für geschlechtliche
Verhältnisse Von Nānamdhīrama Sohn von Sabimalla Unvoll-
ständig Das Samskṛit ist manchmal mit Hindi versetzt Nach
Fol 1 fehlt ein Blatt und das nächste ist wieder mit 1 bezeichnet

*) Vielleicht देहिनां जायते ऽगद ॥

Nach Fol 5 fehlt 6 Interlineare Glossen in Hindi Beginnt वन्दे
 ऽह श्रीश तु धन्वन्तरि वै देवादेवैरचिताद्वायुगमम् । विलोके वि-
 ख्यातमानन्दकन्द कर्तार चाप्योपधीनामधीशम् ॥ १ ॥ गणाधीश
 नमस्कृत्य काङ्क्षितार्थस्य सिद्धिदम् । वैद्यानां सुहितार्थाय वक्ष्ये यो-
 गसमुच्चयम् ॥ २ ॥ विलोक्यानेकशास्त्राणि वज्रयोगनिरूपणम् । कृतो
 मया समुद्धृत्य सारभूत सुवैद्यकात् ॥ ३ ॥ चमस्व सुभियक् चात्र
 यद्यशुभ भवेत्कचित् । तच्छुद्धं कुरु बोधेन ह्यथा कृत्वा यथाविधि ॥ ४ ॥
 शार्ङ्गधरयोगश्च योगचिन्ताम् (1 b bracht hier ab) Der Anaṅgaraṅga
 wird auf Fol 7a citiert

2) Foll 9b—23 Eine Abhandlung gleichen Inhalts in Hindi
 Unvollständig

1212.

97/12 23 Bl., 5 bis 6 Linien Schrift von 1784

Yogasāta, Medicamente für verschiedene Krankheiten In
 95 Versen, oder mit der Vorrede in 97 Versen Beginnt कृत्स्नस्य
 तन्त्रस्य गृहीतधाम्नश्चिकित्सितादिप्रकृतस्य दूरम् । विदग्धवैद्यप्रतिपूजि-
 तस्य करिष्यते योगशतस्य बन्धः ॥ परीक्ष्य हेत्वामयलक्षणानि चिकि-
 त्सितज्ञेन चिकित्सकेन । निरामदेहस्य हि भेषजानि भवन्ति युक्ता-
 न्यमृतोपमानि ॥ छिन्नोद्भवाम्बुधरधन्वयवासविद्यैर्दुःस्पर्शपटकमेघकि-
 राततिक्तिः । मुस्ताट्ठक्यकमहोपधधन्वयासौ क्षात्र्य पिबेदनिलपित्तक-
 फज्वरेषु ॥ १ ॥ Sieh Burnell, Tanjore MSS p 67

Schliesst निवेश तैल प्रकृतस्यमेव नस्य etc

1213.

21/15 13 Bl., 14 bis 16 Linien Schrift von 1794

Yogasāta in 102 Versen, mit einem kurzen Kommentar in
 Bhaṣā

1214.

20/10 35 Bl 7 Linien Etwa 1750

Yogasāta, eine erweiterte Recension in 259 Versen Beginnt
 प्रणम्य धन्वन्तरिमादिदेवं वर मुनीनामपि शालिहोत्रम् । परोपका-
 राय सतां हितार्थं करिष्यते योगशताभिधानम् ॥ १ ॥ कृत्स्नस्य
 तन्त्रस्य etc ॥ २ ॥ परीक्ष्य हेत्वामय etc ॥ ३ ॥ शरीरेनेत्रप्रण-
 रोपणानि विषाणि भूतानि च चालतन्त्रम् । रसायन पञ्चविधं च
 कर्म चाष्टाङ्गमायुः कथयन्ति वैद्याः ॥ ४ ॥

Schliesst एकाहिक द्वाहिकं वा तृतीयकं चतुर्थकम् । रसो

दत्तो ऽनुपानेन ख्वरान्सर्वान्वयोहति ॥ 259 ॥ Sieh Lalmitra's Notices Num 871

1215.

26¹/₂/12 15 Bl., 15 Linien Geselrieben im J 1820

Dhyanantariya Pathyupathyā, eine Abhandlung über nützliche und schädliche Substanzen in verschiedenen Krankheiten 446 Verse
Beginnt अथ ज्वरे पथ्यापथ्यम् ॥ स्नान विरेक सुरत कषाय व्याध्या-
ममभ्यञ्जनमङ्गि निद्राम् । दुग्ध घृतं बिल्वमामिष च तक्र सुरा स्वा-
दुगुरुद्वय च ॥ १ ॥ अन्न प्रवात भ्रमण कुलस्य त्यजेत्प्रयत्नात्तृण-
ज्वरात्तं । पुरातना. पष्ठिकशालयश्च धार्ताकशोभाञ्जनकारवेत्तम् ॥ २ ॥
वेचायमापाढफल पटोल कर्कोटक मूलकपोतिके च । मुत्रैर्मसूरैश्चण्के
कुलत्थिमंकुष्ठकैर्वातहरैश्च यूषे ॥ ३ ॥ पाठामृतावास्तुकतण्डुलीयजीव-
न्तिशाकानि च काकमाची द्राक्षा कपिथानि च दाडिमानि वैकङ्क-
तान्येव पचेलिमानि ॥ ४ ॥ लघूनि सात्थ्यानि च भेषजानि पथ्यानि
मध्यज्वरिणाममूनि । etc

2) Atisarapathyapathy 3) Gribanyam pathrapathyam 4) Ar-
śasi p 5) Jūnignimandyalasakaviscikapathyapathyā 6) Kṛmī°
7) Panduroga° 8) Raktapitta° 9) Rajayakṣmaṣaktakṣayiroga°
10) Kāsa° 11) Śvāsa° 12) Hikka° 13) Svarabheda° 14) Arocaka°
15) Chardi° 16) Tṛṣṇa° 17) Mureha° 18) Madatyāya° 19) Daba°
20) Unmadaroga° 21) Apasmararoga° 22) Vatavyadhy° 23) Va-
tirakta° 24) Crustambha° 25) Āmarata° 26) Sularoga°
27) Udarvati° 28) Gulmaroga° 29) Hridroga° 30) Mutrakṛi-
chra° 31) Muṭrāghāta° 32) Aśmariroga° 33) Prameha° 34) Me-
daroga° 35) Udararoga° 36) Sotha° 37) Vardhmaroga°
38) Gaṅgagandagindamalaग्रन्थारbudaroga° 39) Ślipada° 40) Bha-
smaroga° 41) Bhagaṇḍari° 42) Upadanti° 43) Sukaroga°
44) Kuṣṭharoga° 45) Śitapittadardru° 46) Amlapitta° 47) Vi-
sarpa° 48) Vāṣpoja° 49) Kusudriroga° 50) Mukharoga°
51) Karnaroga° 52) Nasaroga° 53) Netraroga° 54) Siroroga°
55) Stiroga° 56) Balakaroga° 57) Viśaroga°

1216.

26/31 10 Bl. 13 bis 17 Linien Bengālī Schrift Liwa 1800

Pathyupathyā Unvollständig Stimmt mit der vorangehenden
Handschrift (A) überein Als Einleitung findet sich अथ चतुर्धा-
धिकारकाण्डे पथ्यापथ्यव्यवस्थानं याच्य तदेवाह । तत्र पुनर्यथोक्तचि-
कित्सितरोगक्रमेण तत्क्रममाह ॥

Schließt auf Fol 10b mit Ślipada = A Fol 12a. Darauf
folgen zwei Linien über Vidradhi, welche Krankheit in A nicht
erwähnt wird

1217.

29/13 9 Bl 10 bis 13 Linien Etwa 1810

Rasaratnākṣa : Medikamente für verschiedene Krankheiten
Der erste Vers mit allen Korruptionen lautet अथ ज्वरप्रतीकार ॥
रसगन्धकद्विगुलजैपालत्रिभिसमं दत्तोक्ताद्येन समर्प्य रशो ज्वरहर स्मृत ॥
Die Handschrift enthält drei Kapitel (Upadeśa) bezeichnet mit 3 4 5
und ein Stück des sechsten. Vergleiche Weber's Verzeichnis der
Berliner Handschriften I Num 963

Das dritte Kapitel enthält die folgenden Namen von Rasa
Sitalajit Ivarankuṭa Mṛtasamjivana, Ānandabhairava Kalagui
raundra Pancavakra Rajamṛganka Amṛtairava Suajacakra, Kala
vidhvansaka

Viertes Kapitel Badivanala Trivikrama Lghulokeśvara Va
gradhara Kuṣṭhakuthara Vajratala Udayabhaṣara Mebaharin
Haraśankara Pramehavydhvansana Trailokrasundara Mahavahni,
Sulakeśarin

Fünftes Kapitel Bhagambara Audumbara Trinetrakṣa Vajra
ksara Vangeśvara Jamadigni

Das vollständige Werk wird gewöhnlich einem Nityanatha
Biddha zugeschrieben womit jedenfalls der Gott Śiva gemeint ist

1218.

30 / 14 8 Bl 15 Linien Etwa 1840

Vaidyamṛta eine gedrängte Darstellung der Therapie, in
vier Kapiteln welche Ālamkara genannt sind Von Moṛeśvara Sohn
von Manika Bhatta aus Mahammadapura Verfaßt im Jahre 1547
Die Handschrift enthält nur die drei ersten Ālamkara und schliesst
mit den Mitteln für Kopfschmerzen. Beginnt नत्वा ब्रह्ममहेशगि-
रिजानागास्यधन्वन्तरीन्पूज्यान्मुद्युतवाग्भटप्रभृतिकाम्सर्वाश्च वैद्यान्गुहन् ।
श्रीमन्माणिकभट्टवैद्यतमघो मोरेश्वराख्यो भिषद्भानावैद्यमत विलोक्य
कुर्वते वैद्यामृतं सुन्दरम् ॥ १ ॥ अविद्यपाराशरसुश्रुताधिपं निर्मिता
यन्यनृपा प्रसिद्धा । स्वयोगकार्यप्रविधानद्वयो यन्यो ऽस्ति मे सेवक
एष तेपाम् ॥ २ ॥ यद्यप्यनार्थमिदमस्ति वचो मदीयं वैद्यास्तथापि
भवता हितहेतुरेव । यस्मादिदं तुष्यकरणे करणं मदीयं श्रीमत्सदा-
शिवपदाम्बुजभक्तिभाव ॥ ३ ॥ शास्त्रप्रवीणा क्रियया विहीना
क्रियाप्रवीणा किञ्च शास्त्रहीना । एतादृशा यद्यपि सन्ति किं तैर्वै-
द्यास्त एवोभयथा प्रवीणा ॥ ४ ॥ समस्तामयमुख्यस्वाज्वरस्य प्रथमं
मया । प्रतीकारं मुधातुन्यो यथामति निगद्यते ॥ ५ ॥

1) Fol 3b 51 Verse 2) Fol 6a 54 Verse 3) Fol 8b,
50 Verse

1219.

26/11¹/₂. 42 Bl 9 bis 10 Linien Etwa 1810

Madanarimoda Nighantu ein Glossar von medicinischen Pflanzen wohlriechenden Stoffen Metallen, Bäumen, Früchten u s w und deren Eigenschaften Verfaßt im Jahre 1374, und dem König Madanapala von Kashta zugeschrieben Beginnt बीज श्रुतीना मुधनं सुनीना जीव जडानां महदादिकानाम् । आप्रेयमस्त्र भवपातकानां किञ्चिद्ग्रह. श्यामलमाश्रयामि ॥ १ ॥ लब्ध्वा कपोलमधुवारिमधुव्रताली कुक्षस्थली मधुविभूषितलोहिताङ्गी । माणिक्यमीलिरिव राजति यस्य मौलौ विघ्नं स धूनयतु विघ्नपति सदा न ॥ २ ॥ Die gegenwärtige HS enthält die ersten fünf Kapitel und 34 Verse des sechsten

Varga 1) 341 Verse, Fol 31a 2) 108 Verse, Fol 25a 3) 125 Verse, Fol 32b 4) 104 Verse Fol 36b 5) 79 Verse Fol 41a

1220.

26/12 86 Bl 8 bis 12 Linien Geschrieben in Akabārābādagrāma unter der Regierung von Gopālasingha von Hanakirana Sohn von Vyāsa Virpati im J 1664 Foll 18—2, gehören einer späteren Hand an

Dhamantarini Nighantu, ein synonymisches Glossar von Pflanzen Metallen, Getränken, von Milch und den Produkten derselben von Wasser, Getreide u s w mit Angabe von deren Gebrauch bei Krankheiten Das Werk ist in neun Varga eingeteilt, von denen die folgenden in dieser Handschrift bezeichnet sind 1) Gnducyadivarga Fol 23b 2) Satapnspadivarga Fol 31a 3) Candanadivarga Fol 41b 4) karviradivarga Fol 50b 5) Āmrādivarga Fol 61a 6) Kañcanadivarga Fol 67b 8) Aṣṭamvarga Fol 88a Beginnt नमामि धन्वन्तरिमादिदेवं सुरासुरै पूजितपादपद्मम् । लोके जरासृग्भयमृत्युनाश धातारमीश विविधीयधीनाम् ॥ १ ॥ Sieh Catal Oxon Ann 451

Pageiert 1—91, doch fehlen Foll 2 3 89 90 Das nach Fol 51 folgende Blatt ist mit 34 bezeichnet, doch fehlt nicht Das letzte mit 46 bezeichnete Blatt enthält Kapitel 30, Vers 54b bis 76a aus dem Aśvaśāstra von Jayadatta

L. Mystik (Tantra).

1221.

28/13 33 Bl. 8 Linien Fehlerhafte Abschrift von 1639

Gāyatrīrahasya, aus dem Rudrayāmala (Tattvasāra) In vier zusammenhängenden Abteilungen, nämlich Gāyatrīpaṭala, Nityapūjāpaddhati, Gayatrīkavaca, Gāyatrīstava.

1) Der rechte Rand ist abgerissen Der erste Halbvers lautet. श्रीश्रीशिवरासीन देवदेव जगद्गुरुम् । Der zehnte Vers ist भिरव उवाच ॥ देवदेवीति या देवी वेदमाता सरस्वती । गायत्री त्रिपदा देवि त्र्यम्बी विभुवनेश्वरी ॥ 83 Verse Endet Fol 6b

2) Beginnt अधुना पद्यति वक्ष्ये गद्यसारमयी पराम् । सर्वा-गमरहस्याद्या सर्वतत्त्वनिष्पिण्डीम् ॥ १ ॥ प्रातःकृत्यमकृत्वा तु यो देवो भक्तितो ऽर्चयेत् । तस्य पूजा तु विफला शौचहीना यथा क्रिया ॥ २ ॥ Endet Fol 27b

3) Beginnt देवुवाच ॥ भगवन्सर्वलोकेषु वेदतत्त्वादिपारग । सर्वज्ञ भिरवेशान जगन्नाथ कृपानिधे ॥ १ ॥ 59 Verse Endet 30b

4) Beginnt भिरव उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि गायत्रीतत्त्वमुत्तमम् । स्तोत्रमन्त्रमय देव्या सर्वतन्त्रेषु गोपितम् ॥ १ ॥ अङ्ग पञ्चममीशानि महापातकनाशनम् । पुण्यप्रवेदसार [च] सर्वतत्त्वोत्तमोत्तमम् ॥ २ ॥ 33 Verse

1222.

29/13 7 Bl., 12 Linien Etwa 1820

Gāyatrīpaddhati, Gebrauche bei der Verehrung der Gāyatrī Beginnt अधुना पद्यति वक्ष्ये und endet mit वेदेश्वरी पञ्चमुखी भजाम्यहम् ॥ Dieses entspricht der Nummer ३ in der vorhergehenden Handschrift bis Fol. 16a, 2 Ist demnach ein Bruchstück

1223.

20/9 1/2 19 Bl., 7 bis 9 Linien Etwa 1800

Gāyatrīrahasya anūman, tausend Namen der Gayatrī Aus dem Gayatrīrahasya des Rudrayāmala Beginnt श्रीभिरव उवाच ॥

अधुना कथयिष्यामि विद्यामन्त्रमयी शिवे । सहस्राख्याविधां दिव्या
गायत्री साररूपिणीम् ॥ १ ॥ या विद्या परमा लोके विश्वमङ्ग-
लदायिनी । चतुर्विंशचरी दिव्या परमार्थादिदेवता ॥ २ ॥ गायत्री
त्रिपदी नाम वेदमाता जगत्प्रभा । तस्या नामसहस्रं मे सदा सद्ब्र-
ह्मसाधनम् ॥ ३ ॥ पुण्यं पवित्रमायुष्यं सर्वदेवनमस्कृतम् । ब्रह्मादिपू-
जितं नित्यं मन्त्रनामसहस्रकम् ॥ ४ ॥ ओं अस्व श्रीगायत्रीसहस्र-
नामस्तोत्रमन्त्रस्य श्रीसदाशिव ऋषिः । श्रीपरमार्थगायत्री देवता ।
ओं बीजम् । श्री शक्तिः । म कीलकम् । श्रीधर्मार्थकाममोक्षाये
गायत्रीसहस्रस्तवपाठे होमे विनियोगः ॥ Die Namen beginnen श्री
सरस्वती नमः ॥ १ ॥ ओं सत्यै नमः । ओ मातृ नमः । ओ भूर्भु-
वःस्वःस्वरूपिण्यै नमः । ओ सत्वायै नमः । etc

Schliesst इतोद् देवि गायत्र्या मन्त्रनामसहस्रकम् । चतुर्वेदा-
गमोद्भूत सर्वतन्त्रेषु गोपितम् ॥ १ ॥ सार्वं सर्वस्वभूतं मे रहस्यं
चिदिवीकसाम् । पुण्यं यशस्करं दिव्यं सर्वसारस्वतप्रदम् ॥ २ ॥
ब्रह्मोत्पत्तिकरं ब्रह्मसाधनैकरसायनम् । कारणं सर्वसिद्धीनां त्रिपदी-
तत्त्वमुत्तमम् ॥ ३ ॥ सर्वपापप्रशमनं महापातकनाशनम् । यः पठे-
त्पाठयेद्वापि शृणोति श्रावयेदपि ॥ ४ ॥ स गायत्र्या. पर. पुत्री
लक्ष्मीवानभिजायते । यः पठेत्सततं रात्री शुचिर्वाप्यशुचिस्तथा ॥ ५ ॥
अद्वयान्नद्वया वापि स भवेद्भैरवोपमः । यो ऽर्थकामी पठेज्जप्ता
रमशाने वा चिताग्रतः ॥ ६ ॥ तस्य गेहे निधानानि भविष्यन्ति
पदे पदे । यः पठेद्भीमवारं तु प्रयतः शक्तिसिन्धौ ॥ ७ ॥ श्रीचक्र
पूजयित्वादी वामाचारपरायणः । तस्य सुरत्नपीठस्था चतुर्मुखसमन्वि-
ता ॥ ८ ॥

1224.

22/12 6 Bl 9 Linien Etwa 1790

Gurustotra, Lob des Meisters, der den Schüler in die Tantra-
lehre einführt Aus dem Rudrayamala Beginnt श्री अस्व श्रीगु-
रुस्तोत्रमन्त्रस्य हस ऋषिः । गुरुरपि परमहंसदेवता । etc Der Text
fangt an पार्वत्युवाच ॥ देवदेव महादेव सर्वज्ञ सकलेश्वर । त्वत्प्र-
सादान्महास्वामिन्मम हर्षविवर्धनम् ॥ १ ॥ देवदानवगन्धर्वा असुरा-
सुरपत्न्याः । सचराचरजन्तूनां किं सिध्यन्ति महेश्वर ॥ २ ॥

1225.

22/10 17 Bl, 9 Linien Etwa 1810

Turiya Tripurāsahasranaman aus dem Rudrayamala. 211
Verse Beginnt समाध्यापरत काले कदाचिद्विजने वने । परमान-

न्दसदोहमुदित प्राह पार्वती ॥ १ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ श्रीमन्नाथ
भवानन्दकारण ब्रूहि शकर । योगीन्द्रपार्थ देवेश पूर्णप्रेमसुखाम्बुधे ॥ २ ॥
कृपया यदि (lies वद) मे शभो सुगोप्यमपि कथ्यताम् । श्रीभिरव
उवाच ॥ निर्भरानन्दसदोह शक्तिभावेन जायते ॥ ३ ॥ लावण्यसि-
न्धुस्तत्रापि तुर्याया रसकन्दरा । तामेवानुचक्षादेवी चिन्तयामि तत
शिवाम् ॥ ४ ॥ तस्या नामसहस्राणि कथयामि तव प्रिये । सुगो-
प्यान्यपि रम्भीरु गभीरस्नेहविभ्रमात् ॥ ५ ॥ तामेव स्तुवतो देवी
ध्यायतो ऽनुक्षणं मम । सुवसदोहसंभावो ज्ञानानन्दस्य कारणम् ॥ ६ ॥

Schliesst सदानन्दाभ्यासयोगात्सदानन्द प्रजायते । एवं य
क्रियते (lies कुरुते) भक्त्या स सदा मुक्तिभाजनम् ॥ २११ ॥

1226.

18 10 18 Bl 9 Linien Etwa 1830

Balutripuranumasahasra tausend Namen der Göttin Balatri-
purasundari aus dem Rudrayamala. Eine von dem vorhergehenden
Mⁿ wenig abweichende Fassung Beginnt समाधुपरत काले
कदाचिद्विजने मुदा । परमानन्दसदोहमुदित प्राह पार्वती ॥ श्रीदे-
व्युवाच ॥ श्रीमन्नाथ तवानन्दकारण ब्रूहि शकर । योगीन्द्रपार्थ देवेश
प्रेमपूर्ण सुधानिधे ॥ कृपया यदि (lies वद) मे शभो सुगोप्य मयि
कथ्यताम् । श्रीशङ्कर उवाच ॥ निर्भरानन्दसदोह शक्तिभावेन जायते ॥
लावण्यसिन्धुस्तत्रास्ति बालाया रसकन्दरा । तामेवानुक्षणं देवी चि-
न्तयामि तत शिवे ॥ तस्या नामसहस्राणि कथयामि तव प्रिये ।
सुगोप्यान्यपि रम्भीरु गभीरस्नेहविभ्रमात् ॥ Die Namen beginnen
mit आनन्दसिन्धुरानन्दनन्दमूर्तिविनोदिनी । त्रिपुरसुन्दरी प्रेमपा-
थोनिधिरनुत्तमा ।

1227.

26/8 7 Bl 9 bis 10 Linien Etwa 1680

Tripurasundarisahasranaman, tausend Namen der Göttin
Tripura aus dem Rudrayamala 127 Verse Beginnt ओपार्थत्यु-
वाच ॥ भगवन्भाषिताशेषविशेषकरुणानिधे । देवास्त्रिपुरसुन्दर्या मन्त्र-
नामसहस्रकम् ॥ १ ॥ श्रुत्वा धारयितुं देव ममेका वर्तते ऽधुना ।
कृपया केवल नाथ तन्मे व्याख्यातुमर्हसि ॥ २ ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥
मन्त्रनामसहस्रं ते कथयामि वरानने । गोपनीयं प्रयत्नेन धृत्वा नित्यं
तु ईश्वरि ॥ ३ ॥ ओ अस्म्य ओत्रिपुरसुन्दरीसहस्रनामस्तोत्रस्य श्री-
महादेव ऋषिः । अनुष्टुप्छन्दः । श्रीमहात्रिपुरसुन्दरी देवता । ऐं
वोज श्री शक्ति स कीलकम् । त्रिवर्गफलसाधने त्रिपुरसुन्दरीमन्त्र-

नामसहस्रस्तवने सर्वकामावाप्तये जपे विनियोग ॥ ऐं सुभगा सुन्दरी
सीम्या सुपुष्पा सुपमावती । मनोज्ञा सुभगा स्तोम्या शोभना ल-
लिता शिवा ॥ ४ ॥

Schliesst अनेन य स्तुवन्देवी पूजयित्वा सुमध्यमे । सिध्यन्ति
सकला सम्यक्सपद कामरूपिण ॥ १२६ ॥ आयुश्च वर्धते तस्य
विद्या लक्ष्मी सुपुष्कला । प्रभाते वा स्तुति विद्वानिमा मन्त्रात्मिकी
जपेत् ॥ १२७ ॥

1228.

21/10 6 Bl., 6 Linien Schrift von 1850

Daś śinā alīlātaca ein an die Dakṣiṇāhālī gerichtetes Gebet
zur Vernichtung der Feinde Angeblich aus dem Rudrāyamālā
wahrscheinlich aber aus späterer Zeit 28 Verse Beginnt कैला-
सशिखराखण्ड शकर वरद शिवम् । देवो पप्रच्छ सर्वज्ञ सर्वदेवमहे-
श्वरम् ॥ १ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्देवदेवेश देवाना भोगद प्रभी ।
प्रब्रूहि मे महाभाग गोप्य यद्यत्प्रिय प्रभी ॥ २ ॥ शत्रूणा येन नाश
स्यादात्मनो रक्षण भवेत् । परमेश्वर्यमतुल लभते येन हितवद् ॥ ३ ॥

Schliesst शत्रुनाशकरो देवि सर्वसपत्निकरी शुभाम् । सर्वदेवेश-
देवेशि कालिके त्वा नमाम्यहम् ॥ २३ ॥ इति श्रीरुद्रयामले महा-
कालतन्त्रे शत्रुनाशकर दक्षिणकालीकवच सपूर्णम् ॥

1229.

91/12 10 Bl. " bis 1° Li. ien Etwa 1850

Devīśukṭārnana in 78 Anuṣṭubh Angeblich aus dem
Rudrāyamālā Nach der Tödtung von Mahiṣaśura priesen Brahman
Viṣṇu und Śiva die Devī jeder mit einem Hymnus welche Sara-
svatīśukṭa Lakṣmīśukṭa, Mahakālīśukṭa heissen Beginnt रामो-
वाच ॥ मुने कथय सर्वज्ञ भूय किञ्चिदनुत्तमम् । तत्त्वमेतस्य सर्वस्य
येन सिद्धिरवाप्यते ॥ १ ॥ Schliesst auf Fol 10a इति श्रीरुद्र-
यामले वृत्ततन्त्रे (?) श्रीदेवीमाहात्म्ये सप्तशतिकाया देवीसूक्तवर्णन
नाम त्रयोदश यामलम् ॥ Hierauf folgt in einigen Versen Maha-
kalidhyāna, Mahalakṣmidhyāna Mahasarasvatīdhyāna Sieh Flor
MSS 358 359

1230.

6/11 11 Bl. 9 bis 11 Linien Geschrieben 168° von Padmanābha

Batul abhātrāṣaś hasranaman die tausend Namen des jugend-
lichen Bhairava ein Auszug aus dem Rudrāyamālā in 145 Versen
Anfang कैलाससानुसविष्ट वैलोक्यप्रभव भवम् । पप्रच्छ जनतालम्बा
जगदस्या कृताञ्जलि ॥ १ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ किं त्वया जगदीशेन

जगदाधार जयते । तन्मे वद विभो शश्वदधंदेहास्मि ते यतः ॥ २ ॥
 शिव उवाच ॥ य ईरितो मया पूर्व महान्वटुकभैरवः । नाम्ना सहस्र
 तस्मैव जपामि परया मुदा ॥ ३ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ तदहं श्रोतुमि-
 क्षामि तन्नामुपदिश प्रभो । रहस्यमरहस्य वा न मे गोप्यं तवास्मि
 यत् ॥ ४ ॥ Die Attribute des Bhurava sind in folgender alpha-
 betischen Ordnung angegeben v k bh kh g j m c dh d gh ch
 t n p s ś h y r l ks

Schluss एतत्सोच महादेवि सर्वस्वं मे न संग्रयः । त्रिसधं यः
 पठेत्तस्य बालो बटुकभैरवः ॥ १४३ ॥ भूत्वा वसति तन्नेहे सर्वसी-
 ख्यविवर्धन । सर्वमङ्गलकारी च सर्वदुःखप्रयकरः ॥ १४४ ॥ सर्वान्का-
 माभूपूरयति सत्य सत्य वदाम्यहम् ॥ १४५ ॥

1231.

22,12 7 Bll 9 bis 11 Linien Etwa 1720

Apaduddhurabotukabhairavastaraṅga, Verehrung des jugend-
 lichen Bhairava, welcher von jedem Unglück befreit In der Mitte
 finden sich angeblich 800 Namen des Gottes, aber diese 800 sind
 zu etwa 140 zusammengeschrunpft Am dem Rudrayamla (Vibh-
 sārōddhāra) Beginnt मेरुपुष्ठसुखासीन देवदेव विशोचनम् । शंकर
 परिप्रह्व पार्वती परमेश्वरम् ॥ १ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ भगवन्सर्वध-
 र्मज्ञ सर्वशास्त्रागमादिषु । आपदुद्धारण मन्त्र सर्वसिद्धिप्रद नृणाम् ॥ २ ॥
 सर्वपा चैव भूताना हितार्थं वाञ्छित मया । विशेषतस्तु राज्ञा वै
 शान्तिपुष्टिप्रसाधनम् ॥ ३ ॥ अङ्गन्यासकरन्यासदेहन्याससमन्वितम् ।
 वक्तुमर्हसि देवेश मम हर्षविवर्धनम् ॥ ४ ॥ श्रीईश्वर उवाच ॥
 नृणु देवि महामन्त्रमापदुद्धारहेतुकम् । सर्वदुःखप्रशमन सर्वशत्रुविना-
 शनम् ॥ ५ ॥ अपस्मारादिरोमाणा ज्वरादीनां विशेषतः । नाशन
 स्मृतिमात्रेण मन्त्रराजमिम प्रिये ॥ ६ ॥ ग्रहराजभयाना च नाशनं
 सुखवर्धनम् । स्नेहाद्वक्ष्यामि ते मन्त्रं सर्वसारमिमं प्रिये ॥ ७ ॥
 आपदुद्धारणं मन्त्रं प्रवक्ष्यामि विशेषतः । सर्वकामार्थदं मन्त्रं राज्यभो-
 गप्रदं नृणाम् ॥ ८ ॥ प्रणवं पूर्वमुद्धृत्य देवीप्रणवमुच्चेत् । वटुकायेति
 वै पश्चादापदुद्धारणाय च ॥ ९ ॥

Schliesst एव श्रुत्वा ततो देवी नामाष्टशतमुत्तमम् । सतोपं
 परम प्राप्य भैरवस्य महात्मनः ॥ जजाप परया भक्त्या etc

Zuletzt stehen drei Strophen mit dem Titel *Trigunadhyāna*
 Die erste lautet अथ सात्त्विक ध्यानम् । वन्दे बाल स्फटिकसदृशं
 कुन्तलोन्नासिवक्त्रं दिव्यैः कल्पैर्नवमखिमयैः किङ्किणीनूपुराढ्यम् । दीप्ता-

कार विशदवसनं सुप्रसन्नं विनेत्रं हस्ताब्जाभ्यां वटुकमनिशं शूलखड्गी
दधानम् ॥ १ ॥

1232.

1/11 7 Bl 16 Linien Schrift von 1730

Āpaduddharabatukabhairavastotra Dasselbe Stotra Bricht
in Vers 63 ab

1233.

18/8 10 Bl 7 Linien Etwa 1760

Āpaduddharabatukabhairavastotra aus dem Rudrayamala
88 Verse

Schliesst एव युत्वा ततो देवी नामाष्टशतमुत्तमम् । जजाप
परया भक्त्या सदा सर्वेश्वरेश्वरी ॥ ८१ ॥ सतोष परम प्राप्य भैर-
वस्य महात्मन । इदं स्तोत्रं पठेन्नित्यं सर्वकामफलप्रदम् ॥ ८२ ॥ आनी-
लकुन्तलमलक्तकरक्तवर्णं मीनीसुधाकरमनोज्ञमुखारविन्दम् । कल्याण
कीर्तिकमनीयकपालपाणिं वन्दामहे वटुकनाथमभीष्टसिद्धिम् ॥ ८३ ॥

1234.

1/9 7 Bl 10 Linien Etwa 1790

Āpaduddharabatukabhairavastotra

Schliesst इति युत्वा ततो देवी नामाष्टशतमुत्तमम् । सतोष
परम प्राप्य भैरवस्य प्रसादतः ॥ भैरवस्य प्रसन्नाभूत्सर्वलोकमहेश्वरी ।
भैरवस्तु प्रदष्टो ऽभूत्सर्वं परमेश्वर ॥

1235.

14¹/₂/10 30 Bl 5 Linien Schrift von 1844

Āpaduddharabatukabhairavastotra 82 Verse

1236.

18¹/₂/8 28 Bl 8 bis 7 Linien Etwa 1840

Batukabhairavasahasranaman aus dem Bhairavatantra 150
Verse Beginnt क्वच मुग्धिं सहस्रपत्रकमल रक्त सुधा[न्वितं] दिव्य-
स्त्रीपरिचर्यमाणमनिशं स्वात्मानमेव सदा । ध्यायेन्मानसपङ्कजे भग-
वती रक्तामपूर्वासने स्वलोके शमनन्तमाशु लभते राज्यासदं भूतले ॥ १ ॥
श्रीभैरवो जयति जयति ॥ देवेशि भक्तिमुलभे देवनायकवन्दिते ।
भक्तानां कामसिद्ध्यर्थं निदानं ब्रूहि तत्त्वतः ॥ २ ॥ विनैव न्यासजा-
येन पूजया न विना भवेत् । विना कायादिक्लेशेन वित्तव्ययविनैव
च ॥ ३ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ वटुकभैरवसहस्रनाम्नो ब्रह्मानन्द ऋषिः ।
त्रिष्टुपं हृन्द । वटुकभैरवो देवता । व वीजम् । ह्रीं शक्तिः । अभी-
ष्टसिद्ध्यर्थं जपे विनियोगः ॥ वटुकं कामदो नाथो नाथप्रिय प्रभा-

कर । भैरवो भीतिहा दयं कन्दर्पो मीनकेतन ॥ ४ ॥ Von Vers 7 bis 89 sind die Namen und Attribute alphabetisch geordnet und zwar von k bis ks

Schliesst पूजयेद्वारयेद्वापि स्वमेन सुसाधक । पठेद्वा पाठ येद्वापि यथाविधि सुरप्रिय ॥ १४७ ॥ शत्रुतो न भय तेषां नास्ति चौरास्त्रज भयम् । ज्वरादिसंभव वापि सत्य सत्य महे-
श्वरि ॥ १४८ ॥ भैर वाराधनशक्तो यो भवेत्साधक प्रभो । सदा-
शिव स विज्ञेयो भैरवेणेति भाषितम् ॥ १४९ ॥ श्रीमद्भैरवराज
सेवनविधौ वै य (fehlerhaft) अमा सेदुप पुंस पञ्चविधा भवन्ति
नवधा ह्यष्टौ महासिद्धयः । चोषोपालकिरीटकोटिमणिभिर्माला भ-
वेद्भूयसा मौन मानव (?) यो जपे (जपो MS) विदधते मूर्ध्नि प्रभो
इक्षताम् ॥ १५० ॥

1237.

19/9 5 Bl 7 Libien Etwa 1800

Bulatripuratrailokyavijaya avaca, eine Gebetsformel an die
Göttin Tripurasundari aus dem Rudrayamala 38 Verse Beginnt
भैरव उवाच ॥ अधुना ते प्रवक्ष्यामि कवचं मन्त्रवियहम् । त्रैलोक्य-
विजयं नाम रहस्यं देवदुर्लभम् ॥ १ ॥ देवुवाच ॥ या देवी त्र्यम्बरा
वालाचिपुरा (MS त्रिलला) श्रीसरस्वती । महाविद्येश्वरी नित्या
महाचिपुरसुन्दरी ॥ २ ॥ तस्या कवचमीशान मन्त्रगर्भपरात्मकम् ।
त्रैलोक्यविजयं नाम श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ ३ ॥ भैरव उवाच ॥
देवदेवि महादेवि चालाकवचमुत्तमम् । मन्त्रगर्भं परं तत्त्वं लक्ष्मी
सर्वधनं महत् ॥ ४ ॥ सर्वस्य मे रहस्यं च गुह्यं त्रिदशगोपितम् ।
प्रवक्ष्यामि तव स्नेहाब्जाख्यं यस्य कस्यचित् ॥ ५ ॥ यद्वृत्त्या कवचं
दिव्यं मातृकाचरमण्डितम् । नारायणो ऽमितान्देत्याजघान रणम-
ण्डले ॥ ६ ॥ शम्बर कामदेवो ऽपि वलं शक्तो जघान हि । कुमा-
रसारकं दैत्यमन्थकं चन्द्रशेखरं ॥ ७ ॥ अवधीद्रावणं रामो वा
तापि कुम्भसंभवः । कवचस्यास्य देवेशि पठनाद्वारणादपि ॥ ८ ॥

अपि स्याद्विष्णुमूर्तिं पङ्क्तिं हृन्द् उदाहृतम् । वालासरस्वती
देवि देवता त्र्यम्बरा मता ॥ १४ ॥ बीजं तु वारम्भं प्रोक्तं शक्तिं
शक्तिरुदाहृता । कीलकं कामराजं तु फडाशावन्धनं तथा ॥ १५ ॥
भोगापवर्गसिद्धये विनियोगं प्रकीर्तितः ।

Schliesst जित्वा रिपुकुलं घोरं कल्याणगृहमाचिरेत् । वज्रनोक्तेन
किं देवि धारयेन्मूर्ध्नि सततम् ॥ ३७ ॥ इह लोके धनारोग्यं परमा-
युयंशं श्रियम् । गुह्यातिगुह्यमीशानि गोपनीयं स्वयोजिषत् ॥ ३८ ॥

1238.

18/10 28 Bl 15 bis 17 Linien Etwa 1810

Bālāsahasranamastotra, tausend Namen der Göttin Balatrapurasundari, angeblich aus dem Rudrayāmala 220 Verse Vom elften Verse ab sind die Namen alphabetisch geordnet Der Verfasser beginnt mit k, stellt von den Konsonanten ks zuletzt, und gibt am Ende die Vokale Beginnt पुरा कैलासशिखरे नानारत्नविचित्रिते । देवदेव महादेव समासीन जगद्गुरुम् ॥ १ ॥ प्रणम्य शिरसा नाथ पार्वती वाक्यमब्रवीत् । बाला या त्रिपुरा देवी भुक्तिमुक्तिप्रदायिनी ॥ २ ॥ तस्या नामसहस्रं तु कथयस्व महेश्वर । महादेव उवाच ॥ इतीदं परम गुह्य भुक्तिमुक्तिप्रदायकम् ॥ ३ ॥ सर्वानन्दपर पुण्य सर्वसपत्तिदायकम् । तव प्रीत्या महादेवि कथयामि न शशयः ॥ ४ ॥ ओं अस्य श्रीबालात्रिपुरायाः सहस्रनामस्तोत्रमन्त्रस्य दक्षिणामूर्तिर्ह्यपि पङ्क्तिश्छन्दः समस्तप्रकटगुप्ततश्चौबालात्रयजरादेवीसर्वार्थसाधने विनियोगः । स्तो बालाकात्यायनी गौरी पार्वती शैलनन्दिनी । पद्माक्षी पद्मवक्त्रा च पद्माकारकरा तथा ॥ ५ ॥

1239.

20/9 2 Bl 10 Linien Etwa 1750

Bhavanīharaca, das Amulet der Bhavanī, aus dem Rudrayāmala, in 15 Versen Beginnt पार्वत्युवाच ॥ भगवन्सर्वमाख्यातमन्त्रयन्त्रादिक शुभम् । भवान्या कवच ब्रूहि यद्यहं तव वल्लभा ॥ १ ॥ श्रीरेश्वर उवाच ॥ महानुह्य महागोप्य भवान्या सर्वकामदम् । कवच मोहन देवि गुरुभक्ताय दीयते ॥ २ ॥ राज्य देय च सर्वस्व कवच न प्रकाशयेत् । गुरुभक्ताय दातव्यमन्यथा सिद्धि न हि ॥ ३ ॥

1240.

24/6 25 Bl 6 Linien Etwa 1720

Bhāṇīsahasranaman, tausend Namen der Bhāṇī Aus dem Rudrayāmala Hier in 250 Versen Beginnt कैलासशिखरे रम्ये देवदेव जगद्गुरुम् । ध्यानीपरतमासीन प्रसन्नमुखपङ्कजम् ॥ १ ॥ सुरासुरशिरोरत्नरञ्जिताद्वियुग प्रभुम् । प्रणम्य नन्दिको देव ब्रह्माञ्जलिरभाषत ॥ २ ॥ नन्दिकेश्वर उवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ सशयो ऽस्ति महान्मम । रहस्य किचिद्विदामि प्रष्टु त्वा भक्तवत्सल ॥ ३ ॥ देवतायास्त्वया कस्याः स्तोत्रमेतद्विवानिशम् । पठति ऽविरत नाथ त्वत्त किमपर परम् ॥ ४ ॥ Die Namen beginnen महाविद्या जगन्माता महान्त्योः शिवप्रिया । विष्णुमाया शुभा शान्ता सिद्धा सिद्धसरस्वती ॥ २५ ॥ Florence MSS Num 363

1241.

26/11 6 Bl, 15 Linien Schrift von 1714

Bhavānisahasranāman Hier in 207 Versen

1242.

21/12 14 Bl, 9 bis 12 Linien Etwa 1730

Bhavānisahasranāman

1243.

23/11 10 Bl 13 Linien Etwa 1700

1) *Bhavānisahasranāman* In 206 Versen

2) Fol 8a *Laghustāra*, ein Hymnus an Tripurā in 23 Śrī-dulavikrīḍita Versen Beginnt ऐन्द्रस्त्रैव शरासनस्य दधती मधेल-
लाट प्रभा शीको कान्तिमनुष्णगोरिव शिरस्यातन्वती सर्वतः । एपासी
त्रिपुरा इदि द्युतिरिवोष्णाशो सदाहस्त्रिता किम्बाहः सहसा पदै-
स्त्रिभिरघं ज्योतिर्मयी वाङ्मयी ॥ १ ॥

Schliesst सावय निरवयमस्तु यदि वा कि वानया चिन्त्या
नून स्तोत्रमिदं पठिष्यति जने यस्यास्ति भक्तिस्त्वयि । सचिन्त्यापि
लघुत्वमात्मनि दृढ सजायमान हठात्त्वद्गतया मुखरीकृतेन रचितं
यस्मान्मयापि ध्रुवम् ॥ २२ ॥ Dieses Gedicht bildet den ersten Teil
der Pañcāstavi Kavyamālā III, 9 Sieh Num 465

3) Fol 10a *Īśvarībhagavatīstōtra*, ein Gedicht an Sarasvatī
in 10 Versen Beginnt धिषणा धीर्मतिर्मैधा वाग्बिभवा सरस्वती ।
गीर्वाणी भारती भाषा ब्रह्माणी मागधीप्रिया ॥ १ ॥

Schliesst अमरशतमताद्भिः कामधेनुः कवीना दहतु कमलहस्ता
भारती किल्विष मे ॥ १६ ॥

1244.

19/9 36 Bl, 5 Linien Schrift von 1794

Bhavānisahasranāman in 260 Versen In dieser Handschrift
gehen fünf Verse als Einleitung voraus Beginnt यन्नामस्मरणात्कृ-
त्तत्कार्यमिदं भवेन्नृणाम् । भक्तानुकम्पिनं वन्दे गजाननमर्चदमम् ॥ १ ॥
अकुल ~ ~*) पतन्ती चक्रमध्ये स्फुरन्ती मधुरमधु पिवन्ती काण्टकान्भ-
चयन्ती । दुरितमपहरन्ती साधकांक्षोषयन्ती जयतु जगति देवी
सुन्दरो क्रीडयन्ती ॥ २ ॥ etc केलाशशिखरे रम्ये etc

Schliesst ~ देवतानां देवता या ब्रह्मादीर्या च पूजिता ॥ २६४ ॥
भूयात्सा वरदा लोके साधूनां विश्वमङ्गला ॥ २६५ ॥

*) Vielleicht akulam abhipatanti

1245.

20/9¹/₂ II Bll., II bis 7 Linien Etwa 1820

Bhavanīśahasranāman Beginnt कैलासशिखरे रम्ये etc und schliesst im vierundsechzigsten Vers सर्वाचरमयी शक्तिरचरण-वभाषिणी । सिन्दूरारणवर्णा च सिन्दूरतिलकप्रिया ॥ ७४ ॥

1246.

27/15 18 Bll., 14 Linien Etwa 1830

Meghamālā, über die Anzeichen kommenden Regens Aus dem Rudrayamala, in zwölf Kapiteln Stimmt im ganzen mit der sogenannten Raudr Meghamālā überein Beginnt नमस्कृत्य महादेवं भैरव परमेश्वरम् । गणकोटिसमाकीर्णमप्सरोगीतकिनरैः ॥ सिद्धगन्धर्वकैश्य विद्याधरैश्च संयुतैः । मालाधरैस्तथा यक्षैर्मरणैश्चामरसंयुतैः ॥ Sieh Catalogue Indr. Office p 1127 b

1) Fol 3b gurbhalakṣana 2) Fol 7a arghakāṇḍa 3) Fol 8a vātalaṣṣana meghalakṣana vidyullakṣana tathalayoga 4) Fol 9b meghābhāṇa 5) Fol 11a vāyudbhāranadīśāvidi-āphala 6) Fol 13b samvatsaragunaguna 7) Fol 14b cakroddhāra 8) Fol 15a varṣādbipatīphalāphala 9) Fol 15b mantriṣhalāphala 10) Fol 16b grahaṇā 11) Fol 18a kāmācakra 12) Fol 18b vayasvata Diese zwölf Kapitel sind nur ein Bruchstück vom Ganzen

1247.

20/10 17 Bll., 7 Linien Geschrieben im J 1718 für Kī orasī hajī

Ramacandrasahasranāman, tausend Namen von Rāma, aus dem Rudrayamala 192 Verse Beginnt कैलासशिखरे रम्ये नानाधातुविचित्रिते । नानाद्रुमलताकीर्णे नानापक्षिगणावृते ॥ १ ॥ नानापुष्पलतागुल्मवेष्टिते प्रमथावृते । देवदानवगन्धर्वकिनरैरुपशोभिते ॥ २ ॥ मन्दमारुतसवीते पार्वतीपरमेश्वरी । उपविश्य कथा शश्वच्चक्रतुस्तौ मुदान्वितौ ॥ ३ ॥ भक्त्या शशु प्रणम्याथ पार्वती परिपृच्छति । श्रीपार्वत्युवाच ॥ देवदेव महेशान सर्वागमविशारद । त्वमेव शरणमाय चाहि मा दुःखसागरात् ॥ ४ ॥ नाम्ना सहस्र रामस्य ब्रूहि मे प्रमथाधिप ॥ ५ ॥ Die Namen sind derart alphabetisch geordnet, dass mit k begonnen, k als der letzte Konsonant gesetzt wird und zuletzt die Vokale kommen Die Namen beginnen काकुत्स्थः कमलानाथः कीदृण्डी कामनाश्रयः । कामुकी कामनस्थश्च कौशल्यानन्दवर्धनः ॥ १७ ॥

Schliesst रामेति रामचन्द्रेति रामभद्रेति वा स्मरत् । नरो न लिप्यते पापैर्मुक्ति मुक्ति च विन्दति ॥ १९२ ॥ Florentine MSS Num 368

1248.

15¹/₂/9 20 Bl 9 Linien Geschrieben von Bhavānīrāma im J 1797
Ramasahasranāman In 107 Versen

1249.

20/9 9 Bl 9 Linien Etwa 1890

Syamastottarasahasranāman, 108 meistens mit *māha* beginnende
Namen der *Syama* (= Durgā) aus dem Rudrayamala Beginnt
महाकाल प्रवक्ष्यामि देव्या अष्टोत्तरशतम् । यद्गुह्यं परमं पुण्यं सर्वत्र
भयनाशनम् । महती चेतना माया महादेवी महेश्वरी । महाबुद्धिर्म-
हाचण्डो महाकालो महाकला ॥ महायुद्धा महाबुद्धा महानिद्रा
महोद्धवा । महाशुभा महालक्ष्मीर्महाभागा महोदया ॥

Schliesst य इह कीर्तयेन्न तथा विषमस्थो भवेद्यदि । लोहपङ्क-
रमध्यस्थस्तस्य नश्यति बन्धनम् ॥ राजानो दासतां यान्ति भवेत्सर्वज-
नप्रिय । अचला श्रियमाप्नोति तस्य नश्यन्त्युपद्रवाः । सग्रामे विज-
येच्छत्रून्खगवत्पत्न्यानिव ॥ न विष क्रमते देहे न मृत्यु पावके जले ।
नाकाले मरणं तस्य कदाचित्सभविष्यति ॥ यः यः कामयते कामं तं
तं प्राप्नोति नित्यम् । वज्रना किमिहोक्तेन सर्वसिद्धिप्रदं नृणाम् ॥

1250.

21/9¹/₂ 18 Bl 8 bis 10 Linien Etwa 1810

Das sechsundzwanzigste bis neunundzwanzigste Kapitel aus dem
Devībhāgyatantra Das erste Blatt fehlt.

1) Foll 2 a—4 b *Mahāganapati-mantroddharavidhau* Die
zweite Linie beginnt श्रीदेव्युवाच ॥ देवदेव महादेव गणेशस्य ज-
गत्प्रभो । मन्त्रं यन्त्रं स्तव वर्मं नाम्नां सहस्रमुत्तमम् ॥ पूजा श्रोतुमह-
स्वन्तो वाञ्छामि परमेश्वर । श्रीभैरव उवाच ॥ यो देवदेवो वरदो
गणेशो विघ्ननायक ॥ गजाननो गणाध्यक्षो विनायक इति श्रुत ।
पञ्चाङ्गमखिलं तस्य वक्ष्यामि तव प्रीतये ॥ तत्रादौ ते प्रवक्ष्यामि
मन्त्रोद्धारं सुरेश्वरि । यन्त्रोद्धारं लयाङ्गं च महागणपते शिवे ॥

2) Foll 4 b—11 a *Mahāganapati-aradaganēsanityajapūjāpa-
ddhatu-arnana* Beginnt श्रीभैरव उवाच ॥ अब्राह्म पद्मतिं वक्ष्ये
महागणपते पराम् । गदीकसारसर्वस्वामानन्दैकतरङ्गिणीम् ॥ ओ
साधको रात्रिशेषे समुत्थाय पद्मासनं बद्ध्वा मूलेन चिराचम्य स्वशि-
रसि सहस्रारपद्मके सरोज्ज्वलकर्णिकान्तर्गतं निजगुरुं शुक्लालङ्कार-
ध्यात्वा नत्वा etc

3) Foll 11 a—12 b *Mahāganapati-araca* . *Vajrapañjāna*
Beginnt ओ श्री भैरव [उवाच] ॥ महादेवि गणेशस्य वरदस्य

महात्मनः । कवचं ते प्रवक्ष्यामि वज्रपञ्जरकाभिधम् ॥ ओं अस्य श्रीमहागणपतिवज्रपञ्जरकवचस्य श्रीभैरव ऋषिः । गायत्री छन्दः । श्रीमहागणपतिदेवता । गं बीजम् । ह्रीं शक्तिः । कुरु कुरु कीलकम् । वज्रविद्यासिद्ध्यर्थं महागणपतिवज्रपञ्जरकवचपाठे विनियोगः ॥ ओं विघ्नेशं विश्ववन्द्यं सुविपुलयशसं लोकरक्षाप्रदं साक्षात्सर्वापदासु प्रशमनमुमतिं पार्वतीप्राणसूनुम् । पायं सर्वसुरेन्द्रात्सुरमुनिगणैः साधकैः पूज्यमानं कारुण्येनान्तराध्यामितभयशमनं विघ्नराजं नमामि ॥

8) Fol 12b—19b *Mahāganapatiṇāmasaḥsra* Beginnt. श्रीभैरव उवाच ॥ ओं शृणु देवि रहस्यं मे चतुरा सूचितं मया । तव भक्त्या गणेशस्य वक्ष्ये नामसहस्रकम् ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्गणनाथस्य वरदस्य महात्मनः । श्रोतुं नामसहस्रं मे हृदयं प्रोत्सुक्यते ॥ श्रीभैरव उवाच ॥ प्राज्ञो चिपुरनाथे तु जाता विघ्नकुलाः ^(१) शिवे । मोहने मुह्यते चेतस्ते सर्वे वलदर्पिताः ॥ तदा प्रभुं गणाध्यक्षं स्तुत्वा नामसहस्रकैः । विघ्नहरात्पलायन्ते कालरुद्रादिव प्रजाः ॥ तस्यानुग्रहतो देवि जातो ऽहं चिपुरान्तकः । तमद्यापि गणेशान् स्तौमि नामसहस्रकैः ॥ तद्व्य तव भक्त्याहं साधकानां हिताय च । महागणपतेर्वक्ष्ये दिव्यं नामसहस्रकम् ॥

Schliesst: रणे राजभये ब्रूते पठेन्नाम्नां सहस्रकम् । सर्वत्र जयमाप्नोति गणेशस्य प्रसादतः ॥ इतीदं पुण्यसर्वस्वं मन्त्रनामसहस्रकम् । महागणपतेर्गोप्यं गोपनीयं स्वयोनिवत् ॥

1251.

13/7. 11 Bl., 11 Linien Etwa 1700

Zwei Stücke aus dem Devīrahasya

1) *Mahāganapatikavaca* Vajrapañjara. Sieh die vorhergehende Handschrift Num. 3.

2) *Mahāganapatistotra*, ebenfalls aus dem Devīrahasyatantra. 18 Verse. Beginnt. श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्परमेशान महागणपतेर्विभो । स्तोत्रमद्भुतं ब्रूहि मूलमन्त्रस्य तत्त्वतः ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ महागणपतेर्वक्ष्ये स्तोत्रं तत्त्वानिरूपणम् । जीवस्याङ्गे कर्त्ता शीघ्रं जीवव्युक्तिप्रदायकम् ॥ ओं अस्य श्रीमहागणपतिस्तोत्रमन्त्रस्य भैरव ऋषिः । गायत्री छन्दः । श्रीमहागणपतिदेवता । गं बीजम् । ह्रीं शक्तिः । कुरु कुरु कीलकम् । श्रीजीवव्युक्तिकामनार्थं महागणपतिस्तवपाठे विनियोगः ॥ अथ ध्यानम् । द्विचतुर्दशवर्णभूषिताङ्गं शशिसूर्याभिविलोचनं सुरेशम् । अहिभूषितकण्ठमचसूत्रं भ्रमयन्तं हृदये स्मरे गणेशम् ॥

इति ध्यानम् ॥ तारं नारदगीतमादिमनिशं यः साधकेन्द्रो जपेद्वा-
चावह्निं निशामुखे श्वगृहे शून्यालये वा प्रभो । तस्य स्मेरमुखाम्बुजाः
प्रतिदिनं लावण्यदर्पोज्ज्वलाः स्वर्वेश्वाय वशीभवन्ति त्रिदिवे भूमी
समस्ता नृपाः ॥ १ ॥

Schliesst पद्माङ्ग च गणेशस्य रहस्यं भम पार्वति । विना शि-
ष्याय नो दद्यात्साधकाय विना तथा ॥ १६ ॥ विना दानं न दातव्यं
विना दानं न याहयेत् । अन्यथा सिद्धिहानिः स्यात्सर्वथा दानमाच-
रेत् ॥ १७ ॥ पटल पद्मतिं धर्मं मन्त्रनामसहस्रकम् ॥ स्तोत्र पद्माङ्ग-
मनिशं गोपनीयं स्वयोजिवत् ॥ १८ ॥

1252.

19/9½ 2 Bl., 9 Linien Ltwa 1810

Mahāganapati-kāvaca Vajrapañjara, in 22 Versen

Schliesst इति शुद्धं स्वकवचं महानगपतेः प्रियम् । सर्वसिद्धिमयं
पूज्यं गोपयेत् परमेश्वरि ॥ २२ ॥

1253.

19/10 16 Bl., 9 bis 10 Linien Ltwa 1790

Rāmasahasranāman aus dem *Brahmayamalatantra* (Śrīpāṇḍura-
śāntasāyam) in 198 Versen Das erste Blatt fehlt Sieh Catal Oxon
Num 152 Fol 2 beginnt in der zweiten Hälfte des sechsten
Verses [श्री]रामतत्त्वजिज्ञासा जायते परमेश्वर ॥ ६ ॥ रहस्य
रामचन्द्रस्य रकाराक्षरपूर्वकम् । ब्रूहि रामसहस्रं त्वं यद्यहं तव
वज्रभा ॥ ७ ॥ स्त्रियो वा पुरुषा वापि श्रुत्वा ब्रह्मत्वमामुयुः ।
तद्ब्रह्म समासेन वदस्व कल्याणिधि ॥ ८ ॥ श्रीशिव उवाच ॥
महागुह्यं महागोप्यं महामङ्गलदायकम् । महासिद्धिकरं पुसा महा-
व्याधिविनाशनम् ॥ ९ ॥ महापापहर साक्षात्सर्वसौभाग्यवर्धनम् ।
राज्यं देयं शिरो देयं देयं स्त्रीपुत्रकं प्रिये । आत्मतुल्यधनं देयं न
देयं रामतत्त्वकम् ॥ १० ॥ तथापि नामसाहस्रं देवानामपि दुर्लभम् ।
न श्रोतुं कस्यचित्क्वापि कस्मिन्काले महेश्वरि । तव स्नेहात्प्रवक्ष्यामि
शृणुष्व सुभगानने ॥ ११ ॥ ओम् अस्य श्रीरकारादिश्रीरामसहस्रना-
मस्तोत्रमन्त्रस्य श्रीभगवान्नारायण ऋषिः । श्रीदेवी गायत्री छन्दः ।
श्रीरामचन्द्रो देवता । श्री रां स्त्री बीजम् । ह्रीं शक्तिः । ओम् अव्य-
क्तादिति कीलकम् । मम धर्मार्थकाममोक्षार्थं जपे विनियोगः ॥ ओम्
श्रीभगवन्नारायण ऋषये नमः शिरसि । etc

Die Namen beginnen mit dem vierzehnten Verse रामो रा-
माकरो दीप्ति रक्तनेत्रो रमापतिः । रणभूमिबिहारी च रक्तपादो

ऽरुणद्विः ॥ १४ ॥ रघुवीरो महावीरो धीरो वै सर्वराट्द्विः ।
रङ्गनाथार्चितपादो रामो राजीवलोचनः ॥ १५ ॥ Zu Ehren von
Rama beginnen die beiden Halbverse und oft die anderen zwei
pāda mit r

Schliesst तुलस्यश्रुत्ययोर्मध्ये शालग्रामस्य सनिधौ । एकाहारी
भूमिशायी जितक्रोधो जितेन्द्रियः ॥ १९३ ॥ नित्य भक्त्यार्चयेद्विष्णु
स मुक्तः सर्वपातकैः । श्रीराम च हनुमन्तं सुग्रीवं च विभीषणम् ॥ १९४ ॥
अङ्गदं जाम्बवन्तं च स्मृत्वा पापैः प्रमुच्यते । राजद्वारे च सग्रामे
नदीनदसमुद्रके ॥ १९५ ॥ दुर्मित्रे विग्रहे घोरे रमशामे च चतुष्पथे ।
यत्र यत्र भये प्राप्ते तत्र तत्र पठेद्युवम् ॥ १९६ ॥ विजय सर्वमाप्नोति
दुर्लभं सुलभं भवेत् । सत्यं सत्यं पुनः सत्यं गोप्यं पशुसनिधौ ॥ १९७ ॥
तत्र भक्त्या मयाख्यातं नाख्येयं यस्य कस्यचित् । इह लोके सुखी भूत्वा
परे मुक्तो भविष्यति ॥ १९८ ॥

1254.

28/11¹/₂ 5 Bl. 8 Linien Etwa 1770

Ramacandranāmastōtaraśata aus der *Hiranyagarbhasamhita*
48 Verse Beginnt हेरम्बो सुरपूजितो गुणमयो लम्बोदर स्त्री-
युतो स्वः] शुण्डो गजकर्णको गजमुखो गम्भीरविद्यागुणः । गीर्वा
पुत्रगणेश्वरो हरसुतो गोविन्दपूजाहृतो यात्राजन्मविवाहकार्यसमये
कुर्वन्तु नो मङ्गलम् ॥ १ ॥ पद्मस्कन्दविहगमत्स्र(वायु)सहिता ब्रह्मा-
ण्डलिङ्गाग्रयः कूर्मो वामननारदीयसहितं विष्णुर्भविष्योत्तरम् । मा-
र्कण्डेयवराहधातिसहितं श्रीब्रह्मवैवर्तकं श्रीमद्भागवतं त्रिगुणपरम
(korrupt) कुर्वन्तु नो मङ्गलम् ॥ २ ॥ श्रीमत्पद्मजविष्टरो हरिहरो
वायुर्महेन्द्रो ऽनलद्यन्द्रो भास्करवित्तपालवरुणा सूर्यादिसर्वे ग्रहाः ।
प्रद्युम्नो नलकूबरः सुरगजश्चिन्तामणिः कौस्तुभः स्वामी शक्तिधरश्च
लाङ्गलधरः कुर्वन्तु नो मङ्गलम् ॥ ३ ॥

Die Namen von Rama beginnen नमो नाथाय शार्ङ्गिणे ।
नमस्ते रामभद्राय नमो नारायणाय च ॥ २७ ॥ ओ नमो विष्णु-
चन्द्राय माधवाय नमो नमः । गोविन्दाय नमस्तुभ्यं नमस्ते परमा-
त्मने ॥ २८ ॥ Die angeblichen 800 Namen sind in etwa 68 zu-
sammengeschrumpft

Schliesst विज्ञानं सदा नृणामज्ञानतिमिरापहम् । यः पठेत्प्र-
यतो नित्यं श्रावयेद्वा समाहितः ॥ ४६ ॥ सर्ववेदेषु तीर्थेषु यज्ञेषु
च तपसु च । यत्फलं मुनिभिः प्रोक्तं तत्फलं समवाप्नुते (MS सम-

वाप्नोति) ॥ ४७ ॥ पुण्यकालेषु सर्वेषु यः पठेत्सतत नरः । पुनरा-
वृत्तिरहितो वैकुण्ठे वासमाप्नुयात् ॥ ४८ ॥

1255.

21/21/, 27 Bl., 8 bis 15 Linien Iktwa 1780

Kadimata, eins der Śodā-antya-tantra, welche die Kunde von den sechzehn Formen der Sakti (nityā vidyā) lehren. Die ersten sechs Patala mit Randglossen. Das ganze Tantra bestand aus 36 Kapiteln. Catalogue India Office Num 2538. Die Namen Pārvati und Īṣvara sind von mir hinzugefügt. Beginnt अनाद्यन्तो ऽपराधीनः स्वाधीनभुवनत्रयः । जयत्यविरतो व्याप्तविद्यः कालो विनायक ॥ १ ॥ पार्वत्युवाच ॥ भगवन्सर्वद्वंद्वतन्त्राणि भवतोक्तानि मे पुरा । नित्याना योऽशाना च नव*) तन्त्राणि ह्यतन्त्राः ॥ २ ॥ तेषामन्योन्यसापेक्षान्नायते मतिविभ्रमः । तस्मात्तन्त्रिरपेक्ष मे तन्त्रं तासा वद प्रभो ॥ ३ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु कादिमत तन्त्रं पूर्णमन्यानपेक्षया । गोप्य सर्वप्रयत्नेन गोपित तन्त्रचोदितम् ॥ ४ ॥ Vom neunten Verse ab wird der Inhalt der 36 Kapitel kurz angegeben.

Das zweite Paṭala beginnt ईश्वर उवाच ॥ अथ नाथान्प्रवक्ष्यामि मद्रूपान्नित्यविग्रहान् । विद्यावतारसोपानभूतास्तत्पूजन तथा ॥ Das dritte अथ योऽशनित्याना क्रमादिद्यास्तु योऽश । वाराह्याः कुक्कुष्वाया आत्मनो ऽष्टाक्षरस्य च ॥ १ ॥ भूताना च बलेष्वैव क्रमान्मन्त्राश्च शृणु प्रिये । प्रोच्यन्ते माधुसर्केर्तिलिपीना प्रागुदीरिताः ॥ २ ॥ Das vierte अथ योऽशनित्यानामावायाः पूजन प्रिये । कथयामि क्रमेणैव नित्य सर्वार्थसिद्धिदम् ॥ १ ॥ नैमित्तिकं तथा काम्य शृणु त्व पटलैस्त्रिभिः । येनातिपापयुक्तो ऽपि सिद्धिमेति मुनिश्चितम् ॥ २ ॥ Das fünfte [ततो] भावनेनैव जपेद्विद्या समाहितः । मन्त्रात्मनस्ते सायुज्य सिध्यत्येव न मशयः ॥ १ ॥ विद्यातृतीयखण्डेन कुर्यात्पूजोपचारकान् । पादार्घ्याचमनस्नानवसनभरणानि च ॥ २ ॥ Das sechste अथ योऽशनित्याना नित्यार्चा निरतात्मनाम् । नैमित्तिकं च काम्यं च वक्ष्ये ऽह शृणु शाकरी ॥ १ ॥

1256.

27/11 75 Bl., 8 bis 11 Linien Bengali Schrift

Gautamīyatāntra, ein Vaiṣṇavatantra in 32 Kapiteln. Es behandelt den Kultus des Kṛiṣṇa in kabbalistischer Weise in einem

*) Diese vornehmsten neun Tantra sind nach einer aus der Manoramā von Subhagānanda entnommenen Glosse (Sundarabhāṣya, Nityāśodasakāṇḍava Candrayāna, Mātṛkātantra, Saṃmohanatantra, Vamaśeṣatantra, Bahurupaśṭaka, Prastūracintāmaṇi Meruprastāra

Dialog zwischen Gantama und Narada — Paginiert 16—57 59—91
 Fol 16 beginnt in 6, 62 — Adhyaya 7 beginnt auf Fol 17
 अथ दीक्षा प्रवक्ष्यामि सर्वसिद्धिप्रवर्तिकाम् । या विना नैव सिद्धः
 स्वान्मन्त्रो वर्यशतैरपि ॥ Adhy 8 beginnt (Fol 20b) अथ द्वादश-
 शुद्धिश्च वैष्णवानामिहोच्यते । गृहोपसर्पणं चैव तथानुगमनं हरे ॥
 Adhy 9 beginnt (Fol 23a) पद्मगन्धेन तद्गृहं मण्डलं च विशोधयेत् ।
 पलमात्रं दुग्धभागो गोमूत्रं तावदियते ॥ Adhy 10 beginnt (Fol 27b)
 अथ पुष्पाञ्जलिं करसमायतनमस्यत । हृत्पद्मसंस्थितं तेजं कुण्डल्या
 सह मेलयेत् ॥ Adhy 11 beginnt (Fol 34a) अथान्नियजनं वक्ष्ये
 कृष्णमन्त्रानुसारत । धर्मार्थकाममोक्षाणां यत्कृत्वा फलमश्नुते ॥
 Adhy 12 beginnt (Fol 37a) ततः प्रातः समुत्थाय कृतनित्यक्रियो
 गुरुः । कृतनित्यो ऽपि शिष्यस्तु निषीदेद्गुरुसनिधौ ॥ Adhy 13 be-
 ginnt (Fol 39b) एव होमविधिं कृत्वा कुण्डस्थण्डिलदेवता । दिक्-
 पालदेवताद्यापि अङ्कुरार्पणदेवताम् ॥ आनयेत्कनशे चापि कृष्णैक्य
 भावयेद्गुरुः । Adhy 14 beginnt (Fol 40b) चैत्रे मास्यथवा कृत्वा
 शुभर्चे गुरुशसनात् । द्वादश्यां शुक्लपक्षे माधवे मासि तत्तिथौ ॥
 आरेभदमलाया वै पुरश्चर्या स्वसिद्धये । Adhy 15 beginnt (Fol 44b)
 एव नित्यकर्म कृत्वा नैमित्तिकमथाचरेत् । कृते नैमित्तिके विप्रं नित्यस्य
 पूर्णता भवेत् ॥ Adhy 16 beginnt (Fol 45a) त्रिकालाभ्यर्चनं वक्ष्ये
 गोविन्दस्य यथाविधि । मन्त्रयोरुभयोः कार्यमन्येया च तदात्मनः ॥
 Adhy 17 beginnt (Fol 48a) ब्रूहि मे वालकृष्णस्त्व तव सर्वज्ञकार-
 णम् । ब्रह्मणा यत्पुरा प्रोक्तं सेवया तपसा तव ॥ Adhy 18 beginnt
 (Fol 50a) अथ प्रयोगान्वक्ष्यामि मन्त्रयोरुभयोः समान् । यान्कृत्वा
 साधकवरो लोकत्रयसुपूजितः ॥ Adhy 19 beginnt (Fol 53b) अथा-
 परान्नवक्ष्यामि प्रयोगान्भुवि दुर्लभान् । यत्कृत्वा मानवः सम्यक्
 मन्त्रो देवत्वमृच्छति ॥ Adhy 20 beginnt (Fol 55b) कर्मान्तरमथो
 वक्ष्ये शृणुष्ववाहितो ऽनघ । यत्कृत्वा मन्दभाग्यो ऽपि लभेन्नान्नफलानि
 वै ॥ Adhy 21 beginnt (Fol 57a) विस्तरेण मम ब्रह्मन्विष्णुमन्त्रा-
 न्ब्रवीहि माम् । भक्तो ऽहं तव शिष्यो ऽहं योग्यो ऽस्मि श्रवणे गुरो ॥
 Der Schluss von 21 und der Anfang von 22 fehlt Adhy 23
 beginnt (Fol 61a) गोपालं पिण्डसञ्ज्ञां च कथयामि मुने शृणु ।
 यदाकर्ण्य गुरोर्भक्त्या परचेह च मोदते ॥ Adhy 24 beginnt (Fol 62a)
 अथ वक्ष्ये मनुवरं समस्तपुरुषार्थदम् । यज्ज्ञानात्सिद्धयः सर्वा भवन्ति
 करसंस्थिता ॥ Adhy 25 beginnt (Fol 65b) अथातः सप्रवक्ष्यामि

रुक्मिणीवल्लभ मनुम् । यज्ज्ञानात्सर्वलोकानां वल्लभो भुवि जायते ॥
 Adhy 26 beginnt (Fol 68a) अथापर प्रवक्ष्यामि मन्त्रराजं सुदुर्ल-
 भम् । अवापुर्येन जप्तेन दिव्यज्ञानं मुनीश्वराः ॥ Adhy 27 beginnt
 (Fol 70b) कामश्चाष्टस्वराख्यः सर्ववाङ्मन्त्रनायकः । कथ्येति द्व्यक्षरः
 प्रोक्तः कामपूर्वो गुणाक्षरः ॥ Adhy 28 beginnt (Fol 73a) एकाक्षरं
 मनुवरं विष्णोस्त्रिलोकमोहनम् । श्रवणे यदि योग्यो ऽस्ति मुने मे
 ब्रूहि तत्त्वतः ॥ Adhy 29 beginnt (Fol 74a) अथापरं मन्त्रवरं
 वक्ष्ये सर्वसमृद्धिदम् । यमुपास्य सुराणां तु पालको ऽभूच्छतक्रतुः ॥
 Adhy 30 beginnt (Fol 78b) सर्वज्ञं सर्वशास्त्रार्थसर्वतत्त्वार्थपारगं ।
 स्वायम्भुवं नमस्तुभ्यं कृपाङ्कुरं कृपाकरं ॥ Adhy 31 beginnt (Fol 82b)
 देवर्षे सर्वतन्त्रज्ञं सर्वशास्त्रार्थतत्त्ववित् । कृष्यानुभवसंदर्शित्विविद्यायन्त्रि-
 भेदकं ॥ Adhy 32 beginnt (Fol 86a) देवर्षे योगयुक्तात्मन्योगानु-
 भवदर्शकं । साख्ययोगविशेषज्ञं कर्मयोगनिपेक्षकं ॥ विना योगं न
 सिध्येत कुण्डलीक्रमणं विभो । मूलपद्मे कुण्डलिनीं यावन्निद्राधिता
 प्रभो ॥ etc

Kolophon माघे भासि शीते (lies सिते) पक्षे अष्टम्या शनि-
 वासरे । लिखितं सोमदासेन वल्लभरामस्य कारणं । सवत् विक्रमा-
 दित्यराज्ये १६९ शकाब्दा १५५ ॥ Hieraus das richtige Jahr zu be-
 stimmen bleibt kundigern überlassen. Meiner Ansicht nach ist die
 Handschrift nicht vor 1700 kopiert

1257.

21/9¹/₂ 15 Bl., 8 Lamen Etwa 1840

Fragments des Gautamiyatantra Der Schluss von Adhyāya
 13 endet auf Fol 1b Adhyāya 14 schliesst Fol 9b Adhyāya 15
 schliesst Fol 11a. Von Adhyāya 16 sind 35 Verse erhalten
 Foll 14 15 enthalten 30, 36—59

1258.

24/11 46 Bl. 13 bis 15 Lamen Etwa 1750

Shanuvāra Nityātānta, eines der älteren Tantra Die gegen-
 wartige Handschrift enthält zwanzig Patals und 88 Verse des ein-
 undzwanzigsten Beginnt श्रीदेवुवाच ॥ गणेशनन्दिचन्द्रेशसुरेन्द्र-
 परिवारित । जगद्वन्द्यं कलाधीशं किं त्वया जप्यते सदा ॥ १ ॥
 अक्षमालेति किं नाम संशयो हृदि मे स्थितः । शब्दातीतं परं ब्रह्म
 त्वमेव परमात्मवित् ॥ २ ॥ कथयानन्दनिखन्दसान्द्रमानसनिश्चयात् ।
 ईश्वर उवाच ॥ कथयामि वरारोहे यन्मया जप्यते सदा ॥ ३ ॥
 अकारादिचकारान्ता मातृका वर्णरूपिणी । चतुर्दशस्वरोपेता बिन्दुव-

यविभूषिता ॥ ४ ॥ अनुसारेण देवेशि विन्दुनैकेन मण्डिता । वि-
सर्गेण च विन्दुभ्या सलपाभ्या विराजिता ॥ ५ ॥

2) Balanyasavidhi 3) Tripuresvaridhyāṅkanda 4) Tripure
śipthapujavidhi. 5) Tripuresyājanavidhi 6) Purvasinhasanavidhi
7) Dvitiyasinhasane Rudrabhairavavidhi 8) Pincasinhasanavidhi
9) Paucasinhasanavidhi 10) Vihatripurasundarva dvadasabhedā
vivarana 11) Srividyaśodasakṣarivivarana 12) Srividyanayasamu
dravivarana 13) Srividyaśajanavidhi 14) Mantraprayogavidhi
15) Suvarnatrapuspapūjavidhi 16) Bīṇasadhanavidhi 17) Japa
homavidhana 18) Homavivarana 19) Srividyaśutiyajanavidhi
20) Jnanadutyajanavidhi. Das ganze Werk bestand aus 23 Patila
Sieh Catal. Indira Office Num 2552

1259.

28¹/₂/18 10 Bl 15 b s 19 Linien Geschrieben von Jayakṛṣṇa im
J 1831

Dattatreyatantra in 23 Patila (4) Das erste Kapitel enthält
die Einleitung und die Inhaltsangabe Beginnt कैलासशिखरासीन
देवदेव महेश्वरम् । दत्तात्रेय पर्यपृच्छत्यावन लोकशकरम् ॥ १ ॥
कृताञ्जलिपुटो भूत्वा पृच्छते भक्तिवत्सलम् । भक्तानां च हितार्थाय
कल्पतन्त्रं च कथ्यते ॥ २ ॥ कलौ सिद्धिमहाकल्प तन्त्रविद्याविधान-
कम् । कथयन्ते महादेव देवदेव महेश्वरम् ॥ ३ ॥ सन्ति नानाविधा
लोके यन्त्रमन्त्राभिचारका । आगमोक्ता पुराणोक्ता वेदोक्ता ङामरे
तथा ॥ ४ ॥ उद्गृहीते -- तन्त्रे च कालचण्डीश्वरे मते । राधातन्त्रे
चतुषष्टे राधातन्त्रमृतेश्वरे (B धारातन्त्रे मृतेश्वरे) ॥ ५ ॥ Hin und
wieder sind notige Verbesserungen aus B entnommen

Pat 2 Maranaprayoga चिताभस्त्रं विषं युक्तं धनूँरं चूर्णं सयु-
तम् । यस्याग्ने चिपेङ्ग्रीमे सद्यो याति यमालयम् ॥ १ ॥ भस्मात-
कोद्भव तैलं कृष्णसर्पस्य दन्तकम् । विषधनूँरसयुक्तं यस्याङ्गे निक्षि-
पेन्मृति ॥ २ ॥ Pat 3 Mohana ईश्वरीबीजचूर्णं (B तुलसीबीज*)
सहदेवीरस*) पेययेत् । तिलकं च रवी वारे मोहनं सर्वतोऽजगत् ॥
Pat 4 Stambhana अथातः संप्रवक्ष्यामि अपिस्तम्भनमुत्तमम् । यस्यै
कक्ष्यै न दातव्यं नान्यथा शकरोदितम् ॥ १ ॥ गृहीत्वा मण्डूकं चैकं
कौमार्यरस*) पेययेत् । लेपमात्रशरीराणामपिस्तम्भं प्रजायते ॥ २ ॥
Pat 5 Vidveshna विद्वेषं नरनारीणां विद्वेषं राजमन्त्रिणम् । महा
कीतुकविद्वेषं शृणु सिद्धिं प्रयत्नतः ॥ १ ॥ Pat 6 Uccatana येन
हृतं गृहं चैव कलत्रं धनपुत्रकम् । उच्चाटनं वधं कुर्याद्दुष्टदण्डो वि

धीयते ॥ १ ॥ Pat 7 Sarvajñavaśikarāna ब्रह्मदण्डी वचा कुष्ठं
चूर्णं ताम्बूलैर्न दापयेत् । रवी वारे ह्येते योगे सर्वलोकवशीकरम् ॥
Pat 8 Strivasikarāna रविवारे गृहीत्वा तु कृष्णधत्तूरपुष्पकम् ।
शाखालता गृहीत्वा तु पत्रं मूलं तथैव च ॥ १ ॥ पिष्ट्वा कर्पूरसंयुक्तं
कुङ्कुमं रोचनं समम् । तिलकं स्त्रीवशं कुर्याद्वदि साक्षादुत्थती ॥ २ ॥
Pat 9 (Fol 4a) Puruṣavaśikarāna गोरोचनं योनिरक्तं कदलीरस-
संयुतम् । एभिस्तु तिलकं कृत्वा पतिवशकरं परम् ॥ १ ॥ Pat 10
Akṣayaṇa आकर्षणविधिं वक्ष्ये नृणां सिद्धिं प्रयत्नतः । राज्ञः प्रजाया
सर्वेषां सत्यमाकर्षणं भवेत् ॥ Pat 11 Indriyalakṣantukā इन्द्रजालं
विना रचा न करोतीति निश्चितम् । रचामन्त्रमहामन्त्रं सर्वसिद्धि-
प्रदायकं ॥ १ ॥ Pat 12 (Fol 6a) Yaksuṣimantīśādhana शृणु
सिद्धिं महायोगिन्यक्षिणीमन्त्रसाधनम् । यस्य साधनमात्रेण नृणां सर्वे
मनोरथाः ॥ १ ॥ Pat 13 Rāṣayana गोमूत्रं हरितालं च अजा-
मूत्रं मनःशिलाम् । समं समं गृहीत्वा तु यावत्कुष्कं निषेचयेत् ॥ १ ॥
Pat 14 Kalāṣṭhāna शृणु सिद्धिं महायोगिन्दत्ताचेयं महामुने । मनु-
ष्याणां हितार्थाय मृत्युञ्जानं च कथ्यते ॥ १ ॥ Pat 15 Āharavar-
dhana दग्धकैनापि घृषस्य पीठं कृत्वा etc Pat 16 Anahara
भीमे कल्लासस्य etc Pat 17 (Fol 7b) Nidhūḥṣaṇa शिरीष-
वृक्षपद्माङ्गं कटुतैलेन पाचितम् । विषं चैव समायुक्तं धत्तूरबीजसंयु-
तम् ॥ १ ॥ Pat 18 Bindhyagatbhadhātana काकबन्धा जम्बवन्धा
मृतवत्साय क्वचिच्छिष्यः । तासां पुत्रो हितार्थाय शुभुना कथितः
पुरा ॥ १ ॥ Pat 19 Janmahandhyādinam putrakāṇāna गर्भं
संजातमात्रेण (गर्भस्यातमात्रेण A) पचान्मासात्सवत्सरात् । म्रियते द्वि-
विधपर्यादा यस्यां सा मृतवत्सिका ॥ १ ॥ Pat 20 Jayarūḍha मार्गं
शीर्षस्य पूर्णायां शिखिमूलं समुद्धरेत् । बाहौ शिरसि वा धार्यं वि-
वादे विजयी भवेत् ॥ १ ॥ Pat 21 Vajirāṣa बलेन नारीपरि-
तोषमेति न हीनवीर्यस्य कदापि शीघ्रम् । अतो वलार्थं रतिलम्पटस्य
वाजीविधानं प्रथमं परीक्ष्यम् (115 प्रथमेव निश्चयेत्) ॥ १ ॥ Pat 22
Bhūtagrahaṇīvarana Śubhāyaghaṇa 111 śikhaḥayanāna श्रीरा-
ख(ः)पत्रपुष्पं च रविवारे समुद्धरेत् । उद्भविष्ठां गृहीत्वा तु उद्भरोमं
च संयुतम् ॥ १ ॥

Schlesst गृहीत्वा रविवारे तु श्वेतकरवीरमूलकम् । धारयेद्-
धिगे हन्ते अप्रिवाधाभयं न हि ॥

1260.

29/12¹/ 17 Bl 10 bis 13 Lamen Schrift von 1846

Dattatreya Tantra (B) Nur die ersten 20 Patala Beide Handschriften sind sehr fehlerhaft

1261.

30/13 5 Bl 11 Lamen Etwa 1780

Samkhyāyanāntara in 34 Kapiteln Es enthält Zaubermittel zur Vernichtung von Feinden Die gegenwärtige Handschrift enthält nur die drei ersten Patala und den ersten Vers des vierten Das erste gibt die Einleitung, das zweite die Einweihung und das dritte die Salbung des Schülers Siva teilt das Tantra seinem Sohn Krañcabhedana oder Kumara mit. Beginnt मध्येसुधाब्धि मणिमण्डपरत्नवेद्या सिंहासनोपरि गता परिपीतवर्णाम् । पीताम्बराभरणमाख्यविभूषिताङ्गी देवी भजामि धृतमुन्नरवैरिजिह्वाम् ॥ क्रौञ्चभेदन उवाच ॥ कैलासशिखरासीन गौरीवामाङ्गसंस्थितम् । भारतीपतिवाङ्मीकिशिष्यसयुतमोच्चरम् ॥ Sieh Lalmitra Notices Num 2259 Catalogue Ind. Office Num 2587 — Patala 2 beginnt जिह्वायमादाय करेण देवी वामेन शून्यपरिपीडयन्तीम् । गदाभिघातेन च दक्षिणेन पीताम्बराद्या द्विभुजा नमामि ॥ क्रौञ्चभेदन उवाच । नमस्ते पार्वतीनाथ नमः पद्मगङ्गाङ्ग । वद दीक्षाविधिं तात तत्सर्वं सत्सनादयः (lies सत्सनादिकम्) ॥ Patala 3 beginnt चलत्कनककुण्डलोद्गतसितचारुगण्डस्थला लसत्कनकचम्पकद्युतिमदिन्दुविम्बाननाम् । गदाहतविपक्षका कलितलोलजिह्वाधला स्मरामि वगलामुखी विमुखवाञ्मुखस्तम्भिनीम् ॥ क्रौञ्चभेदन उवाच ॥ पूजाधारण्यन्त्रं सर्वमन्त्रविशारद । अभियेकविधिं तात वद मे करुणाकर ॥

1262.

20/10 19 Bl 7 Lamen Etwa 1820

Gajatryastottarasahasranaman aus dem Visnuyamala (Śrī śtiprasaṁsayam) In 157 Versen Beginnt सतोयं च गुरुं वन्दे सर्वसप्तप्रदायकम् । शान्तं सिंहासनाच्छ्रुमानन्दामृतभोजनम् ॥ १ ॥ यद्विक्रमलद्वन्द्वं द्वन्द्वतापनिवारणम् । तारकं द्विपदं वन्दे श्रीगुरुं प्रणमाम्यहम् ॥ २ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ भगवन्सर्वलोकेश सर्वशास्त्रार्थपारग । श्रुतिस्मृतिपुराणानि रहस्यं त्वन्मुखाच्छ्रुतम् ॥ ३ ॥ सर्वपापहर देव केन विद्या निवर्तते । केन वा ब्रह्मविज्ञानं केन वा मोक्षसाधनम् ॥ ४ ॥ श्रीब्रह्मोवाच ॥ साधु साधु महाप्राज्ञ सम्यक्पृष्ठं त्वयाधुना । शृणु वक्ष्यामि यत्नेन गायत्र्यष्टसहस्रकम् ॥ ६ ॥

ग्रन्थादी विष्णुना पूर्वं यदुक्तं तद्व्रीमि ते । Die Namen der Gayatri sind alphabetisch geordnet, und beginnen अचिन्त्यलक्षणाव्यक्ता etc.

Mit wenigen Veränderungen ist diese Schrift im Brhatstotra-saritsagara p. 10 abgedruckt, und soll aus dem Devanāgarī entnommen sein, wo sie nicht vorkommt.

1263.

16/10 20 Bl. 8 Linien Geschrieben von Bhūlīdevadatta im J. 1734

Gāyatrīśahasranāmastotra, ein Auszug aus einem Tantra 199 Verse. Beginnt अस्य श्रीगायत्रीसहस्रनामस्तोत्रमन्त्रस्य ब्रह्म-विष्णुमहेश्वरा ऋषयः । ऋग्यजुःसामाथर्वाणि छन्दांसि । वेदजननी गायत्री देवता । तद्बीजम् । भर्गो शक्ति । धियः कीलकम् । गायत्री-प्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । तत्सवितुरिति षडङ्गन्यासः ॥ अथ ध्यानम् । मुक्ताविद्रुमहेमनीलधवलव्याघ्रैर्मुक्तेष्वक्षरैर्युक्तामिन्दुनिवध-रत्नमुकुटा तत्पार्थवर्णात्मिकाम् । गायत्री वरदाभयाङ्कुशकरा शुभ्रां कपोल गुणं शृङ्गं चक्रमधारविन्दयुगलं हृत्पर्वहन्ती भजे ॥ १ ॥ Die Namen sind nach den Silben der vedischen Gayatri tat savitur etc. geordnet.

Schließt इदं रहस्यं परमं परं स्वस्थयनं महत् । यः सहजज-पते स्तोत्रं शृणुयाद्वा समाहितः ॥ १९७ ॥ लभते च ततः कामानन्ते ब्रह्मपदं व्रजेत् । सर्वयज्ञफलं देवि भवत्येव न संशयः ॥ १९८ ॥ स च शत्रून् जयेत्सद्यो मातङ्गानिव केसरी ॥ १९९ ॥

1264.

20/15 7 Bl. 11 bis 19 Linien Geschrieben von Vyāmalīla im J. 1815

Caturvīṅśatīgāyatrī, 24 Modifikationen der ursprünglich n Gayatri, zur Anrufung verschiedener Gottheiten. Beginnt आ उक्तिष्ठन्तु महाभूता ये भूता भूमिपालकाः । भूतानामनुरोधेन ब्रह्मकर्म समाधरेत् ॥ आ आगच्छ वरदे देवी अक्षरे ब्रह्मवादिनी । गायत्री छन्दासां माता ब्रह्मयोगिनोऽस्तु ते ॥ इत्यावाहनम् ॥ Diese 24 Gayatri heißen 1) Brahmagāyatrī (die vedische Gayatri) 2) Ramagāyatrī 3) Lakṣmīgāyatrī 4) Hanūmadgāyatrī 5) Kṛṣṇagāyatrī 6) Gopālagāyatrī 7) Gaurāṅgagāyatrī 8) Viṣṇugāyatrī 9) Mahālakṣmīgāyatrī 10) Parāśurāmagāyatrī 11) Nṛsiṃhagāyatrī 12) Śaivagāyatrī 13) Gaurāgāyatrī 14) Śūryāgāyatrī 15) Agnigāyatrī 16) Pavāgāyatrī 17) Prithvīgāyatrī 18) Gogāyatrī 19) Cāturgāyatrī 20) Hṛdgāyatrī 21) Jukāgāyatrī 22) Gaurīgāyatrī 23) Devīgāyatrī 24) Kṛtrāyāmāgāyatrī (Kṛtrāyāmā ist ein Name von Śaṅkara). Eine fünf- und zwanzigste namens Lalitāmbāgāyatrī ist zugefügt — Vgl. Florence M. S. Num. 161.

1265.

22/10 : 90 Bl 7 Linien Schrift von 1883

Gopālasahasranāman, tausend Namen von Krishna Aus dem Simhahanatantra, in 190 Versen Beginnt कैलासशिखरे रम्ये गौरी पृथ्वि शकरम् । ब्रह्माण्डाखिलनाथस्त्वष्टिसहारकारकः ॥ १ ॥ त्वमेव पूज्यसे लोकैर्ब्रह्मविष्णुसुरादिभिः । नित्यं पठसि देवेश कस्य स्तोत्रं महेश्वर ॥ २ ॥ आश्चर्यमिदमाख्यातं जायते मयि शकर । तत्प्राणेश महाप्राज्ञ सशयं हृदि शकर ॥ ३ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ धन्यासि कृतपुण्यासि पार्वति प्राणवल्लभे । रहस्यातिरहस्यं च यत्पृच्छसि वरानने ॥ ४ ॥ स्त्रीस्वभावान्महादेवि पुनस्त्वपरिपृच्छसि । गोपनीयं गोपनीयं गोपनीयं प्रयत्नतः ॥ ५ ॥ Die Namen beginnen श्री क्ली देव कामदेव. कामबीजशिरोमणि । श्रीगोपालो महीपालो वेदवेदाङ्गपारग ॥ २५ ॥

Schliesst श्रीगोपालो महादेवि वसेत्तस्य गृहे सदा । यस्य गेहे सहस्रं च नाम्ना तिष्ठति पूजितम् ॥ १९० ॥ श्री तत्सदिति श्रीसमोहनतन्त्रे पार्वतीमहेश्वरसंवादे श्रीसतानगोपालसहस्रनामस्तोत्रं संपूर्णमगात् ॥ Stich Catal India Office Num 2536

1266.

11¹/₂/9 23 Bl 9 bis 11 Linien Etwa 1840

Gopālasahasranāman in 203 Versen

1267.

19/10 25 Bl 7 Linien Datirt मीतिचैवकृष्ण सवत् १९२२

Gopālasahasranāman in 192 Versen

1268.

27/10 10 Bl 9 Linien Bengali Schrift Europa isches Papier von 1853

Gopālasahasranāman in 171 Versen — Vers 156—164 sind auf dem letzten Blatt 10¹/₂ wiederholt

1269.

23/11 5 Bl 8 bis 10 Linien Etwa 1820

Gopulapatala Beginnt गोपालपटल लिख्यते ॥ श्रीगुरु नमस्कृत्य यदुनन्दनविग्रहम् । आहितं प्रवक्ष्यामि पूजा मानसपूर्वकम् ॥ ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय चिन्तयेद्यदुनन्दनम् । कृष्णं कृष्णेति कृष्णेति - - (Lucie) तरशत जपेत् ॥ नामोच्चारणपूर्वकं शौचं गत्वा मूत्रोत्सर्गं कृत्वा जलमृत्तिकाशौचं विधाय तत आचमनमेभिर्मन्त्रैः । केशवाय नमः । नारायणाय नमः । माधवाय नमः । इत्याचमनम् । गो-

विन्दाय नम । विष्णवे नम । इति हस्तप्रचालनम् । मधुसूदनाय नम । त्रिविक्रमाय नम । इति मुखमार्जनम् । वामनाय नम । श्रीधराय नम । इति हस्तप्रचालनम् । हृषीकेशाय नम । इति पादप्रचालनम् । पद्मनाभाय नम. । दामोदराय नम इति मूर्धनि । वासुदेवाय नमो मुखे । सकर्षणाय नम इति दक्षिणासे । प्रद्युम्नाय नमो वामासे । अनिरुद्धाय नमो दक्षिणेनेत्रे । पुरुषोत्तमाय नमो वामनेत्रे । etc

Schliesst श्रीगोपालाय नम । माला मुद्रास्तथा नाम मूलमन्त्र एव च । अमी ते पञ्च सकारा परमैकान्तहेतव ॥ इति श्रीगोपालपद्धति पटल समाप्तम् ॥ Darauf folgt in vier Linien ein Gopāṭarākṣamitra und ein Aṣṭadāksaramitra

1270.

18/10 20 Bl 7 bis 8 Linien Etwa 1830

Gopāṭamantravidhi aus dem *Saṁsamgraha* Die Verehrung des Gopāṭ (d. i. Kṛṣṇa) nach Art der Tantra Die Anrufung *Gopāṭyāṇavallābhaya svaha* bildet die Hauptsache Nicht ganz vollendet Auf den Randern findet sich die Bezeichnung शि० च० Beginnt श्रीगोपालमनु वक्ष्ये सर्वसपत्नप्रदायकम् । ग्रहचोरविपारिघ्न व्याधिदारिद्र्यनाशनम् ॥ पुत्रमित्रकलत्रादिभोगमोक्षप्रदायकम् । विश्वाविभवद नृणां विशिष्टकविताकरम् । समस्तवणिताचित्तराजवश्रकर परम् ॥

1271.

22/12¹/₂ 2 Bl 8 Linien Etwa 1650

Aṣṭadāksara Gopāṭamantravidhi Beginnt ओमस्य श्री-अष्टादशाक्षरगोपालमन्त्रस्य श्रीभगवान्नारद ऋषि । गायत्री छन्द. । श्रीगोपालो देवता । कामो बीजम् । स्वाहा शक्ति. । योगनिद्रा कीलकम् । पञ्चपदी मन्त्र । श्रीकृष्णप्रीत्यर्थे जपे विनियोग । इति सकल्प । ओ श्रीभगवते नारदाय ऋषये नम शिरसि । ओ गायत्रीछन्दसे नमो मुखे । ओ श्रीगोपालाय देवतायै नमो हृदि । ओ कामबीजाय नमो गुह्ये । ओ स्वाहाशक्तये नम पादयो । ओ योगनिद्राकीलकाय नम सर्वाङ्गे । ओ मन्त्राय पञ्चपदी नमो बाह्याभ्यन्तरत । ओ श्रीकृष्णप्रीत्यर्थेजपेविनियोगाय नमो ऽञ्जली । इत्युप्यादिन्यास ॥ १ ॥

Schliesst ततो ध्यानम् ॥ मत्पुण्डरीकनयनं मेघाभं विद्युताम्बरम् । द्विभुजं ज्ञानमुद्राढ्यं वनमालिनमीश्वरम् ॥ १ ॥ गोपगोपीगवावीत

सुरद्रुमतलाग्रयम् । दिव्यालकरणोपेत रत्नपङ्कजमध्यगम् ॥ २ ॥ का-
लिन्दीजलकलोलसङ्गिभारतसेवितम् । चिन्तयश्चेतसा कृष्ण मुक्तो भवति
सहतेरिति ॥ ३ ॥ एव ध्यात्वा यथाशक्ति जप कुर्यात् ॥

1272

33/13 265 Bl 10 Lin en Etwa 1770

Tantrasara eine Übersicht der Tantralehre nach einer grossen
Anzahl von einschlagenden Schriften von Kṛṣṇananda Beginnt

नत्वा कृष्णपदद्वन्द्वं ब्रह्मादिसुरवन्दितम् । गुरुं च ज्ञानदातारं कृष्ण
नन्देन धीमता ॥ तत्तद्व्यङ्ग्यगताद्वाक्याज्ञानार्थं प्रतिपद्य च । सौ-
कार्यार्थं च सत्संपात्तन्त्रसारं प्रतन्यते ॥ Eine ausführliche Analyse
findet sich im Catal Oxon Num 149 Die folgenden Werke sind
dort nicht genannt Agamottara 185a Ekavirakalpa 161a 160b
Kalikrama 37a Kumaritantra 251b Garulatantra 91b Guptir
nava 102a Taranava 161a Tarinitantra 188b Devyagama 1a
Vivarekresvara 258a Nilasarasvatitantra 156b Puṅgalamata
8a 5b Bhatta 36b 39b Bhūtatamra 115b Mahogra 246a
Matrīyamala 10b Lakṣmīkularnava 30a Vaiṣṇava 85b 89b
Suddhesvaratantra 232a Srividya 255a Somabhujagvala 168b
Svachandasamgraha 42a 170b

Die zwei letzten Blätter sind Ergänzungen von Lücken nach
Fol 166b

1273

27/13 64 Bl 10 Linen Die alten Blätter reichen bis Fol 61a und
sind um 1650 geschrieben

Śradatīlaka eine der ältesten Schriften über die Geheime
der Tantra Schule von Lakṣman Deśikendra Sohn von Kṛṣṇa
Enkel von Vijaya Die Handschrift enthält neun Patala und einen
Teil des zehnten Das vollständige Werk umfaßt 25 Patala Be-
ginnt नित्यानन्दवपुर्निरन्तरगन्तव्यश्चाशङ्क्यं क्रमाद्व्याप्तं येन चरा
चरात्मकमिदं शब्दार्थरूपजगत् । शब्दब्रह्म यदूर्चिरे सृष्टितनयेत्य
मन्तर्गतं तद्वै शब्दादिनिश्चयशङ्कासदनवाचामधीशमह ॥ १ ॥ Sieh
Catal Oxon Num 160

1274

22/10 6 Bl 6 Lin en Geschrieben von Ramakavara im J 1849

Malamatipumja-jayapavudhi, Anrufung von Puṇḍra als Ma-
tyumja der als Besieger des bösen Angeliſch aus der Śrāda
womit jedenfalls das Śradatīlaka gemeint ist Dort findet sich
dieses Stück nicht Beginnt अथ शारदोक्तमहामृत्युजयविधि ।
प्रातश्चानादिनित्यकर्म कृत्वा । आसने उपविश्य । तदादी भूतशुद्धि
प्राणप्रतिष्ठा च कृत्वा । अदेत्यादि तिथौ मम वा यजमानस्य सर्वं

रिष्टनिवृत्तिपूर्वक सकलामीष्टसिद्ध्यर्थे आयुरारोग्यैश्वर्याभिवृद्ध्यर्थे श्री-
महामृत्युञ्जयमन्त्रजपमह करिष्ये ॥

Die Gebete bewegen sich um den vedischen Vers त्र्यम्बक
यजामहे u s w, welcher viermal wiederholt wird, und die einzelnen
Wörter und Silben desselben werden in gekunstelter Weise in die
Anrufungen mit namas eingeflochten

1275.

10/6 ■ BH, 5 Linien Geschrieben in Devāgarīmadhye von Rāma
prasāda im J 1862

Mahāmṛityumjajapavidhī, angeblich aus dem Śāradatilaka
Weicht von der vorhergehenden Handschrift nur in Kleinigkeiten ab

Schliesst अथ प्रार्थना ॥ मृत्युञ्जय महादेव चाहि मा शरणा-
गतम् । जन्ममृत्युजरारोगे पीडितं कर्मबन्धनः ॥ तावकस्त्वन्नतप्राणस्त्व-
च्चित्तो ऽहं सदाभुङ् । इति विज्ञाप्य देवेन जपेन्मृत्युञ्जय मनुम् ॥

1276.

22/12 17 BH, 10 bis 11 Linien Geschrieben von Sukadeva, Sohn
von Savaji im J 1653

Mṛityumjajavidhanavidhī, enthält ähnliche Vorschriften für
die Verehrung von Rudra, ist jedoch mit kabbalistischen Buch-
stabenformeln überladen Beginnt तत्र जपारम्भकालः ॥ मन्त्रारम्भश्च
चैत्रे स्याद्गुरुदुःखप्रदायकः । वैशाखे रत्नलाभः स्यादग्निष्ठे तु मरणं
ध्रुवम् ॥ आपदि बन्धुनाशः स्यात्पूर्णांशः श्रावणे तथा । प्रजानाशो
भाद्रपदे पुत्रायुर्वर्धनमाश्रिनि ॥ कार्तिके स्वर्णलाभः स्यान्मार्गशीर्षे
महोदयः । पौषे धनसमृद्धिः स्यान्माघे मेधाविवर्धनम् । धन मोक्षश्च
फाल्गुने मासाना कीर्तितं फलम् ॥ Cithert werden das Śāradatilaka
und das Mohachandottara Fol 9a Der eigentliche Gegenstand beginnt
auf Fol 10a

Schliesst न तत्र चौरस्य भय न दक्षोर्न रोगसंस्त्राग्नवातभी-
ति । उत्पातवायोरपि नात्र शङ्का लक्ष्मीः स्वयं तत्र वसेदलोला ॥

1277.

22/10 ■ BH 7 Linien Schrift von 1820

Mṛityumjajapavidhī, eine ausführlichere Behandlung des
selben Gegenstandes Beginnt शिवालये देवायतने तीर्थे गृहे वा
ब्राह्मणे सह गन्तव्यम् । तत्र स्नानं कुर्वीत । संध्यादिकं शुचिवस्त्रप-
रिधानं तिलकं कुर्वीत । तत्र गोमयोपलिप्तभूम्या चर्ममात्रशोधन
[कार]यित्वा तत्रोपविशति । ततो हस्ते कुशोप[ग्रह] गृहीत्वा । आचमन
प्राणायामं कृत्वा ॥ अथ प्रयोगः । इहेत्यादि तिथौ श्रीमृत्युञ्जयप्रीत्यर्थं

पद्मामृतपोडगोपचरिः पूजा कर्तव्या । अथ अष्टदलमध्ये स्थापयित्वा ।
इति पूजा । अथ न्यासोपक्रमः । अस्य श्रीत्र्यम्बकमन्त्रस्य वसिष्ठ ऋषिः
शिरसि । अनुष्टुप् छन्दो मुखे । मृत्युजयरुद्रो देवता हृदये । पुर्या-
र्यपादचतुष्टयार्थे श्रीत्र्यम्बकरुद्रप्रीत्यर्थे न्यासे विनियोगः । ओ त्र्यम्बक
अङ्गुष्ठाभ्या नमः । यजामहे तर्जनीभ्या नमः । etc

Im Verlauf werden acht Avartana (Bittgänge) erwähnt, in denen
verschiedene als göttliche Wesen betrachtete Dinge und auch Gott-
heiten angerufen werden

Am Ende des Werkes folgt auf fol 6b ein unvollendeter
Homawidhi. Ein oder mehrere Blätter fehlen am Ende.

1278.

15/9 2 Blt 10 bis 11 Linien Ltwa 1790

Mrityujayamantroddhāra, ein kurzer Abriss desselben Ge-
betes. Beginnt ओ त्र्यम्बकमन्त्रस्य वसिष्ठ ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः ।
मृत्युजयमहारुद्रो देवता । मृत्युजयार्थे जपे विनियोगः । ओ त्र्यम्बक
अङ्गुष्ठाभ्या नमः । ओ यजामहे तर्जनीभ्या नमः । ओ सुगन्धि पुष्टि-
वर्धनं मध्यमाभ्या नमः । ओ उर्वारुकमिव बन्धनात् अनामिकाभ्या
नमः । ओ मृत्योर्मुक्षीय कनिष्ठिकाभ्या नमः । ओ मामृतात् करतल-
पृष्ठाभ्या नमः । एवं हृदयादि । ओ भूर्भुवः स्व इत्यनया दिग्बन्धः ।
ओ र इत्यभिप्राकारः । मूलेन व्यापकत्रयं कुर्यात् ॥ अथ ध्यान ॥
ओ चन्द्रार्कप्रिविलोचन स्मितमुखे पद्म (ist durch einen Riss ent-
stellt) द्वयान्तस्थित मुद्रापाशमृगाक्षमूचबिलसत्पाणि हिमाशुप्रभम् ।
कोटीरेन्दुगलत्सुधामृततनु हारादिभूषोज्ज्वल कान्त्या विश्वविमोहन
पशुपति मृत्युजय भावये ॥

Schliesst भूर्भुव स्वर्भुजद्वैतेश्वरारी जू सगर्वान्भूगु । आकाशो
मनुविन्दाद्यः प्रणवान्तो मनुत्तमः ।

1279.

21/10 8 Blt 8 Linien Ltwa 1790

Kartavyayajanaśrama die gehörige Anordnung zur Ver-
richtung des Kartavyas von Righvanundina Sarman ; Unvollendet
Beginnt प्रणम्य परमात्मानं रघुनन्दनशर्मणा । श्रीकार्तवीर्यदेवस्य
निमित्यते यजनक्रमः ॥ तच्चादौ मामविचारः । वैशाखश्रावणाश्विन-
कात्तिकमार्गशीर्षपौषमाघफाल्गुना शुभा नेतरे । अष्टमामेवपि शुक्ल-
पक्षः । प्रतिपदमारभ्य पूर्णिमाम् शुभम् ।

1280.

28/10 1° Bl 8 Linien Etwa 1820

Kāṭaviryarjunaśloka, das Ceremoniell des Kartaviryarjuna
B spielen werden hauptsächlich die wundervollen Wirkungen
einer Zauberformel In zwei Abteilungen von je 57 und 164 Versen
Beginnt वन्दे शम्भु सदानन्द शंकर कल्याणपरम् । चन्द्रार्धचूडमिन्द्रा-
दीर्वन्दित नन्दिवाहनम् ॥ १ ॥ रजतादिप्रतीकाश्च रजताद्रिनिवा-
सिनम् । पप्रच्छ शम्भवी शम्भु गिरिश गिरिनन्दिनी ॥ २ ॥ श्री-
देव्युवाच ॥ देवदेव महादेव देवारिवलसूदन । देववर्धन देवेन्द्रवन्दि-
तेन्दुशिखामणौ ॥ ३ ॥ पृष्ठे भवन्त भगवत कार्तवीर्यस्य भूपते ।
माहात्म्य मन्तराजस्य विस्तरेण प्रवीतु मे ॥ ४ ॥ कार्तवीर्यमनोर्देव
विधान वक्तुमर्हसि । सरहस्य महामुख्य श्रोतुमिच्छामि विस्तरात् ॥ ५ ॥
Fol १२ fehlt

1281.

22/11 9 Bl 11 Linien Geschrieben im J 1747

Kartaviryarjunaśloka ein Schutzgebet an Kartaviryarjuna
aus dem Uttaramaratantra 165 Verse Beginnt ओ श्रीचिह्ना-
नन्दनाथो जयति ॥ ओ अस्य श्रीकार्तवीर्यार्जुनमन्त्रस्य दत्तात्रेय ऋषि-
रनुष्टुप् छन्द श्रीकार्तवीर्यार्जुनो देवता आ बीज क्ली शक्तिर्यथोक्त
फलप्राप्त्यर्थं श्रीकार्तवीर्यार्जुनप्रीत्यर्थं जपे विनियोग । etc अथात्सर्वभ-
यात्प्रभाकरनिभ प्रोद्योतनोद्योतित स्वर्णस्रक्परिवीतकधरधरो रक्ता
शुकोष्णीपवान् । नानारत्नविभूषित करसहस्रार्धाक्षवाणासनो बाणा
सार्धसहस्रबाह्वरिणश्च भूवज्रभो न प्रभु ॥ १ ॥ अन्यच्च ॥ सप्तद्वी-
पैकनाथ सवितृसमरुचि सर्वदुष्टान्तको न पायादन्त्यायताचो रथ
वरनिजय स्थूलकायो ऽथ भीम । चापाक्षेपस्त्रिलोकी करधृतधनुषो
निखनेस्त्रासयान श्रीमान् श्रीकार्तवीर्यो ऽस्त्रिलभृपतिनताग्र्यस्तुजाच-
प्रकारी ॥ २ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ देवाधिदेव सर्वज्ञ सर्वलोकहिते रत ।
केन रक्षा भवेत्तृणां भीतानां विविधापदि ॥ १ ॥ राजचौरादिपी-
डासु शस्त्राग्निविपपातने । मारोदु खप्रपीडासु ग्रहरोगभयेषु च ॥ २ ॥
ज्वरापक्षारपीडासु सिद्धव्याघ्रनिपातने । राक्षसासुरवेतालपिशाचप्रेत-
नाशने ॥ ३ ॥ महाभये महानाशे महानाचि गते ऽर्क्षये । महामृत्यु-
भये घोरे महाकलहपातने ॥ ४ ॥ केनोपायेन शान्तिं स्यात्साध-
कानां महेश्वर । अनष्टद्रव्यरक्षा च नष्टस्य पुनरागम ॥ ५ ॥ सर्वा-
कर्पणसद्योभसर्वसवनम् (sṛṣṭasam uṣṭhānam MS) तथा । भवत्यभीष्टं
जपृणां केन तद्वद् मे शिव ॥ ६ ॥ ईश्वर उवाच ॥ शृणु गुह्यतमं

देवि गोपनीयं प्रयत्नतः । अवाच्यमपि वक्ष्यामि तव लोकहिताय
वै ॥ ७ ॥ कवचं कार्तवीर्यस्य साङ्गावरणकं क्रमात् । खमूर्तिशक्ति-
मन्त्रीयं सजपध्यानपूर्वकम् ॥ ८ ॥

Schlesst. कार्तवीर्यस्य कवचं तदुक्तं वै मया तव ॥ १६२ ॥
येन संरक्षितो देवि कालेनापि न जीर्यति । तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कवचं
धारयेत्सुधीः । कार्तवीर्यः खलद्वेषी हतवीर्यसुतो बली ॥ १६३ ॥
सहस्रबाहुः शत्रुघ्नो रक्तवासा धनुर्धरः । रक्तगन्धो रक्तमाख्यो राजा
स्मर्तुरमीष्टदः ॥ १६४ ॥ द्वादशैतानि नामानि कार्तवीर्यस्य यः पठेत् ।
सपदस्य जायन्ते जनास्तस्य (jatas tasya MS) वशे सदा ॥ १६५ ॥

1282.

19/8 11 Bl., 8 Linien. Geschrieben von dem Bhaksa Visnugiri im
J. 1707.

Kūrtavīryārjunakavaca Eine genuine Abschrift Das erste
Blatt fehlt Das zweite Blatt beginnt in der zweiten Hälfte von
Vers 9 भास्वद्वजपताकाद्ये तुरगायुतभूषिते ॥ ९ ॥ महासर्वतकामो-
दभीमरावविराविणि । समुद्रतमहाह्वयवितानितवियत्पथि ॥ १० ॥

1283.

27/12 7 Bl., 10 Linien Etwa 1790

Kārtavīryastavarāja, ein Lobgedicht auf Kārtavīryārjun, aus
dem Uddāmaśaśvaratantra 133 Verse Beginnt रक्तस्रगम्बरवि-
भूषणकुण्डलाब्धं चापासिसायकगदाशनिचक्रयूथैः । संशोभितायुतसह-
स्रकरं गुणाब्धिं लोकिकनाथमनिश मनसा स्मरामि ॥ १ ॥ उद्यद्दि-
वाकरनिभ कमलायताक्ष केयूरनूपुरकिरीटधरं नरेशम् । रक्ष.पिशा-
चभयनाशनमादिदेवं श्रीकार्तवीर्यमनिश हृदि भावयामि ॥ २ ॥
मेरुपृष्ठसुखासीनं देवदेव जगद्गुरुम् । विनोचने नोलकण्ठ जटामुकुट-
मण्डितम् ॥ ३ ॥ स्कन्दादिसहितं शान्तं सर्वभूतहिते रतम् । प्रणम्य
दण्डवद्भूमौ लोकानुग्रहकाम्यया ॥ ४ ॥ प्रीत्युत्फुल्लानना देवी महो-
त्कण्ठाकुलेक्षणा । कलावन्तजनावासमुवाच गिरिजा शिवम् ॥ ५ ॥
श्रीपार्वत्युवाच ॥ देवदेव महादेव लोकानुग्रहकातर । चन्द्रशेखर भ-
स्माङ्ग फणिराजविभूषण ॥ ६ ॥ सर्वशास्त्रपुराणानि श्रुतयः स्मृतय-
स्तथा । विप्रधर्मा राजधर्मा वैश्यधर्मास्तथैव च । शूद्रधर्मास्तथा स्त्रीणां
संकराणामपि स्फुटम् ॥ ७ ॥ वालानामपि यूना च वृद्धानां चापि
त्वया विभो । धर्माः प्रोक्ता वटूनां च गृहस्थानां तथैव च ॥ ८ ॥
वनस्थानां यतीनां च विधवाविधुरात्मनाम् । सर्वे धर्माः श्रुता

ज्ञातास्त्वत्प्रसादान्महेश्वर ॥ ९ ॥ इदानीं श्रुतिसप्त त्र्योतुमेक तदा-
स्यतः । ममोत्कण्ठाकुल चेतस्त्रये वक्तुं त्वमर्हसि ॥ १० ॥

Schliesst रहस्यं तव राजाख्यं मया ते प्रकटीकृतम् । गोपनीयं
त्वया सम्यक् निधानमिव पार्वति ॥ १३० ॥ उवाहिवानाथसहस्र-
कान्तिं रथस्थमिष्वासनवाणहस्तम् । रघोभयघ्नं जलजायताञ्च नमामि
देवाधिपपूजिताङ्गम् ॥ १३१ ॥ दशास्त्रदर्पघ्नमतिप्रसन्नं रक्ताम्बरं हा-
टकमालिकण्ठ । सहस्रबाहुं जगतीपतीशं चक्रावतारं प्रणमामि वि-
ष्णुम् ॥ १३२ ॥ माहिष्मतोनाथमनाथनाथ राजेन्द्रपूज्यं शशिवंशकेतुम् ।
रक्ताङ्गरागं भयरोगवीर्यं श्रीकार्तवीर्यं हृदि भावयामि ॥ १३३ ॥

1284.

15/10 4 Bl., 9 Linsen Geschrieben von Kaghunātha Jyautica im
J 1839

Indrākṣistotra, ein Loblied auf Indrākṣi in 16 Versen, von
Indra vorgetragen. Indrākṣi ist ein Name von Durgā. Beginnt
ओ अस्म्य श्रीइन्द्राक्षीसौवमन्त्रस्य पुरंदर ऋषिः । इन्द्रो देवता ।
अनुष्टुप्छन्दः । महालक्ष्मोर्वीजम् । सूर्यस्तत्त्वम् । भुवनेश्वरी शक्तिः ।
भवानी कीलकम् । मम सकलकामनासिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥ etc

Der Hymnus beginnt इन्द्र उवाच ॥ इन्द्राक्षी नाम सा देवी
देवतैः समुदाहृता । गौरी शाकभरी देवी दुर्गानाम्नेति विश्रुता ॥ ५ ॥
कात्यायनी महादेवी चन्द्रघण्टा महातपाः । सावित्री सा च गायत्री
ब्रह्माणी ब्रह्मवादिनी ॥ ६ ॥ नारायणी भद्रकाली रुद्राणी छण्ड-
पिङ्गला । अविज्याला रौद्रमुखी कालरात्री तपस्विनी ॥ ७ ॥
मेघस्वना सहस्राक्षी विष्णुमाया जलोदरी । महोदरी मुक्तकेशी
घोररूपा महाबला ॥ ८ ॥

1285.

23/15 3 Bl. 10 Linsen Etwa 1870

Indrākṣistotra Dasselbe Text mit geringen Abweichungen
und Zusätzen

Schliesst सर्वरोगप्रशमनं सर्वदुःखविनाशनम् । अन्ते मुक्ति-
मवाप्नोति सत्यं सत्यं न सशयः ॥ १५ ॥

1286.

26/12 4 Bl. 11 bis 12 Linsen Etwa 1700

1) *Kulī tūlpadanavāṇī* aus dem Brahmayāmala 14 Verse
Beginnt भैरव उवाच ॥ कालिकाया महाविद्या कीलपेश्वरराधिता ।

दीपं दत्त्वा फलं ज्ञात्वा बीजं च प्रथमोद्धृतम् ॥ १ ॥ सिन्दूरेण
कृतं यन्त्रं मूलेनावेष्टितं ततः । तस्योपरि धृतं दीपं दीपाग्रे दीपिनी
यजेत् ॥ २ ॥ वेदाय कमला काली वाग्भवं भुवनेश्वरी । एषा तु
दीपिनी विद्या कालिका वशकारिणी ॥ ३ ॥ सुवर्णे रजते ताम्रे
कांक्षे लोहे च मृचये । यथालाभं तथा कुर्यान्निशीथे मुक्तकु-
न्तलः ॥ ४ ॥

2) *Dakṣiṇakālikāya Dipapatala* aus der *Agastyaśāmbhūtā*
11 Verse Beginnt अर्थादिसाधने दीपं दक्षिणाया मनोहरम् ।
भार्गवेण कृतं दीपं भर्गस्याज्ञापुरस्कृतम् ॥ १ ॥ नानारोगार्तिहरणं
नानाक्लेशनिवारणम् । महाशत्रुभये प्राप्तिं प्राप्तये प्राणसंकटे ॥ २ ॥
दत्त्वा दीपं प्रयत्नेन कालिकाकल्पभूषणम् । मूलं जप्त्वा हविष्येण दि-
वसे अयुतार्धकम् ॥ ३ ॥ रात्रौ च प्रहरे ऽतीते ततो दीपं प्रकल्प-
येत् । न्यासादिकं ततः कुर्यात्पोढा कवचसयुतम् ॥ ४ ॥

3) *Asitādīpadana* aus dem *Kālikulasarvasva* 16 Verse Be-
ginnt: देव्युवाच ॥ असितादीपदानस्य विधिं ब्रूहि ममायतः । यदि
ते वल्लभा देव सर्वलोकजनेश्वर ॥ १ ॥ शिव उवाच ॥ गुह्याद्गुह्यतरं
देवि यत्पृष्टं प्राणवल्लभे । न कस्यापि मया ख्यातं तव प्रीत्या वदामि
तत् ॥ २ ॥ शान्तिवशस्तन्मनानि द्वेपोद्घाटने ततः । मरणान्तानि [तानि]
यद्प्रकाराणि कर्म च ॥ ३ ॥ शान्त्यै रौप्यमयं पात्रं वस्त्रे मापनय
स्यूतम् । स्तम्भे लोहसभूतं विद्वेषे त्र्युपसभवं ॥ ४ ॥

4) *Śāntistara*, tāntrik, in 43 Versen Beginnt जयन्तु देव्यो
हरपादपङ्कजं प्रसन्नवामामृतमौचदायकम् । अनन्तसिद्धान्तमतिप्रकाशकं
नमामि चाष्टाष्टकयोगिनीगणम् ॥ १ ॥ योगिनीचक्रमध्यस्थं मातु-
मण्डलवेष्टितम् । नमामि शिरसा नाथं भैरवं भैरवीप्रियम् ॥ २ ॥
अनादिघोरसंसारध्वान्तविध्वंसहेतवे । नमः श्रीवेदनाथाय भवीपध-
विधायिने ॥ ३ ॥ आपदो दुरितं रोगाः समयाचारमनुनाह ।
सर्वे च मे व्यपोहन्तु दिव्यचक्रस्य मेलनात् ॥ ४ ॥ आयुरारोग्यमे-
श्वर्यं कीर्तिर्लाभः सुखं जयः । लक्ष्मीर्मनोरमा चास्तु पान्तु मा सर्व-
देवताः ॥ ५ ॥ संपूजकानां प्रतिपानकानां जितेन्द्रियाणां च तपो-
धनानाम् । देशस्य राष्ट्रस्य कुलस्य राज्ञः करोतु शान्तिं भगवान्कु-
नेशः ॥ ६ ॥

Schlie-st नित्यमेतत्पठेत्सूक्तं पूजान्ते साधकस्तु यः । शान्तियं
सर्वपापानां सर्वपापनिवृत्तनमः ॥ ४० ॥ आधयन्तस्य नश्यन्ति जीवे-
दष्टशतं सुखी । विदित्य भुवनेश्वर्यं सो ऽमरत्वमवाप्नुयात् ॥ ४३ ॥

1287.

16/10 24 Bl. 7 bis 8 Innen Schrift von 1669

Kalī āsahasranamastotra Nach dem Holophon aus dem Rudrayāmala während in Nummer 1290 1 als Quelle des Kalika tantra angegeben ist Fol 1 fehlt Fol 2 beginnt आगतो ऽसि किमर्थं त्वं कथयस्व च तत्त्वतः । तस्य तद्वचनं श्रुत्वा हया प्रस्फुरितेन च ॥ ५ ॥

1288.

33/15 15 Bl. 1° I n e r Abschrift von 1808

Kalī āsahasranaman aus der Mahākalikāsamhitā Tausend Namen der Kali welche sämtlich mit dem Buchstaben k anfangen Beginnt यथा दिव्यामूर्तेर्दिव्या प्रसन्ना चणमाचत । तथानेन महाकाली प्रसन्ना पाठमाचत ॥ १ ॥ कथ्यते नामसाहस्रं सावधानमना शृणु । सर्वसाम्राज्यमेधाख्यं नामसाहस्रकस्य च ॥ २ ॥ महाकालं ऋषिं प्रोक्तं उष्णिकं हृन्दं प्रकीर्तितम् । देवता दक्षिणा काली माया बीजं प्रकीर्तितम् ॥ ३ ॥

Schliesst इति श्रीमहादिनाथविरचिताया महाकालसहिताया कालीकालसंवादे सुन्दरीशक्तिदानाख्य कालीस्वरूप सहस्रनामस्तोत्रं सपूर्णम् ॥

1289.

10/12 13 Bl., 10 L. n e n Abschrift von etwa 1750

Kalī āsahasranaman aus dem Kalīkūlasaṁhitā Tausend Namen das heisst tausend Attribute der Kali, ohne alle Kunst zusammengereicht Das erste Blatt fehlt Das zweite beginnt यै०३८ श्री छशाङ्गी०३९ श्री कुलिशाङ्गी०४० श्री क्रीकार्यै०४१ श्री कमलाकलायै०४२ श्री करालास्यायै नमः ४३ श्री कराल्यै नमः ४४ श्री कुलकान्तायै०४५ श्री अपराजितायै ४६ श्री उषायै ४७

Schliesst शिव उवाच ॥ इति श्रीकालिकानाम्ना सहस्रं शक्तिभाषितम् । गुह्याद्गुह्यतरं साक्षाद्गहापातकनाशनम् ॥ १ ॥ पूजाकाले निशीथे च सध्योरुभयोरपि । लभते गणपत्य स यः पठेत्साधकोत्तमः ॥ २ ॥ यः पठेत्पाठयेद्वापि शृणोति आवयेदपि । सर्वपापविनिर्मुक्तः स याति कालिकापदम् ॥ ३ ॥ अथ दद्यात् अथवा वा यः कथिन्मानवः पठेत् । दुर्गाद्दुर्गतरं तीर्त्वा स याति परमा गतिम् ॥ ४ ॥ बन्धा वा काकबन्धा वा मृतापत्वा च याद्बन्धना । श्रुत्वा स्तोत्रमिदं पुनर्लभते चिरजीविनः ॥ ५ ॥ यः यः कामयते कामं पठनात्स्तोत्रमुत्तमम् । देवीवरप्रसादेन तं तं प्राप्नोति नित्यशः ॥ ६ ॥

इति श्रीकालिकाकुलसर्वस्वे शिवपरशुरामसंवादे कालिकासहस्रनामस्तोत्रं सपूर्णम् ॥

1290.

18/10 57 Blt meistens 11 seltener 7 9, 10 12 Linien Etwa 1750

Kalikaraca oder *Kalikākaraca* eine Sammlung von Schutzgebeten an Kālī. Auszüge aus verschiedenen Tantra. Die Handschrift hat keinen Gesamtnamen. Das letzte Stück bricht im vierundzwanzigsten Verse ab.

1) *Mahakālisahasranaman* tausend Namen der Kālī aus dem *Kalikatantra*. Zwiegespräch zwischen Sankara und Parāśurama. 230 Verse. Beginnt श्रीशिव उवाच ॥ कथितो ऽय महामन्त्र सर्वमन्त्रोत्तमोत्तम । यमासाद्य मया प्राप्तमैश्वर्यपदमुत्तमम् ॥ १ ॥ संपूज्य परया भक्त्या यथोक्तविधिना भवान् । क्रियतामर्चन भक्त्या त्रैलोक्यविजिगीषया ॥ २ ॥ श्रीपरशुराम उवाच ॥ प्रसन्नो यदि मे देव परमेश पुरातन । रहस्य परम देव्या रूपया कथय प्रभो ॥ ३ ॥ विनार्चन विना होम विना न्यास विना वलिम् । विना गन्ध विना पुष्प विना नित्योदिता क्रियाम् ॥ ४ ॥ प्राणायाम विना ध्यान विना भूतविशोधन । विना जप विना दान यथा काली प्रसीदति ॥ ५ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ पृष्ठ त्वथोत्तम प्राज्ञ भृगुवशसमुद्भव । भक्तानामपि भक्तो ऽसि त्वमेव साधयिष्यसि ॥ ६ ॥ देवी दानवकोटिघ्नी लीलया रुधिरप्रियाम् । सदा स्तोत्रप्रियामुया कामकीतुकलालसाम् ॥ ७ ॥ सर्वदानन्दहृदयामासवासक्तमानसाम् । माध्वीकमत्स्यमासानुरागिणी रुधिरप्रियाम् ॥ ८ ॥ स्मशानवासिनी प्रेतगणनृत्यमहोत्सवाम् । योगप्रभावा योगेशी योगीन्द्रहृदयस्थिताम् ॥ ९ ॥ तामुयकालिका राम प्रसादयितुमर्हसि । तस्याः स्तोत्र महापुण्य स्वय काल्या प्रकाशितम् ॥ १० ॥ तव तत्कथयिष्यामि श्रुत्वा वत्सावधारय । गोपनीय प्रयत्नेन पठनीय परात्परम् ॥ ११ ॥

Die tausend Namen beginnen nach Vers 17 श्री अस्य श्री दक्षिणकालीसहस्रनामस्तोत्रस्य महाकालभैरव ऋषिरनुष्टुप् छन्दः स्मशानकालिका देवता धर्मार्थकाममोक्षार्थं जपे विनियोगः ॥ श्री नमः कालिकायै ॥ श्री स्मशानकालिका काली भद्रकाली कपालिनी । गुह्यकाली महाकाली कुङ्कुमा विरोधिनी ॥ १८ ॥

2) fol 18b *Dakṣiṇakālīśatkaraca*, angeblich aus dem *Vīrabhadratantra* 14 Verse. Beginnt वीरभद्र उवाच ॥ श्री कालीकवचस्यास्य ऋषिर्भैरव उच्यते । छन्दो ऽनुष्टुप् समाख्यात देवी दक्षिणकालिका । शक्तिर्द्वाविशवीजानि विनियोगश्च रचणे ॥ १ ॥ शिरसि नयनभाले भ्रूयुगे कर्णगण्डे वदनरदनजिह्वास्कन्धदेशे गले च ।

सर्वेश्वरी महाविद्या सर्वदेवविराजिता ॥ २ ॥ तस्या कटाक्षमात्रेण
त्रैलोक्यविजयी हरः । बभूव कमलानाथो विभुर्ब्रह्मा प्रजापति ॥ ३ ॥

8) Fol 30b *Trailokyamohana Kavaca* aus dem Kalika
puran. Beginnt ओ नम कालिकायै । ओ नम सर्वसिद्धियोगि-
नीभ्य । ओ नम सर्वसिद्धिमातृभ्य । ओ नम उदितोदितानन्द-
नायै । ओ नम सकलकुलचन्द्रिकायै । ओ नमो भगवत्यै चण्डमा-
लिन्यै नमो नम ॥

9) Fol 31a *Trailokyamohana Kavaca* aus dem Rudra-
mala 34 Verse Beginnt श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन्ब्रूहि कवच भुक्ति-
मुक्तिफलप्रदम् । त्रैलोक्यमोहनं नाम छपया मे जगद्गुरो ॥ १ ॥
शिव उवाच ॥ शृणु देवि वरारोहे कवच परमाद्भुतम् । यद्वृत्वा
पठनाद्ब्रह्मा ऋषिकर्ताभवत्प्रभु ॥ २ ॥ छण्डो दूर्वादलश्यामो देव-
कीर्णसम्भव । हृत्पद्मे कालिका ध्यात्वा तत् छण्डत्वमाप्नुयात् ॥ ३ ॥
कालिकां दक्षिणा ध्यात्वा ऋषिबुद्धिफलप्रदाम् । सर्वा ज्ञाना भव-
न्त्येता जनार्दनविभूतयः ॥ ४ ॥

10) Fol 33a *Kalī kavaca* aus dem Uttaratāntra des Rudra-
yamala 75 Verse Beginnt किलासशिखरारूढं भैरव चन्द्रशेखरम् ।
वच खले समासीना भैरवी परिपृच्छति ॥ १ ॥ भैरव्युवाच ॥ देवेश
परमेशान लोकानुग्रहकारक । कवच सूचितं पूर्वं कथयस्व मयि
प्रभो ॥ २ ॥ यदि मे महती प्रीतिसत्त्वान्ति कुलभैरव । कवच
कालिकादेव्या कथयस्वानुकम्पया ॥ ३ ॥ भैरव उवाच ॥ अग्रकाश्य
मिदं देवि भरलोके विशेषतः । लघवारं वारितापि स्त्रीस्वभावादि
पृच्छसि ॥ ४ ॥

11) Fol 38b *Kavaca Jagadrahasukhara* aus dem Kalikara-
hasya. 67 Verse Beginnt श्रीपार्वत्युवाच ॥ भवदुःखमहोद्विप्ना
सतप्ता करुणार्णवम् । याचे त्वामहमोशिकं चातुमर्हसि वाग्भवे ॥ १ ॥
कथितं कालिकादेव्या कवचं कामदं महत् । रहस्यं कवचं ब्रूहि कस्ये-
चिन्नं यदीरितम् ॥ २ ॥ प्रयोगसधैर्भवता साधको विमुञ्जीकृतः ।
साधनात्तदिदानीं मे प्रत्यक्षीकरणं वद ॥ ३ ॥

12) Fol 43b *Kālī kavaca* aus dem Kalikakalpā. 21 1/2 Verse
Beginnt महाकालभैरव उवाच ॥ कालिका कमला काली काम-
सिद्धा महोदरी । प्रत्यक्षा भव चामुण्डे भक्त्या कवचपाठतः ॥ १ ॥
कुसुमकुमुमा शीर्षं पायात्कमललोचना । जलाटं पातु चामुण्डा कण्ठ

रचतु कालिका ॥ २ ॥ ऊरु मे पातु लोलाची कामस्थानं शि-
वाङ्गना । जहायुगम भद्रकाली पादाग्र पातु भीषणा ॥ ३ ॥

13) Fol 45 a *Kalīśaṅkara* aus dem Kalīkākūṭamṭa
30 Verse Beginnt कैलासशिखरासीन प्रशिष्य जगद्गुरुम् । पप्रक्ष
पार्वती नाथ विनयान्नम्रकधरा ॥ १ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ देवदेव पर
ब्रह्मन् समारार्णवतारक । केन सिद्धिर्भवेच्छीघ्र कालिकामन्त्र (lies का-
लिकादेव्या) उत्तमा ॥ २ ॥ श्रीभैरव उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि
कालीकवचमुत्तमम् । यस्य सकीर्तनाच्छीघ्र मन्त्रसिद्धिः प्रजायते ॥ ३ ॥
अपुत्रो लभते पुत्र दरिद्रो लभते धनम् । गृहघोरनृपाणां च भय
नैवात्र विद्यते ॥ ४ ॥ शिरोदेशे गले वापि करे वामे च दक्षिणे ।
धारणात्सर्वसिद्धिः स्याद्भुजैः स्वर्णं चिलोहके ॥ ५ ॥

14) Fol 47 a *Kalīśaṅkara* aus dem Kalīkākūṭasāra
14 Verse Beginnt ओ नमः सिद्धकाली शिरः पातु ललाटे पातु
दक्षिणा । काली मुखं सदा पातु कपालिनी तु चक्षुषी ॥ १ ॥ कुला
गण्डौ सदा पातु दशनी कुरुकुलका । विरोधिन्यधरी पातु चित्रक
विप्रचिन्तिका ॥ २ ॥ श्मशानवासिनी कर्णी नासा पातु दिगम्बरी ।
अट्टहासा पातु कण्ठमसी पातु सुरेश्वरी ॥ ३ ॥

15) Fol 48 a *Kalīśaṅkara* aus der Sambhavisambhita
20 Verse Beginnt शांभ्युवाच ॥ यः पठेत्प्रातस्तथायमम ध्यानं
परो नरः । कवचं तु तथा पूर्वं स्वयवक्त्रादिनिष्ठतम् ॥ १ ॥ तच्छृणुष्व
जगत्सामिन्वदामि प्रियभावत । ओ पूर्वं दक्षिणे भागे पश्चिमे चोत्तरे
तथा ॥ २ ॥ दक्षिणा कालिका पातु खड्गमुण्डधरा सदा । आप्रेय्या
पातु निर्ऋत्या वायव्या रुद्रगोचरे ॥ ३ ॥

16) Fol 49 b *Kalīśaṅkara* *Āpaduddharana* aus dem
Rudrayāmala 16 Verse Beginnt देव्युवाच ॥ देवदेव जगन्नाथ
भक्तानुग्रहकारक । सर्वापन्नं समाप्नोति परिचाणं कथं नरः ॥ १ ॥
ईश्वर उवाच ॥ शृणु देवि प्रवक्ष्यामि गुह्याद्गुह्यतरं परम् । आपदु-
च्चारणं नाम कवचं परमाद्भुतम् ॥ २ ॥ शतमष्टोत्तरं चैव जप्त्वा
ध्यात्वा च कालिकाम् । इन्द्रजित्सनाव्युक्तं पुरा देवि शचीपति ॥ ३ ॥
भैरवो ऽस्य ऋषिः कृन्दो गायत्री देवता प्रभुः । कालिका विनि-
योगो ऽस्य सर्वापदिनिवारणे ॥ ४ ॥

17) Fol 50 b *Kalīśaṅkara* aus dem Uttaratāntra 20 Verse
Beginnt कैलासशिखरे रम्ये नानाचित्रविचित्रिते । कालिका परि-
पप्रक्ष भैरवो न्योक्तनायक ॥ १ ॥ श्रीमद्भैरव उवाच ॥ कालिकाया

महाविद्या कथिता भुवि दुर्लभा । तथापि हृदये शन्यमस्ति देवि
रूपा कुरु ॥ २ ॥ कवच तु महादेवि कथयस्वानुकम्पया । यदि नो
कथ्यते मातर्विमुञ्चामि कलेवरम् ॥ ३ ॥ देव्युवाच ॥ शङ्कापि जायते
वत्स तव स्नेहात्मकाश्रिते । सर्वतन्त्रेषु गोप्य हि कालीकुले प्रका-
शितम् ॥ ४ ॥

18) Fol 52^a *Sāpamocana* aus dem Rudrayāmala 13 Verse
Beginnt दक्षिणा कालिका देवी ता मे कथय शंकर । किरूपा सा
किमाचारा कथ मेव्या किमात्मिका ॥ १ ॥ एव सप्रार्थितो देव
पुनः प्राह मुनीश्वरम् । साधु साधु महाप्राज्ञ सम्यक्त पृष्टवानसि ॥ २ ॥
अह ते कथयाम्येता पुत्र सावहितो भव । सच्चिदानन्दरूपा या
चिद्भक्तिरिति गीयते ॥ ३ ॥ या स्थिता व्याप्य सकल विद्धि ता
दक्षिणा मुने । उत्तीर्य तन्यते दृष्टिस्तस्या च परिलीयते ॥ ४ ॥

19) Fol 53^a *Kālīkalāca*, einem Virūpākṣa zugeschrieben
50 Verse Sieh Nummer 1291

20) Fol 56^a bis 57^b Fragment. Beginnt देव्युवाच ॥ देव-
देव महाबाहो भक्तानां सुखवर्धन । केन सिद्धि ददात्याशु काली
त्रिलोक्यमोहिनी ॥ १ ॥ तन्मे वद दयापार साधकाभीष्टसिद्धये ।
रूपा कुरु जगन्नाथ वद वेदविदा वर ॥ २ ॥ भैरव उवाच ॥
गोपनीय प्रयत्नेन तत्त्वान्तत्त्व परात्परम् । द्रुतसिद्धिकर सत्य किमहो
कथयाम्यहम् ॥ ३ ॥ महाकालमह वन्दे सर्वसिद्धिप्रदायकम् । देव-
दानवगन्धर्वकिनरपरिसेवितम् ॥ ४ ॥ कवच तस्य देवस्य पठनाहो-
रदक्षिणा । सत्यं भवति सानिधे कवचस्तवमान्तरात् ॥ ५ ॥

1291.

16¹/₂/8 5 Bl., 8 bis 9 Linien Etwa 1750

Kālīkalāca, einem Virūpākṣa (d. i. 51^a) zugeschrieben
50 Verse Beginnt श्रीकिरूपाय उवाच ॥ नमामि गुरुमचोभ्य
सन्वशक्तिसमन्वितम् । प्रसन्न चान्विज्ञानहेतु बुद्धिप्रकाशकम् ॥ १ ॥
गजेन्द्रवदन नीमि रक्तं विघ्नविदारकम् । पाशाङ्कुशवराभीतिलसद्गु-
जचतुष्टयम् ॥ २ ॥ भैरवः सर्वदा पातु चापि मे शिरसोपरि । मुने
हृन्दः सदा पातु त्रिष्टुप् च विजयात्मकम् ॥ ३ ॥ गुणचयमयी शक्तिः
परशक्तिक्षुरीयका । ब्रह्मस्वरूपिणी पातु हृदये मम कालिका ॥ ४ ॥
बीजस्वरूपिणी पातु ह्रींकारी शक्तिरूपिणी । रुशक्तिः सर्वदा पातु
सर्वरक्षास्वरूपिणी ॥ ५ ॥ महाकालः सदा पातु महाभीमपराक्रम ।
ददातु मम कामानि सर्वसिद्धेश्वरो ऽवतु ॥ ६ ॥ आदिनृवर्णपर्यन्ता
हृदये मम मातृकाः । यवान्ता डादिद्वान्ताश्च रचन्तु बाहुयुग्मके ॥ ७ ॥

Schliesst एकद्वित्रिविधा देवी कोटिधानन्तरूपिणी । अद्वाङ्म-
 गिनामभेदैः कालिकेति प्रगीयते ॥ ४७ ॥ शंभुः पद्ममुखिरेव गुणान्वक्तु-
 क्षमो न ते । चापस्त्रियत्कृतं सर्वं चमध्वं शुभदा मम ॥ ४८ ॥ प्रा-
 णान् च यशो रच पुनर्दारधनं तथा । सर्वकाले सर्वदेशे पाहि दक्षि-
 णकालिके ॥ ४९ ॥ यः संपूज्य पठेद्द्रवा दिवा वा सध्ययोरुत्था ।
 अवाप्य महतीं प्रज्ञां सर्वकामास्ततो लभेत् ॥ ५० ॥

1292.

18/9¹/₂ 15 Bl., 6 bis 9 Linien Schrift von 1718

Mahakālākāśahasranāman, nach dem Kolophon aus dem Kā-
 lākulasarvasva In 216 Versen Paginiert 1—20 Foll 6—10
 fehlen Stimmt mit Nummer 1290, 1 überein Der Schlussvers 216
 ist dort 229

1293.

18/9 3 Bl. 11 bis 12 Linien Geschrieben in Gujarāt von Rāps
 ankara um etwa 1780

Karpūrastava, ein Lobgedicht auf Daksinakālīkā, in 22 Versen
 Beginnt श्रीकालिकायै नमः ॥ कर्पूरं मध्यमान्तःस्वरपररहितं सेन्दु-
 वामाक्षियुक्तं बीजं ते मातरेतन्निपुरहरवधु चिः कृतं ये जपन्ति ।
 तेषां गद्यानि पद्यानि च मुखकुहरादुल्लसन्त्येव वाचः स्वहृन्द ध्वान्त-
 धाराधरश्चिरचिरे सर्वसिद्धिं गतानाम् ॥ १ ॥ ईशानस्येन्दुवामश्र-
 वणपरिणते बीजमन्यमहेशि हृन्द्य ते मन्दचेता यदि जपति जनी वा-
 रमेक कदाचित् । जित्वा वाचामधीशं धनदमपि चिरं मोहयन्त्यस्यु-
 जाचि वृन्दं चन्द्रार्धचूडे प्रभवति स महाघोरशावावतसे ॥ २ ॥

Schliesst इदं शोच मातस्तव मनुसमुद्धारणं स्वरूपाख्य पा-
 दाम्बुजयुगलपूजाविधियुतम् । निशार्धं वा पूजासमयमथवा यस्तु पठति
 प्रक्षापस्तस्यापि प्रसरति कवित्वामृतरसः ॥ २१ ॥ कुरङ्गाक्षीवृन्दं
 तमनुसरति प्रेमतरलं वृक्षस्तस्य चोष्णीपतिरपि कुबेरप्रतिनिधिः । रिपुः
 कारागारं कलयति च तत्कैलीकलया चिरं जीवन्मुक्तः प्रभवति स भक्तः
 प्रतिजनुम् ॥ २२ ॥

1294.

15/7. 6 Bl. 7 bis 8 Linien Etwa 1750

Karpūrastava In dieser HS ist das Gedicht Śyāmāstotra
 betitelt

1295.

20/9 2 Bl., 15 bis 16 Linien Etwa 1800

1) *Karpūrastava* in 22 Versen Hier nach dem Schluss aus
 dem Daksinakāṭtantra

2) *Dakṣinākalikāstava* aus dem *Bhairavayamala* Neun Verse in *Vasantatilaka* der zehnte in *Sikharini Metrum* Beginnt क्रीडा-
लवेन कलितादिवच प्रमूतीरोकारवेदजनदेवगुणान्गुणन्ते । प्रस्थाचर
तव मनी प्रथमे त्रिवीज मन्ये ऽहमस्व सकलस्य निदानमेतत् ॥ १ ॥
वाह तवार्थयुगभाग्यभुजी भजामि यचारत प्रभवति प्रतिपत्तशान्ति ।
यद्गुमलोचनवधे प्रथित महश्चिन्त्यासादिभिर्मुनिभिरर्णयुग मनुस्वम् ॥ २ ॥

Schliesst क्रमेणाय मन्त्रोदरणजपहोमादिकलितो भवद्भक्तिश्च
ज्ञास्तिमितहृदये साधकवरे । स्तुतो वा प्रस्थातस्तव जननि नित्य
स्तववरो भवेयुस्ते मुख्या प्रचुरधनिना चापि विदुषाम् ॥ १० ॥

1296.

16/8 1/2 : 4 Bl. B bis 10 Linien Geschrieben von Damodara im
J 1655

Trailokyamaṅgalāvacā eine Gebetsformel an *Īṣṭa* aus
dem *Sanatkumāratantra* (*Sanatkumāratantra MS*) Beginnt पुलस्त्य
उवाच ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञ कवचं यत्प्रकाशितम् । वैलाक्यमङ्गल नाम
छपया कथय प्रभो ॥ सनत्कुमार उवाच ॥ शृणु वक्ष्यामि विप्रेन्द्र
कवच परमाद्भुतम् । नारायणेन कथितं छपया ब्रह्मणे पुरा । ब्रह्मणा
कथितं मह्यं परं स्नेहाद्ब्रूदामि ते ॥ अस्ति गुह्यतमं तत्त्वं ब्रह्ममन्त्रो
घविष्यद्भम् । यदृत्वा पठनाद्ब्रह्मा ऋष्टि वितनुते ध्रुवम् ॥ यदृत्वा पठ-
नात्पाति महालक्ष्मीर्जगत्त्रयम् । पठनाद्वारणाच्छु सहर्ता सर्वतत्त्व-
वित् ॥ वैलोक्यजननी दुर्गा महिषादिमहासुरान् । वरदृष्ट्वा जघानैव
पठनाद्वारणाद्यत । एवमिन्द्रादय सर्वे सर्वैश्वर्यमवाप्नुयु ॥ शिष्याय
विष्णुभक्ताय साधकाय प्रकाशयेत् । शठाय परशिष्याय दत्त्वा मृत्यु-
मवामुयात् ॥ वैलोक्यमङ्गलस्यास्य कवचस्य प्रजापति । अपिच्छन्द्य
गायत्री देवो नारायण स्वयम् । धर्मार्थकाममोक्षेषु विनियोग
प्रकीर्तितं ॥ प्रणवो मे शिर पातु नमो नारायणाय च । भानं
पायान्नैवयुग्ममष्टाणो भुवि मुक्तिद । श्री पायाच्छ्रोत्रयुग्मं चैकाक्षर
सर्वमोहन ॥ श्री छण्णाय सदा घ्राण गोविन्दायेति त्रिङ्गिकाम् ।
गोपीजनपदवल्लभाय स्वाहाननं मम ॥ अष्टादशाक्षरो मन्त्र कण्ठं पातु
दशाक्षर । गोपीजनपदवल्लभाय स्वाहा भुजङ्गयम् ॥ ग्ली ग्ली श्री
ग्यामनाङ्गाय नम स्कन्धौ दशाक्षर ॥

Schlies I कवचस्य प्रसादेन जीवन्मुक्तो भवेन्नर । वैलोप्य घो-
भयत्येव वैलोक्यविजयी भवेत् ॥ इदं कवचमज्ञात्वा भजेद पुरुषो-
त्तमम् । शतलक्षप्रजप्तो ऽपि न मन्त्र सिद्धिदायक ॥

1297.

19/7 52 Bl., 5 Lamen Geschrieben von Kāśinātha im J 1855

Ganesakaraca, Verehrung von Ganeś. Beginnt अस्य श्री-
वक्रतुण्डपदचरमन्त्रस्य भार्गव ऋषिः । अनुष्टुप्छन्दः । वक्रतुण्डो देवता ।
व वीजम् । य शक्तिः । ममाभीष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः । श्री भार्ग-
वस्तुभ्यो नमः शिरसि । अनुष्टुप्छन्दसे नमो मुखे । वक्रतुण्डाय देव-
तायै नमो हृदये । ववीजाय नमो गुह्ये । यशक्तये नमः पादयोः ।
इत्युष्यादिन्यासः । Nach weiteren Förmlichkeiten folgt ein Stück
aus einem Purāṇa. Dieses beginnt ऋषिरुवाच ॥ भगवन्कथितः
कल्पो मृतसजीवनस्य च । रुद्राध्यायस्य कृत्तस्य फलं चैव महा-
मते ॥ १ ॥ मन्त्राणां युग्मेदेन शक्तिभेदेन सुव्रत । इदानीं श्रोतु-
मिच्छामि मन्त्रराजपदचरम् ॥ २ ॥ स्वरूप साधनं चैव पुरस्करण-
मेव च । विनियोगं च सिद्धिं च व्यासशिष्य महामते ॥ ३ ॥ शौनक
उवाच ॥ वक्ष्यामि परमं गुह्यं कलौ सिद्धिकरं नृणाम् । विनायक
महामन्त्रं यथा व्यासमुखाच्छ्रुतम् ॥ ४ ॥ etc Auf Fol 24a beginnt
ein Stavarāja d. i. ein besonderes Loblied auf Ganeśa, in 145 Versen
कर्मणा मनसा वाचा ये प्रपन्ना विनायकम् । ते तरन्ति महाघोर
ससार कामवर्जिता ॥ १ ॥ एक विनायकं मुख्यं त्यक्तान्यं समुपा-
सते । तेषां सेवाफलं न स्यात्कल्पकोटिशतैरपि ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥
भगवच्छ्रोतुमिच्छामि विसरेण यथातथम् । सवराजस्य माहात्म्यं स्वरू-
पं च विशेषतः ॥ ४ ॥ नन्दिकेश्वर उवाच ॥ सवराजस्य माहात्म्यं
स्वरूपं च विशेषतः । यत्फलं लभते जप्त्वा स्वरूपमपि यादृशम् ॥ ५ ॥
Vgl Catalogus Oron Num 78

1298.

28/9¹/₂ 4 Bl. 6 Lamen Etwa 1850

Ganesamātṛkānyāsa Nennung des Ganeś und weiblicher
Genien, indem, unter Voraussetzung der gesammten Buchstaben des
Alphabets, mit dem einen oder anderen Finger einzelne Teile des
korpers berührt werden Fehlerhafte Abschrift. Der Auszug ist
genau nach der HS gegeben. Beginnt अथ गणेशमातृकान्यासः ॥
अस्य श्रीगणेशमातृकामहामन्त्रस्य गणक ऋषिर्निचृद्वायवी छन्दः शक्ति-
विनायको देवता मम सर्वपापशक्त्या दीर्घायुया त्वङ्ग कृत्वा ध्याये-
द्भजाननम् । यथा । ह्रीं हृदयाय नमः । ह्रीं शिरसे स्वाहा । ह्रूं
शिखायै वषट् । ह्र्रं कवचाय ऊ । ह्रीं नेत्रत्रयाय वीषट् । ह्रुः अस्त्राय
फट् । अथ ध्यानम् । गुणाङ्गुश्वराभीतिपाणि रक्ताब्जहस्तये । प्रि-
ययालिङ्गितं रक्तं चिनेव गणप भजे इति ध्यात्वा ॥ ॐ विघ्नेशह्रीभ्या

नमो ललाटे । ओं विघ्नराजश्रीभ्या नमो मुखवृन्ते । ईं विनायक-
पुष्टिभ्या नमो दक्षिणे । ईं शिवोत्तमशान्तिभ्या नमो वामनेत्रे । उ
विघ्नहन्स्वस्तिभ्या नमो दक्षिणे । ऊ विनायकशक्तिभ्या नमो वाम
कर्णे । ऋ गण[पति]स्वाहाभ्या नमो दक्षिणासारन्ध्रे । ॠ एकदन्तमेधाभ्या
नमो वामनासारन्ध्रे । ॡ त्रिलोचनतेजोवतीभ्या नमो दक्षिणहस्ते ।
ॢ लम्बोदरसत्याभ्या नमो वामगण्डे ।

1299.

25¹/₂/1° 1 Bl 11 Linden Etwa 1710

Ganesastotra in neun Srigdhara Versen und einem später
hinzugefügten zehnten Vers Beginnt द्वे भार्ये सिद्धिवुद्धौ तदनु
सहचरी ऋद्धिवुद्धौ गुणाढ्यौ द्वौ पुत्रौ लज्जलाभी सुकृतफलमयी मण्डपे
कल्पवृन्दे । गेहे यस्य (MS यक्) प्रभूत सदशनममृत मोदका खण्ड-
मिश्रा भूयाद्भूत्यै गणेशो जगदखिलजनानन्दकारी कुटुम्बे ॥ १ ॥ ओ-
आओकाररूप त्वहमिति च पर यत्स्वरूप तृतीय त्रिगुणातीतरूप
कलयति मनसा तेजसो रूपवर्ति । योगीन्द्रा प्रह्वरन्ध्रे सकलगुणमय
श्रीहरेशस्वसन्न गगगगगणेश गजमुखमभितो व्यापक चिन्तयन्ति ॥ २ ॥
वषवविघ्नराज भजत निजभुजे दक्षिणे न्यस्तशुण्ड कक्रक्रक्रोधमुद्रादलि-
तरिपुकुल कल्पवृक्षस्य मूलम् । ददददन्तमेक दधतमभिमुखं कामधेन्वा
निपेथं धंधधधारयन्त धनदमतिशय सिद्धिवुद्धौ ददन्तम् ॥ ३ ॥

Schliesst राजानस्तस्य भूत्वा इव युवतिकुल दासवत्सर्वदास्ते
लक्ष्मी सर्वाङ्गयुक्ता भजति च सदन किकरा सर्वलोका । पुत्रा पीत्रा
पवित्रा रणभुवि विजयो कृतवादे ऽपि वीरो यस्येशो विघ्नराजो
निवसति हृदये भक्तिभाज सुरेन्द्रा ॥ ९ ॥ अपुत्रो लभते पुत्रान्वदो
मुप्यते बन्धनात् । चिमन्ध च पठेद्यस्तु सर्वसिद्धिमवामुयात् ॥ १० ॥

1300.

2¹/₂/1° 19 Bl., 10 bis 18 Linden Nachlassige Schrift von etwa 1791

Tripurabhairavapaddhati Dieser Titel ist uns hier in 1 he
Blätter und nicht ganz unvollständig Bekannt श्रीमन्नि
पुरभैरवे नम ॥ अथ त्रिपुरभैरवा प्रात छत्वादिनित्यार्चनप्रयोग ।
तदुक्त रुद्रयामने । प्रात छत्यमन्त्रत्वागे यो देवो भक्तितो ऽर्चयेत् ।
तस्य पूजा च विफला शीघ्रहीना यथा क्रिया ॥ १ ॥ ओ तत्र
श्रीमान्साधको ऽपररात्रितुर्ययामे विबुधावश्यक छत्वा शुचिधीते नवे
वाससी (न्ये वाससि Hs) परिधायाचम्य त्रि प्राणानायम्य देवी
नत्या पद्याङ्ग १ भास्व २ मान्य ३ मानस ४ वा स्नान छत्वा ५ etc

1301.

23/12 10 Bl 1^a Linien Etwa 1740

Candiridhina die Gebrauche und Gebete welche beim I en von einzelnen Versen und ganzen Kapiteln des Devimahatmya angewendet werden Auch wird die Wirksamkeit von Versen des selben für Erreichung von Wünschen hervorgehoben Der Verfasser wird nicht genannt Diese Schrift scheint ein Teil eines grösseren Werkes zu sein Beginnt अथ प्रसङ्गात्सप्तशतीस्तोत्रान्तर्गतानां केपाचिन्मन्त्राणां वक्ष्यमाणतन्त्रोक्तफलकाम्यानुष्ठानान्युच्यन्ते । तच्चेत्यादि देशकालौ स्मृत्यामुक्तगोत्रोत्पत्तस्यामुक्तशर्मणो ममातिप्रबलवैरिभिर्माशयार्थमेवमुक्तेत्यस्य (Markandeyapurana 8° 17) मन्त्रस्यानुष्ठानं करिष्य इति सकलस्य मूलेन करशुद्धिं व्यापकं च कृत्वा । एवमुक्तेत्यस्य प्रह्लादोऽपि । गायत्री छन्दः । महाकाली देवता । वैरिभाशयैर्जपे विनियोगः । एवमुक्ता समुत्पत्त्येवमुक्ताभ्याम् । etc Florence MSS Num 47

Die folgenden Tantra werden citiert Katjayanttantra Kroja tantra Gauritantra Damaratantra Laksmitantra, Varahitantra Auf Fol 5a wird der keralasampradaya erwähnt

Schliesst आश्विनस्य सिते पक्षे आरम्भाप्रतिपत्तिर्युधी । अष्टम्यन्त जपेक्षं दशांशं होममाचरेत् ॥ अथकथं महादेवो दुर्गाहोम परायणः । कथंचाङ्गतिमन्त्रेण महेशेन निपातितः ॥

1302.

23/12 26 Bl 12 b s 16 Linien Geschrieben im J 1750 von Ratnesvara aus Suhapura Sohn von Pandya Devakara Sohn von Paniya Hari Sohn von Pandya Harikri na

Satacandipaddhati eine Anleitung zu den Gebräuchen und Gebeten welche bei der hundertfachen Wiederholung des Candipatha oder Devimahatmya angewendet werden Beginnt शतचण्डीविधानेन यथावत्कथयाम्यहम् । सुधोरायामनावृद्ध्या भूकम्पे च सुदारुणे ॥ १ ॥ परचक्रभये तोत्रे चयरोग उपस्थिते । राजवशादिकार्येषु आयुष्मत्सुतजनानि ॥ २ ॥ महोत्पातविनाशाय पञ्चविंशतियोजने । देशे सर्वत्र शान्त्यर्थं शतचण्डीमिमां जपेत् ॥ ३ ॥ यदि वा जायते वित्तं चित्तं श्रद्धासमन्वितम् । (die zweite Hälfte fehlt und ist in India Office Num 2615 von einem Abschreiber willkürlich ergänzt) सन्नासे सत्यचे सन्तिथौ सद्गुणे सद्योगे शोभने चन्द्रे विष्टिवैधृतियतिपातकुयोगे अमावास्यासन्तिथौ - - रहिते दैवज्ञोदिते आरम्भ कार्यः । तत्र भुवः समा कृत्वा प्राचीसाधनानन्तरं पीडशः सम्युक्तो द्वारशाखातोरणद्वारध्वजपताकादिसंयुक्तो मध्यभागेन वेद्या

दुपेतो मण्डप कार्य । मण्डपरहिते पक्षे चतुरथे देव्यागारे देव्या
पीठं कार्यम् । दुर्गागार प्रकर्तव्य चतुरथ सुशोभनम् । रहस्यस्वस्ति-
काद्यैश्च चर्चितं वस्त्रशोभितम् ॥ ४ ॥ गौरमृद्धोमयाभ्या च लिप्तं
स्वस्तिसमन्वितम् । तन्मध्ये वेदिका कार्याश्चतुर्हस्ता समा शुभा. ॥ ५ ॥
Siehe Catal India Office ! !

Schliesst कैलासादागता देवि होमार्थमिह मण्डले । होम
गृहीत्वा मद्भक्तं गच्छ देवि यथासुखम् ॥ अनेन विधिना कुर्याच्छत-
चण्डी तु यो नर । स तु वर्षसहस्राणि स्वर्गलोके महीयते ॥ अपुत्रो
लभते ॥ राज्यार्थो लभते राज्य यशोर्थो लभते यश । मुच्यते सर्व-
पापेभ्यो लभते परमा गतिम् ॥

1303.

33/10 35 Bl 9 Linien Schrift von 1815

Satacandiprayoga Beginnt तत्र यजमान शिवालयादिषु
प्रवेशे यथोक्त मण्डप विधाय तन्मध्ये वेदिका तस्मैशान्या यथोक्त
कुण्डं कृत्वा कर्मारम्भात्पूर्वेषुरधिकारसिद्धयर्थं शक्त्या प्रायश्चित्तं कार्यम्
(lies kuryat) । तत्राय सकल्प । कुशपाणि कृत्वा देशकालौ सकीर्त्य
मम देहशुद्ध्यर्थं शतचण्ड्याख्यकर्मण्यधिकारजननार्थममुकप्रत्यान्वायेनैता-
वत्संख्यानि प्राजापत्यान्यह करिष्य इति सकल्प्य प्राच्योदीच्यामङ्ग-
सहितं प्रायश्चित्तं कुर्यात् । अथ कर्मारम्भदिनहृत्यम् । तत्र पूर्वं प्रातः-
स्नानादिनित्यक्रियां विधाय चण्डिकातर्पणं कुर्यात् ॥

Schliesst एवं देवी विष्टञ्च ततो योगिनीनां ग्रहाणां स्थापि-
तदेवतानां च विसर्जनं कुर्यात् । भस्मधारणम् । कुम्भोदकेन सपरि-
वारं यजमानमभिषिञ्चेत् । ततो यजमान शुक्लाम्बरधरो भूत्वा ति-
लकाशिपो दत्त्वा प्राङ्मणान्तर्वाङ्कुमाराद्य भोजयित्वा स्वधू नि-
[सार्च] स्वयं भुक्त्वा स्वात्मानं कृतार्थं मत्वा दीनान्यहपणेभ्यो दानानि
दत्त्वा यथासुखं विहरेत् ॥

1304

००/11 8 Bl 10 bis 11 Linien I tra 1750

Satacandimulhuna in 106 Versen Beginnt शतचण्डीविधानं
तु प्रवक्ष्ये प्रीतये नृणाम् । नृप उपद्रवमापन्ने (M^s n° 1750 p^o 1750)
दुर्भिक्षे भूमिकम्पने ॥ १ ॥ अतिवृष्ट्यामनावृष्ट्या परचक्रभये च ये ।
राज्यामात्यादिकार्येषु स्वपुष्टौ सुतज्ज्वलि ॥ २ ॥ महोद्यतापनाशाय
पञ्चविंशतियोजने । देशे सर्वत्र शान्त्यर्थं शतचण्डीमिमां ध्रुपेत् (M^s
care) ॥ ३ ॥ सर्वे विघ्ना विनश्यन्ति शतचण्डीविधौ कृते । रोगाणां

वैरिणा नाशो धनपुत्रसमृद्धय ॥ ४ ॥ शकरस्य भवान्या वा प्रासा-
दनिकटे शुभे । शिवाभ्यां समे देशे चतुर्द्वारोपशोभितम् ॥ ५ ॥
पताकातोरणैर्युक्त मण्डप वेदिभूषितम् । तत्र कुण्ड प्रकुर्वीत प्रतीच्या
मध्यतो ऽपि वा ॥ ६ ॥ स्नात्वा नित्यादिक कृत्वा वृणुयाद्दश वा-
डवान् । सदाचारा कुलीना ये ह्रीमन्तः सत्यवादिनः ॥ ७ ॥ चण्डि-
कापाठसपूर्णा दयावन्तो जितेन्द्रिया । व्युत्पन्ना शास्त्रनिष्णाता नि-
जवृत्त्युपजीविनः ॥ ८ ॥ इदं ग्लानसपूर्णा दशमोहविवर्जिता । दश
विप्रा समभ्यर्च्य महालक्ष्मीस्वरूपिणः ॥ ९ ॥

Schliesst चण्डीसप्तशतीमध्ये सपुटो ऽयमुदाहृत । सकामः सपुटो
जायो निष्काम सपुट विना ॥ १०४ ॥ एतन्नोप्यतर तत्त्व चण्डि-
काजपसिद्धिदम् । न त विधि वदेद्दुष्टे खले चीरे गुरुद्वहि ॥ १०५ ॥
साधो जितेन्द्रिये दान्ते वदेद्विधिमिम परम् । एव सा चण्डिका
तुष्टा वक्तृच्छ्रोतृन्मसीदति ॥ १०६ ॥ इति श्रीमार्कण्डेयपुराणे सा-
वर्णिके मन्वन्तरे शतचण्डीविधिः सपूर्णः ॥ Im Markandeyapurana
findet sich dieses nicht vor

Auf fol 7b bis 8b findet sich ein neunfacher und fünffacher
Anruf an die Göttin. Der erstere beginnt अथ न्यासविधिः । तत्र
भूशुद्धिर्भूतशुद्धिः प्राणप्रतिष्ठा पूर्ववत् । एकादशन्यासेषु मातृकान्यासः ॥

1305.

27/10 10 Bl. 13 bis 15 Linien. Etwa 1720. Fol. 3b 4 von einer
jüngeren Hand

Katacandisahasracandiprayogavāḍhu von Kamalakṣaṇa Bhaṭṭa
Sohn von Rāmakṣaṇa Bhaṭṭa. Aus seinem Santaritra. Beginnt
नत्वा गणेश्वर देव पितरौ राघव शिवम् । रामकृष्णतनूजेन कम-
लाकरशर्मणा ॥ १ ॥ डामर यामल चैव योगिनीतन्त्रमेव च ।
वाराहीतन्त्रमन्याय यन्यानालोक्य यत्नतः ॥ २ ॥ सहस्रचण्डिकायाश्च
शतचण्ड्यान्मथैव च । यथार्थन्यासविधिना प्रयोगः प्रीच्यते ऽधुना ॥ ३ ॥
तत्र यजमान शुभे देशे मण्डप चिकीर्षुर्गणेशकूर्मशेषवसुधाना पूजां कृत्वा
शतचण्ड्यां षोडशहस्तं सहस्रचण्ड्यां विशतिहस्तं मण्डपं प्रसाध्य etc

Schliesst इदमेव पूजाहोमवत्त्वादिविधानं नवरात्रे विज्ञेयम् ।
विशेषम् अतकृते निर्णयसिन्धौ नवरात्रनिर्णये ज्ञेयः ॥

1306.

26, 11 21 Bl. 10 bis 12 Linien. Geschrieben im J. 1815 von Vi-
sala von Devārṣina

Candistotraprayogavāḍhu, die Anwendung des Devīmahatmya
zu übergläubischen Zwecken, von Nagoji Bhaṭṭa, Sohn von Siva

Bhaṭṭa Diese Schrift bildet einen Teil seines Kommentars zum Devīmāhātmya. Er citirt eine grosse Anzahl von Tantra. Beginnt सामविधिब्राह्मणे ऽथ यः कामयेत पुनर्न प्रत्याजाययेमित्यपुनर्भव काममधिकृत्य तदानुसंधेयो ऽस्य मन्त्र उक्तः । Sāmavidh 3, 8, 1 2

Schliesst अत्र निष्कदक्षिणाया दरिद्राणा चतुःसुवर्णमिति । निष्क रूप दक्षिणासमर्थाना चतुःसुवर्णमिति हेमसुवर्णमशीतिगुञ्जामितम् ॥

1307.

20/14 49 Bl., 12 Linien Schrift von 1845

Candistotraprayogavidhi Die ersten zwei Blätter fehlen. Der Inhalt stimmt so weit wie Fol 30 a, 7 mit der vorhergehenden Handschrift bis 17 b, 3 überein. Von da ab enthält dieses MS bis zu Ende abweichenden Stoff. Von den erwähnten Schriften werden nur die folgenden ausgehoben. Krodāntara 11 b 12 b Ganeśvarimarsini 43 a Gavākṣatantra 39 b Dīmāreśvaritantra 18 b Prayogasāra 8 a Bṛhanmatsyasūktā 47 b Sagarasāphitā 42 b

1308.

15 1/2/8 1/2 3 Bl. 6 Linien Etwa 1800

Saptasatī āṅgasaṁvidhi, die Berührung einzelner Körperteile mit bestimmten Fingern nach der Recitation der Saptasatī oder des Devīmāhātmya, und Gebete an Durgā. Die Handschrift ist im Anfang unvollständig wie aus den ersten Linien erhellt. Beginnt [धि] ओ नमो भगवत्यै श्रीमहाकाल्यै महालक्ष्म्यै महासरस्वत्यै नमः समर्पयामीति बुद्ध्या समर्पयेत् ॥ पाठसमाप्ती पूर्ववक्ष्यासादिकं सर्वं विधाय । गुह्यातिगुह्यगोप्त्री त्व गृहाणास्तत्कृतं अपमः । सिद्धिर्भवतु मे देवि त्वत्प्रसादान्महेश्वरि । इति मन्त्रेण निवेदयेत् । ततो ऽनुग्रहस्तोत्रं पठेत् । विश्वेश्वरी जगदाधी स्थितिसंहारकारिणीम् । करोतु° ॥ १ ॥ क्षुता सुरिः पूर्वं । करोतु° ॥ २ ॥ या सांप्रत । करोतु° ॥ ३ ॥ या च क्षुता । करोतु ॥ ४ ॥)

Schliesst कामेश्वरि जगत्यात सच्चिदानन्दविरहे । गृहाण त्वं क्षुतिमिमां प्रसीद परमेश्वरि ॥ ६ ॥ यन्मात्राविन्दुविन्दुद्वितयपद-पदद्वन्द्ववर्णादिहीनं भक्त्या भक्त्यानुपूर्वं प्रकृतिगुणवशाद्वाक्तमव्यक्तमस्य । मोहादज्ञानतो वा पठितमपठितं सांप्रतं ते क्षवे ऽग्निस्तत्सर्वं साङ्ग-मान्ना भगवति वरदे त्वत्प्रसादात्प्रसीद ॥ ७ ॥ यद्वचपाठे जग-दस्यैकं मया विसर्गविन्दुधरहीनमीरितम् । तदस्तु संपूर्णतमं प्रसादत-संकल्पसिद्धिस्तु सदैव जायताम् ॥

*) Diese und die darauf folgenden ähnlichen Verse beziehen sich auf Devīmāhātmya 55, 55 44

1309.

20/15 : 28 Seiten, 14 bis 18 Linien Schrift von 1869

1) Seite 1—13 *Jānakīstavarāja* aus der *Agastya-smṛitā*
In 68 Versen Beginnt तां ध्याये स्तवराजेन प्रोक्तरूपा परात्म-
राम । आह्लादिनी हरिः काचिच्छक्तिं सालतसेविताम् ॥ १ ॥ श्रुति-
रुवाच ॥ कीदृशः स्तवराजो ऽयं केन प्रोक्तः सुरेश्वर । कथ्यतां ह्यप्या
देव जानकीरूपबोधकः ॥ २ ॥ श्रीसंकर्षण उवाच ॥ ब्रवीमि स्तव-
राज ते श्रीशिवेन प्रभाषितम् । श्रुतं श्रीवक्त्रतो दिव्यं पावनानां च
पावनम् ॥ ३ ॥ Der Hymnus beginnt mit Vers 14 वन्दे विदेह-
तनयापदपुण्डरीकं कैशोरसौरभसमाहृतयोगिचित्तम् ।

2) Seite 14—28 Gedichte in Hindi, vermischt mit kleinen
Bruchstücken in Sanskrit

1310.

20/16 13 Bl., 13 bis 14 und 17 bis 20 Linien Etwa 1760.

Daśavidyānām mantroddharanyāsaḥ Die zehn verschiedenen
Formen der grossen Göttin werden einzeln in kurzen Formeln an-
gerufen Darauf folgt die Anlegung (nyāsa) der Finger oder Hände
an einzelne Glieder mit Ausstossung von mystischen Silben Daran-
schliesst sich eine metrisch abgefasste Betrachtung (dhyāna), in
welcher die bestimmte Göttin gepriesen wird Die zehn Mahavidyā
heissen im *Vacaspatya* काली तारा महाविद्या षोडशी भुवनेश्वरी ।
भैरवी ह्रितमस्ता च विद्या धूमावती तथा । वगला सिद्धविद्या च
मातङ्गी कमलात्मिका ॥

Unvollständig : Paginiert 1—13, aber voll 9 11 fehlen Be-
ginnt दशविद्यानां मन्त्रोद्धारन्यासां लिखन्ते ॥ तत्रादी महाकल्पाः ।
क्री क्री क्री ह ह ह्री ह्री दक्षिणे कालिके क्री क्री क्री ह ह ह्री
ह्री स्वाहा । द्वाविंशत्यक्षरो मन्त्रः २२ । भैरव ऋषिः । उष्णिक् छन्दः ।
काली देवता । ह्री बीजम् । ह शक्तिः । सकलकार्यसिद्ध्यर्थं जपे
विनियोगः । इति ऋष्यादिः ॥ अथ न्यासः । क्री हृदयाय नमः ।
क्री शिरसे स्वाहा । कूं शिखाय वषट् । कै कवचाय जं । क्री नेत्र-
त्रयाय वीषट् । कः अस्त्राय फट् । इति षडङ्गन्यासः । etc

Tarūmahāvidyā Fol 2b *Chinnamastamahāvidyā* Fol 7b *Bālā-
khyābhairavīmahāvidyā* (Bālātripurā, Tripurasundarī) Fol 8a *Bhu-
vaneśvarīmahāvidyā* Fol 13a *Dhūmāvatīmahāvidyā* Fol 15a.
Bigalāmukhīmahāvidyā Fol 15a. *Mataūgīmahāvidyā* Fol 15a.

1311.

19 1/2 Bl. 11 Bl., 11 bis 12 Linien Etwa 1810

Durgāpūjana, Anbetung der Durgā Paginiert 1—13
Fol 9 fehlt Beginnt तत्र प्रयोगः । अथेत्वादि मनेहजन्मनि दुर्गा-

प्रोतिद्वारा सर्वापक्षान्तिपूर्वकं दीर्घायुर्विपुलधनपुत्रपौत्रादनवह्निस्तं-
ततिवृद्धिस्त्रिरलक्ष्मीकीर्तिलाभाद्यनेकमनोरथावाप्तये शत्रुपराजयवश्या-
दिचिन्तितार्थसिद्धये शारदनवरात्रप्रतिपदि विहिताङ्कुरापेणकलश-
स्थापनयन्त्रपूजनप्रारम्भनिमित्तं महाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वतीप्रीत्यर्थं
कलशयन्त्रसवर्णदेवतानामावाहनादिषोडशोपचारैः पूजनमहं करिष्ये
इति संकल्पः ॥ अथ नियममन्त्रः । अद्य स्थिता निराहारो भूमिशायो
जितेन्द्रियः । नयमे ऽहमि भोक्तव्यं शरणं परमेश्वरी ॥

Schliesst: विन्ध्यस्थां विन्ध्यनिलयां दिव्यस्थानविलासिनीम् ।
योगिनीयोगजननी चण्डिकां प्रणमाम्यहम् ॥ ईशानमातरं देवीमी-
श्वरीमीश्वरप्रियाम् । प्रणतो ऽस्मि सदा दुर्गा संसारार्णवतारिणीम् ॥
पातय पाताले स्थापय वा सकललोकसाम्राज्ये मातस्तव पदयुगले
गाहं मुञ्चामि नैव मुञ्चामि ॥ आपदि किं करणीयं स्मरणीयं चरण-
युगलमम्बायाः । तत्स्मरणं किं कुरुते ब्रह्मादीनपि किंकरीकुरुते ॥

1312.

23¹/₂/21¹/₂ 7 Bl., 9 bis 11 Linien Geschrieben von Jagannāthadāsa
(Nagarabāgoramadhye) im J 1761

Naradurgāpūjāna, Verehrung der Durgā in ihrer neunfachen
Gestalt*) Beginnt ओं नमः । श्रीचण्डिकायै नमः ॥ आर्द्रा स्वस्ति
न इन्द्रेति मन्त्रेण यजमानस्य तिनकं कर्तव्यम् । अक्षयमीत्यक्षताः ।
दधिक्राव्य इति दधि । काण्डात्काण्डादिति दूर्वा । सुमुखधिकदन्तद्वय° ।
शुक्लाम्बरधरं दिवं° । लाभक्षेपा° । अभोषितार्थ° । द्यौः शान्तिः ।
पवित्रे स्थः । चित्पतिर्मा पुनातु । विद्यानि देव । आयातो । अय
श्री° । अमुकनाम्नि । संवत्सरे । अती । मासे । पक्षे । तिथी ।
वासरे । नवदुर्गासंतोषणार्थं षोडशोपचारैः पूजनमहं करिष्ये ॥ अथा-
वाहनम् ॥ जटाजूटसमायुक्तमर्धेन्दुकृतनक्षत्राम् । लोचनत्रयसंयुक्तां
पद्मेन्दुसदृशाननाम् ॥ १ ॥ etc

Die neun Namen der Göttin finden sich in folgenden Versen
In anderen Schriften lauten sie verschieden Fol 2a जगत्पूज्ये
जगद्वन्द्वे सर्वशक्तिस्वरूपिणि । पूजा गृहाण कामारि जगन्मातर्भक्तो ऽस्तु
ते ॥ इति चन्दनं समर्पयामि । अनेन प्रतिपदि पूजयेत् ॥ त्रिपुरां
त्रिपुराधारां त्रिवर्गज्ञानरूपिणीम् । विलोक्यवन्दितां देवीं त्रिमूर्तिं
पूजयाम्यहम् ॥ अनेन द्वितीयायां पूजयेत् ॥ कान्तिकां विक्रमातीतां
कारुण्यहृदयां शियाम् । कन्याण्जनीं नित्यं कन्याणीं पूजयाम्यहम् ॥

*) Durgā wird zur Bezeichnung von neun verwendet

अनेन तृतीयायां पूजयेत् ॥ अणिमादिगुणाधारामकाराद्यचरात्त्रिकाम् । अनन्तशक्तिकां लक्ष्मीं रोहिणीं पूजयाम्यहम् । अनेन चतुर्थ्यां पूजयेत् ॥ An den folgenden fünf Tagen wird sie als Kālikā, Candikā, Śāmbhavi, Durgā, Subhadrā angerufen.

An diesen Kultus schliesst sich die Erwähnung eines königlichen Kriegszugs, in welcher die verschiedenen Waffen und anderes Zubehör angebetet werden Fol. 3b: ततः शस्त्रपूजा । अदेत्यादि । राज्ञां दशदिग्विजयार्थं सर्वशत्रुचयार्थं सर्वायुधानां पूजनमहं करिष्ये ॥ पूजयेद्राजचिह्नानि फलमाव्यविलेपनैः । तस्याभिसरणाद्राज्ञो विजयः समुदाहृतः ॥ १ ॥ पूजामन्त्रान्प्रवक्ष्यामि पुराणोक्तानहं तव । पूजितानि प्रयच्छन्ति कीर्तिमायुर्यशो वलम् ॥ २ ॥ अथ मन्त्राः (diese folgen später) ॥ अथ छत्रपूजा ॥ यथाम्बुदाब्हादयन्ति शिवायेमां वसुधुराम् । तथा छादय राजानं विजयारोग्यवृद्धये ॥ ३ ॥ Dieser Teil schliesst इति विजयदशमीव्रते राज्ञां सर्वायुधछत्रधामरवाहनपूजाध्यायः ॥ etc

1313.

24¹/₂/12¹/₂ 6 Bl), 9 bis 10 Linien. Etwa 1810

Navārnamantra, die Anrufung von Durgā in neun Silben. Allen Wahrscheinlichkeit nach werden die in dieser Schrift angegebenen Gebete bei der Recitation des *Devīmāhātmya* gebraucht. Beginnt आचम्य प्राणायाम [कृत्वा] ओं अस्य श्रीनवार्ण(व)मन्त्रस्य ब्रह्मविष्णुमहेश्वरा ऋषयः । मायत्र्युष्णिगनुष्टुप्छन्दांसि । महाकाली-महालक्ष्मीमहासरस्वत्यो देवताः । गन्दाशाकधरोभीमाः शक्तयः । रक्तदन्तिकादुर्गाभ्रामयी बीजानि । अग्निवायुसूर्यास्तत्त्वानि । मम (वा) यजमानस्य सर्वाभीष्टसिद्ध्यर्थे नवार्णमन्त्रजपे विनियोगः ॥

Navārṇanyāsa endet Fol 2a Darauf folgt *Saptaśūlikānyāsa-vidhī*. Auf Fol 2b 2 heisst es. ओं सावर्णिः सूर्यतनय इत्यारभ्य ओं सावर्णिर्भविता मनुरितिपर्यन्तं रात्रिमूक्तादिदेवीमूक्तान्तं नवार्णसंपुटितं । सप्तशतीपाठे विनियोगः ॥ *Rātrīsūkta* endet Fol. 4a 4, *Bhṛatyaṅgrahastavarāja* Fol 5a 8 Darauf folgt *Devīśamāpāṭya* Fol 6a 1.

Der Schlüssel des Ganzen findet sich in den Schlussversen: त्वं मानि सर्वदेवानां प्रीतिदा शुभदा भव । शिव कुरुष्व मे देवि यशो वीर्यं च सर्वदा ॥ १ ॥ मानि मानि महामाये सर्वशक्तिस्वरूपिणी । चतुर्वर्गस्त्ययि न्यस्य तस्मान्ने सिद्धिदा भवेः ॥ २ ॥ वाग्बीजमादिन्द्रसमानदीप्तं मायाकंतेजोद्युतिमद्वितीयम् । कामं च

वैश्वानरतुल्यरूप तृतीयमानन्त्यसुखाय चिन्त्यम् ॥ ३ ॥ चा शुद्धजाम्बू-
नदतुल्यकान्ति मु पञ्चम रक्ततरप्रकल्पम् । डा पञ्चमुग्रार्तिहर सुनील
ये सप्तमं कृष्णतर रिपुघ्नम् ॥ ४ ॥ वि पाण्डर चाष्टममादिसिद्धि
चे धूम्रवर्ण नवम विशालम् । एतानि बीजानि नवार्णकस्य जपस्य
दद्यु (MS जपामदद्यु) सकलार्थसिद्धिम् ॥ ५ ॥ इति नवार्ण(व)-
मन्त्रोद्धार ॥ Zu bemerken ist dass die Schreibung नवार्णव die
sich hier manchmal, und in Schriften ähnlichen Inhalts in einigen
Listen vorfindet, durchaus falsch ist.

1314.

10/11 4 BH 9 b s 10 Linien Schrift von 1497

Devipujana, Verehrung der Bhavani. Beginnt आचम्य प्रा-
णनायम्य देशकालौ सकीर्त्य मम कुटुम्बस्य चैमस्त्रीयायुरारोग्यैश्वर्या-
भिवृद्ध्यर्थ श्रीमहाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वतीदेवताप्रीत्यर्थ यथामि-
लितोपचारैर्यथाज्ञान यथाशक्त्या देवीपूजनमहं करिष्ये । आसनविधि
कृत्वा मूलमन्त्रेण न्यास पङ्कज विधाय कलशपूजन कृत्वा ततो ध्यानम् ।
नीलकौशेयवसना हेमाभा कलशासनाम् । भक्ताना वरदा नित्य
भवानी चिन्तयाम्यहम् ॥ १ ॥ नमो देव्यै महादेव्यै शिवान्यै सतत
नमः । इति मन्त्रेणावाहनम् ॥ २ ॥

Schliesst अत्रैतानि महत्तानि गन्धाक्षतपुष्पधूपदीपनैवेद्यताम्बूल
फलदक्षिणादीन्यर्चनानि देव्यै नमः । अनया मत्कृतया पूजया श्री-
महाकालीमहालक्ष्मीमहासरस्वतीदेवता सुप्रीता वरदा भवन्तु ॥

1315.

21 1/2. " BH 11 Linien Etwa 1780

Salasauli Bhavanisahasranaman tausend Epitheta der Bha-
vani welche alle mit dem Buchstaben S anfangen wobei S mit Ś
als gleichwertig angesehen wird. Nach dem Schluss aus einem
nā hoc erdichteten Bhavanitātra entnommen. Das erste Blatt
fehlt. Das zweite beginnt न्या च सेवी सैवकलान्विता ॥ सर्वरी सय-
पप्रीता सुमना सुमनेश्वरी । सूक्ष्मरूपा सदासुदा सुद्वसत्त्वगुणान्विता ॥

Schliesst इति वदति महेश सुद्वविद्यास्वरूप यदि पठति मनुष्यो
श्रीमतापूर्णदीप्तः । स भवति जगत्पूज्यो दुर्लभं देवलोकं निवसति दि-
वलोकं श्रीपुरेष्ट प्रविष्टः ॥

1316.

17/15 4 BH 16 II len Stadt Schr R Etwa 1800

Devicalrapa lhati Dieser Titel findet sich am Ende. Dem
Inhalte nach würde der Name *Svapajī* viel geeigneter sein. Die

Schrift ist nur ein Bruchstück eines grosseren Werkes. Beginnt
 ओ नम शिवाय । ओ सकलाकली (१) विमिश्र. सदसत्सर्वेश्वरो
 महामन्त्र । तमिह महापापहर पशुपाशजिघासकं वन्दे ॥ ओ तन्म-
 हेशाय विद्महे व्योमरूपाय धोमहि । तन्न शिव प्रचोदयात् ॥ ओ
 व्योमव्यापिने व्योमरूपाय सर्वव्यापिने शिवाय etc

1317.

22/8 * Bl 9 Linien Etwa 1830

Narayanaśrīdayastotra, ein Hymnus auf Narayana d. i. Vishnu
 aus dem Uttarakhanda des Atharvaveda. In 30 Versen Be-
 ginnt श्रीमन्नारायणो ज्योतिरात्मा नारायण पर । नारायण पर
 ब्रह्म नारायण नमो ऽस्तु ते ॥ १ ॥ नारायण परो देवो दाता
 नारायण पर । नारायण परो ध्याता नारायण नमो ऽस्तु ते ॥ २ ॥
 Mit diesem Stotra ist nach den Versen 20—25 das Lakṣmīśrīdaya-
 (siehe Lakṣmīśrīdayastotra) eng verbunden नारायणस्य हृदय सर्वा-
 भीष्टफलप्रदम् । लक्ष्मीहृदयकं स्तोत्रं यदि चैतद्विनाकृतम् ॥ २० ॥
 तत्सर्वं निष्फलं प्रोक्तं लक्ष्मीं क्रुध्यति सर्वदा । एतत्सकलितं स्तोत्रं
 सर्वाभीष्टफलप्रदम् ॥ २१ ॥

1318.

17/10 3 Bl 9 Li ei Schrift von 1833

Narayanaśrīdayastotra

1319.

9/11 * Bl 19 bis 13 Linien Lt a 1810

Narayanaśrīdayastotra 6 Linien von den gewöhnlichen
 Fingerringformeln gehen voran

1320.

18/11 * Bl 8 bis 9 Linien Schrift von 1818

1) Foll 1—3 *Narayanaśrīdayastotra* Erst kommen die
 gewöhnlichen Fingerringformeln. Der Text beginnt अथ ध्यानम् ।
 उद्यदात्मिकाशं पीतवासं चतुर्भुजम् । शङ्खचक्रगदापाणि ध्यायेन्नक्षी-
 पति हरिम् ॥ १ ॥ नारायण परं ज्योतिरात्मा नारायण पर । etc
 Nach Vers 8 steht die Unterschrift इति मूलाष्टकं समाप्तम् । und
 dann folgen noch 22 Verse

Schliesst लक्ष्मीहृदयकं प्रोक्तं विधिना साधयेत्सुधी । भृगुवारे
 च रात्री च पूजयेत्सुक्तद्वयम् ॥ २१ ॥ सर्वदा सर्वदा सत्यं गोप-
 येत्साधयेत्सुधी । गोपनात्माधनालोके धनो भवति तत्तत ॥ २२ ॥

2) Foll 5a—20 *Lakṣmīśrīdayastotra* Siehe Num 1357—1360

1321.

16/10¹/₂, III Bl 18 und 19 Linien Geschrieben offenbar in K1 mir
im J 1769

Puñcadaśaṁlayāntra ein mystisches Diagramm mit fünfzehn Zahlen und Figuren von Wagen und Pferden zur Erlangung von allerlei Wünschen gebildet Aus dem Śivatandavatāntra in 43 Versen
Beginnt अथात सप्रवक्ष्यामि सुन्दरि यन्त्रमुत्तमम् । तदङ्क तु प्रव-
क्ष्यामि शृणु तत्त्वेन साप्रतम् ॥ १ ॥ नवधा छतभूभागो नव को-
ष्ठानि चालिखेत् । तत्र सूचक्रमेणैव त्वङ्का स्थाप्या महेश्वरि ॥ २ ॥
नव यन्त्राणि देवेशि प्रस्तारक्रमयोगत । तत्राष्टगतियोगेन हयमा-
रभ्य पार्वति ॥ ३ ॥ गतिमार्गक्रमेणैव नव यन्त्राणि कारयेत् । एका-
द्विरथपर्यन्त तत्राङ्कान् प्रवेशयेत् ॥ ४ ॥ अथद्वय लिखेन्मन्त्री रथ
मन्त्रिद्वय पुन । रथ चाथद्वय युक्त्या लिखेच्छ्रीगुर्वनुज्ञया ॥ ५ ॥
देवतागुह्यमन्त्राणामैक्य सभावयन्धिया । जपेदेकमना प्रातःकाल मध्य-
दिनावधि ॥ ६ ॥ यत्सख्यया समारब्ध तत्कर्तव्यमहर्निशम् । यदि
न्यूनाधिक कुर्याद्द्वतभ्रष्टो भवेन्नर ॥ ७ ॥

Die Wirkungen hängen von den Stoffen ab mit denen der
Zirkel gemalt ward अलङ्ककेन विलिखेद्योहनार्थ महेश्वरि । गौरो-
चनेन विलिखेदशीकरणासिद्धये ॥ १८ ॥ कस्तूर्या विलिखेद्देवि सर्वा-
कर्षणसिद्धये । हरिद्रया लिखेद्देवि सर्वसम्पन्नकर्मणि ॥ १९ ॥

Schliesst सखिनापि न भायेत जपहीमार्चनादिषु । अन्यधानु-
ष्ठित सर्वं भवत्येव निरर्थकम् ॥ ४३ ॥

1322.

18/11 4 Bl 12 bis 14 Linien Geschrieben von Hari candra einem
Brāhmaṇa im J 1835

Pūñcamudraprāraṇa ein von mir gewählter Titel da der
in den Seiten befindliche Ausdruck Tantra nichtsagend ist Die
Schrift enthält eine Schilderung der ersten mudra von den fünf
bekannten der kaulika der linken Seite (śamācarin) nämlich das
Trinken herauschender Getränke bei ihren nächtlichen Konventikeln
Auszüge aus mehreren Tantra nämlich kulāṁṛita kulārnava,
Rūṛivamala Śamācarā Beginnt श्रीसदाशिव उवाच ॥ पूजा-
द्रव्यं प्रवक्ष्यामि पूजकाभीष्टसिद्धये । यञ्ज्ञात्वा मन्त्रचित्सम्यक् फलमा-
प्नोति पूजने ॥ मयं मास तथा मत्स्य मुद्रा मैथुनमेव च । मकारपद्म
सुभगे साङ्गकर्मसु हेतवे ॥ श्रीकुलार्णवे ॥ मयं मामं तथा मत्स्य मुद्रा
मैथुनमेव च । मकारपद्म सुभगे देवताप्रीतिकारणम् ॥ अथ प्रथम-
मकारनिष्पण समयाधारतन्त्रे ॥ या सुरा सर्वतन्त्रेषु कथिता भुवि

दुर्लभा । तस्या नाम भवेदेवि तीर्थं यज्ज्ञानमुक्तिदम् ॥ रुद्रयामने ॥
गीडी पैटी तथा माधी द्राची वृक्षसमुद्भवा । अर्चने चक्रराजस्य
वारुणी पञ्चधा स्मृता ॥

Schliesst samayaचारतन्त्रे ॥ आचारो द्विविधो देवि वामद-
क्षिणभेदतः । पञ्चमुद्रादिसंयुक्तो वामाचारः प्रकीर्तितः । पञ्चमुद्रादि-
रहितो दक्षिणाचारसञ्ज्ञकः ॥ आर्द्रांशुष्कविभागेन द्विधाचारं शृणु
प्रिये । आर्द्राचारः स विज्ञेयो मकारिः पञ्चमिर्युतः ॥ मकारपञ्चरहितः
शुष्काचारः प्रकीर्तितः । क्लौ विशेषतो देवि आर्द्राचारः फलप्रदः ॥

1323.

14/31, 20 Bl 10 bis 14 Linien Etwa 1750

Puraprāsādamahāmantra, magische Formeln zur Verehrung
der Göttin Parā Vgl Parādevīrahasya im Catal IO Num 2546
Sie wird auch Ānandabhairavi, Vagvādinī, Mahātripurasundarī
genannt Fragmentarisch Nur Foll 1—12 gehören zusammen
Foll 15 16 sind im ganzen eine Wiederholung von 19. 20 Be-
gannt अस्य श्रीपरापोडशाचरीमहामन्त्रस्य शारायण ऋषिः । गायत्री
छन्दः । पराश्रीदेवता । श्री बीजम् । ह्री शक्तिः । क्ली कीलकम् ।
पराश्रीप्रसादसिद्धये जपे विनियोगः । या सर्वज्ञायै अङ्गुष्ठाभ्याम् ।
श्री नित्यतृप्तायै तर्जनी० । श्रूं अनादिवोधायै मध्य० । श्री शिवस्व-
तन्त्रायै अनामिका० । श्री नित्यालुप्तायै कनिष्ठिकाभ्या न० । अः
अमन्त्रायै करत० । एव हृदयादि ॥ ध्यानम् ॥ तार्क्ष्यरूढहरिहस्तरो-
जके भाति या परमचित्स्वरूपिणी । पद्मयुग्ममणिपात्रधारिणी भा-
सता हृदि सदा ममामिका ॥

1324.

21/10 15 Bl , 8 Linien Geschrieben von Gangāvatṣa, Sohn von Śri
vatṣa, Enkel von Ichheśvara im J 1765

Parthualingapīṭṭhasidhi, die Verehrung von Śiva, in Gestalt
irdener Phall, wie sie von Brahmanen täglich geschieht Beginnt
अस्य श्रीपार्थिवेश्वरचिन्तामणिविवामन्त्रस्य नियहानुग्रहकर्ता ब्रह्मा ऋ-
षिः । कामदुग्धा देवता । गायत्री छन्दः । श्रीघ्नवरदस्वरूपिणी श्री-
पार्थिवेश्वरचिन्तामणिदेवता । ह्रीं बीजम् । ह्री शक्तिः । नमः की-
लकम् । ममाभीष्टसिद्धये जपे विनियोगः । etc अथ ध्यानम् ।
कर्पूरगौर कण्ठावतार ससारसार भुजगेन्द्रहार । सदा रमन्तं हृद-
यारविन्दे भव भवानीसहितं नमामि ॥ १ ॥ वन्दे महेशं सुरसिद्ध-
सेवितं भक्तद्रुमे, पूजितपादपल्लवम् । विद्याप्रदं भक्तजनैश्च वन्दितं
ध्यायेत्सदा कामदुग्धं प्रसन्नम् ॥ २ ॥

उवाच ॥ शृणुध्वं मुनयः सर्वे रुद्रेण कथितं पुरा । यस्य विज्ञान-
मात्रेण वाञ्छितं फलमश्नुते ॥ महोत्पाते च दुर्मित्रे देशविध्वसने
तथा । परचक्रागमे चैव महामृत्युसमागमे ॥ ३ ॥ महाव्याधिभये
चैव राजर्षीरभयादिषु । महाशत्रुभये चैव दुःस्वप्नाद्भुतदर्शने ॥ ४ ॥
Nach Vers 30 findet sich die Unterschrift इत्युद्गामरेश्वरतन्त्रे नक्ष-
त्रपटलम् ॥ Nach 99 इति समस्तच्छपिप्रणीतं पार्थिवपूजनपद्धतिः
समाप्ता ॥

Der zweite Teil beginnt Fol 9b und stimmt mit den beiden
vorhergehenden Handschriften bis zu seinem Fol 22a, 1 überein.
Hier folgen noch 10 Linien, beginnend अथ प्रयोगपद्धतिः । आदौ
कालज्ञान विधाय एवगुणतिथी अमुककार्यसिद्ध्यर्थं पार्थिवलिङ्गपूजां
करिष्ये इति संकल्पः ।

Schliesst इति सकलसारोच्चारं पार्थिवलिङ्गपूजा संपूर्णा ॥

1328.

22/0¹/₂, 15 Bl 5 Linien Etwa 1720

Parthiupujana, Verehrung des Siva in seiner Gestalt als
Laṅga 43 Verse aus der Vajasaneyisamhitā. Diese sind accentuirt
Beginnt आचमनम् । प्राणायामः । सुमुखश्चैकदन्तश्चेति । कालज्ञानं
कृत्वा सर्वदेवतानां षोडशोपचारपूजनम् ॥ ओ अयम्पुरो भुवस्तस्य etc

1329.

21/11 5 Bl 11 bis 13 Linien Schrift von 1785

Parthiupuja Mit eingestrichenen Versen aus der Vajasaneyi-
sambitā. Beginnt आचमनम् । प्राणायामः । शिखाबन्धनम् ॥ ऊर्ध्व-
केशि विरूपाक्षि मासशोणितभोजने । तिष्ठ देवि शिखामध्ये चामुण्डे
ह्यपराजिते ॥ १ ॥ इति शिखाबन्धनम् ॥ ओं विष्णु स्मृत्वा । सुमुख-
श्चैकदन्तश्च कपिलो गजकर्णकः । लम्बोदरश्च विकटो विघ्ननाशो वि-
नायकः ॥ १ ॥ धूमकेतुर्गणध्याय्य चो भालचन्द्रो गङ्गाननः । द्वादशीतानि
नामानि यः पठेच्छृणुयादपि ॥ २ ॥ विदारक्षे विवाहे च प्रवेशे
निर्गमे तथा । मयामे सकटे चैव विघ्नस्तस्य न जायते ॥ ३ ॥ etc
अघोरेति लिङ्गकरणम् । तन्पुरुषायेति वाणकरणम् । ओ हराय
नमो मृदाहरणम् । ओ महेश्वराय नमो लिङ्गसंघट्टनम् ।

Schliesst पुष्पाञ्जलिं दत्त्वा । हरो महेश्वरः शुभः शूलपाणिः
पिणाकधृक् । शिवः पशुपतिश्चैव पार्थिवेति विसर्जनम् ॥

1330.

23/10 4 Bl 13 bis 14 Linien Etwa 1 00

Purthuesitaraprayogapaddhati Beginnt लवणेन च सीमाग्य
पाथिव सर्वकामदम् । अनेकगुणद् चैव सैकत परिकीर्तितम् ॥ गजा-
मद तिलपिष्ट तथोत्थ मारणे स्मृतम् । भस्मीत्य स्मभने प्रोक्त शर्क-
रोत्थं सुखप्रदम् ॥ कुङ्कुमोत्थ तु वशार्थं गोमय सर्वरोगहृत् । आसु-
रीलवणोत्थ तु सर्वलोकवशकरम् ॥ Auf Fol 1b findet sich der
Titel इति श्रीरुद्रयामले पाथिवेश्वरचिन्तामणिप्रयोगपद्धति ॥ Darauf
folgt unmittelbar अथ दक्षिणामूर्तिकल्पे शिवपञ्चाशदवस्था ॥

Fol 4r अथ तर्पणम् ॥ ओ शिव तर्पयामि । ओ भव त°
ओ उग्र त° ओ मृड त° ओ विरूप त° ओ विश्वरूप त° etc

Schliesst यथाशक्ति शिवाज्ञया जप कृत्वा जप समर्थं त्रि
पुण्याङ्गलि दत्त्वा देव सहस्रनामादिभि सतोष्य नृत्त्यगीतवादिवादिभि
सतोष्य ओ शिवाय नम इति विसर्जनम् ॥

1331.

20/10 11 Bl 6 bis 7 Linien Geschrieben vor Va sidhars im J 1843

Pratyaksasiddhipañcadvaidya aus dem Sivatanḍava.
in einem Gespräch zwischen Siva und Parvatī 81 Verse Ver-
herrlichung eines Diagramms in welchem die ersten neun Zahlen
so disponiert sind dass sie nach allen Seiten hin summiert 1,
bilden Je nach der Stellung gegen die Weltenden, der Z.,
mit welcher begonnen wird der Farbe des Diagramms und dergl.
werden dem Kundigen (sadhika) verschiedene /auberkräfte (śakti)
verliehen Vgl den Yantracintamani und Hanumalyantra-
vidhi — Bei den Auszügen ist in Einzelheiten die folgende Hs
vergliehen Beginnt श्रीदेवुवाच ॥ किञ्चिद्ब्रूहि महादेव माधनं
मुखद् नृणाम् । विश्वेश करुणासिन्धो कृपा कृत्वा ममोदरि ॥ १ ॥
कलौ नरा भविष्यन्ति मन्दभाग्या दरिद्रिण । तेषां मोक्षं हि मे वि-
द्विर्भवेद्येन वदस्व तत् ॥ २ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ नन्दं पृष्ट्वा मया-
देवि हिताय जगता त्वया । प्रायः प्रश्नो हि माधुर्यं यत्तु मुखदो
भवेत् ॥ ३ ॥ अथातः सप्रवक्ष्यामि रहस्यं दत्तं मुने । अथादां
गोपितं कान्ते त्वयि प्रार्थं वरानने ॥ ४ ॥ इति श्रुत्वा मे वि-
धिना शृणु शोभने । यस्य विज्ञानमात्रेण न नन्दं मेव ॥ ५ ॥
मया संकीर्णताशान्ते यत्नमन्त्रा न मिदं ॥ इति मुनीपितं नृ-
यत्नं मे करुणावता ॥ ६ ॥ नेतव्यं इति श्रुत्वा मुनिपितं
स्वगुह्यमिव संगोप्य कथनीयं न वदं ॥ ७ ॥ इति श्रुत्वा

1333.

21/9 7 Bl. 7 bis 9 Linien Pwa 1820

Pratyāṅgīśiddhamantrodhāra, eine Zauberformel zur Erlangung von Wünschen, Beschützung in Gefahren, und zur Besiegung von Feinden. Die Schrift ist ein Auszug aus einem grossen Werke und beruht auf einer buddhistischen Quelle. Beginnt

मन्दरस्य सुखासीने भगवन्त महेश्वरम् । समुपागम्य चरणीं पार्वतीं
परिपृच्छति ॥ १ ॥ पार्वत्युवाच ॥ धारणी (MS धरणी) परमा
विद्या प्रत्यङ्गिरा महोदया । नरनारीहितार्थाय बालानां रक्षणाय
च ॥ २ ॥ राज्ञा माण्डलिकानां च दीनानां च महेश्वर । विदुषा
च द्विजातीनां विशेषेणार्थसाधिनी ॥ ३ ॥ महाभयेषु घोरेषु विद्यु-
दभिभयेषु च । व्याघ्रदंष्ट्रिकरीपाते नदीनदसमुद्रके ॥ ४ ॥ अभि-
चारेषु सर्वेषु युद्धे राजभयेषु च । सौभाग्यजननी देवी नृणां वशकरी
सदा ॥ ५ ॥ ता विद्या भोः सुरेश त्व कथयस्व मयि प्रभो ॥ श्री-
भैरव उवाच ॥ साधु साधु महाभागे जन्तूनां हितकारिणि ॥ ६ ॥
त्वद्वचनात्सुरारिणि कथयामि न सशयः । देवी प्रत्यङ्गिरा विद्या
सर्वग्रहनिवारिणी ॥ ७ ॥ मर्दिनी सर्वदुष्टानां सर्वपापविमोचनी ।
स्त्रीबालप्रभृतीनां च जन्तूनां हितकारिणी ॥ ८ ॥ सौभाग्यजननी
देवी वलपुष्टिकरी तथा । चतुष्पथेषु गेहेषु वनेषु पर्वनेषु च ॥ ९ ॥
श्मशाने दुर्गमे घोरे सग्रामे शत्रुसकुले । राजद्वारे च दुर्भिक्षे महा-
भय उपस्थिते ॥ १० ॥ पठिता कवचदेवी सर्वसिद्धिकरी स्मृता ।
विद्यानामुत्तमा विद्या धारिता पठिता नरैः ॥ ११ ॥ लिखिता च
करे कण्ठे बाह्वौ शिरसि धारयेत् । मुच्यते सर्वपापेभ्यो नापमृत्यु
कदाचन ॥ १२ ॥ यहाथीवाष्ट सिद्धाय देवराचसपन्नगाः । न तस्य
पीडा कुर्वन्ति ये चान्ये पीडका गृहाः ॥ १३ ॥ मन्त्राद्यास्त्वभिचा-
राद्य न तस्य प्रभवन्ति वै । नित्यं धारयमाणस्य ह्यमरत्व प्रकल्प-
येत् ॥ १४ ॥ धारयेद्योगयुक्तश्च रक्षामन्त्रो (०मत्र MS) भवेत्सदा ।
धारिता वाचिता विद्या सर्वसिद्धिकरी स्मृता ॥ १५ ॥ यस्याङ्गस्था
सदा विद्या प्रत्यङ्गिरा शिवोदिता । नित्यसिद्धा सुसिद्धा हि विद्येय
परमात्मिका ॥ १६ ॥ श्रीमता घोररूपेण भाषिता घोररूपिणी ।
प्रत्यङ्गिरा सदा प्रोक्ता हन्याच्छत्रुं सशयः ॥ १७ ॥ हरिचन्दनमि-
श्रेण रोचनाकुङ्कुमेन च । लिखित्वा भूर्जपत्रे च धारणीया सदा
नृभिः ॥ १८ ॥

Schliesst y इमा धारयेद्विद्या त्रिसध्यामपि य. पठेत् । तस्य
दुःखान्तका देवी हन्याच्छत्रुं सशयः ॥ सर्वतो रक्षते विद्या महाभय-

विपत्तिषु । महाभयेषु घोरेषु न भय विद्यते क्वचित् ॥ ओ इति चण्डोग्यशूलपाणिवक्त्रविनिर्गतप्रत्यङ्गिरासिद्धमन्त्रोद्धार समाप्त ॥

1334.

17/13 7 Bl 16 Linen Siradi Schrift Schrift von Anf d Jahri

Batukapujanavidhi Beginnt ओ नमो वटुकभैरवाय । ओ कुलाकुलपदे यो इसी पालको बोधविग्रह । चिदानन्दरसापूर्ण त नीमि वटुक विभुम् ॥ नृत्यन्त भुजयुगलेन दत्तताल पद्मास्य दहन-पतङ्गपिङ्गभासम् । सत्पात्रध्वजवरखड्गचर्महस्त वीरेश वटुकमभीष्टद प्रपद्ये ॥ इति ध्यानम् ॥ Darauf folgen die gewöhnlichen tantrischen Formeln

Schliesst ओ ह्री ओ कालाप्रिरुद्र अवतर अवतर वलि गृह्ण गृह्ण वीपट । इति कालाप्रिरुद्रवलि ॥ Florence MSS Num 807

1335.

21/9 33 Bl 9 b s 11 Linen Etwa 18⁹⁰

Batul abhanarapujanvidhi *) die Ceremonien bei der Verehrung des Siva in der Gestalt des jugendlichen Bhairava Der Schluss und Blatt 80 fehlt Beginnt वन्दे शिव वटुकवेषधर त्रिनेत्र चारु-प्रसन्नमुखपङ्कजमादधानम् । दत्ते करे विशिखमन्यतमे च दण्ड का-पालिक शशिधर वृषभाधिकृढम् ॥ १ ॥ श्रीभैरवाधिष्ठितरूपमाय मिन्द्रादिदेवार्चितपादपद्मम् । अभेदविज्ञतकृतप्रसाद श्रीभैरव त शरण व्रजे इहम् ॥ २ ॥ अथ महति प्रत्यूष उत्थाय बाह्यक्रिया निर्वर्त्य यथाविधि मृज्जलै पादौ पाणी च प्रक्षाल्य दन्तान्धावधित्वा शुद्धज-लेन मुख प्रक्षाल्याचम्य रात्रिवास परित्यज्य वासोऽन्तर परिधायो-पविश्याचम्य प्राणानायम्य स्वशिरसि श्वेतकमले वराभयकरमनुग्रहदृ-ष्टरूप प्रसन्नास्य स्वगुरुं विचिन्त्य मानसैरुपचारैरभ्यर्च्य गत्वा सुतां स्वहृदयस्थे ज्योतीरूपे स्वेष्टदेवते व्यापयेत् ॥

1336.

20/10 7 Bl 7 Linen Et a 1⁸⁶⁰

Balapatala ein Kapitel von 60 Versen den Kultus der Balatripura betreffend Beginnt कैलासशिखरासीन देवदेव जगद्गुरुम् । उवाच पार्वती देवी संवेश्वर सदाशिवम् ॥ १ ॥ पार्वत्युवाच ॥ देवदेव महादेव बालाया पटल शुभम् । मम इच्छा समुत्पन्ना शृणुष्व वचन तव ॥ २ ॥

Der Verfasser dieser Weise die er dem Rudramamala zuschreibt besass die geringste Kenntnis des Samskrit

*) Dieser Titel ist nach dem Inhalt von mir angesetzt

1337.

98/12 ■ BH , 11 bis 12 Linsen Schrift von 1797.

Balapatūla, Verehrung der Bālātripurā, ein Kapitel aus einem Tantra 102 Verse Der folgende Auszug zeigt hinlänglich den geringen Wert der Handschrift श्रीवालात्रिपुरसूदरीचरणकमलेभ्यो नम ॥ १ ॥ श्रीवालात्रिपुरसौदर्या पटल लिपते ॥ अथ वक्ष्ये त्वरां विद्यां श्रीवाला त्रिपुरां पराः । अधःकुंडलिकां धारा माये पद्मी-दुमंडिता ॥ १ ॥ शर्गी मनुस्वरोपेतःयद्रवीजवयात्मक । आद्य वाग्भ-वमाप्यात कामराजद्वितीयक ॥ २ ॥ त्रितय शक्तिबीजायं त्रि-भीर्बीजै समीरितैः । क्षिपी स्यात् दक्षणामूर्ती छदः पत्नी उदा-हृत ॥ ३ ॥ देवत त्रिपुरा बाला चिदानन्दमई पराः । पादाब्जनाभि विन्यस्य दाढ्य नाभिसूत्रा गले ॥ ४ ॥ मध्यमा मस्तक न्यस्येत् हले तार्तियबीजकः सल्लयोरुभयोर्विज द्वयमेक तथा द्वयो ॥ ५ ॥ अत्रै व ह्रीस्थितौ दीर्घ वामनेत्रौदुमंडितौः । कामबीज वली वामकर्णच-द्रविभुषितौ ॥ ६ ॥ शक्तोगः शक्तिका पञ्चबाणान्सर्वाभिनादिकान् । हतलेषा कामवाग्बीजे तुर्ये बाण मनुः पुनः ॥ ७ ॥ भृगुस्तु रेफसक्त शान्तिव्यूविभुषितः । पञ्चकामानिमान्यस्येत् लिलाटे गलवक्त्रसमी ॥ ८ ॥
Schliesst भुर्यशी कमला प्राप्य रमते स महीतलेः माहासौम्य-प्रद साक्षात् बाला देवी प्रसीधती ॥ १०२ ॥

1338.

23/12 12 BH 9 bis 12 Linsen Etwa 1750

Balapaddhati, eine verworrene Anleitung zur Verehrung der Bālātripura, entnommen dem Jñānarnava und anderen Tantra Beginnt श्रीगुरु गणप दुर्गा वटुकं शिवमच्युतम् । ब्रह्माण गिरिजा लक्ष्मी वाणी वन्दे विभूतये ॥ १ ॥ अथ बालायाः पूजनविधिर्लि-ख्यते । तत्र श्रीमान्साधकवर्यो ब्राह्मे मुहूर्ते चोत्थाय देहधर्मादिक निर्वर्त्य पञ्चस्तानीशुद्धाम्बरः समाचम्य स्वासने प्राङ्मुख उदङ्मुखो वो-पविश्य श्रीगुरु ध्यायेत् । प्रातः शिरसि शुक्ले ज्ज्ने द्विनेत्र द्विभुज गुरुम् । वरामयकर शान्त स्मरेत्तन्नामपूर्वकम् ॥

Schliesst इति श्रीज्ञानार्णवादिविशिष्टतन्त्रोद्धृताया बालापद्धत्या प्रातःकृत्यादिनित्यजपान्तविधिनिरूपण सपूर्णम् ॥

1339.

15/10 22 BH 7 bis 11 Linsen Etwa 1890

Balapūjapaddhati, ein Leitfaden zur Anbetung der Balatri-puta Der Anfang fehlt Beginnt पचारैः सपूज्य प्राणायामचय

हत्वा माला हस्ते गृहीत्वा पूजयेत् । पश्चाज्जपं निश्चलेन मनसा
स्पष्टाचरेण मन्त्रसहस्रं वा पञ्चशतं वा १०८ शतं जपं कार्यम् (१) ।
प्राणायामं कृत्वा माला मन्त्रके चिप्त्वा हस्ते जलं गृहीत्वा मासादिकं
स्मृत्वा पश्चात्तु गुह्यातिगुह्यमन्त्रेण जपं देवतावामकरे समर्थं योनि-
मुद्रां प्रणम्य मालां पूजयित्वा स्थापयेत् ।

1340.

20/11 6 Bl 9 Linien Etwa 1770

Bhairavady adunavudhu, Vorschriften für das Anzünden von
Lampen zu Ehren von Bhairava Von *Ramacandra* Inhalt
1) Die geeigneten Zeiten für das Anzünden. 2) Das Material für
das Anfertigen der Lampen 3) Der Docht 4) Die Beschaffenheit
des Öles oder Fettes 5) Proportion der Lampe zu der Flüssig-
keit 6) Höhe des Gefasses 7) Anrufung von Bhairava. Beginnt

पुरुषोत्तमपादाब्जभ्रमरार्पितमौलिना । लिख्यते रामचन्द्रेण दीपदान-
विधि शुभ ॥ १ ॥ अथ दीपदानप्रयोग ॥ तत्र शुद्धफला वैशाख-
श्रावणाश्विनकार्तिकमार्गशीर्षपौषमाघफाल्गुनमासा शुभा नेतरे ।
शुक्लपक्ष शुभ कृष्ण पञ्चम्यन्त । रविमोमबृहस्पतिशुक्रा शुभा नेतरे ।
स्वातिपुष्यविशाखारोहिणीश्रवणहस्तोत्तरास्त्रयो ज्येष्ठाश्विनार्द्रा शुभा
नेतराणि शुभानि । पूर्णिमासप्तमीद्वितीयापक्षमीचतुर्दशीदशमीपक्षी-
द्वादशीतृतीयास्तितथ शुभा । बवकौलववणिज करणानि शुभानि ।
शीष्मवर्ज्या पञ्चतव शुभास्ते च मासद्वयात्मका मघाश्रत ज्ञेया ॥

Schliesst श्री ऊ अभियभैरवाय (vielleicht उय०) नम । व
बटुकाय ऊ ऊ ऊ फट फट स्वाहा । जपा १०८ । अष्टोत्तरशतसहस्र-
वार वा ब्राह्मण्याय दक्षिणा दास्ये कृष्णतिलैर्मारवातमधुपुष्पादिज्वा-
लाहोमाम्यथासख्याकम् ॥ इति श्रीउमामहेश्वरसंवादे भैरवतन्त्रे श्री-
भैरवदीपदानविधि समाप्त ॥ Diese vermeintliche Herkunft aus
dem Bhairavatantra mag auf sich beruhen

1341.

१३¹/₂/11¹, 87 Bl 13 bis 91 Linien Geschrieben von Karpārāma
sarma im J 1888

Mantramahodadhu, Verehrung verschiedener Gottheiten und
Gebrauche nach Art der Tantrika Sekte Verfasst von Mahidhara
im Jahr 1589 In 25 Kapiteln (Taranga) Siehe Catal Oxon
Num 154 155 Beginnt प्रणम्य लक्ष्मीनृहरि महागणपतिं गुरुम् ।
तन्वाणनेकान्यानीच वक्ष्ये मन्त्रमहोदधम् ॥ १ ॥ प्रातरुत्थाय शि-
रमि ध्यात्वा गुरुपदाम्बुजम् । आवश्यकं निर्वर्त्य [तु] स्वातु यायात्स-

रित्ते ॥ २ ॥ श्रौतेन विधिना स्नात्वा मन्त्रस्नानं समाचरेत् ।
स्नानसंस्था मन्त्रसंस्था कृत्वा देव विचिन्तयेत् ॥ ३ ॥

Schliesst विक्रमाकाङ्क्षते वर्षे बाणवेदनृपैर्मिते । ज्येष्ठाष्टम्या शि-
वस्याग्रे पूर्णो मन्त्रमहोदधि ॥

1342.

26/11/ 80 Bl., 11 bis 12 Linien. Etwa 1660

Mantramahodadhinaulā, ein Kommentar zu dem vorher
gehenden Werk, von Mahadhara im demselben Jahr aber neun
Monate später verfasst. Dieser Kommentar wird kürzer mit Nauka
bezeichnet. Das erste Blatt fehlt, das zweite beginnt in 1, 23

1343.

30/18 30 Bl. 13 bis 16 Linien. Etwa 1750

Mantracandriā, Gebetsformeln an verschiedene Götter und
Göttinnen, von Gosvamin Janārdana Bhaṭṭa, Sohn von Gosvamin
Jagannātha Bhaṭṭa, Enkel von Srinivāsa Grossenkel von Srimukṭana
Janārdana war ein Bruder von Śiromani und Cakrapani. Sein
Grossvater Srinivāsa verfasste eine *Divyarcanaandrikā*. Das ganze
Werk ist in 12 Prakāśa eingeteilt. Die gegenwärtige HS enthält
die ersten fünf und den Anfang des sechsten jedoch ist der zweite
nicht bezeichnet. Das erste und zweite Blatt enthalten viele
Lücken. Der Anfang ist in Petersons Fourth Report p 65 mit-
geteilt. Der fünfzehnte Vers lautet आदी गणपतेर्मन्त्रा शिवाद्या-
स्तदनन्तरम् । ततः कृष्णस्य सूर्यस्य शम्भोद्योक्ता यथाक्रमम् ॥

Prakāśa 1) Gaṇapati-priharaṇa schliesst Fol 7b 3) Fol 18b
4) Fol 23b 5) Sakṭi-prakaraṇa Fol 25a. 6) beginnt अथ
वैष्णवा मन्त्रा उच्यन्ते । ओ नमो नारायणाय इत्यष्टाक्षरमन्त्रेण
प्राणायामवच्यं कृत्वा etc

Das folgende Stück dient als eine Probe der Behandlung von
Seiten des Verfassers. Fol 13b अथ जयदुर्गामन्त्र । ओ दुर्गे
दुर्गे रक्षणि स्वाहा इति दशाक्षरमन्त्रेण प्राणायामवच्यं कृत्वा शिरसि
नारदाय अर्पये नमः । मुखे विराटकुन्दसे नमः । हृदि ओजय-
दुर्गाय देवतायै नमः । इत्यष्टादिकं विन्यस्य । ओ हृदयाय नमः ।
दुर्गे शिरसे स्वाहा । दुर्गे शिखायै वषट् । रक्षणि कवचाय ॐ
स्वाहा । नेत्राय वषट् । समस्तमन्त्रेण अस्त्राय फट् । इति षट्द्व-
मन्त्रान्द्रुष्ठादिकनिष्ठान्तं विन्यस्य हृदयादिष्वपि विन्यस्य ध्यानं कुर्यात् ।
यथा । जनदयुतिमिन्दुकिरीटां चक्रदरासिरञ्ज करपद्मेर्द्धती नय-
नवययुक्तां सिंहगतां प्रणम्यजयदुर्गाम् । इति शुभं वामोर्ध्वादिवामाध-

करान्तमायुधधान दक्षोर्ध्वादितदधोन्त वा । इति ध्यात्वा यथाशक्ति
जप विधाय जपान्ते ऋष्यादिक विन्यस्य जपं देवे समर्प्य प्रणमेत् ॥

Die folgenden Namen von Mantia werden bis zum Ende der
Hs mitgeteilt Ekaksara Ganesamantra Viganesamantra Laksmi
ganesamantra Trvaksara Saktiganapa Caturaksara Saktiganapati
mantra Dasaksara ksipiprasadanamantra Caturaksara Herimba
gane amantra Subrahmanyanaganesamantra Mahaganapatinmantia
srulokyamohanaganesamantra Dvadasaksara Saktiganesa Ekada
saksara Saktiganesa Haridagyanapatimantra Vakratundiganesa
mantra Sadaksara Valatundamantra Atharvanikimantia dva
tinsadaksara Uchistaganesamantra

Matrikasrsvati Vagvadinimantia Hausavagisvarimantia Vi
gadinia mantradvaya Parijataviasvatimantia Siptakotisvati
mantra Vagvadinimantia Balamantra Bhairavimantia Bagesvati
mantra Kamesvarimantia Rajamatangimantia (12 verschiedene)
Durgamantra Mahisamardinidurgamantra Jayadurgamantra (3)
Sulnidurgamantra Varidurgamantra Ekaksara Laksmimantia
Caturaksara Laksmimantia Dasaksara Laksmimantia Dvadasaksara
Mahalaksmimantia Saptavimertyaksara Mahalaksmimantia Citunda
saksara Mahalaksmimantia Ekadasaksara Mahalaksmimantia Catur
dasaksara Laksmimantia Samrajyalaksmimantia Saptaksara Rama
mantia Annapurnamantra Annapurnaya annapradakhyamantra

Asvarudhamantia Ganrimantia Padmavitya mantra Jyestha
laksmimantia Tripujamantra Nityaklini amantra (4) Vahnivasini
mantra Vajrapastarinimantia Sivadutnityamantra Tvaritanitya
mantra Trikanthakimantia Vasvatrikantakimantia Vaisnavya mantra
Vagalamukhimantia Chionamastakamantra

Ugrataramantia Dakshinakalikamantra Dhūmavatimantia Bha
drakalimantia Mahakalimantia Uchistacandalimantia Sinha
vaktamantra Mahakrityamantra Dhanadaksayanimantia

Astaksara Narayanamantra Vasudevamantra Laksmivasudeva
mantra Hariharamantia Dadhivamanamantra Yajuesvaravaman
mantia Bhogvamanamantra Mayabalakavamanmantra Hayagr
vamantra (5) Varahamantra (4) Dharanidayabhidha mantra
Sudarshanamantra (2) Sriharamantia (2) Purusottamamantra (be
giant Fol 80a)

1344.

17/8 14 III 8 bis 9 I in en Etwa 1820

Mantrajapavidhu Gebete an verschiedene Gottinnen welche
Formen der Kali darstellen Begannt अथ जपविधि । श्रीनाथा
दिगुरुपादुकान् विन्यस्य कामकला ध्यात्वा स्वशिरसि कामेश्वर्यादि
पद्मदशनित्यास्तद्विषया संपूज्य शिरसेव भूतशक्ति संपूज्य । ओ ह्रीं
ह्रस्व सोह स्वाहा । आत्मने नमः । स्वशिरसि संपूज्य । तत्रैव महा
पोडशवाक्यानि संस्मृत्य कुलूकादिविघ्नहरमन्त्रान्सज्जय पुन पञ्चायतन-

मन्त्रान्तजप्य । यथा । ह्रीं श्रीं ह्रीं श्रीं ह्रीं श्रीं ग गणपतये वर-
वरद सर्वजन मे वशमानय स्वाहा ॥

Schliesst श्री उग्रवीर महाविष्णु ज्वलन्त सर्वतोमुखम् । नृसिंह
भोषण भद्र मृत्यु मृत्युं नमाम्यहम् ॥ १ ॥ श्री नमः शिवाय ॥ २ ॥
श्री ह्रीं श्रीं ह्रीं श्रीं ह्रीं श्रीं ग गणपतये वरवरद सर्वजन मे वशमानय
स्वाहा ॥ ३ ॥ श्रीं ह्रीं ह्रसः ॥ ४ ॥ इति नित्यजपविधानं समा-
प्तिमगात् ॥ Citiert werden Āgamakalpatala Fol 3a, Tribhūṭīrahasya
Fol 6a

1345.

18/10 20 Bl 7 Linien Etwa 1800

Mantramuktāvalī Eine Abhandlung, welche astrologische
Angaben mit einer Sammlung von kurzen Anrufungen an ver-
schiedene Götter verbindet. Der Text in allen nur bekannten
HSS ist in hohem Grade verderbt. Beginnt श्रीकृष्णस्य नारद
प्रत्याह ॥ चित्रे निष्ठाफल ज्ञेय निराशी जायते लोचन ॥ १ ॥ वैशाखे
चित्रलाभस्य ॥ २ ॥ ज्येष्ठे च मरण ध्रुव ॥ ३ ॥ आपादे वधुना-
शाय ॥ ४ ॥ आषाढे च सदा सौख्य ॥ ५ ॥ दया भाद्रपदे मासे ॥ ६ ॥
अश्विने रत्नसपदा ॥ ७ ॥ कार्तिके महालक्ष्मी च ॥ ८ ॥ मार्गशीर्षे
धनमहात्तः ॥ ९ ॥ पुष्ये मुक्तिसमाप्त च ॥ १० ॥ माघे सपति
उच्यते ॥ ११ ॥ फाल्गुने सर्वकर्माणि ॥ १२ ॥ एव द्वादशमासविधिः ॥

Folgende Teile sind bezeichnet *Yugakāṇana* Fol 2b *Mantia*
nirṇaya 3b *Āsanaprayoga* 5b *Mālāprayoga* 6a *Japapaddhati* 7b
Sarvasiddhi 8a Fol 15b इति श्रीसनकसनन्दनसमत्कुमारविरचि-
त[मन्त्रविधिः] Beispiele der Anrufungen sind folgende 1) डाहा-
कर्कराशिक । श्रीं ह्रीं श्रीं ह्रीं श्रीं ह्रीं श्रीं ग गणपतये वर-
वरद सर्वजन मे वशमानय स्वाहा ॥ १ ॥ श्री नमः शिवाय ॥ २ ॥
श्री ह्रीं श्रीं ह्रीं श्रीं ह्रीं श्रीं ग गणपतये वरवरद सर्वजन मे वशमानय
स्वाहा ॥ ३ ॥ श्रीं ह्रीं ह्रसः ॥ ४ ॥ इति नित्यजपविधानं समा-
प्तिमगात् ॥ Citiert werden Āgamakalpatala Fol 3a, Tribhūṭīrahasya
Fol 6a

Ghaṭikāpramāṇa beginnt 15b *Śivapatrikā* 17b Zuletzt eine
Tabelle der *Ghaṭikā* von sieben Planeten in je vier Monaten
कार्तिकमार्गशीरषीषमाघचतुर्मासज्योतिषघटिकाप्रमाणम् ॥ रविरात्री
४४४४४४ ०४४४४४४४४४४४ रविदिने ४४४४ ४४४ ४४ ४४
४४४ ४४ etc आपाढआषाढभाद्रपदाश्विनज्योतिषघटिका । रवि-
रात्री ४४४४ ४४४ ४४४४४ ४४४ ४ etc फाल्गुनचैत्रवैशाख-
ज्योतिषघटिका । रविरात्री ४४ ४४४ ०४४४४ ४४ ०४४४ etc

Schliesst इति श्रीघटिकालप समाप्तम् ॥

1346.

17/11 9 Bl 9 bis 10 Linien Etwa 1790

Vantramul tarali Diese Handschrift stimmt mit der vorangehenden überein doch ist sie kürzer gefasst. Der Anfang gibt den astrologischen Einfluss der sieben Wochentage und der vierzehn Tage der Monatshälfte. Beginnt श्रीमगवानुवाच आदित्यवारे मलेष्टु बुधी च सोमवारे सर्वसिधय मंगलवारे धन विद्या च बुधवारे वैश्यमेव च बृहस्पतिवारे सातिष्ठत्वा च शुक्रवारे वैश्य भवतु सनिवारे गच्छते बुधी पुत्रदाराधनचय etc

1347.

10/10 4 Bl 9 bis 11 Linien Etwa 1840

1) Fol 1b *Siadhumantrastotra* Fragment Beginnt ना रायण उवाच ॥ ब्रह्मणो मानसो कन्या शश्वत्सुखिरपीवना । पूज्या पितृणा देवाना आद्याना फलदा भवेत् ॥ इति ध्यात्वा । शालग्रामे वा मङ्गलघटे दद्यात्पाद्यादिक तस्मै मूलेनेति श्रुती श्रुतम् ॥ २ ॥ मूलमन्त्र ॥ ओ ह्री श्री ह्री स्वधादेव्ये स्वाहा स्वाहेति महामन्त्र समुच्चार्य च सपूज्य कृत्वा ता प्रणमेद्विज ॥ सोऽत्र गृणु मुनिश्रेष्ठ ब्रह्मपुत्र विशारद । सर्ववाञ्छाप्रदं नृणां ब्रह्मणा यत्कृतं पुरा ॥

2) Fol 2b—4b *Bandimocana Mahaganapatiastotra* arac. Beginnt [ज]पेदिकाग्रमानसम् ॥ १ ॥ सात्त्विक राजस चैव तामस त्रिगुणात्मकम् । तामस शत्रुशमनं कृत्वा भूतयहापहम् ॥ २ ॥ गृणुध्व मुनय सर्वे वेदवेदाङ्गपारगा । ध्यानं तस्य प्रवक्ष्यामि सर्वकामप्रसाधने ॥ ३ ॥ अष्टादशभुज देव निर्लाम भूतसनिभम् । नीलाञ्जनसमं पूज्य मेरुमन्दरसनिभम् ॥ ४ ॥ नानारत्नप्रदीप्तं च मुकुटाटोपमस्तकम् । भीममुखं विरूपाक्षं चलत्कङ्कणचामरम् (nämlich ध्यायेत्) ॥ ५ ॥

Schliesst आक्रमय २ रश्मिं ऊ फट स्वाहा ॥ नाचलकुर्माचल (?) कुह । अहो विघ्नेश्वर महाविघ्नान्नाशय स्वाहा ॥ आस्फोटय २ वज्रहस्तेन क्षिन्धि २ परशुहस्तेन भिन्धि २ etc

1348.

23/10 39 Bl 9 bis 10 Linien. Geschrieben von Rāmasvara im J 1681

Mahatripurasundarī, a lhati, eine Anleitung zur mystischen Verehrung der Tripura. Die Handschrift bestand aus 50 Blättern jetzt fehlen Fol 19—22 24 25 27—29 32 44 Beginnt नमस्तत्त्वैषमात्मानं श्रीचक्रदेवतात्मकम् । नव मुद्रा प्रदर्शयार्थं यथाशक्ति जपार्पणम् ॥ १ ॥ तत्रादौ कलशं स्थाप्य पूजोपस्तरशुदये । शेष

तद्विन्दुना पूत पादार्धाचमनीयकम् ॥ २ ॥ मधुपर्क विशेषार्घं गुरु-
शक्तिवलिक्रमम् । आत्मीय चलपात्रेण सर्वाण्यापूरयेत्पृथक् ॥ ३ ॥
आलोकान्जिघ्रणात् (MS जिघृष्णा) ध्यानात्तानाद्द्रव्यं विशुध्यति ।
तत्पीत्वा सुरसिद्धानां पूजनं यजनं हितम् ॥ ४ ॥ द्रव्यं चन्द्रोदय
ध्यात्वा पात्रं सूर्योदयं स्मरेत् । तन्मध्ये निक्षिपेद्विन्दुं पद्मरागमणि-
प्रभम् ॥ ५ ॥ क्रमोत्क्रमस्त्रिरावृत्य जिघ्रणं (MS जिघृण) मातृका-
क्षरैः । ध्यायेत्कोटीन्दुसकाशं पञ्चवक्त्रं त्रिलोचनम् ॥ ६ ॥ Augen
scheinlich muss im Anfang etwas vorangegeben sein

Schliesst भोजयेन्मधुरप्रायं देवीभक्तद्विजोत्तमान् । प्रत्यहं पठ-
नादेतद्भीष्टसिद्धिमाप्नुयात् ॥

1349.

17/13 79 Bl. 8 b s 11 Lin en Folterlaste Abschrift von etwa 1840

Mahatripurasundaripaddhati Unvollständig Fol 52 fehlt
und Fol 62 ist zweimal bezeichnet. Beginnt श्री श्रीमहाविपुर-
सुन्दर्यै नमः ॥ उद्यद्गान् etc ॥ १ ॥ युक्ताण्यै etc ॥ २ ॥ अथ
नित्यपद्धतिः । तत्र ब्राह्मे मुहूर्ते उत्थाय मुक्तस्त्रापो रात्रिवासं परि-
त्यज्य हस्ती पादौ प्रक्षाल्य सुखासने उपविष्ट आचम्य अक्षतयादि-
ममोपाख्यश्रीविद्याङ्गत्वेन प्राप्तं कृत्यमहं करिष्ये । इति सकल्पः ॥

Pratahkritya endigt Fol 11 a Snanavidhi Fol 18 b Samdhya
vidhi Fol 22 a Tarpana Fol 23 a Bhutastuddhi Fol 34 b Prana
pratishta Fol 37 a Matrikanyasa bis zu Ende der Handschrift

Citiert werden Kulicudamani Saubhagyaśāntamāni und Uttara
tantra

1350

21/10 6 Bl. 7 b s 8 Lin en Etwa 1800

Mahatripurasundariyapanavidhi Beginnt विशुद्धदेहो देवेशी
न्यासं कुर्यात्समाहितः । ततो न्यासादिकं कुर्यात्सनाहं स्वशरीरके ॥
करशुद्धिकरी विद्या मध्यमादितलान्तकम् । अङ्गुलीशुद्धिं द्विरावृत्य
करशुद्धिरियं प्रिये ॥ श्री अस्स श्रीश्रीविद्यापञ्चदशाक्षरीसीमाग्यवि-
द्यामहाविपुरसुन्दरीललितामट्टारिकामहामन्त्रस्य दक्षिणामूर्तिर्द्विषि ।
अनुष्टुप्छन्दः । श्रीसीमाग्यविद्यामहाविपुरसुन्दरीललितामट्टारिका दे-
वता ॥

Schliesst गृह्यातिगृह्यज्ञा सा त्वं गृहाणास्तकृतं जपम् । सि-
द्धिर्भवतु मे देवि त्वत्प्रसादान्महेश्वरि ॥ इति देव्या धामकरे जप-
समर्थः । इति जपविधिः । यदक्षरमतिष्ठेत् मात्राहीनं तु व्यञ्जनम् ।
तत्सर्वं चम्यता देवि त्रिपुरास्य नमो ऽस्तु ते ॥

1351.

13 C 8 Bl 6 Linen Etwa 1830

Mahisimardmyapa ein Gebet an Durga als Vermächterin des Damons Mahisa Unvollendet Der Anfang mit allen Fehlern der Handschrift lautet भात विद्यत्सनयन श्वेतो मर्द्दिनि उदयम् । अष्टाचरी समाख्याता विद्या महिषमर्द्दिनी ॥ नारायणीतवे ॥ विषा हि मज्जा कालो ऽपिरद्रिरिस्थो नि उदयम् ॥ महिषमर्द्दिनि स्वाहा ॥ अस्यार्थः । विष मकार । हि स्वरूप मज्जा पकार । काल मकार । अपि रेफ अद्रि दकार ॥ इति वचनादिकारधृती दकार ॥ Dieses gibt den Namen der Göttin Ma hi sa ma rdi ni — Ausser dem wird das Visvasarantatra und der Kulicudamani citirt

Schliesst अथ वर्णतनुं वक्ष्ये विश्वबोधप्रदायिनीम् । यस्यामनु-
लब्धाया सर्वं तज्जगज्जडम् ॥ १ ॥

1352

91, 91, 4 Bl 1° bis 14 Linen Geschrieben von Kesavarāma im J 112

Lakshyatsaya, Hingelung an Bhagavat in der Form von Narayana und Sripati Verfasst von Vedavyasa Bhattacha Drei Kapitel 1) A jaksaravarama 2) Dvayavarama 3) Ohne Titel Pigniert 2—5 Fol 1 fehlt Das erste Kapitel behandelt die Formel Om Narayanaya namah Kapitel 2 beginnt अथ कठवल्ली-
प्वधीत द्वयम् । अर्थशरीरं तु श्वेताश्वतरोपनिषदि सिद्धम् । मुमुक्षुर्वै
शरणमहं प्रपद्ये इति । उपबृहणमिदं च । श्रीमद्भक्तसहितोक्तं च द्वयम् ।
उपायोपेयप्रतिपादकत्वाद्द्वयमित्युच्यते ॥ Die dritte beginnt शि-
ष्यो ऽहं शाधि मा त्वां प्रपन्नमित्यादि ॥

Auf Fol 4a wird Srivatsanka Misra citirt पापीयसो ऽपि
शरणागतशब्दभाजो नोपेतस्य मम तवोचितमीश्वरस्य । स्वज्ञानशक्ति-
कल्याणसुमतीषु नेह पाप पराक्रमितुमर्हति मामकीनम् ॥

1353.

98/11 11 Bl 6 bis 9 Linen Bngl. Schrift vor etwa 1600

Radhakacharananustotra, tausend Namen der Radha aus dem Santhkumaratantra Beginnt कैलासशिखरासीन महादेवं स-
दाशिवम् । भवानी रहसि प्रीत्या पप्रच्छ वरदायकम् ॥ श्रीदेव्युवाच ॥
कथयेशान (कथमीशान Ms) सर्वान् लोकानां हितकाम्यया । येन
नाम्ना च निस्ताराय्युच्यते मानवो भुवि ॥ श्रीसदाशिव उवाच ॥
शृणु देवि प्रवक्ष्यामि राधानाममहसकम् । विना पूजोपहारेण विना
कीर्तनं यत्फलम् ॥ विना अर्पं विना न्यासं विना पर्यटनेन वा ।
विना गन्धं विना पुष्पं विना धूपेन यत्फलम् । तत्फलं शृणु देवेशि

कथयामि तवाग्रत ॥ Die tausend Namen beginnen mit राधिका परमेशानी वृन्दावननिवासिनी । सर्वमन्त्रमयी देवी सर्वसिद्धिफल-प्रदा ॥ सर्वाधारमयी देवी सर्वसपत्न्यदा शुभा । गोपिनी गोपमाता च गोलोकेशप्रदशिनी ॥ Vgl Radhikānamasahasra in Naradapañc-
ratia 5, 5 Von 9b, 4ab wird die Belohnung derjenigen ge-
schuldet, welche diese tausend Namen recitieren

Schliesst श्रीशिव उवाच ॥ न दद्यादन्यभक्ताय कृपणाय सुरे-
श्वरि । श्रीराधाकृष्णभक्ताय अहंकारवर्जिताय च । स्वशिष्याय प्रदा-
तव्य नास्ति मे दूषण ततः ॥ शिरो देय राज्य देय न देय यस्य
कस्यचित् । नाम्ना राधासहस्र च देवानामपि दुर्लभम् ॥ पुण्यात्पुण्य-
तर नाम्ना सहस्र मुप्रकाशितम् । किं वञ्च कथयिष्यामि नास्त्यस्ता-
दधिक. स्व. ॥ etc

.1354.

27 1/2, 5 Bl 6 Linien Etwa 1860

Lakṣmīnamamita aus der *Lakṣmīsamhita*, in 41 Versen
Indra und Agni teilen den Gottern eine Anzahl von Attributen
der Lakṣmī mit Beginnt देवा ऊचुः ॥ विष्णुभक्तिश्च वैराग्यममल
ज्ञानमेव च । मोक्षश्च परमो नित्यो ह्यणिमाद्यष्टसिद्धयः ॥ १ ॥
आरोग्य दीर्घमायुश्च सुविद्यावाप्तिरेव च । महादारिद्र्यविध्वंस. पर-
मैश्वर्यमेव च ॥ २ ॥ पुत्रपौत्रादिवृद्धिश्च सर्वसद्गुणपूर्णता । धर्मश्चार्यश्च
कामश्च धनधान्यादिसंपदः ॥ ३ ॥ सर्वानिष्टनिवृत्तिश्च सर्वेषां प्राप्ति-
रेव च । यस्याः कटाक्षपातेन भजता भवति ध्रुवम् । तस्या लक्ष्म्या
प्रीतिकरं स्तोत्रं नो वदता शुभम् ॥ ४ ॥ इन्द्रापी ऊचतु ॥ लक्ष्मी-
नामामृतं स्तोत्रं परमैश्वर्यसाधनम् । लक्ष्म्या प्रियकरं पुण्यं शृणुध्व
सर्वदेवता. ॥ ५ ॥ आ अस्व श्रीमहालक्ष्मीमन्त्रस्य वामदेव ऋषिः ।
वृहती छन्दः । महालक्ष्मीदेवता । श्रीमहालक्ष्मीप्रसादसिद्ध्यर्थे जपे
विनियोगः ॥

Die Attribute der Göttin beginnen in besonderer Zählung
आ विष्णुपत्नी महालक्ष्मीर्विष्णोर्हृदयमन्दिरा । विष्णुप्रिया विष्णुभक्ता
सदा विष्णुवशे स्थिता ॥ १ ॥

Schliesst किमत्र वञ्चनोक्तेन सर्वसपत्समृद्धये । लक्ष्मीनामामृत
स्तोत्रं जपध्व सर्वदेवता ॥ ४१ ॥

.1355.

17/10 5 Bl, 11 bis 12 Linien Geschrieben von Vyāsa Vasiṇ aus
Panasūdāna in Gujarat, Sohn von Jaganesvara etwa im J 1750

Mahālakṣmīpūjā, Verehrung der Lakṣmī Beginnt अथ
महालक्ष्मीपूजा लिख्यते ॥ स्नानम् । धीतवस्तु परिधाय शुद्धासने

उपविश । आचमनम् । प्राणायाम ॥ ऊर्ध्वकेशि विरूपाक्षि । शि-
खावन्धनम् । तत्र मण्डपे अष्टदल पूरयित्वा सर्वोपचारान्गृहीत्वा
सूर्यनमस्कार । अपसर्पन्तु ये भूता ये भूता अपिसंस्थिता । ये भूता
विघ्नकर्तारस्तै रचन्तु शिवाज्ञया ॥ १ ॥ आसनमन्त्र । पृथिव त्वया
धृता लोका इति । आसन समोक्ष पात्रस्थापनम् । पात्रे गन्धपुष्पादि
निक्षिप्य जल पूरयित्वा वरुण कपेत् । वरुणस्तोत्रमभनमसीति मन्त्र ।
धेनुमुद्रा प्रदर्श अङ्गुशमुद्रया । गङ्गे च यमुने चैव गोदावरी सर-
स्वती । नर्मदा सिन्धु कावेरी जले ऽस्मिन्सन्निधिं कुरु ॥ इति सर्वाणि
तीर्थान्यावाह्यान् शिवरूप ध्यात्वा गायत्रीमन्त्रेण सर्वोपचारद्व-
याणि समोक्ष्य । अथेत्यादिप्रयोगमुच्चार्य । मम धनकनकपशुपुत्रपी-
चादिसुखसमृद्धर्थमिहजन्मजनान्तरे धर्मार्थकाममोक्षार्थं महालक्ष्मीप्र-
ताङ्गभूत श्रीमहालक्ष्मीप्रीत्यर्थं मण्डलाधिष्ठात्रीदेवतायै तथा च महा-
लक्ष्म्या षोडशोपचारै पूजनमह करिष्ये । तत्र भूरसीत्यादिभिर्मन्त्रै
स्थापनं कुर्यात् ॥

Schliesst पूजा कृत्वा देवी विसर्जयेत् । प्रातर्विसर्जये देवी
मन्त्रेणानेन सुव्रती । यङ्गज देवि संत्यज्य मम वैरमग्निं संविश । यथा
सत्पुत्रभृत्यो ऽहं सुखी स्यां त्वत्प्रसादतः ॥ Vgl. Laksmī Ujanavāḍī

1356.

21/10 3 Bl. 10 Linen Gesel. neben im J 1726

Mahalakṣmīstotra in 30 Versen Beginnt श्रीमहालक्ष्मीदे-
वता । श्री बीजम् । ह्रीं शक्ति । क्लीं कीलकम् । etc अथ स्तोत्रम् ।
जय कमलपद्माक्षि जय त्व श्रीपतिप्रिये । जय मातर्महालक्ष्मि ससा-
रार्णवतारिणि ॥ १ ॥ महालक्ष्मि नमस्तुभ्य नमस्तुभ्य सुरेश्वरि । हरि-
प्रिये नमस्तुभ्य नमस्तुभ्य दयानिधे ॥ ३ ॥ Catal. Oxon Num 242

1357.

१०/४ 8 Bl. 9 Li. len Etwa 1830

Lakṣmīrūdayastotra aus dem *Ītharvanarabasya* 106 Verse
Beginnt वन्दे लक्ष्मीं परशिवमयीं शुद्धजाम्बूनदामां तेजोहृष्यां कन-
कवर्णां सर्वभूषोऽज्जलाङ्गीम् । वीजापूर कनककलशं हेमपात्रं दधा-
नामाद्यां शक्तिं सकलजननीं विष्णुवामाङ्गसंख्याम् ॥ १ ॥ श्रीमती-
भाग्यजननीं क्लीमिं लक्ष्मीं मनातनीम् । सर्वकामफलावप्तिं साधनेक-
मुखावहाम् ॥ २ ॥ अरामि नित्यं देवेशी त्वया प्रेरितमानस ।
त्वदाज्ञां शिरसा धृत्वा भजामि परमेश्वरीम् ॥ ३ ॥

Schliesst ध्यायेत्लक्ष्मीं प्रहसितमुखीं कोटिबालाकंभासां विद्युदग्नीं

वरवरधरा भूयणाढ्या सुशोभाम् । वीजापूर सरसिजयुग विभ्रती
स्वर्णपात्रम् । भर्वा युक्ता मुञ्जरभयदा महामण्यच्युतश्रीम् ॥ १०६ ॥
Florence MSS Num 370 Siehe Varayanahridayastotra

1358

११/13 8 Bl 11 b s 13 Linien Ge chrieben im J 1 48

Lal smihridayastotra hier Mahalaksmihridayastotra genannt

1359

2°/10 3 Bl 9 b s 13 Lin en Gescl rieben im J 1788

Laksmihridayastotra

1360

15/10 27 Bl Lin en Etwa 1 90

Laksmihridayastotra Vorangehen die ublichen Gebetsformeln
bis 3 b 4 beginnend mit श्री अस्व श्रीमहालक्ष्मीहृदयस्तोत्रमन्त्रस्य
भागव ऋषि । आद्यादिश्रीमहालक्ष्मीदेवता । अमुष्टुवादिनामा-
हन्दासि । श्री बीजम् । ह्री शक्ति । ऐं कीलकम् । etc Sieh
Nummer 1320 2

1361

११/13 19 Bl me stens 13 b s 14 Lin en Etwa 1 50

Yantracintamani uber mystische Diagramme die zu allerlei
unheilvollen Zwecken angewendet werden Der sechste Abschnitt
enthalt Diagramme die fur heilsame Absichten dienen sollen Be-
ginnt स पातु देव्या कवरीविलासो लास्ये लसत्या गिरिकन्यकाया ।
य पश्यतो बालमृगाङ्गमीले क्षणेन सर्वज्ञपद बभूव ॥ १ ॥ शिव
उवाच ॥ राजवश महायन्त्र शृणु देवि सुशोभनम् । कास्यभाजनमा-
नीय शुद्ध भस्मादिभि कृतम् ॥ २ ॥

Das ganze Werk ist in sechs Abschnitte eingeteilt nämlich
Vasyadhikara Akarsanadhikara Stambhanadhikara Maranadhikara
Uccāṣṇanadhikara Santyadhikara In jeder Abtheilung werden eine
Anzahl yantra beschrieben So in der ersten Mohana Rajakopa-
samana Bijasampūta Svamivaśya Divvastambhana Rajakopahara
Mṛtyumjaya Vivadavijaya Dhṛmīkvaśikarāna Durātanohana Viva-
daviṣṇya Ganadhīpatya etc

Die Hand schrift hort im vierten yantra (Ivaranaṣṇana) des
Santyadhikara auf Blatt 4 fehlt

Nach dem Umschlag ist das Werk aus dem Uddamaratantra
entnommen was nicht unwahrscheinlich ist Nur befremdet die
Bemerkung auf Fol 11b इति यन्त्रचिन्तामणी महाकले प्रत्यक्ष-
सिद्धिप्रदे उमामहेश्वरसवादे दामोदरपण्डितोद्भूते स्वामनाधिकारे शत्रु
मुखगतिस्वामननाम प्रथम यन्त्रम् ॥ Der Wortlaut in beiden Yantra

cintamani stimmt so sehr überein, dass man berechtigt ist, beide cinem und demselben Verfasser zuzuschreiben

1362.

31 14 ■ BU 11 b 14 Linien Etwa 1730

Yantracintamani von Damodara Sohn von Gāṅgadhara, Sohn von Deradatta Sohn von Mahadeva, Sohn von Nṛsiṅha Beginnt
ये ध्यायन्ति सुरासुराश्च निखिला यथा पिशाचोरगा राजानश्च
तथा मुनीन्द्रनिवहा सर्वाद्यंदे सिद्धये । मक्तानां वरदाभयमदकर
पाशाङ्कुशलकृत etc Damodara behandelt seinen Stoff in der Form
eines Dialogs zwischen Śiva und Parvati

Die Handschrift enthält nur einen Teil des ganzen Werkes, welches über die oben genannten sechs Teile sich erstreckte Sie bricht im sechzehnten yantra des Vasikarāṇi ab Die von Damodara beschriebenen yantra sind Mahamohana, Rajakopasūmana Bijasāṇi putā, Svamīśāyāhara, Divyastambhāṇi Rajamohana Mṛtyumjaya, Vivādayajaya Dhanikāyāharaṇa Duṣṭamohana, Vivādayajaya Gaṇa patya Janasāyāharaṇi Jagadīśāyā, Piśacikāyantra, Kalanala Sieh Lalmitra Notices Num 257

1363.

20/9^{1/2} 44 BU 9 bis 12 Linien Geschrieben in Giripura (Drakṣamānasabavijayarāja) von Śukadeva im J 1699

Yantracintamani von Damodara Foll 1 43 44 fehlen Die verschiedenen Yantra sind im Text abgebildet Der Verfasser teilt das Werk in 8 Kapitel (Adhikara) 1) Vasya Fol 22 b 2) Akar sana Fol 24 b 3) Stambhana Fol 30 a 4) Vidveṣṇa Fol 31 b 5) Marāṇa Fol 33 b 6) Uccāṣṇa Fol 36 b 7) Santika, auf einem der fehlenden Blätter 8) Bṛndhamokṣaṇa Fol 46 a

1364.

18/11 2 BU 12 Linien Abschr II vom Anf d Jahr

Luṅgapaddhati, Verehrung des Śiva in der Gestalt eines aus Lehm gefertigten Luṅga Beginnt अथ लिङ्गपद्धतिर्लिख्यते ॥ तत्र कालापिरुद्रोपनिषद्भिधिना सर्वाङ्ग भक्षणोद्भूत । प्रत्यङ्ग रुद्रावाणि धृत्वा । सदाशिव मनसा स्मरण । उदीची गत्वा । भूमि प्रार्थ्य । सर्वाधारधरा देवी त्वद्रूपा मृत्तिकामिमाम् । ग्रहीष्यामि प्रसन्ना त्व लिङ्गार्थं भव सुप्रभा ॥ १ ॥

1365.

13 8 13 BU 5 Linien Etwa 1810

1) Foll 1—3 *Ingustāḥ* in neun Versen Beginnt ब्रह्म-
सुरारिसुरार्चितलिङ्ग निर्मलभास्करशोभितलिङ्गम् । जन्मनि दुःखनि-
वारणलिङ्ग त्वा प्रणतो ऽस्मि सदाशिवलिङ्गम् ॥ १ ॥ सुरगुरुसूर्य-

सुपूजितलिङ्ग सरसिजपुष्पशतार्चितलिङ्गम् । परमपद परमात्मनि
लिङ्गम् । त्वां प्रणतो ॥ ० ॥ Diese Version weicht von der im
Bṛhatstotraratnākara (Bombay 1895, p 119) gedruckten in vielen
Punkten ab

2) *Dugūpājāidhāna* Die in diesem Buchlein enthaltenen
Gebete werden vor der Lesung des Devīmāhātmya hergesagt Das
erste Blatt fehlt : Besonders pigment von 2—11 Fol 2b beginnt
माया कुण्डलिनी क्रिया मधुमती काली कलामालिनी । मातङ्गी
विजया जया भगवती देवी शिवा शाम्बी ॥ शक्तिः शंकरवल्लभा
चिनयना वाग्वादिनी भैरवी । हीकारो त्रिपुरा परापरमयी मा
Der Rand hier abgerissen

Schliesst ददाति विपुलां सिद्धिं ददाति विपुल धनम् । यो
जपेत्तस्य वृद्धिः स्वात्मेन प्राप्नोति शाश्वतम् ॥ अनेन विधिना यस्तु
विहीन पुस्तक पठेत् । तस्य जप्य भवेद्भार्यमरणे रुदितं यथा ॥ पुस्तकं
साम्प्रश्रुतिकमनेन विधिना चयेत् । सर्वान्कामानवाप्नोति रुद्रस्य वचनं
यथा ॥

1366.

20/15 31 Bl., 11 bis 12 Linien In den Jahren 1865 und 1867 von
Abhayaarman schlecht abgeschrieben

1) Foll 1—16 *Limbajāpuyāpaddhati*, Anbetung einer sonst
unbekannten Göttin Limbajā. Hin und wieder wird sie auch
Nihikā und Kadā genannt : Beginnt श्रीगणेश नमस्कृत्य गुरु तन्त्रार्थ-
वेदिनम् । नित्यपूजाविधि वक्ष्ये लिम्बजायाय सत्क्रमात् ॥ १ ॥

2) Fol 17 *Limbajastotra*. Beginnt अस्य श्रीलिम्बजास्तोत्रस्य
ब्रह्मा ऋषिः पङ्क्तिच्छन्दः श्रीलिम्बजा देवता यथोक्तफलप्राप्त्यर्थे जपे
विनियोगः । नमो नमस्ते जगतः प्रवृत्तिनिवृत्तिरूपे स्थितिसर्वरूपे ।
चराचराणां भवता च शक्ते सनातनि (Metrum १) सर्वविमोह-
यन्ति ॥ १ ॥

3) Foll 18—27 *Limbajasahasranāman* Beginnt अस्य
लिम्बजासहस्रनामस्तोत्रमंत्रस्य नारद ऋषिरनुष्टुप्छन्दः श्रीलिम्बजा दे-
वता माया वीजं ।

4) Foll 28—31 *Atha tantrokta Śyamāpurāṇokta-aratarapīṭja-
kārikāsamgrahārambhaḥ* und später Mantra

Der ganzen verwirrten Darstellung sieht man an, dass sie von
einem unwissenden Mann zur Verherrlichung einer lokalen Göttin
oder Sakti herrührt Das Śyamāpurāṇa ist ein Geschöpf seiner
Plantage

1367.

19/3 5 Bl 8 bis 9 Lilen Ltwa 1850

Vajalamukhistotra, ein Hymnus auf die Göttin Vajalāmukhi, in 96 Versen Aus dem Rudrayāmala Die Einleitung lautet
 ओ अस्य श्रीवगलामुखीस्तोत्रमन्त्रस्य भगवान्नारद ऋषिः । उष्णि-
 गनुष्टुप्जागत्यम्हन्दासि । श्रीजगन्मोहनी ब्रह्मास्त्रविदा वगलामुखी
 पीताम्बरा देवता । मम संनिहिताग्ना दूरस्थानां दुष्टविरोधिना
 बाहुषपदजिह्वाबुद्धिस्तन्मनार्थं श्रीवगलामुखीदेवताप्रीत्यर्थं जपे विनि-
 योग ॥ Der Hymnus beginnt मध्ये मुधाब्धिमणिमण्डपरत्नवेदी
 सिंहासनोपरि गता परिपीतवर्णाम् । पीताम्बराभरणमाख्यविभूषि-
 ताङ्गी देवी नमामि धृतमुन्नरवैरिजिह्वाम् ॥ १ ॥

Schliesst ब्रह्मास्त्रमेतद्विख्यातं त्रिषु लोकेषु दुर्लभम् । गुरुभक्ताय
 दातव्यं न देयं यस्य कस्यचित् ॥ ३६ ॥

1368.

18/10 5 Bl 9 bis 11 Lilen Ltwa 1830

Vajalamukhiatilayayana Latacesa, das mächtige, die Drei-
 welt besiegende Amulet der Vajalāmukhi Darunter wird eine
 Ausstossung von verschiedenen als mystisch geltenden Silben, die
 zum Teil dem Alphabet entnommen sind, verstanden, verbunden
 mit der Anrufung der Göttin in ihren mannigfaltigen Gestalten
 Zuletzt wird wie gewöhnlich, die Wirkung der Zauberformel hei-
 vorgehoben Aus dem Rudrayamala Beginnt भिरव उवाच ॥
 सिद्धिदात्री जगदात्री विधात्री जगती मता । मृदुगात्री वगलामुखी
 ता देवी प्रणमाम्यहम् ॥ श्री गृणु वक्ष्यामि ते देवि स्वरहस्यं प्रकामदम् ।
 श्रुत्वा गुप्ततमं गोप्यं कुरु गुप्तं सुरेश्वरि ॥ १ ॥ कवचं वगलामुखा-
 सकलेष्टप्रदं क्ली । मत्सर्वस्वं परं गुह्यं गुप्तं च शरज्ज्वनः ॥ २ ॥
 धैलोक्यविजयं नाम कवचेशं मनोरमम् । मन्त्रगर्भं मन्त्ररूपं सिद्धि-
 विद्याविनायकम् (lies विधायकम्) ॥ ३ ॥ रहस्यं परमं ज्ञेयं सा-
 चादमृतरूपकम् । ब्रह्मविद्यामयं वर्मं दुर्लभं प्राणिना क्ली ॥ ४ ॥
 पूर्वमेकोनपञ्चाशद्वर्णमन्त्रमयैर्युतम् । त्वद्भक्त्या यच्चि देवेशि गोपनीयं
 स्वयोनिवत् ॥ ५ ॥

Schliesst इदं तु कवचेशं ते मया ख्यातं नमात्मजे । गोप्यं
 गुप्तरं देवि गोपनीयं स्वयोनिवत् ॥ इति श्रीरुद्रयामले तन्त्रे उमा-
 महेश्वरसंवादे वगलामुखीधैलोक्यविजयं नाम कवचेशं समाप्तम् ॥

1369.

18/10. II Bl., 9 bis 11 Linien. Etwa 1830.

Vagalāmukhipatala in 59 Versen. Verehrung der Vagalāmukhī zu schädlichen Zwecken. Einestheils werden dazu Diagramme angefertigt, andernteils bedient sich der Beschwörer (sādhaka) gewisser Libationen, um Unheil zu stiften. Beginnt श्रीभैरव उवाच ॥ देवदेवेशि वक्ष्यामि रहस्यं चोत्तमोत्तमम् । पटलं वगलामुख्यं कुरु सुरासुराचिंते ॥ १ ॥ विधेयं वगलामुख्याः प्रभावसहितं क्ली । यस्य कस्य न दातव्यं दुर्लभं भुवनत्रये ॥ २ ॥ प्रातःकृत्य च संपाद्य चक्रपूजां समारभेत । पूजां कृत्वा जपेन्मन्त्रं चतुर्वर्गफलं [लभेत] ॥ ३ ॥ तारा च तोतला श्यामा तारिणी च मनोमना । विधवेशी भगावासा देवता वगलामुखी ॥ ४ ॥ गोप्या गुप्ततरा विद्या गोपनीया मुसाधकीः । त्रैलोक्यं च सृजत्येषा संहरेद्भुवनत्रयम् ॥ ५ ॥ पालयेद्गला विश्वमेकैकाक्षरमाचतः । विनास्या मन्त्रराजेन नास्ति किञ्चिन्महेश्वरि ॥ ६ ॥ तस्मात्तु भुक्तिमुक्त्यर्थं संपूज्या वगलामुखी । यच्च कुर्वन् स्थितो मन्त्रद्याष्टसिद्धिप्रदायकः ॥ ७ ॥ न तस्य संभवेच्छुक्तस्य रोगो न बाधते । etc

Schliesst इदं तु पटलं गोप्यं तव भक्त्या प्रकाशितम् ॥ ५८ ॥ अप्रकाश्यं परं गुह्यं न देयं यस्य कस्यचित् । भुक्तिमुक्तिप्रदं गोप्यं गोपनीयं स्वयोनिवत् ॥ ५९ ॥

1370.

30/13. 30 Bl., 11 Linien. Geschrieben im J. 1841 von Rāmacandra, Sohn von Ballāla.

Vajreśvarīmāhātmya, eine Legende von den wunderbaren Thaten der Göttin Vajreśvari, erzählt dem Bharadvāja von Vyāsa 21 Kapitel. Nach dem Schluss von Kapitel 3. 4 ist dieses Werk dem anderweitig bekannten Sāṅkhoddhāra*) entnommen. Statt Sāṅkhoddhāra findet sich zu Ende von 2 20 21 der wahrscheinlich korrumpierte Name Sāṅkhyasāra. Der kurze Inhalt des Werkes ist der folgende: Ugrāsura hatte zwei Söhne Sīdhāmāra und Kalikāla. Der letztere übt grosse Basse um Indra zu besiegen. Er erlangt von Śiva verschiedene Wunderkräfte. Indra und die Rīṣis fliehen vor ihm. Die Rīṣis beten die Śakti (Īdya Śakti, Mahāmāyā) an, und sie verspricht im bevorstehenden Kampfe als Vajreśvari ihnen zu Hülfe zu kommen. Beschreibung von Vajreśvarīcetra (Kapitel 6). Beginn des Kampfes (7). Kalikāla's Heerführer Dantura, Tuṅgabhadra, Kuśīla, Kolāsura werden von den Gottern getödtet (8—12). Kalikāla sammelt ein mächtiges Heer (13).

*) Sāṅkhoddhāramāhātmya in Böhtler's Catalogue of MSS from Gujarat 2, 52.

Kampf zwischen den Göttern und kalikala Indra schleudert auf ihn seinen Donnerkeil und aus diesem tritt die Göttin Vajresvari hervor (14) Sie beruft die Schaman der göttlichen Mutter (Matrī kagana) zum Kampf kalikala sendet seine Heerführer Durdhara Śūbhavaktra Lohitaka Candavega in die Schlacht Diese werden von der Göttin getödtet (15—18) Endlich fällt kalikala selbst (19) Die Götter und Rasis preisen Vajresvari (20) In 21 wird der Inhalt des ganzen kurz zusammengefaßt In 20 20 22 36 wird das Werk *Vajrananda* genannt

Beginnt श्रीभरद्वाज उवाच ॥ पूर्वं तीर्थान्यनेकानि दृष्टानि विविधानि च । ज्योतिर्लिङ्गानि सर्वाणि पूजितानि महामते ॥ १ ॥ अथोद्धा कान्तिमधुरा माया वाराणसीपुरी । अवन्ती सिन्धुसगे च दृष्टा द्वारवती तथा ॥ २ ॥ — वज्रेश्वरीमाहात्म्यं च श्रोतुमिच्छामि ते मुखात् । आदिशक्तिर्महामाया विश्व व्याप्य व्यवस्थिता ॥ ९ ॥ प्रकटा सा कथं जाता देवी वज्रेश्वरी विभो । आस्थासिता कथं देवा क्षपयश्च तपोधना ॥ १० ॥

1371.

27/11 8 Bl 9 Lin en Geschrieben im J 1789 von Ratneshvara Sohn von Pandya Devakara aus S hapura

Śivapañcakṣaramantra die funfsilbige Formel zur Anbetung von Śiva Beginnt अस्म्य श्रीशिवपञ्चाक्षरमन्त्रस्य वामदेव क्षपि । पङ्क्तिश्छन्दः । सदाशिवो देवता । ओ बीजम् । नमः शक्ति । सदाशिवप्रीतये जपे विनियोगः । वामदेवक्षपये नमः शिरसि । पङ्क्तिश्छन्दसे नमो मुखे । सदाशिवदेवतायै नमो हृदि । ओबीजाय नमो लिङ्गे । नमः शक्त्यै नमः पादयोः । ओ न तत्पुरुषाय नमस्तर्जनी । ओ म अघोराय नमो मध्यमयोः । ओ शि सद्योजाताय नमः कनिष्ठयोः । ओ वा वामदेवाय नमो ऽनामिकयोः । ओ य ईशानाय नमो ंकुष्ठयोः । Nimmt man die fünf Silben von nam ab zu summen so erhält man die heilige Formel om namo śivaya Diese Spielerei wiederholt sich mehrmals

1372

27/12 8 Bl 6 l 3 Lin en Geschrieben von Śa kara Sohn von Kulśa ba karalala im J 1843

Su naranapujā Gebete um Schutz von Śiva Diese bestehen aus den Attributen des Rudra in Taittiriya Samhita 4 5 2—9, welche in 14 Stücke (Bittgänge) geteilt und mit avāranarcana bezeichnet sind Beginnt श्रीवद्रार्णव ॥ ओ हिरण्यवाहवे नमः । ओ सेनान्ये नमः । ओ दिशा पतये नमः । त्रिकोणमध्ये । अभीष्टसिद्धि मे देहि शरणागतवत्सल । भक्त्या समर्पये तुभ्य प्रथमावरणार्चनम् ॥

पद्मोणे । ओ वृक्षेभ्यो नम । ओ हरिकेशेभ्यो नम । ओ पशुपतये
नम । ओ सखिञ्जराय नम । ओ त्विषीमते नम । पथीना पतये
नम । अभीष्टसिद्धिं द्वितीं णम् ॥

1373.

921/12 13 Bl 9 Linnen Etwa 1 80

Suapayana, Ceremonien bei der Verehrung von Śiva Be-
ginnt अथ पुष्पाञ्जलिचय दत्त्वा वज्रविल्वपत्राणि समर्पयेत् ॥ सधृत
(सहृतं MS) गुग्गुल चापि धूप दद्यान्मनोहरम् । तथैव दीप प्रज्वाल्य
दीयता सुमनोहरम् ॥ १ ॥ धृतपङ्क च निवेद्य भक्त्या भोज्यफला-
दिकम् । घण्टानादाय दीपाय कर्पूरारार्तिकं तथा ॥ २ ॥ घण्टा
अर्घयित्वा । गजध्वने मन्त्रमात स्वाहा । अथ धूपपात्रस्य तिलकम् ।
अचतापुष्प फट् । इति पात्र सम्रोच्य नम । इति पुष्प दत्त्वा वाम-
तर्जन्या स्पृष्ट्वा । मूल । तर्जनीमूलयो । अङ्गुष्ठयोगे धूपमुद्रा । ना-
सासमीपे शिवाये धूपपात्र भ्रामयेत् ॥ अथ धूपमन्त्र ॥ धूरसि धूर्व
धूः क्षमम् ॥ वनस्पतीना सर्वासा रसो गन्धसमुद्भव । देवाना वल्लभो
नित्य धूपो ऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥ ३ ॥

Schliesst कैलासालयसंस्थित गणवृन्दैः ससेवितम् । वामाङ्ग-
स्थितगिरिजावीज्यमान (विरामान MS) विष्ण्वादिभिः सज्जुत देव
ध्यायेत् । हे महादेव हे महादेव चमस्व चमस्व । स्वस्थान गच्छ
स्वस्थान गच्छ । तापत्रय कृत्वा मुखनादं (मुखवाध MS) कृत्वा वि-
सर्जयेत् । यदुक्त यत्कृत तत्सर्वं शिवार्पणमस्तु । श्रीसाम्यशिवप्रसादा-
द्वाग्न्यसन्नाद्धे सुखावाप्तिरस्तु ॥

1374

25/10 4 Bl 15 Linnen Seil ist von 1672

Siddhasurasata Bhuvaneshvaristotra, ein Hymnus an Sara-
svatī in 49 Strophen von Prathivīdhara einem Schüler von Śam-
bhunātha Beginnt ऐन्दव्या कलयावतसितशिरो विस्तारि नादा
त्मक तद्रूप जननि स्मरामि परम चिन्मात्रमेक तव । यत्रोदेति परा-
भिधा भगवती भासां हि तासां पदं पश्यन्तीमनु मध्यमा विहरति
खेरं च सा खेचरी ॥ १ ॥ Sieh Cat Oxon Num 173 Florentine
MS Num 89 Weler 1770

1375

26/10 13 Bl 1° l s 14 Linnen Etwa 1 00

Bhuvaneshvaristotra hier in 46 Versen mit dem Kommentar
von Padmanābha Dieser beginnt हे जननि तव रूपं स्मरामि ।

अहरहो ध्यायामि । किभूत तव रूपम् । अवतसितशिर । अवत-
सित श्रेखरीकृत शिरो मूर्धा यस्य तत्तथा । कया । इन्दोद्यन्द्रस्त्रेय-
मैन्दवी तयैन्दव्या कलया । पुन कि तव रूपम् । विस्तारि । वि-
स्तारो ऽस्यासीति विस्तारि । सर्वव्यापकमित्यर्थ । पुन किभूतम् ।
नादात्मक नादस्वरूपम् । उच्चारणकाले नादवत् । etc

Der letzte Vers lautet को ऽप्यचिन्त्य प्रभावो ऽस्य स्तोत्रस्य
प्रत्ययावह । श्रीशंभोराज्ञया सर्वा सिद्धयो ऽस्मिन्नतिष्ठिता ॥ ४६ ॥

1876

16¹/₂/10 7 Bl 8 bs 16 L en Geschrieben von Bhota Umaia kara
Sol n von Blaja Niva im etwa 1690

Bhuvaneśvaristotra in 46 Versen

Schliesst को ऽप्यचिन्त्य प्रभावो ऽस्य स्तोत्रस्य प्रत्ययावह ।
श्रीशंभोराज्ञया सर्वा सिद्धयो ऽस्मिन्नतिष्ठिता ॥ ४६ ॥

1877.

12/8 53 Bl 8 L en Carad's Schr ft

Bhuvaneśvaristotra mit Padmanabhas Kommentar

1878

28/9 10 Bl 6 bs 7 Lin en Bengali Schrift von etwa 1800

Sasthi pūjā und *Satikusasthi pūjā*, Verehrung des
sechsten Tages nach der Geburt eines Knaben und der als Göttin per-
sonifizierten Sasthi sowie anderer Götter. Beginnt तत्र कृतस्नाना-
दिराचान्त पुत्रजन्मावधिषष्ठदिवसप्रदोषसमये सूतिकागृह्णामतो गोम
येनोपलिष्य शुचिदेशे आसने उपविश्य उदङ्मुख स्वस्तिवाचनं कृत्वा ओ
तत्सदित्युच्चार्य सकल्पं कुर्यात् । विष्णो विष्णो ओ अथ अमुके मासि
अमुकपक्षे अमुकतिथौ अमुकगोत्रस्य ममाभिनयजातकुमारस्य समानु-
कस्य सर्वोप[सर्ग]शान्तिपूर्वक दीर्घायुद्वपूर्वकपष्ठे मार्कण्डेयादिपूजामह
करिष्ये । तत उत्तराभिमुख आजिघ्न कलशमित्यादिना घट संस्थाप्य ।
आजिघ्न कलशं मृत्वा तत्र विशन्निन्द्व । पुनरूर्जा निवर्तस्व सा न
सहस्रं धुस्तोरुधारा पयस्वती पुनर्भाविशताद्रयि ॥

101 5b आयाहि वरदे देवि महापथीति विश्रुता । मातृ
वत्पाहि मे पुत्रं रघु जागरवासरे ॥ धात्री त्वं कार्तिकेयस्य महा-
पथीति विश्रुता । स्वप्नसादादविघ्नेन शिशुर्दीर्घायुरस्तु मे ॥ इत्या-
वाहयेत् । तत कृताञ्जलि । ओ गौर्या पुत्रो यथा स्कन्दः शिशुः
संरक्षितस्तस्या । तथा ममाप्ययं बालो रक्ष्यतां पठि ते नमः ॥
इत्युच्चार्य पथ्ये नम इति त्रि पूजयेत् । इति भोजराज ॥

Schliesst **कागदीपशस्त्रमुसलमक्षसर्पपान्सूतिकागृहे दशरात्रं या-**
वत्स्थापयेत् । मङ्गलपूर्वकं जागरणं कुर्यात् । उत्सृष्टशरावादीनि पति-
पुत्रवतीभ्यो नारी दद्यात् ॥

1379.

94/121/ 3 Bl. 12 Linien Etwa 1840

Sudarśana-araca, ein Gebet an den Diskus von Viṣṇu Aus
der *Sudarśana-sambhita* Die Handschrift ist dermassen verderbt
dass die erste Seite durchgehends korrigiert werden musste **ओ**
श्रीमहासुदर्शनकवचमहामन्त्रस्याहिर्बुध्नो भगवानृषि । अनुष्टुप् छन्द ।
श्रीसुदर्शनपुरुषो महाविष्णुर्देवता । ओ बीजम् । ह्री शक्ति । कौ
कीलकम् । श्रीसुदर्शनस्य प्रसादसिद्ध्यर्थे जपे विनियोग ॥ ओ नमो
भगवते ज्वालाचक्रेणिक्री दिश चक्रेण वध्नामि । ओ नमो भगवते
ज्वालाचक्रेणामेयी दिश चक्रेण वध्नामि । ओ नमो भगवते ज्वा-
लाचक्रेण दक्षिणा दिश चक्रेण वध्नामि । Fbenso weiter: नैर्ऋती
— वासुणी — वायव्या — कौवेरी — ऐशानी — ऊर्ध्वा —
अर्धदक्षिणेण वध्नामि ॥

Schliesst **ओ श्रीचक्रसुदर्शनाय नमः स्वाहा । भूम्यामन्तरिक्षे**
च तथा पार्थिवे पृष्ठतोऽप्यतो रक्षां करोतु भगवान्विश्वरूपो जनार्दन ।
यच्च विष्णुः स्मृतः सद्यस्तच्च यच्च याति पातकम् । तेन शान्तेन सकल
दुष्टं सम्प्रशान्यतु । सुदर्शनमिदं रूपं तनुव भयनाशनम् । सर्वाभीष्टप्रदं
दिव्यं सर्वरोगनिवारणम् ॥

1380.

91/11 5 Bl. 11 bis 12 Linien Etwa 1840

Pūñcamukhīhanumatī-araca Verehrung des fünfköpfigen
Hanumat Beginnt **ओ अस्य श्रीहनुमन्तस्तोत्रमन्त्रस्य श्रीरामचन्द्र**
श्चपि । नानाविधानि छन्दांसि । श्रीहनुमान्परमात्मा देवता ।
अनुष्टुप् छन्द । Das eigentliche Gebet beginnt अथ दिग्बन्ध ।
हनुमान्पूर्वतं पातु दक्षिणे पवनात्मज । प्रतीच्यां पातु रघोघ्न पातु
सागरपारग ॥ १ ॥ उदीच्यामूर्ध्वग पातु केसरिप्रियनन्दन । अध-
स्ताद्विष्णुभक्तस्तु पातु मध्ये तु पावन ॥ २ ॥

1381.

93/11 4 Bl., 10 Linien Geschrieben im J 1809

Pūñcamukhīhanumatī-araca Verschieden von dem vorher
gehenden Beginnt **ओ अस्य पञ्चमुखिहनुमन्मन्त्रस्य ब्रह्मा चपि ।**
गायत्री छन्द । पञ्चमुखविधिश्चपिहनुमान्देवता । ह्री बीजम् । श्री

ह्री शक्तिः । क्री कीलम् । क्व कवच ह्रीं अस्त्र फट् । इति दिग्बन्ध ।
ईश्वर उवाच ॥ अथ ध्यान प्रवक्ष्यामि शृणु सर्वाङ्गसुन्दरि । यत्कृतं
देवदेवेन ध्यान हनुमतः प्रियम् ॥ ८ ॥ पञ्चवक्त्र महाभीमं त्रिपञ्चन-
यनैर्युतम् । बाहुभिर्दशभिर्युक्तं सर्वकामार्थसिद्धिदम् ॥ २ ॥

Schliesst दशवार विसप्तकेन त्रैलोक्यज्ञानदर्शनम् । कवचस्मर-
णेनैव महालक्ष्मीसमन्वितम् ॥ Sieh Num 258 259

1382.

2, 10 4 Bl. 12 bis 15 Linien. Etwa 1795

Hanumatsahasranamastotra, tausend Namen von Hanumat, angeblich aus Vālmiki's Rāmāyana, und von Rāma gesprochen 100 Verse Beginnt ऋषय ऊचुः । ऋष्यमूकगिरिं प्राप्तः सीताविरह-
कातरः । भगवान्किं विधाद्रामस्तप्तो ब्रूहि सुसत्वरम् ॥ १ ॥ वाल्मीकि-
रुवाच ॥ मायामानुषदेहो ऽयं ददर्शये कपीश्वरम् । हनुमन्त जगत्स्थामी
वालार्कसमतेजसम् ॥ १ ॥ Das eigentliche Lobgedicht fängt mit
Vers 26 an श्रीरामचन्द्र उवाच ॥ हनुमान् श्रीप्रदो रुद्रो वायु-
पुत्रो ऽनघो ऽजरः । अमृत्युर्वीरवीर्यं यामवासो जनाग्रयः ॥ २६ ॥
Eine Recension dieses Lobliedes in 132 Anushtubh findet sich in
Bṛhastotrāsarsaṅgāra p 515, und wird dort als dem Uttarakhanda
des Bṛhmāṇḍapurana entnommen bezeichnet

1383.

31 15 4 Bl., 11 Linien. Abschrift von 1817

1) *Hanumadyantramantravidhi* beginnt अथ षष्ठदशयन्त्र-
विधि ॥ दशवार तु सलिख्य लोकसंमोहन भवेत् । त्रिशद्वारं तु
सलिख्य प्रत्यहं कर्षणं भवेत् ॥ १ ॥ त्रिशद्वारं तु सलिख्य पृथ्वी-
जघो भवेद्युषम् । चतुःशतं तु सलिख्य ईश्वरत्वमवाप्नुयात् ॥ २ ॥
आदावयुतपुरस्करणं कर्तव्यम् । प्रतिदिनं लिखेत् । वशीकरणाय गो-
रोचनेन लिखेत् । आकर्षणाय कस्तूर्या । सम्पन्नाय हरिद्रया ।

Schliesst व्रतप्रमाणं ९ मङ्गलवारेण प्रथमं भीमवारे प्रारम्भः ।
इति हनुमद्यन्त्रमन्त्रविधिः ॥

2) *Pañcāśatīlāyantra* Beginnt ईश्वर उवाच ॥ ओ धर्मेण
लभ्यते देवि क्रयेण विक्रयेण च । दक्षिणावर्तं शङ्खं तथा रुद्राक्ष एव
च ॥ १ ॥ रामनक्षत्रनिष्ठा तु तथैवात्यन्तशोभनम् । तादृग्विधमिदं
यन्त्रं चतुरेणात्यक्तं शुभम् ॥ २ ॥

3) *Rajardjesvarmantra* Beginnt अस्य श्रीमहात्रिपुरमुन्द-

रीराजराजेश्वरीमन्त्रस्य दक्षिणामूर्तिर्द्वयं पङ्क्तिस्कन्द. श्रीमहाराज-
राजेश्वरी देवता । etc

Bei diesen drei Zauberformeln werden Gott
heiten bei einem Dittorime von nebenstehender
Gestalt angerufen wobei sich nach allen Seiten
die Zahl 15 ergibt

६	१	८
७	५	३
२	९	४

1384.

21/10 10 BH 10 Indien Ltwa 1890

Paranarayana Starodaya Bestimmung zukünftiger Ereignisse o
durch regelrechtes Einatmen und Ausatmen den Kreislauf der Luft
durch die Arterien des Körpers be andere Astralverbindungen u s w
Mitgeteilt in einem Gespräch zwischen Isvara und Parvati
227 Verse Beginnt पार्वत्युवाच ॥ देवदेव महादेव कृपा कृत्वा
समीपं । सर्वसिद्धिकरं ज्ञानं कथयस्व मम प्रभो ॥ १ ॥ न
तिथिर्न च नक्षत्रं न वारो ग्रहदेवता । न विष्टिर्न व्यतीपातो वि-
शदावास्तवेव च ॥ २ ॥ कुयोगा नापि देवेश प्रभवन्ति कदाचन ।
तन्मे कथय देवेश सर्वकामफलप्रदम् ॥ ३ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥
शृणु त्वं कथितं देवि देहस्य ज्ञानमुत्तमम् । येन विज्ञातमात्रेण सर्व-
ज्ञत्वं प्रणीयते ॥ ४ ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि शरीरस्य स्वरोदयम् ।
हंसचारस्वरूपेण भवेज्ज्ञानं त्रिकालजम् ॥ ५ ॥ गुह्याद्गुह्यतरं मारं
प्रकाशं च प्रकाशनम् । इदं स्वरोदयं ज्ञानं सर्वशास्त्रशिरोमणि ॥ ६ ॥
सूक्ष्मं सूक्ष्मं कारणं च सुबोधं सत्यप्रत्ययम् । आद्यं नास्तिके लोके
आधारं चास्तिके जने ॥ ७ ॥ प्रकटं प्राणमंचारं लक्ष्येद्देहमध्यतः ।
इडापिङ्गलसुषुम्णानाडिभिश्च त्रिभिर्बुध ॥ ८ ॥ (See Florentine MS
Num 119 Catalogue India Office Num 1122)

Schliesst ईश्वर उवाच ॥ ज्ञाने शुद्धे सदाचारि गुरुभक्तैकमा-
नसे । दृढचित्ते हतज्ञे च देयं चैव स्वरोदयम् ॥ १०६ ॥ दुष्टे च
दुर्जने दुष्टे अज्ञाने गुरुलोपके । हीनसत्ते दुराचारि स्वरज्ञानं न
दीयते ॥ १०७ ॥

1386.

29/13 ■ Bl 11 Linien Das Datum Samvat 1843 = 1881 ist offenbar von dem Schreiber aus seiner Vorlage hinubergenommen denn die HS ist nicht älter als etwa 1800. Geschrieben von Nīmacaranādāsa in Jayanagara Brahmapuri.

Paranarayanaodaya Das erste Blatt fehlt. Stimmt mit der vorangehenden HS überein.

1387.

23/10 21 Bl 8 bis 9 Linien Geschrieben im J 1806

Paranarayana Stotraya Eine vermehrte Recension in 351 Versen. Geteilt in neun Prakarāṇa.

1388.

21/12 6 Bl 10 Linien Schrift von 1693

Paramahansa mantravidhī Verehrung des Viṣṇu. Aus einem Damarakhaṇḍa, womit wahrscheinlich das Damaratantra gemeint ist. Beginnt पार्वत्युवाच ॥ कैलासशिखरे रम्ये नानारत्नविभूषिते । श्रीरत्नमयमन्दिरे दिव्यसिंहासनोपरि ॥ १ ॥ तत्र स्थित महादेव पार्वतीसहित शिवम् । अष्टाङ्गप्रणिपातेन गौरी पृच्छति शंकरम् ॥ २ ॥ पार्वत्युवाच ॥ देवदेव [महादेव] सर्वगमविशारद । त्वत्प्रसादेन देवेश मन्त्रस्य वङ्गधा श्रुतम् ॥ ३ ॥ इदानीं श्रोतुमिच्छामि मन्त्र त्रैलोक्यतारकम् । परमहंसदेवस्य श्रोतुमिच्छामि महाप्रभो ॥ ४ ॥ अत्यन्तपरमं गुह्यं जरामृत्युविनाशनम् । कथयस्व प्रसादेन मम हर्ष-विवर्धनम् ॥ ५ ॥ ईश्वर उवाच ॥ भवपाशविमुक्त्यर्थतत्त्वज्ञानार्थ-दर्शनम् । अग्रकाशं परं गुह्यं सर्वेषामुत्तमोत्तमम् ॥

Schliesst मन्त्राय वङ्गधा सन्ति मुक्तत्रैलोक्यपावना । तन्मध्ये परमहंस साक्षात्कैवल्यदायक ॥

1389.

25/15 5 Bl 18 bis 20 Linien Geschrieben für Haranandana um etwa 1780

Vṛndānārahasya, eine Schilderung von Vṛndāvana und dem daselbst verehrten Kṛṣṇa. Aus der Varahasambhita in 211 Versen. Beginnt पृथ्व्युवाच ॥ अनन्तकोटि ब्रह्माण्डं तद्वाह्या-न्तरस्थिते । विष्णोः स्थानं परं तेषां प्रधानं प्रियमुत्तमम् ॥ १ ॥ यत्परं नास्ति कृष्णस्य प्रियं स्थानं महाद्भुतम् । तदहं श्रोतुमिच्छामि

कथयस्व महाप्रभो ॥ २ ॥ वराह उवाच ॥ गुह्याद्गुह्यतमं ह्ययं पर-
मानन्दकारकम् । अत्यद्भुतं रहस्यानां रहस्यं परमं शिवम् ॥ ३ ॥
दुर्लभानां च परमं दुर्लभं सर्वमोहनम् । सर्वशक्तिमयं देवि सर्वतन्त्रेषु
गोपितम् ॥ ४ ॥ सत्त्वानां स्थानमूर्धन्यं विष्णोरिकान्तवत्तमम् । नित्यं
वृन्दावनं नाम ब्रह्माण्डोपरि संस्थितम् ॥ ५ ॥ Derselbe Teil findet
sich in Lālmitra's Notices Num. 2527 und wird dort als das fünfte
Paṭala bezeichnet

Schlesst: छण्वणं चतुर्वाजं शङ्खचक्रादिभूषितम् । दक्षिणे
द्वारपालं च त्रीविष्णुं छण्वणकम् ॥ २११ ॥

Indices.

I. Werke.

Akṣayanavamīmūhātmya aus dem Bha-
viṣyottarapurāṇa 262.	Adhyātmarāmāyaṇa Rāmāgītā 243
—245.
Akṣayanavamīvidhi aus dem Skanda-
purāṇa 316, 1.	C von Mahīdhara 243. 244
Agastyasamhitāyām	C von Kṣamavarman 245
Jñanakīstavārāja 1309.	Anāṅgattrayodasīvrata aus dem Bha-
viṣyottarapurāṇa 264.
Dakṣiṇakālikāyā Dīpaṭatāla	Anāṅgarāṅga 854 855.
1286, 2	Anantapūjāna 616.
Kṣimanavamīvrata 649.	Anantapūjā und Anantavratodṣṭāna
aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa 265.
Agastyārghavidhi aus dem Bhaviṣyotta-
rapurāṇa 263	Anantavratapūjā 615.
Aghoramantrasādhanaparakāra aus dem	Anantavratapūjāpaddhati 534.
Rudrayāmala 363, 1.	Anargharāghava 480.
Āṅgaphurana 1180, II	Anīkārikāḥ 739
Acalāptamī 535	Anumitiparāmar-a 958.
Ajapākṣyaṭījapa 614.	Anusmṛti 177—180
Ajī Bhādrapadakṛmika aus dem Brahma-
valīartapurāṇa 352, 19	Anekārthadhvanīmañjarī 795—797.
Ajīrnamāñjarī 1202.	Antyeṣṭipaddhati s. Aurdhvadehika-
paddhati
Atharvaveda 87—102.	Aparā Jyotiṣhakṛmika aus dem Bra-
hmāṇḍapurāṇa 352, 13.
Adaltacandrikā 883.	Aparāṅgīyottra aus dem Viṣṇudha-
rmottara 345
Adhikamīsamāhātmya s. Malamīsamā-
hātmya.	Aparādhvandarastotra 437.
Adhikānīrnamaya aus dem Rudrayā-
mala 329.	— von Śaukarācārya 874.
Adhyātmarāmāyaṇa 241. 242.	Ajīrāṅganastotra 351.

Apo anav dī 617 698 * 4
 Abdamurt pujā 618
 Abhayā rata aus dem Skandapurana 317
 Abl j anā ikuntala 479
 Abh dhāna ntāma 798—802
 Abb nāvatamarasa s T thjad pattra
 Amarakośa oder Nāmal gñu asana
 788—793
 C Vyākhyasudhā von Blauja
 d h ta 793 (erster Kāṇḍa)
 C Amarakośodghaṭṭana von Kṛ
 rasvām n 94
 Ardhodayav dī 619
 Alampkāracandrikā s Kuvalayānanda
 Alampkārama jar 851
 Aśadī utānubhūti s A śavakrag ta
 Avyayan 756
 Aśvist t vyakhya 155
 A takavarga 1081 1082 (versch eden)
 A śakavārṇako the Ravyād phala 1083
 A śada śk ara Gopāmantravidhī 1
 A śadī yay * 8—73*
 A śvakrag tā oder A adī utānubhūti
 896 898
 C Adīyatmaprad p ka von Viśve
 svara 898
 Asitāpādāna aus dem Kālikakula
 sarvasva 1286 3
 Alarganakrama 1080
 Akiyatavāda von Raghunātha 950
 C von Rāgīudeva 951 1 (fr)
 C von Jayarāma 951 2 (fr)
 Acārādar 1 501 502
 Āta katarpana s Puṅv n enya
 Ātmabodhī von Śa karāśrīya 875—880
 C von Mādhusāna Sarasvatī
 877—880
 Ātmanāraṭ vye Nārāyaṇaś idayasto
 tra 1317 1320 L
 — Īak mīnār yanahr dya 656
 — Lak mīhrīdayastotra 1320 * 1357
 — 1360
 Adīyapūrā e (rief tiger Sa rapur āe)
 Bhavanīstotra 198
 Adīyācandrastotra aus dem Bhav yō
 itarap rāna 266 * 67 1
 Adīyāśīdāya aus dem Rāmāyana 197 1
 Adīyāś idayastotra aus dem Bhav yō
 itarap rāna * 66 267 1
 Ana śalā arī oder Saundaryalāharī von
 Śa karāśrīya 885—887
 C Śa śīgīyavarīhīni von Ka
 valyā rama 88
 Ānandavallī Upanī ad 116 e
 Ana dastotra oder Ānandacandrikā
 797
 Apadudhī śrābhakabhāravastotra aus
 dem Rurāyānāla 1231—1232

Amardakī Pīḍgunasuklā aus dem
 Brahmandapurana 352 8
 Amardakīmahatmya aus dem Brahma
 ndapurāna * 16 28* 7 (Amardakī
 vrata)
 Āyapra na 1084 1085
 Ayurdaya 1086
 Aryasapta aī oder Govardī anasapta
 at 425
 Alamandārastotra 715
 Asauetr uśael loka s Tr usaeeloka
 Aśauca aka angobl eh von V j āne
 svara m t s nem C von Hari 503
 Aśaucan rāya 545
 Asvalayana brūtasūtra 3* 33
 — Grīlyasūtra 34
 Asvalayanagrīhyaparīśa 35 36
 Asur Lalpa 104 105
 Itīasasamuccaya 165—167
 Ind rī Asvīnākṛ na aus dem Brahma
 va vartapurāna 36* * 1
 Indrīkīstotra 1284 1285
 Itīmādhye Grāhapanīrnaya 513 1
 Isvar bhāgavat stotra 1248 8
 Uladayapradīpa 1087—1090 109*
 C an 1087—1089
 C von Paramasuklā 1090
 Übersetzung in Hindustānī von
 demselben 1091
 Udāmaratantre Kārtavīryārjunakavya
 1 81 1* 8*
 — Tantrac ntāman 1361
 Ullāmare varātantre Kārtavīryasta a
 rāja 1283
 Uttaragītīya s Śī tīvidī
 Uttarā tī 899
 Uttarātantre Īī kākavaca 1290 10 17
 Utīrgakarna a 56
 Utsarṇatarpana 568
 Upanayanapa līdātī 565
 Ujākar na 566
 U śīlāra akatī a 312
 U gveda 1—17
 — Verse und Hymnen 18
 Uī tarpāna 1* 4
 Uī tarpānākīrīkī 1* 3
 Uī līpa camīrvrata aus dem Bhav yō
 itarap rāna 268—* 70 28* 3
 Uī līpa camīrvratōjyāpāna 6* 0
 Uī pa camīrvratōjyāpāna līdī aus dem
 Bīa j yth rājūrā a * 82 4
 Ukāda śīakrītya 58
 Ukāda Inīr aya aus dem Sadāśūrasūtra
 samgrāha von Śa kara Sohn von
 Śhaka śīa 16
 Ukkīa imālītmya aus verschiedenen
 Iurā a 35*
 — aus dem Mātēvapurāna * 96

Ekādaśīmūhītya aus dem Vinudha
rmottara 346 347
Ekoddiṭṭa ruddha 589
Ekoddiṭṭa raddhapaddhati 588
Aitareyabrahmana 20—31
Omākāramnaya 113 3
Omākārstotra 438
Aurdhvadehikapaddhati oder Antyeṭi
paddhati von Nārāyaṇa Bhūta 520
521
Kadalitīrīṣṭravrata 247
Kapilāśāṭhīvrata aus dem Skanda
purāṇa 319
Kamālā Śravanakīrtanā aus dem Bra
hmavairāṭapurāṇa 35° 17
Karanakutuhala oder Grahāgamakutu
hala oder Brahmaṭulya von Bhā
skara 968
C von Ekānta 969
Karpurastava 1293 1294 1995 1
Karmavipīka s Sarvasūtragrāha
Karmavipīka aus dem J anabhashara
550—552
— aus dem Sūratīrāva 554 (Sara
sūrasūtragraha) 555
Kaliyugaśaka 478 1
Kāvaca Jagadrakāśakara aus dem Kālī
kūṭāṣya 1290 11
Kālikālpadruma 778 779
Kākamāthunaphala 1280 4
Kātyāyana Srautasūtra 63 64
Kātyāyanaśtāva aus dem Mahābhārata
156
Kādambārī 399 400
Kāṭmātatantra 1955
Kamavattī Ikūda r s Padmalalitā
Kārikāśāṭṭha s Bhīṣmaśāṭṭha
Kārtavīryajānanakrama von Lāghu
nāṇana Śarma 1270
Kārtavīryajānanakrama 1283
Kārtavīryajānanakalpa 1280
Kārtavīryajānanakavaca 1281 1282
Kārtikāmbhāṭṭha aus dem Varāṇsīya
pāṭha 3° 0 °
— aus dem Indrapurāṇa 209—211
— aus dem Skandapurāṇa 319 (fr)
320 1
Kārtikāmbhāṭṭha s La canadamāṭṭhan
320 1
Kālāṇa 1166 4 1203—1204
Kālāṇāṇa oder Kālāṇāṇā 497
Kālāṇāṇa s Kālāṇāṇa 494
Kālākākalpa Kālākāṇavaca 1290 12
Kālākāṇavaca oder Kālākāṇavaca s 1290
Kālākāṇavaca eine 3 Vidyāṇa zu
geschrieben 1290 12 1291
— aus dem Uttaratātra des Rudra
1290 12 1291

Kālākāṇavaca aus dem Kālākākalpa
1290 12
— aus dem Kālākāṇulasara 1290 11
— aus dem Kālākāṇulāmṛita 1290 13
— Upadaddīrāṇa aus dem Rudrayā
mala 1290 16
— aus der Śāmbhavisamplīṭā 1290 15
Kālākāṇulasarvasa Asitadīpadīna
1286 3
— Kālākāṇulasarāṇman 1289
Kālākāṇulasara Kālākāṇavaca 1290 11
Kālākāṇulāmṛita Kālākāṇavaca 1290 13
Kālākāṇulāmṛita Mahābhāṭṭhaśāṇman
1290 1 1292
Kālākāṇulāmṛitavidī: aus dem Brahma
yāmala 1° 86 1
Kālākāṇulāmṛita Trilokyamohanakavaca
1290 8
Kālākāṇulāmṛita Kāvaca Jagadrakāśakara
1290 11
Kālākāṇulasarāṇman aus dem Kālākā
ṇulasarvasa 1289
Kālākāṇulasarāṇmāstotra 1287
Kālākāṇulasarāṇmāstotra aus dem
Padmavāmala 1290 6
— aus dem Rudrayāmala (Uttaratātra)
1290 10
Kālākāṇulasarāṇman (Sundarī āktidāna)
aus der Mahābhāṭṭhasamplīṭā 1288
Kālākāṇulasarāṇmāstotra 1290 4
Kālākāṇulasarāṇmāstotra s 817 818
Kālākāṇulasarāṇmāstotra aus dem Skandapurāṇa
321 (fr)
Kālākāṇulasarāṇmāstotra 322
— La canadamāṭṭhan 320 3
Kālākāṇulasarāṇmāstotra aus dem Padmavāmala
212 213
Kālākāṇulasarāṇmāstotra 384—388
C Ghanṭāpātī von Māṇṭha 389
Kālākāṇulasarāṇmāstotra s 706 707
Kālākāṇulasarāṇmāstotra 365—372
C an 374 (fr)
C von Vallīṭhī 373
C von Vallīṭhī 373
Kālākāṇulasarāṇmāstotra aus dem Skanda
purāṇa 323
Kālākāṇulasarāṇmāstotra (Kālākāṇulasarāṇmāstotra) aus
dem Bhūvī yottarapurāṇa 271
Kālākāṇulasarāṇmāstotra 820—829
Kālākāṇulasarāṇmāstotra das vollständige Werk
830—833
C Alankāraśāṭṭha von Vaidya
321 s 834
Kālākāṇulasarāṇmāstotra 1° 0
Kālākāṇulasarāṇmāstotra aus dem Jaimīnī
11 s 164
Kālākāṇulasarāṇmāstotra s 11 s 164
Kālākāṇulasarāṇmāstotra 33° 1°

Kṛtyaratnavali 409
 Kṛtyasara 559
 Kṛṣṇajanmatīrthvidhi 621 ■ Jayantī
 nṛṇaya
 Kṛṣṇajanmūṭamivṛata aus dem Bha
 viṣyottarapurāṇa 279 273
 Kṛi ṇalīla 719
 Kṛṣṇasatīśranāman aus dem Bhaga
 vatasīrasamuccaya von Vallabha
 cārya 708
 Keḍārahālpa 367 363 2 364
 Kesavi s Jatakapaddhati
 Kailāsayātra aus dem Harivaṇṣa 184
 Kaivalyopaniṣad 106 116 9 (fr)
 Kōkīlavṛata aus dem Nāradyapurāṇa
 202
 — aus dem Bhaviṣyottarapurāṇa 274
 Kōṭisvaratīrthaprabhava aus dem
 Skandapurāṇa 324
 Kautukalīlāvatī 986
 Kauṇikasūtra 103 (fr)
 Kṛṣṇapaddhati 590
 Kṛṣṇādhikāra 1906
 Kṛṣṇamāṇa 60
 Kṛṣṇanṛṇaya 569
 Kākīrād ganapatīśāśanamāvalī 629
 Gaḡalāhari oder Gaḡapīyūṇalāhari
 oder Pīyūṇalāhari 441—443
 Gaḡgātaka 267 3
 — angeblich von Valmīki 439
 Gaḡgīstotra s Daśarīstotra
 Gaḡendramokṣana 157 158
 Gaḡapatīmahāṣṭapūjā 625
 Gaḡapatīmanasapūjā 696
 Gaḡapatīśāśanamāvalī 698
 Gaḡapatisāra jy 1093
 Gaḡapatisukta 107
 Gaḡapatyupaniṣad 107 1
 Gaḡatāḡīyā von Bhāṣkara 964
 C von Pāmākṛīa 965 (fr)
 Gaḡitamṛtasāgarī s Līlāvatī
 Gaḡe akavaca 304 ■ 1297 (versch)
 Gaḡe acaturthīvṛata 6 7
 Gaḡe amātrikūnyāsa 1998
 Gaḡe astotra 1299
 Gaḡalakṛṇmṛtīmā aus dem Bhaviṣy
 ottarapurāṇa s Bāḡagṛāmastotra
 Gaḡamālīkṛmā aus dem Vāyupurāṇa
 311
 Gaḡulapura s Pretakalpa 199
 — Sīroddhāra ein Auszug aus dem
 Pretakalpa 200 201
 Gaḡudopaniṣad 116 8 (fr)
 Gaḡḡajātaka in = neu Auszug 1054 2
 Gaḡbhādhanāḡḡī Sāḡskṛtā 560
 Gaḡātrīkavaca 109
 — aus dem Rudṛayāmala 1221 3
 Gaḡātrītarpa s 568

Gayātrīpāḡala aus dem Rudṛayāmala
 1221 1
 Gayātrīpaddhati ■ Nītyapūḡpaddhat
 Gayātrīrahasya aus dem Rudṛayāmala
 1221
 Gayātrīśāśanamāman aus dem Gāyātrī
 rahasya des Rudṛayāmala 1223
 Gayātrīśāśanamāstotra 1263
 Gayātrīstava aus dem Rudṛayāmala
 1221 4
 Gāyātrīyāṣṡottarāśāśanamāman aus dem
 Vīṇayāmala 1262
 Gayātrīyupaniṣad s Tārīyagayātrīhri
 dayā
 Gītagovinda 426—436
 C an 436
 C Rasakadambakallolīnī von Bha
 gavaddhāsa 435
 Gītā s Bhagavadgītā
 Gītamahāḡīmā aus dem Padmapurāṇa
 214 215
 Gītasātrī oder Bhagavadgītāsāra 900
 901
 Gurugītā aus dem Skandapurāṇa 325
 326
 Gurupaddhatīnamaskāra 231
 Gurustotra aus dem Rudṛayāmala 1224
 Gṛīyasthālī pakṇam karmān 698 3
 Gotrīrātravṛatakātha aus dem Skanda
 purāṇa 327 328
 Gōḡḡānaprayoga 580—582 (alle drei
 verschieden)
 Gopālapātala 1269
 Gopālamāntravidhī aus dem Sarasv
 grāha 1970
 Gopālasāśanamāman aus dem Saḡmo
 hanātāntra 1265—1268
 Gōrakṣasūta 904
 Govardhanasūptasātrī s Arīḡasaptasātrī
 Govindādamodarastotra 444 S Dāmo
 darastotra
 Gaḡtamīyātāntra 1256 1257 (fr)
 Gaḡracāndrasyastakālālīlāśāmanāḡḡā
 ka 720 1
 Gaḡra gḡganōḡḡeḡadīpikā 721
 Gaḡrīḡātaka 1037
 Gaḡrāḡīpya 645 S Navagrahājapa
 vidhī
 Gaḡrālīlāḡaphala 1094 1095
 Gaḡrāyājāprayoga 638
 Gaḡrālāḡhava oder Sīddhāntarālāsyā
 970—975 981 (in Hindi)
 C Gaḡrālāḡhavadōḡhāra s von Vī
 śvānāḡīha 976—980
 Grahaśānt s Saḡkṛēpagraha śāntī
 — oder Vāṣṡḡḡhī śāntī 636
 Grahaśāntīvidhī 639
 Grahasūḡpāṇa 634

Grahāgamakutuhala s Karanakutuhala
Candimāhatmya s Devimāhātmya.
Candividdi āna 1301
Candistotraprayogav dīl von Nagoji
1306 1307
Catuhloki bhagavata 197 5 995 0
Caturakaramantra 234 1
Caturvargacint mani von Hemādri 496
(fr des Danakhandā)
Caturvratigayatri 1064
Caturvratismṛiti (fr des Priyascittā
dhyāya mit dem C von Blatoy)
494
Candanava (hivṛata aus dem Bhavi yot-
tarapurāṇa 275
Candruloka alank 819 800
C Candralekaprakāśa s Śrādīga
ma von Iṛadyotana 800
Candrāvalikāya 448
Camatākārcintamani j 1030 1036—
1099
Caranavyūha 2—74
Cū akyaṛājanīlīkṣtra Laghucānakya
und Viddi acā kya 440—447
Cūrmīyāhantaprayoga 110
Cintāphalavīcāra s Kāmaly āna
Cūlākarānake Kntan 570
Caitanyacaritāmṛita s Madhyalīla lokā
vali
Caitanyadīgavata 700
Caulopachayana aus der Visvaparakṣa
paddhati von Visvanātha 57
Cīandas veda ga 131
Cīandogānām Vānika 699
Cīandomajari von Ga gādāsa 81f
Cīandogyopi i adbi i ja von Ba karī
carya 80
Chikkāpīlā 1180 3
Jagadrakākara kavaca s Kavaca Ja
gadrakākara.
Janmapatrikāpaddhati 1101 1100
Ja mapatir lālekānāyarakāra 1100
Janmasamudra 1103
Janmā jāmīvrata 620
— a gebi ch aus dem Brahmapurāṇa
530
— aus dem Visv Karma 343
Jānma jāmīvratap jī 603
Jānantiṛgaya 604
Jayalak mī ein C zur Narapati
car i q v
Jaysal hahaija ruxa 517
Jaya Māgha ukā aus dem Bhavi yot-
tarapurāṇa 300 6.
Javāpīrativratā aus dem Bhavi yot-
tarapurā s 6
Jāvarānāḍīkṣma 000 s
Jāra alā s a 6 "

Jatakacandrikā von Yaj kanātha 1004
1005 (fr)
Jātakapaddhati von Śrīpati 1012
C Udīhara a von Kṛ pa 1012 (fr)
— oder Kesari von Keśava 1013—
1015 1016 (mit Keśava eigenem
C) 1018
■ von Visvanātha 1018
■ Udīharana von demselben 1017
— von Visvesvara oder Visvanātha
1006
Jātakapaddhatikalpavallyundāl arana s
C zur Jātakalpaḍḍī von Vītilāla
1007
Jātakasara 1031
Jātakabhūṣana von Dhun l h raja 1008—
1030
Jātakālamkāra von Ganeśa 1010—1003
C an 1021
C von Ganeśa selbst 1019 1000
Janakīstavarāja aus der Agastya n
hā 1309
Jiva rādī 611
Jaiminībhīratō ku alivop khyāna 189
— Dīrmasamvāda 189 190
J Jnabīśkara s Karmavipaka s
vargaphala
J Jnasmulālpaka s Horīrakā s
J anāra vā Nīyatantṛa 1008 8 Balī
paddati
Jyoti aratnamālā von Śrīpati 1009—
1011
Jyoti asamgraho Mītvajhala S Bī
vaphala.
Jyātimukhīstotra oder Iatnapa caka
von Śa karācārya 310 0
Kamarakha le Iaramala samantraj
dīl 1388
Tattvakaumodī s Śānkhyakṛīkā.
Tattvacintāmani (Sadbhānī) von
Ga gēsa 940
Tattvācintāmanīlīdhitī (Anumānakha
nīa) von Laghūnāḍīa 943 (fr)
944 (fr)
C an 945 (fr)
C von Cādīhara 948 (fr)
C Bhavānāḍī von Bhavānāḍa
947
C Cāroṣakṛīnī voī Māḍādeva
947 (fr)
Tattvacintāma jāloka von Javalēva
949 (Iratvak aḷānda fr)
Tattvabodī a 803—800
Tat vānusaṛj dhāna 801 800 (beilō
unvollst.)
Tattvāloka 800
Tartrākāra von Kṛ gānāḍīa 1000
Tarkabhā 1000 0 231 (u vollst.)

Kṛit̥yaratnāvalī 499.
 Kṛit̥yasāra 559
 Kṛisṇajanmatihividhi 621 S. Jayantī-
 urnaya
 Kṛisṇajñānāmāstamīratna aus dem Bhā-
 viyottarapurāṇa 272 273
 Kṛisṇalīlā 719
 Kṛisṇasahasranāman aus dem Bhāga-
 vatasārasamuccaya von Vallabhā-
 cārya 708
 Kedārakalpa 362, 363, 2 364.
 Keśavī s. Jatakapaddhati.
 Kaulāsyaśāstra aus dem Harivaṇṣa 164
 Kaivalyopaniṣad 106 116, 9 (fr)
 Kokilīvrata aus dem Naradīyapurāṇa
 202
 — aus dem Bhāviyottarapurāṇa 274.
 Kōṭisvaratīrthaprabhāva aus dem
 Skandapurāṇa 324
 Kautukalīlāvatī 986.
 Kauśikasūtra 103 (fr).
 Kṛiyāpaddhati 590
 Kāśhādhikāra 1206.
 Kāmāpana 60.
 Kāuranurnaya 569.
 Kāṭīradiganṣpatīśahasranāmāvalī 629.
 Gangalaharī oder Gaṅgāpīṭhālaharī
 oder Pīṭhālaharī 411—443.
 Gaṅgāstaka 267, 2.
 — angeblich von Vālmīki 439
 Gaṅgāstotra s. Daśaharāstotra.
 Gaṇḍramokṣaṇa 157 158
 Gaṇapātimahāpūjāna 625.
 Gaṇapātimūṇasapūjāna 626
 Gaṇapātiśahasranāmāvalī 628
 Gaṇapātiśaraṇya 1093
 Gaṇapātiśūktā 107, 2
 Gaṇapātyupaniṣad 107, 1
 Gaṇitadhyaṇya von Bhāskara 964
 C von Rāmākṛiṇa 965 (fr).
 Gaṇitāmṛtasāgarī s. Līlāvatī
 Gaṇeśakavaca 304 2, 1297 (versch.)
 Gaṇeśacaturthīvrata 627.
 Gaṇeśanūtrākāṇḍya 1298
 Gaṇeśastotra 1299
 Gaṇḍakīmāhātmya aus dem Bhāviyot-
 tarapurāṇa s. Śālagṛāmastotra
 Gayāmahātmya aus dem Vāyupurāṇa
 311
 Garuḍapurāṇe Pretakalpa 199
 — Sūroddhāra, ein Auszug aus dem
 Pretakalpa 200, 201
 Garuḍopaniṣad 116, 8 (fr)
 Gargajāṭaka in einem Auszug 1054, 2.
 Garbhādhānādyaḥ Saṃskārāḥ 560.
 Gāyātrīkavaca 103, 2
 — aus dem Rudrayāmala 1221, 3.
 Gāyātrīratna 568.

Gāyātrīpaṭala aus dem Rudrayāmala
 1221, 1.
 Gāyātrīpaddhati S. Nityapūjāpaddhati.
 Gāyātrīrahasya aus dem Rudrayāmala
 1221.
 Gāyātrīśahasranāman aus dem Gāyātrī-
 rahasya des Rudrayāmala 1223.
 Gāyātrīśahasranāmastotra 1263.
 Gayātrīstava aus dem Rudrayāmala
 1221, 4.
 Gāyātrīyāṣṭottarasahasranāman aus dem
 Viṣṇuyāmala 1262
 Gāyātrīyupaniṣad s. Turīyagāyātrīrhi-
 dayā.
 Gitagovinda 426—436.
 C an 436.
 C. Rasakadambakallolīnī von Bha-
 gavaddīśa 435.
 Gītā s. Bhagavadgītā
 Gītāmāhātmya aus dem Padmapurāṇa
 214, 215.
 Gītāsāra oder Bhagavadgītāsāra 900.
 901.
 Gurugītā aus dem Skandapurāṇa 325.
 326.
 Gurupaddhātinamaskāra 231.
 Gurustotra aus dem Rudrayāmala 1224.
 Gṛhyasthālpāṭhāṇaḥ karman 698, 3.
 Gotrīrāstravṛatasthā aus dem Skanda-
 purāṇa 327, 328.
 Godānaprayoga 580—582 (alle drei
 verschieden)
 Gopālāpatala 1269.
 Gopālamāntravidhi aus dem Sārasaṃ-
 graha 1270.
 Gopālasahasranāman aus dem Saṃmo-
 hanātāntṛa 1265—1268
 Gorakṣāṭaka 904.
 Govardhanasaptāśatī s. Āryāṣaptāśatī
 Govindadamodarastotra 444. ■ Dāmo-
 darastotra.
 Gautamīyātāntṛa 1256, 1257 (fr)
 Gauracandrasya-takālaṇḍīmaranadaśa-
 ḥa 720, 1.
 Gaurāṅgaganoddeśadīpikā 721.
 Gaurījāṭaka 1037.
 Grahaṇāpāya 645. S. Navagrahaṇa-
 vidhi.
 Grahaḥḥāyaphala 1094, 1095.
 Grahaṇāṇaprayoga 638.
 Grahaṇāḥḥaṇa oder Siddhāntarāhasya
 970—975, 981 (in Hindi)
 C. Grahaṇāḥḥavodāharana von Vi-
 svanātha 976—980.
 Grahaṇāntī s. Saṃkṣepagrahaṇāntī
 — oder Śāntī 981
 Grahaṇāntīvidhi 639.
 Grahaṇāḥḥaṇa 634.

Grahāgamakutūla s Karanākutūhala.
 Candimāhatmya s Devimāhātmya
 Caplīvidbhāna 1301
 Candistotraprayogavidhi von Nagoji
 1306 1307
 Catubhokibhāgavata 19 5 295
 Caturakṣamantra 234 1
 Caturvargacātmanī von Hemādri 496
 (fr des Dānakhanla)
 Caturvīṇa atigayatri 1064
 Caturvīṇa at smrit (fr des Prayascittā
 dhyāya mit dem C von Bhāṣṭoji)
 494
 Candana s bhīvrata aus dem Bhavīyo
 ttarapurāṇa 275
 Candrāloka alamkā 819 820
 C Candrālokaprakāśa sīradāga
 ma von Pradyotana 800
 Candrāvalīkārya 448
 Camatkāraśāntamānī 1030 1036—
 1039
 Caranavyūla 2—4
 Cākyarājyaśāstra Jaghucānakya
 und Viddhāśānakya 440—44
 Cāturmāsyabautraprayoga 119
 Cātūphalavīcāra s Namalaya
 Cūlākara ake Intan 570
 Cātanyācarātmanī s. Madhyaloka
 valī
 Cātanyābhāgavata 700
 Caulopanayana aus der Visvaprakāśa
 pādīti von Visvanātha 170
 Clāndas vedāga 131
 Clādogānamānīka 699
 Clāndoma jarī von Gaṣṭāsa 816
 Chāndogyaopaniśadbhāya von Śaṅkara
 cārya 80
 Clākāpāla 1180 3
 Jagadrakāśa Kāśa s Iaraca Ja
 gadrakāśa
 Janmapātrīkāpādīti 1101 1100
 Janmapātrīkālekhānuprakāśa 1100
 Janmasamudra 1103
 Janmī samīrta 600
 — angebl. cl. aus dem Bṛahmapurāṇa
 130
 — aus dem Vīśvadharmā 343
 Janmī samīrtaup Ja 603
 Jayantīnīya s 604
 Jayalakmī ein C zur Narapati
 caryā 9 v
 Jayalīhākājadruma 117
 Jayalīhākāśa aus dem Bhāṣṭoji
 tiarajūrī s 350 c
 Jayajīkratīvrata aus dem Bhāṣṭoji
 tiarajūrī s 11
 Jāgara anāśīta s 1000
 Jāgarānāka s 600

Jātakacandrakā von Yajñanātha 1004
 1005 (fr)
 Jātakapaddhati von Śrīpati 1010
 C Udāhara avoikāna 1010 (fr)
 — oder Ke avī von Ke a s 1013—
 1015 1016 (mit Ke avasāgenem
 C) 1018
 C von Visvanātha 1018
 C Udāharana von demselben 1017
 — von Visvesvara oder Visvanātha
 1006
 Jātakapaddhatīkāpālyadīharana s
 C zur Jātakapālyāti von Vāṇīla
 1007
 Jātakavīra 1031
 Jātakīharana von Dharmarāja 1008—
 1030
 Jātakālamkāra von Ganesa 1019—1003
 C an 1001
 C von Ganesa selbst 1019 1000
 Janakīstavarīja aus der Agastyaśā
 nīti 1309
 Jānārdīti 611
 Jānārdīti bhāṣa s alavopākhyāna 188
 — Dīrmasamāhāda 189 19
 Jānārdīti Kāśa s Iaraca Kāśa
 vargaṇa
 Jānārdīti prakāśa s Hārājakāśa
 Jānārdīti tyāntara 158 s Bā
 pādīti
 Jyotiśaratnamālā von Śrīpati 1000—
 1011
 Jyotiśasamgraha Bhīṣaṇa 9 Bā
 vāṇīla
 Jyotiśmukhīstotra oder Iatnāpa caka
 von Śaṅkara 310
 Jyotiśrakhanīla Kāramāla samāntara
 dī 1388
 Jyotiśrakhanīti s Śāṅkara
 Jyotiśrakhanīti (abakāla) von
 Gaṣṭāsa 900
 Jyotiśrakhanīti (anumānāla
 na) von Rāghavānīla 943 (fr)
 944 (fr)
 C an 945 (fr)
 C von Candīhara 949 (fr)
 C Bhāṣṭoji von Bhāṣṭoji
 948
 C Bhāṣṭoji von Bhāṣṭoji
 948 (fr)
 Jyotiśrakhanīti s Jyotiś
 949 (Iaraca Kāśa) (fr)
 Jyotiśrakhanīti 803—800
 Jyotiśrakhanīti 803 800 (beide
 u. vollst.)
 Jyotiśrakhanīti 800
 Jyotiśrakhanīti s Jyotiś
 800 800 800 800 (unvollst.)

Tarkasamgraha von Annambhaṭṭa 932—934

C Tarkasamgrahadīpikā von demselben 933—940

C Nyājabodhinī von Govardhana 941.

Tarkāmṛita 926—928

Tarpana s Brihattarpana.

Tarpanavidhi 675.

Tājika oder Nīlakanthī von Nīlakantha 1126—1128.

Tājikanīlakanthe Pra-natuntra oder Pra-nakaumudī 1132, 1133.

— Sodasayogāḥ 1129, und C von Viśvanātha 1130 1131.

Tājikapaddhati oder Varāṣṭhalapaddhati von Kōṭava 1134 1135.

■ von Mallāri 1136.

Tājikabhūṣana von Ganeśa 1137—1141

Mūśādīpala 1142.

Sodasayoganirūpana 1143.

Tājikasāra von Hari Bhaṭṭa (Hari bhāṭṭa) 1144—1146

Tājikasīratilpana, ein C zu einem unbekannten Tājika 1147

Tānīyabrāhmaṇa 83 84

Tithinirṇaya 547

Tithinirṇayasamkēpa 548 549

Tithyādiṣṭatra von einem Makaranda.

C. Abhinavātāmarasa von Puruṣottama 982.

C. Makarandodāharana von Viśvanātha 983

Tiladā Māghakṛīṇā aus dem Vāyupurāṇa 352 5

Turiyāgyātrībhūṣana (Gāyātryupaniśad) 108 109, 1

Turiyātrīpurāṣasahasranāman aus dem Rudrayāmala 1225. S Bāṭṭīpurānmasāhasra

Tulasīkāvaca aus dem Tulasīmāhātmya des Brahminīlapurāṇa 248.

Tulāpuruṣamahādēnaprayoga 522.

Talītrīyāraṇyaka 78 (fr.)

Triṇacchlokī oder Ānancatrinācchlokī 504—507.

C von einem gewissen Bhaṭṭakērya 505—508

Trikaṇṭi 340.

Trīkāśāndhyā s Sampādyā.

Trigunādhyāna 1231.

Trīpatākīcīra aus einem Yāmala 1030

Trīpinīrāddhaprayoga 591.

Trīpurabhaṭṭaravīpaddhati 1300.

Trīpurasundarīcārasapūjana von Śaṅkarācārya 882

Trīpurasundarīcāhasranāman aus dem Rudrayāmala 1227.

Trisati s Vaidyavallabha.

Tristhalīsetu 523 (fr.).

Trailokyaprakāśa 1132

Trailokyamaṅgalakāvaca aus dem Sa-natkaumāratantra 1296

Trailokyamohanakāvaca aus dem Kālikāpurāṇa 1290, 8

— aus dem Rudrayāmala 1290, 8

Trailokyamohana Kālikākāvaca aus dem Rudrayāmala 1290, 7

Dakṣinākālikākāvaca, angeblich aus dem Virabhadratāntra 1290, 2.

— aus dem Bhairavatantra 1290, 3

Dakṣinākālikāyā Dīpapaṭala aus der Agastyasamhitā 1286, 2.

Dakṣinākālikāstava aus dem Bhaṭṭaravayamā 1295, 2

Dakṣinākālikākāvaca angeblich aus dem Rudrayāmala 1228

Dakṣinākālītāntra s 1295, 1

Dandaka 127. 128

Dattātreyatāntra 1259, 1260

Demayantīcampū 401.

Darsapūrnāmaśāpakaḍḍikarman 122.

Darśapūrnāmaśāsthāliṣṭika 120

Daśādīpālā rīcāḥ aus dem Satapatha-brāhmaṇa 56

Daśadhenudīnavīdhi 583

Daśarathalalitīvrata oder Daśāṅgalalitīvrata 633.

Daśavidyānām mantroddhāraṇyāśāḥ 1310

Daśaharīstotra oder Gaṅgāstotra aus dem Kālikāṇḍa 321.

Daśāhakarman 592

Dānaprayoga 577.

Dānamayūkha 530 (fr.)

Dānavīdhi 576.

Dānavāgara 579.

Dāmodarastotra 254, 2 S. Govinda-dāmodarastotra.

Dinabāhvūdhīyā 1106

Dīpāvalī 316, 2

Durgāpūjana 1311.

Durgāpūjāvidhāna 1365, 2

Durgatāślokaḥ und C. 476.

Durjanamukhaśāpeṭikā 713.

Duṣṭarajodarānāṅkanti 513, 3

Dūrīkṣāmīvrata aus dem Bhavīṣyottarapurāṇa 282, 2

Devapūjana 661

Devasāyanti (oder bloss Śāyanti) Āśāḍhāśuklā aus dem Skandapurāṇa 352, 10

Devīkāvaca, angeblich aus dem Varāhapurāṇa 306.

Devīcakraṣṭadhati 1316.

Devīpūjana 1314.

Tarkasamgraha von Annambhatta 932
— 934

C Tarkasamgrahadīpikā von dem
selben 933—940

C Nyāyabodhini von Govardhana
941

Tarkamṛta 926—928

Tarpana s Bhāttarpana

Tarpanavidhi 675

Tājika oder Nilakanthi von Nilaka
ntha 1126—1128

Taj kanīlakanṭhe Pra natantra oder
Prasnaumudā 1132 1133

— Soḷasayogāḥ 1129 und C von
Vi vanatha 1130 1131

Tajikapaddhati oder Varaphalapaddhati
von Keśava 1134 1135

C von Mallari 1136

Tājikabhūṣana von Ganesa 1137—1141
Māsadīpala 1142

Sodasayoganirupana 1143

Tājikasara von Hari Bhāta (Hari
bhādra) 1144—1146

Tajikasāratippana von C zu einem
unbekannten Tājika 1147

Tāndyabrāhmaṇa 83 84

Tithinirnaya 547

Tithinirnayasamkēpa 548 549

Tithyadipattra von einem Makaranda
C Abhinavatamarasa von Puru
cottama 98°

C Makarandodāharana von Vi
vanatha 983

Tilada Mughakriṣṇa aus dem Vāyu
purāṇa 352 5

Turiyagāyatrībrīḍaṇa (Gāyātrīupanisad)
108 109 1

Turiyātrīpurāśāhasranāman aus dem
Rudrayāmala 1225 S Bālātrīpurā
namasāhasra

Tulasīkavaca aus dem Tulasīmalatmya
des Brāhmālapurāṇa 248

Talapuruṣamahādānaprayoga 522

Taittirīyāranyaka 78 (fr)

Trīśacel lokī oder Asanacetrin. acel lokī
304—30°

C von einem gewissen Blattacē
rya 505—508

Trikaśānti 340

Trikalāśan dhiṣ s Saṃdhyā

Triguṇadhyāna 1231

Tripatākīvicāra aus einem Yāmala 1030

Tripiṭyāddhārayoga 591

Tripurabhairavīpaddhati 1300

Tripurasundarīmānasapūjana von Śaṅ
karācārya 882

Tripurasundarīsāśanāman aus dem
Rudrayāmala 1227

Trīṣaṭi s Vaidyavallabha

Trīsthaliseta 523 (fr)

Trailokyaparakāśa 1132

Trailokyamāṅgalakavaca aus dem Sa
natkumaratantra 1296

Trailokyamohanakavaca aus dem Ka
likapurana 1290 8

— aus dem Rudrayāmala 1290 9

Trailokyamolana Kalikākavaca aus
dem Rudrayāmala 1290 7

Dakṣnakalikākavaca angeblich aus
dem Virabhadratatantra 1290 2

— aus dem Bhairavatatantra 1290 3

Dakṣnakalikāyā Dīpapaṭala aus der
Agastyāmbhikā 1286 °

Dakṣnakalikastava aus dem Bhaira
vayamala 1295 3

Dakṣnakalikavaca angeblich aus dem
Rudrayāmala 1228

Dakṣnakalitāntara s 1295 1

Dandaka 127 128

Dattatreyatantra 1209 1260

Damayānticampu 401

Darsapurnamasapakṣadikarman 122

Darsapurnamāstīśalipāka 120

Da adīkṣīla rīcaḥ aus dem Śatapathī
brāhmaṇa 56

Da adī enudīnavadhī 588

Dasarati alakṣavṛata oder Dasangalā
kṣavṛata 633

Dasavidyānām mantroddīparanyasā
1310

Dāśaharastotra oder Gaṣastotra aus
dem Kalikāhanda 3° 1

Daśaharman 59°

Dānaprayoga 577

Dānamayukha 530 (fr)

Danavidhi 578

Danavīgara 579

Damodarastotra 254 2 S Govinda
dāmodarastotra

Dīpabhīkṣādhyāya 1106

Dīpavali 316 2

Durgapūjana 1311

Durgapūjavidhāna 1305 2

Durgatāḥlokāḥ und C 476

Durgastotukhacapetikā 713

Duṣṭarajodaraśānti 513 3

Durikā jāmīvrata aus dem Bhaviṣyotta
purāṇa s 28° °

Devapūjana 661

Devāsāntī (oder bloss Śāyanī) Āś
dha ukhā aus dem Skandapurāṇa
35°, 16

Devīkavaca angeblich aus dem Varā
hapurāṇa 306

Devīcakraṣaḍbhāti 1316

Devīpūjara 1314

Pathyāpathyanighanta s Dravyaguna-
sata-loki
Padārthamālā oder Padārthamanimālā
908 (fr)
Padmakosa 1113
Padmapurāṇa Kārttikamāhātmya 208—
211
— Kāśmāhātmya 212 213
— Gītāmāhātmya 214 215
— Papāṅkusa Āśvinaśuklā 352, 22
— Pippalamāhātmya 216
— Bhṛṅgavatamāhātmya 217—219.
— Mallārisahasranāman 220
— Mahalakṣmīśahasranāman 221
— Maḡhamāhātmya 222. 223
— Rāmāśvamedha 224
— Viṇuśahasranāman mit einem C
von Sankarācārya (?) 225
— Vaiśākhamāhātmya 226—228
— Śivagītā 228
— Saphala Kṛṣṇaśikṣā Paṇṣṭi 352, 3
Padmapuspāyālī Bhavānīstotra 449.
Padmalalitī (oder Kāmavati) Cātra-
śuklā aus dem Varāhapurāṇa 352 10
Padmā Bhūdrapadaśuklī aus dem
Brahmāṇḍapurāṇa 352, 20
Parabrahmopaniṣad 113, 3
Paramahansaśāntarāvidhi aus dem Dē-
śanarakhaṇḍa 1388
Paramahansaopaniṣad 116, 7
Parāprāśadamahimāntṛa 1323
Parāśaraśmṛiti 489—491 Laghu Pa-
rāśaraśmṛiti 492
Paribhāṣāpāṭha gr 740
Paribhāṣāśāntarādhāra 741
Pāliśāntarāyā vidhānam 1168 1169
Pāvanavijaya Śāroḍya 1384—1387
Pāvanīya, Hymnen aus dem Rv 10
— 12
Pāṇlavagīṭā 355—361
Pāṇīmoḥanikā Cātrakṛpīnā aus dem
Skandapurāṇa 352 9
Pāpāṅkusa Āśvinaśuklā aus dem Padma-
purāṇa 352 2
Pāśāṅkaragṛhyasūtra 65—69 C 70 (fr)
Pāśāṅkaragṛhyasūtrapaṇṭika 71
Pāśāṅkarī, Pāśāṅkarīśāntaka Pāśāṅkarī-
pāṇḍitī || Uludīyapradīpa.
Pārthivapūjāna 1328
Pārthivapūjā, angeblich aus dem Ru-
drāyama 363 1 1329
Pārthivaliḡapūjā 1327
Pārthivaliḡapūjāśikṣā 1324—1326
Pārthivavāraśrāyaśrāyaśrāyāpaddhātī 1330.
Pārvanavāṇī 595—598 (versch)
Pārvatyaśrāyāśrāyā, angeblich aus
dem Śivapurāṇa 314
Pāśāṅkacālī von einem Garga 1150

Patibrahmana, Auszüge aus dem Sata-
pathabrahmana 57.
Pippalamāhātmya aus dem Padmapu-
rāṇa 216
Piyūśadhīrā s. Mahūrtacintāmaṇi
Piyūśalaharī s. Gaṅgālaharī
Punyaśavācīna 701. 702 S Svasti-
vācāna
Putradā Paṇṣṭi śuklā aus dem Bra-
hmanāḍapurāṇa 352, 4
— Śrāvāśavācīna aus dem Bhavīyotta-
rapurāṇa 352, 18
Puruṣaparīkṣā 406
Puruṣaśukta Vā 44—46, 1
— aus dem Taittirīyāśranyaka, C 44-
zu 79
Puruṣārthacintāmaṇi s. Pradocanirṇaya.
Puruṣottamamāśāśmāhātmya aus dem
Skandapurāṇa 329.
Puruṣottamamāhātmya aus dem Bṛha-
nnīradīyapurāṇa 204—206
Puspādhyāya 714
Pūjāvarāṇa 662. 663.
Prakṛiyākaumudī 742—745
— C Prāśāda von Viṣṭhala 746 (fr)
Pratīpamūrtīśānta Malamāśavidhī 820.
Pratyakṣāśiddhīpāṇḍitaśāntarāvidhī
1331 1332
Pratyāṅgīśāntarādhāntarādhāra 1333
Pratyavarohanaprayoga 514.
Pradocanirṇaya, ein Kapitel aus dem
Puruṣārthacintāmaṇi von Viṇu Bhaṭṭa
544
Prabodhaśāntarādhāra gr 783 784
Prabodhaśāntarādhāra 481. 482.
Prabodhantī Kārttikāśāntarādhāra aus dem
Skandapurāṇa 352, 21
Prabodhāśrāyā oder Bodhāśrāyā
aus dem Nārādīyapurāṇa 203
Prayogaratna s. Śrāvāśrāyogaratna
— Āśvī von Bhaṭṭa Nārāyaṇa 500.
Stücke daraus 509—510
Pravarādhīyā 118
Prasakaumudī s. Prasāntantra.
Prasāntakāumudī 1043
Prasāntakāumudī von Bhaṭṭa Utpalā 1040
— oder Prasāntabrahmārka von Brah-
mā-
dītya 1041 1042
Prasāntantra Kamalāśānta von Rāma
1155, 2
— oder Prasāntakāumudī von Śāntakāṇṭha
1132. 1133
Prasāntarādīpa von Kāśmādhā 1044—
1047.
— an über das und antardāś 1051.
Prasāntabrahmārka s. Prasāntakāumudī
Prasāntanāmanāntarādhāra von Garga 1038, 1
— an 1038 (fr) 1039 (fr).

Mahakalikāsahasranāman aus dem Ka-
likakulasārasva 1289
Mahakalikāsahasranāman aus dem Ka-
katantra 1290 1 1292
Mahaganapatikāvaca Vajrapānjara aus
dem Devīrahasyatantra 1250, 3
1251, 1 1252
Mahaganapatīnamasahasra aus dem
Devīrahasyatantra 1250 4
Mahaganapatīpujapaddhati 630
Mahaganapatīmantroddharāvidhi aus
dem Devīrahasyatantra 1250 1
Mahaganapatīvaradaganāsanīyapūjapa-
ddhatīvarāna aus dem Devīraha-
syatantra 1250 2
Mahaganapatīstotra aus dem Devīra-
hasyatantra 1251 *
Mahaganapatīstotrakāvaca s Bandi-
cana
Mahatīrīpurāsundarījapavidhi 1350
Mahatīrīpurāsundarīpaddhati 1348
1349 (versch.)
Mahādevasahasranāman oder Sivas-
hasranāman aus dem Mahābhārata
161
Mahānarayānopaniṣad 116 1
Mahābhārata Virāṭaparvan 133 141
Udyogaparvan 134 Balyaparvan
135 Aśvīkṣaparvan 136 Itadhā-
rma 137 Agnīdharmā 138 Viśo-
kṣaparvan 139 Gadīparvan 140
Dānadharmā 142 Aśvamedhika-
parvan 143
Mahābhāgyapradīpoddyota 733 (fr.)
Mahāmṛityumjyāyapavidhi 1274 1275
Mahārūdrapaddhati 653 654
— von Parāśarame 655
Mahānavakarmavipakā 556
Mahālakṣmīpūjā 1355
Mahālakṣmīrātakathā aus dem Bha-
viṣyottarapurāṇa 278
Mahālakṣmīsahasranāman angeblich aus
dem Padmapurāṇa 291
Mahālakṣmīstotra 1356
Mahāśākyavīśvarāna von Śaṅkarācārya
881
Mahīmāstava 452—455 457 458
C an 453 454
C von Śaṅkara 453 456
C von Rāmasūdeva 457 458 (fr.)
Mahīmāstotra Viṣṇu zugeschrieben
459
Mahāśāmarīnījapa 1351
Mahopaniṣad s Sundarātīpanī Lpa-
nīṣad
Mahāśāmalatīya aus dem Padmapurāṇa
290 2 3
Mātrikānighaṭṭa 803

Mādhavānandana s Rūgvinīśaya
Manasagari Janmapatīpaddhati 2
Num 110°
Mārkaṇḍeyapurāṇa 298 (fr.)
Mārkaṇḍeyapurāṇa Devīmāhatmya
q v
— Varadaga śaśasahasranāmastotra
304 1
Mārgasīrāmāhatmya aus dem Śānda-
purāṇa 331 332
Mārtaṇḍavalkībha s Mūhūrtamārtandī
Māsīdisadīphalī aus dem Tīyukībhu-
cīna 1143
Māsībhavādhyāya 1117
Mātākāṣṭhī s Yajñavalkyādharmasūtra
Mīmāṃsānyāyīprākāśa 857
Muktavālī s Bhāṣapāriccheda
Mūgdhābodhī von Yopadeva 777
Mudrāśāstra 680
Mūhūrtagāṇpatī 1038
Mūhūrtacintāmanī von Rāma 1059—
1064
C Pīyūśadhīrī von Govinda 1065
Mūhūrtadīrīpā 1066
Mūhūrtadīpaka von Mahadeva 1068
— von Rāmasēvaka 1069 1070
Mūhūrtabhūcīna von Rāmasēvaka 1069
Mūhūrtamārtandī von Narayana 1071
— 1075
C Muktavālīśāstra von dem
selben 1071—1073
Mūhūrtamuktavālī 1076
Mūhūrtaratna 1067
Mūhūrtasiddhī 1077
Mūlāsāntī 681
Mūlādhyāya 76
Mṛityumjyāyāvidhi 1277 s Maha-
mṛityumjyāyāpavidhi
Mṛityuḥ śrīyāmantroddhara 1278
Mṛityumjyāyāvidhanavidhi 1276
Mṛityuḥ gulopaniṣad 114
Meghadūta 411—416
C von Kānakīrtigani 416
C von Mallīnāṭhā 414 (fr.)
Meghamālī aus dem Kīdravīmālī 1246
Mokṣadī Sukla Mārgasīrāśya aus dem
Brahmaṇḍapurāṇa 30° *
Mokṣopīyaśara s Yopadevaśāstra
Lēpa
Mohinī Vālākhyaśāstra aus dem Kūrma-
purāṇa s 30° 1°
Yajñopavītanīyādī Śrāvanāvidhi 663
Yajñopavītaṇḍī 661 56°
Yajñopavītasāntikāra 664
Yatinānt Antivīdhi 599
Yāntarāntamānī aus dem Ullāṣara-
tantra 1361
— von Dāmodara 1360 (fr.) 1363

Yantrādhyāya, das vierte Kapitel aus dem Golīdhyāya von Bhīskara, nebst dessen Vāsanābhāṣya 967
 Yamagīta aus dem Skandapurāṇa 333.
 Yamunātaka 400
 Yamunātapaḍi 461.
 Yajñavalkyadharmasūtra 484—488
 C Mitaksara von Vijāneshvara 485—488
 Yajñikyupaniṣad s. Nārāyaṇopaniṣad aus dem Taittirīyāranyaka
 Yogacintāmaṇi med. Dhanvantari zugeschrieben 1207.
 — oder Vaidyakaśāstrasīrasaṃgraha von Vyāsaṇapati 1195.
 — Vaidyakaśāstrasamgraha von Harsakīrti 1208 1209 (fr)
 — aus dem Uttarakhaṇḍa von demselben 1186, 5
 Yogataraṅgiṇī med. von Trimala 1185
 Yogadīpika med 1210
 Yogaphala jy. 1118.
 Yogavasiṣṭhasamkēpa oder Mokṣopāya-sara oder Laghavasīṣṭha 902
 Yogavasiṣṭhasara, mit einem C von Mahīdhara 908.
 Yogasata med 1212—1214
 Yogīśumuccaya med s. Vaidyakaśāstrasamgraha
 — von Nayanādhīrama 1211, 1
 Yoginī Āśaṭhakraṇḍa aus dem Brāhma-vaivartapurāṇa 352, 15
 Yoghvausa 375—382, 1
 Yitrahasya von Kukkoka 852
 C von Gopala 853 (fr)
 Yitrapanekī s. Jvalāmukhīstotra
 Rathasaptamī 535
 Ramatācintāmaṇi 1153 1154
 C Marici von Paramasukha 1153, 1154
 Ramajyōtina (Cintāphalavētra) 1152.
 Ramalitāntṛa (zwanzigstes Kapitel) 1151
 Ramalasāstra von Rama 1155, 1
 Ramalasāstre Prasūtantra von demselben 1155 2
 Ramalasāra von Śrīpati 1156 1157 (fr)
 Rasatarāṅgiṇī 835—840
 Rasamañjarī 841—846
 an 847
 Rasaratnakara med. 1217
 Rahasyatraya, drei nachträgliche Kapitel zum Devīmāhātmya 300 303.
 — bhakti von Vedavyāsa Bhatta 1352
 Rāksasakīṇya mit C 462
 Rajanītiśāstra s. Cānakyaśāstratīkṣītra.
 Rajarājeshvarīmantra 1383, 3

Rājābhiseka aus dem Viṣṇudharmotta-ra 348
 Rājābhisekapriyoga aus dem Nīlīmā-yūkhā von Nīlakantha 531.
 Rādhavinoda oder Rādhakāṇinoda 463.
 Rādhikāśahasraṇīmāstotra aus dem Sa-nātkumāratantrī 1853
 Rāmāyaca oder Rāmāraksāstotra 650—652
 Rāmāgītī s. Adhyātmarāmāyana.
 Rāmāgītīstotra, Rāmānṇya zugeschrieben 197, 3
 Rāmācandraśāstōttaraśata aus der Hiraṇyagarbhāsambhītī 1254
 Rāmācandraśahasraṇīmān aus dem Rudrayāmala 1247 1248
 Rāmācāramīvrata aus der Agastya-sambhita 649
 Rāmāpūjā 660
 Rāmāraksāstotra s. Rāmāyaca
 Rāmāvinodī s. Saṃvatsarādīphala.
 Rāmāśahasraṇīmān aus dem Brāhma-yāmalaatantrī 1253
 Rāmāśvarīśa aus der Sanātkumāra-sambhītī 341
 — aus der Hiraṇyagarbhāsambhītī 342
 Rāmāyana 191—196.
 Rāmīyānīśara, einem Rīcī Agniveśa zugeschrieben 404.
 Rāmāśvamedha aus dem Padmāpurāṇa 224
 Rāmukāḍeśī Kārttikakṛpṇā aus dem Brāhmaivaivartapurāṇa 352, 23
 Rāṣṭrapuṇḍhīyī s. Bhāgavatapurāṇa
 Rugvinīśaya oder Mādhavanidāna von Madhava 1186, 1 1187.
 C. Ātāṅkādīpana von Vacaspati 1187
 C Madhukosa von Vyāyarakṣita 1188
 Rudrajapī oder Rudrādhyāya Rv 19
 — oder Śaṭāṅgerudra Vā 47—50
 — Taitt. 77
 — Sv. 86
 Rudrapīddhātī s. Mahārudrapīddhātī.
 Rudrāyāmala Aghoramantrasādhana-prakāra 363, 1
 — Adharmāśāstrāya 329.
 — Āpaduddharabātukabhāiravastotra 1231—1235.
 — Kāḥkavaca Āpaduddhārana 1230, 16
 — Kāḥkavaca aus dem Uttaratāntṛa 1230, 10 17
 — — Vajrapūjara 1230, 6.
 — Gīyatrīkāyaca 1221, 3
 — Gayatrīpātala 1221, 1
 — Gīyatrīrahasya 1221.

Rudrayamale Gayatrisahasranaman
1223
— Gayatrīstava 1221 1
— Gurustotra 1224
— Turīyatrīpurāṣahasranaman 1225
— Trīpurāṣundarīśahasranaman 1227
— Trailokyamohana Kavaca 1290 9
— — Kalikāvaca 1290 7
— Dakṣiṇākalikāvaca 1228
— Devīsuktavarnana 1229
— Nityapūjapaddhati 1221 2 1222(fr)
— Parthivapūja 363 1
— Baṭukabhairavasahasranaman 1230
— Balatripuratrailokyavijayakavaca
1237
— Balatripuranamasahasra 1226
— Balasahasranamastotra 1238
— Bhavanīkavaca 1239
— Bhavanīśahasranaman 1240—1245
— Meghamala 1246
— Rāmacandrasahasranaman 1247
— Vagalamukhītrailokyavijaya Kavaca
1368
— Vagalamukhīstotra 1367
— Śāpamocana 1290 18
— Sivakāvaca 363, 1
— Syamastottarasahasranaman 1249
— Sādāśivastotra 363 1
Rudradhyaya s Rudraya-
Rupavalīśamasasakṛa 785
Lakṣmīkavaca 234 *
Lakṣmīnamamṛita aus der Lakṣmīsa-
mūtā 1354
Lakṣmīnārāyaṇahṛīdaya, angeblich aus
dem Atharvanarāhasya 656
Lakṣmīnārāyaṇakavaca 267 2
Lakṣmīpūjāṇavidhi 657
Lakṣmīsambhāṣyam Lakṣmīnamamṛita
1354
Lakṣmīśahasranaman aus dem Brahma-
purāṇa 233 234 3
Lakṣmīsukta s Śrīsukta
Lakṣmīhṛīdayastotra aus dem Atharva-
nārāhasya 1350 * 1357—1360
Lagnacandrikā jy 1054—1057
Laghukarikā von Karka s Vivaha
prakaraṇa
Laghujātaka oder Suksmajātaka von
Varahamihira 993—998
C von Bhāṭṭa Utpalā 998
C von Mahesvara 999
Laghuvāsisṭha s Yogavāsisṭhasamkṛepa
Laghusaptasatīkā 304 1
Laghusābdenusekhara von Nagoji
754 755
Laghustava 465—468 1243 2
C an 465 469

Lalitāsahasranaman aus dem Brahma-
nīlapurāṇa 251 252
Laṭastavaratna von Saṅkarasvamin
470
Langapaddhati 1364
Langapurāṇa 305
— Langapurāṇe Sivakāvacaṇḍī 306
— Śivarātrivratākatṭha 307
Langannasana von Hemacandra 780
781
Langastaka 1365 1
Lambajapūjapaddhati 1366 1
Lambajasahasranaman 1366 1
Lambajastotra 1366 *
Lilavati von Bhaskara 959 960
C Ganitāmṛitasāgarī von Ganga-
dhara 961
C von Ramakṛiṇa 962 (fr)
Lomasasambhita 1007 1008
Vagalamukhītrailokyavijaya Kavaca aus
dem Rudrayamala 1368
Vagalamukhīpatala 1369
Vagalamukhīstotra aus dem Rudraya-
mala 1367
Vajrapajara s Mahāganapati-kavaca
und Kalikāvaca
Vajrananda s 1370
Vajresvarīmahatmya aus dem Sankho-
ddhara 1370
Varadaganēśasahasranamastotra ange-
blich aus dem Markandēyapurāṇa 304 1
Varahapurāṇe Devīkavaca 309
— Padmalalita (oder Rāmavati) Ca-
trasukla 352 10
— Māthuramalītmā 308
Varahasambhāṣyam Vrindavanarāhasya
1389
Varāthini Vaiśakhakṛiṇi aus dem
Bhaviṣyottarapurāṇa 352 11
Varātāntṛa 1126
Varasphala aus einem Tājikanāntṛa 1149
— angeblich von Maniṭṭha 1148
Varasphalopaddhati s Tājikapaddhati
Vallabhīśīka von Viṭṭhaleśvara mit
einem C von Vallabhacārya 709
Vīśvadharmasūtra 483
Vakyaprakāsa mit einem anonymen
C 78*
Vagbhāṭānāṅkara von Vāgbhāta 8*2
8*3
C Avacurni 8*1
Vāsaneyīsambhita 40—43
Vamanapurāṇe Suprabhāṭastotra 310 1
Vayupurāṇe Gayamahatmya 311
— Tilaka Māghakṛiṇa 352 5
Vasanarāṣyaṇa jy 987
Vasīṭhī Śanti s Grāhasanti
Vastupūjapaddhati 682 683

Suryavrata nach dem Madanaratna und
Sauradharmma 669
Suryavratavidhana aus dem Saura-
dharmottara 670
Suryastava 113 7
Suryastotra aus dem Malabharata 175
Suryaradhana aus dem Mahabharata
176 1
Suryarnava s Karmavipaka
Sevajaradha und Namiparadha 38° 2
Somavativamrisjavrata, angeblich aus
dem Bhaviyapitara 961
Somavativrata angeblich aus dem
Visnupurana 313
Saundaryalahari s Anandalahari
Saubhagyavardhini s Anandalahari
Sauradharme Suryavrata 669
Sauradharmottara Suryavratavidhana
670
Saurapurāṇe Bhavanistava 198
— Sivasahasranamini 310
Saṁbhāṣasambhita s Saṁkrantiprakaraṇa
Skandapurāṇe Iṣṭyāṇavamividhi 310 1
— Ibbhāvratā 317
— Kāpilāsāthivratā 318
— Kirttikāṁdhātmya 319 (fr) 320 1
— Kāṣṭhāṇḍa 321 (fr)
— Kumārakakhanḍa 323
— Kṛṣṇavaratirthaprakṛṣṭa 324
— Gurugita 325 326
— Gotrītravratāṇḍa 327 328
— Devīśayana Aṁśhasukla 35° 16
— Pajumocanika Cātrakṛti 35° 9
— Puruṣottamamāṁśhatmya 329
— Prabodhini Kirttikāṇḍaprakṛ-
ṣṭa 330 24
— Māṁśamāṁśhatmya 330
— Mārgasīrāmāṇḍatmya 331 332
— Yamaḡita 333
— Vijaya Phalgunakṛṣṇa 35°
— Śivakavaca 334
— Śivamāṇḍatmya 330
— Śivatrivratā 336—338
— Syāntakakhyāna 339
— Haritālikavratapūjāna 340

Stavaraja ein I ohl ed auf Gane 1997
Stavaraja s Bhīṣṁastavaraja P m
stavaraja
Statikusuma jali 413
Svanavidhi 126
Smaranapitḥatī 727
Smṛityṛitāsira (Priyaseittaj rakaraṇa)
495
Syāntakalhyāna aus dem Skanda-
purāṇa 339
Svādhāmantrastotra 1347 1
Svapnalhyāna 1176—1179 1180 1
Svarasāstra s Nam 1163
Svarodaya s Pavanaviḡaya
Svasticeana aus Hemidra Danakṛ-
ṇḍa 03 704
Svatmanirupana angeblich von Sa ka-
ricarya 884
Svāmnistotra 475
Sṁmāyāsika 474
Hānagita aus dem Vānūdharmottara
300
Hānsamantrajapī 290 1
Hāṁopaniṣad 116 1
Hāthiprad pika 900—907
Hānumathavaca aus dem Brahminia-
purāṇa 258 259 (versch)
Hānumatṛitāsraṇamāṁstotra 1382
Hānumadyantramāntravidhi 1383 1
Haritālikavratā aus dem Bhāṁvīyotta-
rāpāṇḍa 280 281
Haritālikavratapūjāna aus dem Skanda-
purāṇa 340
Harivāsa 183
Harivāsa Kāṁśasāṁśṭra 184
Vṛddhi Haritāsmṛti 493
Hitopadeś von Naraya 403
Hiranyagarbhaṁśatīyāṇḍa I amācandra-
nāṁstottarasata 1254
— Ramastavaraja 342
Homavidhi 671
Horaprakāṇḍa Jāṇasamābhāṇḍika 1125
Horatpancasika s Satpācasika
Fragment eines astrologischen Werkes
1167

II. Verfasser.

Anantadeva, Sohn von Apadeva
Sāstradīpikāprakāṣa 856
Anubhāṣasvarupa
Sārasvataprakṛiya 770—772
Annambhāṣa
Tarkasamgraha und Tarkasamgr-
hādīpika 932—940

Appayyadiksita
Kuvālayānāṇḍa und Kuvālayāna-
ṇḍakārikā 835—833
Cāṁśa Abhināṇḍa
Yogivāṁśhasamāṁśepī 90°
Amarasūtra
Amarakoṣa oder Amāṇḍa gāṇḍa
sāṁśa 788—793

Allalanatha Sohn von Siddha I a
kama a
Nirnayamrita 500
Apadeva Sohn von Anantadeva
Vimansanyaytprakasa 857
Isvarakrisna
Samkhyakarika 309
Bhatta Utpala
Prasna ana 1040
C zum Brihajataka von Varaha
mihira 989—991
C zum Lughujataka von dem
selben 998
C zu der Satpa crikā von Pri
Huyasas 1000—1004
Udayadharma Schuler von Ratnasula
Suri
Vakyaprakasa 782
Ritubudha Sohn von Gai gadhara Enkel
von Visvanatha
Samskarabhaskara 539
Ekanatha Sohn von Sar ga
C zu Bhaskara s karmakutubha
q v
Kanakakirti Gani Schuler von Jaya
mandira
C zum Meghaduta q v
Kamalakara Sohn von Ramakrisna
Enkel von Narayana
Nirnayamndhu 524—526
Sitacandisahasracan liprayogavi
dhi 1305
Sudradharmatattva 527 528
Śravaniprayoga 529
Harka
Laglukarikayam Vivahaprakarana
q v
Kalyana Sohn von Mahidhara Enkel
von Ramadasa
Bilatantra q v
Kalyanamalla Sohn von Narayana
Ana garaga 854 855
Kalyanaraya
Śravanadvadhisivrita 667
Kalyanavarman
Suravali 1006
Kavikarnapura
Gaura gaganoddesadipika 741
Kalidasa
Abhij naa ikuntala 479
Kumarsambhava 365—372
Meghaduta 411—416
Raghuvaṇ 375—382 1
Kal dā (ein späterer)
Nalodaya 383
Kalidasa (irgend ein Dichter)
Ma galastaka 450 451

Kalidasa (irgend ein Dichter)
Śri garatilaka 472
Kalidasa (irgend ein Verfasser)
Śrutabodha 809—815
Kusinatla
Prasnapradipa 1044—1047
Lagnacandrika 1054—1057
Ś ghrabodha 1048—1050
Kukhoka
Raturahasya 852
Krisna Sohn von Ballala
C zu Śrīpatīs Jitakapaddhati q v
Krisnamisra
Prabodhacandrodiya 481 482
Krisnananda oder Bilakrisnananda
Vasanarasayana 987
Krisnananda
Tantrasāra 1272
Kedara Sohn von Pabbeka
Vrttaratākara 804—808
Kesava Bhatta Sohn von Ananta
Enkel von Kesava
Arisi lacampu 402 (fr)
Kesava Sohn von Kamalakara
Jitakapaddhati 1013—1016 1018
Tajikapaddhati oder Varsaphala
piddhati 1134 1135
Kesava (Kesavarka oder Kesavaditya),
Sohn von Ranga
Vivahavindavana 1031
Kesavamisra
Tarkabhava 929—931
Kaiyalasrama
Saubhagyavardini, ein C zu
Śa karacaryas Anandilahari
q v
Konda Bhatta Sohn von Raṅgoji Bhatta
Vaiyakaranabhūsa a 758
Vaiyakara abhūsanasiṛa 758
Kṛṣṇasvamin
Amarakosodghatana 794
Gai gadasa Sohn von Gopala
Chandomañjari 816
Gangadhara Sohn von Govardhana
Gantamritasagara ein C zu Bl
skaras Lilavati q v
Ga gesa
Tattvacintamani 942 (Śabdakha
nala)
Ganapati
Ganapatīsara 1093
Ganapati Sohn von Ravala Harisa kara
Enkel von Ramadasa
Mahurtaganapati 1058
Garesa Sohn von Kesava aus der
Bharadvaja Iamiko
Crahalaḥḥava 970—975

Gaṇeśa, Sohn von Keśava aus der
Kauśika Familie:
C. zum Vivāhavindāvana q. v.
Gaṇeśa, Sohn von Gopāla, Enkel von
Kāhnañi:
Jātakālakūra und C. 1019—
1023
Gaṇeśa, Sohn von Dhundhirāja:
Tājikabhūṣaṇa 1137—1143.
Gaḍādhara:
C. zu Raghunātha's Tattvacintā
manidīdhiti 948 (fr.).
Vyutpattivāda 954.
Gaḍādhara Tarkācārya:
C. zu dem Devīmāhātmya q. v.
Garga:
Prāśnamanoramā 1038, 1 (fr.).
Garga:
Pāsakakevalī 1150
Gopāla, Sohn von Sakhadhara:
C. zum Raturahasya q. v.
Gorakṣa:
Gorakṣasātaḥ 904
Govardhana:
Āryāṣṭaśaṣṭi 425
Govardhana, Sohn von Rama
Padmakosa 1113.
Govardhana:
Nyāyabodhinī, ein C. zu Annam
bhaṭṭa's Tarkasamgraha q. v.
Govinda:
Brahmasutrabhāṣya 861 (fr)
Govindī, Sohn von Nīlakanṭha, Enkel
von Ananta:
Pīyūśadhara, ein C. zum Mahūrta
cintāmaṇi q. v.
Candrakīrti:
Subodhikā, ein C. zur Sarasvata-
prakrīṇā 773.
Candraśūda:
Sodasaśaṁskārah 541.
Jagadīśa:
Tarkamrta 926—928.
Jagaddhara Bhaṭṭa:
Statikusumanjālī 473
Jagannātha Panditarāja
Gaṅgālaharī 441—443
Bhāminivilāsa 440 (fr).
Jagannātha, Sohn von Mohana:
Bhavarahasya 1105.
Jānārdana, ein Schüler von Anubhū-
tiśvarūpa:
Tattvāloka 890.
Govāmin Jānārdana Bhaṭṭa, Sohn von
Govāmin, Enkel von Śrīnīvāsa:
Mantracandrika 1343.
Jayadeva
Gītagovinda 426—436.

Jayadeva:
Tattvacintāmaṇyāloka 949 (Pra-
tyaksakhanda fr)
Jayadeva, Sohn von Mhādeva:
Candrāloka 819. 820.
Jayarāma:
C. zu Raghunātha's Ākhyātavada
q. v.
Padārthamālā 908 (fr.).
Jinakinātha
Nyāyasiddhantamañjarī 955—957.
Jñānesvara Sarasvatī:
Tattvabodhinī, ein C. zur Siddha-
ntakaumudī q. v.
Dhundiṭṭarāja Sohn von Nṛsiṅha
Jātakabharana 1028—1030
Trimalla, Sohn von Vallabha, Enkel
von Śiṅghina Bhaṭṭa
Dravyaśaṅkṣasāntasloka 1182—1184
Yogataranginī 1185.
Trivikrama Bhaṭṭa, Sohn von Nema-
ditya
Damaśāntīcampū 401
Damodara, Sohn von Gaṅgādhara,
Enkel von Devadatta
Yantracintāmaṇi 1362 (fr) 1363
Durgadeva
Śrīmatīsaraphala 1120
Dharmadāsa
Vidagdhamanvāna 848—850
Dharmarājādharīndra
Vedāntaparibhāṣā 865
Mīra Nandarāja
Sainketacandrikā 1078
Narapati, Sohn von Āmradeva
Narapatīyācārya q. v.
Narasimha, Sohn von Nārāyaṇa, Enkel
von Narasimha:
Śrāntaprayogaratna 132.
Navanidhirāja, Sohn von Sāhilmalla.
Yogasamuccaya 1211, 1.
Nagaḥ, Sohn von Harhī
C. zum Śrūtabodha q. v.
Nagoḥ Bhaṭṭa oder Nāgeśa, Sohn von
Śiva Bhaṭṭa:
Candīstotraprayogavidhī 1306
1307.
C. zum Devīmāhātmya q. v.
Paribhāṣendusekhara 741.
Prāyascittendusekharasārasamgra-
ha 586 (fr)
Mahabhāṣyapradīpodyota 733 (fr)
Laghusekharadendusekhara 754 755.
Narada, angeblich der Verfasser des
Mayūracitra 1115. 1116.
Narayana
Camatkāracintāmaṇi 1030. 1096—
1099.

Narajana
Hitopadesa 405

Narajana Sohn von Ananta Enkel von Hari
Molrtamartanla 1071—1075 mit dem C Mrtalavallabha 1071—1073

Narayan Vedakara Sohn von Narayana
Naisadhiyaprakasa 397 398 (fr)

Narayana Bhatti Sohn von Ramesvara Blatta
Aurdhvadehikapaddhati 520 521
Tulipuravadanaprayoga 522
Tristhaliseta 523 (fr)
Prayogaratra 509—516

Nirmala, Sohn von Vallabha Blatta
Alamkaramajari 851

Nilakatha
Asvistutivayakhya 155

Nilakantha Sohn von Ananta Enkel von Cantamani
Tajika oder Nilakantha 1126—1198
TajikanilakanthaPrasatantra oder Prasakaumudi 1182 1183
Solasayogul 1129

Nilaktha Sohn von Juvardana
Saldasobha 760

Nilakatha Sohn von Śikara
Danamayakhi 530 (fr)
Prajñā prakrayoga aus dem Nityamayukti 551 (fr)

Nrisinha Blatta
Vidhānamala 542 (fr) 543

Nrisinha ein Schüler von Krisananda
C zum Vedantasra q v

Nrisinhalara ja
Vishubhaktianrodaya 712

Padmanabha
C zu Prithvidhara Bhuvanesaristotra q v

Padmakara Sohn von Gopala Enkel von Narayana s Samskarabhashara

Paramasukha, Sohn von Sitarama
C zum Uladajapralipa q v
Übersetzung des U in Hindustani 1091
Marici ein C zum Ramalacantamani q v

Parasurama Sohn von Karna
Maharudrapaddhati 655

Panini
Astadhyayi 726—732

Pargala
Chandas 131

Purusottama
Abhinavamarasa ein C zum Tittiyadipatra q v

Prathujasya ein Sohn von Varadamar
Sajpa eadika 1000—1005 1051

Prithvidhara Schüler von Sambhunatha
Bhuvanesaristotra q v
Laghusaptastika 304

Prayapadidra
Ia casvara 1112

Prayakara Sohn von Vidyakara
Nalodayatika 383

Pradyotina Bhattacharya Sohn von Balabhadra
Cindralokaprakasa 820

Ballala
Bhojaprabandha 407—409

Balar
Kadambati 399 400

Balakrishnananda s Krishnananda

Balala
Samnipatadidhanacikitsa 1186 3

Bhrama gila
Govindadmodarastotra 444

Brahmaditya oder Brahmarika Sohn von Mokhesvara Enkel von Jyotsnudsona
Prasajana 1041 1042

Brahmananda Sarasvati
C Advaitacandrikā zur Advaitasiddhi von Madhusudana 88J

Bhagavaddaya
Rasikadambikallolini ein C zu Jayadevas Gitagovindaq v

Bhattacharya
C zur Triseelohi q v

Bhattacharya Dilrita Sohn von Lakshmdhara
Asaucarnaya 545
C zur Caturvimsatisamriti (Prayascittivihaya) q v
Tathānirayana ksepi 548 549
Prasahmanorama ein C zu seiner Siddhantikaumudi q v
Siddhantikaumudi 741—751
Sutaka uraya 546

Bhattacharya s Bhatta Utpala

Bharata Sohn von Suryasena
C zu Ramacandra s Samarasara q v

Bhartrihari
Bhartriharisataka 417—494

Bhavananda
C zur Tattvasamantapadidhiti q v

Bhanuji Diksita Sohn von Bhattacharya
Diksita
C Vyākhyasudha zum Amarakosa q v

Bhavadatta Sohn von Ganapati
Rasitaragini 835—840
Rasamajari 841—846

Bharavi
Kīratarjunīya 384—388

Bhaskara, Sohn von Mahesvara
Karanakutuhala 968

Lilavati Bijaganita, Ganitadhyaya
Goladhyaṃya Diese vier Bücher
vereint führen den Namen *Śi-
ddhāntasūtramān*

Makarandā (?)
Tithyadipattra q v

Mahanta Maṅgaladāsa
Nimbādityastotra 723

Madanapala
Madanavinodā 1219

Madhusūdana Sarasvatī
C zu Śaṅkarācāryas Atmabodha
q v

Manohara Śirman
Śabodhinī, ein C zum Śrutabodha
q v

Mammaja
Kāvyaśrakaṣa 817 818

Mallāri
C zu Kaśyapa's Tatyakaphalapaddha
ti q v

Mallinatha
Ghaṇṭīpatīha, ein C zum Kīratā-
rjunīya q v
E zum Kumarasambhava q v
C zum Meghadūta q v
C Śarvaṅgīka's zum Śiṣupālava-
dha q v

Mahākāśyapa
Anekārthadhvanimajara 795—
797

Maladeva Vedāntin
Tattvānusaṁdhāna 891 892

Mahājeva
Muhurtasiddhi 1077

Maladeva, Sohn von Kaṭhājīt
Bhāve sphalapradīpa 1030
Muhurtalīpaka 1068

Mahadeva, Sohn von Bālakṛṣṇa
Siddhāntamuktavaliśrakaṣa
Bhāṣaparīcheda.

Mahadeva Puṣṭamākara, Sohn von
Makunda
Śarvajakṛīṇī ein C zur Bhāva-
sāndī q v

Mahādeva Sohn von Pāṭhaka Hari
Vara
Javalakṣmī, ein C zur Varapa-
tiacāryā q v

Mahādāsa Bhāṣa
C zur Śarasvatapradīpa q v

Mahādāsa
C zum Bṛhatkāvya q v

Mahādharma Sohn von Kamādīpa
Mantramahodadhī und C Nauka
C zum Yogivasīṣṭhasara q v
C zur Kumāra q v

Malasara
C zu Varahamihars Lughujātika
q v

Maṅga
Śiṣupālavadha 390 391

Madhava Sohn von Indukara
Ragvīmśasa 1186 : 1187

Munjaditya
Bālabodha 1035 (Abriss) 1036

Murari
Anargharaghava 480

Moresvara, Sohn von Manika Bhāṣa
Vaidyamṛta 1218

Yājñakānta Sohn von Bālabhādra
Enkel von Harjīt
Jitakṣandrikā 1024 1025 (fr)

Maṅghudeva
C zu Raghunāthas Akhyātavada
q v

Raghunadana Śirman
Kartavyayajñakrama 1279

Raghunātha
Akhyātavada 950
Tattvacintamanīdīpī 943 (fr)
944 (fr)
Narada 952

Ragunatha
Tattvacintamanīdīpī 943 (fr)

Itanākara Sohn von Devaśiṣṭa
Jayaśahakālpadruma 517

Rāṭyaka
Nalīgna-lokaḥ 1109

Rama oder Ramacandra
Ramaśāstra Prastānta 1155 s

Rama Sohn von Ananta Enkel von
Cintamani
Muhurtacintamani 1050—1064
Samvatavaliḥ, ein Kapitel aus
dem Kamārinī 1071

Rama Sohn von Kṛṣṇa Enkel von
Ramacandra
Ramāśāstra 1155

Rama oder Ramacandra, Sohn von Vi-
dyāthara
Kautukalīlavati 986

Ramakṛṣṇa
Paṇḍapūpa jall Bhāvanīstotra
449

Ramakṛṣṇa
C zur Laccadī q v

Ramakṛṣṇa Sohn von Jāṇmāya Enkel
von Śrīdha
C zu Bhāṣakars Lilavati Bhā-
ṣa, Geraḍīlavā q v

Ramacandra
 Bhurava lipid navilhi 1340
 Ramacandra Sohn von Kṛṣṇa
 Kalanirayadipika 498
 Irakriy kāmudī 742—745
 Ramacandra Sohn von Janardana
 Inkel von Puruṣottama
 Iṣṭa vinoda 463
 Ramacandra Bhajja, Sohn von Viṣṭala
 Inkel von Balakṛiṣṇa und von
 Mutters Seite Inkel von Rājanatṭha
 Bhajja
 Kṛṣṇayātnavallī 499
 Ramacandra Vajapeyṇa Sohn von Su
 ryadatta
 Smaraṇa q v
 Ramacandraśrama
 Siddhanticandrika ein C zu den
 Sarasvatīśūtra q v
 Ramadatta Sohn von Gaṇeśa Inkel
 von Rudradēva
 Vīraśuddhātī 573
 Ramadeva
 C zum Mahimnastava q v
 Ramavarman Sohn von Himmatīśa
 rman
 C zur Rīmāgītī q v
 Rāmaśeyaka, Sohn von Devīdatta
 Muṭṭaradīka 1069 1070
 Maṇḍana und Mahuratabhūṣana 1069
 Ramanuja
 Ramagītīśotra 1073
 Lakṣmīna Devaṛi
 C zu Jagannāthaś Bhaṇinīvilāsa
 q v
 Raksmana Sohn von Kṛṣṇa Inkel
 von Vījaya
 Śaradatilaka 1073
 Lalamaṇ
 Muṭṭaradarpana 1066
 Lolimbaraja Sohn von Divakara
 Vaidyaśivana q v
 Varadaraja
 Madhyasiddhantakāmudī 757
 Varahamula
 Brihajāṭaka 989—991
 Brihatsamhitā 988 (fr)
 Laghujāṭaka 993—998
 Vallabhadeva
 C zum Kumaraśāmbhava q v
 Vallabhacarya Sohn von Lakṣmaṇa
 C Subodhina zum zehnten Skā
 ndha des Bhagavatapurāṇa q v
 Kṛṣṇasahasranāman aus seinem
 Bhagavatasaṁskṛtācārya 708
 C zu seines Sohnes Viṭṭhaleśvara
 Vallabhastaka q v

Vagbhata Sohn von Soma
 Vagbhataśāmpkāra 822 823
 Vacaspati Misra
 Śāntīyatatṭvakaumudī 907 910
 Vacaspati Sohn von Pramoda
 Āṭa kṛṣṇarpana ein C zum Iṣṭa
 gvinīcārya q v
 Vālmīki (?)
 Ga gāyaka 439
 Vasudevendracarya
 Tattvabodhi 873—895
 Vijayarakṣita
 C zum Rāgvinīcārya q v
 Vijānaveśvara
 Āśānācārya 503
 C Muktācārya zum Yajñavalkya
 dharmasāstra q v
 Viṣṭala, Sohn von Kṛṣṇa, Inkel von
 Rāmacandra
 C Prasada zur Prakṛivākaumudī
 q v
 Viṣṭhala Dīkṣita, Sohn von Bhaṇaśarma
 Kuṇḍamaṇḍapaddhātī 706 707
 Jāṭakaśāntīśāntīkāpavallī 1037
 Viṣṭhaleśvara oder Viṣṭhala Sohn von
 Vallabhacarya
 Yamaśāntīkā 461
 Vallabhastaka 709
 Vidvanmanjana 710
 Svāmīnīśotra 475
 Svāmīnīcārya 474
 Vidyapati
 Iṣṭaśāntīkā 406
 Vidyabhūṣa
 C zu Govindas Brāhmaṇasūtrabhāṣa
 śya q v
 Visramitmaṇa
 Prasnaśūlamani 1048
 Visvanātha oder Viśveśvara Sohn von
 Kṛṣṇaśāntīkā 2 Viśveśvara
 Visvanātha, Sohn von Gopala
 Vrataraja 518 519 (fr)
 Visvanātha Sohn von Candrasekara
 Śāntīyadarpana 801 (fr)
 Visvanātha Sohn von Divakara
 C Udhārīna zum Grāhaśāntīkā
 q v
 C und Udhārīna zu Śāntīyā
 Jāṭakapaddhātī q v
 C Makarandodaharana q v
 C zu Viṭṭhaleśvaraśāntīyog
 S Tajika
 Visvanātha, Sohn von Puruṣottama
 Viśvaśāntīkāpaddhātī 571 (fr)
 Visvanātha Paṇḍita Sohn von Vi
 dyānavaśa
 Bhaṇaśāntīkā und dessen C Śā
 ntīyāntīkāpaddhātī 912—922

Visvesvara
C Adhyatmadīpika zur A-tiva
kragita q v
Visvesvara oder Visvanatha Sohn von
Kamalākara
Jatakapaddhati 1126
Visvesvara Bhāṭṭa Sohn von Peta
bhāṭṭa
Mahānavakarmavipika 556
Vis u Bhāṭṭa Sohn von Ramakrishna
Pradovaniraya 544
Vinayak
Bhaktiratnavali 724
Vishvasarma
Pancatantra 403 404
Vedavyasa Bhāṭṭa
Rahasyatraya 1352
Vajala König von Patana
Prabodhacandrika 783 784
Vaidyanatha Sohn von Rama Bhāṭṭa
C Alamkaracandrika zum Kuva
Jayānanda q v
Vopadeva, Sohn von Kesava
Kavikalpadruma 778 779
Mantramahodadhī und C Nauka
1841 1842
Mugdhabodha 777
Śāntasloki 1192—1194
Vyasaśaṅkṛt
Vaiḷyakaśāstrakṛasamgraha oder
logasamuccaya 1190
Bhāṭṭa Sa kara Sohn von Ananta
Bhāṭṭa
Vaidyavinoda 1196
Sukara, Sohn von Nīlakantha, Enkel
von Śa kara
Vratarka 530—536
Śidacśrasarasa ngraha 716 (fr)
Śa kara, Sohn von Rata kara
C zum Mahāmaṣṭava q v
Sa karavāmin
Lalitastavaratna 470
Sa karācārya
Apavāhasundarastotra 874
Ātmabodha 875—880
Ānandalahari 885—887
Chandogyopini vādbhāṣya 83
Jvalamukhistotra 310 2
Tripurasundarīmanasapujā 880
Brahmasutrabhāṣya 858—860
Bhagavadgītābhāṣya 152
Bhāṣagovindastotra 883
Mālavakyaśivaratna 881
C zu dem Viṅgusahasranāma aus
dem Mahābhārata 166 167 170
Vācaka 937
C zum Śaṅkṣasūtrīya 173
Śāntasūtra 117

Sarasvatīdvādasanāman 197 6
Śāntamanirupana 884
Śa karācārya (?)
■ zu dem Viṅgusahasranāman aus
dem Padmapurana 205
Sar gadhara Sohn von Damodara
Śarī gadhara vāmbhita q v
Śarī gadhara Sohn von Devārjya
Vaidyavallabha oder Trisati q v
Śiromani Bhāṭṭa
Muhūrtaratna 1067
Śivadatta
Ganapatīmanasapujana 626
Śivarama Sohn von Śivarama
Chandoganam Abhika 699
Śivaditya
Śiptapadārthi 911
Śrīkantha
■ zum Vṛttaratnakara q v
Śrīdatta
Acarādarsa 501 502
Śrīdhara, Sohn von Nāgavīṣṇu
Śmṛtyārthasara 495 (Prayascitta
prakaraṇa)
Śrīdharasvāmī
C Subodhīni zur Bhagavadgītā q v
C Bhavarthadīpika zum Bhāṣa
vatapurana q v
Śrīnivāsa, Vater von Śrīniketana
Grossvater von Jānardana
Śivārcanacandrika
Śrī pati Sohn von Nāgadeva
Jatakapaddhati 1010
Jyōtisaratnamala 1009—1011
Śrīpati Sohn von Lakṣmīnṛsi ha
Bhāṭṭa
Rāmalasāra 1156 1157 (fr)
Śrīlāsa
Nāṭyadhīyasarita 393—396
Sadananda
Vedāntasāra 860—873
Sadananda
C Subodhīni zu Rāmasramaśi
ddīāntacandrika S Sarasvatī
sūtra
Śāyana
Kālanirṇaya oder Kālamadhava
497
Paścadya 860 863 (fr). 864 (fr)
Sārvaśāstra, 100
Śvātmarama
Hāṣṭapradīpika 900—907
Ha kara
■ zum Vratābodha q v
Hārī (Hārībhara?)
C zum Āśvamedhasaka q v
Hārī Bhāṭṭa (Hārībhadrā)
Tajkasara 1144—1146

- Kesavarka 1065 1067
 Kaunlanya 548
 Krolatantra 1301 1307
 Khetisiddhi von Padmanabha 963
 Gunkapradipa 1066
 Ganakamanana 1066
 Ganesa 1066
 Gane avimarsini 1307
 Gayadasanibandha 548
 Garga 1066 1067 1079 1125 Va
 ddhagarga 1067
 Gargayata 1019
 Gavalatantra 1307
 Gageya 500
 Gavalatantra 1272
 Garga 1067
 Gitagovinda von Jayadeva 719
 Gitaratantra 808
 Gunakara, Verfasser des Horamaharanda
 1089
 Guptarava 1272
 Gura 1066 1067 S Brihaspati
 Grihyaparisista 500 1067
 Goraksmata 1180
 Govindalilumrita 718 719
 Govindarava 548
 Gautamiya 718
 Gauranibandha 547
 Gauriyata 1100
 Gauritantra 1301
 Cakradatta med 1185
 Cakripani Verfasser der Vijayakalpa
 lata 1160
 Canlesvara Astronom 640 1065—
 1067 S Vyavaharicanlesvara
 Canlesvaraprasnavidyā 1132
 Caturvargacintamani von Hemadri 517
 Caturvimsatimata 500 548
 Catusstisānmatā 1067
 Candrayanatantra 1205
 Cindrika 120
 Candrodya 458 S Prithvicandrodaya
 med 1205
 Camatkāracintamani 548
 Caraka med 1185
 Carpati 1185
 Cakitsākalka 1185
 Citrapathamahatmya 523
 Cintamani work 500 547 1132 S
 Prasnacintamani
 Culumanisara Arghakanā 1167
 Cularatna 1066
 Caitanya 722
 Caitanyacandrodaya 718
 Caitanyacatitrahavya 719
 Caitanyastavahalpavrikā 719
 Cyavata 1067
 Chandoginika von Śridatta 501
 Jagannartanla 1065
 Jagannohana 1065—1067 1079
 Janmistaminuraya 1065
 Jayasinhapratipa 544
 Jayarava 1067
 Jyottarisambhita 624
 Jatakacandrika 1112
 Jitakipaddhati von Ananta Sohn von
 Cintamani 1059
 — von Śripati 969
 Jitakarahasya 1019
 Jatakasara 1019
 Jitakābharaṇa 1100 1101
 Jatikamrita 1019
 Jātakavali 1019
 Jābūsmṛiti 120
 Jivatpitṛnamaya 545
 Jivārman 1016
 Jnāprikā 1133
 Jnanabhiskara 550
 Jnanamandala 558
 Jñānamuktivali 1089 1132
 Jyotihparasara 499
 Jyotiḥprakāśa 509 1066 1067
 Jyotiḥsāgara 500
 Jyotihara 1067
 Jyotiśarasagara 1065 1067
 Jyotiṣibandha 547 1060 1067
 Jyotiṣvācitha 500
 Jyoticeintamani 1066
 Jyotiśaratna 1067
 Jyotiśarava 624 1067
 Jyotistantra 1065 1067
 Tolārananda 1066
 Damaratantra 548 1959 1301 1305
 Damareśvaratantra 1307
 Dhundlipaddhati 545
 Tattva i e Smṛititattva von Rāghu
 nandana 547
 Tattvacintamani 905
 Tattvasāgara 712
 Tattvasāgarasambhita 647
 Tattvasara 712
 Tattvarthadipa 667
 Tarkacintamani by Dharmarajadhva
 rindra 865
 Tajkarata von Nilakāṭha Sohn von
 Ananta 1133
 Tajkanāla 1133
 Tatparyadipika von Jñānānātha 955
 Tārāva 1272
 Tārātantra 1972
 Tīrthasamgrahakara 495
 Triśucchloka 546
 Trīkaṭṭvabhasya 1344
 Tridraṇi 500
 Trivikrama Astronom 1066
 Trivikramapiddhati 700

Trisatācārya i s Tisatā 1185
 Tristhalisetu 548 1067
 Trailokyaparakāsa 1132
 Troṭaka 231
 Dasamr̥naya 694
 Danatāmalakara 580
 Danakelikaumudī 718
 Damodarapaddhati 1016
 Damodariya 500
 Dhakara Astronom 982
 Divodasa 547
 Divodasiya 499 548
 Dīdhitvīdyotana von Jayarāma 808
 Dīpika 499 548 1065 — 1067 S
 Nirnayadīpikā
 Durgotsava 500
 Devajaniya 520
 Devadasiya 500
 Devasala Autor 1083
 Devasālmata 1100
 Devasvamin 548
 Devyagama 1972
 Daivajusamanohara 1065—1067
 Daivajavalābha 1065 1066
 Dharmapravṛtti 545
 Dhavala 500
 Navacakresvara 1272
 Nagārjuna 1185
 Narada 1066 1067 Vṛddhanarada
 1067
 Naradapaścātrā 718
 Naradasamhitā 1066
 Narādīya 718 1066
 Nārāyaṇadāsa 1104
 Nārāyaṇavṛtti (zu Āsvalayana) 547
 548
 Nityāśodasakārmavāntāntṛa 1255
 Nimbādityasampradāyinaḥ 548
 Nirmayadīpa 499 547 548
 Nirmayadīpikā 548
 Nirmayadīpa 546
 Nirmayasindhu von Kamalākara 517
 545 569
 Nirmayamṛta von Anantānatha 499 517
 547 548 667
 Nīlakanṭha Astronom 1016
 — Sohn von Ananta Vater von Go
 vinda (Nuhurtacintāmanītikā) 1065
 Nīlāsarasvatātāntṛa 1272
 Nṛsiṅha 1065
 Nṛsiṅhaparvāda 499 548 1065
 Nṛsiṅhasarvasva 712
 Nyāyakaustubha von Mahādeva Puṇḍ
 likākara 947
 Nyāyabhāṣaka 255
 Pakṣa Bharamisra 947
 Pāṇini Pāṇinīya 647
 Paṭalasāra 1066

Paramasamhitā 624
 Parasara jy 1066
 Pāṇinir̥naya von Candracūda 541
 Parasara med 1218
 Parijata 500 548 S Prayogaparijata.
 Pīṅgalāmata 1272
 Purascāranacandrikā 646
 Purāṇasamuccaya 499 500 548 646
 Puruṣasamhitā s Śrīsastra
 Puṣkarapurana 500
 Pūrtakamalākara 648
 Prithvicāndrodaya 499 548
 Prithvīdharacārya 231
 Prajāpativiracita Jātaka 1083
 Prayogaparijata 499 509 548 1185
 Prayogaratna von Nārāyaṇa 541
 Prayogasāra 1307
 Prayogarnava 14
 Prasācanlesvara 1133
 Prasācintāmanī 1133
 Prasāntāntṛa (Tājīhokta) 1132.
 Prasnapradīpa (nicht von Kāśīnatha)
 1132
 Prasābhairava von Gaṇadhara 1104
 Prasnavidyā s Candesaraprasnavidyā.
 Prasāracintāmanātāntṛa 1255
 Prahāḍasamhitā 672
 Phalaprādīpa 1067
 Balabhadra Sohn von Vinudāsa 946
 Bahurupā śakātāntṛa 1255
 Bādarayana Astronom 500 1066 1067
 Bādhuka Autor 79
 Bālatāntṛa med. 1205
 Bīḷvamaṅgala 718
 Brihajātaka 1067 1101
 Brīhadvāmāna 717
 Brihaspati 1066 1067
 Buddhasarvasva 1185
 Brahmātāntṛa 1132
 Brahmaprakāśikā 890
 Braṇmayamala 1112
 Brahmavāsaphitā 1067
 Braṇmasambhu Astronom 571
 Braṇmasamhitā (bhakti) 718
 Braṇmasiddhānta jy 1136
 Bhāṇṇārasamritasindhu 718
 Bhagavatsamdarbha 717.
 Bhaṭṭa 1272
 Bhaṭṭojjīdīkṛtiya 545
 Bhadrācānaka 1185
 Bhallūka 1185
 Bhāḡavatāmṛta 718
 Bhāḡura Astronom 1066
 Bhāṭṭālamkāra von Anantādeva 856
 Bhāṇṇadvājanīyā 1066
 Bhāḡavārcanadīpikā 499 548
 Bhāṣaka I hilosoph und die Bhāṣka
 rīyāḥ 890

- Bhāskara Astronom 500 1067 1125.
 Bhāskaravyavahāra 1067.
 Bhīmāparākrama 500, 1065—1067.
 Bhujabala (Werk) 1065
 Dhuvanadīpaka 1132.
 Dhūtaḍāmara 1272
 Bhūpāla 1067.
 Bhūpālagopālanibandhana 559
 Bhūpālavallabha astroł. 1066 1067
 1165
 Bhūrijanman Autor 548
 Bhoja 500, 1066 1378
 Bhojarājya 500.
 Manupradīpa 1027
 Manimārteibandha von Jānakīnātha
 955
 Mandana 548
 Matimukura 1185
 Madanaratna von Madanapīla 517 548
 632
 Brīhan Matsyasūkti 1307.
 Manu 1066
 Manuṣyātājaka 1129.
 Mantramahodadhī 711.
 Marci 1066, 1067.
 Mahādevīya 500
 Mahārṇava 632 949
 Mahālugi (Ilmālugi, a Maulugi) 1016.
 Maheśvara Astronom 1065—1067
 Mahogra (Tantra) 1272
 Mahāvya 1060 1067
 Mātṛikāntara 1255.
 Mūrtiyāmala 1272
 Mādhava i e Śāyana 499.
 Mārkaṇḍeya 1066
 Mīlākārī von Vjñāneśvara 500 569
 632
 Mudgālopāśad 79
 Mūrīgupta 722
 Mūrāribhaṣṭa 949
 Mūrkrīmī-ra 955.
 Muhurtacintāmaṇi 1048 1066
 Muhurtamārtanda 569 1066
 Muhūrtasamgraha 1065.
 Meruprasthātāntara 1253.
 Maltrāyanīyagṛīhyasparśa 500.
 Maltravasūtra 500
 Mokṣesvara 500
 Mohasūlottara 1276.
 Maulugi 558
 Yajñapati Tatvascintāmanīpikā 865
 Yavana 1016 1067
 Yavanācārya 1156
 Yāmalaṅtara 1305
 Yagacintāmani med 1211
 Yogaratna (yoga) 79
 Yogaratnāvalī med 1185
 Yogavajrasthā 712
 Yogasūta med 1185
 Yoginīlāntara 1305.
 Ratnakōśa 547 548 1066 (jy). 1067
 (jy). 1101 (jy.)
 Ratnamālā jy. 500 1048, 1066 1101
 Ratnāśra 1066
 Rasacintāmani med 1185
 Rasadarpana med 1185.
 Rasamājarī med 1185.
 Rasamārga 1185
 Rasaratnadīpikā 835
 Rasaratnapradīpa 1185
 Rasakṛitāsindhu 718 719 S. Bhakti
 Rājamarṇanda 548 1066 1067, 1112.
 Rādhākṛiṣṇārcanadīpikā 717
 Rādhāntara 1259
 Rāmakṛiṣṇa und Rāmakṛiṣṇapaddhati
 1016
 Rāmakaṭaka 500
 Rāmavinoda von Rāmācandra 982.
 Rāmasovaka (geboren im J 1684),
 1027
 Rāmāndir 541.
 Rāmārcanacandrikā 499, 548
 Rāmārcanadīpikā 499
 Rudratāntara 1185.
 Rudrayāmala 548 1067, 1322
 Rūpanārjanyāya 500
 Rena 561
 Romakasiddhānta 1112
 Lakṣmīkuṭārnava 1272
 Lakṣmīlāntara 302 1301
 Lakṣmīlātati 1019
 Laghujātaka 1101
 Laghupaddhati 1016
 Lampaṭācārya 1160
 Lalitamādhava 718 719
 Lalla Astronom 500 548 1066 1067
 Vatsesvara 949
 Varāhamihira 1066 1067 1112 1132
 Varāhasamhitā i e Brīhasamhitā 1067
 Varāhasūtra 563 Ein Maltrāyanava
 rahasūtra wird in Narāyaṇa Prayoga-
 ratna citirt
 Vallabha 541
 Vasantarāja, ein medicinischer Schrift-
 steller 1185
 Vastuśa jy 1066 1067 1079.
 Vastuśahajātaka 1019
 Vastuśahasamhitā jy. 1066 1067
 Vastuśasiddhānta 1136
 Vagbhata med Autor 1218
 Vācaspati (über dh) 547
 Vācaspatibandha 548.
 Vatsya 1066 1067
 Vamakeśvarāntara 1253,

Saudan lopūḥyaya 347
 Saubhāgyacintāma 1349
 Svaradharmā 670 712
 Stavamālā 718
 Smṛticandrikā 500 548
 Smṛti larpurā 499 548
 Smṛtīmājara 559
 Smṛtimalārnava 500
 Smṛtiratnākara 495
 Smṛtiratnāvali 499 548
 Smṛtisamlitā 1066
 Smṛtisamgraha 499 500 748
 Smṛtisamuccaya 500
 Smṛtisara 545
 Smṛtisāravali 711
 Smṛtiyarthasāra 500 548
 Svachandrasaṅgraha 1272
 Svārastra 1067
 Svārasāra 1065

Svarodaya 1066 116
 Svāyambhūvigama 717
 Haya-vṛtṭapracara 718
 Haradatta 548
 Haramekhalā 832
 Haribhaktirasamṛtisindhu 718
 Haribhaktivilāsa 718
 Haribhaktisudhodaya 718
 Harivāsaṅgrahadīpa 716
 Havyavāhana 1066
 Hārta med 118, Vṛddha^o 118
 Hemaprabhū Sūri, Schuler von De
 von Ira Arghakṣāta 1167
 Hemādri 500 51 541 547
 Horapradīpa 1013
 Horamakaranda 1016 1082 1136
 Horā Utramahārṇava 119
 Horasāhita 1050
 Horasāra 1019 1059

Verbesserungen

Num 29 lies Pa eika 3 und 4 — 11° 1 lies Tarpanavidhā —
 13 1 lies mit einem Komma tar von 3a karacarya — 294 1 f go hierzu des
 zehnten Adhyaya in dem — 40° 11 lies sa tanotu — 44 4 lies tair na —
 595 6 lies pitavṛksam — 644 2 lies navaṅgrā^o — 1 76 Die Mūlārta
 muktivall ist von Yakṣadāsa Sohn von Goḥṭa im Jahre 1618 verfaßt —
 1126 5 li s Sahama — 1250 Auf 8 297 8 lies 4 für 3) — 2 m 17,
 Mahasyatraya gehört zu Bhakti und ist aus Versehen tiefer geratet